

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SWITCHED

BRIDES OF THE KINDRED 17

NYT AND USA TODAY BEST SELLING AUTHOR

EVANGELINE
ANDERSON

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Kindred'ın Gelinleri Kitap

17: Switched

Evangeline Anderson

* * * * *

YAYINLAYAN

Evangeline Anderson Kitapları

Kindred'ın Gelinleri Kitap

17: Switched

Telif Hakkı © 2016 Evangeline Anderson tarafından

Lisans Notları

Bu e-kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu e-kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka bir kişiyle paylaşmak isterseniz, lütfen paylaştığınız her kişi için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız veya sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, seçtiğiniz e-kitap perakendecisine geri dönmeli ve kendi kopyanızı satın almalısınız. Yazarın emeğine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

Yazarın Notu #1: Yeni çıkan e-kitaplardan ilk siz haberdar olmak için yeni [bltenime](#) katılın. Spam olmayacağına söz veriyorum - sadece yeni bir kitap n sipariş veya satış için çıktığında benden e-posta alacaksınız.

Yazarın Notu #2: Hepinize büyük bir şekilde Sesli yayına geçtiğimi bildirmekten mutluluk duyuyorum. Claimed, Hunted ve Sought kitaplarını ses formatına geçirdim ve okuyuculardan ve dinleyicilerden o kadar güzel tepkiler aldım ki, TÜM Kindred kitaplarını, ayrıca tüm Born to Darkness kitaplarımı ve bağımsız kitabım Purity'yi ses formatına geçirmeye karar verdim. Eğer uzun bir yolculuk yapacaksanız ya da spor salonunda veya evde dinlemek için yeni bir şeyler istiyorsanız, bir deneyin.

Yazarın Notu 3# Hangi okuyucularımın aynı zamanda dinleyici . Ücretsiz bir sesli kitap kazanma şansı için yeni [Sesli bltenime](#) kaydolun. E-kitap bltenimle aynı, ama sadece sesli kitap için. olduğunu bulmaya çalışıyorum Ve her zaman olduğu gibi, yeni bir sesli kitabım çıkmadığı ya da ödüllerinden biri sesli kitap olan bir yarişma dzenlemediğim sürece sizi rahatsız etmeyeceğime söz veriyorum.

Hepinizi kucaklıyor, mutlu okumalar ve dinlemeler diliyorum,
Evangeline Anderson Mart, 2016

Evangeline Anderson Yazarının Diğer Kitapları

Kindred'in Gelinleri kitapları (sırayla)

[Claimed](#) (basılı ve sesli kitap olarak da mevcuttur) [Hunted](#) (basılı ve sesli kitap olarak da mevcuttur) [Sought](#) (sesli kitap olarak da mevcuttur)

[Bulundu](#) (yakında seslendirilecek)

[Açıklandı](#)

[Takip](#)

[Edilmiş](#)

[Sürgün](#)

[Edilmiş](#)

[Gölgelem](#)

[iş](#)

[Zincirlenm](#)

[iş](#)

[Bölünmüş](#)

[Devoured](#) (basılı olarak da mevcuttur) [Geliştirilmiş](#)

[Lanetli](#)

[Esirler](#)

[Hedeflene](#)

[n](#)

[Unutulmu](#)

[ş](#)

Switched (2016 başında çıkacak)

Metresin Efendisi (Kindred'in Gelinleri romanı)

Tek Başına Romanlar

[Purity](#) (sesli olarak da mevcuttur)

[The Institute: Baba Sorunları](#)

[Akademi](#) (YA romanı)

Karanlığın Doğuşu Paranormal Serisi

[Crimson Debt](#) (yakında seslendirilecek)

[Scarlet Heat](#) (yakında seslendirilecek) [Ruby](#)

[Shadows](#) (yakında seslendirilecek)

Kardinal Günahlar (yakında)

******Yukarıdaki kitaplar Evangeline'in çalışmalarının sadece küçük bir örneğidir. Tüm yayınevlerinden kitapların tam listesi için lütfen web [sitesini](#) edin***ziyaret***

İçindekiler

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)
[Bölüm 20](#)
[Bölüm 21](#)
[Bölüm 22](#)
[Bölüm 23](#)
[Bölüm 24](#)
[Bölüm 25](#)
[Bölüm 26](#)
[Bölüm 27 Yazar](#)
[Hakkında](#)

Birinci Bölüm

Cuma sabahı Frankie kendi bedeninde uyandı.

Kendi bedeninde uyanmak alışılmadık bir şey değildi - en azından o noktada. Ve Frankie'nin bunun yakında ne kadar sıra dışı olacağını bildiğine dair hiçbir fikri yoktu. Tek bildiği, erteleme tuşuna çok fazla bastığı ve şimdi geç kalmaya başladığı idi.

"Kahretsin," diye mırıldanarak telefonundaki saate baktı ve yataktan fırladı. Acele ederse duş almak için ancak zamanı olacaktı -çok hızlı bir duş-. Saçını yıkayacak vakti de olmayacaktı, bu da bütün gün kabarmayla mücadele edeceği anlamına geliyordu, özellikle de nem oranı yüksekse. Florida, Tampa'da yaşadığı için nem oranı *her zaman* yüksekti.

Sıcak su vücuduna dökülürken uyanmaya çalıştı. Neden sürekli erteleme düğmesine basıyordu ki? Doğru ya, gördüğü rüyaydı. Neredeyse bir hikâye gibiydi ve nasıl bittiğini görmek istemişti.

Yıkanırken detayları hatırlamaya çalıştı. Rüyayı hatırlamak şaşırtıcı derecede kolaydı. Çoğu rüya anda kaybolmaya başlardı ama bu rüya aklından çıkmıyordu.

Bir adamla ilgiliydi - gerçekten uzun boylu bir adam, diye düşündü, sıcak suyu yüzüne sıçrattı ve en sevdiği pembe greyfurt duş jeline uzandı.

Normalde hayalini kurduğu tek erkek eski sevgilisi Carlos'tu ve onlar da çoğunlukla kâbustu. Hâlâ çıkmaza girmiş evliliğinde sıkışıp kaldığına dair kâbuslar... Ne bir iş de bir gelecek vaat ediyordu ve önünde bitmek bilmeyen bir çocuk doğurma ve ev işlerinden başka bir şey yoktu. Bir kocadan bahsetmiyorum bile.

onu takdir etmedi ya da başka bir şey yapabileceğini düşünmedi. Ama rüyalarındaki adam Carlos'a hiç benzemiyordu.

Kısa sarı saçları vardı ya da en azından gerçekten açık kahverengiydi. Ve o gözler... Ürperdi. Gözleri Frankie'nin daha önce hiç görmediği soluk bir gri tonundaydı. O kadar soluktu ki neredeyse beyazdı ama irislerinin etrafında onu korkutucu derecede yoğun gösteren siyah bir halka vardı. Aslında, onunla ilgili her şey yoğundu. Rüyasında bir grup adama emirler . Hepsi uzun boylu ve kaslıydı, bir tür üniforma giymişlerdi ve onlara soru sorduğunda hep bir ağızdan bağırarak cevap veriyorlardı.

Tuhaf, diye düşündü Frankie. *Sanki ordunun asker toplama filmi gibi bir şeydi.* Hayalindeki adamın giydiği üniformanın Frankie'nin daha önce gördüğü Silahlı Kuvvetler'in herhangi bir koluna ait olmaması dışında. Üzerinde altın rengi vurgular olan kırmızı bir üniforma ve onunla uyumlu siyah bir pantolonun yanlarında kırmızı bir şerit vardı. Uzun siyah botlar kıyafeti tamamlıyordu.

Emirler yağdırıyor ve savaşçılar, askerler ya da her neyseler, bir aşağı bir yukarı yürüyordu ki, uzun boylu, sarışın, korkunç gri gözlü adam başını çevirdi ve...

"*Ve bana doğru baktı,*" diye fısıldadı Frankie kendi kendine. Kafasını salladı, görüntüden kurtulmaya çalıştı. "Deli olma Frankie, bu sadece bir rüyaydı," diye mırıldandı kendi kendine ve duştan çıktı. Etrafına bir havlu sardı ve aynadaki buharı sildi. Dış fırçasına uzanırken vahşi siyah saçları ve iri kahverengi gözleri olan bir kadın ona baktı.

Francesca Benita Hermosa Rodriguez olarak vaftiz edilen Frankie büyük, geleneksel bir Latin ailesinden geliyordu. Üçü kız, dördü erkek yedi çocuğun dördüncüsüydü. İki kız kardeşi Alma ve Carita evliydi ve altı çocuk vardı. Onun iki büyüğü

Julio ve Dominic de evliydi ve iki küçük kardeşten Tomas nişanlıydı ve Aurelio ciddi bir kızla çıkıyordu - aile onun her an evlenme teklif etmesini bekliyordu.

İnsanı hasta etmeye yeterdi.

Frankie'nin evliliğe, aileye ve bağlılığa karşı olduğundan değil - sonuçta bunu kendisi de denemişti. Tüm ailesi onun lise aşkıyla evlenmesini bekliyordu ve o da öyle yapmıştı. Sonra sefil bir beş yıl geçirmiş, yemek pişirmiş, temizlik yapmış, eve sarhoş ve küfürbaz geldiği gecelerde ona katlanmış ve mutlu olmaya çalışmıştı çünkü hayatın böyle olması gerekiyordu, değil mi?

"Yanlış," dedi Frankie kendi kendine yüksek sesle. "Bu ben değildim, istediğim hayat bu değildi."

Sık sık en iyi arkadaşı Lacy olmasaydı bunu asla başaramayacağını düşünürdü. Lacy onun ne kadar mutsuz olduğunu gören tek kişiydi ve Frankie'yi üniversite dersleri alması için teşvik eden ve Frankie'nin sonsuza dek minnettar kalacağı düzenli bir doğum kontrol hapi tedarik etmesini sağlayan da oydu. Eninde sonunda çocuk istemediğinden değil ama Carlos'tan çocuk istemediğini anlaması sadece birkaç ayını almıştı ve çocuk sahibi olmak zaten kötü olan durumu daha da kötüleştirecekti.

Mutsuz olmasına rağmen Frankie, ailesini hayal kırıklığına uğratmak istemediği için beş yıl boyunca evliliğini sürdürmüştü. Sonunda, daha fazla dayanamadı. Ailesine boşanma davası açacağını söylediğinde, aşırı Katolik büyükannesi dramatik bir şekilde bayılmış ve babası onu evlatlıktan reddetmişti.

Bu zordu, belki de şimdiye kadar yaşadığı en zor şeydi. Ama Frankie güçlüydü, kendine verdiği kadar çok daha güçlüydü.

Kendine yeni bir hayat kurdu ve Kadın Çalışmaları alanında derece almak için tam zamanlı olarak üniversiteye gitti. Sonunda doktora yapmayı ve öğretmenlik yapmayı umuyordu ama şimdilik sadece çok fazla öğrenci kredisi almadan yüksek lisans derecesini almaya çalışıyordu.

Frankie dişlerini fırçalamayı bitirip duruladıktan sonra aynada kendine son bir kez baktı. Kendisinden önce bu dairede kim yaşıdıysa uzun boylu olmalıydı; yüzünü görebilmek için parmak uçlarında durması gerekiyordu. Elbette, kendisinden uzun olmaları için *çok* uzun boylu olmaları gerekmezdi.

Arkadaşı Lacy'nin yardımsever bir ifadeyle "dolgun kalçalı" dediği, 1.80 boyunda güdük bir kızdı. Açıkça söylemek gerekirse, koca bir poposu vardı. Frankie çoğu zaman onun belden yukarısının tamamen sıradan görüldüğünü düşünürdü; güzel şekilli ve yeterince diri B-çapında göğüsleri vardı. Ancak belden aşağısı, çocuk doğuran kalçaları ve büyük poposu, kusurlarını en aza indirecek şekilde giyinmediğinde pek çok bakışa ve bazı düpedüz bakışlara neden oluyordu.

"Bu bir kusur değil," dedi Frankie kendi kendine sertçe, söz konusu vücut parçasını kurularyp üzerine bir şeyler giyerken. "Bu benim bir parçam - mirasımın bir parçası." Yine de, yoga pantolonu gibi vücuda oturan bir şey giyerek dışarı çıktığında kıcı hakkında utanç duymaktan kendini alamıyordu.

Havluyla kurulanmayı bitirdi ve üzerine düz bir haki etek ve mavi bir bluz geçirdi. Bu kıyafet hem sabahki dersi hem de daha sonraki iş vardiyası için yeterliydi. Saate bir göz attığında hâlâ geç kaldığını gördü. Şehrin öbür ucundaki kız kardeşlerinin çoktan kalkmış, büyük çocuklarını okula uğurladıklarını biliyordu. Erkek kardeşleri de muhtemelen işteydi. Hiçbiri onun okula geri dönme ve tüm varlığını değiştirme ihtiyacını anlamıyordu. Annesi hâlâ Carlos'la tekrar bir araya gelmesini umuyordu - Frankie biliyordu çünkü annesi hafta sonları eski sevgilisini aile yemeklerine davet ediyordu.

"Mira, anne, böyle bir şey olmayacak," demişti annesine. "Carlos ve ben bir daha asla bir araya gelmeyeceğiz, bu yüzden lütfen onu davet etmeyi bırak."

"Okuldayken birbirinize çok yakışıyordunuz, *kızım*." Annesi ona sitemle bakmıştı. "Ve Carlos'un seni hâlâ sevdiğini biliyorum." Masanın ucunda oturup Frankie'ye üzgün gözlerle bakan Carlos'a başıyla işaret etti.

Frankie öfkesinin kabarmasına engel olamamıştı. "Onun sevdiği şey benim patronum olmak, hayatımı yönetmekti," diye mırıldandı annesine nefesinin altında. "Ama hayatımı başka birinin yönetmesini istemiyorum. Bu *benim* hayatım

-Bırak da yaşayayım. Yeni şeyler denemek istiyorum -dünyayı kendi şartlarımla deneyimlemek ve her şeye açık olmak istiyorum- her şeye."

Keşke dileğinin yakında gerçekleşeceğini bilseydi -ve hayal ettiği şekilde *değil*.

Ama şimdilik, mutlu bir şekilde cahildi. Buzdolabından bir gece önce hazırladığı mango-kivi-chia tohumlu smoothie'yi alırken mırıldandı. Frankie katı bir vejetaryendi - Carlos'tan uzaklaşır uzaklaşmaz yaptığı bir başka değişiklik. Vegan ya da aşırı bir şey değildi, sadece et yemiyordu. Kendini daha iyi, daha sağlıklı ve daha *hafif* hissediyordu, her ne kadar aile yemekleri için eve gittiğinde, yeni beslenme tarzı annesi ve büyükannesinin endişeli bakışlarına maruz kalmasına neden olsa da.

"Ama hiç *puerco asado* istemiyor musun? Sadece *küçük* bir parça dene," derdi annesi.

"En sevdiğin *chicharones*'i yaptım," derdi büyükannesi. Frankie'nin boşanmış halini hâlâ hiç onaylamıyordu ve her gün kilisede onun için bir mum yakıyor, torununun aklını başına toplayıp gerçek kocasına dönmesi için Kutsal Bakire'ye dua ediyordu.

Frankie her zaman "Hayır, teşekkürler anne, *abuelita*," der ve büyükannesinin yanağına bir öpücük kondururdu. "Et yemediğimde kendimi daha iyi ve sağlıklı hissediyorum. Ama biraz daha pirinç lütfen."

Büyükannesi her zaman başını sallardı ama Frankie'nin eriyip gittiğini iddia edemezdi. Vejetaryen beslenmesine ve düzenli egzersiz yapmasına rağmen, Frankie'nin J-Lo poposu inatla ona yapışmış ve erimeyi reddediyordu - ki bu gerçekten haksızlık gibi görünüyordu. Kız kardeşlerinin hiçbirisi, her biri birden fazla çocuk sahibi olduktan sonra bile bu kadar büyük bir popoya sahip değildi.

Frankie, eski Honda Civic'ine binip çalıştırırken, kız kardeşleri gibi olmak zorunda olmadığını kendine hatırlattı. Bunu yıllarca denemişti; artık kendi kimliğini kucaklamanın ve kendi derisinin içinde rahat etmenin zamanı gelmişti.

Carlton Arms kompleksindeki düşük kirali daireden USF kampüsüne kısa bir sürüş mesafesi vardı. Kampüste yaşamak çok pahalıydı. Derslerini ve kitaplarını karşılamak için kredi almak zorunda kalsa da, Frankie kendi yaşam masraflarını karşılamak için elinden geleni yaptı. Bu, şehrin pek de güvenli olmayan bir bölgesinde yaşamak ve Yüksek Lisans programlarındaki öğrencilerin yalnızca eğitimlerine odaklanmaları teşvik edilse de bir dizi berbat işte çalışmak anlamına geliyordu.

Genelde dairesini umursamazdı -dışarıdan çirkin görünebilirdi ama Frankie içeride bu küçük alanı derli toplu, şirin bir yuvaya dönüştürmüştü. Ancak, şu berbat iş meselesi canını sıkmaya başlamıştı. Keşke etrafta yeterince asistanlık pozisyonu olsaydı! Ama kampüsteki her profesörün zaten ihtiyacı olan tüm yardımcıları varmış gibi görünüyordu. Bu da Frankie'nin University Square alışveriş merkezindeki Victoria's Secret'ta çalışarak perakendecilik yapmak zorunda kaldığı anlamına . Aslında, Modern Edebiyatta Kadınlar adlı sabah dersinden hemen sonra bir vardiyası vardı.

Frankie bunu düşündüğünde iç çekti. Kadın Çalışmaları öğrencilerinden bazılarının, kadın bedeninin nesneleştirilmesini ve cinselleştirilmesini yücelten bir yerde çalıştığı için onunla alay edeceğinden emindi. Ama işi kabul ettiği sırada Carlos'tan uzaklaşmak ve kendi başına bir şeyler yapmak için yanıp tutuşuyordu. İşe alım yapan tek yer Victoria's Secret olduğu için Frankie başvurmuştu. Şimdi ise pahalı külotlar ve sütyenler satmak zorunda kalmıştı.

-En azından yoga öğretmeni olana kadar.

Yakında, diye kendi kendine söz verdi, İnsani Bilimler binasının merdivenlerini zıplayarak çıktı. *Yakında perakendecilikten temelli kurtulacağım.*

Aslında, iki yüz saatlik sertifikasını kısa süre önce tamamlamıştı, ancak yaklaşan bir final sınavı vardı ve hem pratik yapmak hem de sinirlerini yatıştırmak için şu andan o zamana kadar mümkün olduğunca çok derse girmeye çalışıyordu. İki yüz saatlik sertifika çoğu stüdyoda öğretmenlik yapmak için yeterliydi ama Frankie'nin öğretmenlik eğitimi aldığı Lotus Pond'un sahibi Shelia Landrace çok titizdi. Geçilmesi zor olduğu için efsaneleşmiş bir sınavı vardı. Ama Frankie hazır olduğunu biliyordu. Eğer geçebilirse, Sheila başlangıç için haftada birkaç başlangıç dersi verebileceğine söz vermişti.

Frankie kendini öğrencilerine "*Nefesinize odaklanın*" derken hayal etti. "*Nefesin içinizde ve dışınızda aktığını hissedin... nefes hayattır... dar alanlara nefes verin ve nefes verirken size hizmet etmeyen her şeyden kurtulun...*"

"Francesca, ben de seni bu sabah burada görmeyi umuyordum."

Yumuşak bir erkek sesi düşüncelerini böldü ve Frankie kalbi küt küt atarak hızla döndü.

"Oh, Profesör Ramlow." Uçuşan saçlarını sinirli bir şekilde düzeltti, keşke zamanında kalkıp yıkasaydım diye düşündü. "Günaydın."

"Francesca, bana Todd demeni daha kaç kere söylemem gerekiyor?" Ona yardımsever bir şekilde gülümsedi.

"Elbette... Todd." Frankie ona utangaç bir şekilde gülümsedi. Profesör Ramlow, Kadın Çalışmaları bölümünde ders veren birkaç erkekten biriydi ve aynı zamanda çok yakışıklıydı - genel, beyaz adam tarzında. Ama bu Frankie için sorun değildi - Carlos'la bir ömür boyu yetecek kadar Latin maçoluk saçmalığı yaşamıştı. Erkeklerin kendini beğenmiş tavırlarından bıkmıştı; kendini kesinlikle duyarlı, aydın, duygusal açıdan zeki bir erkekle birlikte görebiliyordu. Beyaz ve Protestan olsa bile, ki bu da şüphesiz *büyükannesine* bir bayılma nöbeti daha geçirtecekti.

Frankie iç geçirdi. Profesör Ramlow'un evli olması çok kötüydü çünkü aralarında *kesinlikle* bir tür çekim vardı. Onun *Renkli Kadınların Edebiyatı* adlı dersini almış ve bir gün Maya Angelou'nun bir şiiri hakkında tartışmak için kalmıştı. O zamandan beri onunla konuşmaya ve onu her gördüğünde özel ilgi göstermeye özen gösteriyordu.

Evli olduğunu bilmesine rağmen, Frankie onun kendisini seçme şeklinin gururunu okşamasına engel olamıyordu. Ne de olsa geleneksel bir öğrenciden daha büyüktü ve kampüste dolaşan on dokuz yaşındaki kızların çoğu gibi Barbie bebek güzelliğinde değildi. Uçuşan saçları ve büyük poposu, etrafında gördüğü uzun, düz saçlı zayıf kızların tam tersiydi. Yine de Profesör Ramlow-Todd onunla ilgileniyor, zekâsına saygı duyuyor gibiydi. Ve yıllarca sadece yemek pişirme ve temizlik becerilerini önemseyen bir adamla yaşadıktan sonra, bir beyni olduğu gerçeğini beğenen birini bulmak ferahlatıcıydı.

Todd ona gülümseyerek, "Seni yakaladığıma çok sevindim," dedi. "Bir asistanlık pozisyonu aradığını biliyorum ve yeni bir pozisyon açıldı."

"Öyle mi?" Frankie hevesini sesinden uzak tutamadı. "Seninle mi?" Yoga dersleri vermek perakende cehenneminden çıkmasına yardım edecek olsa da

daha güzel ve güvenli bir yere taşınmasına yetmeyecekti. Ama asistanlık yapmak ve ek olarak bazı dersler vermek, onu açlık çeken öğrenci batağından kurtarmaya yetecek kadar para kazandırabilirdi.

Todd başıyla onayladı. "Evet, benimle. Acaba yarın akşam yemek yiyip bu konuyu konuşabilir miyiz?"

Frankie kalbinin çırpındığını hissetti. *Kes şunu*, dedi kendine sertçe. *Bahsettiği sadece bir işti ve ayrıca o evli!* Yine de onu aramaya gelmesi gurur vericiydi çünkü onu özellikle yeni asistanı olarak istiyordu.

"Bunu çok isterim... Todd," dedi utangaç bir şekilde gülümseyerek. "Nerede ve ne zaman?" "Şey, belki senin evine gidebiliriz diye umuyordum." Yer değiştirdi

Tedirgin bir şekilde, güler yüzlü gülümsemesi biraz gevşedi. "Görüyorsun ya, Nancy -karım-

ve ben, şey, oldukça karışık bir boşanma sürecinden geçiyoruz. Ve böyle güzel bir kadınla toplum içinde görünmeme izin vererek ona daha fazla koz vermek istemiyorum."

"Oh, şey..." Frankie kızardığını hissedebiliyordu. "Evim şehrin en iyi yerinde değil, biliyorsun. Gerçekten karşılayamam-"

Todd hemen, "Yer umurumda değil," diyerek onu temin etti. "Tek ilgilendiğim şey şirket." Frankie'nin elini tuttu ve gözlerinin içine bakarak nazıkçe sıktı. "Ne dersin? Lemongrass'tan paket servis getirebilirim - daha yeni Körfez bölgesindeki en iyi Tayland restoranı seçildiler."

Frankie'nin nabızı kadar hızlı atıyordu ki, elini tutarken Frankie'nin bunu hissedip hissetmediğini merak etti.

"Bence bu harika olur," dedi yumuşak bir sesle. "Um... sana adresimi vereyim mi?"

"Bunu çok isterim." Todd cep telefonunu çıkardı ve o ezberden okurken tuşladı. Sonra tekrar cebine soktu ve ona sırtıttı. "Yarın sekizde görüşürüz, Francesca."

"Görüşürüz o zaman." Frankie gülümsedi ve sınıfa doğru yola koyuldu. Bu noktada derse geç girecekti ama umurunda bile değildi. Yeni bir asistanlık pozisyonu ve yakışıklı Profesör Ramlow'la baş başa bir akşam; daha iyi olabilir miydi?

* * * * *

Komutan Kerov Volx memnuniyetle içini çekti ve alnındaki teri silkeledi. Günü daha iyi olabilir miydi? Son zamanlarda çatışmalar oldukça sert geçmişti ama taburu düşmanı bir kez daha püskürtmüştü ve Bakanlık en azından bir hafta boyunca yeni bir akın beklemiyordu. Bu da iyi bir şeydi. Bu biraz izin alabileceği anlamına geliyordu - kışlada uyumak ve savaş tayınlarıyla yaşamak zorunda kalmayacağı birkaç gün.

Kerov büyük, kavernöz bekletme tesisinin etrafına memnuniyetle baktı. Her yerde siyah ve kırmızı üniformalı erkek ve kadınlar meşguldü; ekipmanları parçalıyor, nakliye araçlarına bakım yapıyor, silahları temizliyor ve kontrol ediyorlardı. Adamları güneşli bir hafta boyunca izinli olduklarını biliyorlardı ama ayrılmadan önce her ekipmanın bir sonraki sürüye hazır olacak şekilde en iyi durumda olması gerekiyordu. Etrafta bastırılmış bir heyecan ve memnuniyet uğultusu vardı. Savaş her zamankinden daha çetin geçmesine rağmen tek bir asker bile kaybetmemişlerdi. Güzel bir gün geçirmişlerdi.

"Kerov." Bir el sırtına vurdu ve kendi birliğine benzer başka bir birliğin komutanı olan Jorn'u görmek için döndü.

Jorn uzun boylu, ince yapılı, dar omuzlu, beyaz-sarı saçları ve siyahımsı-mor gözleri olan biriydi. Yapısı ve uzun, köşeli yüzü, gen havuzunda Kindred DNA'sı bulunmayan safkan bir Tarsian olduğunu gösteriyordu. Kerov ise tam tersiydi; geniş omuzları ve ağır

Kas yapısı onun Kindred kökenlerini soluk gri gözleri kadar açık bir şekilde ele veriyordu.

Yine de, farklılıklarına ve Kindred DNA'sına sahip olanların Tarsia toplumunda her zaman hoş karşılanmadığı gerçeğine rağmen, iki erkek iyi arkadaştı.

"Selamlar," dedi Kerov içtenlikle ve karşılığında diğer erkeğin sırtını sıvazladı. "Savaş nasıl gidiyor?" Bu standart bir selamlamaydı ama arkadaşları yine de güldü.

"Sen söyle! Her zamankinden iki kat daha büyük bir sürüyü püskürttüğünüzü ve buna rağmen tek bir adam bile kaybetmediğinizi duydum. Bu iyi iş, dostum."

Kerov alçakgönüllülükle omuz silkti. "Her şey emriniz altındakilerin güçlü ve zayıf yönlerini bilmekle ilgili. Benim iyi bir grubum var."

"Ve iyi bir komutanları var - ki bu da kaçmadı. Tuğgeneral Tlox, yarın akşam teftişten sonra Savaş Bakanlığı'nda verilecek General Ziyafeti'ne katılmanızı rica etti."

"Gerçekten mi?" Kerov'un kalbi biraz daha hızlı çarpmaya başladı ama yüzünü soğukkanlı tutmaya çalıştı. "Acaba benden ne istiyor?"

"Seni terfi ettirmek istiyor tabii ki," dedi Jorn. "Benim tahminim de bu zaten. Quadrex sektöründeki en başarılı Komutandan başka ne isteyebilir ki?"

"Bundan şüpheliyim." Kerov bir elini kısa, koyu sarı saçlarında gezdirdi; arkadaşının beyaz-sarı tonundan çok daha koyu olan bu saçlar onun soyunu ele . "Üst kademedekilerin hepsinin safkan Tarsuslular olduğunu biliyorsun. En son ne zaman Kindred genlerine sahip biri Komutan rütbesinin üzerine çıktı?"

Jorn, "Bu sadece Kindred'ların toplumumuza ilk katıldığı günlerden kalma bir şey," diye itiraz etti. "Değişim ya da Ticaret ihtiyacından önce

yetiştirildi. Bu tür önyargıların artık modasının geçtiğini herkes biliyor."

"Bazı bağınazlıklar asla ölmez," dedi Kerov karanlık bir sesle. "Bazen atalarımın eşleriyle bedenlerini değiş tokuş etme konusundaki utanç verici eğilimlerinden asla kurtulamayacağımı düşünüyorum."

"Yapacaksın, yapacaksın," diye ısrar etti arkadaşı. "Genç komutanlar, atalarımızın ve büyükbabalarımızın yerini almak için yükseldikçe tüm eski düşünceler ölüyor. Tuğgeneral Tlox'un senden ve benden sadece beş devre daha yaşlı olduğunu biliyor musun?"

"*Ve* soyunu kirletecek Kindred kanı taşımayan saf bir Tarsuslu," diye belirtti Kerov. Ama içten içe heyecanlanmadan da edemiyordu. Jorn haklı olabilir miydi? Gerçekten de terfi için seçiliyor muydu?

"Tuğgeneral soy ve sop gibi şeylerle ilgilenmez," dedi Jorn, itirazlarını elinin tersiyle iterek. "O sadece sonuçlara önem verir ve sen de Tabur Komutanı rütbesine yükseldiğinden beri bunları istikrarlı bir şekilde sağlıyorsun. Yakında koca bir Tugay'a komuta ediyor olacaksın. Sonra da bir Alay ve sen daha ne olduğunu anlamadan, Savaş Bakanlığı'nın gördüğü ilk Kindred yetiştirmesi General olacaksın."

Kerov kuru bir sesle, "Gördüğüm kadarıyla benim için büyük umutlar besliyorsun," dedi. "Peki ya sen?"

"Oh, ben de seninle geleceğim, senin personel şefin olacağım." Jorn sırtıttı. "Yarın akşamki ziyafette ben de olacağım, biliyorsun. Ve söylentilere göre Tugay Komutanları rütbesinde *iki* açık varmış. Gelecek hafta sen ve ben Subay Yemekhanesi'nde birlikte yemek yiyeceğiz."

"Senin dudaklarından Tanrıça'nın kulaklarına," dedi Kerov, arkadaşının coşkusuna gülümseyerek.

"Kindred Tanrıçası mı demek istiyorsun?" Jorn kaşlarını çatı. "Bakın, şaka yaptığınızı biliyorum ama sakın Tuğgeneral ya da General ziyafette böyle konuştuğunuzu duymasın. Biliyorsun, Kindred dini aslında *yasak* değil..."

"Ama bu *hoş karşılanmıyor*. Merak etmeyin." Kerov onun sırtını sıvazladı. "Ben gerçek bir inanan falan değilim, bu sadece efendimin bir sözü."

Jorn, "Ama bunu ziyafette söyleme," diye uyardı. "Yüzlerine vurmadığın sürece Kindred olup kimsenin umurunda olmayacaktır. Ve biliyorsun ki dini görüşlere sahip olanlar -özellikle de şu eski Kindred dini- pek parlak sayılmazlar."

"Benim efendim yeterince zeki," dedi Kerov biraz sert bir sesle. "O sadece eski yöntemlere, Kindred yöntemlerine bağlı." Bu yüzden zorunlu çiftleşme görevine karşı gelmiş ve kendisine atanan dişi yerine sevdiği bir dişiyle evlenmişti. Böyle bir şeye artık asla izin verilmeyecekti; bu gerçek Kerov'u pek rahatsız etmiyordu çünkü kariyerinde yükselmekle "gerçek aşkı" bulmaktan çok daha fazla ilgileniyordu - Kindred DNA'sına sahip olanların çok önemli olduğunu düşündükleri o zor duygu.

"Tabii ki efendin zeki biriydi - sana sahipti, değil mi?" Jorn sırıttı. "Akraba DNA'sına lanet olsun, sen tüm sınıflarımızın en iyisiydin. Sen olmasaydın kuantum astronavigasyonunu asla başaramazdım."

Kerov sırıttı. "Çünkü her testin formülünü o kalın kafana defalarca kazıdım."

"O sınıfı asla geçemeyeceğimi düşünmüştüm ama şu halimize bir bakın; sadece yirmi dokuz yaşındayız ve Brigaid Komutanı gibi yüce bir rütbeye yükselmek üzereyiz."

"Otuz bir," diye düzeltti Kerov ama arkadaşı onun sözlerini elinin tersiyle itti.

"Kim sayıyor? Yine de böyle bir rütbeye ulaşan en gençlerden biri olacağız! Hadi, size bir içki ısmarlamak için sizi Y'xx salonuna götürüyorum."

Kerov üzüntüyle başını salladı. "Keşke yapabilseydim ama bu gece zorunlu cinsel karşılaşmam var."

"Daha da iyisi, seni şanslı piç!" Jorn kapalı bir yumrukla onun göğsüne vurdu. "Bir günde hem terfi haberini almak hem de haftalık sikiş seansını yapmak... İtiraf etmeliyim *ki kışkandım*."

"Olma," dedi Kerov kuru bir sesle. "Bunu dört gözle beklediğim söylenemez." "Ne? Kılıcınızı kınına sokmak için sabırsızlanmıyor musunuz?"

Neden Yedi Krallık'ta
Değil mi?" diye sordu arkadaşı dostça.

Kerov zaten çok fazla şey söylediğini hissederek rahatsızca kıpırdandı. Yine de Jorn bir açıklama için ona bakıyordu ve arkadaşını ters bir cevapla başından savmak istemiyordu.

"Benimle devlet tarafından görevlendirilen ortağım arasındaki ilişkiler her zaman... dostane değildir," dedi sonunda.

Aslında bu çok hafif bir ifadeydi. Eşleştiği dişi Xirnah'yı soğuk ve itici bulmuştu ve o da Kindred DNA'sına sahip bir erkeğe atanmaya içerlediğini açıkça belirtmişti. Eğer ondan bir çocuk sahibi olursa, bu çocuk neredeyse kesin bir şekilde Akraba DNA'sı taşıyan fiziksel özelliklere sahip olacaktı ki bu da en azından ona göre onu utandıracak bir kaderdi.

Kerov onun geniş omuzlarından ve ağır, iyi gelişmiş kaslarından nefret ettiğini biliyordu, safkan bir Tarsian'ın ince yapısından çok farklıydı ama olduğu kişi olmaktan kendini alamıyordu. Ve doğruyu söylemek gerekirse, Xirnah'yı da pek çekici bulmuyordu.

Çirkin olduğundan değil - uzun boylu, mükemmel, köşeli bir vücudu ve her zaman mükemmel olan düz, beyaz-sarı saçları vardı.

Saçları düzgündü. Geniş, siyahımsı mor gözleri beyaz-sarı kirpiklerle çevriliydi ve göğüsleri yüksek ve düzgündü. Kalçaları neredeyse beli kadar dardı ve minyon poposu neredeyse hiç yoktu - özellikle güzel kabul edilen bir başka Tarsuslu özelliği.

Ama sevişirken *tutunacak* hiçbir şey yoktu; o sadece açılar ve düz çizgilerden ibaretti. Kerov bunu sevişmek olarak düşünemiyordu çünkü kesinlikle öyle değildi. Xirnah ile devlet tarafından zorunlu kılınan cinsel ilişki, herhangi bir sıcaklık ya da şefkatten yoksun, mekanik bir ilişkiydi.

Kadın haftalık seansları için onun kamerasına geldiğinde, rutinleri hep aynıydı. Onun duyuşal sandalyelerinde karşılıklı otururlar, sandalyeler anatomilerinin doğru kısımlarını uyarırken kibar ama yapmacık bir sohbet yaparlardı.

Ardından, uygun şekilde şiştiğinde ve Xirnah yeterince kayganlaştığında, uyku odasına çekilecekler, burada cinsel giysisini açacak ve dar, kemikli arkasını ortaya çıkarmak için uyku platformunun üzerine eğilecekti. Kerov onun ince kalçalarını ayırarak dar, neredeyse renksiz yarığını bulacak ve aletini onun soğuk derinliklerine sokacaktı.

Gerçek Tarsianların vücut ısısı Kindred kanı taşıyanlardan on ila yirmi derece daha düşüktü. Sonuç olarak Kerov kendini her zaman bir buz heykelini beceriyormuş gibi hissediyordu; partneri kelimenin tam anlamıyla buz gibiydi. Xirnah ise sık sık Kerov'un vücudunun sıcaklığından duyduğu rahatsızlığı dile getiriyor, kaba Kindred ısısıyla onu yaktığını söylüyordu. Kerov her zaman özür diliyordu ama yine de kendisi olmaktan nasıl kurtulabilirdi ki?

Süreci aceleye getirmeye çalışıyordu çünkü Xirnah'ın onun müdahalesine kızgınlıkla sertleştiğini hissedebiliyordu. Mekanik bir şekilde iterek, partnerini tam olarak bir kez döllemek için sadece gerektiği kadar uzun sürdü. Sonra karşılıklı rahatlama için geri çekilir ve Xirnah daha taze olanaklarını kullanırdı.

Bunu hiçbir zaman yüksek sesle itiraf etmemiş olsa da Kerov onun tohumlarını mümkün olduğunca çabuk bir şekilde yıkadığından emindi. Elbette yıkanacak fazla bir şey yoktu - vücudu ancak kendisine ömür boyu bağlanmak istediği bir dişiyle birlikteyken büyük miktarda sperm üretti ve Xirnah *kesinlikle* bu kategoriye girmiyordu. Ve belli ki Xirnah da onun için ömür boyu birlikte olma kategorisine girmiyordu - Xirnah onun özünü içinden çıkarmak için sabırsızlanıyordu.

Cinsel ilişkiden hemen sonra ona dair her izi silme konusundaki hevesi, Kerov'u biraz olsun önemsiyor olsaydı onu incitebilirdi. Ama son üç yıldır onunla birlikte olmasına rağmen, devletin zorunlu kıldığı haftalık cinsel buluşma zamanının geldiğini anladığında dehşetten başka hiçbir duyguya kapılmıyordu.

"Aranızdaki ilişkiler nasıl dostane olmaz?" Jorn onun düşünce zincirini kırarak sordu. "Ortağını gördüm-Xirnah, değil mi? Oldukça güzel bir kız. Onun tarlasını kendim sürmek isterdim."

"Başka bir erkeğin partneri hakkında böyle konuşmamalısın," dedi Kerov ona ters ters bakarak. Kendisi Xirnah'dan pek hoşlanmıyor olabilirdi ama birinin onu aşağılamasına izin verirse lanetlenirdi. Ne de olsa ona atanmış olması ve anlaşılamamaları onun suçu değildi; on sekiz döngüde cinsel olgunluğa eriştiğinden beri atandığı her partnerle hemen hemen aynıydı.

"Özür dilerim," dedi Jorn pişmanlık duymadan. "Sadece güzel olduğunu söylüyorum, keşke bana da onun gibi biri verilse."

"Xirnah'nın bundan hoşlanacağına şüphe yok," dedi Kerov kuru bir sesle. "Aslında, saf Tarsuslu kanınızla onun ideal ortağı olursunuz."

Jorn felsefi bir tavırla omuz silkti. "O zaman bu asla gerçekleşmeyecek - Eşleştirme Bakanlığı'nda duyulmamış boyutlarda bir hata olmadığı sürece."

"Doğru," diye kabul etti Kerov. Eşleştirme Bakanlığı cinsel eşleri atayan devlet kurumuydu. Ancak birbiriyle en uyumlu erkek ve kadınları eşleştirmek yerine, bulabildikleri en uyumsuz çiftleri arıyor ve onları cinsel birlikteliklere sokuyorlardı.

Bu, Tarsia Altı'daki yaşamın tatsız ama gerekli bir parçasıydı; burada kişinin cinsel partnerine çok fazla ilgi göstermesinin, bireyin devlet tarafından zorunlu kılınan kariyer ve sorumluluklarına odaklanmasını engellediği tespit edilmişti. Ayrıca, Tarsia hükümeti insanları yalnızca ideallerinin tam tersiyle eşleştirerek, Kindred nüfusundan eşleriyle bedenlerini değiştirme veya takas etme eğilimini ıslah etmeyi başarmıştı.

Böyle bir Takasın sadece gerçekten birlikte olmaları gereken çiftler arasında mümkün olduğu söylenirdi - Tanrıça tarafından aşık olmaları ve bir ruh bağı kurmaları için kaderlendirilmişlerdi. Akraba DNA'sı taşıyan erkeklerin sevmedikleri bir dişiyle eşleştirildiğinden emin olunarak, Değiştirme, Takas etme ya da Atlama -adına ne dersiniz deyin- eğilimi neredeyse tamamen ortadan kaldırılmıştı.

"Gitsem iyi olacak. Xirnah'ı bekletemem ve o her zaman saat bin altı yüz olduğunda hemen gelir," dedi Kerov arkadaşına.

"Anlıyorum. Aracını sen mi kullandın?"

Kerov başını salladı. "Güneşli bir hafta boyunca izin alacağımı bilmiyordum, bu yüzden toplu taşıma araçlarını kullandım."

Jorn yüzünü buruşturdu. "Günün bu saatinde pubtrans ile eve gitmek çok uzun bir yol. Seni bırakmayı teklif ederdim ama kutlamaya gidiyorum."

"Yalnız mı?" Kerov ona bir kaşını kaldırdı.

"Elbette, neden olmasın? İyi dostum gelemese, bulabildiğimle idare etmek zorunda kalacağım. Ve asla bilemezsin, *belki de* istekli bir kadın bulurum.

Bu gece bana eşlik etmeni istiyorum. Tarım Bakanlığı yakınındaki yeni genelevi ziyaret etmek için kredilerimi biriktiriyordum."

"Keyfine bak o zaman," dedi Kerov kibarca. Fahişelik Tarsus hükümeti tarafından yasaklanmamıştı, hatta haftalık zorunlu cinsel ilişkilerinden memnun olmayan aşırı istekli erkeklerin gerginliklerini atmaları için iyi bir yol olarak teşvik ediliyordu. Ancak fahişelerin hepsi maske takıyordu ve uygunsuz duygulara yol açmamak için görüşme sırasında konuşmaya izin verilmiyordu.

Kerov bunu bir ya da iki kez denemişti ama seks işçileri neredeyse Xirnah kadar soğuk ve daha da kişiliksizdi. Gerçi en azından doğum kontrol hapları ve hem içeride hem de dışarıda plastik kalkan bariyerleri kullanma zorunlulukları nedeniyle hiçbirini hamile bırakma konusunda endişelenmesine gerek yoktu. Yine de bu karşılaşmaları bir makineyle seks yapmak gibi buluyordu ve devlet tarafından işletilen genelevlere yaptığı bir iki geziden sonra o zamandan beri onlardan uzak duruyordu.

Jorn gülererek, "Zorunlu seksinden bu kadar korktuğun için ikimiz de eğleneceğiz," dedi.

"Bunu... gayri şahsi bulmuyor musunuz?" Kerov hem genelevdeki seksi hem de devletin zorunlu kıldığı buluşmaları kastederek sordu.

"Elbette biliyorum, ama kimin umurunda?" Jorn dar omuzlarını silkti. "Sikişmek sikişmektir, dostum. Bunu ne kadar çabuk öğrenirsen, sevgili Xirnah ile geçirdiğin zamandan o kadar çabuk keyif almaya başlarsın."

Kerov'un omzuna bir kez daha vurdu ve gülererek uzaklaştı.

Kerov onun gidişini izlerken iç çekti. Arkadaşının soğukkanlı tavrını benimseyebilmeyi diledi ama nedense bunu başaramadı. Eşleştirme Bakanlığı iktidara gelmeden önce bir araya gelmiş olan anne ve babası birbirlerine her zaman çok düşkün, daha iyi bir kelime bulmak için "aşık" görünüyordlardı.

Birinin eşini tutkuyla sevmesi fikri artık tuhaf ve modası geçmiş bir düşünce olarak görülse de, Kerov'un birlikte büyüdüğü ideal buydu. Anne ve babasının sık sık yaptıkları sevgi dolu dokunuşları ve nazik sözleri hatırlayıp bunları Xirnah'la yaptığı yapmacık konuşmalar ve soğuk, mekanik karşılaşmalarla karşılaştırmaktan kendini alamıyordu. Artık anne babasını pek sık göremiyordu; üsse ve Savaş Bakanlığı'na daha yakın bir yere taşınmak zorunda kalmışlardı ve bu da onların ikamet ettiği yerden uzakta kalmalarına neden oluyordu. Ancak Devlet Tatillerine geri dönmeyi başardığında, Efendisi ve Annesi her zamanki gibi birbirlerine aşık görünüyordular.

Bu durum Kerov'a bir şekilde hayati ve önemli bir şeyi kaçırmış gibi hissettirdi. Ne kadar çabalasa da seksi salt biyolojik bir işleve ya da salt eğlenceye indirgeyemiyordu. Bir *anlamı olmalıydı*, lanet olsun! Devlet için stres atmaktan ya da yavru üretmekten başka bir önemi olmalıydı. En azından bu konuda düşünmesine izin verdiğinde böyle düşünüyordu.

Tepede son düdüğü çaldı, iş gününün bittiğini ve herkesin görevlerini tamamlayıp kendilerine tahsis edilen konutlara ve kamaralara dönme zamanının geldiğini haber veriyordu. Astları dağıldı ve Kerov yeterince oyalandığını fark etti. Eve gitme ve Xirnah ile karşılaşmasına hazırlanma vakti gelmişti.

Şimdiden korkmaya başladığı bir karşılaşma.

* * * * *

"Yani sana *gerçekten* çıkma mı teklif etti?" Lacy hevesle öne doğru eğildi ve Balkabağı Baharatlı Latte'sini belirgin bir zevkle yudumladı. Üniversite Devlet Hastanesi'nde hemşireydi ve Frankie caddenin aşağısındaki University Square Alışveriş Merkezi'nde çalıştığından, yemek alanında kız kıza vakit geçirmek için sık sık mola programlarını koordine etmeye çalışırlardı.

"Hayır, bu bir randevu değildi." Frankie bu fikir karşısında yanaklarının ısındığını hissetse de bu fikri başından savdı.

"*Tabii ki* bu bir randevu," dedi en yakın arkadaşı sırtarak. "Yani, senin evine gelmek istedi ve sana boşanacağını söyledi. Bu kesinlikle ilgilendiği anlamına geliyor."

Frankie, "O sadece benim onun için asistanlık yapmamla ilgileniyor," diye ısrar etti. "Bu iyi bir şey - sonunda beni Victoria'nın Suck-ret'inden kurtaracak." Matcha yeşil çayından bir yudum aldı. "Yine de kız kıza geçireceğimiz zamanı özleyeceğim."

"Birlikte olabilmemiz için haftada fazladan bir yoga dersi alacağım - öğrettiğin her dersi alacağım," diye söz verdi Lacy pervasızca. "Bir ton amuda kalkma, amuda kalkma ve ters dönme içeren süper sert bir ders olsa bile." Tabii ki, uzun boylu, zayıf ve kendi deyimiyle "ekstra-bendy" olduğu için, Lacy muhtemelen bu tür bir sınıfın üstesinden gelebilirdi - Frankie'nin öğretmeyi planladığı bir şey değildi.

"Başlangıçta sadece başlangıç sınıflarına ders vereceğim ve bu da Sheila'nın final sınavını geçersen olacak." Frankie yüzünü buruşturdu. "Yoga Alliance'dan iki yüz saatlik sertifika almaman yeterli olacağını düşünebilirsiniz ama Lotus Pond'da ders vermek istiyorsam hayır."

"Ama ne kadar yol kat ettiğinize bir bakın," dedi Lacy. "Sanki daha dün ilk dersimizi alıyorduk. Hatırladın mı? Sen kick-boks almak istemiştin, ben de yoga. Yazı tura attık ve yoga kazandı, iyi ki de kazandı, değil mi?"

"Carlos'la birlikte olduğum zamanlardı," dedi Frankie. "Sana biraz gerginlik atamazsam çılgılık atacağımı söylediğimi hatırlıyorum ve o zaman birlikte bir egzersiz kursuna gitmemiz gerektiğini söylemiştin."

Lacy meyve suyundan bir yudum daha alarak, "Yazı turanın bizi yogaya götürmesine asıl sevinmesi gereken kişi senin eski sevgilin," dedi. "Yoga ustası olacağın gibi kick boks ustası da olmak üzere olsaydın, şimdiye kadar onun kışına tekme basmış olurdun."

"Beni kışkırtma." Frankie içini çekti ve pipetini bardağındaki yeşil matcha slush'ın içinde döndürdü. "Annemin son zamanlarda onu aile yemeklerine davet ettiğini biliyor musun? O ve *büyükannem*, onu yeterince sık görürsem sihirli bir şekilde ona geri dönmek isteyeceğimden eminler."

"Ugh!" Lacy yüzünü buruşturdu. "Bu korkunç Frankie, gitmeyi bırakmalısın."

"Cehennem gibi yapacağım." Frankie kaşlarını çatı. "O *hijo de puta*'nın beni kendi ailemden uzak tutmasına izin vermeyeceğim - yarısı deli olduğumu düşünse ve diğer yarısı benimle konuşmasa bile."

"Gerçekten o kadar kötü mü?" Lacy onun kolunu sempatik bir şekilde sıktı. "İstersen bir sonrakine ben de seninle gelirim, manevi destek için. Yalnızca benim için çeviri yapman gerekecek -İspanyolcamın ne kadar kötü olduğunu biliyorsun."

Frankie güldü. "Sanki unutabilirmişim gibi! Sence Bay Gonzalez bizi onuncu sınıf İspanyolca dersinde eşleştirmeseydi bu kadar iyi arkadaş olabilir miydik?"

"Ben de öyle düşünmek istiyorum," dedi Lacy rahat bir tavırla ve lattesinden bir yudum daha aldı - Frankie'nin emin olduğu gibi, hiçbir yudum onun ince vücuduna ya da mükemmel poposuna düşmeyecekti. "Ne de olsa benzer ruhlara sahibiz."

Frankie titredi. "Hey, K kelimesini söyleme, tamam mı? Carlos'tan boşandığımdan beri askere yazılmak zorunda olduğumu biliyorsun."

Lacy, "Bir süre onlarla yaşadığımız onca sorundan sonra tekrar eski haline getirmelerine şaşırdım," dedi. "Ama ben de kayıtlıyım ve endişelenmiyorum."

Bu konuda. Sakin ol Frankie, Kindred gelini olarak çağırılma şansının çok düşük olduğunu biliyorsun."

"Olsalar iyi olur," dedi Frankie karanlık bir sesle. "*Büyükannem* Profesör Ramlow'la yemek yediğimi ve onun sadece beyaz ve Protestan olduğunu bilse yine bayılırdı. İnsan bile olmayan o devasa uzaylı Kindred'lerden biriyle birlikte olsaydım muhtemelen *kalp krizi geçirirdi*."

"Bunu ondan saklamak için bir neden daha. Ve seksi profesörden bahsetmişken, bahsettiğimiz şu yeni kuaföre gideceksin, Wax Me Beautiful, ve gecenin aşk dolu geçmesi ihtimaline karşı kendine pürüzsüz ve muhteşem bir görünüm kazandıracaksın."

"Bunu karşılayamam," diye itiraz etti Frankie. "Karşılayabilsem bile, *hiçbir şey* olmayacak. Boşanma cesaretini göstermiş olmam, hayatım boyunca iyi bir Katolik kız olarak yaşadığım şeyleri bir anda silip atabileceğim anlamına gelmiyor."

"Evet, çıkabilirsin," diye itiraz etti Lacy. "O pislik Carlos'tan kurtulduğundan beri tek bir iyi randevuya bile çıkmadın. Ondan boşanmış olabilirsin ama hâlâ evliymişsin ve evlilik yeminini tutuyormuşsun gibi davranıyorsun. İyi bir ilişki yaşamamanın tam zamanı."

"Gitmeyeceğim-" Frankie başladı.

"Fikrini değiştirirsen diye yine de ağda yaptırmaya git." Lacy lattesini bitirdi ve damlayan pipetini Frankie'ye doğrulttu. "Yap şunu, Frankie -Kendini yepyeni bir kadın gibi hissedeceksin, söz veriyorum. Ve randevumu alabilirsin - zaten parası ödendi ve sen sadece benmişim gibi davranabilirsin."

"Bunu yapamam," diye itiraz etti Frankie. "Bana böyle pahalı bir hediye almana izin veremem."

Lacy onun itirazlarını elinin tersiyle itti. "Lütfen, Groupon'dan aldım, yani normalde olduğundan çok daha ucuza geldi. Ayrıca, bunu sadece Doktor Sloan'ın bana çıkma teklif etmesini umduğum için yaptırıyordum." İç çekti. "O

Ama olmadı ve hafta sonu resmen geldi. O yüzden randevuyu kabul etsen iyi olur; benden daha çok işine yarayacaktır."

"*Gelecek* hafta sonu sana çıkma teklif edecek," dedi Frankie, arkadaşının kolunu yatıştırıcı bir şekilde sıkarak. "Eğer etmezse, senin ne kadar muhteşem olduğunu göremeyen bir aptaldır." Kendi içkisini bitirdi. "Ve şimdi gitmem gerekiyor. Vardiyamın bitmesine sadece bir saat kaldı ve sonra buradan gideceğim.

"Aferin sana, bazılarımız çifte mesai yapıyor," diye iç geçirdi Lacy. "Belki de seninle VS'ye geri dönmeli ve yemek molam bitmeden önce kendimi neşelendirmek için seksi iç çamaşırları bulabilir miyim diye bakmalıyım. *Sen* de biraz almalısın, biliyorsun. Yeni ağda işinle uyumlu olması için."

Frankie, "*Oralarım*a ağda yaptırmayacağım," diye itiraz etti. "Bu çok acıtır! Tıraş olmayı tercih ederim."

Lacy ona, "Tıraş olmak seni o kadar pürüzsüz yapmaz," diye bilgi verdi. "Ağda canını yakabilir ama sadece bir saniye sürer. Yeni bir Brezilyalı ve ona uygun yeni bir çift yaramaz külot giyene kadar ne kadar seksi hissedebileceğin hakkında hiçbir fikrin yok."

"Bunu düşüneceğim," diye söz verdi Frankie, taburesinden kayarak indi ve plastik bardağını çöpe attı. "Ama şimdilik gerçekten geri dönmem gerekiyor. Umarım Bayan Hofstadter vardiyamın sonunda ortaya çıkıp beni azarlamak istemez."

"Şu süper sapıkça BDSM'lerle ilgilenen kişi mi?" Lacy ilgiyle sordu.

Frankie başını salladı ve titredi.

"Yetmiş beş yaşında olmasaydı o kadar da kötü olmazdı. Yemin ederim bana kocasıyla birlikte yaptıkları şeyleri anlatıyor, iğrenç!"

Lacy gülümsemesini bastırdı. "Hey, ona bir şans ver! Şahsen ben ondan ilham alıyorum. Yetmişli yaşlarında bir kadının hâlâ meşgul olması bence inanılmaz."

"Onun meşgul olmasıyla ilgili bir sorunum yok," dedi Frankie. "Sadece tüm kirli - ve gerçekten kirli - ayrıntıları duymak istemiyorum. Yetmiş beş yaşında olması da umurumda değil, *yirmi beş yaşında* olsaydı da bunları duymak istemezdim. Bu çok fazla bilgi demek."

"Düşünsene, yakında oradan çıkmış olacaksın. Seksi profesörün asistanlığını yapıyor ve yoga öğretiyor olacaksın. Harika olacaksın."

"*Yorgun* olacağım." Frankie esnedi. Uzun bir gün olmuştu ve eve gidip yatağa girmeden önce sıcak bir köpük banyosu yapmaktan memnun olacaktı.

Lacy de esnedi. "Ben de öyle. Biliyor musun, sanırım UCH'ye geri döneceğim, tatlım. Bu dublörün ikinci yarısını atlatacaksam gücümü korumam gerek."

Frankie ona sarılarak, "Tamam, yakında konuşuruz," dedi.

"Pekâlâ, ağda randevusu için ayrıntıları sana mesaj atarım." Lacy ona tekrar sarıldı. "Ve gitsen *iyi olur*. İnan bana, daha sonra seksi profesörle meşgul olmak istediğinde bana teşekkür edeceksin."

Frankie güldü ve başını salladı. "Pekâlâ, pekâlâ. Yarın akşam o gittikten sonra sana randevuyla ilgili her şeyi anlatırım."

"Tabii geceyi burada geçirmezse." Lacy mükemmel biçimli kaşlarını anlamlı bir şekilde sallayarak Frankie'yi yine güldürdü.

"Evet, doğru, her neyse. Asla olmayacak. Hiçbir erkeğin geceyi evimde geçirmesine izin vermeyeceğim."

"Şaşırabilirsin," dedi Lacy giderken gizemli bir şekilde.

Frankie arkadaşının sözlerini elinin tersiyle itti ve işinin başına döndü. Neyse ki Bayan Hofstadter her zamanki gibi ortaya çıkmadı ve böylece Frankie mağaza kapanış rutinini oldukça hızlı bir şekilde atlatabildi. Gecenin sonunda, kasalar kapanmadan önce, güzel bir sütyen ve külot takımı bile seçti - poposunu en aza indiren siyah dantelli bir sütyen - ne kadar minimize o kadar - ve ona uygun seksi bir sütyen. Lacy haklıydı, neler olabileceğini kim bilebilirdi ki? Belki de geceyi evinde geçirecek bir erkek bulabilirdi...

Eve dönüş yolculuğu çok uzun sürmedi ve Frankie köpüklü banyosunu yapıp kısa sürede yatağına girebildi. Bu mükemmeldi çünkü çok yoğun bir hafta sonu planladığı için iyi bir gece uykusuna ihtiyacı vardı. Ağda randevusu, yoga final sınavı, Profesör Ramlow'la "randevusu" ve Carlos'un mutlaka katılacağı haftalık aile yemeği derken, Cumartesi ve Pazar günleri gün doğumundan gün batımına kadar koşturup duracaktı.

Yine de sorun değil, dedi kendi kendine, yıpranmış ama temiz pamuklu çarşaflarına sokulurken rahatlatıcı *bir* şekilde. *Bununla başa çıkabilirim. Her şeye hazırım...*

Ya da öyle sanıyordu. Ama sonra rüya görmeye başladı.

İkinci Bölüm

O kadar canlı bir rüyaydı ki Frankie neredeyse gerçek olduğunu düşünecekti. Ama nasıl gerçek olabilirdi ki? Bir metro istasyonundaydı - en azından metro istasyonu gibi görünüyordu. Yeraltında geniş bir alan vardı ve insanlar oraya buraya koşuşturuyordu, belli ki hepsi de gidecekleri yere varmak için acele ediyordu. Ve o da onlarla birlikte yürüyordu, topuklu ayakkabıları zeminin sert, parlak siyah yüzeyinde tıkırdarken hızlı, amaçlı bir adım atıyordu.

Bekle, *topuklu ayakkabıları mı?* Frankie kaşlarını çatarak ayaklarına baktı. Botları yoktu - neredeyse tüm yıl boyunca parmak arası terliklerle yaşayabileceğiniz Tampa'da yaşamamanın bir anlamı yoktu. Ama dizlerine kadar gelen siyah, parlak çizmeler giydiği kesindi. Aslında Frankie'nin zevkine göre biraz fazla erkeksi olsalar da güzellerdi. Sadece... ayakları neden bu kadar büyük görünüyordu? Ve başka ne giyiyordu?

Yere baktığında gözlerini karşılayan şey, yanları kırmızı şeritli siyah bir pantolon ve kırmızı üniforma tipi bir gömlekti. Bu garipti-Frankie buna benzeyen bir kıyafete sahip olduğunu hatırlamıyordu! Etrafına bakındığında, kalabalık metrodaki diğer herkesin de garip kıyafetler giydiğini fark etti - hepsi bir tür üniforma giyiyordu.

Burada, bellerine kırmızı kuşaklar dolanmış donuk mavi tulumlar giymiş bir grup sarışın kadın trene yetişmek için acele ediyordu. Sağından ise zeytin yeşili pantolon ve ona uygun yeşil üniforma gömlekler giyen bir grup uzun boylu adam geçiyordu. Kadınlar gibi onların da dar omuzları ve beyaz-sarı saçları vardı. Her birinin sağ omzuna büyük siyah bir rozet iliştirilmişti ve geniş, siyah bir kemer takıyorlardı. Baktığı her yerde aynı şey vardı

-Daha önce hiç görmediği kıyafetler giyen insanlar. Ve çoğunun saçları beyaz-sarı görünüyordu. *Neredeydi* bu arada, İsveç'te mi?

Peki bu metro istasyonunun olayı neydi? Düz veya fayans kaplı beton duvarlar yerine, büyük, düz TV ekranlarıyla kaplı görünüyordu. Duvardaki boş alanın her santimi ve tavandaki alanın bir kısmı hiç bitmeyen görüntü ve bilgi akışıyla doluydu. Ekranlar, yankılanan ayak sesleri ve uzaklarda bir yerlerde çalışıyor olması gereken trenlerin telaşı ve tıslaması arasında Frankie düşündüğünü bile zar zor duyabiliyordu. Yine de etrafına baktığında kimsenin konuşmuyor gibi görüldüğünü fark etti. Hepsinin yüzünde sanki çok önemli bir şey yapmak için aceleleri varmış gibi ciddi ve niyetli bakışlar vardı.

Görünüşe göre onun da acelesi vardı. Hızlı adımları onu kalabalığın arasından geçirerek uzun bir turnike sırasına getirdi. Bunlar, kalabalık yeraltı tüneline ikiye ayıran metal parmaklıklarla zeminden tavana kadar uzanıyordu. Frankie onlara baktıkça turnikelerden çok hapisane hücrelerine benzediklerini düşündü. Siyah üniformalı uzun boylu adamların her iki tarafta da ileri geri devriye geziyor olması bu görüntüyü daha da güçlendiriyordu.

Frankie izlerken, sıranın önündeki biri görünüşe göre turnikmeyi aldatmaya ya da girmemesi gerekirken girmeye çalışıyordu. Bu, uzun süredir yıkanmamış gibi görünen yırtık pırtık kahverengi bir kıyafet giymiş bir adamdı. Uzun metal parmaklıklara yaklaştığında parmaklıklar onun için açılmak yerine kapalı kaldı ve başının üzerinde kırmızı bir ışık yanıp sönmeye başladı.

Bir anda siyah üniformalı polislerden biri geldi ve adamı kalabalığın arasından sürükleyerek kenara çekti. Elinde bir tür gümüş silah ya da cop vardı. Frankie copun inip kalktığını gördü ve ani, acımasız ceza uygulanırken suçlunun acı içinde ciyakladığını duydu. Gözlerini alamıyordu ama kalabalıktan başka kimse bunu fark etmemiş gibiydi - belli ki bu tür şeyler her zaman oluyordu.

Frankie birden biletinin ya da herhangi bir kartının olmadığını ve hapishane kapı turnikelerine her geçen gün daha da yaklaştığını fark etti. Paniklemeye başladı ama arkasındaki kalabalık tarafından amansızca ileriye doğru itiliyordu, bu kalabalık artık yüzlerce ya da binlerce kişiye ulaşmıştı - büyük, düz ekranların ışığıyla aydınlanan alçak, yeraltı alanında bunu söylemek çok zordu.

Frankie şu ana kadar kendini rüyanın akışına bırakmıştı -çünkü bu bir rüya olmalıydı, değil mi? Daha önce hiç böyle bir yerde bulunmamış ya da böyle insanlar görmemişti. Ekranların altında kelimeler kayarken, dili ve hatta alfabeyi bile tanımıyordu. O halde tüm bunları evinde, yatağında güven içinde rüya görüyor olmalıydı, değil mi?

Ama rüya olsun ya da olmasın, sırf biletini bulamadığı için acımasız bir dayak yemek istemiyordu. Kalabalığa karşı mücadele etmeye başladı, turnikelerden ve korumalarından uzaklaşmak için kenara çekilmeye çalıştı.

Şaşırtıcı bir şekilde, kalabalık alanda bile biraz ilerleme kaydedebildi. Buradaki neredeyse herkesten daha uzun olduğunu fark etti - daha uzun ve daha güçlüydü de. Bu çılgınca bir şeydi - her zaman neredeyse herkesten kısaydı, daha uzun değil. Ve daha ileri yoga derslerinde gerekli olan ters dönmeleri ve baş ve el duruşlarını yapabilmek için üst vücut gücü üzerinde çok çalışmış olmasına rağmen, hala kalabalık bir kalabalığın arasından kaslarını kullanarak geçebilecek kadar güçlü değildi. Yine de yaptığı şey buydu... sadece yeterince hızlı değildi.

Frankie daha ne olduğunu anlamadan turnikelerin sonuna gelmişti ve önünde sırada sadece bir kişi vardı. O kişinin -sarı, donuk üniformalı bir tulum giymiş bir kız- ne yapacağını görmek için izledi. Kız şaşkınlık içinde elini turnikenin yan tarafındaki siyah bir pede koydu. Kızın eli kısa süreliğine parlak yeşil ışıkla aydınlandı ve

Parmaklıklı kapı onun için açıldı. Sonra tekrar kapandı ve aniden sırada Frankie vardı.

Orada durdu, tereddüt etti, elini pedin üzerine bastırırsa ne olacağını merak etti. Buraya ait değildi - turnikenin içindeki mekanizma bunu hissedecek miydi?

Arkasındaki kalabalık itişip kakışarak ilerliyor, açıkça neler olduğunu ve neden hareket etmediklerini merak ediyordu. Ama Frankie araya giren biriydi - ya şok geçirirse? Ya da ya bir kenarda duran siyah üniformalı muhafız onu yakalayıp kemerine soktuğu uzun, gümüş rengi metal copla dövmeye başlarsa. Ya da ya-

"Kimsin sen?"

Frankie etrafına ama ses etrafındaki kimseden gelmiyordu -en azından görebildiği birinden.

"Yedi Cehennem'de kimsin sen?" diye tekrar sordu ses. Derin ve erkeksi bir erkek sesiydi. "Ve burada ne yapıyorsun?"

"Bilmiyorum," dedi Frankie yüksek sesle. "Nerede olduğumu bilmiyorum."

Arkasındaki birkaç kişi şimdi ona ters ters bakıyordu ve siyah üniformalı muhafız onunla ilgilenmeye başlamıştı - şüphesiz sırayı beklettiği için.

"Sen pubtrans istasyonundasın. Ama daha da önemlisi, sen benim içimdesin." ses ona söyledi. *"Bedenimde ne halt ediyorsun?"*

Ve sonra Frankie fark etti... ses kafasının içinden geliyordu.

Ama bu onun kafası mıydı? Gerçekten başka birinin bedeninde miydi? Rüyada bile olsa bu nasıl mümkün olabilirdi?

"Burada bir sorun mu var?" Onu kuşkuyla süzen gardiyan öne çıktı ve metal parmaklıkların ardından ona dik dik baktı. Neredeyse herkes gibi beyaz-sarı saçları ve dar omuzları vardı.

Uzun boylu, ince yapılydı. Ama sıska ya da değil, metal copunu parmaklayış şekli belirgin bir şekilde tehditkârdı.

Frankie ne diyeceğini bilemeden ona baktı.

"Burada bir sorun mu var *dedim, Kindred?*" diye hırladı muhafız, ona ters ters bakarak, ismi bir lanete dönüştürdü.

"*Ona hayır de! Tanrı aşkına, ona hayır de ve elimi tarayıcıya koy!*" diye bağırdı kafasının içindeki ses -eğer bu Frankie'nin şüphe etmeye başladığı kafasıysa.

"Um... hayır," dedi ve sesi derin ve erkeksi çıktı - kafasının içindeki ses kadar derin. "Hayır... sorun değil, memur bey."

"*Şimdi elimi kaldır ve tarayıcıya koy,*" diye talimat verdi erkek sesi. "*Bunu kendim yapardım ama tüm fonksiyonlarımı ele geçirdiniz. Tek yapabileceğim izlemek.*"

Frankie tereddütle sağ elini (adamın sağ eli mi?) kaldırdı ve turnikenin yan tarafındaki siyah pedin üzerine koydu. Bir şokla karşılaşmayı bekliyordu ama el - kesinlikle onun eli değildi çünkü çok büyük ve erkeksi görünüyordu- yeşil ışıkla aydınlatıldı ve ardından parmaklıklı kapı yana kayarak geçmesine izin verdi.

Sersemlemiş bir halde yürürken hâlâ elini inceliyordu. Büyüktü - çok büyüktü - uzun, iyi şekillendirilmiş parmakları ve çok sevdiği temiz tırnakları vardı. Tırnakları kirli bir adamdan daha kötü bir şey olamazdı. Carlos'un tırnaklarının altında her zaman kir olurdu ve bu da onu iğrendirirdi...

"*Hey, işlek otoyolun ortasında yürümeyi bırakamazsın,*" diye sertçe bağırdı erkeksi ses kafasının içinde. "*Yürümeye devam etmelisin yoksa o Barış Muhafızı bir şeylerden şüphelenecek. Hâlâ bizi izliyor, biliyorsun!*"

"Nereye gitmem gerekiyor?" Frankie kısık bir sesle sordu. Kalabalık bir yürüyüş yolunun ortasında kıpırdamadan durup elini incelediği için biraz çılgınca görüldüğünü kabul ediyordu. Ama bu çok *tuhaftı*, lanet olsun, bir rüya için bile!

"Yürümeye devam edin, sağdaki koridordan ilerleyin. İki-oh-bir nakil aracı istediğiniz araçtır."

Frankie sesin emrettiği gibi yürüdü, daha fazla soru sormak için yanıp tutuşmasına rağmen sessizliğini korudu. Ama kendi kendine konuşuyormuş gibi görünmek istemiyordu, bu yüzden sesin binmesini emrettiği treni bulana kadar sessiz kaldı.

Neredeyse sıvı yağa benzeyen parlak siyah bir yüzeyi olan uzun, şık, mermi şeklinde bir şeydi. Frankie bunun sadece bir ışık oyunu olduğundan emindi ama önünde neredeyse sessiz bir şekilde durduğunda, parlak deri titredi ve sonra *eriyerek* açıldı - bunun için başka bir kelime yoktu - oval bir kapı oluşturdu.

"İyy!" diye istemsizce haykırdı, bir adım geri çekildi ve kafaların ona doğru dönmesine neden oldu. "Bu da ne-?"

"Sesini alçalt," dedi kafasının içindeki ses sert bir şekilde. *"Burada halka açık yerlerde konuşmak teşvik edilmez. Devlet, karışıklığı en aza indirmek için tüm vatandaşların kalabalık ortamlarda sessiz olmasını tercih eder."*

"Ne?" Frankie fısıltıyla sordu, çünkü emre itaat etmeye çalışıyordu. "Burada herkesin içinde konuşmaya izniniz yok mu?"

"Ceza almak istemiyorsan, hayır," diye bilgilendirdi ses onu. *"Şimdi şu lanet olası araca bin de ne yapacağımıza karar vereyim."*

Frankie parlak siyah trenin erimiş açıklığından geçmek konusunda isteksizdi ama başka ne yapabileceğini de bilmiyordu. Başını eğerek, trenin kenarlarına sürtünmemeye son derece dikkat ederek içeri adım attı.

"Kapı." Omuzları artık son derece geniş olduğundan ve açıklık çok daha dar bir çerçeveye sahip biri için yapılmış gibi görüldüğünden bunu yapmak şaşırtıcı derecede zordu. Yine de bir şekilde başardı ve kendini kalabalık bir metro vagonunun ortasında buldu. Her iki taraftaki koltuklar da doluydu, ayakta duracak yerlerin çoğu da öyle.

"Taşıtın *sonuna kadar yürü*," diye emretti kafasının içindeki ses.

"*Orası genelde boş olur. Konuşabiliriz.*"

Konuşacak çok şey varmış gibi görünüyordu. Frankie uzun trenin arka tarafına doğru ilerlemeye başladı ama o kadar kalabalıktı ki insanları kenara itmeden hareket etmek imkânsızdı.

"Affedersiniz," diye mırıldandı, arabanın ortasında duran dar omuzlu birkaç adamın yanından geçmeye çalışırken. "Affedersiniz, affedersiniz. Çok özür dilerim!" diye haykırdı bir kadının ayağına bastığında.

Kadın yüzünde şaşkınlığa benzer bir ifadeyle sessizce ona baktı. Frankie'nin ne dediğini anlamamış mıydı?

"Ayağınıza bastığım için özür dilerim dedim," dedi kadına tekrar. "Bunu yapmak istememiştım, iyi misiniz?"

"*Kapa çeneni!*" diye kükredi kafasının içindeki ses, o kadar yüksekti ki Frankie irkildi, başka birinin duymuş olması gerektiğinden emindi.

Trenin arkasına doğru yolculuğuna devam ederken, "Sadece özür diliyordum," diye mırıldandı nefesinin altından. "Bunda yanlış olan ne? Burada hiç terbiyeniz yok mu? *Burası* her neresiyse?"

"*Kalabalık bir taşıtta olmaz,*" diye karşılık verdi ses. "*Sadece sessiz olun ve arkaya doğru itin. İtmekten bahsediyorum - bu kalabalığın içinden geçmek istiyorsan itmek zorundasın. Ve özür dileme. Boynuma "Değiştirildi" yazan bir tabela da asabilirsin.*"

Frankie "Değiştirildi" derken neyi kastettiğini sormak istedi ama ağzını sertçe kapalı tuttu ve annesinin ona öğrettiği tüm görgü kurallarına aykırı olmasına rağmen onun söylediği gibi trenin arkasına doğru ilerledi.

Başka ayaklara basmamaya çalışıyordu ama giydiği büyük siyah botların içinde bu çok zordu. Kayışlarında yapay elmaslar olan küçük pembe parmak arası terliklerini ve onların içine giren beş numara ayaklarını özlemle düşündü. Şu anda giydiği botlar ve ayakları en az on dört numara olmalıydı ve bu da ihtiyatlı bir tahmindir. Bir şekilde şu anda bedeninde yaşadığı adam bu kadar büyük ve uzun olmaya nasıl dayanıyordu? Yine de, daha önce kalabalığın arasından geçmeye çalışırken işe yaramıştı...

"Al, bu görür. Arabanın arkasına oturun."

Frankie kocaman çizmelerinden başını kaldırdı ve sonunda trenin arka tarafına ulaştığını fark etti. Bu vagona sadece bir yolcu daha vardı -İri yarı, pejmürde görünümlü, gri paltosu hırpalanmış ve yamalanmış, çenesinde bir haftalık sakal izi olan bir adam.

Hemen kendini güvensiz hissetti. Şimdiden kendisine dik dik bakan bu adamla arabayı paylaşmayı hiç istemiyordu. Arabadan geri geri çıkmaya başladı ama kafasının içindeki ses yine ona bağırdı.

"Nereye gidiyorsun? Diğer arabalar dolu!"

"Hayır," diye mırıldandı Frankie nefesinin altında. "Sen delisin! O adamla arabada tek başıma oturmayacağım!"

Kafasının içinde iç geçirdi. *"Tamam, mahremiyet istiyorsan anlarım. Aslında bu iyi bir fikir. Yanına git ve senin koltuğunda oturduğunu ve gitmesini istediğini söyle. O zaman kimsenin seni duymasından korkmadan konuşabiliriz."*

"Ne? Şimdi de onunla *kavga etmemi* mi istiyorsun?" Frankie ona inanamıyordu. "Bunu yapmayacağım! Onun *yakınına* bile gitmeyeceğim. Güvenli değil."

"*Ne demek güvenli değil?*" Ses giderek daha öfkeli çıkıyordu. *O sadece sıradan bir gezgin. Blaster'ımı bile çekmeden onu nakliye aracından çıkarabilirim.*"

"Blaster'ın mı? Silah mı demek istiyorsun?" Frankie yanına baktı ve daha önce gözden kaçırdığı bir şeyi gördü; kalçasına kocaman bir silah bağlanmıştı. Tüm o birinci şahıs nişancı video oyunlarına meraklı olan Carlos'un "el topu" dediği şeydi bu.

"*Madre di Dios,*" diye mırıldandı, o kadar üzgündü ki otomatik olarak İspanyolcaya geri döndü. "Kalabalık bir metro treninde lanet olası bir *silah taşıyorsun!* Ne tür bir psikopatsın sen?"

"*'Psikopat' ne demek bilmiyorum ama sesini alçaltmazsan fark edileceğiz! Ben bir Tabur Komutanıyım, tabii ki silahlıyım,*" dedi sabırsızlıkla. "*Şimdi şu gezginden kurtul da özel olarak konuşabilelim. Odama döndüğümde Xirnah'yı beni beklerken bulmadan önce ne yapacağıma karar vermeliyim.*"

"Xirnah? Xirnah kim?" Frankie sordu. "*Boş ver, sadece şu gezginden kurtul!*"

Ama kirli sakallı, pejmürde görünümlü adam kendisine sorulmadan uzaklaşmaya başlamıştı bile. Adam aceleyle arabadan inerken Frankie'ye yan gözle baktı ve Frankie birden *adamın kendisinden* korktuğunu fark etti. Daha doğrusu, bir şekilde içinde yaşadığı bedenden korktuğunu. Belki de herkesten daha iri ve güçlü olmanın bazı avantajları *vardı*. Gerçi büyük ihtimalle o da kızın yanında kocaman bir silah taşımasından ve kendi kendine konuşuyor gibi görünmesinden korkuyordu.

"Whew." Rahat bir nefes alarak gümüş metal koltuklardan birine oturdu. Şimdi belki sonunda bazı cevaplar alabilirdi. "Tamam," dedi kafasının içindeki sese. "Burası neresi, sen kimsin ve ben buraya nasıl geldim... yani senin içine?"

Onun bilmesini umuyordu çünkü kendisinin de hiçbir fikri yoktu.

"*Benim adım Kerov-Kerov Volx, Kırk Üçüncü Alay'da Tabur Komutanı. Ve burası da Yarnoth,*" diye cevap verdi.

"Yarnoth mu?" diye sordu boş boş.

"Evet, Yarnoth," dedi sabırsızlıkla. "*biliyor musun?*"

Frankie dürüstçe, "Hayır, bilmiyorum," dedi. "Nerenin başkenti? Orta Doğu'da bir yer olabilir mi?"

"*Orta Doğu mu? Sen neden bahsediyorsun? Herkes Yarnoth'un kıtanın batı tarafında olduğunu bilir.*"

"Hangi kıta ama?" Frankie sordu. "Ben Kuzey Amerika'da yaşıyorum. Burası neresi?"

"*Kuzey Amerika mı?*" Ses -hayır, Kerov, diye hatırlattı kendi kendine- şimdi gerçekten şaşkın geliyordu. "*Böyle bir yeri hiç duymadım.*"

"Kuzey Amerika'yı hiç duymadın mı?" Frankie boş boş sordu. "Peki ya Birleşik Devletler...? Florida...? Tampa...? *Dünya?*"

"*Dünya mı? Kindred Ana Gemisinin şu anda koruduğu gezegende olduğu gibi mi?*"

"Şey, şu anda bizi *koruduklarını* söyleyebilir miyim bilmiyorum - Bela ilk geldiğinde *korudular* ve ondan sonra biraz sorun yaşadık ama..." Sonra sözleri nihayet kafama dank etti. "Dur bir dakika, sen bir *Kindred* olduğunu mu söylüyorsun? Ve ben şu anda Dünya'da bile değil miyim?"

"Evet, ben Kindred. Ve burası da Tarsia Altı. Sizin gezegeninizle aynı galakside bile değiliz."

"Ciddi misin? *Dios!*" Frankie aniden başının döndüğünü hissederek başını ellerinin arasına aldı. "Buna inanamıyorum! Bu hayatımda gördüğüm en tuhaf rüya!"

"Bu bir rüya değil," dedi Kerov ona acımasızca. "Bu artık bizim gerçekliğimiz
-"Değiştirildik."

Üçüncü Bölüm

"Değiştirilmiş mi? Bu da ne demek oluyor?" diye sordu şu anda onun bedeninde yaşayan ve onu kontrol eden dişi. Sesi biraz histerik geliyordu ama Kerov onu suçlayamayacağını tahmin ediyordu - ne de olsa neler olduğunu biliyordu ya da bildiğini sanıyordu - ve bu onun için hâlâ bir şoktu. Eğer onun insanların dediği gibi Geçiş, Takas ya da Sıçrama hakkında hiçbir bilgisi olmasaydı, şüphesiz iki kat daha fazla üzülmüştü. Ama onun kontrolünü kaybedip toplu taşıma araçlarında kalabalığı üzerine çekmesini istemiyordu, bu yüzden açıklamakta acele etti.

"Yer değiştirmek bir zamanlar halkımın sahip olduğu bir lanet -bazıları buna yetenek diyor-," dedi ona. "Kısa bir süreliğine bağlı eşleriyle beden değiştirmelerini sağlıyordu."

"Ama... ama ben senin eşin değilim. Seni *tanımıyorum* bile."

Kendi sesinin aklına gelmeyen kelimelerle konuştuğunu duymak garip geliyordu ama Kerov buna alışması gerektiğini düşünüyordu - en azından şimdilik. Ses kendi derin tonlarında çıksa da, içinde yaşayan kişi açık bir şekilde kadınsıydı. Onu içinde hissedebildiği kadar kesin bir şekilde hissedebiliyordu.

"Çiftleşmediğimiz ve tanımadığımız farkındayım," dedi ona. "Ve inan bana, bunun nasıl olabileceğine dair hiçbir fikrim yok. Değiştirme genetik özelliğinin halkımdan uzun zaman önce çıkarılmış olması gerekiyordu. Aslında, bir asırdan fazla bir süredir gerçek bir Tüccar ya da bazen denildiği gibi Jumper olmadı."

"Yani... bu senin için eskiden normal miydi? Senin halkın için?" diye sordu alçak bir sesle -onun sesiyle- Tanrım, ne kadar tuhaf olduğunu anlayamıyordu! "Bu... iki insanın böyle tek bir bedende yaşaması?"

Kerov ona hızla, "*Hayır, hayır,*" dedi. "*Burada sahip olduğumuz şeyin eskiden 'tamamlanmamış Değişim' olarak adlandırılan şey olduğuna inanıyorum. Gerçek bir Değişim'de erkek dışının bedenini tamamen ele geçirir ya da tam tersi olur.*"

"Ama ikimiz de *senin* bedenindeyiz," dedi titreyen bir sesle. "Peki bu beni nereye götürüyor? *Benim* neler oluyor? İçinde başka biri mi var? Yoksa... ben... *ölü müyüm?*" Son kelimeyi fısıldadı ve Kerov onun bu fikirden duyduğu dehşeti hissedebiliyordu. "Sonsuza dek burada mı kalacağım?" diye sordu. "İçinde sıkışıp *kalmak mı?*"

"Ölmedin," dedi çabucak. "Büyük olasılıkla sadece uyuyorsun. Ya da en azından vücudun öyle."

"Pekala...tamam. Ben iyiyim o zaman." Derin, titrete bir nefes aldı ve Kerov kendisi nefes alıp veremese de ciğerlerinin genişlediğini hissetti. Tanrım, vücudunda olup biten her şeyi kontrol edemedi hissedebilmek ve deneyimleyebilmek tuhaf bir duyguydu!

"*Burada sıkışıp kalıp kalmadığınıza gelince, bilmiyorum. Umarım öyle değildir,*" diye devam etti. "*Tamamlanmamış Switch'leri duydum ama sadece efsanelerde ve Devlet Switching genini ortadan kaldırmaya çalışmaya başladığından beri bunların çoğu unutuldu.*"

"Tamam, efsaneler hiç yoktan iyidir - çoğu zaman içlerinde saklı birçok gerçek vardır," dedi cesaretlendirici bir şekilde. "Bana efsanelerden bahset - tamamlanmamış Anahtarlar hakkında... ne diyorlar?"

Kerov iç çekti, en azından zihinsel olarak.

"*Hatırladığım kadarıyla, bunlar Rüya Paylaşımının aşırı bir türü. Ama rüyamda gördüğümü hatırlamıyorum - hala kim olduğunu ya da neye benzediğini bilmiyorum.*"

"Ben Frankie," dedi. "Francesca Benita Hermosa Rodriguez ama kısaca Frankie. Ve daha bu sabah rüyamda seni gördüm."

"Öyle mi?" Kerov şaşırmıştı. Rüya Paylaşımı, Devlet'in Kindred nüfusu arasında bir şekilde ortadan kaldırmayı başardığı bir başka özellikti. Aslında bunu sadece ailesinin bundan bahsettiğini duyduğu için biliyordu.

"Evet," dedi kararlılıkla. "Şimdi hatırlıyorum, seni rüyamda üniformanın içinde gördüm, *bu* üniformanın içinde. En azından sen olduğunu *düşünüyorum*. Sanırım yüzünü görene kadar emin olamayacağım."

Kerov ona, "*Soluna bak, buradaki cam yansıtıcı bir yüzey görevi görecek kadar karanlık,*" dedi.

çevirdi -Tanrılar, buna hâlâ alışamamıştı- ve yansıtıcı yüzeye baktı.

"Oh..." Elini yanağına götürdü (Kerov şimdilik vücudunu onun vücudu olarak düşünmenin daha kolay olduğuna karar verdi, ancak bundan kesinlikle vazgeçmiyordu) ve gözleri büyüdü. "Aman Tanrım, bu sensin. Sen gerçekten de rüyalarımdeki adamsın!" Yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi. "Ya da şimdi *ben* rüyalarımdeki adamım. *Tanrım*, bu çok *kafa karıştırıcı*."

"*Kafası karışan tek kişi sen değilsin,*" dedi Kerov kuru bir sesle. "*Artık Geçiş yapmanın mümkün olduğunu düşünmüyordum ve kesinlikle aynı galakside bile olmadığım bir dişiyle Geçiş yapmayı hiç beklemiyordum.*"

"Tamam ama biz değiştirildik," dedi Frankie pratik bir şekilde. "Peki bu konuda ne yapabiliriz? Nasıl düzeltebiliriz?"

"Yapamayız," dedi Kerov açıkça. "*En azından hemen değil. Kısmi veya eksik bir Değişim, Rüya Paylaşımı'nın bir uzantısı olduğundan, yapabileceğimiz tek şey uyumak ve uyandığımızda doğru bedenlerimizde olacağımızı ummak.*"

"Yani tüm *bu* Body Snatchers olayı için reçeten *bu* mu? üzerinde *uyumak* mı?" diye sordu.

"Daha iyi bir fikrin var mı?" Kerov homurdandı. "Çünkü eğer varsa, duymak isterim."

"Hayır." İcini çekti. "Hayır, istemiyorum. Tamam, o zaman senin evine dönelim ve... ve uyumaya çalışalım, sanırım."

Kerov rahatsız bir şekilde kıpırdandı - en azından zihinsel olarak. "Bunu henüz tam olarak yapamayız."

"Ne? Neden olmasın?" diye sordu. "Beni vücudundan ne kadar çabuk çıkarırsak o kadar iyi olmaz mı? Bence hemen uyumaya gitmeliyiz! Aslında, burada uyku hapınız var mı? Belki biraz melatonin?"

"Henüz uyuyamayız çünkü olabilecek en kötü zamanda geldiniz." hırladı.

Belki de bu *tam olarak doğru değildi*. Sürü ile savaşın ortasında onu ele geçirseydi daha kötü olurdu. O zaman onu öldürtebilirdi. Ama yine de, tam da Devletin zorunlu kıldığı cinsel karşılaşma sırasında yer değiştirmek oldukça kötüydü. Xirnah'ya haber vermeden bu geceyi nasıl atlatacaktı?

Kerov, Devlet tarafından atanan cinsel partnerinin ortaklıklarından ayrılmak için bir yol aradığını biliyordu. Eğer onun bir kadınla geçiş yaptığına *dair en ufak bir ipucuna* bile sahip olsaydı -tamamlanmamış bir geçiş bile olsa- ilişkilerini kesmek için ihtiyaç duyduğu tüm cephaneye sahip olurdu. Ve bu süreçte, onun itibarını zedeleyecek ve kariyerini mahvedecekti. Hatta onu hapse attırabilir ya da idam ettirebilirdi! Devlet bu tür konularda hoşgörüsüyle tanınmazdı.

Hastaymış gibi davranabilirdi ama Devletin zorunlu kıldığı bir cinsel ilişkiyi reddetmesi otomatik bir soruşturmayla karşılanırdı. Onunla çiftleşmeyi reddetmek, birkaç üst düzey Barış Muhafızının gelmesine neden olacaktı.

ve neden ona hizmet etmek istemediğine ya da edemediğine dair meşru kanıtlar talep ediyordu. Bu tür detaylı bir incelemeyi göze alamazdı. Bu durumdayken Xirnah ile seks yapmak inanılmaz derecede riskliydi ama reddetmek daha da riskliydi.

Kısacası, bundan kaçış yoktu - cinsel ilişkiye girmek zorunda kalacaktı - ya da Frankie (ne tuhaf bir isim) bunu onun için yapmak zorunda kalacaktı. İçten içe iç geçirdi. Bu *inanılmaz derecede* garip olacaktı -sanki Xirnah ile seks yapmak zaten yeterince garip değilmiş gibi.

"Yani en kötü zamanda geldiğimden mi bahsediyorsun?" Frankie onun telaşlı düşünce zincirini kırarak sordu. "başka birinin bedeninin *içindeyken* aniden uyanmak için iyi bir zaman varmış gibi?" Kerov, "*Tamamlanmamış bir Switch'e sahip olmamız muhtemelen iyi bir şey,*" diye belirtti. "*Geri almak daha kolay - en azından ben öyle olduğunu düşünüyorum. Ve eğer elimizde bir Tamamen değiştin ve ben sana rehberlik etmeden bedenimde uyandın, benim dünyamda ne yapacağınıza dair hiçbir fikriniz olmazdı.*"

"Benim dünyamın da senin için çok kafa karıştırıcı olacağından eminim," diye tersledi. "Şimdi bana neden yanlış zamanda geldiğimi ve bunun bizi geri döndürmek için doğrudan uyumamakla ne ilgisi olduğunu söyle."

Kerov zihinsel olarak derin bir nefes aldı.

"*Devlet tarafından zorunlu kılınan cinsel ilişkimden hemen önce geldin,*" diye sert bir şekilde açıkladı.

"Devletin emrettiği *ne?*" Kadının sesindeki kuşkuyu duyabiliyordu. "Lütfen bana düşündüğüm şeyi söylemediğini söyle."

"*Bilmiyorum, ne söylediğimi sanıyorsun?*" Aslında, onun ne düşündüğünü bilmeyi diliyordu; bazı duygularını yakalayabiliyordu ama düşünceleri anlaşılmaz kalıyordu.

Frankie temkinli bir şekilde, "*Sanırım hükümetinizin ya da devletinizin ya da buradaki yetkili organ her neyse, size ne zaman seks yapacağınızı söylediğini söylüyorsunuz,*" dedi. "*Ama bu doğru olamaz, değil mi?*"

"*Olabilir ve oluyor da,*" diye ağır bir şekilde itiraf etti Kerov. "*Eşleştirme Bakanlığı her bireyi cinsel olgunluğa erişir erişmez haftalık evlilik ziyaretleri için bir eşle eşleştiriyor.*"

"Buna inanamıyorum," dedi boş boş. "Bu... çok garip. Yani tam da haftalık seksi zamanlarını geçirmek üzereyken vücuduna düştüğümü mü söylüyorsun?"

"*Ben buna 'seksi' demezdim.*" Kerov kuru bir sesle. "*Ama evet, bunun anlamı bu.*"

"O zaman sanırım ortağınıza bir bahane uydurmamız gerekecek." Frankie boğazını temizledi. "Um... sormamın sakıncası yoksa erkek mi yoksa kadın mı?"

"*Elbette bir dişi,*" diye sertçe bilgilendirdi Kerov onu. "*Diğer erkeklerle ilgilenmiyorum. Ve Xirnah'a bir mazeret sunamayız. Bu, ona neden hizmet edemediğimi doğrulamak için mahrem koşullarımın derhal soruşturulmasına neden olur.*"

"Ona hizmet etmek mi? Vay canına, işte *bu* romantik," dedi Frankie alaycı bir tavırla. "Ama bu durumda ona 'hizmet eden' *ben* olacağım ve senin başka erkeklerle ilgilendiğin kadar ben de başka kadınlarla ilgilenmiyorum."

Kerov öfkesini kontrol etmeye çalışarak, "*Ama artık bir erkek bedenine sahiptin, benim bedenime,*" dedi. "*Ve eğer Xirnah ile çiftleşmezsen beni rapor edecek ve cinsel uyumsuzluktan soruşturulacağım. Değiştirme suçu işlediğim ortaya çıkarsa bu felaketle sonuçlanır.*"

"*Değiştirmekten Suçlu musunuz? Tanrım! Ama bu senin suçun değil!*" diye o kadar yüksek sesle haykırdı ki Kerov yerinden sıçradı.

"Neden daha yüksek sesle ? Taşıtın ön tarafındaki insanların seni duyduğunu sanmıyorum," diye hırladı.

"Özür dilerim," dedi Frankie daha yumuşak bir sesle ve gerçekten pişman olmuş gibiydi. "Sessiz olmaya çalışacağım. Keşke düşüncelerimi duyabilseydin, böylece ben yüksek sesle konuşmadan iletişim kurabilirdik."

Kerov şüpheyle, *"Bence bu bir Komple veya Tam Switch ile mümkün,"* dedi. *"Ama bizim için mümkün olacağını sanmıyorum. Deneyin, bana bir şeyler söyleyin."*

Bir an sessiz kaldı ve bir an için neredeyse *bir şey* duyduğunu sandı. Ama çoğunlukla hissettiği duygularıydı - onu hayal kırıklığına uğratan bir şeye çok fazla konsantre olma hissi.

Sonunda Frankie sordu, "Duydun mu? Ne düşünüyordum?"

"Korkarım hayır," dedi Kerov. *"Ama duygularınızın bir kısmını anladım. Biraz pratikle siz hiç konuşmadan sadece zihinsel düzlemde iletişim kurabilmemiz mümkün. Ama bunun biraz zaman alacağını düşünüyorum."*

"Bu gece hiç vaktimiz yok ve umarım uyuduktan sonra kendi bedenlerimizde uyanırız. O yüzden şimdilik benim sana fısıldamamla yetinmek zorundayız," dedi Frankie.

Tepeden cinsiyetsiz, mekanik bir ses anons etti: "Bir sonraki durak Pernoth İstasyonu. Tarım Bakanlığı, Davranış Bakanlığı, Grand Central Marketplace."

"Orası benim durağım," dedi Kerov ona. *"Ve istasyondaki gecikme yüzünden geç kalıyorum. Xirnah beni bekliyor olacak ve hiç mutlu olmayacak. Bana yardım edecek misin, etmeyecek misin?"*

"Şey..."

Kerov onun tartıştığını, paylaşıyor gibi göründükleri sınırlı bağlantıdan akan belirsizliği hissedebiliyordu.

"Lütfen," dedirtti kendine. "Eğer bu gece Xirnah'a hizmet etmezsem soruşturulacağım. Ve eğer Geçiş yaptığım ortaya çıkarsa - eksik bile olsa -Bir kadınla birlikte olursam kariyerim mahvolur. Hatta hayatımın sonuna kadar hapse gönderilebilir ya da idam edilebilirim."

İçten içe onun yumuşadığını hissetti.

"," diye mırıldandı. "Deneyeceğim ama ne kadar içine girebileceğimi bilmiyorum. Lisedeyken bir partide bir kızı öpmüştüm ama bu bir cesaret işiydi ve bundan daha ileri gitmeyi hiç düşünmemiştim."

Taşıt durduğunda Kerov ona, *"Çok meşgul olmana gerek yok," diye söz verdi. "Aslında olmasan daha iyi olur. Sadece Xirnah'ı odama götür, vücudum performans göstermeye hazır olana kadar onunla sensu koltuklarında otur, sonra onu uyku odasına götür ve onunla çiftleş. Onu tam olarak bir kez dölleyin ve sonra geri çekilebilirsiniz."*

"Kulağa çok romantik geliyor," diye mırıldandı Frankie ayağa kalkıp nakliye aracından ayrılırken. "Pekâlâ, ekipmanınızı nasıl çalıştıracağımı bilmesem de elimden geleni yapacağım."

"O kadar da zor değil," dedi Kerov ona. "Senu-sandalye üzerine oturur oturmaz aktif hale geliyor."

"Hayır, o ekipman değil. Ben senin, uh..." Bacaklarının arasını işaret etti. "Yani nasıl yaparım, bilirsin, sert?"

"Sensu-koltuğu bunun için var. Göreceksin," dedi Kerov. "Gerçekten, sana söylediklerimi harfiyen yaparsan, Xirnah ile karşılaşman on beş dakika içinde sona erebilir."

"Meem? Bir dakika falan mı?"

"Bir dakikanın ne olduğunu bilmiyorum. Bir meem çok kısa bir süre. İstasyonun solundaki ilk çıkıştan çıkın," diye yönlendirdi Kerov. "Sonra dairesel rampadan yukarı çık ve ana yürüyüş yoluna çık."

". "

"Güzel. Ve şimdi gerçekten konuşmayı bırakmamız gerektiğini düşünüyorum çünkü etrafta çok fazla insan var. Size yolu tarif edeceğim ama bana cevap vermeyin; sadece dediğimi yapın ve iyi olacaksınız."

"Peki," dedi ters bir şekilde. Kerov onun direndiğini hissedebiliyordu ama buna engel olamıyordu; halka açık bir yerde kendi kendine mırıldanmasına izin veremezdi. En iyi ihtimalle aklını kaybetmiş gibi görünecekti, en kötü ihtimalle de birisi onun Dönüşüm geçirdiğini tahmin edebilirdi. Yıllardır bir Geçiş vakası yaşanmamış olsa da, açıkça Kindred mirası nedeniyle ona hâlâ şüpheyile bakılıyordu.

Frankie'nin pubtrans istasyonundan çıkış yolunu bulmasını çaresiz bir yolcu gibi hissederek kendi gözleriyle izledi. Artık onun dünyasına uyum sağlamış gibi görünüyordu. Tek umudu, Xirnah ile Devlet tarafından zorunlu kılınan karşılaşmasını ortağında herhangi bir şüpheyeye yol açmadan atlatabilmesiydi.

Aksi takdirde, başı büyük bir belaya girecekti.

* * * * *

Frankie kalabalık tünellerden geçerek, kendisine dairesel bir merdivenle hareketli bir kaldırımın karışımını anımsatan geniş rampaya geldi. Rampaya adımını attı ve kendini istasyonun dışındaki bir iniş platformuna bırakılana kadar daireler çizerek ilerlerken buldu.

Etrafına bakmak için bir şansı olmasını isterdi - ne de olsa daha önce hiç Dünya dışına çıkmamıştı ve diğer kültürlerle her zaman ilgi duymuştu. Ama hâlâ arkasından gelen insan kalabalığı vardı ve hepsinin acelesi varmış gibi görünüyordu. Bu yüzden doğrudan Kerov'un kamarasına doğru gittiğini söylediği, bu sefer düz ve çok renkli şeritlerle boyanmış başka bir yürüyen yola bindi.

Sonunda bir dakika rahatlama ve etrafına bakma fırsatı bulacağını düşündü. Her tarafta sıra sıra yüksek, gri binalar vardı, onları destekleyecek direkleri olmadan havada asılı duran yuvarlak mavi sokak lambalarıyla aydınlatılmışlardı. Hava karanlıktı ve tepede biri büyük ve altın rengi, ikisi daha küçük üç ay yükseliyordu. Biri hafif mavimsi bir renkteydi, diğeri ise pembeydi. Uzaylı yıldızlar yukarıdan aşağıya doğru parıldıyor, Frankie'nin kendini evinden çok uzakta hissetmesine neden oluyordu.

Ancak etrafını incelemeye başlar başlamaz Kerov tekrar kafasının içinde konuşmaya ve ona talimatlar vermeye başladı.

"Hayır, bu şeritte olmaz - mavi şerit yavaş şerittir. Sola, kırmızı şeride doğru ilerleyin. Acele et! Zaten geç kaldım."

Frankie'ye göre, ondan bir iyilik isteyen bir adam için -hem de büyük bir iyilik- son derece buyurgan davranıyordu. Ama onun yaklaşan randevuyla ilgili endişesini hissedebiliyordu ve muhtemelen hükümet tarafından atanan kız arkadaşıyla buluşmaya geç kalmaktan endişelendiğine karar verdi.

Hükümetin buradaki insanlar arasında çöpçatanlık yapması son derece tuhaf görünüyordu ama Frankie bunun amacını az da olsa anlayabildiğini tahmin ediyordu. *Muhtemelen onlara her türlü kişilik testini yaptırıyor ve sonra onları ideal kişilerle, yani kendileri için mükemmel olan kişiyle eşleştiriyorlar*, diye düşündü kendi kendine. Kerov'un ideal kadınının kim olduğunu merak ediyordu - onun mükemmellik anlayışı neydi?

Ama ev sahibinin mükemmel kızını hayal etmek için fazla zaman ayıramadı - hareket halindeki geçitten geçmek için tüm dikkatini vermesi gerekiyordu. Başladığı mavi şerit en sağdaydı. Onun yanında biraz daha hızlı olan yeşil şerit ve onun yanında da *çok daha* hızlı olan turuncu şerit vardı. Son olarak, en solda kırmızı şerit vardı ve o kadar hızlı ilerliyordu ki Frankie üzerine atlarken neredeyse koşmak zorunda kalıyordu.

Eğlenceli olsa da seyahat etmek için çok güvensiz bir yol *görünüyordu* ama buradaki insanlar buna tamamen alışmış *görünüyordu*. Frankie kadın ve erkeklerin farklı şeritler arasında ustalıkla atladıklarını, sanki önemli bir şey değilmiş gibi hızlanıp yavaşladıklarını gördü. Her şerit yan yana yürüyen iki kişi için yeterince büyüktü, bu yüzden bir duran şerit ve bir de geçen şerit vardı. Franking kırmızı şeridin duran kısmındaydı ve etrafına bakarak uzun gri bina sıralarının yanından hızla geçişini izledi. Sanki hızla ilerliyormuş gibi hissediyordu.

"Güzel," dedi Kerov kafasının içinden. *"Şimdi kırmızı şeridin en soluna git ve olabildiğince hızlı yürü."*

Frankie cevap vermemesi gerektiğini unutarak, "Pekâlâ," diye mırıldandı. "Ama burada saatte yirmi ya da otuz mil hızla gidiyor olmalıyım. Evinize geldiğimizde nasıl duracağım?"

"Çeyrek tık ileride bir çıkış rampası var. Sana söylediğimde, elini mavi korkuluklara koy ve ayaklarını dik. Virajın etrafında neredeyse ön basamağıma kadar taşınacaksın. Şimdi konuşmayı kes!"

Frankie kızgınlıkla, "Sanki bu hızda beni herkes duyabilir," diye mırıldandı. Soru sormasına izin verilmezse nasıl bir şey öğrenebilirdi ki? Etrafında seyahat eden insanların ona dikkat etmediğinden de emindi; hepsi gidecekleri yere ulaşmakla meşguldü. Ama sustu ve Kerov'a başka bir şey sormamaya karar verdi.

O

tekrar konuşabilecekleri özel bir yer bulana kadar kendi başına idare etmek zorunda kalacaktı.

Çok geçmeden onun şöyle dediğini duydu: *"İşte. Elini hemen indir!"*

Otomatik olarak solundaki mavi parmaklığa tutundu. Parmaklık elinin etrafında aydınlandı ve ilerideki ana yürüyüş yolundan ayrılan kıvrımlı bir rampa gördü. Elini korkuluklara sıkıca tutarak ayaklarını dikti ve ana geçitten rampaya doğru hareket etti.

Rampa, kırmızı şeritli yürüyüş yolundan çok daha yavaştı ve Frankie kısa süre sonra kendini rampadan inip düz, hareket etmeyen beton bir caddeye adım atarken buldu. En azından cadde betondan ya da ona eşdeğer bir şeyden yapılmış *gibi görünüyordu*. Soluk bir kırmızıydı ve tepede asılı duran sokak lambalarının ışığında morumsu görünüyordu.

Dünya'daki apartmanlar gibi bir arada inşa edilmiş bir dizi gri evin önünde duruyordu. Buradaki kaldırımlar sabitti ve Frankie o kadar uzun süredir vızır vızır yürüyordu ki, tekrar normal bir şekilde yürümek neredeyse garip geliyordu. Uzun sıradaki hangi evin Kerov'a ait olduğunu merak etti ve daha fazla soru sormayacağına dair kendine söz vermiş olmasına rağmen ona sormak üzereydi ki Kerov'un kafasının içinde bir dehşet sesi çıkardığını duydu.

"Bundan korkuyordum-Xirnah zaten orada ve beni bekliyor."

Frankie sıra sıra dizilmiş evlere baktı ve onlardan birinin önünde durmuş, sabırsızca ayak parmağını yere vuran, uzun boylu, beyaz-sarı saçları mükemmel bir şekilde taranmış bir kadın gördü. Üzerinde siyah düğmeli beyaz pardösü tipi bir giysi vardı ve güzel yüzünde ekşi bir ifade vardı.

Vay canına, çok sinirli görünüyor, diye düşündü Frankie ama bunu yüksek sesle söylememeye özen gösterdi. Görünüşe göre Kerov da aynı şeyi düşünüyordu çünkü şöyle dedi,

"Bir süredir bekliyor olmalı. Çok üzgün görünüyor."

Frankie derin bir nefes aldı. Görünüşe göre işi başından aşkındı; bu öfkeli kadını sakinleştirmesi ve sonra da bir şekilde onunla seks yapması gerekiyordu. Tanrım, bunu nasıl başaracaktı?

Sorun yok, diye düşündü, Kerov'un kız arkadaşına doğru yürürken (kendinden emin bir şekilde, umuyordu) kendine biraz moral verdi. *Bunu yapabilirim. Artık erkek ekipmanım var ve gerçekten ne kadar zor olabilir ki?*

Kerov'un tarif ettiği şeyi tam olarak yaparsa hiç de zor olmazdı. Ama nedense kendisini fark etmiş olan ve ona doğru hançer gibi bakan kızgın bakışlı kadının, "bam bam" bir karşılaşmaya hazır olduğunu düşünemiyordu. Hayır, Frankie'nin önce onun külotunu çekip çıkarması gerekecekti.

Tamam. Tamam. Sorun değil, dedi kendi kendine endişeyle. *Çekici olabilirim... Sanırım.*

Ve diğer şeylere gelince - Kerov'un bedenine geçtiğinde aniden edindiği yeni erkek vücut parçalarını gerçekten *kullanmak* zorunda olduğu kısım, zamanı geldiğinde bununla başa çıkacaktı.

Bu vücut parçalarından bahsetmişken, Frankie kadınla buluşmak için caddede yürürken aniden onların farkına vardı - Xirnah'la buluşmak için, diye hatırlattı kendine. Kendisine neler olduğunu anlamakla ve hem metro treninde hem de hareket halindeki yaya yolunda ilerlemekle o kadar meşguldü ki bunu daha önce pek düşünememişti ama şimdi ne kadar tuhaf hissettiğini fark etti. Göğsü geniş, düz ve kaslıydı, yürürken önünde sallanan ya da sallanan göğüsleri yoktu. Ve bacaklarının arasında sallanan büyük, etli bir erişte gibi testislerin ve bir penisin ağırlığını hissedebiliyordu.

Tanrım, erkekler bu şeylerle nasıl yürüyor? Kendini garip hissetti ama kadının önünde dururken normal göründüğünü umdu.

"Yirmi üç meemdir bekliyorum." Xirnah sağ orta parmağındaki sade görünümlü yüzüğün içine bir mücevher gibi yerleştirilmiş küçük, mat metal bir saat parçasına dokundu. "Gitmek üzereydim ve bunu yapmak Devletin bana tanıdığı haklar dahilindeydi."

Frankie onu bir aşağı bir yukarı süzdü. Demek Kerov'un hayalindeki kadın buydu. Kesinlikle yeterince *güzeldi*. Aslında Dünya'da bir süper model olabilirdi. Elmacık kemikleri camı kesecek kadar sivriydi ve platin sarısı saçları başının üstünde bir dondurma külâhı gibi zarif bir şekilde toplanmıştı. Beyaz ceketi incecik belini sarıyordu ve belirgin köprücük kemiklerinden kuş gibi bileklerine ve ayak bileklerine kadar vücudunun geri kalanı incecikti. Kulak memeleri bile incecik görünüyordu.

Ancak Frankie'nin seks yapması gereken kadını ölçüp biçmesi uzun sürmedi çünkü Kerov çoktan zihninde konuşmaya başlamıştı.

"Özür dile," diye emretti. "*Ona bir üstünüzün sizi üsse geciktirdiğini söyleyin.*"

Frankie onun söylediklerini tekrarlamak için ağzını açtı ama nedense kulağa doğru gelmedi. "İster istemez geciktim" bir iş ortağına söylenecek türden bir mazeret gibiydi, bir sevgiliye değil. Ve Xirnah'ya sadece bir iş görüşmesi yapıyorlarmış gibi davranmak onu affetmeye, unutmaya ve meşgul olmaya daha meyilli hale getirmeyecekti. En azından Frankie *bunun onun* üzerinde işe yaramayacağını biliyordu. Evliliklerinin hâlâ bir anlamı olduğu zamanlarda Carlos'un onunla nasıl tatlı tatlı konuştuğunu düşünmeye çalıştı.

"Selam bebeğim," dedi rahatça, yaklaşıp kolunu diğer kadının omuzlarına doladı. "Geciktiğim için üzgünüm, işim uzadı. Ama yol boyunca seni düşündüğümü ve beni bekleyeceğini umduğumu biliyorsun."

"Ne?" Sarışın kadın gözlerini kocaman açarak ona baktı. Frankie'ye neredeyse mor görünen çok koyu renk gözleri vardı ama belki de sadece havada asılı duran tuhaf mavi sokak lambalarının ışığıydı.

"Seni özlediğimi söyledim ve geç kaldığım için özür dilerim," dedi Frankie diğer kadına büyüleyici ve pişmanlık dolu bir gülümseme olduğunu umduğu bir ifadeyle. "Bu gece çok güzel görünüyorsun. Neden içeri girip soğuktan kurtulmuyoruz?"

"Ne diyorsun sen?" Kerov kafasının içinde konuştu. *"Onunla neden böyle konuşuyorsun?"*

Frankie ona çekici olmaya çalıştığını ve kendisini rahat bırakmasını, çünkü bunun işe yaradığını söylemek istedi. En azından öyle *görünüyordu* çünkü Xirnah onunla birlikte kısa basamakları çıkıp önünde beklediği gri, kahverengi taşlı evin kapısına doğru geliyordu.

Kapıya ulaşan Frankie, anahtarın kendisinde olmadığını fark edince bir an paniğe kapıldı. Kerov'un ceplerini hızlıca kontrol ettiğinde onun da olmadığını . Onları eve nasıl sokacaktı ki? Sonra gözleri, metro istasyonundaki turnikelerde olduğu gibi siyah, dikdörtgen bir pede takıldı. Kapının yan tarafına, yaklaşık bel hizasına monte edilmişti. Hızlı bir teşekkür duası eden Frankie, elini pedin üzerine bastırdı ve kısa bir süre için yeşil renkte çizilmesini izledi. Yumuşak bir tıklama sesi duyuldu ve kapı açılarak küçük, sade bir giriş kapısı ortaya çıktı.

"Önce bayanlar." Frankie bir kenara çekildi ve bir eliyle Xirnah'nın kendisinden önce eve girmesini işaret etti.

Xirnah ona kuşkulu bir bakış atarak içeri girdi. Siyah zemin üzerinde tıkırdayan beyaz botlar giymişti. Frankie iyi olduğunu umarak diğer kadını takip etti. Kerov başka bir şey söylememişti, belki de her şey yolundaydı.

Karanlık eve girdikten sonra Frankie ışık düğmesini aradı. Lanet şey neredeydi? Ve nasıl yapacaktı-

"*Ne yapıyorsun?*" Kerov talep etti. "*Neden baş üstü ışıklarını yakmıyorsun?*"

"*Nasıl?*" Frankie yüksek sesle soru sormaması gerektiğini unutarak sordu.

"Nasıl ne?" Xirnah kaşlarını çatarak sordu.

"En son bir araya geldiğimizden beri nasılsın?" Frankie karanlık duvarı kurcalamaya devam ederken hızla konuştu. Düğmeleri nereye koymuşlardı acaba?

Kerov ona "*Sadece yüksek sesle 'Işıklar' de,*" dedi.

"Işıklar!" Frankie bağırdı, derin ve erkeksi sesi karanlık alanda çınlıyordu. O kadar gürültülüydü ki onu korkuttu ve *sıçradı* - konuşurken bu kadar derin bir sesin çıktığını duymak garipti!

Bir anda tüm ev, ona floresanların parıltısını hatırlatan sert, göz kamaştırıcı bir ışıkla aydınlandı.

"İyi dimi, teşekkür ederim," dedi Xirnah sert bir sesle.

"Sen...?" Frankie'nin kadının daha önceki sorusuna cevap verdiğini anlaması bir dakika sürdü. Kahretsin, aynı anda iki konuşmayı sürdürmeye çalışmak kafa karıştırıcıydı! Özellikle de bunlardan biri özel ve sadece kafasının içindeyken.

"İyi olduğumu söyledim. Şimdi *lütfen* bu işe devam edebilir miyiz?" Xirnah tersledi.

Güzel olabilir ama biraz kaltağın teki, diye düşündü Frankie kaşlarını çatarak. Ama yine de Kerov'un kız arkadaşına elinden gelenin en iyisini yapacağına söz vermişti ve işleri berbat etmek istemiyordu. Sadece iki kat daha fazla çaba göstermesi gerekecekti.

"Paltonu alayım," diyerek Xirnah'ın omuzlarına uzandı ve giydiği beyaz paltoyu çıkarmasına yardım etmeye çalıştı.

"Kes şunu!" Xirnah sanki dokunuşu zehirmiş gibi onun ellerinden uzaklaştı. "En *azından* birkaç meem sensu sandalyesine oturana kadar bekle! Doğru düzgün uyarılmadan bunu yapamayacağımı biliyorsun!"

"Özür dilerim." Frankie her şeyi berbat ettiğini hissediyordu ama işleri nasıl yoluna koyacağını bilmiyordu. "İçecek bir şey ister misin?"

"Neyin içkisi?" Xirnah sıska burun delikleri kırışarak sordu.

"Um..." Frankie etrafına bakındı. Kerov'un yanında şarap, bira ya da havayı yumuşatmaya yardımcı olabilecek alkollü bir şey var mıydı?

"*Ne yapıyorsun sen?*" Kerov kafasının içinde haykırdı. "*Onu zaten olduğundan daha da sinirlendiriyorsun! Ve neden onun cinsel giysisini çıkarmaya çalıştın? Bu protokole aykırı.*"

"Elimden geleni yapıyorum!" Frankie tısladı. "Şimdi çeneni kapatıp bunu yapmama izin verecek misin?"

Xirnah ona ters ters baktı. "Ne *cüretle* bana kapatmamı söylersin, seni... seni *Kindred.*"

Bu kelimeyi sanki bir lanetmiş gibi kullandı ve Frankie başının büyük bir belada olduğunu hemen anladı. Derin bir nefes aldı ve durumu nasıl kurtaracağını düşünmeye çalıştı. Kerov'un bir tavsiyede bulunacağını umuyordu ama o şimdi sessizdi. Ya onun her şeyi mahvettiğini düşündüğü için somurtuyordu ya da onunla konuşursa onun da karşılık vereceğinden korkuyordu. Frankie derin bir nefes aldı, daha iyisini yapmalıydı!

"Özür dilerim bebeğim," diyerek öne doğru bir adım attı ve elini hafifçe diğer kadının dokunması garip bir şekilde soğuk olan ince omzuna koydu. "Çeneni kapatman gerektiğini kastetmemiştim. Kendi kendime konuşuyordum. Kendimi... randevumuz için hazırlamaya çalışıyordum."

"*Randevumuz mu?* Devletin zorunlu kıldığı cinsel buluşmamızı mı kastediyorsun?" Xirnah tek beyaz-sarı kaşını kaldırdı. Kirpikleri de aynı renksiz beyaz tonundaydı ve bu da onu neredeyse hiç kirpiği ya da kaşı yokmuş gibi gösteriyordu.

"Aynen öyle." Frankie, Kerov'un ona verdiği senaryoya geri dönmeye karar verdi. "Devlet tarafından zorunlu kılınan cinsel karşılaşmamız. Hey, neden gidip biraz sensu koltuklarında oturmuyoruz?" dedi yatıştırıcı bir şekilde. "Bence bu iyi olur, sence de öyle değil mi?"

Xirnah burnunu çekti. "Sanırım bu kabul edilebilir."

"Harika, uh..." Frankie birdenbire sensu sandalyelerinin neye benzediği, hatta ne işe yaradığı hakkında hiçbir fikri olmadığını fark etti. "Önce bayanlar," dedi tekrar, bir eliyle süpürme hareketi yaparak.

Xirnah ona tuhaf bir bakış daha atarak yanından geçti, küçük girişten çıktı ve bir kemerden geçerek daha büyük bir odaya girdi.

Frankie yeni odaya gizlice baktı ve sensu koltuklarının nerede olduğunu merak etti. Odanın düz siyah bir zemini ve beyaz duvarları vardı ve neredeyse çıplak bir bekâr odası gibi görünüyordu.

Bir duvarda bir Kindred çiftinin tek bir holo-resmi asılıydı. Adam Kerov'a o kadar benziyordu ki Frankie bunun babası olduğunu düşündü. Yüzüne sevgiyle bakan kadın ise annesi olmalıydı. En azından ailesinin bir resmi vardı, bu güzeldi. Ama başka hiçbir süsleme yoktu.

Bir duvarın tamamı, metro istasyonunda gördüklerine çok benzeyen devasa bir televizyon tipi ekrana benziyordu. Önünde yaklaşık beline kadar iki sivri, konik mavi şey vardı ama oturabileceği herhangi bir sandalye göremedi. Umutsuzca oturmak istedi.

Kerov'a ne yapması gerektiğini soracaktı ama tam o sırada Xirnah mavi konik şeylerden birine doğru yürüdü ve poposunu tam ucun üzerine yerleştirdi.

Tanrım, kendini o şeyin üzerine kazığa oturtacak! Frankie düşündü.

Yüksek sesle, "Hey, yapamazsın-" dedi.

"Neyi yapamazsın?" Xirnah koni şeklindeki şeyin üzerine çökerken ona bakarak sordu. Hemen etrafında eriyerek, onu mükemmel bir şekilde destekliyor gibi görünen bir tür koltuk oluşturdu.

"Bundan daha güzeli olamaz," dedi Frankie hızlı hızlı düşünerek. "Yani, seni her gördüğümde daha da güzelleşiyorsun."

Xirnah ona alaycı bir bakış attı.

"Sizin de çok iyi bildiğiniz gibi böyle iltifatlara gerek yok. İstesem de de burada olmak zorundayım. Sizinle ilişki kurmamı sağlamak için beni pohpohlamak zorunda değilsiniz." Kaşlarını çattı. "Ve daha önce hiç böyle konuşmamıştınız."

"O haklı," dedi Kerov kafasının içinden. *"Bu gereksiz dalkavukluğu bırak. Onu sadece şüphelendiriyorsun."*

Frankie ona bazı kızların aslında iltifattan *hoşlandığını* söylemeye başladı ama tam zamanında kendini tuttu ve yüksek sesle cevap vermedi. Onun yerine Xirnah'a şöyle dedi,

"Sizi rahatsız ettiysem özür dilerim. Bizi Devlet'in bir araya getirdiğini biliyorum ama bu senin çok güzel olduğun gerçeğini değiştirmiyor. Ve bunu sana daha önce hiç söylemediysem, belki de söylemeliydim." Al bakalım, Kerov!

"Şey..." Xirnah şimdi ona değerlendirci bir bakış atıyordu -neredeyse Kerov'u ilk kez görüyormuş gibi. Ve kesinlikle öyleydi, diye düşündü Frankie, en azından Kerov'un *bu* versiyonu. "Bu gece çok nazıksın," dedi sonunda. "Çok... özenli."

Ah-ha-şimdi bir yerlere varıyorlardı! Frankie bir zafer dalgası hissetti.

Xirnah'ya gülümseyerek, "Seninle ilgilenmeye değer bebeğim," dedi.

"Teşekkür ." Diğer kadının solgun yüzünde yumuşak pembe bir allık belirdi. yanaklar. "Neden sensu sandalyelerinde bana katılmıyorsun ve izleyelim birlikte erotik eğlence?" Duvar büyüklüğündeki dev televizyon ekranını işaret etti ve Frankie'ye küçük bir gülümseme verdi.

"Kulağa harika geliyor." Frankie gülümseyerek karşılık verdi. "Programı sen seç, tamam mı?" dedi kibarca. Çünkü tabii ki devasa ekranı nasıl açacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Memnuniyetle." Xirnah parmaklarını iki kez şıklattı ve ekran göz kırparak canlandı. Ekranda bir kadın bir şeyler söylüyordu ve arkasında bir sayı listesi kayıyordu; bir tür stok raporu muydu?

Frankie ne olduğunu anlayamadan Xirnah tek eliyle bir el sallama hareketi yaptı. Ekran titredi ve sahne, birkaç adamın birbirlerinin omuzları üzerinde durduğu, en alttaki adamın ise havada hızla süzülüyormuş gibi görünen tekerleksiz garip bir motosikleti sürdüğü bir tür yarışa atladı.

"Ah, *spor*." Xirnah tekrar el salladı ve bir kadınla bir erkeğin birbirlerinin gözlerinin içine bakarak yüksek sesle şarkı söyledikleri ve ayaklarına bağladıkları uzun tahta ayaklıklarla karmaşık bir dans yaptıkları bir program vardı.

"Dürüst olmak gerekirse," diye mırıldandı Xirnah. "Düzgün bir program bulmak neden bu kadar zor?"

Başka bir dalga, iki kadının çölde mekanik devekuşlarına (ya da devekuşuna benzeyen bir şeye) biniyor ve aralarında bir piknik sepeti taşıyor gibi görüldüğü bir gösteri üretti. Birden sepetin üstü açıldı ve devekuşuna benzeyen tüylü bir yaratık

Gökkuşağı rengindeki oyuncak ayı kafasını uzattı ve James Earl Jones'u utandıracak kadar derin bir sesle şarkı söylemeye başladı.

Kadınlar çığlık atıp sepeti düşürünce ayı derhal mekanik devekuşlarından birine tırmandı ve sırtına kadının arkasına oturdu. Bacaklarının arasından bir şey açıldı ve Frankie bunun gökkuşağı ayısının penisi olduğunu fark etti - ama dört ya da beş fit uzunluğundaydı.

Hâlâ gülünç derecede derin bir sesle şarkı söyleyen ayı, gülünç uzunluktaki gökkuşağı penisini bir kement gibi kullanarak diğer devekuşunun boynuna attı. Her iki kadın da tekrar çığlık atarak mekanik bineklerinden atladılar ve şarkı söyleyen, penisli, gökkuşağı ayısını da yanlarına alarak dörtnala uzaklaştılar.

Frankie ekrana bakarak, "Vay canına," diye mırıldandı. "Bu şimdiye kadar gördüğüm en tuhaf şey. Sanki biri kötü bir asit yolculuğu çekmiş gibi."

Xirnah burnunu çekti. "Aslında bu Jeir Meisner'in *çok* önemli bir video parçasıydı. Ama *senin* anlamını beklemiyorum. Bunun incelikleri Kindred zihninin hemen yanından geçer."

Frankie kaşlarını çatı. Yine aynı şey olmuştu: *Kindred* kelimesini aşağılayıcı bir şekilde kullanmıştı. Bu kadının Kindred'larla ne alıp veremediği vardı ki? Frankie'nin kendisi de onlardan pek hoşlanmıyordu. Biriyle evlenmek istemese de onların korkunç insanlar olduğunu düşünmüyordu, sadece biraz korkutucuydular. Ama Xirnah neredeyse onlardan nefret ediyor gibiydi - Kerov'un ideal kadını olduğu düşünüldüğünde bu garipti.

"Eminim çok ilginçtir," dedi, diğer kadını azarlama isteğini bastırmaya çalışarak. "Neden bana açıklamıyorsun?"

"Şu anda gerçekten zamanım yok." Xirnah sabırsızlıkla küçük saat halkasına tekrar baktı. "Bunun için zaten daha fazla zaman ve çaba harcadım."

karşılaşmayı hak ettiğinden daha fazla. Eğer iyi bir erotik eğlence bulabilirsem... İşte buradayız."

Frankie ekrana tekrar baktı ve tamamen altın rengi vücut boyasıyla kaplı birkaç adam gördü. Tamamen çıplak olmaları dışında bazen parkta ya da şehir merkezinde gördüğünüz canlı heykellere benziyorlardı.

Sonra bir kadın göründü ama sadece üst yarısı görünüyordu. Zayıf, iri göğüslü ve geniş göğüs uçları kırmızıya, meme uçları ise siyaha boyanmıştı. Boya işi Frankie'ye göğüslerini biraz hedef gibi göstermişti ama *bazı* insanların bunu erotik bulabileceğini düşündü. Ama üç erkek ve sadece bir kadın vardı. Bu da şu toplu seks sahnelerinden biri mi olacaktı? Kesinlikle öyle olmamasını umuyordu - kadınları küçük düşürücü olmasının yanı sıra, böyle bir şey Frankie'yi gerçekten soğutuyordu. Kerov'un vücudundan bu kadar iğreniyorsa, en başta sertleşmesini bile sağlayamıyorsa nasıl cinsel performans göstermesini sağlayabileceğini anlamıyordu.

Sonra çekim kadının alt yarısına doğru kaydırıldı... Bu, çok sayıda kıllı bacağı ve yere yeşil zehir damlatan uzun bir iğnesi olan şişmiş siyah bir karnı olan dev bir örümcek görünümlü yaratıktı.

"Eww!" Altın boyalı adamlardan biri öne çıkıp örümcek kadının iğnesini yalamaya başlayınca Frankie istemsizce haykırdı. "Bu da ne böyle?"

"Oh, tamam." Xirnah sabırsızca iç çekti. "Xeno-morph erotizmiyle ne alıp veremediğin olduğunu asla anlayamayacağım ama değişiklik olsun diye *senin* sevdiğin türden şeyler izleyeceğiz."

Kadın tekrar el salladı ve sahne iki kişiye dönüştü -sadece bir erkek ve bir kadın, Frankie rahatlayarak yatakta birlikte olduklarını gördü. Ya da bir yatağa benziyordu ama belli belirsiz bir bulut şeklindeydi ve havada süzülüyordu

Bir şekilde. Birbirlerine yakın yatıyorlardı, vücutları sarmaş dolaştı ve sonra adam kadının vücudundan aşağı doğru öpmeye başladı, yol boyunca göğüslerini yalamak ve emmek için zaman ayırdı - neyse ki hedef veya başka bir şey gibi boyanmamışlardı.

Frankie Kerov'un içinde huzursuzca kıpırdanmalar hissetti ve ona neler olduğunu merak etti. Sahne, adamın aşağı doğru kayması ve nefes nefese kalan kadının karnı boyunca sıcak, şefkatli öpücüklerden oluşan bir iz bırakmasıyla devam etti. Sonunda kadının kalçalarının birleştiği yere geldi ve amının tepesini öpmeye başladı.

Frankie ilgiyle izledi. Bu gerçekten de ev sahibinin hoşlandığı türden bir şey miydi? Geriye dönüp düşündüğünde, Kindred'lerin kadınlarına oral seks yapmaktan hoşlandıklarını duymuştu ama-

Kerov düşüncelerini bölerek, "*Ona programı değiştirmesini söyle,*" dedi. "*Gerçekten, bu benim türden bir şey değil.*"

Frankie onun sesinin utanmış gibi geldiğini düşündü ama Xirnah'dan kanalı tekrar örümcek kadın sevgilileriyle tuhaf altın boyalı adamlara çevirmesini istemesine imkân yoktu. Bu, onun televizyon versiyonunda şu ana kadar gördüğü en normal şeydi ve ayrıca... biraz da seksiydi. En azından Frankie öyle olduğunu düşünüyordu ve Kerov'un vücudu da öyle; aletleri bacaklarının arasında biraz sertleşiyordu, bu garip bir histi ama pek de nahoş bir his sayılmazdı.

Ancak Xirnah'nın ifadesinden, ekrandaki şefkatli sahnenin onu üşüttüğü anlaşılıyordu.

"Ah... çok sapkınca," diye mırıldandı, adam kollarını sevgilisinin kalçalarına dolamış, amının tadına daha iyi bakabilmek için onları ikiye ayırırken dudağı tiksintiyle kıvrıldı.

"Gerçekten mi?" Frankie ona baktı. "Bundan hoşlanmadın mı? Altın rengine boyanmış ve örümcek kadınla ilişkiye giren adamların olduğu diğer şeyi mi tercih ediyorsun?"

"Bunun en azından sanatsal bir değeri var," dedi Xirnah sert bir sesle. "*Burada* benimle konuşuyor." Bir yumruğunu göğsünün üzerine koydu. "Ama bu şeyler..." diye ekranı işaret etti. "Herkes bu tür eylemlere izin verilmediğini biliyor. Devletin bunların yayınlanmasına neden izin verdiğini gerçekten anlamıyorum. Muhtemelen sadece normal erotizmden zevk alamayan cinsel sapkınlara hitap etmek için."

"Ama *bu* ne..." Frankie "normal" demeye başladı ama normalin burada çok göreceli bir şey olduğunu anlamaya başlamıştı, en azından eğlence söz konusu olduğunda. Boğazını temizledi. "Bu kesinlikle farklı," dedi onun yerine.

Xirnah hâlâ orada durmuş ekranı izleyen Frankie'ye baktı. "Neden oturmuyorsun?" diye sordu. "Sensu-sandalyenin senin üzerinde çalışmasına izin ver ki bu işi bitirelim ve ben de gidebileyim."

"Tamam, tabii." Frankie kabul etmeye hazırdı. Daha fazla örümcek sevmek zorunda kalmadığı sürece Kerov'un bedenine yapması gerekeni yaptırabileceğini düşünüyordu. Ondan sonra da doğruca yatağa gidecek ve umarız kendi bedeninde uyanabilecekti. Ama önce bunu atlatması gerekiyordu.

Mavi sensu koltuğuna doğru yürüdü, tıpkı Xirnah'nın yaptığı gibi kendini koltuğun ucuna yerleştirdi ve kendini aşağıya bıraktı. Sandalye onu bir anda rahatlatıcı, destekleyici bir fasulye torbası gibi sardı. Mmm... güzel bir histi. Frankie arkasına yaslandı ve ekrandaki adamın partnerinin amını yalamaya devam etmesini izledi. Bacaklarının arasındaki şaftın daha da kıpırdadığını hissedebiliyordu ve güçlü bir cinsel ihtiyaç duygusu üzerine geliyordu. Gerçekten azıyor muydu? O-?

Ve sonra bir şey onu bacaklarının arasından yakaladı.

"Ahh!" Frankie duyusal sandalyeden fırladı ve onu taciz eden şeyden çılgınca uzaklaşmaya çalıştı.

Xirnah ona sinirli bir bakış attı. "*Şimdi ne oldu?*" diye sordu.

Aynı zamanda Kerov, "*Senin neyin var? Sen neden zıplar mısın?*"

"O...o beni *yakaladı!*" Frankie her ikisine de aynı anda cevap vererek haykırdı. "Sandalye yani."

"Ne?" Xirnah kaşlarını çatı. "Ne yapmaya çalışıyorsun Kerov? Bu gece neden bu kadar garip davranıyorsun?"

Frankie cevap vermek için ağzını açtı ama Kerov kafasının içinde bağıırıyordu.

"*Sensu sandalyesi hakkında başka bir şey söyleme! İzninizi isteyip taze odaya geçin ki konuşabilelim.*"

Frankie fresher'ın ne olduğunu ya da nerede bulunduğunu bilmiyordu ama neyse ki yol tarifini verdi.

"*Koridorun sonunda, sağdan ikinci kapı. Ve **acele et.***"

"Bana müsaade eder misiniz?" Frankie artık çok sinirlenmiş olan Xirnah'ya seslendi. "Bir dakikaya ihtiyacım var... şey, kendime biraz zaman ayırmalıyım."

"Peki." Öfkeyle içini çekti. "Ama çok uzun sürmesin. Yakında evime dönmek zorundayım."

"Hemen döneceğim," diye söz verdi Frankie ve koridordan aşağı kaçtı. Sağdaki ikinci kapıyı bulup açtı ve uzaylı tuvaleti olabilecek bir şey ortaya çıktı. En azından dibinde su dolu bir tas vardı.

-Kase sallanan bir sandalyenin içine yerleştirilmiş gibi görünse de. Ama Frankie oturma odasında bıraktığı diğer oturma düzenleriyle o kadar meşguldü ki bu konuda fazla endişelenmedi.

"*Pekâlâ,*" dedi Kerov, sesinde öfkesini zor tutuyormuş gibi bir ifade vardı. "*Şimdi neyin var senin? Neden işini yapamadan sensu-sandalyeden atladın?*"

"*İşe yarıyor mu?*" Frankie sesini alçak tutmaya çalışarak tısladı. "Bunu yapması gerektiğini mi söylüyorsun? Seni bacaklarının arasından *yakalaması* mı gerekiyordu? Yani, o lanet sandalye beni acayip *taciz etti.*"

Derin bir iç çekti ya da iç çekiyormuş gibi zihninden bir ses çıkardı.

"***Tabii ki*** bunu yapması gerekiyor. *Cinsel partnerleri çiftleşmeye hazır hale getirmek için sensu- chair'in tüm amacı budur.*"

"Yani orada öylece oturup, işi yapmaya hazır olana kadar sandalyelerimizin bizi hissetmesine izin mi vereceğiz?" Frankie buna hâlâ tam olarak inanamıyordu.

"*Evet. Ve eğer yakında dediğin gibi 'işini yapmazsan' başım çok büyük belaya girecek.*"

"Tamam, tamam," diye mırıldandı. "Sadece şaşırdım, hepsi bu. Sandalyenin beni yakalayacağı konusunda beni uyarmalıydın."

Kerov şaşkınlıkla onaylar gibi bir ses çıkardı.

"*Katılıyorum,*" diye isteksizce kabul etti. "*Geldiğiniz yerde sensu-sandalye diye bir şey olmayacağı hiç aklıma gelmemişti ama olmalıydı.*"

"Peki, geri dönmeden önce bilmem gereken başka sürprizler var mı?"

"*Cinsel birleşme eylemine şaşırmadığın sürece hayır,*" dedi kuru bir sesle.

"Hayır, daha önce seks yaptım," dedi Frankie, sinirlenmiş hissederek.

"Sadece üzerinde değil

yabancı bir dünyada sevişmeye çalışan bir adamın bedenindeyken değil.

bir kadına. Gerçekten sıska, *şirret* bir kadın."

"Xirnah son derece kemiklidir ve mizacı her zaman en iyisi değildir."

Kerov metanetle konuştu. *"Ama bana atanmış olması onun suçu değil."*

"Pekâlâ, kız arkadaşın hakkında kötü konuştuğum için özür dilerim." Frankie iç çekti. "Sadece... onu anlamıyorum. Bunu senin için berbat ediyormuşum gibi hissediyorum ama dürüst olmak gerekirse elimden geleni yapıyorum. Neyi yanlış yapıyorum?"

"Bu kadar sevecen ve coşkulu olmaya çalışmayı bırakın," diye öğüt verdi Kerov. "Bu onu sadece şüphelendirir. Karşılaşmalarımızın mümkün olduğunca hızlı ve kişisel olmayan bir şekilde geçmesini tercih ediyor."

"Öyle mi?" Frankie kaşlarını çatı. "Peki sen ne istiyorsun?"

"Ne istediğimin bir önemi yok," dedi kısaca. "Benim tek görevim ona hizmet edilmesini tercih ettiği şekilde hizmet etmek."

"Pekâlâ. Yani oraya gidip işimi yapmalıyım." Frankie omuzlarını dikleştirdi ve çenesini kaldırdı. "Bitir şu işi." Seks yapmak için garip bir yol gibi görünüyordu ama bu noktada sadece tüm bunların bitmesini istiyordu.

"Kesinlikle," dedi Kerov. "Mümkün olduğunca az şey söyleyin. Sadece yapılması gerekeni yapın."

"Yapacağım." Kaşlarını çatı. "Sadece ona iyi davranmaya çalışıyordum, biliyorsun. Bana nasıl davranılmasını istiyorsam ona öyle davranmaya çalışıyordum."

"Size böyle davranılmasını mı tercih edersiniz?" Kerov'un sesi ilgilenmiş gibi geliyordu. "Yani cinsel faaliyetlere başlamadan önce bir erkeğin sizinle konuşmasını mı istiyorsunuz?"

"Elbette -konuşmak, dokunmak, öpmek... Bam-bam-sen-benimsin türünden bir karşılaşma istemiyorum. Carlos'la bunu yeterince yaşadım."

"Carlos kim?"

"Eski kocam." Frankie başını salladı. "Dünyanın en iyi aşığı sayılmazdı, öyle olduğunu düşünmekten hoşlansa da."

"Yani... seninle cinsel ilişkiye Xirnah ve benim gibi davrandı -yani hızlı ve göstermelik- ama sen bundan hoşlanmadın mı?"

"Tabii ki hayır! Bunu sürdürebilecek bir erkek istiyorum," diye iç geçirdi Frankie özlemle. "Benim ne istediğimi önemseyecek birini, sadece kendini tatmin etmek için değil."

"Yani... uzun süreli bir ilişkiye açık mısın?" Kerov'un sesi büyülenmiş gibiydi, sanki bir kadının seksten zevk alması ve bunu sürdürmek istemesi fikri bir yenilikmiş gibi. *"Tek bir dölleme için gereken süreden daha uzun bir süre mi?"*

"Şey, *doğru* adamla yapardım. Yani-"

Tam o sırada banyoya öfkeli bir *vuruş* oldu.

-Kapı.

"Kerov!" Xirnah'nın sesi sert ve öfkeliydi. "Beni sonsuza dek burada, topuklarımı soğutarak mı bırakacaksın? Zaten değerli zamanımın neredeyse bir saatini boşa harcadın ve sensu-koltuğun beni en hassas bölgemen yaralamaya başladı!"

"Ah, elbette-özür dilerim!" Frankie kapıdan haykırdı. Sonra Kerov'a fısıldadı: "Ne yapmalıyım?"

"Yapman gereken şey! Dışarı çık, şaftın -benim şaftım- ona hizmet edecek kadar sertleşene kadar sensu sandalyesinde otur, sonra Xirnah'ı yatak odasına götür ve çiftleşme eylemini tamamla."

", tamam, gidiyorum."

Frankie hızla tazeleyiciden çıktı ve kapıyı arkasından kapattı.

Bunun için özür dilerim" diyerek özür diledi. "Ah... midem bozuktu. Ama şimdi daha iyi hissediyorum."

"Zamanı gelmişti." Xirnah sabırsızlıkla ayağını yere vuruyordu. "Zorunlu seks eylemimizi yaklaşık üç dakika içinde tamamlamazsak ayrılmak ."

"Tamam. Sensu koltuklarına geri dönelim." Frankie onu kolundan tutmaya çalıştı ama diğer kadın sarsılarak uzaklaştı.

"Hayır! Artık sensu koltukları ve bahaneler yok. *Şimdi* bana hizmet etmeni istiyorum, böylece buradan çıkabilirim!"

"Uh...tamam, iyi." Frankie kolunu hızla bıraktı ve bir adım geri çekildi. "Hadi yatak odasına gidelim. Hadi." Koridorda ilerlemeye başladı ama birkaç adım sonra Xirnah'nın onu takip etmediğini fark etti. "Ne?" Dönüp baktı.

"Uyku odanız *şu* tarafta." Xirnah uzun, kemikli bir parmağıyla diğer yönü işaret etti.

"*O haklı.*" Kerov'un sesi hem sinirli hem de endişeli geliyordu.

"Elbette. Ben sadece... bir bardak su içmek istedim," dedi Frankie, çabucak doğaçlama yaparak. "Sen yatak odasına geç, ben de sana hizmet etmek için... hemen geliyorum."

Xirnah ona buz gibi bir bakış attı. "İki meem'in var," diye tersledi. "*İki* ve sonra gidiyorum."

Dönerek koridorda ilerledi, yatak odasına açılıyor olması gereken bir başka kapıyı açtı ve arkasından çarparak kapattı.

Kerov, "*Onu duydun, çabuk git ve yapılması gerekeni yap,*" diye ısrar etti.

"Yapamam." Frankie birden bacaklarının arasındaki aletin arızalı olduğunun farkına vardı. Ya da daha doğrusu, hiç çalışmıyordu.

"*Neden olmasın?*" diye hırladı.

"Çünkü sakin mola vermiş gibi görünüyor." Frankie başını sallayarak siyah üniforma pantolonuna baktı, şaftının sert çıkıntısı belirgin bir şekilde yoktu. "Krem peynir gibi yumuşağım. Bu şekilde nasıl seks yapabilirim? Anahtar deliğine lokum sokmaya çalışmak gibi bir şey bu."

"Neyin içine ne? Krem peynir nedir?" diye sordu Kerov. "Boş ver," diye ekledi kadın cevap vermeden önce. "Sadece penisim sertleşene kadar erotik şeyler düşün. Acele et!"

"Erotik şeyler düşün, ha?" Frankie yatak odasının kapısına gitti ve orada durup iyice konsantre oldu. Fazla zamanı yoktu ama hazır olmadan da içeri girmek istemiyordu. Bu şirret uzaylı kadını kaldıramazsa Xirnah'ın nasıl bir kriz geçireceğini ancak Tanrı bilirdi.

Kerov ona sabırsızlıkla, "Evet, erotik düşünceler," dedi.

Frankie gözlerini kapattı. Ne düşünebilirdi ki? Aslında son zamanlarda gördüğü en ateşli şey Kerov'un televizyonunda kadınının üzerine atlayan adamdı. Dudağını ısırarak onları birlikte hayal etti, adam kadının kalçalarını aralıyor ve ona uzun, sevgi dolu öpücükler veriyordu; nefes nefese kalıp inleyene ve adam onu nazıkçe ama ısrarla öpüp tadına bakarken kalçalarını adamın ağzıyla buluşmak için yukarı bastırana kadar onu okşuyordu...

"Tanrılar..." Kerov'un zihinsel sesi boğuk geliyordu. "Bu tür şeyleri gerçekten erotik mi buluyorsunuz?"

"Bunu anlıyor musun?" Frankie birden utandığını hissetti. "Düşüncelerimi duyamadığımı sanıyordum."

"Yapamam ama nedense hayal ettiğiniz görüntüleri görebiliyorum."

"Seni rahatsız ediyorsam özür dilerim," diye özür diledi Frankie. "Bu tür şeylerden hoşlanmadığını söylediğini biliyorum." Gerçi Xirnah kesinlikle öyle olduğunu düşünüyor gibiydi.

"Hayır, ben... Benim için sorun değil." Boğazını temizler gibi bir ses çıkardı. "İstersen devam edebilirsin."

Birden Frankie'nin kafasında başka bir resim belirdi - aynı adam ve kadın ama bu sefer adam sırtüstü yatıyordu ve kadın onun üzerine binmiş, yüzünü okşuyordu. Kadın iki eliyle adamın saçlarını kavırıyordu, başı

Onu kalçalarından tutup açık amını açgözlülükle yalayıp emerken bir iniltiyle geri atıldı.

"*Dios,*" diye mırıldandı, bacaklarının arasındaki alet sertleşmeye başlayınca kıpırdandı. "Bana o resimleri gönderen sen misin?"

"*Sadece yardım etmeye çalışıyorum,*" diye mırıldandı Kerov. "*Onları net olarak görebiliyor musun?*"

"Sanırım senin benimkini gördüğün kadar net," diye yanıtladı Frankie. "Neden zihinsel görüntüleri ileri geri gönderebiliyoruz da kelimeleri gönderemiyoruz merak ediyorum."

"*Belki de onlara çok fazla odaklandığımız içindir.*"

"Zor demişken, sanırım Xirnah'ya hizmet etmeye hazırım," diye itiraf etti Frankie. "Bana gönderdiğin o son resim gerçekten işe yaradı." Erkeğin kadınına oral seks yapacağını düşündükçe bacaklarının arasındaki shaftın büyüdüğünü hissedebiliyordu. Bu konuyu Kerov'la konuşmak onu utandırır ve biraz rahatsız etse de, Kerov'un ona gönderdiği zihinsel görüntüler gerçekten çok ateşliydi.

"*O zaman Xirnah'a gitsen iyi olur,*" dedi Kerov. "*O sabırlı bir kadın değil.*"

"Tamam. Anladım." Frankie derin bir nefes aldı. "Tamam, işte başlıyoruz." Kapıyı açtı ve odaya adım attı.

Dördüncü Bölüm

Frankie'yi karşılayan manzara neredeyse bacaklarının arasındaki şaftın yeniden yumuşamasına yetecekti.

Xirnah özenle oyulmuş yüksek yatağın üzerinde elleri ve dizleri üzerinde diz çökmüştü bile. Beyaz seks kıyafetini yukarı kaldırmış, Frankie'nin o güne kadar gördüğü en kemikli, en soluk arkasını ortaya çıkarmıştı. Sıska kalçalarının arasındaki amcığ ı ince, neredeyse renksiz bir yarıktı ve üzerinde sadece pembenin en hafif kızarıklığı vardı.

Ancak Frankie'nin bacakları arasındaki aletin en iyi taklidini yapmasına neden olan şey diğer kadının vücudunun görüntüsü değildi.

-Xirnah'ın dar bir omzunun üzerinden bakıp ona ters ters bakmasıydı.

*Dios, kızgın görünüyor. **Gerçekten** kızgın. Bana bu kadar kızgınken bunu nasıl yapacağız?*

Kerov kafasının içinde, "*Acele et,*" diye ısrar etti. "*Son derece üzgün.*"

"Öyle mi düşünüyorsun?" Frankie mırıldandı.

"Ne düşünüyorum?" Xirnah talep etti.

Frankie erkeksi ve kontrollü görünmeye çalışarak, "Sanırım bu işi halletmenin zamanı geldi," dedi.

İleriye doğru adım atarak, daha birkaç dakika önce Kerov'un şaftını bu kadar sertleştiren seksi düşüncelerle kafasını doldurmaya çalıştı. Xirnah ona ters ters bakarken ereksiyonu sürdürmek inanılmaz derecede zordu ama neyse ki bir süre sonra diğer kadın yüzünü çevirdi ve onun yerine duvara baktı.

Frankie hemen konsantre olmayı daha kolay buldu. Seksi şeyler düşünerek siyah üniforma pantolonunun ön tarafına uzandı ve fermuarı indirip harekete hazırlandı. Ama . El yordamıyla

Ne oluyor? Bu lanet şeyleri nasıl açacaktı?

"*Neyin var senin?*" diye mırıldandığını duydu Kerov. "*Neden yapmıyorsun?*"

Xirnah da aynı fikirdeymiş gibi görünüyordu.

"Neden bu kadar uzun sürdü?" diye sordu ve öfkeli kaşlarını tekrar Frankie'ye çevirdi.

"Ah, hiçbir şey. Sadece... pantolonum sıkıştı. Hepsi bu."

Xirnah ona doğru mükemmel bakımlı, soluk sarı bir kaşını kaldırdı.

"Pantolonun *mu* sıkıştı?"

"*Sadece üstteki magnotabları çözün ve onları çekerek açabilirsiniz.*"

Kerov ona hızlıca anlattı.

"Endişelenme bebeğim, ben . Sadece rahatla," dedi Frankie Xirnah'a. Kendinden emin ve seksi görünmeye çalışıyordu ama aslında tam tersini hissediyordu. Sonunda Kerov'un ona bahsettiği sekmeleri buldu ve siyah pantolonu açabildi.

Xirnah sonunda tekrar arkasını döndüğünde kendi kendine, "*Seksi düşünceler, seksi düşünceler düşün,*" dedi. Hızla pantolonun içine uzandı ve uzun zamandır bacaklarının arasında hissettiği penisi buldu. Bir penisi yakalamak ve onun kendisine -ya da en azından şu anda içinde yaşadığı bedene- bağlı fark etmek gerçekten garip hissettirdi. Ama Frankie aleti gerçekten görebileceği şekilde ışığa çıkardığı anda tuhaflığı unuttu ve sadece bakmaya başladı.

"*Madre de Dios-çok büyük!*" diye yumuşak bir sesle nefes aldı.

Bu doğrudu. Sadece yarı sert olsa bile Kerov'un aletleri şimdiye kadar gördüklerinin en büyüğüydü. Gerçi pek çoğunu şahsen görmemişti ama Frankie zaman zaman porno izliyordu ve Kerov o standartlara göre bile büyüktü.

Carlos'u ve o çok gurur duyduğu gdk beş santimini kesinlikle utandırdı.

"Orada neden bahsediyorsun?" Xirnah tekrar etrafına bakınarak tersledi.
"Neden acele edip içine koymuyorsun?"

"Ben... uh... istiyorum ama seni incitmek istemiyorum." Frankie diğerkadının dar pembe yarığına kararsızca baktı. "Yani, çok küçük görünüyorsun ve bu şey gerçekten *büyük*."

Xirnah burnunu çekti. "Siz Kindred'lar gücünüz ve cssenizle her zaman çok *gurur* duyarsınız. Merak etmeyin, gerektiğinde size uyum sağlayabileceğimi tecrbelerimden biliyorum."

"*Haklı,*" diye mırıldandı Kerov. "*Xirnah kolanımı taşıyabilecek durumda - acele etmeli ve bu karşılaşmayı bitirmelisin.*"

"Peki," dedi Frankie. Eğer hem Kerov hem de Xirnah bunu yapmaya kararlıysa, diğerkadını Kerov'un devasa ekipmanında bir bisk-ka-bob gibi şişlemekten endişe etse bile, bunu yapmak zorunda kalacaktı.

"İyi," yankıladı Xirnah. "Sadece *et!*"

Frankie alaycı bir tavırla, "Emredersiniz *Hanımefendi,*" diye tersledi. Bu kemikli orospu daha fazla talepkâr olabilir miydi? Öne doğru bir adım atarak devasa şaftı bir elinde tuttu ve Xirnah'nın renksiz yarığına doğru yönlendirdi.

Bir an içinde bulunduğu durumun ne kadar tuhaf olduğunu düşündü. Kendisi bir erkeğin bedenine hapsolmuşken başka bir kadınla seks yapmaya hazırlanıyordu; işler daha da garipleşebilir miydi? Sonra temas kurdu ve ileri doğru bastırdı.

Ve neredeyse hemen tekrar geri çekildi.

"Ugh-tan *frio!*" diye haykırdı istemsizce, kendini durduramadan önce.

"Ne?" Xirnah başını çevirdi ve eskisinden daha da şiddetli bir şekilde bakmaya başladı.

"İçinin üşüdüğünü söyledim." Frankie ona endişeli bir bakış attı. "Hasta falan mısın? Belki de bir doktora görünmelisin."

"Bu ne cüret?" Xirnah ona öfkeli bir bakış attı. "Benim vücut ısım gayet iyi! Kaba Kindred vücut ısısına sahip olan sensin!"

Frankie itiraz edemedi Kerov, *"O haklı,"* dedi. *"Ateşi kendi türünden biri için normal, safkan bir Tarsian için. Çabuk özür dile ve işini bitir!"*

Frankie bunun kesinlikle onu uyarması gereken başka bir şey olduğunu belirtmek istedi ama bunu yine kendi kendine konuşuyormuş gibi görünmeden yapamazdı. Kerov'a aklından geçenleri daha sonra söyleyeceğine söz vererek dikkatini tekrar Xirnah'ya çevirdi.

"Özür dilerim tatlım," dedi samimi görünmeye çalışarak. "Sadece senin için endişelendim, her zamankinden daha soğuk görünüyordun. Hepsi bu."

Sanki Xirnah gibi soğuk bir balık daha da soğuyabilirmiş gibi. Ama bu konunun dışındaydı.

"Sadece *bitir,*" diye tısladı diğer kadın ona. "Senden o kadar bıktım ki *öl.*"

Frankie diğer kadının koyu mor gözlerindeki çığ nefreti görünce irkilmekten kendini alamadı. Vay canına, Kerov'dan gerçekten nefret ediyor gibiydi! Ondan bu şekilde nefret ediyorsa nasıl onun ideal kadını olabilirdi? Devletin eşleştirme ajansındaki insanlar ne düşünüyordu acaba?

Kerov'dan bahsetmişken, onun sabırsızlığını ve endişesini paylaştıkları garip bağdan yüksek sesle ve net bir şekilde hissedebiliyordu.

"*Acele et,*" dedi ona. "*Sabırını tamamen kaybetmeden önce acele etmelisin!"*

"Tamam, pekâlâ," diye mırıldandı Frankie. Tekrar öne doğru adım atarak, elindeki işe şiddetle konsantre oldu. Ama Kerov'un devasa şaftı yine yarı yarıya yumuşamıştı - muhtemelen seks yapmanız gereken kişi sizden nefret ettiğini söylediğinde tahrik olmanız neredeyse imkânsız olduğu için. En azından Frankie bunu imkânsız buluyordu.

Umutsuzca elindeki yarı kısır şafta baktı. Seksi düşünceler - seks düşünceler düşünmek zorundaydı! Zihnini, adamın kadınına oral seks yaptığı ve amının tadına baktığı görüntülerle doldurmak için çok uğraştı ama zihinsel resimler aynı etkiyi yaratmıyordu. Xirnah ona ters ters bakarken olmazdı.

Frankie çaresizce yumuşayan şaftı kavradı, uzaylı kadının solgun amcığıyla aynı hizaya getirdi ve yine de içeri itmeye çalıştı. Başarılı olmayı başardı -bir bakıma- ama hissi korkunç derecede tatsızdı.

Kerov'un anatomisinin bu kısmı inanılmaz derecede hassastı ve Frankie'nin aklına başka bir zaman erkek olarak seks yapmanın son derece zevkli olabileceğine dair bir fikir geldi. Xirnah ile gerçekten temas kurmadan önce, Kerov kafasını seks resimlerle doldururken, şaft ihtiyaçla şişmiş ve güçlü bir itme dürtüsü hissetmişti. Ama uzaylı kadının içine girmek soğuk, çiğ bir ciğer tarafından sarılmak gibiydi.

Ugh! diye düşündü, itmeye çalışırken istemsizce titriyordu. *Bir cesetle seks yapmak gibi.* En azından gerçekten kızgın, sinirli bir cesetle. Frankie giderek yumuşayan penisiyle içeri ve dışarı iterken Xirnah ona ters ters bakmaya devam etti.

"Acele et," diye bağırdı uzaylı kadın. "Bundan nefret ettiğimi biliyorsun- bu kadar uzun sürmesin!"

"Daha hızlı," diye ısrar ettiğini duydu Kerov'un. *"Bu hızla asla bitiremezsin. Gelmek için biraz ivme kazanmalısın."*

Hem içeriden hem de dışarıdan çok fazla baskı vardı. Frankie sonunda performans kaygısının ne demek olduğunu anladığını düşündü. Kerov'un acil talepleri ve Xirnah'nın dik dik bakışları arasında, amının soğuk, kaygan kuyusuna sokulmanın ne kadar tatsız hissettirdiğinden bahsetmeye bile gerek yokken, Frankie bacaklarının arasındaki şaftın son azıcık şişkinliğini de kaybedip tamamen yumuşadığını hissetti.

"Üzgünüm," diye mırıldandı, geri çekildi ve solmuş şaftı tekrar pantolonunun içine soktu. "Ama yapamam... *yapamam işte.*"

"Ne?" Xirnah'nın ince, mükemmel yüzünde şaşkınlık ve zafer dolu bir ifade belirdi. "Yenilgiyi kabul mü ediyorsun? İktidarsızlığını mı ilan ediyorsun?"

"*Hayır, ona hayır de!*" Kerov'un sesi neredeyse paniklemiş gibiydi. "*İktidarsızlığını ilan etme! Bunu bana karşı kullanabilir. Bana başka bir cinsel partner verecektir.*"

Frankie bunun nasıl kötü bir şey olabileceğini anlayamadı. Xirnah nedense Kerov'un mükemmellik anlayışı olabilirdi ama belli ki uzaylı kız arkadaşı onun için aynı şeyleri hissetmiyordu.

"Ben, şey... Özür dilerim," dedi tekrar, bir adım daha geri çekilerek. "Hiçbir şey beyan etmiyorum ama sadece... Şu anda yapamam."

"Ha!" Yataktan giysilerini düzeltirken Xirnah'nın kara gözlerinde bir zafer parıltısı vardı. "Meşhur Kindred erkekliğin nerede şimdi? Büyük Kerov, Sürü'nün lejyonlarını öldüren Tabur Komutanı, *kör* bir *kılıç* kullanıyor. Arkadaşlarıma söyleyene kadar bekleyin!"

"*Arkadaşların mı var?*" Frankie yine alaycı bir tavırla tersledi. "Ne kadar A sınıfı bir kaltak olduğunu düşünürsek bu şaşırtıcı!"

Xirnah'nın gözleri büyüdü.

"Benimle bu şekilde konuşmaya nasıl cüret edersin?"

"Haklı, hemen durun ve özür dileyin. İşleri daha da kötüleştiriyorsun," diye homurdandı Kerov.

Frankie kadına ters ters bakarak, "Özür dilemeyeceğim," dedi. "Ben sadece mutlak gerçeği söylüyorum."

"Peki." Xirnah kendini toparlayıp boyunun uzunluğuna erişti -ki bu da Frankie'ye tepeden bakmasına izin verecek kadar uzun sayılmazdı- şu anda içinde bulunduğu uzun Kindred bedeninde bu mümkün değildi. "O zaman ben gidiyorum ve yarın sabah saat tam altıda başka bir cinsel partner talep ediyorum."

"Devam et tatlım," diye hırladı Frankie. "Seni becermek isteyecek birini bulmaya çalışırken iyi eğlenceler. Güzel olabilirsin ama yanında taşıdığın o çirkin tavır mükemmel küçük paketini tamamen mahvediyor."

Xirnah'nın gözleri kısıldı ve dudakları öfkeyle büzüldü.

"Neden... seni... seni kaba, iğrenç *Kindred* seni!" diye öfkелendi. "Tanıdığım herkese senin kaba, cahil, *iktidarsız* bir haydut olduğunu söyleyeceğim!"

Sonra döndü ve kapıyı arkasından çarparak yatak odasından hışımla çıktı.

* * * * *

Kerov kendi bedeninin hapisanesinde inledi. Tanrılar, bundan daha kötüsü olabilir miydi? Gerçekten de nasıl olduğunu anlamamıştı. Zorunlu cinsel karşılaşma tam anlamıyla bir felaket olmuştu. Xirnah ondan öncekinden daha fazla nefret ediyordu ve şimdi ona karşı kullanabileceği bol miktarda cephanesi vardı.

"İktidarsız," diye mırıldandı. "Herkese iktidarsız olduğumu söyleyecek!" Hayal kırıklığı içinde ellerini saçlarında gezdirmeye çalıştı ama sonra yapamayacağını hatırladı; vücudunun kontrolü hâlâ Frankie'deydi.

"Özür dilerim." Frankie'nin sesi, onun ses kutusundan konuşuyor olmasına rağmen küçük ve pişmanlık dolu, kadınsı geliyordu. "Ben... İşin bu kadar ileri gitmesini hiç istememiştim. O aptal *puta* beni çok kızdırdı!"

"Xirnah doğru bir şekilde ele alınması gereken çok zor bir kadın."

Kerov homurdandı. *"Durumu tamamen yanlış yönettiniz!"*

"İçeride soğuk olduğu konusunda beni uyarmalıydın!" Frankie itiraz etti. "Bu bir cesetle sevişmeye çalışmak gibiydi!" Kadın titredi. "Ugh!"

İstemese de Kerov onun haklı olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Xirnah ile ilk kez seks yaptığı zamanı hatırlamadan edemedi. Daha önce başka cinsel partnerleri de olmuştu ama hiçbirinde kesinlikle Kindred kanı yoktu. Xirnah'nın soyu özeldi - saf Tarsian. Aslına bakılırsa, Xirnah'ın kendisine atanmış olması bile onu şaşırtmıştı. Muhtemelen bu onun için bir tür ceza olmuştu ama onun için de tam olarak bir zevk sayılmazdı.

Her halükârda, saf kanı vücut ısısının özellikle düşük olmasını sağlıyordu - en azından kendisinininkine kıyasla. Kalçalarının arasındaki kansız yarığa aletini ilk kez soktuğunda, devam etmek ve gerçekten bitirmek için her şeyini harcamıştı. Onun amının içinde olmak soğuk, kaygan bir yumruk tarafından kavranmak gibiydi - kuşkusuz ürkütücü ve nahoş bir his.

"Ne düşünüyorsun?" Frankie onun düşünce zincirini kırarak sordu. "Duygularını hissedebiliyorum ve düşüncelerini *neredeyse* yakalayabiliyorum ama tam olarak değil. Bana çok mu kırgınsın?"

İç çekti. *"Üzgünüm ama... Xirnah'nın vücut ısısının bir Tarsian için bile çok düşük olduğu konusunda seni uyarmalıyım."*

"Bir Tarsian için *bile* ne demek istiyorsun? Bu gezegendeki tüm insanlar soğuk mu?"

"Kindred kanı taşıyanlar hariç hepsi," dedi Kerov. *"Ve hiçbirisi benim kadar sıcak değil, ben tam kanlı bir Kindred'im, bu da birçok çevrede aleyhime sayılıyor. Sadece kanım çok sıcak olduğu için de değil."*

"Sana neden sanki bir küfürmüş gibi 'Kindred' deyip durduğunu merak ettim." Frankie'nin sesi düşünceli geliyordu. "Halkınız burada istenmiyor mu?"

"İlk başta Tarsianlar tarafından kollarımızı açarak karşılandık çünkü taze kan ve yeni teknoloji getirmiştik. Sonra atalarımın lanetini keşfettiler."

"Vücut değiştirme olayını mı kastediyorsun?" Frankie kuru bir sesle söyledi.

"Kesinlikle. Bu, sorumlular tarafından yanlış ve iğrenç olarak değerlendirilerek hoş karşılanmadı. Ve yeni bir rejim iktidara işler bizim için daha da kötüye gitti. Değiştirme genimizi yok etmek için yasalar çıkardılar. Sözde yaşayan hiçbir Kindred hâlâ Geçiş yapamıyor."

"Küçük üreme programlarının başarısız olduğunu söyleyebilirim," dedi Frankie. "Senin ve benim şu anda içinde bulunduğumuz durumu görünce."

Kerov içini çekti. *"Ne yazık ki haklısın. Ama bunu başka kimse bilmemeli."*

Frankie dudağını ısırdı -dudağını- Kerov bu hareketi yapmamış olsa da hissedebiliyordu.

"davranış şeklim Xirnah'ı uyarmış olabilir mi?"

"Bilmiyorum." Kerov durumu düşünürken adım atabilmeyi diledi ama yine bedeni kendisine ait değildi. *"Olabilir, ama muhtemelen beni iktidarsız ilan etme fikri aklındaki diğer tüm düşünceleri gölgede bıraktı."*

"Bunun için gerçekten üzgünüm." Frankie gerçekten pişman gibiydi. "Bir erkeğin cinsel becerisinin kendine verdiği değerle ne kadar bağlantılı olduğunu biliyorum."

"şey kendime verdiğim değer değil," hırladı. *"Bu benim kariyerim. Yaklaşan bir terfi ziyafetim var ve üstlerime atanan cinsel partnerimin için a istediği duyulursa iyi olmaz."*

yeniden atama. Özellikle de onu dölleyemediğim gerçeğine dayanarak."

"Yemin ederim elimden gelse bitirirdim ama bana ters *ters bakıyordu* ve içi çok *soğuktu*." Frankie titredi.

"*Sanırım onun iç sıcaklığına alışmıştım,*" diye itiraf etti Kerov. Frankie'ye hâlâ kızgındı ama tamamen öfkelenemezdi, hele ki onun haklı olduğunu bildiği halde. "*Ona ilk girdiğimde tatsız bir şok oldu ama buna alışmaya karar verdim. Ne de olsa daha sıcak bir dişiyle birlikte olacağımı hiç sanmıyorum.*"

Frankie onu şaşırtarak, "Dünya'ya gelmelisin," dedi. "Orada pek çok kız Kindred gelini olarak çağrılıyor ve hiçbirinin kocalarının çok sıcak olduğundan şikayet ettiğini duymadım. Yani vücut sıcaklıklarımız aşağı yukarı aynı olmalı."

"Öyle mi?" Kerov kendisine rağmen ilgilenererek sordu. "*Yani türünüzün dişileri sıcak kanlı mı?*"

"Biz o Xirnah gibi soğuk balık değiliz. *Dios'un* içi soğuk, sümüksü, çiğ ciğer gibiydi." Frankie, Kerov'un görmekten ziyade hissettiği bir yüz ifadesi takındı.

Soğuk yerine içi sıcak olan bir kadınla sevişmenin nasıl bir şey olacağını merak etti; bu çekici olabilirdi. Aslında, bunun son derece zevkli olacağını hayal etti. Ama şimdi bunu düşünmenin bir anlamı yoktu - böyle bir şeyi hiç deneyimleyemeyecek gibiydi. Xirnah ile karşılaşması sona ermişti ve geç oluyordu. Yapılacak en iyi şey uyumak ve yarın kendi teninde tek başına uyanmayı ummaktı.

"Geç oldu," dedi Frankie'ye. "*Ve geri dönmek için tek umudumuz uyumak ve ruhunun Dünya'daki bedenine geri dönmenin yolunu bulmasını ummak.*"

"Olacak, değil mi?" Sesi endişeli geliyordu. "Yani, senin bedenini terk edip sonra da evin yolunu bulamadan öylece dolaşıp durmazdım, değil mi? Dünya *çok* uzun bir yol."

Kerov onu teselli etmeye çalışarak, *"Herhangi bir Anahtar ile bir ruh yalnızca kendi bedenini ya da eşinin bulabilir,"* dedi.

"Ama ben senin eşin değilim," diye belirtti. "Seni çok az tanıyorum. Gerçi bu gece yaşadıklarımızdan sonra seni bazı insanlardan çok daha iyi tanıyorum."

"Doğru," diye alaycı bir ifadeyle onayladı Kerov. *"Ruhunun benimkini neden bu kadar uzaktan bulduğunu bilmiyorum, şans eseri olmalı. Ama eve dönüş yolunu bulamayacağın için endişelenmeni istemiyorum. Kendin bir Anahtar Akraba olmadığın sürece böyle bir şey olamaz - ve ancak o zaman bir Gerçek Jumper olabilirsin."*

"Gerçek bir Jumper mı? da ne?"

"Sadece eşinin bedeninde yaşamakla kalmayıp başkalarının bedenine de geçebilen bir Switch Kindred."

"Peki *sen* bir Gerçek Jumper mısın?" diye sordu.

Kerov pişmanlıkla, *"Zıplayabileceğimi ya da Değişebileceğimi hiç düşünmemiştim,"* dedi. *"Ve keşke yapamasaydım."*

"Sanırım bunu anlayabiliyorum. Hayatını biraz mahvettim." Frankie'nin sesi pişmanlık dolu geliyordu. "Seni ve Xirnah'yı ayırdığım için üzgünüm - her ne kadar biraz kaltak olsa da."

Kerov metanetle, *"Onun kaybını atlatacağım,"* dedi ama içten içe bir sonraki görevinin hangi kadına verileceğini merak ediyordu. Xirnah'tan daha sevimsiz birini hayal etmek zordu ama Eşleştirme Bakanlığı'nı tanıdığına göre birini bulabilirlerdi. Şimdiye kadar yeniden atanma talebinde bulunup da yeni eşiyile tanıştıktan sonra pişman olmayan birini hiç .

Ortak. Yine de bu gelecek içindi. Şimdilik sadece uyumak ve umarım tekrar normal bir şekilde uyanmak istiyordu.

Frankie de aynı şeyi düşünüyor gibiydi.

"Sanırım yatmak için hazırlanmalıyız," dedi. "Um... Buranın senin yatak odan olduğunu görebiliyorum ama pijamaların nerede?"

"*Benim neyim?*" Kerov sordu.

"Pijamalarınız. Bilirsiniz, uyku giysileriniz?"

"*İnsan uyumak için neden ihtiyaç duyar ki?*" Kerov'un kafası gerçekten karışmıştı.

"Şey... geceleri seni sıcak tutmak için sanırım. Ve alçakgönüllülüğün hatırına." Frankie'nin sesi biraz skandala uğramış gibiydi.

Kerov zihinsel olarak omuz silkti.

"*yeterince ısınıyorum. Alçakgönüllülük konusuna gelince, yalnız yaşıyorum. Bu yüzden genellikle çıplak uyurum.*"

"Oh. Uh...tamam." Sesi rahatsız geliyordu. "Sorun değil sanırım." "*Eğer gibi 'sorun yoksa', o zaman neden bizi yatak için soymuyorsun?*"

Kerov sordu.

"Ben sadece... Sanırım bu konuda nasıl hissedeceğini bilmiyordum. Benim önümde çıplak olmak yani." Evin önceki sahibinin zevki sayesinde tam boy bir üç boyutlu görüntüleyici yerleştirilmiş olan dolap kapısını başıyla işaret etti. Kerov böyle bir şeyi kendisi kurmazdı - hiçbir zaman bir izleyicinin önünde süslenme ihtiyacı hissetmemişti. Görünüşü düzgün ve temiz olduğu sürece bu onun için yeterliydi. Ama belli ki Frankie bunun bir sorun olabileceğini düşünmüştü.

"*Kendimi daha önce çıplak görmüştüm,*" dedi kuru bir sesle. "*Ve sen de zaten penisimi gördün - onu gördün ve elledin de. Geri kalanımı kıyafetsiz görsen ne fark eder ki?*"

"Tamam, sanırım bu şekilde ifade edersen..." Frankie omuz silkerek soyunmaya başladı.

Beşinci Bölüm

Frankie onun iri, erkek vücudunu soyarken utancını gizlemeye çalıştı. İffetli biri olduğundan falan değildi, sadece Carlos dışında hiçbir erkeği çıplak görmemişti. O da ancak evlendikten *sonra* olmuştu.

Yine de Kerov onun vücudunu soymasının önemli bir şey olmadığını düşünüyor *gibiydi* ve haklıydı da; zaten onun ekipmanlarını görmüş ve kullanmıştı. Ama bu o anın sıcaklığıyla olmuştu; hem o hem de Xirnah onun gösteri yapmasını bekliyordu ve Frankie tüm bu çılgın sahnenin endişesine kapılmıştı.

Şimdi, küçük, sade dairesinde ortalık sessizken, durum bir şekilde çok daha... samimi görünüyordu. Frankie, Carlos'la yolları ayrıldığından beri bir erkeğe en çok yaklaştığı anın bu olduğunu fark etti. Lacy sürekli onunla dalga geçiyor ve dışarı çıkıp birileriyle yatması gerektiğini söylüyordu ama Frankie Katolik terbiyesinden o kadar kolay kurtulamıyordu. Muhtemelen boşandıktan sonra pek kimseyle çıkmamasının ana nedeni de buydu.

Aniden aklına muhtemelen daha önce gelmesi gereken bir düşünce geldi: Xirnah ile cinsel ilişkiye girmeye çalışmak küçük bir günah mıydı yoksa büyük bir günah mı? Teknik olarak günahı kendi bedeninde değildi, bu yüzden belki de her iki durumda da sayılmazdı...

Frankie bu düşünceyi kafasından atmaya çalıştı ama tam olarak atamadı. Katolik mezhebini terk etmişti ama bu tamamen pişmanlık duymadığı anlamına gelmiyordu. Bir noktada günah çıkarmaya geri dönmek ve Tanrı'nın huzuruna çıkmak istiyordu. Ancak az önce Xirnah'a yaptıklarını -ya da neredeyse yaptıklarını- nasıl itiraf edecekti?

Günah işlediğim için beni affet Peder. Bir keresinde uzaylı bir erkeğin bedenine girdim ve onun şirret uzaylı kız arkadaşıyla cinsel ilişkiye girmeye çalıştım ama devam edemedim çünkü kızın kukusu o kadar soğuktu ki adamın siki soldu.

Doğru. Peder Munoz bunları anlatmaya başlarsa onun gerçekten deli olduğunu düşünür. Ona bir ceza vermektense yerel akıl hastanesini araması daha olası.

"Neden bu kadar uzun sürdü? Neden soyunmayı bıraktın?"

Kerov'un derin zihinsel sesi onu tedirgin düşüncelerinden çekip çıkardı ve Frankie orada, 3 boyutlu aynanın önünde sadece gömleğini çıkarmış bir halde durduğunu fark etti. İlk kez Kindred'in geniş göğsüne baktı ve nefesini içine çekti.

Sadece bacaklarının arası değil, her yeri iriydi. Göğsünün geniş, kaslı düzlemleri kendisinininkinden bir ton daha açık ten rengiyle kaplıydı ve Frankie yan yana dursalar omuzlarının kendisinininkinin tam iki katı genişliğinde olacağını tahmin ediyordu.

Ayrıca ondan en az bir buçuk baş daha uzun olmalıydı - daha uzun değilse bile. Referans çerçevesi olmadan bunu söylemek zordu ama büyük Kindred'in daha uzun değilse bile en az 1.80 ya da 1.80 olduğunu tahmin ediyordu.

Göbek deliğinden kaslarla dalgalanan karnına doğru uzanan ince bir kıvrıkcık kahverengi kıl izi olmasına rağmen göğsü pürüzsüzdü. Sonunda on dört numara deri botlarını ve dar siyah pantolonunu çıkardığında, kalçalarının ve baldırlarının da oldukça kaslı olduğunu görebiliyordu. Belli ki spor salonunun kendi versiyonunda bacak gününü atlamamıştı.

"Madre de Dios," diye mırıldandı Frankie, aynadaki görüntüye hayran kalmaktan kendini alamadı. Kerov'un her tarafı kesilmişti; vücudunda bir gram bile

Kocaman, kaslı vücudunun her yerinde et vardı. Buna koyu sarı saçları ve delici, soluk gri gözleri de eklenince, bir kadının fantezisinden fırlamış gibi görünüyordu. Aslında onu çıplak görmek kendi fantezilerine de ilham vermişti. O güçlü, kaslı kollara sarıldığını, onun iri vücudunun sıcaklığını hissedebilmek için kendisine yakın tutulduğunu hayal edebiliyordu...

Sonra, dehşet içinde, adamın bacaklarının arasındaki kalın şaft kıpırdanmaya başladı.

"Ne düşünüyorsun?" Kerov'un sesi gerçekten meraklı geliyordu. *"Her neyse, tahrik olduğunu hissedebiliyorum. Şaftım az önce seğirdi."*

Frankie aceleyle, "Bir şey düşünmüyorum," diye yalan söyledi. "Sadece kendi kendine hareket etti - dürüst ol!" Hızla yatağa atladı ve kadifemsi yeşil bir kürkten yapılmış gibi görünen ince battaniyenin altına girdi.

"Işıkları kapatın!" dedi yüksek sesle ve oda aniden karanlığa gömüldü. Sonra öylece uzandı ve uykunun bir an önce gelmesi için dua etti.

"Bu çok ani oldu," diye mırıldandı Kerov kafasının içinde. *"Şaftımın sertleştiğini görmek seni bu kadar rahatsız etti mi? Daha önce Xirnah buradayken bu konuda üzgün görünmüyordun."*

Frankie alçak sesle, "O farklıydı," diye itiraz etti. "O anın sıcaklığı içindeydik ve sen bana ona hizmet gerektiğini söylüyordun. Bu sadece... sen ve ben. Garipti. Utanç vericiydi."

"Görevli ortağımla işi bitiremeden yumuşamak kadar utanç verici değil," diye belirtti.

Frankie ona, "Bu senin suçun değildi, benim suçumdu çünkü kukusu bir dondurucunun içi gibiydi," diye hatırlattı. Uzaylı kadının soğuk içini hatırlayınca bacaklarının arasındaki şaft aşağı inerek onu rahatlatmıştı.

Kerov acımasızca, *"Sorumluluğu hâlâ üstleniyorum,"* dedi. *"Çalışmayı reddeden benim ekipmanımdı."*

"Bu kadar kişisel olmayan bir şekilde yapmaya çalışırken nasıl olabilir ki?" Frankie makul bir şekilde sordu. "Xirnah'nın içi soğuk olsa bile, o lanet olası sivri sandalyelerinizde oturmak yerine önce biraz ön sevişme yapsaydınız ısınabilirdi -en azından mecazi anlamda-."

"Ön sevişme nedir?" Kerov kafası karışmış bir sesle sordu.

"Ön sevişme nedir? Cidden mi? Eski sevgilim gibi konuşuyorsun."

"Bu eski sevgiliniz hakkında bana daha önce anlattıklarınıza göre bunun bir iltifat olduğunu düşünüyorum." Kerov'un sesi sinirli geliyordu.

Frankie onun gerçekçi olduğunu fark etti; gerçekten de ne demek istediğini bilmiyordu.

"Özür dilerim, seni Carlos'la kıyaslamak istememiştim. Ön sevişme seksten önce birbirinizi hazırlamak için yaptığınız şeydir. Senin televizyonunda ya da ekranında ya da her ne varsa orada izlediğimiz şeyle aynı şey. Bilirsiniz işte, erkeğin öpüşmesi ve kadının üzerine inmesi."

"Yani... böyle şeylerin gerçekten **yapıldığı** bir yerden **mi** geliyorsun?" Sesi şaşırmış ve meraklanmış gibiydi. "Sadece pornografik nedenlerle değil, gerçek hayatta bir partnerle?"

"Şey... tabii." Frankie, Xirnah'nın izledikleri sahnenin sapkınca olduğunu ve buna izin verilmediğini söylediğini hatırlıyordu ama o sırada diğer kadının sözlerini tam olarak algılayamamıştı. "Bu gerçekten burada yasalara aykırı mı?" diye sordu alçak sesle.

Kerov boğazını temizler gibi zihinsel bir ses çıkardı.

"Cinsel ilişki dışında cinsel içerikli her türlü fiziksel temas kesinlikle yasaktır. Xirnah haklıydı-bu tür videolar sadece normal pornografi ile tahrik olamayan sapkınların yararına yapılıyor."

"Kanalı değiştirmeden önce izlediğimiz Kiss of the Spider Woman'daki gibi normal mi? Ya da kement penisiyle şarkı söyleyen gökkuşağı ayıcık gibi mi?" Frankie sordu.

"*O parçanın pornografi olması gerekmiyordu,*" dedi sert bir şekilde. "*O bir sanat eseriydi.*"

"Tamam, o zaman sanırım sanatını anlamıyorum... ya da porno'u." Frankie omuz silkti. "Demek istediğim, Dünya'da da bazı garip şeyler var - bazıları oldukça sapkın. Ama oradaki insanların çoğu muhtemelen daha ana akım pornolardan hoşlanıyordur - birbirini öpen kadın ve erkek gibi. En azından benim tanıdığım *kadınların* çoğu öyle."

"*Ve... bu yasak değil mi?*" Sesi kuşkulu geliyordu.

"Hiç de değil," diye güvence verdi Frankie. "*Hoşumuza* gidiyor. En azından bazılarının hoşuna gidiyor," diye ekledi Carlos'u hatırlayarak. Carlos bir şekilde erkeksi olmadığını düşündüğü için *ona* oral seks yapmayı reddetmişti, ama yine de *onun kendisine* bol bol oral ilgi göstermesini bekliyordu. Boşanma kasabasına giden trene binmesinin bir başka nedeni daha.

"*Yani bir erkeğin kalçalarınıızı ayırmasına ve... orada sizi tatmasına gerçekten izin verir misiniz? Amını tatmasına?*"

Frankie rahatsız bir şekilde kıpırdandı. Kerov'la bu şekilde konuşmak son derece samimiydi, özellikle de bir şekilde paylaştıkları garip bağ aracılığıyla ondan yayılan cinsel merakı hissedebildiği için. Bacaklarının arasında Kerov'un kalın aletinin yeniden kıpırdadığını hissedebiliyordu.

"İsterdim," diye itiraf etti, ona yalan söylemekte zorlanıyordu. "Yani, eğer *isteyen* adam bulabilirsem. Eski , arkadaşım Lacy'nin deyimiyle P-town'a gitmeyi reddetti. Bunun hadım edici olduğunu düşünüyordu."

"*Hadım etmek mi? Bana öyle geliyor ki bu tam tersi olurdu,*" diye itiraz etti Kerov. "*Dişininkini yaymaktan daha erkeksi ne olabilir?*"

ve o inleyip adını haykırana kadar dilinle ona zevk vermek? Siz onun tatlı amını yalayıp emerken o saçlarını kavrayıp kalçalarını ağzınızla buluşmak için yukarı kaldırana kadar?"

"Tanrım, sen *böyle söyleyince...*" Frankie kıpırdandı, kıpırdanmanın daha güçlü bir his haline geldiğini hissetti. Kahretsin, adamın konuşma tarzı gerçekten de onu tahrik ediyor muydu? Öyle görünüyordu. "Bunu gerçekten istiyorsun, değil mi?" diye sordu ona. "Yani, gerçekten aşağı inmek istiyorsun."

"*Hayır, bu beni sapkın yapar,*" dedi Kerov hemen. "*En azından kendi halkımın standartlarına göre. Ben sadece şunu söylüyordum, şey...*" Zihinsel bir öksürük geçirdi. "*Bir erkeğin böyle şeylere izin verilen bir yerde yaşayıp da en azından bunu **denemek** istememesini anlayamıyorum. Hepsi bu kadar.*"

"İnan bana, Carlos'un denemek istemediği pek çok şey vardı," dedi Frankie kuru bir sesle. "Eski sevgilim tam anlamıyla misyoner bir adamdı, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur."

"*Hayır, bilmiyorum.*" Kerov'un kafası karışmış gibiydi. "*Kime misyonerlik ? Burada din de hoş karşılanmıyor - sizin yerde buna izin veriliyor mu?"*

"Benim ülkemde evet. Ama misyoner dediğimde misyoner pozisyonundan bahsediyorum," diye açıkladı Frankie.

"*Korkarım hala anlamıyorum.*"

"Hani erkek üstte olur ya? Kadın altta ve birbirlerine bakıyorlar?"

"*Böyle bir pozisyonda çiftleşme izniniz var mı?"* Yine ilgisini çekmiş gibiydi.

"Sen *değil misin?*" Frankie sordu.

"*Bu çok mahrem kabul edilir ve yasaktır.*"

"Samimi, ha? Ben böyle görmemiştim," diye belirtti. "Yine de doğru kişiyle olabileceğini düşünüyorum." Carlos kesinlikle o kişi değildi - en azından onun için.

Eski sevgilisiyle misyoner pozisyonu birkaç nedenden dolayı berbattı. Bir kere, Carlos çok terliyordu ve gerçekten başladığında ter damlaları kadının üzerine damlıyordu. Daha da kötüsü, seks sırasında küfürlü konuşmakta ısrar ediyordu. Edepsiz konuşmanın sadece kendi versiyonu, kızın içine girerken ne kadar harika bir aşık olduğuyla övünmesinden ibaretti. Ya da en azından öyle yapmaya çalışıyordu; güdük penisi Frankie'nin üzerinde pek bir etki bırakmamıştı, hatta Frankie'nin bakire olduğu düğün gecelerinde bile.

"Hadi bebeğim, sevdiğini biliyorsun!" diye homurdanırdı, kırmızı, terli yüzü çabayla yüzünü buruştururdu. "Bana bu kocaman siki ne kadar istediğini söyle, istediğini söyle!" Ve sonra Frankie istediğini söylemek zorunda kalırdı, oysa *asıl* istediği onun üzerinden inmesi ve nefes nefese kalıp üzerine ter damlatırken sarımsak ve soğan kokusunu yüzüne üflemeyi bırakmasıydı.

Neyse ki Carlos uzun süre dayanamadı. O kadar heyecanlanıyordu ki, kızışmış bir köpek gibi daha hızlı ve daha hızlı zıplıyordu, ta ki sonunda boşalana ve tatmin edici bir iniltiyle Frankie'nin üzerine yığılana kadar. Frankie'nin paylaşmadığı bir tatmindir bu - sevişmelerinden bir kez bile boşalmamıştı - tabii buna tatmin denebilirse. Bu karşılaşmadan aldığı zevk kendi kendini uyarmasından kaynaklanıyor olmalıydı ve bu konuda hızlı olmalıydı çünkü Carlos sevişmek için her zaman sabırsızdı.

Hatırladıkça tiksintiyle ürperiyor ve eski sevgilisine nasıl bu kadar uzun süre katlanabildiğini merak ediyordu. Ama sonra Kerov tekrar konuştu.

"Gerçekten değer verdiğin bir kadınla yüz yüze gelmenin, onun gözlerinin içine bakmanın nasıl bir şey olduğunu hep merak etmişimdir."

onun amcığı." Sesi neredeyse hüzünlü geliyordu ve Frankie aniden zihninde bir görüntü canlandı.

Bu Kerov'du ve yanında -aslında altında- bir dişi vardı ama bu Xirnah değildi. Aslında Frankie onun kim olduğunu göremiyordu, yüzü gölgeler içinde gizlenmişti. Kerov onu şefkatle, tutkuyla öpüyor, yanağını büyük avucunun içine alıyordu. Kız da onu hevesle öpüyordu; Kerov'un ona aç olduğu kadar. Frankie izlerken, Kerov nazikçe ama sertçe kızın ellerini başının üzerine getirdi, bir eliyle onları yerinde sabitledi, böylece kız onun altında tamamen çaresiz kaldı. Diğer eliyle de kendini kızın içine doğru yönlendirdi ve aletini yavaşça kızın amına doğru kaydırđı.

Kız yumuşak bir çığlık attı ve kalçalarını daha da açtı, açıkça onu alacak kadar açık olmaya çalışıyordu. Bu fantezinin içinde -ki öyle olması gerektiğini fark etti Frankie- Kerov bir an durakladı.

"mı?" diye gürledi o derin sesiyle usulca.

Kız başını salladı. "Evet," diye fısıldadı. "Daha fazla... lütfen..."

"Sana daha fazlasını vereceğim, *shalla,*" diye mırıldandı ve sonra itmeye başladı. Ama Carlos'un yaptığı gibi çılgınca ya da kontrolden çıkmış bir şekilde değil. Büyük Kindred, altındaki kızın inlemesine ve onu karşılamak için eğilmesine neden olan yavaş, kasıtlı bir ritimle itti, büyük horozunu istekli kedi içine daha derine sokmaya çalıştı.

Ve tüm bu süre boyunca Kerov onun gözlerinin içine bakıyor, teması hiç kesmiyordu. Ona bir şeyler de mırıldanıyordu - Frankie'nin duyamayacağı kadar yumuşak bir şeyler. Ama her neyse, altındaki kızı çılgına çevirmişti. Yumuşakça inledi ve Kerov'un iri bedeninin altında çırpındı, kendini tamamen, hevesle Kerov'a verdi, onun kendisini istediği kadar çok istiyordu...

"*Madre de Dios,*" diye nefes aldı Frankie. İzlediği ateşli sahne, kalçalarının arasındaki şaftın sertleşmesine ve ağrmasına neden oldu - serbest kalmak için zonkluyordu

Daha önce hiç hissetmediği bir aciliyetle.

"Özür dilerim." Kerov onun fantezisini paylaştığını fark etmiş gibiydi ve sözünü aniden kesti. *"Bunu görmeni istememiştim."*

Frankie, " etmedim," diye onu temin etti. "Aslında biraz ateşliydi." *"Bu sadece bazen düşündüğüm bir şey,"* diye itiraf etti. *"Birlikte olmak benimle birlikte olmak isteyen bir kadın. Benim onu arzuladığım gibi beni arzulayan."*

Frankie, "Ve kimin içi buzdan daha soğuk değil ki," diye ekledi.

"O da var," diye kabul etti Kerov ve içini çekti. *"Ama bu sadece bir fantezi, paylaşmamam gereken sapkın bir fantezi."*

Frankie, "Benim geldiğim yerde bu sapkınlık değil," diye onu temin etti. "Ve bu beni rahatsız etmedi - gerçekten."

Bacaklarının arasındaki, artık aşağı inmeyi reddeden şaft hariç. Sert şiltede rahatsız bir şekilde yan yattı ve zonklayan sertliğin sönmesini diledi. Kahretsin, erkekler bacaklarının arasında bu şeylerle nasıl uyuyordu?

"Sen iyi misin?" Kerov sordu.

Frankie ona çabucak "Tamam," diye güvence verdi. Ama sırtüstü döndüğünde, uzun, sert şaft kürklü yeşil örtüye baskı yaparak hatırı sayılır bir çadır oluşmasına neden oldu. Daha da kötüsü, Frankie hassas ucunda ıslak bir şey hissedebiliyordu. Kahretsin, prekum mu sızdırıyordu? Kerov'un fantezisi onu gerçekten bu kadar tahrik etmiş miydi?

Öğrenmek için uzandı ve kendi dokunuşunun verdiği zevkle bir iniltiyi bastırdı. Yeterince emindi, sızıntı yapıyordu. Ve zonkluyordu, sertti ve boşalmaya hazırdı.

"Frankie?" Kerov'un derin sesi .

"Ah, özür dilerim!" Frankie elini hızla geri çekti. Bu bedende sadece bir misafir olduğunu kendine hatırlattı. Kerov ondan şaftına dokunmasını istemişti.

Xirnah ile yapılması gerekeni yapmak için daha erken. Ama bu dokunma davetinin, uyumaya çalışması gerekirken yorganın altında onun sikini keşfetmesini kapsamadığından emindi.

"*Dokunabilirsin... eğer istersen,*" diye mırıldanarak onu şaşırttı.

"Ne?" Frankie onu doğru duyduğundan emin değildi. "Bunu yapmamı mı istiyorsun? Dokunmamı mı?"

"*Sadece sen istersen.*" Boğazını temizler gibi mahcup bir ses çıkardı. "*Bazen uyumama yardımcı oluyor. Hepsi bu.*"

"Pekâlâ." Frankie muhtemelen bunu yapmaması gerektiğini biliyordu ama adamın siki o kadar ısrarla zonkluyordu ki başka türlü nasıl indirebileceğini bilemiyordu. Kararsızca, tüylü yeşil örtünün altına uzandı ve bir eliyle uzun, sert, sıcak şaftı kavradı.

Kendi dokunuşuyla bir kez daha karıncalanan bir zevk yükseldi ve Frankie kalın uzantıyı keşfederken bir iniltiyi ısırmak zorunda kaldı. Tanrım, o kadar büyüktü ki

-Elinde *çok* uzun, sert ve sıcaktı. Garip bir duyguydu -bir erkeğin vücuduna dokunmak ve elinin ona verdiği zevki hissedebilmek- ama yine de iyi hissettiriyordu. Aslında *inanılmazdı*.

Kerov'un yumuşak bir sesle, "*Doğru,*" diye homurdandığını duydu. "*Dokun ona... okşa onu.*"

"Tamam..." Frankie daha sert nefes aldığını fark etti. Kendisine daha fazla çalışma alanı sağlamak için örtüyü geri attı ve adamın şaftını daha iyi kavradı. Cesurca, altındaki hassas torbayı avuçladı, taşaklarını gıdıkladı ve şimdi precum ile kaygan olan geniş başa kadar okşamadan önce her ikisinin de inlemesine neden oldu.

"*Tanrım,*" diye inlediğini duydu Kerov kafasının içinde. "*Bana dokunma şekline bayılıyorum Frankie. İnanılmaz hissettiriyor.*"

"Bana da... oldukça harika geliyor," diye itiraf etti nefessiz bir şekilde, kalın şaftı daha hızlı bir şekilde aşağı yukarı okşayarak. Hissettikleri

Kendine dokunduğunda kendi bedeninde hissettiklerinden farklıydı. Bunlar bir şekilde daha acildi ve itmek için neredeyse inkar edilemez bir dürtü hissetti.

"Şaftımın etrafına bir yumruk yap ve içine doğru it," dedi Kerov, ihtiyacını açıkça hissederek. *"Kalçalarını pompala."*

Frankie hiç tereddüt etmeden onun istediğini yaptı. Her nasılsa onun iri vücudunun verdiği hazzı kendi vücudu gibi hissetmek hislerini ikiye, sonra da üçe katlıyordu. Kerov'un zihinsel olarak ona bağlı olması her dokunuşunu, her sözünü ve hareketini artırıyor gibiydi. Bu daha önce hiç yaşamadığı bir cinsel deneyimdi ve Frankie buna bayıldı.

"Daha sert!" diye bağırdı.

"Evet!" diye soludu ve daha sert pompaladı, zonklayan horozunu sert bir okşamayla okşarken itti.

Karanlıkta, kulağında onun derin sesi ve içinde yuvarlanan zevkle, durumun ne kadar garip olduğunu düşünmedi. Zevkin ne kadar derin olduğu ve kalın shaftın kavrayışına doğru pompaladığı lezzetli sürtünme devam ettikçe nasıl inşa edildiği ve inşa edildiği dışında hiçbir şey için bir düşünce ayıramadı...

"Daha hızlı," diye seslendi Kerov kısık sesle. *"Daha hızlı yap. Patlayana kadar zevkin artmasına izin ver."*

"Bunun çok uzun süreceğini sanmıyorum," diye nefes nefese kaldı Frankie. "Aslında sanırım ben...ben..."

"Gel," diye bitirdi Kerov onun için. *"Gel, Frankie... benim için sertçe gel, Şimdi."*

"Ahh!" Kulağındaki derin sestten mi yoksa onun shaftını kavrayışının verdiği zevkten mi bilmiyordu ama aniden taşaklarında bir gerginlik hissetti

Ve sonra kalın siki, his doruğa ulaşır taşarken düz karnına sıcak fışkırmalar atıyordu.

"*Tanrım!*" inlediğini duydu Kerov'un. "*Tanrım, evet!*"

Zevk, büyük Kindred'la kurduğu garip bağlantıyla daha da artarak devam ediyor gibiydi. Sonra yavaş yavaş azaldı.

"Mmmm..." Frankie ani ve yoğun bir uyuşukluk onu ele geçirdiğinde gerindi. "Bu... inanılmazdı," diye fısıldadı Kerov'a.

"*Şimdiye kadar yaşadığım en yoğun orgazmdı,*" diye kabul etti. "*Acaba Switch yüzünden mi?*"

"Sebebi her neyse..." Frankie esnedi. "Harikaydı." Artık kurumuş döllerle yapış yapış olmuş düz, kordonlu karnını hissetti. "Temizlenmem gerektiğini biliyorum ama birden çok *yoruldum.*"

"*Sorun yok,*" dedi Kerov ona. "*Sadece uyu. Ben sabah hallederim.*"

"Sanırım bu işe yararsa seni bir daha asla göremeyeceğim." Frankie bu düşünce karşısında birden üzüldü. "Yani, birbirimizi gerçekten tanımıyoruz ama bir şekilde tanıyoruz. Kendimi bir şekilde sana *bağlı* hissediyorum."

"*Sanırım Switch yüzünden. Eski hikayeler bunun bir erkek ve kadın arasında mümkün olan en güçlü bağ olduğunu söyler. Keşke... Keşke seninle gerçek hayatta tanışabilseydim.*" Kerov'un sesi yine hüzünlüydü.

"Keşke ben de öyle olsaydı," diye fısıldadı Frankie. Uyku ona doğru yaklaşıyordu ve tekrar esnedi. "Umarım... umarım hayatını çok kötü mahvetmemişimdir."

"*Ben ,*" diye mırıldandı Kerov. "*Ben...*"

Ama başka ne dediğini duyamadan Frankie uykuya daldı.

* * * * *

Gecenin ortasında gözlerini sadece bir kez açtı ve yatak odasının içinden parlayan yuvarlak tek ayın tanıdık ışıltısını gördü

Pencere.

Demek bitti, diye düşündü. Hepsi sadece bir rüyaydı. Gerçekten tuhaf bir rüya. Bir yanı bunun bir şekilde gerçek olmasını, uzak bir galakside Kerov adında bir adamla tanışmış ve bir şekilde onunla birleşmiş olmayı dilemekten kendini alamıyordu. Ama bunun doğru olamayacağını biliyordu.

İç çekerek yuvarlandı ve uykuya geri döndü.

Altıncı Bölüm

Kerov gözlerini açar açmaz bir şeylerin ters gittiğini anladı.

İlk ipucu pencereden gelen ışıktı - altın rengindeydi. Gezegeninin yörüngesinde döndüğü güneş kırmızı bir devdi, bu da ışığa kırmızımsı bir renk veriyordu. Ama pencereden giren güneş ışınları sıcak ve sarıydı, hiç de doğru değildi.

Aklıma gelmişken, pencerenin kendisi de yanılttı. Kerov'un yatak odasının penceresi bir yarıktan biraz daha fazlasıydı. Bu pencere genişti ve dantelli beyaz bir kumaşla kaplıydı.

Kumaş mı? Ne zamandan beri penceremin üzerinde kumaş var? Böyle bir şeyin ne anlamı var?

Daha iyi görebilmek için başını kaldırdı ve dalgalı siyah saçları omuzlarına döküldü. İrkilerek başını iki yana salladı ve ani hareket boynunda bir acıya yol açınca inledi. Yedi Cehennem'de neler oluyordu?

Boynuna masaj yapmak için elini kaldırdı ama onun yerine kendini ona bakarken buldu. Sabahın ilk ışıklarında, yüzünün önündeki el görmeyi beklediği şey değildi. Büyük, geniş avuç içi ve kısa, düzgün tırnaklı uzun parmaklar yerine, kendisinininkinin yarısından daha küçük, minyon, biçimli bir el gördü. İnanılmaz derecede yumuşak bir teni vardı ve ince parmaklarının ucunda taç yaprağı pembesine boyanmış badem şeklinde tırnaklar vardı.

Kerov bir süre boş gözlerle ele baktı ve sonra odanın geri kalanına baktı. Burasının bir uyku odası belliydi ama *onun* uyku odası olmadığı kesindi. Uyku platformunun üzerindeki örtü sıcak bir gül sarısıydı ve hemen yanındaki zeminde de ona uyan tüylü bir post vardı.

Yedi Cehennemde ne var? diye düşündü, boş boş bakarak. Böyle tuhaf bir post ne tür bir hayvandan gelmiş olabilirdi? Ve neden derisi yüzülmüş ve uyku platformunun yanında yerde bırakılmıştı?

Kerov doğruldu ve pembe tırnaklı küçük ayaklarını yumuşak postun üzerine koydu ve ayağa kalktı. Hâlâ uyku sersemi gibiydi; tam olarak hatırlayamadığı çok tuhaf bir rüya görmüştü. Aklına geldi de, belki de hâlâ rüya görüyordu. Bu kesinlikle garip ışığı, çevreyi ve vücudunun kendisinininkine benzememesini açıklıyordu.

Uyku platformunun karşısında açık bir kapı vardı. Kerov oldukça dengesiz bir şekilde kapıya doğru yürüdü ve kolu kavradı. Kapıyı çekerek açtı ve gözlerinin önüne gelen manzara karşısında şaşkın bir çılgılık atmamak zorunda kaldı.

Kendisinininkinden birkaç ton daha koyu açık kahverengi teni ve iri, badem biçimli kahverengi gözleri olan minyon bir kadın küçük, karanlık odadan ona bakıyordu. Dalgalı siyah saçları yüzünü çerçeveliyordu. Biçimli küçük bir burnu, kararlı görünen bir çenesi ve dolgun, tatlı dudakları vardı.

"Alo?" dedi Kerov ama sesi yanlış çıkmıştı - yüksek ve kadınsıydı - konuşurken duymaya alışık olduğu bas gürültüsü değildi. İçgüdüsel olarak bir elini ağzına götürdü ve kız da aynısını yaptı, pembe tırnaklı minyon eli o tatlı dudakları örtmek için yukarı kalktı.

"Kimsin sen?" dedi, küçük ve karanlık alana daha fazla ışık girmesi için kapıyı iterek açtı. Sesi yine tuhaf geliyordu ve o konuşurken kızın dudakları kıpırdıyordu. Gün ışığı karanlık odaya dolunca kızı daha net görebildi.

Kerov yavaş yavaş kızın başka bir insan olmadığını, duvarda asılı parlak, gümüş bir görüntüleyicide yansıyan bir görüntü olduğunu fark etti.

Onun bir görüntüsü.

Birdenbire gördüğü o tuhaf rüya aklına geldi. Pubtrans istasyonunda aniden vücudunun kontrolünü ele geçiren garip bir kadın tarafından -Frankie tarafından- ele geçirilmesi. Şimdiye kadar yaşadığı en feci zorunlu cinsel ilişkiye ve Xirnah'nın onu iktidarsız ilan etmekle tehdit etmesine yol açan tamamlanmamış Switch. Ve sonra Frankie boşalana kadar şaftını okşarken hissettiği eşsiz zevk - her ikisi de daha önce hiç boşalmadığını hatırladığı kadar sert boşalana kadar...

Yukarıdaki Tanrıça, bu bir rüya değildi!

Farkına vardığı şey, midesine inen bir darbe gibi yüzüne çarptı. Parlak görüntünün içinde kendine baktı ve titreyen bir elini uzun, vahşi siyah saçlarında gezdirdi. Başının etrafında yumuşak, parlak bir kütle vardı ve kendi kesilmiş, saçma sapan saç kesiminden tamamen farklı hissediyordu.

İçinde bulunduğu beden de kendisinininkinden tamamen farklıydı. Artık kısaydı; uzun ve kaslı olmak yerine minyon ve kıvrımlıydı. Bu vücut tam olarak yumuşak değildi, gücünü hissedebiliyordu ve kasları sıkılaşmış görünüyordu ama alışkın olduğu vücuda kıyasla çok *küçüktüler*.

Frankie, onun bedeninde olmalıyım, diye düşündü kendine bakarak. Üzerinde uzun, yumuşak bir tişört vardı ve tişörtün üzerinde sırtüstü yatmış, bacaklarını havaya kaldırmış bir tür hayvan resmi vardı. Ağzı açıktı ve uzun pembe dili dışarı sarkıyordu. Hmm- ya uyukluyordu ya da ölmüştü. Kerov bunu anlayamadı ama üzerinde ölü bir hayvanın resmi olan bir giysiyi uyumak için giymenin tuhaf olacağını düşündü. Yine de geldiği yerde, herhangi bir resim olan bir giysi giymek garipti. Böyle bir şey dikkat dağıtıcı olarak değerlendirilirdi - Devletin izin vermeyeceği istenmeyen bir bireysellik gösterisi.

Ama Kerov uzun tişörtün önündeki resimden çok altında ne olduğuyla ilgileniyordu. Yumuşak kumaşa bastırılmış iki yumuşak tümsek, yani göğüsler.

Merakına engel olamayan Kerov gömleği kaldırdı ve aşıağıya baktı. Evet, gerçekten de muhteşem göğüslerdi. Çok büyük değillerdi ama bu onun için sorun değildi - Xirnah'ninkilerin her zaman çok büyük ve itici olduğunu düşünmüştü - tabii ki onlara dokunmasına hiç izin vermemiştı, ama cinsel giysisi açıldığında onları bir iki kez görmüştü. Devletin zorunlu kıldığı cinsel partnerinin göğüsleri yüksek ve dolgundu, soluk beyazdı ve en küçük tırnağı büyüklüğünde küçük pembe meme uçları vardı.

Şu anda incelemekte olduğu göğüsler çok farklıydı. Daha küçük olmalarının yanı sıra bir şekilde daha yumuşak görünüyordı - daha yumuşak. Ve meme uçları çok daha büyüktü; sabahın serin havasında baştan çıkarıcı bir şekilde gerilen tepeleri olan geniş kahverengi bantlardı.

Çok güzel, diye düşündü Kerov, onlara bakarak. Bu yumuşak, hassas göğüsleri avuçladığını hayal edebiliyordu... yüzünü onların dolgun yamaçları arasına sürttüğünü ve ipeksi dokularını yanaklarında ve dudaklarında hissettiğini. Ve sonra o sıkı kahverengi meme uçlarından birini ağzına alıp diliyle daire çizerek, kız inleyip yalvarana kadar sıcak küçük tepe noktasıyla alay ederdi...

Deneysel olarak parmak uçlarıyla bir meme ucunu okşadı ve cevap olarak gelen zevk patlamasıyla nefesini içine çekti. Çok hassastı! Kendi meme uçlarının düz bakır disklerinden çok fazla. Bunu tekrar yaptı ve sonra her iki sıkı tepeyi parmaklarının arasında kavradı ve hafifçe çekti.

Tanrım! Bu his dizlerinin bağının çözülmesine neden oldu. Ve bu yeni bedene nazikçe dokunduğunda içinden geçen sadece zevk kıvılcımları değildi. -Göğüslere ilk kez gerçekten dokunmanın erotik eylemiydi. Bu Kerov'un her zaman yapmayı arzuladığı bir şeydi. Ancak böyle bir yakınlık kesinlikle yasaktı. Her ne kadar cinsel olarak zorunlu tutulan bazı partnerlerin zaman zaman ortak bir zemin bulup bu tür şeylerden hoşlandıklarını duymuş olsa da, kendisinin hiçbir zaman kuralları esnetmeye istekli bir partneri olmamıştı.

Duyguyu tekrar hissetmek için meme uçlarını biraz daha çekti. Bu kez, hassas tepe noktalarındaki zevke ek olarak, denizinin güneyinde bir yerde cevap veren bir çekiş vardı. Kerov içgüdüsel olarak kalçalarını birbirine bastırdı ve zevki artırıp yükseltti.

Sonra kaşlarını çattı -normalde heyecanlanmaya başladığında kalçalarını açarak aletin büyümesi için yer açardı. Elbette, eğer bu Frankie'nin vücuduysa, şaft *olmazdı*. Bu çok mantıklıydı ama Kerov yine de onun cinsel organını örten küçük pembe iç çamaşırlarına bakarken bir endişe hissetti.

Nefes alarak bel bandını geri çekti ve içine baktı. Yeterince emindi, şaft yoktu. Ama gördüğü şey nefesini tutmasına neden oldu. Frankie'nin seksinin yumuşak küçük tümseği baştan çıkarıcı bir manzaraydı. Küçük, düzgünce kesilmiş bukleleri vardı ve dış dudakları sanki dokunulmaya ya da okşanmaya ihtiyaç duyuyormuş gibi şiş ve kabarık görünüyordu.

Kerov tam uzanıp onun küçük, yumuşak amcığını avucunun içine almak üzereydi ki aklına suçlu bir düşünce geldi. Burada dokunduğu Frankie'nin bedeni, onun erojen bölgeleriyle oynuyor ve onlardan erotik tepkiler alıyordu. Onun haberi olmadan üzerinde yasak eylemler gerçekleştirmesi hakkında ne hissedecekti? Ve bu o neredeydi? Geçen sefer tek bedende iki ruh olmuşlardı. Bu sefer yalnız mıydı? Yoksa geride durmuş, kendi zihninin köşelerinden onu izliyor, ona başka neler yapacağını görmek için bekliyor muydu?

"Frankie?" diye sordu, nefesinin altında. Ama cevap alamadı ve onun varlığını da hissetmedi. Bu kez tam bir Değişim geçirmiş olabilirler miydi? Ama fiziksel bedenleri arasında bu kadar çok ılık yılı varken bu nasıl mümkün olabilirdi? Ve eğer bu bir şekilde mümkünse, Frankie şu anda onun bedeninde ne yapıyordu? Kendi gezegeninde gece geçmiş miydi? Ayakta, uyanık ve bir şeyler yapıyor muydu?

Ani bir düşünce onu inletti. Dün gece karşılıklı orgazmlarından sonra Frankie'nin gittiğini hissetmişti. Kendini temizlemek için ayağa kalkmıştı ve kapısında bir tıkırtı duymuştu. Kerov, Xirnah'nın ona ağzının vermek için geri döndüğünden korkmuştu ama onun yerine arkadaşı Jorn gelmişti. Körkütük sarhoştı ve uyuyacak bir yere ihtiyacı vardı - Kerov onu içeri almış ve küçük hizmet odasındaki karyolayı kullanmasına izin vermişti. Şimdi hâlâ orada mıydı? Ve eğer öyleyse, Frankie onu Kerov olduğuna inandıracak kadar kandırabilir miydi?

Peki Kerov'un hayatındaki diğer insanları onun kendisi olduğuna inandırabilecek miydi? Taburunu teftiş etmesi ve yaklaşan teftişe liderlik etmesi gerekiyordu ve daha sonra ziyafet geliyordu... bu tür şeylerle nasıl başa çıkacaktı?

Kerov pek iyi değil diye korkuyordu. Kendi gezegeninde insanların nasıl davranması gerektiği hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Gerçi düşününce, o da burada nasıl davrandıkları hakkında ilk şeyi bilmiyordu - en azından Frankie'nin söylediğine bakılırsa, her şey daha özgür ve daha müsamahakâr görünüyordu.

Eminim idare edebilirim, dedi Kerov kendi kendine huzursuzca. Burada kalacağım. Eğer dışarı çıkmazsam, Frankie'nin hayatının herhangi bir yönüne zarar vermem mümkün değil.

Rap-rap-rap! Evin başka bir yerinden gelen yüksek bir rap sesi Kerov'un irkilmesine neden oldu. Sonra birinin bağırdığını duydu.

"Frankie? Frankie, iyi misin?"

Kerov aniden, Frankie'nin gece gömleği yukarı çekilmiş ve pembe iç çamaşırları aşağı indirilerek en hassas ve özel bölgeleri ortaya çıkarılmış halde, hâlâ küçük izleyicinin önünde durduğunun farkına vardı.

Tanrılar! Çabucak küçük pembe iç çamaşırını yukarı çekti ve üzerinde uyuyan ya da ölmüş hayvanın resmi olan gömleği aşağı çekti. Gürültü ve sesler tekrar geldi; her kimse sesi çok üzgün geliyordu. Kerov onlarla konuşmak için gitmeyi düşündü ama en sevdiği şeylerden birini mahvetmekten korkuyordu.

Frankie'nin kişisel ilişkilerini de Xirnah'la olan ilişkisini mahvettiği gibi mahvetti - bu onun için büyük bir kayıp değildi.

Burada kalıp sessiz kalmak çok daha iyi. Eninde sonunda her kimse kapıyı çalmaktan bıacak ve gidecektir, dedi kendi kendine huzursuzca. Ama sonra evin önünden gelen bir tıkırtı, kazıma sesi duydu.

"Frankie?" diye seslenen ses yine kadınsıydı ve endişeliydi. "Frankie, iyi misin? Neden telefonuna cevap vermiyorsun?"

Uh-oh- yaklaşıyordu. Her kimse bir şekilde girmişti. Kerov izleyiciyle birlikte küçük odada saklanmayı düşündü.

-Bir çeşit tazeleyici gibi görünüyordu. Ama o bunu yapamadan, uzun boylu, ince yapılı, uzun, düz sarı saçlı bir kadın uyku odasına daldı. Üzerinde bol pembe bir kıyafet vardı ve saçları daha koyu sarı olmasına rağmen dar beli ve kalçalarıyla Tarsuslu bir kadından pek de farklı görünmüyordu.

"İşte " Sesi rahatlamayla yükseldi. *"Tanrım, beni o kadar endişeli!"*

"Benim için endişelenmene üzıldüm," diye karşılık verdi Kerov, sesinin şüphe çekmeyecek kadar Frankie'ye benzediğini umarak. "Seni duymadım çünkü tazeleyicinin içindeydin."

Kız kaşlarını çattı. *"Daha taze olan mı?"*

"Um...the..." Kerov doğru kelimeyi bulmak için çılgınca çabaladı. Şaşırtıcı bir şekilde, sanki sihirli bir değnek değmiş gibi aklının önüne geldi. *"Banyoda, yani. Banyodaydım."*

"Bir *saat boyunca* banyoda mı?" sordu kız. "Çünkü o kadar zamandır seni arıyorum. Cevap vermeyince çok endişelendim ve buraya gelmek zorunda kaldım. Dün çift vardiya çalıştım, biliyorsun.

önlüklerimi giydim. Evde, yatağında olmayı tercih ederdim ama ne olur ne olmaz diye aramamı istediniz."

"Öyle mi?" Kerov ona boş boş baktı.

"Hatırlamıyor musun?" Kız kaşlarını çatarak ona baktı. "Bana yıllar önce sormuştun - Lotus Göleti'ndeki büyük sınavına zamanında yetişeceğinden kesinlikle emin olmak istediğini söylemiştin." Kız kaşlarını çatarak ona baktı. "Şu haline *bak*, hâlâ pijamalarını giyiyorsun. Bana sınavın dokuzda olduğunu söylemiştin ama saat sekiz kırk beş oldu bile!"

"Bir test mi?" diye boş boş tekrarladı. Yedi Cehennem, bu hiç iyi değildi, hatta korkunçtu! Sadece Frankie'nin sahip olduğu bir bilgiyle nasıl sınanabilirdi? Keşke o da burada, yanında olsaydı ama hâlâ kafasının içinde onun varlığına dair hiçbir belirti hissetmiyordu. *Frankie, neredesin?* diye düşündü umutsuzca. *Daha önce tamamlanmamış bir Switch'imiz vardı - neden tekrar sahip olamadık?*

Ancak diğer kız onu çoktan küçük fresherden dışarı itmiş ve uyku alanına geri götürmüştü.

"Evet, bir test," diye tekrarladı. "Bugün neyin var senin? Hiç kendin gibi görünmüyorsun."

"Öyle değil mi?" Kerov çenesini gerdi. Kız onun peşinde miydi? Frankie'nin adamları beden değiştirme hakkında bir şey biliyor muydu? Yoksa bu sadece bir deyim miydi?

"Hayır, yok. Hadi şimdi giyin!"

Kerov kaşlarını çatı. "Hayır. Teste gidemem. Benim için... kötü bir zaman."

"Ne yani, regl mi oluyorsun?" Sarışın kız kaşlarını çatı.

"Çok kötü, birkaç ibuprofen al ve bunu atlat. Tek yaptığın Aylardır konuştuğumuz şey bu sınava girip Lotus Pond'da işe girmektir, böylece artık Victoria's *Suckret*'te çalışmak zorunda kalmayacaktın. Birkaç krampın seni bunun gerçekleşmesinden alıkoymasına izin veremezsin!"

Konuşurken, içinde çekmeceler olan bel yüksekliğindeki bir mobilyaya gitti. Çekmeceleri açarak bir dizi giysiyi karıştırmaya başladı. Kerov onu tedirginlikle izledi -yoga mı? O da neydi öyle? Ve Frankie'nin bunun için ne tür bir sınava girmesi gerekiyordu?

Hiç beklenmedik bir anda zihninde bir görüntü belirdi: Arka planda rahatlatıcı bir müzik çalarken, formda kıyafetler giymiş birkaç kadın eğilip gerinerek çeşitli pozlar veriyordu.

Kerov kaşlarını çattı. Orada olmamasına rağmen bir şekilde Frankie'nin anılarına mı erişiyordu? Eşler Tanrıça tarafından yaratılmış mükemmel bir eşleşme ise, bunun bazen bir Değişim'de mümkün olduğunu duymuştu. Ama Frankie'yi çok az tanıyordu ve aralarında ışıık yılları vardı. Onun anılarından hiçbir şey elde edememeliydi.

Ama bu imkânsızlığa rağmen, onun bilgisine erişebiliyor gibiydi. Sarışın kızın çekmecelerinden bir şeyler çıkardığı gibi o da şimdi bu bilgilerden yararlanıyor, bilgi parçalarını çekip çıkarıyordu.

Yoga... meditasyon... nefes almak... Zihni sakinleştirir, ruhu yatıştırır ve bedeni birleştirir, diye Frankie'nin bilgi deposu onu bilgilendirdi. Kerov eğilmenin, esnemenin ve nefes almanın tüm bunları nasıl yapabildiğini anlamadı ama en azından şimdi testin ne hakkında olduğu hakkında bir fikri vardı.

"İşte şanslı yoga pantolonunuz. Giy onları, çabuk! Ve kendini güzel ve özgüvenli hissetmeni sağlayacak uyumlu bir sütyen ve külot seti... ve bu mor bluz - sana çok yakışıyor ve yukarı çıkacağından ya da düşeceğinden endişe etmeden tüm ters çevirme hareketlerini yapabileceksin."

Sarışın kız ona bir demet giysi itti ve Kerov içgüdüsel olarak onları yakaladı. Sonra orada öylece durdu - bunu gerçekten yapabilir miydi? Yoksa burada, Frankie'nin evinde kalması ve sınava girmeyi reddetmesi gerektiği konusunda ısrar mı etmeliydi?

"Eee? Hadi, acele edin! On dakika içinde orada olmalıyız!"

"Sanmıyorum-"

"Başarısız olmak mı istiyorsun?" diye sordu sarışın kız. "Hadi, ya şimdi ya hiç. Hadi *gidelim!*"

Onun sözleri Kerov'u harekete geçirdi. Frankie'nin bu yoga disiplini hakkındaki bilgisine sınırlı erişimi olmasına rağmen, eylemsizliği yüzünden onun başarısız olmasına izin veremezdi. En azından Xirnah'la zorunlu cinsel karşılaşması sırasında onun için yapılması gerekeni yapmaya *çalışmıştı* - onun için daha azını yapamazdı.

Hızla Frankie'nin gece kıyafetlerini çıkarmaya başladı, her ne kadar bu yeni vücudu diğer kadının önünde sergilediği için garip hissetse de. Ancak sarışın kız Frankie'nin evinde avlanmakla meşgul olduğu için onun ne yaptığını fark edemedi.

Kerov pantolon ve gömlekle birlikte verdiği küçük, dantelli iç çamaşırını çözmeye çalışırken, "İşte telefonun," diye duyurdu. "Aradığımı duymamana şaşmamalı, nedense sessizde açmışsın!"

Kerov özür diler gibi görünmeye çalışarak, "Endişelenmenize neden olduysam özür dilerim," dedi. Parlak mavi olan iç çamaşırının dantelli alt kısmına nasıl gireceğini bulmuştu. Çıkardığı pembe iç çamaşırları gibi duruyordu. Ama diğer giysi tam bir muammaydı. Arkada iki halkası ve iki askısı, önde de iki kupu vardı. Neydi bu? Belli ki mor bluzun altına giyiliyordu - en azından öyle olduğunu *düşünüyordu* ama nasıl giyileceğini göremiyordu. Sonunda onsuz giymeye karar verdi. Ne de olsa üstünü giyecekti, altında bir şey olsa ne fark ederdi ki?

"Anahtarların nerede? Frankie, seni sevdiğimi biliyorsun ama *çok* dağınıksın!" Kısa, dar mor gömleği giyip dikkatini pantolona verdiğinde sarışın kız hâlâ evi arıyordu. Siyah, esnek bir kumaştan yapılmış olan pantolon, Frankie'nin kıvrımlarına -en azından Frankie'nin kıvrımlarına- çok dikkat dağıtıcı bir şekilde yapışlıyordu.

Sarışın kızın "şanslı yoga pantolonu" dediği dar pantolonu ayarlarken Kerov yeni bir dikkat dağıtıcı buldu. Pantolonun dar olmasının nedeni, içinde barındırması gereken çok şey olmasıydı. Frankie'nin daha önce gördüğü tüm kadınlardan farklı bir şekle sahip olduğunu görünce şaşırdı. Tarsuslu bir kadının dar kalçaları ve var olmayan poposu onda yoktu. Bunun yerine, kalçaları iki kıvrım halinde genişliyordu ve arkası...

Tanrım, ne kadar dolgun... ne kadar yumuşak ama bir o kadar da sert! Kerov orada büyülenmiş gibi durdu, söz konusu anatomiye hissediyor ve daha iyi bakabilmeyi diliyordu. Kadının göğüslerinden ne kadar etkilenmiş ve tahrik olmuşsa, kıvrımlı kalçaları *da iki kat* daha fazla ilgisini çekmişti. Kıvrımları olan, *tutunacak* bir şeyleri olan bir kadın fikri yeni, heyecan verici ve çok ama *çok* tahrik ediciydi.

"Uh...Frankie? Neden odanın ortasında durmuş kendi kıcını elliyorsun? O yoga pantolonu tam oturmuyor mu?"

Bu sözler üzerine başını kaldırdı ve Frankie'nin sarışın arkadaşının artık evde kayıp anahtarları aramadığını fark etti. Onun yerine Kerov'a şaşkın bir yüz ifadesiyle bakıyordu.

"Güzel. Tam oturdular." Ellerini Frankie'nin dolgun kalçalarından çekerken yanaklarının kızardığını hissetti. Yedi Cehennem, dikkatinin böyle dağılmasına izin vermeye devam ederse bu sınavı asla geçemeyecekti!

"Tamam, güzel." Kız iç çekti. "O zaman gidelim. Seni ben . Zaten ayaktayım ve güneş doğduktan sonra asla uyuyamam.

gerçekten. Haydi."

Kadın dış kapıya doğru ilerledi ve Kerov da sessizce onu takip ederek kısa metal bir çubukla kapıyı arkalarından kilitlemesini izledi. Bu onun aradığı gibi bir anahtar olmalıydı. Kendi gezegeninde böyle şeyler vardı ama bunlar kapılar için kullanılmıyordu, sadece mahkûmların ve devlet düşmanlarının kelepçelerini kilitlemek için kullanılıyordu.

Birkaç basamak indikten sonra Kerov kendini dışarıda buldu. Gözlerini parlak güneş ışığına karşı korumak zorunda kaldı; Tarsus güneşinin büyüme mevsiminin en yoğun olduğu zamanlarda bile yaydığından daha güçlü bir parlıttıydı bu.

"İyi misin?" Sarışın kız kaşlarını çatmış ona bakıyordu. Bir yerlerden gözlerini gizleyen iki koyu renkli camı olan yeni bir gözlük çıkarmıştı. Onu ince, uzaylı bir böcek gibi gösteriyordu - en azından Kerov'a göre.

"Ben iyiyim, yani iyiyim," dedi Frankie'nin kelimelerinden birini kullanarak. "Sadece senin güneşin çok parlak." Sinirlenerek gözlerini siper etti.

"Evet, Florida'ya hoş geldiniz. Bize boşuna günüşiği eyaleti demiyorlar-şimdi gel."

Parlıttıdan yarı kör olan Kerov, sarışın kızın yöneldiği küçük, mavi aracı neredeyse kaçırıyordu. Aracın dört siyah tekerleği, ön, arka ve her iki yanında da şeffaf kalkanları vardı.

"Hadi, *acele edin!*" Frankie'nin arkadaşı ısrar etti. Küçük, siyah, kompakt bir cihazı araca doğrulttu ve bir düğmeye bastı. Araç hemen yumuşak bir *boop-boop* sesi çıkardı. Sarışın kız, "Bin, kilit açık," dedi.

Kerov onun işaret ettiği kapıya yöneldi ve nasıl açılacağını anlamaya çalıştı. Sonra gözüne acımasız güneş ışığında parlayan parlak gümüş bir kol ilişti. Onu kavradı ve çekerek kapının açılmasına neden oldu, neredeyse onu ve arkasındaki sarışın kızını deviriyordu.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu kız. "Bizi oraya daha hızlı götürebileceğini mi sanıyorsun?"

Kerov, "İçeri girin demiştiniz," diye işaret etti.

"Evet, ama *sür* demedim. Yine de, eğer istersen-işte." Kadın adama, yuvarlak metal halkalarla bir arada tutulan bir dizi şaşırtıcı anahtarı uzattı. Sonra aracın diğer tarafına geçti, kapıyı açtı ve içeri girdi.

Kerov kaşlarını çatı, kendini giderek daha da yetersiz hissediyordu. Şimdi de uzaylı aracını kullanması mı gerekiyordu? Bunu nasıl başaracaktı?

Çılgınca Frankie'nin zihnini karıştırarak aracı nasıl çalıştıracağını bulmaya çalıştı. Ama düzenli bir dosyalama sistemi falan yoktu -Frankie'nin zihni karmakarışıktı. Sanki geniş, açık bir depodaydı; düşünceler, anılar, fikirler, dilekler, umutlar ve hayallerden oluşan rengârenk yığınlar zemine yayılmıştı ve o da bunları eleyerek doğru olanı bulmaya çalışıyordu.

Araba sürmek... araba sürmek... bir araç sürmek. Bir... bir araba-evet, bir araba. Bu kelime aklına geldi ve onunla birlikte, Frankie'nin babası tarafından araba kullanmayı öğrendiği, ellerini yumruk yapıp sıkığı ve içinde bulundukları araba yolun her tarafına savrulurken başka bir dilde dua gibi şüpheli bir şeyler mırıldandığı görüntüler geldi.

Bu anı başka bir anıya yol açtı: Frankie'ye iki tekerlekli bir alete binmeyi öğreten genç bir adam olan babasına. Yanında koşuyor, yalpalayıp düşmemeye çalışırken ona talimatlar veriyordu.

"Eee? Gidiyor muyuz, gitmiyor muyuz?" Frankie'nin arkadaşı konsantrasyonunu bozarak sordu.

Kerov neden araba kullanamayacağına dair bir bahane uydurmak için ağzını açtı ama tam o sırada bir anı canlandı.

Anahtarı tak ve çevir... durmak ve gitmek için pedallara bas... direksiyonu kullan, diye Frankie'nin zihni ona bilgi verdi. Görünüşe göre arkadaşının aracını daha önce kullanmıştı çünkü Kerov bir şekilde şaşırtıcı diziden doğru anahtarı seçebilmişti.

"Evet, gidiyoruz," dedi kısaca, kontak anahtarını çevirdi ve uzaylı nakil aracının kükreyerek canlandığını duydu. Kerov pedala bastı ve küçük araba ileri doğru sarsılarak yanındaki sarışın kızın soluk soluğa kalmasına neden oldu. "Özür dilerim," diye mırıldandı ve küçük park alanından önünde siyah bir şerit gibi uzanan yola çıkmak için önündeki direksiyonu kuvvetlice çevirdi.

"Hey, Lotus Göleti *şu* tarafta!" diye bağırdı kız.

." Kerov direksiyonu tekrar kırarak aracı 180 derece dönmeye zorladı. Diğer yönden gelen arabalar vardı ve Kerov onların şeridine girerken sürücülerini öfkeli korna ve bip sesleri çıkarıyordu. Hatta bazıları Kerov'un iltifat olmadığından emin olduğu el hareketleri bile yaptı ama hiçbiri ona çarpmadı.

"Ne *yapıyorsun* sen?" Sarışın kız kocaman gözlerle ona baktı. "Tanrım, Frankie- bizi öldürteceksin!"

"Hayır, yapmayacağım. Konsantre olmama izin ver." Kerov artık işi kavradığını düşünüyordu. DNA'sındaki Kindred genleri onu uzaylı lehçeleri, makineleri ve ulaşım yöntemleri konusunda doğuştan yetenekli kılıyordu. Bu yeteneklerini daha önce hiç kullanmak zorunda kalmamış olmasına rağmen, beklediğinden daha kolay geldiğini fark etti.

"İstediğin kadar konsantre ol ama ileride kırmızı ışık yanıyor," dedi kız kesin bir ifadeyle. "Ve kavşaktan geçen *şu* tır kimse için durmuyor."

Kerov kaşlarını çattı ve onun neden bahsettiğini merak etti. Frankie'nin hafızasını *yokladı... yarı-genellikle bir yerden başka bir yere mal taşıyan devasa bir kamyon*. Ah-şimdi onu gördü! Kocaman gri bir araçtı, arkası dikdörtgen şeklindeydi ve ilerideki kavşakta ağır ağır ilerliyordu. Aslında, birçok araba ileri geri hareket ediyor gibi görünürken diğerleri durmuştu.

"Kırmızı ışık!" Kızın sesi şimdi paniklemiş gibiydi. "Kırmızı ışık, Frankie!"

Kerov yukarı baktı ve gerçekten de üzerlerindeki sarı dikdörtgen bir kutudan sarkan kırmızı bir ışık olduğunu gördü. *Hmm...kırmızı ışık...kırmızı ışık. Bu şu anlama geliyor.*

"Dur!" bağırdı yolcusu.

Kerov içgüdüsel olarak pedallardan birine bastı - ne yazık ki bu fren değil gaz pedalıydı. Araba ileri doğru fırlayıp kavşağın ortasına geldiğinde sarışın kız nefes nefese çılgılık attı.

Daha fazla korna çalındı ve küfürler edildi. Kerov ezilmemek için direksiyonu hızla bir o yana bir bu yana çevirmek zorunda kaldı. Frankie'nin arkadaşı kulağına feryat ederken, küçük araba son anda etrafından dolanarak devasa TIR'ı kıl payı atlattı.

Ve sonra tek bir çizik bile almadan diğer tarafa geçtiler. Bu kör bir şanstı ve Kerov bunu biliyordu. Mekanizmanın nasıl çalıştığını anlamak yeterli değildi. Buradaki yol kurallarını bilmeden uzaylı arabasını kullanmayı kabul etmemeliydi.

Arkadaşı da araba kullanmaması gerektiğini düşünüyor gibiydi.

"Neyin var senin?" diye soluk soluğa bağırdı, dehşet dolu gözlerle ona bakıyordu. "Geç kaldığın için endişelendiğini biliyorum ama *ölebilirdik.*"

Kerov savaş alanında sayamayacağı kadar çok ölümle burun buruna gelmişti, o yüzden sarışın kız kadar sarsılmamıştı. Ama onu korkuttuğunu biliyordu ve o Frankie'nin arkadaşıydı. şüphesiz bir terslik olduğundan şphelenecekti - Frankie'nin genellikle bu kadar pervasızca araba kullanmadığından emindi.

"Beni affedin," dedi ve başını kısa bir süreliğine çevirerek ona içten bir bakış attı. "Yanlışlıkla fren mekanizması yerine gaza bastım. Ama sizi korkutmak istememiştim, gerçekten."

Kız başını salladı.

"Hızlandırıcı mı?" "Fren mekanizması mı? Sadece rol yapıyorsun ve konuşuyorsun.

Bugün *garip*! Neyin var senin?"

Daha çok 'kim' gibi? Kerov düşündü ama söylemedi.

"Tuhaf bir rüya gördüm," dedi yüksek sesle, hâlâ önündeki yola odaklanmıştı. Frankie'nin anıları ona iki ışıkta daha sola dönmesi gerektiğini bildiriyordu. Bu kez sadece ışıklar yeşil ya da sarıysa kavşaklardan geçmeye dikkat ediyordu - her ne kadar anıları ona bu sonuncusunun biraz riskli olduğunu bildirse de.

"Rüya mı? Bu kadar garip davranmanın nedeni bir rüya mı?" Frankie'nin arkadaşı sordu. "Ne hakkındaydı?"

Kerov, "Başka bir gezegenden gelen bir erkek, daha doğrusu bir adam hakkındaydı," dedi. Ne de olsa Frankie ona rüyasında onu gördüğünü söylemişti. "Uzun boyluydu, açık renk saçları ve gözleri vardı. Rüya... rahatsız ediciydi."

"O bir Kindred miydi?" diye sordu kız. Kerov'un sürüşü iyileştiği için biraz sakinleşmiş görünüyordu, ki bu iyi bir şeydi. Ama kızın sorusu onu rktmşti.

"Bunu nereden biliyorsun?" diye sordu, dönüp ona ters ters bakarak.

"Sakin ol, bana hançer gibi bakmana gerek yok! Sadece bazı kızların bu olay gerçekleşmeden hemen önce onları almaya gelen Kindred savaşçısının hayalini kurmaya başladığını söylerler, hepsi bu." İçini ekti. "Elbette, Kindred gelini olmakla ilgili hiçbir şey yapmak istemediğini *biliyorum*."

"Bilmiyor muyum?" Nedense bu bilgi Kerov'un bağırsaklarının yumruk gibi düğümlemesine neden oldu.

"Bu senin en kötü kâbusun, az önce bana bunun büyükannene kalp krizi geçirteceğini söylüyordun." Kız kaşlarını çatarak ona baktı. "Hatırlamıyor musun?"

Kerov önüne bakarak, "Elbette," diye yalan söyledi. Demek Frankie Kindred'larla hiçbir şey yapmak istemiyordu. Halkı hakkında Xirnah gibi düşünüyor olmalıydı. Bu bilgi onun çenesini sıkmasına neden oldu. Nedense onun farklı olduğunu düşünmüştü. Kendi gezegenindeki Tarsianların çoğu gibi Kindredlerden nefret etmediğini. Ama görünüşe göre yanılmıştı. O-

Frankie'nin arkadaşı, "Dikkatli ol, sıranı kaçırmak üzeresin," dedi.

"Tamam." Kerov direksiyonu pervasızca kırdı ve kadının işaret ettiği otoparka doğru hızla ilerledi.

Yolcusunun nefesi kesildi ve kornalar tekrar çaldı ama o fark etmedi bile. Arabayı siyah kaldırım üzerine çizilmiş beyaz çizgilerle gösterilen bir yere yönlendirdi ve anahtarı çıkarak mekanizmayı durdurdu.

"Hey, önce park etmedin bile!" Sarışın kız uzandı ve direksiyon mekanizmasına bir şeyler yaptı. "*Sorun* ne Frankie? Sınavın yüzünden mi gerginsin yoksa Kindred'lar hakkında söylediklerim yüzünden mi üzgünsün?"

"İkisi de değil. Ben iyiyim." Kerov metanetle önüne baktı. Ancak duygularından istediği kadar kopuk . İçinde bulunduğu beden

Frankie'nin bedeninde yaşayanlar, yüzeye kendisinininkinden daha yakın duygulara sahip gibiydi.

Neden bu kadar üzgünüm? diye sordu kendi kendine. *Bu çok saçma, Frankie'yi gerçekten tanımıyorum bile. Onunla hiç yüz yüze tanışmadım bile.*

Hayır, tıpkı onun kendi bedenine yerleştiği gibi o da onun bedenine yerleşiyordu. Her nasılsa bu, hem anında hem de kaçınılmaz bir bağ oluşturuyor gibiydi. Onun türünden nefret ettiğini duymak canını çok acıtmıştı.

"Tatlım, *ağlıyorsun.*" Sarışın kız kollarını ona doladı ve onu rahatlatıcı bir kucaklamanın içine çekti.

"Ben *mi?*" Kerov *asla* ağlamazdı. Gözlerinden en son ne zaman yaş geldiğini hatırlamıyordu; Sürü'yle girdiği şiddetli bir savaşta en iyi teğmenini kaybettiğinde bile. Kadının kucağından çekildi ve elini yanağına götürdü; eli ıslanmıştı. Onun nesi vardı? Frankie'nin bedeni duygulara daha mı yatkındı?

Frankie'nin arkadaşı ona "Her şey yoluna girecek," dedi. "Dürüst olmak gerekirse öyle, bu işleri iyi bilirsin. Sadece oraya git ve Sheila'yı öldür."

Kerov şaşkınlıkla ona baktı.

"Onu öldürmek mi?" Frankie'nin sınavını geçemezse, sınavı veren eğitmeni öldürmesi gerektiğini mi kastediyordu? Bu dünyada yapılan bir şey miydi bu? Kendine baktı - bu bedende öldürebilir miydi? Kendi bedeninden çok daha küçük ve zayıftı ve silahı yoktu - yine de, ihtiyaç duyulduğunda her boyuttaki rakibini alt edebilecek göğüs göğüse dövüş becerilerine sahipti...

"Ne demek istediğimi biliyorsun - sadece harika bir iş çıkar." Frankie'nin arkadaşı onun omzunu sıvazladı.

"Elbette." Kerov çenesini kaldırdı. Yani öldürmeye gerek yoktu. Bu iyiydi. "Yapacağım."

"Güzel, o zaman gitsen iyi olur. Cehennemden çıkmış yarasa gibi araba kullandığın için sadece beş dakika geciktin ama Sheila bekletilmekten hoşlanmaz."

Kerov'u arabadan kovdu ve Frankie'nin hafızasının Lotus Pond Yoga Stüdyosu olduğunu söylediği binaya doğru yürüdü. İçeri girmeden önce derin bir nefes aldı; tek umudu Frankie'nin anılarına sınırlı erişiminin onun testini geçmesine yardımcı olmasıydı. Aksi takdirde ne yapacağını bilmiyordu.

Lanet olsun sana Frankie, diye düşündü. Türümden nefret ettiğini bilsem de senin için elimden geleni yapacağım. Ama Yedi Cehennem'in neresindesin ve ne yapıyorsun?

Yedinci Bölüm

Frankie, ödünü patlatan bir ses ve yanıp sönen bir ışıkla uyandı. Panikle aklına gelen ilk şey *Yangın Tatbikatı* oldu! Ve bir an için kendini yeniden çocuk gibi hissetti, yoğun bir okul gününün sessizliği yangın alarmının gürültüsüyle bozuldu.

Ama gözlerini açtığında etrafında çocuklarla dolu bir sınıf yoktu; sadece penceresinden soluk kırmızı ışık giren loş bir oda vardı. Daha parlak, yanıp sönen ışık ve anıran alarm başka bir şeyden geliyordu - uzun, metal bir kol üzerinde yaklaşık eli büyüklüğünde siyah bir kutu. Kutu tam yüzünün önünde duruyordu.

"Bu ne...?" Frankie şaşkınlıkla ona baktı.

Alarm bir an için sustu ve onun yerine kara kutudan bir ses geldi.

"Uyan," dedi tiz, robotik bir sesle. "Bu senin ilk uyanma çağrın. Saat altı yüz. Uyan."

"Benden uzak dur! Gözümün önünden çekil!" Frankie kara kutuyu uzaklaştırmak için gözleri kararmış bir şekilde ona vurdu. Sonra tokatlamak için uzandığı kolun uzun ve son derece kaslı olduğunu fark etti. El de büyüktü, uzun parmakları ve kısa, düzgün tırnakları vardı - kendi parmaklarının ucundaki badem şeklindeki pembe tırnaklar gibi değil. Kolu kaldırarak, küçük bir tutam koyu renk saç olan koltuk altına baktı; evet, kesinlikle bir erkek koluydu. *Kerov'un* kolu.

Kahretsin, yine mi!

Frankie inledi ve yataktan yuvarlandı, büyük Kindred'ın yatağı kendisinininkinden çok daha yüksekte olduğu için neredeyse düşüyordu. Zaten bildiği bir şeyden emin olmak için tökezleyerek üç boyutlu aynaya doğru gitti.

Tepedeki ışıkları çağırıp yansımalarına baktığında Kerov'un güçlü yüz hatları ve soluk gri gözleri ona bakıyordu. Kerov'un bedenine geri dönmüştü; bu nasıl tekrar olmuştu? Ve konuda ne yapacaktı? Düşünsenize, o konuda ne yapacaktı? Kesinlikle mutlu olmayacaktı.

"Bunun için üzgünüm," dedi yüksek sesle, onunla doğrudan konuşarak. "Buraya tekrar nasıl döndüğümü bilmiyorum. Şimdiye kadar benden bıkmış olmanız gerektiğini biliyorum."

Bekledi... bekledi ve bekledi ama cevap yoktu.

"Kerov?" diye sordu, midesinde sert bir panik düğümünün oluşmaya başladığını hissederek. "Kerov? Bu hiç komik değil, uyan ve konuş benimle!"

Hâlâ bir şey yoktu ve onu hissetmiyordu da. Kafasının arkasındaki varlığı tamamen yok olmuştu.

Evinden yüzlerce ışık yılı uzakta, uzaylı bir erkeğin bedeninde yalnızdı.

Tamam, sorun , dedi Frankie kendine sertçe. Panik yapma, her şey yoluna girecek.

Yine de nasıl olacağını bilmiyordu. Ya bu sefer Kerov'da sıkışıp kaldıysa? Ya onun bedeninde ya da başka birinin bedeninde yaşıyorsa ve asla geri dönmeyecekse? Ya bir daha asla Dünya'ya ya da kendi bedenine geri dönemezse?

Hayır, böyle düşünemezsin! Kerov insanların eskiden birbirleriyle geçiş yapabildiklerini söyledi; bu da demek oluyor ki onlar da geri dönebilmiş olmalılar. Eninde sonunda geri döneceğiz, sadece dönene kadar sakın .

Frankie sıcak bir duş almaya ve sinirlerini yatıştırmak için giyinmeye karar verdi. Sonra aklını dağıtmak için onun dairesini keşfederek biraz zaman geçirecekti.

tüm bu durumdan.

Giysi ve havlu aramaya başladı ama 3 boyutlu görüntüleyicide yine kendini gördü. Vay canına, Kerov'un şaftı bu sabah gerçekten sertleşmişti! Buna ne sebep olmuştu? Azmış mıydı?

Vücudunu yokladı ama hayır; tahrik olamayacak kadar korkmuş ve endişeli hissediyordu. Bununla birlikte, mesanesinde belirli bir aciliyet hissetti.

Harika, işemem lazım!

Bunu düşünür düşünmez aciliyet hissi çok daha yoğun bir hal aldı. Acelesinden tökezleyerek banyoya koştu - hayır, *daha taze olana*

-Ve garip sallanan sandalyeli tuvaletin önünde durdu.

"Tamam, şimdi bu şeyi nasıl kullanacağım?" diye mırıldandı. "*Dios*- neden böyle görünen bir tuvalet yaptın ki?"

Garip olmasına rağmen ilk aklına gelen sallanan koltuğa oturmak ve kendi bedeninde her zaman yaptığı gibi oturur pozisyonda rahatlamak oldu. Ama Kerov'un şaftı göbeğini gösterecek şekilde dimdik duruyordu. Bu şekilde her tarafına işeyebilirdi.

Peki ya erkeklerin yaptığı gibi ayağa kalkarsa? Bunu denedi, garip bir şekilde kâsenin üzerine eğildi, aptal, sert şaftı doğru yöne çevirmeye çalıştı ama yine de kâse dışında her yere püskürteceğinden korkuyordu.

"*Madre de Dios* - erkekler bu aptal şeylerle *nasıl* başa çıkıyor?" diye mırıldandı. "Bu şey doğrudan gökyüzüne bakarken nasıl işeyeceğim?"

Birden kafasında bir görüntü belirdi; kendisine ait olmayan bir anı ya da düşünce. İri, erkeksi bir elin sallanan klozetin kenarındaki küçük bir aparata uzandığını ve onu ileri doğru çektiğini gördü.

Frankie kaşlarını çatı; bu Kerov'un hafızası mıydı? Eğer öyleyse, ona nasıl erişmişti?

Mesane bölgesinde bir başka acil dalgalanma hissetti ve kendisine yardımcı olduğu sürece anıyı nasıl edindiğini umursamadığına karar verdi. Öne doğru uzanarak el yordamıyla küçük eki aradı, buldu ve öne doğru çekti.

Uzun bir boruya bağlı bir fincana benziyordu. Frankie kaşlarını çatarak ona baktı; bunun içine mi işemesi gerekiyordu? Ama ya nişan alması iyi değilse? Ve daha da kötüsü, ya bu amaçla kullanılmak için tasarlanmamışsa? Bu, Kerov'un üzerine işlemeyi düşündüğü diş fırçasının bir versiyonu olabilir. Olabilir-

Fincan ellerinde canlanır gibi olduğunda düşünceleri kesildi. Çarpıcı bir yılan gibi ileri atıldı ve Kerov'un sikinin başına yapıştı.

"Ne? Hey! Aman Tanrım, dur!" Paniğe kapılan Frankie o şeyden uzaklaşmaya çalıştı ama şey şimdi onu sıkıca kavramıştı ve Kerov'un penisinin ucunu çok kararlı bir vantuz gibi kavırıyordu.

"Yardım edin!" Frankie ona bağlı olan hortumu çekiştirdi ama sonuç alamadı. Kalçalarını döndürmeye çalıştı ama bu da işe yaramadı. Bu arada, sanki lanet şey Kerov'un ekipmanını emmek istiyormuş gibi, kaptan gelen sert bir emiş hissedebiliyordu.

"Bırakın beni! Yardım edin! *İmdat!*"

Frankie dönüp duruyor, umutsuzca vantuzdan kurtulmaya çalışıyordu ki arkasında birinin boğazını temizlediğini duydu. Başını çevirdiğinde, dar omuzlu ve beyaz-sarı saçlı uzun boylu bir adamın kendisine baktığını gördü.

"Uh, Kerov, neden sıvı atık toplayıcısıyla kavga ediyorsun?" Kerov ona şaşkın bir bakış attı.

Frankie onun kim olduğunu sormak istedi ama tam o anda Kerov'un arkadaşı olduğunu fark etti. Buruşuk görünüşünden ve kan çanağına dönmüş gözlerinden geceyi burada geçirdiği anlaşılıyordu. Belki de misafir odasındaydı. Kerov'un misafir odası var mıydı?

"Eee?" diye sordu kadın hemen cevap vermeyince. "Ne diye bağıryorsun?"

"Bu şey Kerov'un, yani benim sikimi tuttu ve bırakmıyor!" diye bağırdı, paniği yabancı bir adamın aniden ortaya çıkmasından duyduğu korkunun önüne geçmişti. Yine de çıplak vücudunu örtme dürtüsüne engel olamadı - bir eli Kerov'un şaftını kavradı ve diğer kolu içgüdüsel olarak göğsünü örttü.

"Tabii ki var, tuvaletini yapmanı bekliyor." Adam kaşlarını çatarak ona baktı ve bir eliyle karmakarışık sarı saçlarını ovuşturdu. "Sen yapana kadar bırakmayacak."

"Bu...olmaz mı?" Hâlâ kafasına vantuz takılı olan söz konusu üyeye bir göz atma riskini göze aldı.

"Tabii ki hayır, bunu biliyorsunuz. Bununla ilgili bir sorun mu var? Ve neden kendini böyle örtüyorsun?" Frankie, Kerov'un büyük, erkek bedeninde yaşarken sahip olmadığı göğüslerinin üzerine mütevazı bir şekilde örtülmüş olan koluna doğru başını salladı.

"Ah, sorun değil," dedi ve Kerov'un düz, kaslı göğsünü ortaya çıkarmak için kolunu aniden indirdi. "Ama bu lanet olası... atık toplama şeyi, o... o, yeni. Daha geçen hafta taktırdım ve biraz dar, hepsi bu."

"Pekâlâ, bu konuda bağırmanmaya çalışın." Sarışın adam kaşlarını çatı. "Dün gece beni içeri aldığınızda ne kadar içtiğimi söylemiştim - bu sabah başım çatlıyor ve inceleme için içeri girmeden önce biraz daha uyumayı umuyordum."

"İnceleme mi?" Frankie boş gözlerle ona baktı. Kerov bir tür ziyafetten bahsetmişti ama herhangi bir incelemeden söz etmemiştir.

"Elbette, bu sabah saat sekizde birliklerin geçit töreni yapılacak. Senin taburun geçit törenine öncülük edecek, benimki de arkadan gelecek." Yüzünü buruşturdu. "Önde gitme onurunu unutacak kadar mütevazıymışsın gibi davranma. Aramızda kalsın ama Tuğgeneral Tlox'un senin taburunu öne koymasının tek nedeni Ursa'ya binerken çok muhteşem görünmendi." Başını iki yana salladı. "O koca kaltağı nasıl evcilleştirdiğini asla bilemeyeceğim ama geçit töreninin başında gerçekten de muhteşem görünüyor."

Frankie, garip sidik borusu Kerov'un aletine takıldığında hissettiğinden daha farklı bir panik yaşamaya başlamıştı. Görünüşe göre iki saatten kısa bir süre içinde sadece Kerov'un idare edebileceği bir tür uzaylı hayvana binerek bir geçit törenine liderlik etmesi gerekiyordu. Ne yapacaktı ki?

"Bugün bir geçit törenine katılabilecek durumda mıyım bilmiyorum," dedi. "Kendimi pek iyi hissetmiyorum."

Sarışın adam ona kuşkulu bir bakış attı. "Tuğgeneral Tlox'un senin 'iyi hissedip hissetmediğini' önemseydiğini mi sanıyorsun? Taburunuz için incelemeye liderlik etmek büyük bir onur; bunu reddederseniz terfi şansınıza veda etmekle kalmaz, muhtemelen gün bitmeden kendinizi İslah Bakanlığı'nın bodrumunda bulursunuz."

Frankie dudağını ısırıldı. Görünüşe göre Kerov'un ana gezegeninde hastayım demek bir seçenek değildi. Öyle olacağını düşündüğünden değil ama *denemek* zorundaydı. Sadece Kervo'nun görevlerini yerine getirmekten korkmuyordu; büyük Kindred'ın kariyerine onarılamaz bir zarar vermekten de korkuyordu. Xirnah'la birlikte onu hayal kırıklığına uğratarak zaten itibarını zedelemişti; daha fazla zarar vermek istemiyordu.

Yine de gidip gelenin en iyisini yapmaktan başka çaresi yokmuş gibi görünüyordu.

"Hazırlanmam için bana bir şans verin," dedi. "Duş aldıktan sonra kendimi daha iyi hissedeceğimden eminim."

"Her neyse." Adam esnedi. "Ben en az yarım saat uyumaya gidiyorum. Sabahki inceleme ve bu akşamki ziyafet arasında uzun bir gün olacak. Bununla yüzleşmeden önce biraz daha dinlenmeye ihtiyacım var."

"Tabii ki." Frankie adam giderken başını salladı, muhtemelen yatağına dönmek için. Sonra başını iki yana salladı. Gerçekten de tamamen çıplakken yabancı bir adamla bütün bir konuşma mı yapmıştı? Bu gerçekten tuhaf hissettiriyordu -neredeyse Kerov'un sikine bağlı olan sidik borusu kadar tuhaf.

Söz konusu tüpe baktı ve vantuzun hâlâ adamın şaftının ucuna sıkıca bağlı olduğundan emin oldu. Devam edip kendini rahatlatırsa gerçekten bırakacak mıydı?

Bunu öğrenmenin tek bir yolu var.

Derin bir nefes alan Frankie rahatlamaya ve kendini bırakmaya çalıştı. Bir erkek olarak işemek tuhaftı. Bacaklarının arasındaki alete bağlı uzaylı tüpünü bir kenara bıraksak bile, ayakta işemek yanlış geliyordu. Yine de bir şekilde bunu başardı. Kerov'un arkadaşı onu rahatlatmak için haklı görünüyordu çünkü işini bitirdiği anda vantuz nihayet serbest kaldı ve Frankie özgür kaldı.

Frankie hızlı bir geri adım atarak Kerov'un ekipmanına zarar gelmediğinden emin olmak için dikkatle inceledi. Tamamen normal görüldüğünü görünce rahat bir nefes daha aldı - eğer bir Clydesdale gibi asılmak normalse tabii.

Kız arkadaşıyla ilişkisini mahvetmiş ve iktidarsız olarak damgalanmasına neden olmuş olabilirdi, geçit töreninde ve ziyafette onun gibi davranarak istemeden verebileceği zarardan bahsetmeye bile gerek yoktu ama her nasılsa büyük Kindred'ın affedemeyeceği tek şeyin şaftının ezilmesi olduğunu düşünüyordu. Erkeklerin ekipmanlarıyla ne kadar gurur duyduklarını biliyordu - orada kalıcı bir hasar affedilemez bir suç olurdu - Kerov nihayet vücuduna geri döndüğünde açıklamak zorunda kalmak istemediği bir şey.

Eğer geri . Tanrım, ya gelmezse? Ya-?

Yine başlama, dedi Frankie kendine sertçe. Eninde sonunda geri gelecektir. Şimdilik elimden gelenin en iyisini yapmalı ve kimsenin Kerov'la yer değiştirdiğimizi bilmediğinden emin olmalıyım.

Uzun zamandır istediği duşu almaya karar verdi ama tuhaf görünümlü banyoda duş kabini yoktu. Ancak sallanan sandalyeli tuvaletin hemen üzerinde gümüş bir musluk vardı. Frankie ona baktı - burada böyle mi duş alıyordunuz? Eğer öyleyse, suyu nasıl daha sıcak ya da daha soğuk yapabiliyordunuz ya da suyun her yere dağılmasını nasıl önleyebiliyordunuz?

Atık imha çiş tüpünü kullanma fikrinin aklına nasıl geldiğini hatırlayarak gözlerini kapadı ve duşlar hakkında bilgi aramaya çalıştı. Kerov'un bazı anılarına erişebildiğini görünce çok sevindi. Zihni, sıra sıra dizilmiş dosya dolaplarıyla dolu düzenli bir depo gibiydi. Bazılarını açmak kolaydı, ancak bazıları sıkıca kilitlenmişti. Frankie kaşlarını çattı - Kerov bunların içinde ne saklıyordu? Ve sakladığı şeyi kendisinden bile mi saklıyordu? Yoksa çekmeceler neden kilitli olsun ki?

Mantıklı görünmüyordu ama Frankie yardım alabildiği için mutluydu. Kişisel hijyenle ilgili bir dosya dolabı buldu - zaten kısmen açıktı, atık imha ünitesiyle ilgili bilginin buradan geldiğine şüphe yoktu.

Elini sokup duşla ilgili bir fikir çıkardı - gerçekten de tuvaletin üzerindeki musluktan geliyordu. Ve su Kerov'un tercihlerine göre ayarlanmıştı. Yani bu konuda endişelenmesine gerek yoktu. Tek yapması gereken sallanan sandalyeli tuvalete oturmak ve komutu vermektir.

Frankie usulca oturdu, beyaz sandalye altında hafifçe sallanırken kendini garip hissediyordu. Duş almak için ne kadar tuhaf bir yerdi - neden tuvaletten ayırmamışlardı ki? Her neyse, başka kültürlerde farklı şeyler yapıldığını biliyordu.

"Her şeyi temizleyin," dedi yüksek sesle, hafızasının ona yapması gerektiğini söylediği gibi.

Bir anda, bir sandviçin üzerine koyabileceğiniz plastik ambalaja benzeyen şeffaf malzemeden ince bir film tavandan indi ve onu çevreledi. Hâlâ başlığa bağlıydı ama Kerov'un büyük, erkek vücudunun her santimini bir şekilde kaydırarak onu tepeden tırnağa kapladı. Tek açıklık poposunun altındaydı ve sallanan sandalye tuvaletinin çanağındaki mavi suya doğru uzanıyordu.

"Hey!" Frankie tekrar paniğe kapıldığını hissederek haykırdı. Bulduğu bilgiler onu bu konuda uyarmamıştı - sadece Kerov'un duş versiyonunu almak için ne yapması gerektiğini söylemişti. Kendini bir ceset torbasına sokulmuş gibi hissediyordu - bu şekilde nasıl nefes alabilirdi ki?

Sorusuna cevap verircesine, burun deliklerinin hemen yanında aniden iki delik oluştu ve ağzında da başka bir yarık belirdi. Bu iyi bir şeydi, çünkü bir sonraki an, tepedeki nozuldan aşağıya ılık, sabunlu bir su tufanı dökülmeye başladı ve onu tamamen sıırıslıklam etti.

"Hey!" Frankie gözlerine sabun kaçınca tekrar nefes nefese kaldı. Su çok sıcaktı ve sabun gerçekten yakıyordu! Gözlerini kırıştırdı, keşke gözlerini ovuşturabilseydi ama bu imkansızdı, olduğu gibi kapalıydı - plastik duş torbası çok sıkı ve hapsediciydi ve kollarını belinden yukarı kaldıramıyordu.

Buharlı, sabunlu su üzerine dökülmeye devam etti, çıplak teninin üzerinden süzüldü ve altındaki tuvaletin mavi suyuna aktı.

Frankie sakın kalmaya çalıştı. En azından artık duş başlığının neden hemen üzerinde olduğunu biliyordu. Plastik bariyer suyu tamamen içeride tutuyor ve fazlalıklar kelimenin tam anlamıyla dışarı atılıyordu. Mantıklı geliyordu ama yine de hoş değildi.

Birden suyun dışında bir şeyin ona dokunduğunu hissetti. Aşağı baktığında, derisinin üzerinde yılan ya da solucan gibi kıvrılan uzun, ince, mor dokunaçlar gördü.

Frankie'nin kalbi üç kez çarpmaya başladı ve boğazında safra yükseldi. Tamam, sakın kalmayı boş verin, bu şeyler de neyin *nesiydi*? Bir şekilde onu ovuyor ya da kazıyor gibi görünüyorlardı ama meşru bir işlevleri olsa bile Frankie onlardan hoşlanmamıştı. Hiçbir zaman ürpertici-kertenkelemsi şeylerin büyük bir hayranı olmamıştı ve bu mor dokunaçlar kesinlikle bu nitelikteydi.

Dokunaçlar *her yere girip* çıkıyordu - Kerov'un kısa, saçsız saçlarında dolanıyor, uzun kollarında ve bacaklarında aşağı yukarı kayıyor, hatta Frankie'yi daha da korkutacak şekilde şaftının etrafında dolanıyordu. Bu gezegenin ve özel bölgelerini kavrayıp dokunan tuhaf şeylerin nesi vardı? Tarsuslular bir tür sapık falan mıydı?

Tamam, bu kadarı yeterdi - *şimdi* bu tuhaf Saran Wrap duşundan çıkmak istiyordu.

Ayağa kalkmaya çalıştı ama altındaki sallanan mekanizma endişe verici bir şekilde sallandı ve neredeyse düşüyordu. Pekala - büyük, güçlü bir erkek bedenindeydi, yırtarak çıkabilirdi. Sabunlu su yere sıçradığında ortalık fena halde karışacaktı ama şu anda umurunda değildi.

Ama dışarı çıkma çabaları da başarısız oldu. Plastik sargı görüldüğünden çok daha güçlüydü ve kayganlığını bir türlü yakalayamıyordu,

sabunlu yüzey.

Dios... Dios... Dios... Frankie'nin nefesi gittikçe daha kısa soluklarla gelmeye başladı, ta ki başının döndüğünü hissedip gözlerinin önünde siyah beneklerin uçuştüğünü görene kadar. Burada kapana kısılmıştı ve kaçma umudu yoktu, bir sürü sümüksü mor dokunaç tarafından sürünüyordu. Sıkışmıştı - asla çıkamayacaktı!

Tam paniği doruğa ulaşmışken ve çılgılık atacağını ya da bayılacağını düşünürken, mor dokunaçlar geri çekildi -göz açıp kapayıncaya kadar duş başlığına geri emildi.

Frankie umutla başını kaldırdı ve hırıltılı nefes alışını durdurmaya çalıştı. Bu duşun bitmek üzere olduğu anlamına mı geliyordu?

Yüzüne yağan buz gibi soğuk suyun büyük bir sıçraması onun cevabı oldu.

"Ahh!" Frankie nefes nefese kaldı ve sarsıldı, öksürerek ciğerlerini temizlemeye çalıştı. Su neden birdenbire soğumuştı ki? Umutsuzca kaçmak istedi ama tabii ki kaçamadı. Tek yapabileceği orada oturup buz gibi tufana katlanmak ve hipotermiye girmeden önce suyun durması için dua etmektir.

Soğuk su nihayet durduğunda dişleri takırdıyordu ve cildinin maviye döndüğünden emindi. Aslında *tüm* su durmuş, ona duşun *nihayet* bittiğine dair umut vermişti.

Ancak henüz tam olarak bitmemişti. Frankie tekrar kafasını kaldırdığında, yüzüne bir sıcak hava patlaması çarptı ve onu saran plastik ceset torbasını doldurdu. Kısa süre içinde her şey balon gibi söndü, Kerov'un iri vücudunun her santimi havayla kurutulduğu için son derece tuhaf görüldüğüne şüphe yoktu. Ancak suyun son damlası da buharlaştığında plastik duş torbası geri çekildi ve tavandaki nozüle doğru geri çekildi.

Frankie elinden geldiğince çabuk tuvaletten fırladı ve koşarak banyodan çıktı. Kerov'un yatak odasının zeminini kaplayan kısa, sert, lifli halının üzerine çöktü ve kollarını kendine sarıp titreyerek derin nefesler aldı.

", " diye fısıldadı. *"Madre de Dios, bu korkunçtu."*

Kalbi bir matkap gibi çarpıyordu ve az önce saldırıya uğramış gibi hissediyordu. Kerov'un duş versiyonu, su tahtası, canlı canlı gömülmek ve bir ahtapot tarafından ellenmenin bir kombinasyonu gibiydi. Hiç şüphesiz yaşadığı en kötü şeylerden biriydi.

"Bir daha asla," diye kendi kendine alçak sesle yemin etti. "Bunu bir daha asla ama asla yapmayacağım." Kerov'la daha asla yer değiştiremeseler ve sonsuza dek burada sıkışıp kalsa bile, bu deneyimi asla gönüllü olarak ikinci kez yaşamayacaktı. Mutfak lavabosunda sünger banyosu yapardı -eğer bir mutfak lavabosu varsa- ya da yıkanmak için başka bir yol bulurdu. Ama o asla, asla-

"Uyku odanızın zemininde kıvrılmış ne yapıyorsunuz?" diye sordu tanıdık bir erkek sesi.

Frankie başını kaldırdığında Kerov'un arkadaşının kapı aralığından ona kaşlarını çatarak baktığını gördü.

"Uh..." Kendini toparlamaya çalıştı. "Ben sadece... Bir şey düşürdüm. Onu arıyordum."

"Her ne yapıyorsan, giyinme vakti geldi," diye tersledi. "İncelemeye geç kalamayız."

"Biraz daha uyumaya çalıştığımı sanıyordum." Frankie çıplaklığını örtme dürtüsüyle savaşıyor ve doğruya ulaşıyor. Belli ki Tarsianlar çıplaklığı büyük bir mesele olarak görmüyorlardı, bu yüzden vücudunu saklamaya çalışması, orada öylece durup umursamıyormuş gibi davranmasından daha tuhaf görünecekti.

Kerov'un arkadaşı, "*Öyleydi* ama sen o kadar gürültü yapıyordun ki gözümü bile kırpamadım," diye homurdandı. Gözleri Frankie'nin çıplak vücudunda geziniyor, Frankie'nin belirgin bir şekilde gergin hissetmesine neden oluyordu. "Dürüst olmak gerekirse Kerov, erlerin koğuşunda yatak arkadaşıyken bu kadar gürültücü değildin. Kendi odana sahip olmak seni değiştirmiş."

"Hayır, olmadı," dedi Frankie hızla, onun Switch'i yakalamasından korkuyordu. "Hayır, ben tamamen aynıyım, gerçekten. Sadece dün ... kötü bir gece geçirdim. Hepsi bu."

"Zorunlu Cinsel Karşılaşma pek iyi gitmedi, ha?" Sarışın adam ona sempatik bir bakış attı.

"Öyle de denebilir." Frankie içini çekti. "Xirnah ve benim artık görüşeceğimizi sanmıyorum."

Kerov'un arkadaşı güvensizlik dolu bir ıslık çaldı.

"O kadar kötü, değil mi? Çok yazık! Eğer yeniden atanacaksan bir daha Xirnah kadar ateşli bir dişi bulabileceğinden şüpheliyim. O gerçekten *mükemmeldi*."

Frankie, Kerov'un eski sevgilisi hakkında kişisel bir yorum yapmaktan çekinerek, "Ben de onu biraz kemikli ve sıska bulmuştum," dedi.

"Gerçekten mi?" Kerov'un arkadaşı kaşlarını çattı. "Daha önce böyle söylediğini hiç duymamıştım. Biraz zor olabileceğini biliyorum, Xirnah inanılmazdı - Tarsusluların fiziksel ideali."

"Evet, şey..." Frankie omuz silkerek mırıldandı. Buna nasıl karşı koyacağını gerçekten bilmiyordu, özellikle de neredeyse kesinlikle doğru olduğu için. Kerov açıkça sıska, sarışın, düz kalçalı ve ince kıçlı kız tiplerinden hoşlanıyordu. Eğer onun bedenine inmiş olsaydı, muhtemelen çocuk doğuran kalçaları ve ne kadar büyük bir poposu olduğu konusunda çıldırırdı.

"Eminim sen de en az onun kadar ateşli birini bulacaksın. Her neyse, bugünle ilgili olarak," dedi Kerov'un arkadaşı, asık suratlı düşüncelerini bölerek. "Bu sabahki incelemeyi ve bu akşamki ziyafeti birlikte yapmamız gerektiğini düşündüm. Gün ortasında birkaç saatliğine ayrılmanın bir anlamı yok, üste de kalabiliriz. İncelemeden sonra orada yemek yer ve duş alırız; ziyafetten önce de barakalarda biraz dinleniriz. Ne dersiniz?"

"Tabii, sanırım," dedi Frankie temkinli bir şekilde, her ne kadar üstte, her neresiyse orada ya da bu cahil gezegendeki herhangi bir yerde duş almamaya özel olarak kararlı olsa da.

"Güzel. Aracım zaten burada olduğu için ben . Bu akşamki ziyafetten sonra seni , tabii genelevlerden birinde kutlama yapmak istemiyorsan?" Beyaz sarı kaşlarını ona doğru kaldırdı.

"Ah... Bilmiyorum," diye çekindi Frankie. Kerov'un bedeninde başka bir kadınla tekrar seks yapmayı gerçekten denemek istemiyordu. Tuhaf ve iticiydi ve kendisini kirli hissetmesine neden oluyordu. Ama bu Kerov'un düzenli olarak yaptığı bir şey miydi? Reddetmesi yersiz mi görünürdü? "Kulağa hoş geliyor, sadece... buna hazır olup olmadığımın emin değilim," dedi, cevabını şüphe duymadan kabul edeceğini umarak.

Sarışın adam kaşlarını çattı. "Pekâlâ, bunun 'hayır' anlamına geldiğini biliyorum." İç çekti ve omuz silkti. "Neden benimle genelevlere gelmek istemediğini bilmiyorum ama keyfine bak. Sadece acele et ve giyin ve bu gece için üniformanı getirmeyi unutma."

Adam arkasını döndüğünde Frankie rahat bir nefes aldı. Kerov'un ideal kadını olmadığını bilse bile, onun genelevlere gitmediğini öğrendiği için yine de memnundu. Bu onu daha az sevmesine neden olurdu, aslında çok daha az. Onun hakkında ne hissettiğinin bir önemi yoktu -hayatının aşkı falan da değildi- o sadece kazara tanıştığı bir adamdı.

bedenlerini değiştirdi. Tek yapması gereken, o gibi davranarak günü atlatmak ve kimsenin onun maskesini görmemesini ummaktı. Ama, ah, nasıl geri dönebilmeyi diliyordu!

"Lütfen," diye dua etti. "Bunu hak edecek ne yaptım bilmiyorum ama her ne yaptıysam özür dilerim, çok özür dilerim! Lütfen Kerov ve benim kendi bedenlerimize geri dönmemize izin ver, ben onun yerine geçerken çılgınca bir şey yapmak zorunda kalmayayım. Lütfen!"

Frankie bir an için dualarının duyulduğu ama cevaplanmadığı gibi garip bir hisse kapıldı. Hâlâ buradaydı - hâlâ kendi küçük kadın bedeni yerine büyük, kaslı erkek bedenindeydi. Hâlâ Dünya'daki evinden yüz milyonlarca ışık yılı uzakta, bu garip gezegende kapana kısılmıştı.

Görünüşe göre Kerov'un bedeninde sıkışıp kalmıştı ve artık geçit töreni için giyinmekten ve her şeyin yolunda gitmesini ummaktan başka yapacak bir şey yoktu.

Sekizinci Bölüm

"Hayır, , hayır. Bugün sana neler oluyor Frankie? Nerede senin *akış*?"

Lotus Pond'un sahibi olduğu anlaşılan Sheila adındaki kadın, Kerov'a onaylamaz bir tavırla kaşlarını çatarak bakıyordu. Uzun boylu ve zayıftı, kalın gri saçları başının tepesinde dağınık bir topuzla tutturulmuştu. Gümüşü gri saçları köşeli yüz hatlarını çerçeveliyordu ve geniş, soluk mavi gözleri miyop gibi ona bakıyordu. Oldukça tuhaf bir şekilde dar bir pantolon giymiş, Frankie'nin anılarını hızlıca taradığında "kediler" olarak adlandırdığı gökkuşakları ve hayvanlarla kaplı, kemiksi vücudunu sımsıkı saran bir kıyafet giymişti.

Kerov sert bir sesle, "Neden bahsettiğinizi anlamıyorum," dedi. "Size göstermemi istediğiniz her pozu doğru bir şekilde yerine getiriyorum, değil mi?"

Doğruydu, son yarım saattir -Frankie'nin dünyasında yarım saat- Frankie'nin zihnini çılgınca tarıyor ve Sheila'nın istediği her pozu buluyordu. Bazıları inanılmaz derecede tuhaf görünse de Kerov şu anda içinde yaşadığı bedeninin inanılmaz derecede esnek ve görüldüğünden çok daha güçlü olduğunu fark etti.

Frankie'nin tüm bu tuhaf pozları verebildiğini fark etmek ona daha fazla saygı duymasını sağladı. Kerov hâlâ bir insanın neden bedenini bu tür bükülmeler için eğitmek istediğini anlamıyordu ama belli ki ev sahibi için önemliydi ve bu yüzden onun eğitimini ve bilgisini onurlandırmaya çalışmıştı. Bu konuda oldukça iyi bir iş çıkardığını da düşünmüştü -akrep duruşu sırasında düşmesi dışında- ta ki Sheila süreci durdurana kadar.

"Anlamıyorum," dedi Kerov tekrar, kaşlarını çatarak kadına. "Benden daha ne istiyorsun?"

"Ruhunuzu, *akışınızı* görmek istiyorum." Sheila kollarıyla havada geniş hareketler yapıyor, rüzgârda sallanan bir ağaç gibi zarifçe sallanıyordu. "Her sınıfa her zaman pozitif bir enerji getiriyorsun - sana akıl hocalığı yapmak ve burada öğretmenlik yapmana izin vermek istememin bir nedeni de buydu. Ama bugün bunların hiçbirini hissetmiyorum. Aslında..."

"Evet?" Kerov kaşlarını çatarak durakladığında sordu.

"Aslında, neredeyse tamamen farklı bir insan gibi görünüyorsun."

"Hayır, değilim." Kerov bir panik sarsıntısı hissetti - kimse Anahtar hakkında tahminde bulunmamalıydı! "Nasıl olabilirim ki? Ben *her zaman* tanıdığın Frankie'yim," diye vurguladı, onun buna inanmasını istiyordu.

Sheila kaşlarını çattı. "Olabilir ama bugün kesinlikle pratik yapmıyorsun canım. Sanki istediğim pozisyonları kitaptaki bir resmi kopyalayarak yapıyorsun. Hareketleriniz sarsıntılı ve kararsız, zarif ve akıcı değil. Ve yüzündeki ifade... huzurlu bir uyumdan çok acımasız bir kararlılık ifadesi."

"Elimden gelenin en iyisini yapıyorum," dedi Kerov dürüstçe. "Benden slurpean pozu vermemi istediğinde düştüğümü biliyorum-"

"*Akrep* pozu."

"Evet, o." Kerov elini umursamaz bir tavırla salladı. "Ama dürüst olmak gerekirse, insanın ayaklarını başının üzerine getirirken ön kolları üzerinde dengede durması çok zor."

Aslında bu poz, ondan yapmasını istediği diğer bazı ters duruşlar, amuda kalkmalar ve amuda kalkmalarla birlikte son derece zorlayıcıydı. Ama Kerov bunları doğru yapmayı başarmıştı - en azından kız onu durdurana kadar öyle sanıyordu.

"Enerjin doğru olduğu sürece elli kere düşsen de umurumda olmazdı," dedi Sheila, hâlâ kaşlarını çatarak. "Ama her şey bir şekilde *yanlış*. Tam olarak ne olduğunu anlayamıyorum ama bugün pek *merkezde* değilsin. Enerjin her yerde. Bu-"

"*Son derece* enerjik olabilirim," diye araya girdi Kerov. Göstermek için Frankie'nin zihnini karıştırdı ve Sheila'nın henüz istemediği zor bir poz aradı. *Ateşböceği pozu-bunu yapabilirim!* "Şunu izle," dedi ona. Ellerin üzerinde dengede durarak, Frankie'nin tüm vücut ağırlığını bu şekilde destekleyene kadar öne doğru eğildi. Sonra bacaklarını yavaşça öne doğru getirdi ve başının iki yanında düz bir şekilde uzatmaya çalıştı.

Ne yazık ki bu, Frankie'nin vücudunun görünüşe göre zorlandığı bir pozdu. Kerov kendini dengesini kaybederken buldu ve kendini durduramadan ağır bir şekilde yere, yüz üstü, morartıcı bir *gümbürtüyle* düştü.

Ah! Hızla ayağa fırladı ve tozunu aldı, bir düğüm oluşmaya başladığından emin olduğu alnını ovuşturdu.

"Bir daha deneyeyim, doğru yapabileceğimi biliyorum," dedi Sheila'ya.

Sheila kaşlarını çatarak, "Doğru yapmak yoganın amacı değildir," dedi.

"Değil mi? Kerov başını salladı. Bu garip yoga uygulaması

Birinin vücudunu farklı şekillere sokmak ne anlama geliyor o zaman? "Emin değilim.

Benden ne istiyorsun," dedi dürüstçe.

Sheila, "Size şunu sorayım, eğer sizi işe alırsam başlangıç sınıflarından bazılarına ders vereceğinizi söylemiştim," dedi. "Peki ya derse gelen ama tüm zamanını çocuk duruşunda geçiren bir öğrenciniz olursa?"

Kerov bunun ne anlama geldiğini biliyordu -çocuk duruşu bir dinlenme duruşuydu, kişinin rahatlamak için girdiği bir pozisyondu. Kendisi de bundan hoşlanmıyordu; yere çömelip alnını yere koyarken bir yandan da ellerini kaldırmak garip bir şekilde itaatkâr hissettiriyordu.

ama Frankie'nin bilgi deposu ona bunun uygulamanın bir parçası olduğunu söyledi.

"Yani bu öğrenci derse gelmek için para ödüyor ama dersin tamamını yüzü yere dönük ve poposu kalkık bir şekilde dinlenerek mi geçiriyor?" diye sordu.

"Aynen öyle. İşte burada, çocuk duruşunda dinleniyor." Sheila sanki varsayımsal öğrenci tam oradaymış gibi yakındaki bir minderi işaret etti. "Ona, evrenin bu tatlı çocuğuna ne söylediniz?"

Kerov çenesini kaldırdı - nihayet cevaplayabileceği bir soru! Askerlerle uğraşmaya alışkındı ve insanları harekete geçirmek için nasıl motive edeceği konusunda geniş bilgiye sahipti.

"Ayağa kalk," diye bağırdı, hayali öğrenciye ters ters bakarak. "Bugün sınıfa gelmek için iyi bir kredi, yani para ödedin. Kışın havada yerde tembellik ederek ne benim ne de senin zamanını boşa harcama. Kalk *ve çalış.*"

"Hayır, hayır, hayır!" Sheila ellerini telaşla çırpı, gözleri irileşmiş ve dehşete kapılmıştı. "Öğrencilere bunu söyleyemezsin ve kesinlikle onlara *bağıramazsın.*"

Kerov kaşlarını çatı. "Ben sadece vurgu yapmak için sesimi yükselttim. İnanın bana, öğrencilerinizden biriyle böyle konuşsaydım kesinlikle ayağa kalkar ve hareket ederlerdi."

Sheila kollarını göğsünde kavuşturarak, "Kapıdan çıkıp gitmekten bahsediyorsun," dedi. "Herkesin yoga pratiği farklıdır, tıpkı herkesin hayatının farklı olması gibi. O öğrenciye ne oldu da çocuk duruşunda kaldı bilemezsiniz. İş yerinde kötü bir gün geçirmiş olabilir ya da belki bir kasını incitmiştir ama yine de sırf iyileştirici enerji için derse gelmek istemiştir."

"İyileştirici enerji mi?" Kerov ona inanamayarak baktı. Frankie'nin öğretmeni ne tür bir saçmalıktan bahsediyordu? Enerji bir insanı nasıl iyileştirebilirdi ki?

"Sadece evrenle iletişim kurmak istemiş olabilir." Sheila'nın miyop mavi gözleri artık içe doğru odaklanmıştı, yüzünde hülyalı bir konsantrasyon ifadesi vardı. Görünüşe göre bilinçsizce, kollarıyla tekrar döngüsel, akıcı hareketler yapmaya ve kendi kendine hafifçe mırıldanmaya başladı.

Kerov garip ekran karşısında kaşlarını çattı.

"Üzgünüm ama kişinin alnı yere değecek ve poposu yukarı kalkacak şekilde diz çökmesinin Uzay-Zaman Sürekliliği ile iletişime nasıl izin vereceğini anlayamıyorum."

Sheila içini çekti, yüzündeki hülyalı ifade kayboldu. "Sanırım bunu iptal etmemiz gerekecek."

"Ne? Sınav bitti mi?" Kerov paniklemeye başladı hiçbir sınavda bu kadar kötü not almamıştı! Üstelik mahvettiği kendi hayatı da değildi; Frankie kendi bedenine döndüğünde çok öfkelenenecekti. Onun Kindred'lar hakkındaki görüşlerinden hoşlanmıyor olabilirdi ama garip bir şekilde yine de onun iyi fikirlerine değer veriyordu. Ve Frankie'nin hayatını o yönetirken mahvetmemek bir onur meselesiydi. "Başarısız olduğumu mu söylüyorsun?" diye sordu.

Sheila, "Bu deneyime 'başarılı' ve 'başarısız' gibi etiketler uygulamaktan hoşlanmıyorum ama korkarım ki sizi Lotus Pond'daki bir pozisyon için uygun görmüyorum," dedi.

"Ama Frankie, yani bu işi almak zorundayım," diye itiraz etti Kerov. "Victoria'nın Sırrı'nda bütün gün kadınlara aşağılayıcı ve yüksek fiyatlı iç çamaşırları satmayı bırakabilmesinin tek yolu bu!" Tüm bunları Frankie'nin bilgi deposundan ve anılarından öğrenmişti ama tam olarak anlamamıştı.

"Diğer işinde mutlu olmadığını biliyorum canım, bundan bahsettiğinde bunu hissedebiliyorum," dedi Sheila sakince. "Ama pozitif enerji yaymayan birinin Lotus Pond'u kirletmesine izin veremem."

Kerov sinirlerine hakim olamadı.

"Benden istediğin her pozu yaptım," diye homurdandı. "Seni memnun etmek için bedenimi en gülünç ve onursuz duruşlara soktum. Ve şimdi sen benim 'havuzunu kirlettiğimden' bahsediyorsun. Bu *çok çirkin*."

Sheila kaşlarını çatı. "Belki de gitsen iyi olur canım."

"Peki." Kerov, kadının kendisi için yere serdiği minderden sertçe kalktı. "Ben gidiyorum."

"Umarım *kendini* daha iyi hissettiğinde bizimle çalışmaya devam ." Sheila başını iki yana eğdi. "Biliyor musun, genellikle yanında huzur ve zarafet taşırsın Frankie, ama bugün farklısın. Enerjin savaştı... kavgacı. Neredeyse... neredeyse *erkeksi*."

Kerov endişesini kontrol etmeye çalışarak derin bir nefes aldı. Mistik ve kullanışsız görünen bu tuhaf kadın, bir şekilde onun kadın bedenine hapsolmuş bir erkek olduğunu hissedebiliyordu. Ve Frankie'nin bugün farklı bir insan gibi görüldüğüne dair ikinci kez yorum yapıyordu. Şimdi yapabileceği en iyi şey uzaklaşmaktı, çok uzaklara.

"Sizi memnun edemediğim için üzgünüm," dedi kısa ve sert bir selam vererek. "Umarım başka bir zaman değerimi kanıtlamam için bana bir şans daha verirsiniz." Frankie kendi bedenine döndükten sonraki bir zaman, umarım.

"Bilmiyorum... Bunu düşünmem gerek," dedi Sheila. "Kötü bir gün geçirdiğini söyleyebilirim."

"Bu çok hafif bir ifade," dedi Kerov. Kısa, sert bir selam verdi ve Frankie'nin öğretmeni herhangi bir daha yapamadan sessizce geri çekildi.

rahatsız edici derecede zekice gözlemler.

Lotus Göleti'nden ayrılırken başını iki yana salladı. Frankie bunu duyduğunda hiç memnun olmayacaktı! Onun hayatını kendi hayatından daha iyi yaşayabileceğinden o kadar *emindi* ki, bunu ona söylememiştir ama özellikle de Xirnah'la arasını bozduktan sonra bu onun gizli inancı olmuştu. Kendi kendine, onun varlığını kendisinininkini mahvettiği gibi asla mahvetmeyeceğini düşünüyordu. Belli ki yanılmıştı.

Tek umudu, onun görev ve sorumluluklarını yerine getirirken kendisinininkinden daha iyi bir iş çıkarıyor olmasıydı.

* * * * *

"Şimdi hangisi benim?" Frankie mırıldandı. Ahırda Kerov'un bineği Ursa'yı arıyordu ama şu ana kadar hiç şansı olmamıştı. Kerov'un işini devralmak için iyi bir başlangıç değildi ama zaten şu ana kadar bütün gün berbat gidiyordu.

Frankie'yi huysuz hissettiren sadece çılgın çiş tüpü ve su işkenceli duş değildi. Kerov'un evinden askeri üs olduğunu tahmin ettiği yere gidip gelmek de tam bir kâbustu. En azından araba kullanmadığı için minnettardı. Çılgın trafik düzeni hiçbir anlam ifade etmiyordu; hayvanlar ve araçların karışımına binmiş insanlar, Frankie'nin hiç anlayamadığı kurallara göre durup kalkıyormuş gibi görünen bitmek bilmeyen sıralar halinde geniş, gürültülü caddeleri dolduruyordu. Görebildiği kadarıyla hiç trafik ışığı yoktu - insanlar ne zaman gideceklerini ve ne zaman frene basacaklarını biliyor gibiydiler.

Kerov'un arkadaşı, içinde bulundukları, balondan yapılmış gibi görünen kocaman, kabarık tekerlekleri olan gümüş bir tanka benzeyen devasa araçla trafikte rahatlıkla ilerlemişti. Frankie nasıl olup da patlamadıklarını merak ediyordu; belki de göründüklerinden daha güçlüydüler. Tekerlekler ve tank aracının kendisi arasında yüksekte duruyorlardı.

Diğer sürücülerin çoğunun üzerindeydi ve görece rahat bir konumdan çılgın trafiğe bakabiliyordu.

Tank benzeri devasa araç Frankie'ye Kerov'un arkadaşının bir şeyleri telafi ediyor olabileceğini düşündürdü. Erkekler Dünya'da olduğu gibi burada da aletlerinin büyüklüğü konusunda endişeli miydi? Bilmiyordu ama Kerov'un kalçalarının arasında taşıdığı canavarı görseydi, kendini güvensiz hissetmek için bir nedeni olacağını tahmin ediyordu. Tabii buradaki herkes at gibi asılı değilse ama o bundan şüpheliydi. Duyduğu hikâyelerden Kerov'un ekstra iri cüssesinin Kindred mirasıyla ilgili olabileceğine dair bir fikri vardı.

Üsse giderken, fast food restoranının Tarsus versiyonunda kahvaltı için durmuşlardı.

"Her zamankinden istiyorsun, değil mi?" Kerov'un arkadaşı sipariş verirken tek kaşını kaldırarak sordu.

"Oh, um..." Frankie birden burada para yerine ne kullandıkları hakkında hiçbir fikri olmadığını fark etti ama üzerinde hiç para olmadığından emindi. "Cüzdanımı unutmuşum galiba, yani *kredi kesemi*," dedi hızla, bu kelime Kerov'un beyninin derinliklerinden ona yükselmişti.

"Merak etme, bu seferlik seni idare ederim. Bir dahaki sefere satın alabilirsin," dedi Kerov'un arkadaşı kolayca. "Her zamanki gibi mi?"

Frankie'nin midesi guruldadı -Kerov'un vücudu büyüktü ve yakıta ihtiyacı vardı. Hevesle başını salladı.

"Evet, teşekkürler!"

"Sorun değil." Arkadaşı şimdi daha iyi bir ruh halinde görünüyordu ki bu iyi bir şeydi. Arkadaş canlısı ve mutlu olacak kadar rahat olduğu sürece, onun gerçekten Kerov olmadığından şüphelenmeyeceği kesindi.

Arabaya servis penceresi o kadar aşağıdaydı ki Kerov'un arkadaşı bir ucunda kanca olan gümüş bir uzatılabilir sopa çıkardı ve bunu hem parayı uzatmak hem de yiyecekleri pencereye geri çekmek için kullandı. Neyse ki restoran personeli buna alışık görünüyordu ve hiçbir şeyin dökülmemesi için her şeyi sıkıca sardılar. Ödemeyi yapıp yiyecek ve içecek torbasını uzun gümüş kancaya taktıktan sonra Frankie'ye uzattı.

"Devam et, benimkini uzat, olur mu?"

"Tamam." Frankie çantayı açtı ve içine daldı. İçinde, ona çocukken Disney World'de aldığı portakal suyu kaplarını hatırlatan uzun ağızlı portakal sıkma ampullerinde iki sıcak içecek vardı. Kuzeni bir tane almış ve ona vermişti zaten; ailesinin pahalı bir tatile çıkamayacak kadar çok boğazları vardı. Ama yine de çocukluk nostaljisi onu gülümsetti.

İki turuncu ampulü dikkatlice koltukların arasında bu amaç için yapıldığı belli olan içecek tutucularına yerleştirdi. Sonra tekrar çantayı karıştırdı ve iki paket çıkardı. Evdeki fast food hamburgerleri büyüklüğündeydiler ama biri dumanı üstünde sıcak, diğeri buz gibiydi. Her ikisi de büyük, mavi yapraklara benzeyen şeylere sarılmış ve kaba bir sicimle bağlanmıştı.

Frankie hangisinin kendisine ait olduğundan emin değildi ama şansını denedi ve sıcak olanı açtı. İçinde ilahi kokan, yapışkan, mor hamur işi görünümlü bir şey vardı.

Mmmm... Frankie tatlı buharı içine çekti, ona biraz tarçını ya da belki kakuleyi hatırlatan egzotik baharatların kokusunu aldı. Her neyse, *harika* kokuyordu. Tam dişlerini lezzetli görünen mor şeye geçirmek üzereydi ki Kerov'un arkadaşı ona baktı ve kaşlarını çatı.

"Hey, o benim!"

"Ah, üzgünüm." Frankie üzüntüyle elini uzattı. "Aynı şekilde sarılmışlardı, ben de düşündüm ki-"

"İyi deneme." Kerov'un arkadaşı ona sırtıttı. "Ama yaşlı Jorn'u kandırmak için en az bir saat erken kalkmalısın."

Jorn, adı bu olmalı, diye düşündü Frankie. En azından artık onu sadece "Kerov'un arkadaşı" olarak düşünmeyi bırakabilirdi. *Winkle-bum'a* gelince, bunun ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama Jorn'un söylediği şey bir tür aforizma ya da ifade gibi görünüyordu.

"Tamam," dedi, bunun yeterli olacağını umarak.

"Madem *kadayıf* istiyordun, sipariş etseydin," diye devam etti Jorn, mis gibi kokan börekten büyük bir ısırık alarak. "Ama hayır, sen her zaman bana bunun ne kadar sağlıklı bir kahvaltı olduğu konusunda ders veriyorsun. Her zaman saf protein diyetinin faydalarından bahsedip duruyorsun, özellikle de sabahları."

"Öyle miyim? Yani, evet, tabii ki öyleyim. Çünkü bu doğru," dedi Frankie hızlıca ama boş midesinin çukurunda bir batma hissi vardı. Kucağındaki buz gibi, yumuşacık, yaprak sargılı pakete baktığında içinde kötü bir his vardı. Tamamen proteinden oluşan bir diyet, kendi vejetaryen yöntemleriyle uyuşacak gibi görünmüyordu. Yine de Jorn bu şeyi onun için almıştı -her neyse işte- ve belli ki yemesini bekliyordu.

Gümüş renkli tank aracı trafiğe geri dönerken, kaba sicimi çözdü ve yaprakları açtı. İçinde yumruğu büyüklüğünde bir et parçası vardı - Kerov'un yumruğu kadar büyüktü, zaten elleri de acayip *büyük*tü. Çok koyu bir yeşildi - çam yeşili- ve tamamen çiğ gibi görünüyordu. Ya da pişmişse bile hafifçe kızarmış olmalıydı çünkü hâlâ koyu yeşil kan sızıyordu. Üzerinden yükselen mide bulandırıcı, bakırımsı çiğ et kokusu Frankie'ye açık bir yarayı hatırlattı.

Ugh! Frankie iğrenme nidasını yüksek sesle söylememek için kendini zor tuttu ve midesi guruldayarak o gün hiçbir şey yemediğine şükretmesine neden oldu.

"Sorun nedir?" Jorn kaşlarını çatarak sordu. "Aç değil misin? Yanlış mı kesmişler? Ortadaki parçayı nasıl sevdiğini biliyorum, tam *vashlo* kalbinin orta karıncığından."

"Hayır, bu... ben böyle seviyorum." Frankie zorlukla yutkundu ve sızan yeşil parçayı yeniden sarmaya başladı. İki yıldır et yememişti ve şimdi de çiğ, çam yeşili uzaylı etiyle başlamaya niyetli değildi. Yine de kabalık etmek istemedi. "Sadece sonrası için saklamak istiyorum. Geçit töreninden hemen önce yiyeceğim, yani incelemeden. Böylece fazladan enerjim olur" dedi, Kerov'un arkadaşının bu saçma açıklamayı yutacağını umarak.

Jorn dar omuzlarını silkti.

"Keyfin bilir. O devı kontrol etmek için neden ekstra enerjiye ihtiyaç duyduğunu anlayabiliyorum Ursa."

"Hı-hı," diye mırıldandı Frankie ve mavi yaprak sargısı içindeki yumuşacık et paketini Kerov'un kırmızı gömleğinin göğüs cebine soktu. Sızdırıp leke bırakmayacağını umuyordu ama bırakırsa, tankın arkasında şaşırtıcı derecede Dünya'ya benzeyen bir askıda asılı duran elbise ceketinin bunu kapatacağından emindi.

Jorn lezzetli görünen *kadayıflı* böreğı cilalarken, yolun geri kalanını korkunç trafikte üsse kadar sürmüşlerdi. Ayrıca, görünüşe göre *guu* adı verilen sıcak sıvıdan sıkma ampulünün tamamını içmişti.

Tadının kahve ya da çay gibi olacağını Frankie de kendininkinden bir yudum denemişti. Ne yazık ki *guu* son derece acı, yanık bir tada ve andıran yapışkan bir dokuya sahipti. Aldığı tek yudum

ağzını yaktı ve boğazını kaplayarak birkaç dakika boyunca kontrolsüzce öksürmesine neden oldu.

Jorn'un sempatik bir şekilde sırtına vurması hiç yardımcı olmamıştı. Aslında Jorn'un sert vuruşları canını *yakıyordu* ve Frankie morlukları olacağından emindi ama Jorn'dan durmasını istemenin erkekliğe yakışmayacak bir yolunu bulamamıştı. Bu yüzden Jorn onu ahırların önüne bırakana ve incelemeden sonra görüşeceklerini söyleyene kadar buna katlandı.

Şimdi, yara bere içinde, boş bir mideyle *ve guu'nun* acı, yanık tadı hâlâ dilinin arkasını kaplarken, uzun, alçak binanın hemen içinde duruyordu. İki yanında sıra sıra tezgâhlar vardı ve Frankie korkunç Ursa'nın tam olarak nerede olduğunu merak ediyordu. Tezgâhlardan birkaç kafa çıkıyordu ama hiçbirisi bir şey çağırıştırmıyordu. Ya da en azından Kerov'un hafızası onlar hakkında hiçbir bilgi vermiyordu.

Sıra sıra dizilmiş tezgâhlara kararsızca baktı, barındırdıkları tuhaf yaratıkların mizacını ölçmeye çalıştı. Kerov'un evindeki gökkuşaklı, kement penisli oyuncak ayının olduğu garip porno filmde gördüğü mekanik devekuşu tipi yaratıklara benziyorlardı. Ancak onlara baktıkça daha az devekuşu gibi görünüyorlardı.

Kendisine en yakın olan ve bariz bir merakla ona bakan hayvanı düşündü. Doğru, sıska bacakları, uzun, yılan gibi bir boynu ve devekuşu gibi kısa, tombul bir vücudu vardı ama metal derisini tüyler yerine kürk kaplıyor gibiydi ve kafası garip bir şekilde kedigillere benziyordu. İki büyük, sarı göz ona bakıyordu ama yaratığın gagası yerine neredeyse İran kedisininki gibi basık bir burnu vardı. Küçük pembe burnunun iki yanından uzun, kıvrık bıyıklar uzanıyordu. Frankie ona elini uzattığında nazikçe titriyorlardı.

"Selam kız... ya da oğlan," dedi usulca. "Nasılsın, ha? Bugün arkadaşça hissediyor musun?"

"Affedersiniz Komutan, ama yerinizde olsam bunu yapmazdım. Junie, ısırgan bir arı var, işte o." Yumuşak ses Frankie'yi ürküttü ve tam devekuşu kedisi ona doğru hızlı bir hamle yapıp parmaklarını kıl payı kaçıırken elini geri çekti.

"Teşekkür !" Frankie nefesini tuttu ve onu uyaran kişiyi bulmak etrafına bakındı.

Mavi kot görünümlü bir tulum giymiş, dar beline kırmızı bir kuşak dolamış, güzel ve hoş yüzlü bir kızdı. Tıpkı Xirnah ve Frankie'nin burada gördüğü çoğu kadın gibi platin sarısı saçları ve morumsu siyah gözleri vardı. Ayrıca Xirnah gibi düz kalçaları vardı ve neredeyse hiç poposu yoktu. Ancak yüzündeki sıcak ifade Frankie'ye çok daha güzel görünmesini sağlamıştı, her ne kadar yüz hatları Kerov'un eski sevgilisi kadar ince ve aristokrat olmasa da.

Kız, "Burada Ursa'yı arıyor olabilir misiniz Komutan Volx?" diye sordu.

Volx, ha? Bu Kerov'un soyadı olmalı. Onun bedeninde yaşadığını düşünmek garipti ama şu ana kadar soyadını bilmiyordu.

"Evet, aslında ben Ursa'yı arıyorum. Onu bulmama yardım edebilir misiniz? Gerçekten minnettar olurum." Frankie ona sıcak bir şekilde gülümsedi, kız da gülümsemesine karşılık verdi ve sonra soluk pembe bir şekilde kızardı.

"Elbette Komutan. Sizin için her şeyi yaparım," diye kekeledi.

Frankie, hâlâ Kerov'un ağız sulandıran kaslı erkek vücudunun içinde olduğunu hatırlayana kadar tepkisini anlayamadı. Büyük Kindred gibi ateşli bir adam onunla konuşmaya başlasa Frankie de muhtemelen kekelemeye ve kızarmaya başlardı.

*Onunla flört ettiğimi sanıyor, düşündü, kızı boyunca takip ederek. Belki **de** yapmalıyım. Xirnah'dan çok daha hoş görünüyor-*

Belki Kerov'a geri dönmesi için güzel bir kız arkadaş bulabilirim - sonunda kendi bedenine döndüğünde yani.

Ama Kerov'u seyis kızla bir araya getirme düşüncesi ona doğru gelmiyordu. Frankie bunun nedenini tam olarak kestiremiyordu, sadece Kerov'un başka bir kızla birlikte olması fikrinden hoşlanmamıştı. Özellikle de güzel ve hoş biriyle. Xirnah güzel olabilirdi ama aynı zamanda birinci sınıf bir orospuydu. Ahırdaki kız komşu kızı gibi görünüyordu - bir erkeğin gerçekten aşık olabileceği türden.

Bunu onun için de istemem gerekmez mi? İyi birine benziyor, gerçek aşkı bulmasını istememeli miyim? Frankie bunu yapması gerektiğini biliyordu ama nedense yapmadı. *Eğer ona o ahır kızını ayarlarsam ve bir daha geri dönmezse, onunla çıkmak zorunda kalan **ben olacağım...** ve onunla seks yapmak zorunda **kalacağım**,* diye kendine hatırlattı. Ve şu anda daha fazla kız kızı seks yapmak istemiyordu - dün gece Xirnah'la bol bol yapmıştı, çok teşekkür ederim.

Haklı olduğunu hissederek, kırmızı kuşaklı kızı samanlarla kaplı zeminde sessizce takip etti - burada samanların koyu mor olduğunu fark etti - ve diğerlerinden daha uzun ve kalın olan bir ahır kapısının önünde durana kadar başka bir şey söylemedi. Kalın metal şeritlerle de güçlendirilmişti, bu da Frankie'nin Kerov'un genellikle bindiği devekuşu kedisinin neye benzediğini tedirginlikle merak etmesine neden oldu. Ahırdaki diğerlerinden daha mı büyük, daha mı güçlü ve daha mı acımasızdı? Tanrım, umarım değildir! Kerov'un bineğiyle ilgili dosyalarına erişmeyi düşündü ama seyis kız çoktan ahırın kapısını açmıştı.

"Pekâlâ, işte burada." Kız Frankie'nin bileği kadar kalın bir sürgüyü geriye kaydırıp ve güçlendirilmiş bölme kapısını açtı. "Onu sizin için hazırlamadığım için beni affedin Komutan. Onu idare edebilecek tek kişi siz olduğunuza göre."

"Ah, tabii. Uh...elbette." Frankie bir kez daha endişelendiğini hissetti. Kerov'un bindiği bu yaratığın olayı neydi?

"Ben burada bekleyeceğim. Beni pek umursamıyor, o yüzden beklemiyor." Seyis kız bir kenarda durmuş, Frankie'ye karanlık ahıra girmesini işaret ediyordu.

Frankie sertçe yutkundu. Bu iş gittikçe daha korkutucu bir hal alıyordu. Yine de kız ona umutla bakıyordu ve bir saatten kısa bir süre sonra yapılacak geçit töreninde bu canavara binmesi gerektiğini biliyordu.

Kerov'un aşk hayatını zaten mahvettim, işini de mahvedemem, dedi kendi kendine. Derin bir nefes alarak çenesini kaldırdı ve yapmak istediği en son şey olmasına rağmen loş kabine doğru yürüdü.

İçeride, ahırın sakinlerini zar zor seçebiliyordu... ya da daha doğrusu *sakinlerini*. Mor samanlarla kaplı zeminde çeşitli pastel tonlarda birkaç küçük tüylü demet yatıyordu. Çoğu köşedeki daha da büyük bir koyu mor saman yığınının doğru kıvrılmıştı. Frankie kaşlarını çatı, gözleri ışığa alışmaya çalışıyordu - bunlar neydi?

Onlara bakmak için yaklaştığında, pamuk şekeri pembesi demet uzun, sivri burnunu kaldırdı ve meraklı yeşil gözlerle ona baktı.

Frankie ona nazikçe, "*Merhaba,*" dedi. "Burada ne yapıyorsun, küçük adam?"

Pembe bohça havlamakla öksürmek arasında bir yerde yumuşak, tiz bir ses çıkardı ve ona daha iyi bakabilmek için kendini açtı. Tüylü, sevimli ve yaklaşık büyük bir kedi boyutlarındaydı. Karanlıkta parlıyor gibi görünen parlak yeşil gözleri dışında Frankie'ye bir ayı yavrusunu anımsattı. Sonra arkasını döndü ve tüylerden yapılmış gibi görünen uzun, sarkık bir kuyruğu olduğunu gördü. Aslında, kürkü de tüyden yapılmış gibi görünüyordu.

daha yakından baktı. Yakından inceleyene kadar kürk gibi görünen kısa, tüylü tüyler.

Pembe ayı yavrusu yine ciyak ciyak havlayarak öksürdü ve elini dürttü.

"Oh, biraz ister misin?" Frankie onun başını hafifçe okşayarak mırıldandı.

"Biraz çizik mi istiyorsun? İstedğin bu mu küçük dostum?"

Cevap olarak küçük yaratık tekrar Frankie'nin eline çarptı ve Frankie onun kısa, güdük pembe kulaklarının arkasını okşadığında yeşil gözlerini belirgin bir coşkuyla kapattı. "İşte böyle, küçük adam... küçük *nino*," diye mırıldandı

Frankie, onun tombul kulaklarını okşayarak küçük beden. "Ne kadar , değil mi? *Que lindo!*"

Küçük yaratık onun ilgisinden memnun olmuşa benziyordu çünkü onu okşadığında parmak uçlarını titreştiren bir vızıltı sesi çıkarmaya başladı. Bu ses, mor saman yığınının üzerinde uyuyan diğer pastel yaratıkları uyandırdı ve onlar da araştırmak için yuvarlandılar.

"Aman Tanrım, şu halinize bakın!" Frankie kısa süre içinde tüm küçük tüylü, pastel, ayı yavrusu yaratıkları okşamak ve tırmalamakla meşguldü. Pamuk şekeri pembesi olanın yanı sıra nane yeşili, gök mavisi ve lavantanın soluk, muhteşem bir tonu olan bir tane daha vardı. Kısa süre içinde hava, hepsi onun dikkatini çekmek için yarışırken çıkardıkları zevk mırıltılarıyla doldu.

"Pekâlâ, itişip kakışmayın, sadece iki elim var ama hepinize ulaşacağım," diye güldü Frankie, samanların üzerine diz çöküp tombul küçük bedenleri okşarken. *Tanrım*, bir sepet dolusu yavru köpek kadar sevimliydiler ve o kadar sevimliydiler ki, uzanıp atlamalarına izin vermek istedi. Çıkardıkları mırıldanma sesi de çok *yüksekti*. Aslında, eğer yanılmıyorsa, onları okşadıkça ses daha da yükseliyordu.

Birden uğultu neredeyse sağır edici bir kreşendoya yükseldi ve tam önünde bir şey hareket etti. Frankie başını kaldırıp yuvarlanan

Ayı yavruları ve kalbinin göğsünde bir yumruk gibi düğümlendiğini hissetti.

Mor saman yığını aslında mor bir saman yığını değildi; küçük yavruların yetişkin versiyonu olması gereken devasa bir yaratıktı. Alev alev yanan yeşil gözler Frankie'ninkilere dikilmişti ve yaratığın devasa göğsünden alçak bir hırıltı yükseliyordu.

Ursa-bu Ursa olmalı! Frankie'nin ağzı kemik gibi kurumuştı ve kalbi nasıl atacağını unutmuş gibiydi. Kendini küçük yavruları okşayıp sevmeye o kadar kaptırmıştı ki girme nedenini unutmuştu. Ursa sadece Kerov'un bineği değil, aynı zamanda bir anneydi - eğer yavrular bir şey ifade ediyorsa, bir anne ayı.

Frankie'nin aklı, duyduğu ya da okuduğu tüm o korkunç ayı saldırısı hikâyelerine gitti. Kamp yapmaya giden ve ayıların saldırısına uğrayan, yüzleri parçalanan ve uzuvları vücutlarından kopan insanlar...

Dios de Madre, beni yavrularıyla oynarken yakaladı ve şimdi beni öldürecek. Bu yabancı gezegende ve sonra asla eve dönemeyeceğim!

Yoksa ölür müydü? Bir yanı, büyük Kindred'ın bedeninde yaşarken ölürse kendisine ne olacağını merak ediyordu. Uçarak kendi bedenine geri mi dönecekti... yoksa ruhu bir daha asla Dünya'yı bulamayacak şekilde kaybolacak mıydı?

Her iki da, Frankie üzere olduğundan korkuyordu.

* * * * *

Lotus Göleti'nden çıktığında ve yenilgisini sert bir şekilde kabul ettiğinde Lacy, "Hadi, neşelen," dedi. "Sheila'nın nasıl biri olduğunu bilirsin - biraz şapşaldır ama aslında iyi bir kalbi vardır. Sana bir şans daha verecektir."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Kerov ona umutla baktı. Beceriksizliği yüzünden Frankie'nin hayatını iyileştirme ve gerçekten istediği bir işe girme şansını mahvetmiş olabileceği fikrinden nefret ediyordu.

Lacy kararlı bir şekilde, "Evet, istiyorum," dedi. "Hadi bakalım, Wax Me Beautiful'daki Brezilya randevuna bir saat var. Seni neşelendirmek için öğle yemeği ısmarlamama ne dersin?"

Brezilya randevusu mu? Bu bir tür tıbbi muayene miydi? Kerov bilmiyordu ama öğle yemeğini hevesle kabul etti. O sabah yemek yemeye vakti olmamıştı ve kendini birden açlıktan ölürlen buldu. İyi, protein dolu bir parça *vaşlo* kalbi için neler vermezdi! Sızan yeşil lezzet, memleketinde en sevdiği ilk yemektir. Dünya'da buna benzer bir şey olup olmadığını merak ediyordu.

"Bu sefer ben kullanacağım," dedi Lacy, biraz gergin bir şekilde gülümseyerek. "Ve Fletcher'daki en sevdiğin restoran olan Veggie-ville'e gidiyoruz."

"En sevdiğim," diye kabul etti Kerov, yemeklerin iyi olacağını umarak. Ama güneşli sarı duvarları ve odanın çevresine dizilmiş geniş kabinleri olan küçük lokantaya vardıklarında, kendini ciddi bir hayal kırıklığına uğramış buldu. Lacy, görünüşe göre Frankie'nin en sevdiği yemeği sipariş etti ve garson yemeği getirip tabağı bir güzel önüne koydu.

Kerov her şeyi yemeye hazırды... ama tabağın içindekiler onu durdurdu ve ağzına atmak üzere olduğu şeyi dikkatlice düşünmesini sağladı.

"Bu nedir?" diye sormuştu, Frankie'nin hafızasının çatal olduğunu söylediği bir aletle tabaktakileri karıştırırken.

"Her zaman aldığın şey." Lacy kaşlarını çatı. "Organik çiğ lahana krakerleri, bademle kaplanmış avokado, güneşte kurutulmuş domates şeritleri ve zencefil soslu organik salata. Oh-ve işte pancar suyu smoothie'niz," diye ekledi.

Sunucu onun önüne iştah açıcı olmayan kırmızımsı mor bir içecek koydu.

Kerov bunların hiçbirinin iştah açıcı olduğunu düşünmüyordu ama midesi yine guruldadı ve Frankie'nin sıkı bir egzersizden geçen vücudunu beslemek için bir şeyler yemesi gerektiğini fark etti. Yapmaya zorlandığı tüm o garip pozlar yüzünden hâlâ ağrıyordu! Bu tür fiziksel çalışmalar yorucuydu ve her neyse, belki yemeğin tadı görüldüğünden daha güzel olabilirdi.

Ama olmadı.

Kerov kırmızı şeritlerden birini sapladı ve ağızına attı. Garip bir şekilde keskin bir tadı ve çiğnemekte zorlandığı derimsi bir dokusu vardı. Hızla yutkunarak başka bir şey denedi; ince, çıtır çıtır, koyu yeşil gofretlerden birini. Bunların tadı Kerov'a talaştan başka bir şey gibi gelmedi ve dilinin üzerinde kuru, nahoş bir kalıntı bıraktı. Zencefil soslu salata biraz daha iyiydi ama dişlerinin arasında garip bir şekilde çıtırdıyordu.

Lacy'nin "bademle kaplanmış avokado" dediği kalın yeşil parçaları en sona saklıyor, tadının biraz *vashlo* kalbi gibi olabileceğini umuyordu. Ne de olsa yeşildi. Ama bir tanesini saplayıp ağızına götürdüğünde neredeyse tükürüyordu. Kaygan, sümüksü bir doku diliyle buluştu ve dişlerinin arasında ezilerek öğürme tehlikesiyle karşıya olduğunu hissetmesine neden oldu. Yedi Cehennem, bir insan böyle bir yemekle nasıl yaşayabilirdi?

Ağızındaki tadı temizlemeyi umarak morumsu kırmızı smoothie'ye uzandı ve büyük bir yudum aldı. Ağızı, ona tuhaf bir şekilde keskin bir kiri hatırlatan garip bir tatla doldu. Sadece irade gücüyle tükürmemeyi başardı. Bir şekilde yutkundu, tiksintiden gözleri sulanmıştı. Bu gezegendeki yemekler *korkunçtu!*

O anda Lacy'nin kendisine tuhaf tuhaf baktığını fark etti. "Frankie? İyi misin?"

Düşünmeden konuştu. "Frankie bunu düzenli olarak mı yiyor?" diye sordu çatalını tabağa saplayarak. "*Gönüllü olarak mı?*"

Lacy, kendi gezegeninde bir hayvanın yiyebileceği türden yapraklı yeşilliklerden oluşan bir kâse gibi görünen yemeğini karıştırırken, mükemmel bir sarı kaşını ona doğru kaldırdı.

"Kendimizden üçüncü şahıs olarak bahsediyoruz, öyle mi? *Evet*, majesteleri, bunu düzenli olarak yiyorsunuz, hatta *bayılıyorsunuz*. Sorun nedir, bugün kendinizi iyi hissetmiyor musunuz?"

"Hayır," dedi Kerov kısaca. "Ben değilim." Kafasını kaldırarak, hemen yanına gelen servis görevlisine işaret etti.

"Bir sorun mu var?"

"Evet, bu yemeği sevmiyorum." Kerov başıyla tabağını işaret etti. "Daha besleyici bir şeyler arzu ediyorum."

"Daha besleyici mi?" Sunucu kaşlarını belirgin bir şaşkınlıkla çattı. "Ama bu *olabildiğince* besleyici. *Tamamen* doğal, organik, çiğ, GDO'suz, glütensiz ve *tamamen* Vegan."

"Bunların hiçbiri umurumda değil," diye ısrar etti Kerov. "İçinde protein olan bir şeyiniz yok mu?"

"Şey, teknik olarak sebze sürpriz tabağınızdaki kuruyemişler protein içeriyor ama füme Tofurky'miz var-"

"Peki bu protein mi?" Kerov talep etti.

"Şey, evet..." Kızın tereddütü onu şüpheyeye düşürdü.

"Daha açık konuşayım," dedi öne doğru eğilip çatalıyla onu işaret ederek. "Bu, tüketilmek amacıyla kesilmiş bir hayvanın gerçek eti mi?"

"Ne?" Kız belirgin bir dehşetle geri çekildi. "Bir hayvanın eti mi? Sen neden *bahsediyorsun?*"

"Evet, *neden* bahsediyorsun?" Lacy kaşlarını çatarak sordu. "Burada et olmadığını biliyorsun. Veggie-ville tamamen vejetaryen - burayı sevmenin bir nedeni de bu."

Kerov hayal kırıklığı içinde homurdanmak istedi. Et sunmayan bir restoran mı? Bu gezegenin nesi vardı böyle? Yiyecek doğru dürüst bir şeyleri yok muydu? Başka bir soru sormak için sunucuya döndü ama Lacy çoktan konuşmaya başlamıştı.

"Boş ver Frankie, şaka yapıyor," dedi kafası karışmış kıza gülümseyerek.

"Tamam ama... Tofurky getireyim mi getirmeyeyim mi? Bizde sadece tütsülenmiş değil, barbekü de var."

"Kulağa *nefis* geliyor. Evet, bize de biraz getir lütfen," dedi Lacy. Kız gider gitmez Kerov'a döndü ve kaşlarını çattı. "Pekâlâ, yoga sınavından kaldığın için üzgün olduğunu biliyorum ama bugün neyin var senin? *Hiç* kendin gibi davranmıyorsun."

Kerov birden Frankie'yi taklit etme konusunda ne kadar kötü bir iş çıkardığını fark etti. Onun bedeninde olduğunu bilmesine rağmen öyle davranmayı unutuyordu. Bir gece önce Frankie'nin bedenindeyken onu bu kadar kötü oynadığı için ona kızmıştı ama belli ki bu konuda ondan daha iyi değildi.

"Özür dilerim," diye mırıldandı, zar zor dokunduğu tabağına bakarak. "Kendimi... pek iyi hissetmiyorum."

"Ha-güzel deneme." Lacy çatalını ona doğrulttu. "Ağda randevundan kaçmaya çalışıyorsun, değil mi? Unut gitsin kardeşim, sen *gidiyorsun*. Böylece Profesör Ramlow'la bu akşamki ateşli randevuna hazır olursun."

Kerov kaşlarını çattı. "Ateşli bir randevu mu?"

"Oh, hadi ama." Lacy onun koluna bastırđı ve iç çekti. "Biliyorum bunun bir randevu olmadığını söyledin ama ikimiz de biliyoruz ki bu gece evine Tayland yemeği ve bir şişe şarapla sadece senin onun yeni asistanı olman hakkında konuşmak için gelmeyecek." Sırıtarak Kerov'a göz kırptı. "Bir de kendini ne kadar iyi hissedeceğini düşün, aşağısı ipeksi pürüzsüzlükte, ateşli ve aksiyona hazır."

"Sanırım öyle," diye kabul etti Kerov, ama neyi kabul ettiği hakkında hiçbir fikri yoktu. İçinden kendi kendine Frankie gibi davranmak konusunda daha iyi bir iş çıkarması *gerektiğini* söyledi.

Servis görevlisi baharatlı-tatlı bir sosla kaplanmış bir tabak dolusu çiğnenebilir şeritle geri döndüğünde, hiçbir yorum yapmadan uysalca onları yedi. Hayvan eti olmasalar da, korkunç derecede sümüksü avokadolardan biraz daha iyiydiler ve ona enerji verdiklerini fark etti.

Frankie'nin gününün geri kalanını atlatmak için ihtiyaç duyacağı enerjiden korkuyordu.

* * * * *

"Sorun yok anne," diye fısıldadı Frankie titrek bir sesle, devasa mor ayı yaratđı tepesinde yükselip hırlarken. "Sorun yok, bebeklerine zarar vermek istemediğimi biliyorsun. Bak, onları yalnız bırakıp gideceğim, tamam mı?"

Ama o yavrulardan uzaklaşmaya çalıştığında, yavrular onu takip ediyor, küt küçük burunlarıyla onu dürtüyor, daha fazla evcil hayvan ve tırmalama için yalvarıyorlardı. Ursa'nın gürleyen hırıltısı daha da arttı ve Frankie'nin parmakları uzun dişlerini gösterdi.

"*Dios*, sizi yaramaz yavrular! Hemen annenize geri dönün!" Frankie kısık bir sesle yalvardı ama pastel bebekler ona tamamen aşıkta ve onu yalnız bırakmadılar. Omzunun üzerinden bakarak kapıya olan mesafeyi ölçmeye çalıştı. Devasa mor ayı-şey saldırmadan önce dışarı çıkabilecek miydi? Kafasını koparmadan önce başarabilecek miydi?

Frankie yapamayacağından korkuyordu. Peki o zaman, ne ?

Sakin ol, dedi kendi kendine. Ani bir hareket yapma - sadece bir dakika kıpırdama, belki yavrular ilgilerini kaybedip uzaklaşırlar.

Bu onun tek umuduydu. Olduğu yerde donup kalarak, pastel yavruların kendisinden bir an önce sıkılıp Ursa'ya geri dönmeleri için dua etti. Orada donmuş halde dururken, soluk lavanta rengi yavru Kerov'un büyük siyah botunun burnuna çarptı.

Bir anda Kindred'ın zihninin derinliklerinden bir anı yükseldi; bu başka bir yavruydu, aynı soluk lavanta tonundaydı ve Kerov onu kollarında tutuyordu. Frankie zihninin gözünden Kerov'un onu kucaklayışını ve besleyişini, onu bir yavrudan şimdi önünde gördüğü canavara dönüştürüşünü izledi. Ve sonra onun Ursa'yı bir şeyle beslediğini gördü - sadece özel günler için saklanan bir ikram. Sadece çok *çok* iyi olduğunda ona verdiği, canının çektiği bir şey...

Bu anı ona bir fikir verdi.

"Hey Ursa, hey kızım," diye fısıldadı Frankie uyuşmuş dudaklarının arasından. Yavaşça uzanarak Kerov'un göğüs cebinden yumuşacık çiğ et paketini çıkardı. İşe yaraması için dua ederek paketi mavi yapraklardan açtı ve titreyen tek eliyle devasa yaratığa uzattı.

Ursa bir anda hırlamayı bıraktı ve havayı kokladı. Biraz daha yaklaştı, sızan çam yeşili et parçasının kokusunu içine çekerken hassas siyah burnu ilgiyle kırıştı.

"Aynen öyle kızım," diye fısıldadı Frankie, cesaretlenerek. "Bu senin favorin, değil mi? Bunu sadece çok ama çok *iyi* bir kız olduğunda alırsın. Hadi, bir ısırık al."

Eti avucunda düz bir şekilde tutmaya çalıştı ve devasa Ursa'nın birlikte elini de ısırmaya karar vermemesini umdu.

Neyse ki ısırma söz konusu değildi. Dev canavar sadece uzun, esnek siyah dilini uzattı ve Frankie'nin avucundaki eti bu şekilde aldı. Sonra da sanki tadına bakıyormuş gibi yavaşça çiğnedi, bir yandan da küçük zevk homurtuları çıkardı.

"İşte böyle, aferin kızıma," diye mırıldandı Frankie. Ursa hâlâ ödülüyle meşgulken buradan gitmek için muhtemelen en iyi zamandı. Ama bir saatten kısa bir süre içinde bu hayvana binmek zorundaydı - üzerinde bir geçit töreni yönetmek zorundaydı!

Şimdi korkup sırası değil Frankie, dedi kendi kendine sertçe.

Bakalım bunu bir şekilde halledebilecek miyiz?

Büyük mor ayı yaratığına yaklaşmanın en iyi yoluna karar vermeye çalışıyordu ki Ursa ona yaklaştı. Sevecen bir homurtuyla kocaman kafasını Frankie'nin göğsüne bastırdı ve dürttü, açıkça yavruların yaptığı gibi ilgi istiyordu.

Çekingen bir tavırla, nefes almaya bile cesaret edemeyerek, Frankie elini kaldırdı ve güdük mor kulağının arkasını kaşıdı. Ursa daha fazla zevk homurtusu çıkardı ve ona o kadar güçlü sürtündü ki Frankie devrilmemek için bacaklarını iyice ayırmak zorunda kaldı.

Demek Kerov'un sırrı buydu - onu bir yavruyken büyütmişti, diye düşündü, hâlâ çalışkan bir şekilde tırmalıyordu, çünkü bu devasa yaratığı mutlu ediyor gibiydi. Artık kendini daha sakin hissettiğinden, *üzerinde Ursa* yazan dosya dolabından onun anılarını bulup erişebildi.

Görünüşe göre Kerov en azından iki günde bir büyük hayvanı ziyaret etmeye çalışmış ve hatta yavrularının doğumunda bile orada bulunmuştu. Diğer subaylar ve erler devasa bir vahşi hayvanı evcilleştirdiği için ona hayranlıkla bakıyorlardı ama onun için Ursa hâlâ annesinin ölümünden sonra kurtardığı ve kendi elleriyle büyüttüğü küçük mor yavruydu.

Bu, Frankie'ye bedeninde yaşadığı büyük Kindred hakkında yepyeni bir bakış açısı kazandırdı. Onun bir hayvansever olduğunu kim bilebilirdi? Üstelik bir boz ayının Tarsus'taki eşdeğerini evcilleştirecek kadar da korkusuzdu! Yakışıklı olduğu kadar cesurdu da - ne yazık ki Xirnah gibi kadınlar onun idealiydi. Frankie uzun boylu, sıska sarışının tam tersiydi. Kısa boylu, kıvrımlı ve esmer olması asla başını döndürmezdi. Yine de, önceki gece ona dokunurken birlikte çok erotik bir an paylaşmışlardı...

Sonra ne düşündüğünü fark etti ve kendini durdurdu. *Sanki seninle ilgilenecekmiş gibi. İlgilense bile ne anlamı olurdu ki? Aynı galakside bile yaşamıyoruz -uzun mesafeli bir ilişkiden bahsediyoruz!*

Hayır, şu anda Kerov'dan tek istediği onun kendi bedenine geri dönmesi ve böylece kendisinin de evine dönebilmesiydi. Ama bu olmayacak gibi görüldüğüne göre, geçit töreninde Ursa'ya binmeye hazırlansa iyi olacaktı...

Dokuzuncu Bölüm

Bela'nın terk edilmiş ana gezegeni Zlicth'in kalbinde bir dönüşüm yaşanıyordu. Duvarları kırmızı renkte titreşen geniş bir odada, besleyici bir kan baloncuğunun içinde kozalanmış tek bir figür duruyordu. *Dravik* onun etrafında ilk oluştuğunda, bu figür - ırklarının geniş omuzlarına ve ağır kas yapısına sahip Kindred boyunda uzun bir erkek - kalın siyah saçlara ve koyu renk gözlere sahipti.

İşler değişmişti.

Dönüşüm ve güçlendirme odası *olan Souda* işini yaparken, kalın, siyah saçlar dökülerek kırmızı zemine ürkütücü bir konfeti gibi saçıldı. Ve bir zamanlar çok derin ve karanlık olan gözler değişiyordu... aydınlanıyordu.

Yüz hatlarında da bir değişim meydana geliyordu. Mutasyona uğruyor, figür girmeden önce *Souda*'ya önceden programlanmış bir standarda uyacak şekilde kendilerini şekillendiriyorlardı.

Yakında her şey tamamlanmış olacaktı. İnce kalıplarla şekillendirilmiş kafatasının üzerinde açık sarı saçlar filizlenmeye başlamıştı ve yüz neredeyse tamamlanmıştı

-Kemikler, Kindred Ana Gemisi'ndeki herkesin tanıyabileceği başka bir şekle büründü.

Süreç elbette son derece acı vericiydi ama bu şekilde dönüştürülen kişi buna aldırmadı. Yanında bir başkası daha vardı - kendi amaçları için kaçırdığı bedenin asıl sahibi. Dönüşümün dayanılmaz fiziksel acısını bedenin asıl sahibine aktarmak yeterince kolaydı - bir başkasının çektiği acıyı görmezden gelmek yeterince kolaydı.

Böylece Karanlık Soy'un efendisi İki, dönüşümü tamamlandığında ne gibi kötülükler yapacağını planlayarak kendini eğlendirirken, Y, onun

talihsiz fil sessiz ıgıllklar içinde boğuldu...

* * * * *

"Hayır-hayır!" Kate aniden uyandı, kalbi hızla çarpıyor ve avuçları terliyordu. Boğucu derecede güçlü bir dehşet duygusu ağır bir perde gibi etrafını sarmış, nefes almasını zorlaştırıyordu.

"Kate? *Lalli?*" Rone'un karanlıktaki derin sesi onu ürküttü ama sonra Kate içgüdüsel olarak eşine doğru döndü, teselli arıyordu.

Onu hemen kollarının arasına aldı, kocaman göğsüne yasladı ve saçlarını bir çocuk gibi şefkatle okşadı.

"Her şey yolunda... her şey yolunda bebeğim," diye mırıldandı, ona sarılırken. "Yine o rüya mıydı? Kan kabarcığının ortasında duran erkek?"

"Evet..." Kate ona doğru yaklaşırken dişleri gıcırdıyordu. Haftalardır bu kâbusları görüyordu - kendi gemileri Finder'dan Kindred Ana Gemisi'ne taşındıklarından beri. Tam olarak Bilen rüyalar değillerdi -yani transa geçip geleceği konuşmuyordu- ama getirdikleri dehşet duygusu yüzünden korkunçlardı.

"Geliyor," dedi Rone'a, sesi onun geniş göğsünde boğuklaşmıştı. "Geliyor ve onu durdurmak için yapabileceğimiz hiçbir şey yok."

"Kim?" Rone aceleyle ona baktı. "İki, Karanlık Türler mi? AllFather mı? *Kim?*"

"Bilmiyorum, mesele de bu. Kim olduğunu bilmiyorum, sadece tehlikeli olduğunu biliyorum. Ve Rone..." Endişeyle ona baktı. "Onu gördüğümüzde tanıyacağımızı sanmıyorum. Sanırım bir şekilde kendini gizliyor."

Arkadaşı kaşlarını çatı. "Başka ne gördün? Kehanetle ilgili bir şey?"

Birkaç hafta önce, Kate Bilinmesi gereken bir rüya görmüştü... Bu rüyada ona garip bir ayet verilmişti...

Eski bir tehdit yeni bir

tehdit Sessizlik içinde

büyüdü Sadece

çözülebilir

Doğru atlayan biri tarafından

Kız erkeğe, erkek kıza dönüşür

Bir olmadıkları sürece

Onlar dışında

Ruhların değiş tokuşu

Rollerin yer

değiştirmesi Ama bu

değişimin bedeli ağır

olacak.

Tekerleme gelecek hakkında uyarıyor ve bir tür yardım vaat ediyor gibiydi ama bu yardımın nereden geleceğini söyleyemiyordu.

"Hayır," dedi Rone'a. "Görebildiğim kadarıyla değil. Sadece *onu* zihnimin gözünde tekrar tekrar görüyorum. Ve hepimize kötülük dilediğini, bize zarar vermek için planlar yaptığını hissedebiliyorum. Ama sadece *bize* değil, tüm Kindred ırkına." Titredi. "Bu *korkunç bir şey.*"

"Komutan Sylvan ile bu konuyu tekrar konuşmak ister misiniz?" Rone ciddi bir şekilde sordu.

Kate başını salladı. "Hayır, bunun ne yararı olacak ki? Bu da diğer rüyaların aynısı. Yeni bir bilgi yok, sadece ben çıldırıyorum."

Rone kaşlarını çattı. "Yine de onunla konuşmak ve sana güvenli bir yatıştırıcı yazıp yazamayacağını görmek istiyorum. Neredeyse her gece kötü rüyalar görüyorsun, bunun bebekler için kötü olabileceğinden korkuyorum."

Büyük bir elini Kate'in henüz yuvarlaklaşmamış ama biraz daha dolgun görünmeye başlayan karnının üzerine koydu. Kate, Canavar'la buluşması ve onu takip eden iki tutkulu gece sayesinde üçüz bebek bekliyordu. Neredeyse bir yıl daha doğurmayacaktı ama Rone küçük ailesi söz konusu olduğunda şimdiden koruyucu baba moduna geçmişti.

Kate, "Bebekler yüzünden hiçbir şey almak istemiyorum," diye itiraz etti. "Ya onlara zarar verirse?"

"Eminim Komutan Sylvan onlara zarar verecek bir şey vermez, o çok iyi bir doktordur," dedi Rone yatıştırıcı bir sesle. "Bu kadar stres altında olmanızın ve iyi bir uyku çekememenizin onların gelişimi için kötü olacağından endişeleniyorum."

Kate içini çekti ve başını salladı. "Pekâlâ, onunla yarın konuşuruz. Şimdilik uyumaya devam edelim."

Rone ona eleştirel bir gözle baktı ve kaşlarını çattı.

"Böyle titrerken tekrar uyumayı nasıl bekliyorsun? Bence ısınmaya ihtiyacın var. Hadi, seni yüzme havuzuna götürüyorum."

"Ama gecenin bir yarısı," diye itiraz etti Kate, adam onu kollarına alarak zahmetsizce ayağa kalkarken.

"Bu hiçbir şeyi değiştirmez. Isınman ve rahatlamak gerek. Her şey yolunda bebeğim." Şefkatle yanağından öptü. "Bırak seninle ilgileneyim."

Kate iç çekerek onun kollarında rahatladı. Ufak tefek yapısı nedeniyle son derece bağımsız bir kadındı. Ama Rone onunla her şekilde ilgilenmeyi seviyordu ve o da rahatlamayı ve ona izin vermeyi öğrenmişti. Bu onların ilişkisine başka bir boyut katmıştı.

Zaten sevgi dolu bir ilişkiydi ve güçlü, kaslı kollarında tutulmak ona kendini güvende hissettiriyordu.

Ana Gemi'nin güzel yanlarından biri de her konuk süitinde bulunan banyo havuzuydu. Özellikle Kate'in boyutlarında biri için yüzülebilecek kadar büyük bir küvette ve içindeki su hafif kokulu ve lezzetli bir şekilde sıcaktı.

Rone loş bir ışık istedi ve yumuşak, altın rengi bir parıltı banyo odasını doldurdu. Kate'in gitmesine izin vermeden ikisini de soymayı başardı ve sonra Kate hâlâ kollarındayken geniş mermer basamaklardan indi.

"Çok sıcak olursa bana haber ver," dedi ona, buharlı suya sessizce girerlerken.

Biraz sıcaktı ama Kate buna aldırmadı. Rüyalar onu her zaman iliklerine kadar üşümüş hissettirirdi; etrafını saran sıcak su harika hissettiriyordu.

İç çekerek başını Rone'un geniş göğsüne yasladı.

"Mmm, bu çok iyi hissettiriyor. Haklıydın tatlım, tam da ihtiyacım olan şeydi."

"İhtiyacım olan şey, seninle ilgilenilmesi." Rone doğal, tatlı kokulu bir köpük yayan büyük, kabarık bir süngere uzandı. Bu, Kindred'ın bulduğu ve kendi kullanımları için modifiye ettiği bir başka yaratıktı. Kate'in anladığı kadarıyla, sünger yaratık eskiden bu köpüğü yırtıcılara karşı doğal bir savunma olarak yayıyordu. Şimdi ise genetiği, sıkıldığında lezzetli kokulu özü salacak şekilde değiştirilmişti. Kokusu ona hindistan cevizini, çileği ve adını tam olarak koyamadığı başka bir şeyi hatırlatıyordu. Tarçın mı? Vanilya mı? Kate bilmiyordu, tek bildiği onu sevdiğiydi.

Rone onu önünde durdurup yıkamaya başladığında zevkle mırıldandı. Uzun, kıvrık kızıl saçları zaten ensesinde bir topuz halindeydi çünkü açık uyumayı sevmiyordu, bu yüzden Rone ensesinden başladı. Süngeri boğazının çukurunda ve omuzlarının kıvrımında nazikçe okşayarak gergin kasları yoğurdu ve neredeyse sıcak su ve şefkatli masaj kadar onu rahatlatan yatıştırıcı sözler mırıldandı.

"Tanrım, çok güzelsin *Lalli*," diye mırıldandı kısık sesle, kollarını ve ardından göğüslerinin yanlarını sabunlarken. Adam o kadar büyüktü ki, Lalli onun tarafından tamamen kuşatılmış, uzun ve kaslı kollarıyla çevrelenmiş gibi hissediyordu. Bu hiç bitmesini istemediği harika ve güvenli bir histi.

Rone onu yıkamaya devam ederken küçük bir nefes aldı; dolgun göğüsleri suyun içinde yüzüyordu, sert meme uçları yüzeyin hemen üzerindeydi. Rone süngerle nazikçe ovarak kadının geri kalanını sabunlasa da, gergin pembe tepelerden kaçınmaya dikkat etti.

Kate eĞinin saygılı olmaya çalıştığını biliyordu -Rone bu banyonun cinselliğe dönüşmesini istememiĞti- daha çok onun sıcak ve rahat olmasını sağlamakla ilgileniyordu. Ama elinde değildi - vücudundaki büyük elleri onu tahrik ediyor, daha hassas bölgelerini nazikçe okşarken sıcak ve huzursuz hissetmesine neden oluyordu.

"Bu... sorun değil," diye fısıldadı nefes nefese. "Beni orada yıkayabilirsin, istersen göğüslerimi de yıkayabilirsin."

Rone, "Siz insanların dediği gibi bir şeyler hissettirmeye çalışmıyorum," diye itiraz etti. "Sadece seni iyi hissettirmek istedim."

Kate zihinsel bağlantıları aracılığıyla, "*Ellerini üzerimde hissetmek beni iyi hissettiriyor*," dedi. "*Devam et ve bana dokun, dokunmanı istiyorum*."

"*Eğer gerçekten istediğin buysa bebeğim, seve seve yaparım*."

Roan yumuÇak, aç bir homurtuyla süngerı bıraktı ve Kate'in göğüslerini büyük, sıcak elleriyle kavradı. Adam meme uçlarını nazikçe koparıırken Kate hırıltılı bir nefes aldı ve hassas tepe noktalarından kalçalarının arasındaki yarığa doğru kıvılcımlar saçtı.

"Rone..." diye inledi yüksek sesle, ona doğru bastırarak. Uzun, sert gövdesinin sırtının alt kısmını dağladığını hissedebiliyor ve onu kalçalarının arasına alabilmeyi diliyordu. Ama adam ondan çok daha uzundu ve bu imkânsızdı.

"Hayır, tam olarak imkânsız değil," diye gönderdi ve bağlantıları aracılığıyla onu duymuş olması gerektiğini fark etti. *"Ama henüz kalçalarının arasında olmama gerek yok."*

-"Seni yıkamayı bitirmedim."

Adamın büyük, sıcak ellerinden biri su yüzeyinin altına inip amını avuçladığında Kate yumuşak bir nefes verdi.

"Tamam mı bebeğim?" diye mırıldandığını duydu o derin, yumuşak sesiyle. "O küçük, yumuşak amını okşamamı ister misin?"

"Evet," diye fısıldadı Kate, yüksek sesle konuÇup konuÇmadığının farkında bile olmadan, adamın geniş avucunun içine iyice gömüldü. "Evet, *bayıldım*."

"Seni içerde de yıkayayım mı?" Derin sesi alaycı bir nota taşıyordu. "O küçük tatlı amını açmamı ve amının derinliklerini yıkamamı ister misin bebeğim?"

Kate onun kollarında kıvrandı. Tanrım, onunla müstehcen konuÇmasına *bayılıyordu!* "Evet," diye inledi nefes nefese. "Evet, *lütfen*, Rone!"

"Pekala o zaman, rahatla ve yumuşak küçük amcığını yıkamama izin ver," dedi.

mırıldandı.

Kate denedi ama Roneun elinde rahatlamak zordu, daha fazlası için sessizce yalvararak kalçalarını yukarı kaldırmamak zordu. Uzun süre yalvarmasına gerek kalmadı, Rone iki uzun parmağını kullanarak amının dıÇ dudaklarını araladı ve ılık bir su akıntısı iç kıvrımlarını okÇadı.

"Oh!" Kate çaresizce onun eline doğru kıvrandı. Son zamanlarda orası o kadar hassastı ki, en hafif dokunuş bile onu harekete geçiriyor gibiydi. Rone da bunu biliyor gibiydi; ona zar zor dokunuyor, bir parmağının ucuyla klitorisinin şişmiş düğmesinin etrafını hafifçe okşuyordu.

Kate nefes alamıyormu? gibi hissedene kadar içinden bir his geçti. Tanrım, ona nasıl dokunacağını her zaman nasıl biliyordu? Böyle devam ederse boşalacaktı... çok *sert* boşalacaktı.

Ama elime boşalmanı istemiyorum. Rone'un zihnindeki ses alçak, şehvetli bir hırıltıydı.

"Rone!" diye yüksek sesle itiraz etti adam elini yavaşça geri çekerken. "Neden durdun? Çok *yaklaşmıştım*."

"Ne kadar yakın olduğunu biliyorum bebeğim," diye mırıldandı. "Ve inan bana, seni oraya götüreceğim, söz veriyorum."

Yüzme havuzunun kenarına gitti ve birkaç havlu yerleştirmeye başladı.

"Ne yapıyorsun?" Kate ona doğru ilerleyerek sordu.

"Bu." Yavaşça onu belinden tuttu ve sanki bir oyuncak bebekten daha ağır değilmiş gibi kaldırdı. Onu dikkatlice katlanmış havluların üzerine yatırdı, böylece havuzun kenarında oturuyordu ve sadece bacakları suyun içindeydi. Sonra üşümesini önlemek için omuzlarına kuru bir havlu daha sardı.

"Rone?" Rone kalçalarının arasındaki pozisyonunu alırken Kate ona kararsızca baktı. Bir Wulven Kindred olduğu için onu sık sık tatması gerekiyordu ve diliyle onu tatmin etmek için çok zaman harcıyordu ama bu neredeyse her zaman yatak odasında oluyordu. Kate buna aldırılmıyordu, hatta bazen Tadım Salıncağı'nı bile kullanıyorlardı, böylece Rone onun içine girerken o da rahatça asılı kalabiliyordu.

saatlerce. Ama her nasılsa, tüm oral aşk maceralarına rağmen, bunu küvette hiç yapmamışlardı.

"Çünkü daha önce hiç yüzme havuzumuz olmamıştı," dedi Rone, onun kalçasını öpüp yukarı bakarak. *"Hadi bundan faydalanalım."*

"Pekâlâ." Kate gülümsedi ve bir eliyle onun gür, vahşi siyah saçlarını okşadı. Arkadaşı o kadar büyüktü ki, havuzun kenarında otururken bile ona ulaşmak için çömelmesi gerekiyordu. Aldırmıyor gibi de görünmüyordu.

"Lalli," diye mırıldandı, dilini uyluğunun iç kısmında nazikçe gezdirerek. *"Sadece rahatla ve seni tatmama izin ver... seni iyi hissettirmeme izin ver."*

"Tamam... tamam," diye fısıldadı Kate, bacaklarını onun için biraz daha açarak. Adamın kızın amına doğru ilerleyip yanağını kızın tepesindeki hafif kırmızı buklelere sürmesini izledi.

"Mmm..." Çıkan ses saf bir zevk hırıltısıydı. "Kokunu seviyorum bebeğim... Çok güzel kokuyorsun... Tadın çok güzel..."

"Ben... Hoşuna gitmesine sevindim." Kate ani bir ihtiyaç dalgası hissetti - onun kendisine dokunması gerektiği hissi. gür saçlarını sıkıca kavrayarak onu kendine doğru çekti.

Rone onun bu agresif hareketinden hoşlanmışa benziyordu çünkü ona saf bir şehvet ifadesiyle bakıyordu.

"Aynen öyle bebeğim, bana ihtiyacın olan yeri göster. Tatlı küçük amcığına zevk vermek için beni tam doğru noktaya koy."

Kate cevap olarak onu tekrar çekiştirdi ve kalçalarını talepkâr bir şekilde yukarı bastırdı. *"Daha az konuğ, daha çok hareket et,"* diye yarı Çakayla bağlantıyı gönderdi.

Rone daha fazla kelime israf etmedi. Bunun yerine, başparmaklarıyla amının dış dudaklarını aralayıp içeri daldı ve alttan başlayıp yarığının en üstünde biten uzun, yavaş bir yalamayla amının tadına baktı.

"Ah!" Sıcak dili klitorisinin hassas yumruğunun üzerinden geçerken Kate nefesini tuttu. "Oh Tanrım... Oh, *Rone!*"

Onu tekrar yaladı, zaman ayırdı, lezzetinin tadını çıkardı ve sonra klitorisinin etrafında büyülü daireler çizmeye başladı, yaptığı her devrede Kate'in zıplamasına ve inlemesine neden oldu. Havuzun kenarında oturmanın ne kadar sıcak olduğuna inanamıyordu, bacaklarının arasında hareket ederken aşağıya bakıyor, onun şişmiş amını yalayıp emmesini ve tadına bakmasını izliyordu.

Onu uçurumun kenarına iten şey, neredeyse dilinin ona verdiği zevk kadar bu görüntüydü. Birden içinde biriken zevk doruğa ulaştı ve nefesi kesilerek adamın saçlarını sıkıca kavradı.

Rone onun bu hareketinin ne anlama geldiğini çok iyi biliyordu. Kalçalarını iri elleriyle kavrayarak dilini onun derinliklerine bastırdı, kuyusundan akan balı tatmak için sabırsızlanıyordu.

"Oh...*Oh!*" Kate'in sırtı kavislendi ve ayak parmakları kıvrıldı, onunla buluşmak için bastırdı, utanmadan yüzüne bindi, zevke tamamen teslim oldu. Ve tüm bunlar olurken, Rone onunla kaldı, ağzı hala kalçalarının arasında meşguldü, büyük elleri onu sabit tutarken, Kate onun altında kıvrandı ve kıvrandı.

Kate, orgazm içinden ve üzerinden akarken inledi ve Rone'un uzun, sıcak dili sularını yaladı. Tanrım, ihtiyacı olan şey *buydu* ve Rone'un da buna ihtiyacı olduğunu biliyordu. Wulven Kindred'ler eşlerine açlık duyarlar, neredeyse çaresizlik noktasına varacak kadar onların tadını arzularlardı. Kate izin verse koca Kindred bütün geceyi onun kalçalarının arasında geçirebilirdi ama Kate aniden bitkin düğmüştü.

Zevk nihayet dindiğinde, enerjisi tamamen tükenmiş bir halde kollarının üzerine yığıldı.

Rone onun hareketini hissetti ve yukarı baktı, ağzı ve çenesi onun nektarıyla parlıyordu.

"Kate? Bebeğim, iyi misin?"

"İyi..." Kate'in sesi yorgunluktan soluklaşmıştı. "Sadece gerçekten... gerçekten *yorgunum*

Birdenbire."

"Hamilelik yüzünden," diye mırıldandı Rone. "Komutan Sylvan aynı anda üç bebek taşımanın seni gerçekten yoracağını söyledi, özellikle de ilk dört aylık dönemde."

"Özür dilerim..." Kate bir esnemenin geldiğini hissetti ve onu durduramadı. "İstedim... sevişmek istedim."

Rone ona bir kaşını kaldırdı.

"Az önce ne yaptığımızı sanıyorsun?"

"Evet, ama sen... şey yapamadın..." Kate ona eliyle işaret etti ve tekrar esnedi.

"Evet, iki kez yaptım." Kurt gibi sıırttı ona. "Seni tattığımda boşaldığımı hep unutuyorsun."

"Ah...doğru ya." Kate tekrar esnedi. "Dürüst olmak gerekirse, artık gözlerimi zor açık tutuyorum. Neyim var benim böyle?"

"Hamilesin, üç aylık hamilesin, *Lalli*." Rone kurulandı ve Kate'in üzerindeki tüm suyu silebilmek için onu ayağa kaldırdı. Sonra onu nazıkçe kollarına aldı ve başını göğsüne yasladı. "Biraz yorgunluk beklenebilir. Ama şimdi sıcak ve rahat mısın? Sence tekrar uyuyabilir misin?"

"Eğer bana sarılırsan." Kate ona baktı ve kalbinin sevgiyle dolup taşıtığını hissetti. "Senin kollarında olduğum sürece kendimi uyuyacak kadar güvende hissedeceğim."

"Elbette bebeğim, bütün gece sana sarılacağım," diye söz verdi nazıkçe. Onu kucaklayarak yatağa götürdü ve yavaşça yatağın iki yanına yerleştirdi.

çarşafı. Adam yanına kaykılıp onu iri bedenine doğru çekerken, Kate rüyanın ona getirdiğı tüm korku ve endişenin kaybolmasıyla rahatladığını hissetti.

Ama dalmadan önceki son düşüncesi kehanetle ilgiliydi. "Doğru Zıplayan" neredeydi? Ne yapıyordu ve onları büyüdüğünü hissettiğı tehditten kurtarmak için zamanında gelecek miydi... yoksa çok mu geç kalacaktı?

Onuncu Bölüm

"Yine *nereye* sıcak balmumu sürmek istiyorsun?" Kerov sıkılmış kadın teknisyene inanamayarak baktı ve bu karmaşanın içine nasıl girdiğini merak etti. Doğru ya, her şeye sebep olan Frankie'nin en iyi arkadaşı Lacy'ydi. Ona Frankie için tıbbi bir randevu ayarladığı izlenimini vermişti. Dehşet içinde bunun böyle olmadığını anlamaya başlamıştı.

"Wax me Beautiful" adlı tesise vardıklarında ve bir dolaptan ancak daha büyük olan küçük bir arka odaya götürüldüğünde bunun tuhaf olduğunu düşünmüştü. Orada steril, çatırdayan kağıtlarla kaplı yastıklı bir muayene masası ve fokurdayan sarı sıvıyla dolu küçük bir kaptan başka bir şey yoktu.

Kerov kaşlarını çattı ve etrafına bakındı - tıbbi ekipmanın olmadığı bu kadar küçük bir alanda ne tür bir test yapılabilirdi ki? Ve bu sarı, yapışkan sıvı ne içindi?

"Pekâlâ," dedi onu odaya geri götüren görevli. "Yoga pantolonunu ve iç çamaşırını çıkar ve bacaklarını iki yana açarak masanın üzerine uzan."

"Ne? *Neden?*" Kerov talep etti.

Kız kaşlarını çattı ve çiğnediği pembe, yumuşak maddeyle bir patlama sesi çıkardı. Kerov'un hoşlanmadığı yumuşak ve tatlı bir kokusu vardı.

"Helga sana *ağda* yapabilsin diye tabii ki! Pantolonunuz hala üzerinizdeyken güzelliklerinize ulaşamaz!"

"Helga mı?" Kerov ona bir kaşını kaldırdı.

"Ağda teknisyeniniz." Görevli onun kolunu sıktı. "Dinle, ona *bayılacaksın*. O kadar hızlı ki hiçbir şey hissetmeyeceksiniz." Ve

Pek de güven verici olmayan bu sözlerin ardından onu muayene masasının ve sarı, fokurdayan sıvının bulunduğu tencerenin olduğu küçük odada yalnız bırakmıştı.

Kendini daha önce hiç olmadığı kadar savunmasız hisseden Kerov, dar pantolonu ve minik, dantelli iç çamaşırlarını çıkarmış ve söylendiği gibi masaya tırmanmıştı. Dolgulu masa çıplak kıkına soğuk geliyordu ve o hareket edip alışmaya çalıştıkça bembeyaz kâğıt çatırdıyordu. Kızın söylemesine rağmen bacaklarını açma fikri hoşuna gitmemişti.

Eve döndüğünde kendi bedeninde çıplaklık önemli bir şey değildi. Üsteki diğer erkeklerle her zaman çıplak duş alır ve bunu hiç sorun etmezdi. Ancak burada, bir şekilde yanlış görünüyordu. En çok da Frankie'nin en özel ve hassas bölgelerinin teşhir edilmesine itiraz ediyordu. Bacaklarını açtığında, amının dudaklarının da açıldığını hissedebiliyordu; bu da kendisini yoğun bir şekilde açıkta hissetmesine neden oluyordu ve bu hiç de umurunda değildi.

Tam yerleşmek üzereyken kapı çarparak açıldı ve kaslı kolları ve küçük, koyu renk gözleri olan iri yarı bir kadın iş yapar odaya daldı. Kerov, bir Dünya kadınına göre oldukça uzun boylu ve çok sağlam görünümlü olduğunu düşündü. İnce, koyu renk saçları parlak alnından geriye doğru taranarak ensesinde bir topuz haline getirilmişti ve üst dudağının üzerinde de hafif bir siyah saç kalıntısı vardı; neredeyse bir bıyık. Kerov bir an için onun gerçekten kadın olup olmadığını merak etti ama heybetli göğsü bu soruyu ortadan kaldırdı.

Bu arada, giydiği ince bluzun altında Frankie'nin meme uçlarının endişeyle sertleştiğini hissedebiliyordu. Şimdi onun altına giyeceği iç çamaşırını bulmak için daha fazla uğraşmış olmayı diliyordu. Frankie'nin meme uçlarının, onları koruyacak ince üstlükten başka hiçbir şey olmadan hassas noktalar haline geldiğini hissetmek, kendisini daha da savunmasız hissetmesine neden oldu.

"Pekâlâ tatlım," diye seslendi Helga, kapıyı arkasından tokatlayarak kapattı ve fokurdayan sarı sıvının olduğu tencereye gitti. "Hadi şu işe başlayalım.

aşk kurabiyen. Şimdi ağdayı önce hangi tarafa sürmek istersin?" "Sıcak...

balmumu mu?" Kerov dehşet içinde elinde balmumu tutan görevliye baktı. tenceredeki yapışkan sarı yapışkan maddeyle kaplanmış ince bir tahta kürek. Görünüşe göre arasındaki hassas bölgeye sürmek istiyordu.

"Evet, sıcak ağda. Kılılı küçük bisküvini başka nasıl güzel ve pürüzsüz getireceğiz?"

Kerov kalçalarını . Hayatında hiç bu kadar savunmasız hissetmemişti. -Kadınların sık sık böyle hissedip hissetmediğini merak ediyordu. Eğer öyleyse, bir kadın bedeninde kalıcı olarak sıkışıp kalmayı asla istemezdi. Kendini çok korunmasız hissediyordu.

Ve şimdi kendini tam olarak neye maruz bıraktığını biliyordu. Lacy'nin yemek sırasında söyledikleri ona neredeyse hiçbir anlam ifade etmemişti ama şimdi soğuk, yastıklı muayene masasında çıplak ve savunmasız yatarken Kerov korkunç bir keşifte bulundu.

"Ağdayı *nereye* koymak istiyorsun?" diye tekrar sordu, hâlâ inanamıyordu.

"Va-jay-jay'ine, tatlım. Brezilyalı için para ödedin, değil mi? Demek bu buymuş."

"Öyle mi? Ama... neden?"

"Seni pürüzsüz ve seksi yapmak için." Teknisyen tekrar sormadan işe koyuldu. Korkunç derecede güçlü elleriyle kalçalarını açarak sıcak, yapışkan balmumunu Frankie'nin amının tümseğini süsleyen yumuşak, küçük buklelerin üzerine sürmeye başladı.

Isıtılmış balmumu hassas bölgeye temas edince Kerov irkildi. Ancak Kerov kendini geri çekmeden teknisyen tahta raketini bıraktı ve ince kumaş şeritleri aldı. Onları balmumuyla kaplı bölgenin üzerine bastırdı ve şiddetle ovdu.

"Hey!" Kerov onu tekmelemek istedi -bacaklarının arasına *dokunmakla* ilgili hiçbir şey söylememiştir! Kendisi de Frankie'ye olan saygısından o bölgeyi ellemekten kaçınmıştı ve şimdi tamamen yabancı biri sıcak balmumu damlatıp her tarafına sürüyordu!

Ancak bir dakika sonra Helga bezin ucundan tutup kopararak yumuşak bukleleri ve derisinin yarısı gibi görünen kısmı da beraberinde götürdüğünde öfkesi saf bir acının içinde unutuldu.

"Ahh!" Kerov dimdik oturdu, tüm sinirleri acı içinde karıncalanıyordu. "*Yedi Cehennem*'de ne var?" diye sordu.

Teknisyen, "Tamam tatlım, her şey yolunda," diyerek onu yatıştırdı. Onu omzundan tutarak masanın üzerine geri itti. Adam mücadele etti ama kadın Frankie'den çok daha iriydi ve inanılmaz derecede güçlüydü. "İlk taraf en kötüsüdür, söz veriyorum."

"İlk taraf mı?" Kerov aşağı bakınca Frankie'nin yumuşak, siyah buklelerinin sadece yarısının gitmiş olduğunu dehşetle fark etti. Bu sadist kadın gerçekten de işlemi *tekrarlamaya* niyetli miydi? Görünüşe göre öyleydi, çünkü Kerov itiraz edemedi kadın küçük tahta küreği kapmış ve Frankie'nin tepesinin diğer tarafını da sıcak balmumuna bulamıştı.

"Hayır!" Kerov bağırarak masadan kalkmaya başladı. Ama teknisyen onu tekrar yere bastırdı. Gerçekten de *korkunç derecede* güçlüydü.

Fiziksel olarak aşırı güçlü olmak Kerov için yeni ve korkunç bir deneyimdi. Hayatında akranlarından daha büyük ya da daha güçlü olmadığı bir zamanı neredeyse hiç yaşamamıştı. Mücadele etti ama boşuna -Helga ona işkence etmeye kararlıydı.

"Sakin ol tatlım ve şu işi bitirelim," diye tersledi, sabrının tükenmekte olduğu belliydi.

"Bu işin bitmesini istemiyorum, hiç bitmesini istemiyorum! Beni *hemen* bırakmanı istiyorum." Kerov ona ters ters bakarak hırladı. Ama en korkutucu hırıltısı bile Frankie'nin sesinde yüksek ve cırtlak çıkıyordu. Kahretsin ama bir kadın bedenine hapsolmaktan bıkmış usanmıştı!

"Üzgünüm ama şekilde gitmene izin veremem - eğer balmumu ben sökmeden önce kurursa *asla çıkaramazsın*." Helga ona uyarıcı bir bakış attı. "İstediğin bu mu? Kukundan sarkan koca bir tomar kurumuş balmumu mu?"

Kerov kendine hâkim olmak için mücadele etti. Frankie'nin vücudunu girdiğinden daha kötü bir halde bırakamayacağı açıktı. Başarısız yoga pozu yüzünden alnında zaten bir yumru vardı. Ve sarımsı yapışkanın kurumuş bir tomarının bu kadının "hoo-ha" dediği şeye kalıcı olarak yapışmış olması açıkça daha da kötü olurdu.

"Pekâlâ," dedi sonunda, kendini soğuk masaya yaslanmaya ve kalçalarını açmaya zorlayarak. "Ama *acele et*."

"Elimden geldiğince hızlı," diye mırıldandı Helga. Bir kez daha ince beyaz kumaş şeritleri uyguladı ve bir kez daha acı veren yırtılma acısı yaşandı.

Kerov alt dudağını kanayana kadar ısırdı. Savaş alanında sayamayacağı kadar çok kez yaralanmıştı ama bu düzeyde bir kişisel acı ona yabancı geliyordu. Ayrıca, savaşın sıcaklığında açılan yaralar neredeyse hiç hissedilmezdi; insan kanadığını fark edemeyecek kadar savaşmakla meşguldü. Ama şu anda dikkatini dağıtacak Sürü'yle vahşi bir çatışması yoktu - burada yatmak zorundaydı, açıkta ve acı çekiyordu, bu kadının ona işkence etmesine izin veriyordu ve ne için? Frankie pürüzsüz bir am tepeciğine sahip olabilsin diye mi? Bu neden gerekliydi? Tıbbi amaçlar için mi? Dini nedenler belki? Onun dünyasındaki insanlar alt bölgelerdeki kılları bir tür iğrençlik olarak mı görüyorlardı? Onların nesi vardı?

"Pekâlâ, en kötüsü bu kadarmış," diye açıkladı Helga, bacaklarının arasına bakarak belirgin bir memnuniyetle. "Şimdi sadece birkaç rötuş yapmamız gerekiyor."

Şanslısın ki başlangıçta çok kıllı değilsin."

"mı?" Kerov ona baktı. "Bu *daha fazla* yırtmak istediğin anlamına mı geliyor? Saçını mı?"

"Sadece birazcık, bu gece erkeğin için güzel ve pürüzsüz olmak istiyorsun, değil mi?" Helga işveli bir ses tonuyla sordu. "Ne de olsa dışarıdaki arkadaşın bana ateşli bir randevun olduğunu söyledi. Onun senin kadın hazinelerine hayran olmasını istemiyor musun?"

Kerov midesinin öfkeyle düğümlendiğini hissetti. İşkence ve acı çekmesinin nedeni *bu* muydu? Herhangi bir tıbbi sorun ya da dini inanç yüzünden değil de Frankie'nin kendisini muhtemelen -hayır, *şüphesiz*- hak etmeyen bir erkeğe verebilmesi için mi?

"Hayır," dedi kalın bir sesle. "Hayır, yabancı bir erkeğin ya da başka birinin sizin deyiminizle 'kadın hazinelerime' hayran olmasını istemiyorum."

Kadın içini çekti. "Pekâlâ, öyle olsun. O halde arkaya geçiyoruz. Ters çevirin ve yanaklarınızı açın."

"Ne?" Kerov duyduklarına inanmakta güçlük çekiyordu. "*Oraya* da mı sıcak balmumu koymak istiyorsun?"

"Bak, ön tarafın acıttığını biliyorum ama inan bana arka taraf *çok* daha iyi," diye makul bir söz verdi Helga, ağda kabına geri dönüp ince bir kürek daha batırdı. "Neredeyse hiç sinir ucu yok, bu yüzden-"

Ama o daha sözünü bitiremeden Kerov masadan kalktı ve pantolonunu kaptı. Pantolonu çekmeye başladı, yumuşak kumaş Frankie'nin yumuşak bukle yuvası olan çiğ et tümseğine süründüğünde yüzünü buruşturdu.

"Tatlım, ama." Helga bir elini kalçasına koydu. "Ya erkeğin kıkından bir şeyler yapmak isterse? Ne yapacaksın, ona kıllı bir aşk deliği mi göstereceksin? Bunu istemezsin!"

"Benden uzak dur." Kerov parmağıyla onu işaret etti. "O zehirli yapışkan maddeyi anatomimin diğer kısımlarına da bulaştırmanı istemiyorum."

"Ama-"

Kerov onun serzenişinin geri kalanını duymadı. Düğmeyi çevirerek küçük işkence odasından kaçtı, yürümek acı verdiği için olabildiğince hızlı topallıyordu.

Frankie, diye düşündü giderken, kendisini kovaladığından korktuğu aşırı hevesli teknisyene dikkat ederek. Eğer bir gün geri dönersek, sana ödeyecek çok şeyim olacak! Benim bedenimde neler yaşadığın umurunda değil, seninkinde yaşadıklarım kadar kötü olamaz!

* * * * *

"Ugh! Bittim!" Frankie Komutanların koğuşundaki bir karyolaya yığıldı. Kerov'un üniformasının boğazını sıkı yakasını gevşetmek istedi ama o kadar yorgundu ki üniformayı bir arada tutan garip mandal mekanizmasıyla uğraşmak istemedi.

Ne sabah ama!

Frankie en son çocukken bir geçit törenine katılmıştı. Dördüncü sınıfta Güney Tampa'daki Çocuk Gasparilla geçit törenine katılmıştı ama sadece birkaç blok yürümüşlerdi ve eğlenceliydi. Nasıl eğlenceli olmasın ki? Müzik çalıyor, insanlar tezahürat yapıyor ve herkes yolun her adımında şeker ve plastik boncuk kolyeler fırlatıyordu. Tarsia'da bir geçit töreni -ya da burada denildiği gibi bir inceleme- çok farklıydı.

Bir kere, ortam pek de şenlik havasında değildi - geçit töreninin eğlence amaçlı olmadığı açıktı. Sıra sıra dizilmiş üniformalı askerlerin ciddiyetle yürüdüğü askeri bir olaydı. Frankie'nin görebildiği kadarıyla ne şekerleme, ne boncuklar, ne de büyük renkli şamandıralar vardı... ve eğlence de yoktu.

Doğru, sokaklar bu görkemli gösteriyi izlemeye gelen sıradan vatandaşlarla doluydu ama hiçbiri tezahürat yapmıyor ya da bağırmıyordu. Aslında, görebildiği kadarıyla hiçbiri glmsemiyordu bile. Birbirleriyle konuşmadan amaçsızca kenarda dolanıyorlardı, askerlerin geçişini izlerken yüzleri kaskatı kesilmişti. Frankie, orada bulunmalarının emredildiği ve sadece inceleme bitip evlerine dönene kadar zaman geçirdikleri izlenimine kapıldı.

Frankie'ye gelince, o da hiç eğlenmiyordu. Bunun nedeni Ursa'nın yaramazlık yapması değildi, gerçi Frankie Ursa'nın güvenlik için ahırda kilit altında tutulan yavrularından ayrılması gerektiğini düşünerek bundan korkuyordu. Ama büyük ayı-yaratık yavrularının güvende olduğunu anlıyor gibiydi; ayrıca olayın önemini de hissediyor gibiydi. Mükemmel bir formdaydı, Kerov'un komuta ettiği asker taburunun başında ilerliyor, rotasından bir kez bile sapmıyordu.

Yani Ursa iyiydi ama Frankie kesinlikle *değildi*.

Hayvanları severdi ama daha önce hiç ata binmemişti. Pek çok kız gibi ata binmek istemişti, atlarla ilgili bulabildiği her kitabı okuduğu bir dönemden geçmişti - *Savaş Adamı*, *Rzgrin Kralı*, *Arkadaşım Flicka*... ama okuduğu hiçbir şey onu Ursa gibi bir yaratığın üzerinde kilometrelerce oturmaya hazırlayamazdı.

Zorluk, devasa yaratığın sırtında kalabilmekte yatıyordu. Kerov'un uzun bacaklarıyla bile bu kadar geniş bir alana yayılmak zordu ve oturacak bir eyer ya da tutunacak bir dizgin olmadığı için Frankie kendini sürekli bir şekilde kayarken buluyordu. Ursa'nın mor tüylü kürkünün inanılmaz derecede kaygan olması da işine yaramadı. Frankie, Ursa'nın sırtındaki kaygan şeyi avuçladı ve yerinde kalmak için Kerov'un etkileyici karın kaslarını kullanarak dik oturmak için elinden geleni yaptı, ancak bu

sürekli mücadele. Ursa, yeterince uysal olmasına rağmen, pek de yumuşak bir yürüyüşü yoktu. Yuvarlanarak, ağır ağır yürüyüşü Frankie'yi deniz tutmasına yetiyordu.

Daha sonra bunun, country western barlarında gördüğünüz, ince bir yağ tabakasıyla kaplanmış mekanik boğalardan birine binmeye benzediğini düşündü. Yine de, geçit töreninin sonuna kadar geniş, sallanan sırtın üzerinde kalmayı başardı. Ne yazık ki geçit töreninin en sonunda Tarsus ordusundaki üst düzey yetkililerin oturduğu yüksek bir tribün vardı.

Frankie, Tarsus güneşinin kırmızımsı ışığının metallere ve hepsinin taktığı uzun, altın ve gümüş konik miğferlerden yansıdığını görebiliyordu. Üniformalarıyla birlikte giydikleri özel bir başlık olmalıydı; kendisinin giymek zorunda olmadığına çok sevinmişti. *Ağır* görünüyorlardı.

Tam bu korkunç geçit töreninin neredeyse sona erdiğine sevindiğini düşünüyor ve her şey bittiğinde biraz dinlenebileceğini umuyordu ki Ursa başını kaldırdı ve uzun metal şapkalardan göz kırpan ışığı gördü. Frankie bineğinin başının sarsıldığını gördü ve kaygan mor kürkünü daha sıkı kavramaya çalıştı. Ursa'nın gözlerindeki garip metalik güneş ışığı parıltısından ürküp kaçmasından korkuyordu.

Ama büyük yaratığa -ya da onu eğiten Kerov'a- yeterince vermemişti. Ursa parıldayan metal miğferlerin ne anlama geldiğini ve kendisinden ne beklendiğini çok iyi biliyordu. Ne yazık ki Frankie bilmiyordu.

Üst rütbeli subaylar ve Tarsan Ordusu'nun yüksek rütbeli subaylarıyla dolu kürsünün tam önüne geldiklerinde, Ursa aniden silkinip ayağa kalktı ve arka ayakları üzerinde şaha kalkarak tam boyuna ulaştı - on iki ya da on üç fit uzunluğunda olmalıydı.

Frankie nefes nefese kaldı ve can havliyle tutunmaya çalıştı ama bineğinin aniden şaha kalkmasına hazırlıklı değildi. Devasa yaratığın sırtından aşağı sarkarken ayakları sallanıyordu ama yine de mor kürkü kavradı ve kaldı,

Trib nlerde oturan askerlerin Ursa'nın omuz kürkünden sarkmasını garip bulmamaları için dua ediyordu.

Dayanmış olabilirdi ama Ursa'nın işi bitmemişti. Kulakları sağır eden bir k kremeyle kendini etkileyici bir şekilde salladı. Aynı anda, güdük bir kuyruk yerine sağrısından çıkan uzun tüyler, bir tavus kuşununkini aratmayan geniş, canlı ve renkli bir gösteriyle genişçe yayıldı.

Sarsıntı gösterisi çok fazlaydı. Frankie tutuşunu kaybetti ve bir tarafa doğru yuvarlandı, yuvarlanırken de ağzı tüylerle doldu. Yine de biraz zarafetle yere inmeye çalıştı. Yılların yoga deneyimini kullanarak küçük bir takla attı ve ayağa fırladı, kollarını açarak toplanan memurları selamlarken ağzının kenarından gizlice rengarenk tüyler tükürdü.

Sonunda tekrar ayağa kalktığında, Frankie eskiden vurdumduymaz olan bazı yüzlerde şaşkınlık gördüğünü düşündü ama bu konuda yapabileceği bir şey yoktu. Kötü bir durumda elinden gelenin en iyisini yapmıştı; tek umduğu Kerov'un kariyerine bu süreçte zarar vermemiş olmasıydı.

Ursa sonunda dört ayak üzerinde tekrar yere yerleşmiş ve kuyruk tüylerini indirmişti. Frankie onun geniş ve kaygan sırtına tırmanmaya çalışmak yerine, bir elini tüylü boynuna koymuş ve onun yanında yürümüş, giderken memurlara el sallayarak yine protokole aykırı davranmadığını ummuştu. Hâlâ şaşkın bakışlarla ona bakıyorlardı ama kimse onu durdurmaya çalışmadı. Sonunda inceleme bitmiş ve Ursa'yı ahıra geri g t rebilmişti.

Vücudundaki her kasın ağrıdığını fark etmeden önce anne ve yavruları arasındaki neşeli kavuşmayı görmek için sadece birkaç dakika kaldı. Ursa'ya binmek kesinlikle şimdiye kadar yaptığı en iyi ve *en zor* karın egzersiziydi. Frankie sessizce bir daha asla planking'den şikayet etmeyeceğine yemin etti!

Neyse ki Kerov'un anılarını hızlıca taradığında Komutanların kışlasının ahırlardan çok uzakta olmadığını gördü. Frankie oraya gitmiş ve kendini yalnız bulunca Kerov'un iri gövdesini ancak taşıyabilecek büyüklükte bir karyolaya yığılmıştı.

Ah, Kerov, diye düşündü, uyku onu ele geçirdiğinde ağrıyan kaslarını gererek. Neredesin ve bedenimde ne yapıyorsun?

On Birinci Bölüm

"Hmmm..." Kerov, Frankie'nin verdiği bilgiye göre ayna olduğunu söylediği gümüşü görüntü yüzeyinde kendisine eleştirel bir gözle baktı. Lacy'nin önerdiği gibi bir elbise giymişti; Frankie'nin giysi deposunun arka tarafında bulunduğu, düzgün bacaklarını çıplak bırakan uzun, fırfırlı bir giysiydi bu. Pembe fırfırları olan mor renkteydi ve yakasının etrafında yeşil yapraklarla daha da parlak pembe sahte çiçekler vardı. Ayrıca, elbisenin altında bir de jüpon vardı; elbisenin mor eteğini dramatik bir şekilde havalandıran geniş, beyaz, kabarık bir şey.

Mor ve pembeye boyanmış ayakkabılar kıyafeti tamamlıyordu. Yüksek, ince topukları vardı ve da onları yürümeyi inanılmaz derecede zorlaştırıyordu. Kerov biliyordu - son yarım saattir onlara alışmaya çalışıyor, aynanın önünde bir ileri bir geri sallanıyor, bileğini burkmamaya çalışıyordu.

Elbise ve ayakkabılara ek olarak, etkisini arttırmak için Lacy'nin "makyaj" dediği şeyi yapmaya çalışmıştı. Frankie'nin lavabonun yanındaki tazeliğinde bulmuş ve sonuçtan emin olmasa da uygulamak için elinden geleni yapmıştı. Yüzüne boya sürmek tuhaf gelmişti ama bunun bir Dünya kadın geleneği olduğunu düşünüyordu ve Frankie'yi taklit etme konusunda şimdiye kadar çok kötü bir iş çıkardığı için en azından denemesi gerektiğini hissetmişti.

Dudaklarındaki ve yanaklarındaki parlak kızıl lekeye bakarak kaşlarını tekrar çattı. Bu gece Frankie'nin evine gelen erkekle tanışmak için *gerçekten* böyle mi görünmesi gerekiyordu? Fark etmezdi, o piçi gönderecekti. Frankie için yeterince iyi olabilmesinin hiçbir yolu yoktu, bu yüzden-

"Hey, ne giyiyorum ben? Kuzenim Esperanza'nın düğünündeki nedime elbisesi. Bunu bir daha giymeyeceğime yemin etmiştim."

ne yapıyorsun? Ve yüzümün nesi var? Hiç bu kadar makyaj yapmamıştım!"

Kafasının içindeki tanıdık kadın sesi Kerov'un neredeyse rahatlamasına neden oluyordu.

"Frankie?" sordu yüksek sesle. "Sen misin?"

"Başka kim ki? Ve benim bedenimde ne yapıyorsun?"

Kerov sabırsızlıkla, "Geçen gece benim bedenimde yaptığın şeyin aynısını tabii ki," dedi. "Tamamlanmamış bir Anahtarımız daha olmalı - gerçi bir süreliğine tamamlandığı kesin. En azından benim tarafımda. Ben bütün gün senin bedenindeydim, peki ya sen? Sen benimkinde miydin?"

"Hiç yaptım mı!" Frankie uzun uzun iç geçirdi. *"Gezegeniniz berbat! Teçhizatınızı garip çiş emme borusu şeyine sıkıştırdım ve sonra da düşünuzdan su banyosu yaptım. Ve tüm bunlar bana kahvaltı olarak yeşil, kanayan bir hayvan kalbi parçası verilmesinden ve geçit töreninde evcil boz ayı-tavus kuşunuza binmek zorunda kalmamdan önceydi!"*

"Ekipmanlarım mı?" Kerov midesinin yavaşça takla attığını hissetti. "Şaftımı mı kastediyorsun? Ona ne yaptın? Yaraladın mı?"

"Bir erkeğin önce altındakiler için endişeleneceğine güven. Pantolonunu çıkarma dostum, değerli aletin gayet iyi. Ama alet demişken, bacaklarımın arası neden bu kadar kaşınıyor?"

Kerov, "Bunun nedeni en iyi arkadaşın Lacy'nin beni ağda salonu dediğin yerel işkence merkezinde bir 'bazilyon' yaptırmaya zorlamasıdır," diye tersledi.

*"Bir bazilyon mu? **Brezilyalı mı** demek istiyorsun?"*

"Adına ne derseniz deyin, bu sizin adınıza katlandığım bir işkencedir. Ve bu, en iğrenç yiyecekleri yemeye zorlandıktan sonra oldu.

Tarsia'da hayvanlara bile yedirilmedi ve Lotus Göleti'nde birçok aşağılayıcı poza maruz bırakıldı."

"*Lotus Pond*" mu? *Aman Tanrım, Sheila ile yoga testimi neredeyse unutuyordum! Nasıl geçti? Geçtin mi? İş aldım mı?*" Frankie heyecanla sordu.

Kerov yüzünü buruşturdu. "Şey...tam olarak değil."

"Ne? Ne demek 'tam olarak değil'? Benim anılarıma erişemedin mi? Seninkilere bakabildiğimi biliyorum - o lanet geçit töreninde Ursa'ya binecek cesareti de bu sayede buldum. Bu arada, tek pençesiyle kafamı koparabilirdi ve ilk başta **koparacağını** düşünmüştüm!"

"Evet, anılarınıza erişebildim," dedi Kerov sert bir sesle. "Ve tüm pozları soğukkanlılıkla yerine getirdim. Slurpean ve ateş böceği hariç." Alnındaki sadece biraz inmiş olan şişliği ovuşturdu. "Ama 'enerjimin' 'kapalı' olduğunu söyledi, her ne demekse."

"*Kahretsin.*" Frankie içini çekti ve neredeyse onun üzüntüden çöktüğünü hissedebiliyordu. "*Sheila bazen çok **tuhaf** olabiliyor.*"

Kerov alçak bir sesle, "Benim sen olmadığımı sezmiş gibiydi," diye itiraf etti. "Onunla çok fazla tartışmaktan korkuyordum, sizin toplumunuzda da benim toplumumda olduğu gibi Değişim'in hor görülüp yasaklanıp yasaklanmadığından emin değildim."

Sana söylediğimi sanıyordum, burada yer değiştirmek diye bir şey yok," dedi Frankie ona. "*Yani yasaklanamaz.*" Tekrar iç çekti. "*Sanırım sana çok kızamam - dün gece seni ve Xirnah'yı mahvettikten sonra olmaz.*"

Kerov bir rahatlama dalgası hissetti.

"Beni affettiğinize sevindim. Sizin rutininize uymak ve bedeninizde kendimi iyi hissetmek için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalıştım. Ama bazı şeyler o kadar tuhaf ve acı vericiydi ki onları anlamakta güçlük çekiyordum." Kaşlarını çattı. "Ben hâlâ

Neden tümseklerinizdeki kılları aldirmek istediğinizi anlamıyorum. Sadece bu gece buraya gelecek olan erkeği etkilemek için miydi?"

Kadının savunmaya geçercesine sertleştiğini hissetti.

"Profesör Ramlow'dan bahsediyorsanız, onu tümseğimle etkilemek gibi bir niyetim yok. Brezilya ağdası Lacy'nin fikriydi, aslında onunla birlikte gitmeyecektim."

"Ne?" Kerov neredeyse bağıırıyordu. "Bütün bunları bir uğruna mı yaptığımı söylüyorsun? O kadın Helga beni yere yatırdı ve kendi deyimiyle kukunun her tarafına sıcak balmumu sürdü ve sonra buklelerini köklerinden söktü. *Son derece* acı vericiydi ve ayrıca..."

"Ayrıca ne?" Frankie sordu.

"Ayrıca... travmatik," diye itiraf etti Kerov, sesi alçalarak. "Daha önce hiç kendimi savunamayacak ya da birinin bana saldırmasını engelleyemeyecek kadar güçsüz olmamıştım. Nasıl... nasıl dayanıyorsun?"

"Dişi olmaya nasıl katlanıyorum, demek istiyorsun?" diye sordu kuru bir sesle. *"Erkek olmaya, her zaman cesur ve güçlü davranmak zorunda kalmaya ve hiçbir şeyden korkmamaya nasıl katlandığını da sorabilirim - o lanet Ursa'ya binmek gibi seni çok korkutan bir şeye bile."*

Kerov iç çekti. "Sanırım kendi bedenlerimize geri dönmemiz gerektiğini söylüyoruz - kalıcı olarak."

"Ben de bundan yanayım! Ama nasıl?"

"Bilmiyorum ama inan bana, bunu elimden geldiğince düşünüyorum," dedi ona acımasızca. "Bu arada, Tarsia'daki bedenimde nasılsın? İnceleme iyi geçti mi?"

"Evet, oldukça iyi. Yine de çok yorucu - eyer ya da dizgin olmadan Ursa'nın sırtında bu kadar uzun süre kalmayı nasıl başarıyorsun? O kadar kaygan ki!"

"Çizmelerinizin parmak uçlarını eyer kapaklarına, yani kaburgalarının hemen altında, derisindeki doğal ceplere geçirmelisiniz." Konsantre olarak ona ne demek istediğini gösteren bir resim gönderdi. "Bu seni yerinde tutar, gözden geçirmenin sonunda kamburlaştığında bile."

"Kahretsin, ne demek istediğini anladım. Doğal deri üzengi gibi! Neden bu bilgiyi senin Ursa dosya dolabında bulamadım?"

"Dosya dolabı mı?" Kerov sordu.

Frankie ona birkaç çekmecesini olan ve önünde Ursa metal bir dolabın resmini gönderdi. *"Ben senin zihnini böyle görüyorum; her şey düzenli ve tertipli. Peki bu bilgiyi neden bulamadım?"*

Kerov omuz silkti. "Nereden bileyim? Belki de yeterince derine inmedin? Bu arada, bu *senin* zihninin." Ona, her yerde yığınlar halinde duran parlak renkli kumaş parçaları gibi fikirler ve anılarla dolu devasa odanın bir resmini gönderdi. "İnan bana, *bu* karmaşa içinde eğitmenin için doğru pozları bulmak kolay değildi," diye ekledi.

"Benim zihnimin çok dağınık olduğunu düşündüğünüz için üzgünüm ama sizinki çok katı. Ve dosya dolaplarının çoğu kilitli! Ne var bunda?"

"Bilmiyorum," dedi Kerov sert bir sesle. Kendini daha sakin hissetmeye başlamıştı ve az önceki çıkışından pişmanlık duyuyordu. "Ama umarım özel alanlara burnunu sokmuyorsundur. Size elimden gelen her türlü özeni gösterdim, ancak vücudunuzu keşfetme dürtüsü neredeyse ezici oldu."

Frankie onun iltifatına inanmadığını belirten zihinsel bir ses çıkardı.

"Evet, doğru, çok eminim. Bak, bunu söylemene gerek yok, senin tipin olmadığını biliyorum."

"Bu ne anlama geliyor?" Kerov talep etti.

"Yani, ben Xirnah gibi değilim - aslında onun tam tersiyim."

"Şey, sanırım bu doğru." Aynada tekrar onun uzun siyah saçlarına ve pembe ve mor kabarık elbisesinin gizlediği kıvrımlarına baktı. "Ama bu ille de kötü bir şey değil. Aslında-" Ama tam o sırada kapı çalındı.

"*Aman Tanrım, bu Profesör Ramlow mu?*" Frankie kafasının içinde heyecanla çırpındı. "*Bu o mu?*"

Kerov kaşlarını çattı. "Sanırım öyle olmalı." "*Hayır ve beni **mi** giydirdiniz?*"

Kerov onun, geniş beyaz jüponu ve uyumlu ayakkabılarıyla pembe ve mor elbiseden bahsediyor olabileceğini düşündü.

"Evet, öyle yaptım," dedi. "Lacy seksi bir elbise giymem gerektiğini söyledi. Dolabına baktım ve bu uygun görünüyordu. Bu bir elbise değil mi?"

"*Evet ama seksi bir şey değil! Kuzenimin düğünü için almıştım-Esperanza'nın her zaman **berbat** bir zevki olmuştur.*"

"Düğün mü?" Kerov onun zihnini yokladı. "Birleşme töreni mi demek istiyorsun?"

"*Evet, adına ne dersiniz deyin. Gelin renkleri seçer ve nedimleri ya da refakatçileri de onları giymek zorundadır. Yani başka seçeneğim yoktu - Esperanza'nın düğününde bu çirkin şeyi giymek zorundaydım. Ama ondan sonra onu ve bir daha asla giymemeye yemin ettim.*" İç çekti. "*Neden bana küçük siyah elbisemi giydirmediniz? O kışımı saklamak için harika bir şey!*"

"Saklamak mı? Neden saklamak isteyesin ki?" Kerov yana döndü ve kabarık elbisenin altındaki tatlı kıvrımlarını görebilmeyi diledi. Arkası Xirnah'ınkinden o kadar farklıydı ki... Özellikle de dar yoga pantolonunun içindeyken o kadar gür ve dolgundu ki...

Kapı tekrar çalındı.

"Olamaz, dışarıda bir yerde ama beni böyle görmesine izin veremem! Bu makyaj ve çılgın elbiseyle palyaçoya benziyorum!"

"Üzerimi değiştirmemi ister misin?"

Frankie, *"Şimdi vakit yok, çabuk git kapıyı aç ve onu içeri al,"* diye talimat verdi. *"Sonra banyoya gidip orada üstünü değiştirmek için bir bahane uydurabilirsin. Ve bunu benim için berbat etme. Bu adamdan gerçekten hoşlanıyorum."*

Kerov bundan hiç hoşlanmamıştı, hem de hiç. Frankie'nin yabancı bir erkekle birlikte olması fikri nedense ona hiç de doğru gelmiyordu. Aslında, hiç tanışmamış olmasına rağmen bu profesörden nefret ettiğini hissediyordu. Ama Frankie'nin hayatını zaten yeterince mahvetmişti; bu geceki "randevusu" için elinden gelenin en iyisini yapmasını ona borçluydu.

"Pekâlâ, pekâlâ," diye mırıldandı, gülünç derecede uzun, yüksek topuklu ayakkabılarının üzerinde kapıya doğru sallanarak. "Onu içeri alacağım ve ona karşı nazik olacağım. Ama söz verebileceğim tek şey bu."

"Neden böyle yürüyorsun?" Frankie sordu. *"Ayaklarımın nesi var?"*

Kerov ona, "Elbiseyle uyumlu olan bu saçma ayakkabıya bağlanmışlar," dedi. "Ayrıca çok acı veriyorlar. Bu şeylerle yürümeyi nasıl başarıyorsunuz?"

Frankie ona, *"Cehennem gibi acıyorlar ama bacaklarını harika gösteriyorlar,"* dedi. *"Bak, beni bu halde uzun süre görmesine izin verme. İçeri girmesine izin ver, bir bahane uydur ve tuvalete koş."*

Kerov tekrar, "Elimden gelenin en iyisini yapacağım," dedi. Kapı üçüncü kez çalındı ama tam o sırada Kerov kadının evinin ön kapısına ulaştı ve kapıyı açmayı başardı. Dışarıda orta boylu, açık kahverengi saçlı ve yumuşak yakışıklı yüz hatlarına sahip bir erkek vardı. Elinde birkaç şey vardı: kahverengi bir

Tuzlu bir aroma yayan kâğıt torba, içi sıvı dolu yeşil bir şişe ve yeşil kâğıda sarılı bir demet kırmızı çiçek.

"Ah, Francesca," dedi yumuşak bir sesle, büyüleyici bir gülümsemeyle yaklaşarak. "Ne kadar da güzel görünüyorsun..." Sonra elbiseyi ve makyajı inceledi ve bir an için gülümsemesi duraksadı. "Ne kadar da güzel görünüyorsun," dedi sonunda, duraksayarak.

"Tanrım, hayır! Deli gibi göründüğümü düşünüyor!" Frankie'nin zihinsel sesi acı çekiyor gibiydi. *"Çabuk bir bahane bul! Her zaman böyle göründüğümü düşünmesine izin verme!"*

"Görünüşüm için özür dilemeliyim," dedi Kerov sert bir tavırla, diğer erkeğin eve girebilmesi için kenara çekilerek. "Bu elbiseyi bir birleşme töreni, yani bir düğün için giydim. Ve özellikle de siz geleceğiniz için."

Yumuşak yakışıklı yüz hatları biraz soldu.

"*Düğün* mü dediniz?" Hayal mi görüyordu yoksa Ramlow'un sesi kelimelerin üzerinde biraz yükselmiş miydi? "Evine gelmem sana neden bir düğünü düşündürsün ki?"

"Oh hayır, çabuk! Evleneceğimizi düşündüğümü sanıyor! İlk buluşmada bağlılık isteyen çılgın bir kız olduğumu sanıyor. Başka bir şey söyle, bunun doğru olmadığını bilsin!" Frankie kafasının içinde bağırdı.

Kerov yüzünü buruşturdu - üzgün olduğunda zihinsel sesi *yüksek çıkıyordu*.

Ramlow'a, "Yanlış bir izlenim bıraktıysam özür dilerim," dedi. "Bu giysiyi sana ömür boyu bağlanma niyetiyle giydiğimi kastetmedim."

Diğer erkeğin yüzü daha da solgunlaştı.

"Ömür boyu sürececek bir bağlılık mı?"

diye yineledi.

Kerov yoluna devam etti. "Gerçekten de. Bunun ilişkimizin başlangıcı olduğunu biliyorum ve senin buna hazır olduğunu asla düşünmezdim - en azından şimdi. Yine de gelecekte istersen, yapabilirim..." Boğazını temizledi, Frankie'nin bu erkekle olası birlikteliğinin önünü açmaya çalışıyordu, her ne kadar bundan hiç hoşlanmasa da. "Buna kesinlikle açık olabilirim."

"Öyle mi?" Garip bir şekilde, bu rahatlatıcı sözler Ramlow'un kendini daha iyi hissetmesini sağlamamış gibi görünüyordu. Aslına bakılırsa, Kerov'a hâlâ zihinsel bir dengesizlik olduğunu düşündüğünü gösteren bir şekilde bakıyordu.

"Tanrım, hayır! Durumu daha da kötüleştiriyorsun!" Frankie'nin sesi şimdi gerçekten üzgün geliyordu.

"Çabuk, bir bahane uydur ve tuvalete koş! Şimdi, şimdi!"

"Yani..." Kerov tekrar denedi. "Bu elbiseyi sadece cinsel açıdan çekici bulacağınızı düşündüğüm için giydim. Ama şimdi öyle olmadığını görüyorum. Daha hoşunuza gidecek bir şeyler giymek için tuvalete -yani banyoya- gitmeliyim."

Sonra yüksek, cılız topukların üzerinde beceriksizce döndü ve garip ayakkabıların içinde yalpalayarak banyoya doğru koşabildiği kadar hızlı koştu.

"Ne yapıyorsun? Ne yapıyorsun?" Frankie kafasının içinde bağırdı. *"Madre de Dios, neden ondan kaçyorsun?"*

"Çünkü sen öyle söyledin," diye mırıldandı Kerov, sonunda fresher'a ulaştığında nefesinin altında. "Koşabildiğim kadar hızlı koştumamı söyledin ve ben de öyle yaptım, her ne kadar gülünç ayakkabıların beni oldukça engellese de."

"Bu bir ifade! Ondan gerçekten böyle kaçman gerektiğini kastetmedim. Şimdi benim deli olduğumu düşünecek - onu kapıda böyle giyinmiş olarak karşılayıp evlilik hakkında konuştuktan sonra saçlarım yanıyormuş ve kığım tutuşuyormuş gibi kaçtığımı!" Frankie çaresizlik dolu bir ses çıkardı. *"Şu anda kapıdan çıkıp gitmezse ve benimle bir daha konuşmazsa şanslıyım!"*

"Eğer değerli bir erkekse sana bir şans daha verecektir." Kerov içini çekti ve bir elini kalın, kıvrırcık siyah saçlarında gezdirdi. Parmakları bir düğüme takıldı.

"Ah!" dedi o ve Frankie, ikisi de acıyı yaşarken. "Bak," dedi Kerov ona.

"İstediğini söylediğin elbiseyi giymeme izin ver.

giy ve ona geri dön. Yemin ederim bu durumu kurtarabilirim." Her ne kadar tam olarak nasıl olduğunu bilmiyordu.

". " Frankie iç çekti. *"Yap ama lütfen bu sefer daha dikkatli ol!"*

*Bu adamdan gerçekten **hoşlanıyorum**, Kerov!"*

Kerov Ramlow'dan zaten nefret ediyordu ama söylemekten kaçındı. En azından Frankie için elinden geleni yapabiliirdi, tıpkı onun kendisi için yaptığı gibi.

"Pekâlâ," dedi. "Hadi üstümüzü değiştirelim. Şimdi hangi elbisenin cinsel açıdan çekici olduğunu söylemiştin?"

Bir süre sonra, şık siyah bir elbise, ona uyan topuksuz siyah ayakkabılar ve neredeyse hiç makyaj yapmadan Frankie'nin evinin oturma alanına geri döndü.

Frankie, Kerov gelmeden önce sürdüklerini temizletmiş, sonra da nasıl düzgün yapılacağını öğretmeye çalışmıştı. Ama Kerov umutsuzdu. Allığı çok fazla sürmüştü ve likit göz kalemine gelince, Frankie onu Kleopatra gibi gösterdiğini söylemişti, her kimse . Sonunda, mümkün olan en hafif elle sürmesini istediği küçük bir parlak dudak parlaticısı dışında Kerov'un çıplak görünmesine karar verdi.

Bütün bunlar Kerov'a çok saçma geliyordu. Ona göre Frankie'nin ince hatlı yüz hatları ve iri, badem biçimli kahverengi gözleri zaten çok güzeldi; bunları daha da güzelleştirmek için neden bir şeye ihtiyaç duysun ki? Ama denediğinde

Bunu ona söylediğinde, şaka yaptığını düşünüyor gibiydi. Onu başka türlü ikna edecek zamanı olmadığından, Kerov dudak parlatıcısını belirtildiği gibi sürmüş ve sonunda "randevusuyla" tekrar buluşmak üzere geri dönmüştü.

Ramlow oturma odasındaki küçük kanepede oturmuş, kararsızca kapıya bakıyordu. Kese kâğıdını, şişeyi ve çiçek demetini yakındaki küçük bir masanın üzerine koymuştu. Kerov görüldüğünde korkuyla başını kaldırdı.

"Tekrar merhaba Francesca," dedi ayağa kalkarak.

Kerov, Frankie'nin ayağındaki inanılmaz yüksek topuklu ayakkabılar olmadan, diğer erkeğin aslında kendisinden daha uzun olduğunu fark etti; bu hiç hoşuna gitmeyen bir gerçektir.

"Merhaba," dedi kısaca. Mümkün olduğunca az konuşmanın daha iyi olacağına karar vermişti. Ne zaman laf kalabalığı yapsa, işleri daha da kötüleştiriyor gibiydi. Daha fazla konuşmak yerine, Ramlow ayağa kalktığı anda öne doğru bir adım attı ve bir selamlama hareketiyle kollarını kavuşturmayı teklif etti.

"*Ne yapıyorsun? Neden onun kolunu tutuyorsun?*" Frankie kafasının içinden sordu. "*Burada el sıkışırız, kol değil.*"

Kerov hızla diğer erkeğin elini tutmak için tutuşunu ayarladı. Ne kadar yumuşak olduğunu ve Ramlow'un tutuşunun ne kadar zayıf olduğunu fark etmeden edemedi. Tutuşunu Frankie'yi incitmek istemediği için ayarlıyor olabilirdi ama nedense Kerov öyle düşünmüyordu. Ramlow savaşçı değildi, bunu söyleyebilirdi. Bu el daha önce hiç kılıç, kalkan ya da blaster tutmamıştı. Bu el, bu erkek

-Zayıftı. Ve şüphelendiği gibi, Frankie'ye layık değildi.

Yine de Ramlow onun seçimi idi ve bu yüzden onu sonsuza kadar rahatsız etse bile bu saçmalığa uymak zorundaydı.

"Yemek hazırlama alanına, yani mutfığa gelmez misiniz?" diye sordu, diğer erkeğe gülümsemeye çalışarak. "Lezzetli yemeklerden yiyebiliriz

getirdiğini görüyorum."

"*Lezzetli yiyecekler mi? Tanrım, ben konuşmam!*" Frankie itiraz etti. Ama Kerov'un sözleri işe yaramış gibi görünüyordu. Ramlow bir kez daha tereddütle baktıktan sonra küçük masadan eşyalarını topladı ve onu mutfağa kadar takip etti.

Kerov, Ramlow'un onu duymadığından emin olmaya çalışarak, "Peki," diye mırıldandı nefesinin altından. "Daha çok senin gibi konuşmak için elimden geleni yapacağım, memnun musun?"

"*Sanırım.*" Frankie'nin sesi hâlâ mutlu gelmiyordu. "*Bak, biraz gevşe, bu kadar katı olma. Biraz da flört et, belki.*"

"Flört mü?" diye mırıldandı Ramlow'a sırtını dönerek. Frankie'yle konuşmasını örtbas etmek için duvarlarına astığı ahşap raflarda içki ve yemek kapları aradı.

"*Elbette, bilirsiniz işte... şakalarına gülmek, koluna dokunmak... bu tür şeyler. Ve gülümse. Gerçekten gülümse!*"

Tüm bunlar Kerov'un doğasına tamamen yabancıydı ama onun için elinden gelenin en iyisini yapmaya kararlıydı.

"," diye mırıldandı. "Deneyeceğimi söyledim."

Ramlow arkasından, "Umarım Pino Gris seversin," dedi. "Tayland yemeğinin yanında güzel bir Riesling içmek istiyordum ama uğradığım dükkânda kalmamıştı."

"Eminim sorun olmaz," dedi Kerov, diğer erkeğin neden bahsettiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Sonunda birkaç tabak ve zarif görünümlü, uzun saplı bardaklar buldu ve ahşap raflardan alıp tezgâhın üzerine koydu.

"Peki, dağıtayım mı? Kaplar konusunda endişelenme," dedi Ramlow, daha rahat görünerek. "İkimiz için de yemek çubukları getirdim."

Cevap beklemeden kahverengi kâğıt torbayı açtı ve birkaç beyaz kâğıt kabın içindekileri Frankie'nin tabaklarına dağıtmaya başladı.

Kerov bir süre sessizce izledi ama sonra kendini daha fazla tutamadı. Frankie ile bu erkek arasında romantik bir ilişki kurulmasını kolaylaştıracaksa, onun hakkında daha fazla bilgi sahibi olmalıydı. Bunun saçma olduğunu biliyordu ama kendini Frankie'ye karşı korumacı hissediyordu; ona zarar gelmesini istemiyordu.

"Evet," dedi, şimdi soslu uzun, ince, kaygan şeritler ve çeşitli renkli sebzelerle dolu olan tabaklardan birini alarak. "Kaç yaşındasın Ramlow?"

"Oh, uh... şey, bilirsiniz, otuzlu yaşların ortası, kırklı yaşların başı. Bana kalırsa yaş sadece bir sayı." Ramlow biraz rahatsız görünüyordu.

"Uh-huh. Birbirimizi ne kadar zamandır tanıyoruz, söyleyebilir misiniz?" Kerov devam etti.

"*Ne yapıyorsun sen?*" Frankie kafasının içinde sordu. "*Havadan sudan konuşmaya mı çalışıyorsun yoksa onu sorgulamaya mı?*"

Kerov kendi kendine konuşuyormuş gibi görünmeden ona cevap veremezdi, bu yüzden sessizliğini korudu ve Frankie'nin küçük mutfak masasına yerleştiklerinde diğer erkeğe baktı.

"Oh, şey... altı ay olmuş olmalı, değil mi? Renkli Kadınların Edebiyatı dersimi aldığından beri." Ramlow ona Kerov'un baştan çıkarıcı olduğunu düşündüğü bir gülümseme verdi. Bu onun midasını bulandırdı.

"Evet," dedi tarafsız bir şekilde. "O ders... çok öğreticiydi."

Ramlow yarı kapalı gözlerle ona baktı.

"Tek bildiğim, seni ön sırada otururken gördüğüm anda, o büyük, muhteşem gözlerinle öğrenmeye o kadar hevesliydin ki, bilmek istedim

daha iyi olursun."

"Gördün **mü**, işte flört budur," dedi Frankie, zihinsel sesi biraz soluk soluğa çıkmıştı. *"Hadi sen de flörtöz bir şeyler söyle."*

Kerov boğazını temizledi. "Ben de... senin koca kafanı gördüğümde aynı şeyi hissettim," dedi duraksayarak.

"Hayır, hayır! Onun kafasına iltifat etmiyorsun - bu kulağa yanlış geliyor! Kibirli olduğunu düşünüyormuşsun gibi. Başka bir şeyden bahset-ne kadar zeki olduğundan! Ya da ellerinden, bir erkeğin elleri her zaman dikkatimi çeker."

"Bana bir dakika müsaade edin." Kerov masadan kalktı ve Ramlow'un ağzının hareket ettiğini göremeyeceği lavaboya gitti. Frankie'ye olabildiğince yumuşak bir sesle, "Ellerine iltifat *etmeyeceğim*," diye mırıldandı. "Zayıf bir tutuşu var, iltifat edecek bir şey yok."

"Masaya geri dön! Lavabonun yanında durup kendi kendine konuştuğun için deli olduğunu düşünecek. Hayır, bekle. Önce şuradaki rulodan biraz kağıt havlu al. Bu iyi bir bahane. Ve eğer ona iltifat edemiyorsan, en azından hakaret etme!"

Kerov bundan hiç hoşlanmadı ama kadının gösterdiği ince, beyaz kâğıtlardan birkaçını alıp masaya geri getirdi.

"Kâğıt havlular," dedi ve birini Ramlow'a uzattı. "Onlara ihtiyacımız olabileceğini düşündüm."

"Elbette." Ramlow yanlış bir şey fark etmemiş gibiydi. Kerov lavabodayken yeşil cam şişeyi açmıştı ve şimdi her ikisinin bardağını da hafif alkol kokulu bir sıvıyla doldurdu. "İşte," diye ekledi ve Kerov'a bir ucundan birbirine yapışmış iki uzun, ince çubuk içeren kâğıt bir paket uzattı.

Kerov, Ramlow'un kendi çubuk paketini alıp parçalara ayırmasını ve ardından masanın üzerindeki lezzetli kokulu yiyeceklere yumulmasını dikkatle izledi.

tabak. Sonra o da aynısını yaptı ama biraz *li-lah* yılanbalığına benzeyen kaygan ipler çubukların üzerinde kalmayı reddetti.

"Öyle değil," diye talimat verdi Frankie. *"Alttaki çubuğu başparmağınız ve orta parmağınızla sabitleyin. Sonra işaret parmağınızı kullanarak üst çubuğu manipüle edin. Hayır, tekrar dene..."*

Kerov giderek artan bir hayal kırıklığıyla bunu yaptı. Ama onun talimatlarına ne kadar uymaya çalışırsa çalışsın, yiyeceklerin hiçbirini ağzına götüremiyordu. Sonunda bir çubuğu yere bıraktı, diğer çubuğun ucundaki yeşil, mazgallı şeyi mızrakladı ve ağzına soktu.

"En azından sonunda yiyecek bir şeyler buldun." Frankie'nin sesi eğlenmiş gibiydi. *"Bu arada o brokoli. Senin için gerçekten iyi."*

Yiyecek çıtırdadı ve acı, karmaşık bir tat diliyle buluştu. Kerov bundan pek hoşlanmadı ama öğle yemeğinde yediklerinden biraz daha iyiydi, bu yüzden çiğneyip yuttu ve sonra farklı bir tür yiyeceği, biraz daha tatlı olduğu ortaya çıkan yuvarlak turuncu madeni para şeklindeki bir nesneyi bıçaklamayı denedi. Frankie ona bunun adının "havuç" olduğunu söyledi.

Ramlow kendi tabağından başını kaldırarak, "Umarım beğenirsiniz," dedi. "Katı bir vejetaryen olduğunu biliyorum, bu yüzden onlara tamamen etsiz olmasını söyledim. Pad Thai bile etsiz."

"Oh," dedi Kerov düz bir sesle. İçinden bir iç geçirdi. Bu gezegende hiç güzel bir şey tadamayacak mıydı? İyi bir parça *bezore* bifteği ya da tütülenmiş bir *çene-o-çene* burnu için neler vermezdi!

"Bu pek hoş bir yanıt değil," diye onu azarladı Frankie. *"Sana özellikle senin için bir şey yaptığını söylüyor -en azından benim için. Bu çok düşünceli bir davranış. Öyle söyle."*

Kerov boğazını temizledi.

Kendisine şaşkınlıkla bakan Ramlow'a, "Teklifine verdiğim yanıt yetersizdi," dedi. "Belli ki son zamanlarda beni çok düşündüğünüzü gösteriyor. Bu yüzden teşekkür ederim."

"*Hayır, öyle söyleme...*" Frankie haykırdı ama Ramlow memnun görünüyordu.

"Seni epeydir düşünüyordum Francesca, bu doğru," diye mırıldandı, sesini alçaltıp masanın karşısındaki Kerov'a anlamlı anlamlı bakarak. "Hatta tam da bu anın hayalini kurduğumu bile söyleyebilirsin."

"Öyle mi, öyle mi?" Kerov diğer erkeğe ters ters bakma isteğini dizginlemeye çalıştı. Ramlow'un Frankie hakkında fanteziler kurması fikri hiç hoşuna gitmemişti.

"Evet, sadece ikimiz, sonunda yalnızız. Biliyor musun, sanırım bir süredir bunun için çalışıyorduk, değil mi?"

Ramlow ileri uzandı ve Kerov'un boştaki elini tuttu. Hafifçe sıkarak başparmağıyla Kerov'un parmaklarının arkasını baştan çıkarıcı olduğunu düşündüğü bir şekilde okşamaya başladı.

Kerov kaskatı kesildi ve kendini geri çekip diğer erkeği yumruklama dürtüsüne direndi. Tarsia'da böyle gelişigüzel dokunuşlar hem sosyal geleneklere hem de görgü kurallarına aykırıydı. Ayrıca, başka bir erkek tarafından dokunulmak gibi bir arzusu da yoktu. *Bu Frankie için,* diye hatırlattı kendine acımasızca. *Bunu Frankie için yap. Xirnah ile senin için bundan daha fazlasını yaptı.*

Yine de, kadın bedenindeyken bile başka bir erkekle çiftleşmesi beklenirse, bunu yapıp yapamayacağını bilmiyordu. Basitçe o şekilde yaratılmamıştı. Aslında bu fikir bile midesini bulandırıyordu -özellikle de diğer erkeğin Kerov'un aktif olarak nefret etmeye başladığı zayıf, omurgasız, değersiz Ramlow olduğunu düşünürsek.

Ramlow'dan bahsetmişken, masanın karşısındaki Kerov'a hâlâ duygulu bakışlar atıyordu.

"Baksana, sanırım dudağında bir şey var," diye mırıldandı. Masaya doğru eğilerek Kerov'un çenesini kavradı ve başparmağıyla alt dudağına hafifçe dokundu.

Yedi Cehennem! Kerov bu kez geri çekilme isteğine engel olamadı. Başka bir erkeğin elini nemli, gevşek kavrayışıyla tutmasına izin vermek bir şeydi -Aslında o erkeğin yüzüne dokunmasına ve okşamasına izin vermek de başka bir şeydi. Bu tür samimi ve romantik eylemler onun gezegeninde -sadece erkekler arasında değil- herkes arasında yasaktı.

"Francesca?" Ramlow kaşlarını çatı. "Sen iyi misin?" Kerov istemsiz hareketini bir öksürükle örtmeye çalıştı.

"Affedersiniz," dedi, uzun saplı bardağa gözü kapalı uzandı ve alkolden bir yudum aldı. Boğazını hoş bir şekilde yaktı; Frankie'nin bedenine yerleştiğinden beri ağzına attığı ilk güzel tattı. Kadehi yukarı kaldıran Kerov bardağı boşalttı.

"Özür dilerim," dedi, sonunda onu yere bırakarak. "Ben... aniden susadım."

"Birdenbire utangaçlaştın demek istiyorsun, değil mi?" Ramlow ona bir tane daha

o "baştan çıkarıcı" gülümsemelerini takındı ve bardağı yeniden doldurdu. "Biraz daha alır mısın?"

"Teşekkür ." Kerov başını salladı ve bardağı kaldırdı.

"Hey, sakin ol," diye itiraz etti Frankie içerken. "*Konu alkol olduğunda gerçekten hafif biriyimdir. Bir kadeh şarap genellikle benim limitimdir.*"

Kerov içmeyi bıraktı ama bardağı tekrar yerine oturttuğunda neredeyse tekrar bitirdiğini gördü. Ramlow da bardağı doldurmaya başlamıştı bile. Yine de ne zararı olabilir ki? Eve döndüğünde tanıdığı herkesi içebilirdi.

masaya. Herhalde içki içme kapasitesinin en azından *bir* kısmını yanında . Öyle değil mi?

Kerov'a mantıklı gelmişti ama belli ki Frankie öyle düşünmüyordu.

"*Biraz daha ye,*" diye ısrar etti. "*Eğer yemezsen sarhoş olacağım!*"

"Sarhoş mu?" Kerov mırıldandı ve yüksek sesle hıçkırdı.

"Elbette ," dedi Ramlow gülümseyerek. "Sadece birkaç kadeh şarapla olmaz! Biraz daha al canım, sana iyi gelecek gibi görünüyor."

"*Hayır, yapmayın!*" Frankie ısrarla söyledi ama Kerov otomatik olarak kadehi kaldırdı ve bir yudum daha aldı. Yeşil şişedeki her neyse gerçekten de çok hoş bir alkoldü; bir kısmını Tarsia'ya geri götürmenin bir yolu olup olmadığını merak ediyordu.

"Bu şey... yani, çok tatlı," dedi, kelimelerinin neden geveleyerek çıktığını merak ederek. Alkolün üzerinde tahmin ettiğinden daha büyük bir etkisi olabilir miydi? Düşünmeye çalıştı; birbirlerinin bedenlerine geçiş yapan insanların bu tür şeylere karşı daha hassas olduğunu bir yerlerde duymuş muydu? Özellikle de konukçu bedene atlamış olanın?

"*Aman Tanrım, sarhoşsun! Ya da neredeyse sarhoşsun!*" Frankie kaşlarını çatmış gibi bir sesle onun bulanık düşüncelerini böldü. "*Dikkatli olsan iyi olur* -"*Çok fazla alkol beni hasta ediyor.*"

Kerov tabağına tekrar bakana kadar onun neden bahsettiğini anlamadı. Eskiden lezzetli kokan yemek aniden midesini bulandırdı. Tabağı beceriksizce itti, yanına yaklaşmasını istemiyordu.

"İyi misin Francesca?" Ramlow tekrar sordu.

"İyi," dedi Kerov yavaşça ve belirgin bir şekilde. ya da en azından o kadar sarhoş görünmemeye kararlıydı. "Sadece... yani şu anda... çok aç değilim."

"Biliyor musun, ben de pek aç değilim. En azından yemek için," dedi Ramlow bilerek gülümseyerek. "Belki de temizlik işini sonraya bırakmalı ve gidip başka bir yerde rahat etmeliyiz. Ne dersiniz?"

Cevap beklemeden ayağa kalktı ve masanın etrafına geldi. Kerov'u iki elinden tutarak ayağa kaldırdı. Kerov ayağa kalkarken midesi guruldamasına rağmen yeterince istekli bir şekilde geldi.

"Hey," diye itiraz etti Frankie kafasının içinde, sesi kararsızdı. *"Bu iş biraz hızlı ilerliyor. Ne yaptığını sanıyor?"*

Kerov emin değildi ama kendisini uyku odasına götürüyor gibi görünen Ramlow'u takip etti.

Ramlow, Frankie'nin yatağının kenarına yerleştı ve Kerov'u yanına oturması için aşığı çekti.

"Çok güzelsin," diye mırıldandı Frankie'nin uzun, kıvrırcık siyah saçlarında bir elini gezdirirken. "Çok egzotik... çok... çok *etnik*."

"Neden bahsediyor bu?" Frankie sesi gittikçe daha sinirli çıkıyordu. *"Ve ne yaptığını sanıyor?"*

Kerov boğuk bir fısıltıyla, "Sanırım... sanırım... cinsel ilişkiye girmeye çalışıyor," diye mırıldandı. Ramlow'un önünde Frankie'yle konuşmaması gerektiğine dair belli belirsiz bir his vardı -en azından diğer erkeğin duyabileceği bir yerde- ama nedenini hatırlayamıyordu. Gerçi Ramlow onun söylediklerine pek dikkat etmiyordu.

Kerov'un kulağına mırıldanarak, "Evet, cinsel - aramızdaki şey tam olarak bu," dedi ve onu dayanılmaz bir şekilde gıdıkladı. "Her zaman böyle oldu, değil mi Francesca?"

"*Bundan hoşlanmıyorum!*" Frankie Kerov'un kafasının içinde bağıarak onun sarsılmasına neden oldu. *"Bana söz verdiği asistanlık işini sor ona. Bu yüzden bu gece buraya gelmesi gerekiyordu, beni süzmek için değil."*

Kerov kendini toparlamaya ve içine sürüklenmiş gibi görüldüğü alkolik sersemlikten kurtulmaya çalıştı.

"Bana önerdiğin... T ve A işi ne olacak?" diye sordu Ramlow'a sertçe bakarak, ama gözleri sürekli karşıya geçmek istiyordu. Diğer erkeğe bu kadar yakinken, bir tür kolonya ya da koku olması gereken garip, hastalıklı ve tatlı bir koku alabiliyordu. Bu koku midesini yine çok rahatsız edici bir şekilde bulandırdı.

Ramlow hâlâ Kerov'un kulağını okşayarak, "Şu anda asistanlık pozisyonu hakkında konuşmamıza gerek yok," dedi. "Aslında hiç konuşmamıza gerek yok. Sadece sevgi diliyle iletişim kuralım, olur mu?"

"Saçmalık, yapacağız!" Frankie Kerov'un kafasının içinde bağırarak onu irkiltti.

"karısını sor Nancy, gerçekten boşanıp boşanmadığını sor."

"Senin... senin pis karın... hayır..." Kerov doğru anlamaya çalışarak başını salladı. "Nanshy, karın..."

"Evet?" Ramlow ona kaşlarını çatarak bakıyordu.

"Sen... sen gerçekten ondan... boşanıyor... ayrılıyor musun?" Kerov sert görünmeye çalışarak sordu.

Ramlow umursamaz bir tavırla, "Ayrı zaman geçiriyoruz," dedi. "Ama şu anda onun hakkında konuşmayalım."

"Ama Frankie -yani ben- şu anda *gerçekten* onun hakkında konuşmak *istiyorum*," diye ısrar etti Kerov. "Eğer Nasty... yani Nashty senin eşinse -karın- başka bir kadınla birlikte olmamalısın. Bu...doğru değil."

Ramlow'un kaşları .

"Hadi Francesca, oyun oynamayalım. Sanırım ikimiz de neden burada olduğumu biliyoruz," diye mırıldandı Kerov'un yanağını nemli, rutubetli avucunun içine alarak.

Frankie içinden, *"Dur bakalım, bu iş çığıırından çıkıyor,"* dedi. *"Çok fazla varsayımda bulunuyor gibi görünüyor."*

"Ne yapmalıyım... ne yapmalıyım?" diye sordu Kerov. Midesi hala bulanıyordu, üç dolu kadeh alkol onu hasta ve halsiz hissettirecek şekilde sallanıyordu - her ikisi de alışık olmadığı ve hiç hoşlanmadığı duygulardı.

Frankie'yle konuşuyordu ama tabii ki Ramlow sözlerin kendisine yönelik olduğunu düşündü.

"Bırak doğa kendi akışına bıraksın," diye mırıldandı. Kerov'u daha yakına çekerek, yanağını kavramayan elini Frankie'nin giymekte ısrar ettiği elbisenin kısa siyah eteğinden yukarı kaydırmaya başladı.

"Durdurun onu, durdurun onu!" Frankie'nin sesi şimdi paniklemiş gibiydi. *"Burada tecavüze uğramamıza izin verme! Haydi Kerov, hallet şu işi!"*

Kerov cevap vermek için ağzını açtı -ya da belki diğer erkeğe kesin bir dille geri çekilmesini söylemek için. Ama tam o sırada Ramlow öpmek için eğildi.

Yaklaşarak, bayat alkol ve yedikleri baharatlı Tayland yemeği tadındaki ıslak, kaygan dilini Kerov'un boğazına soktu. Kişisel kokusunun hastalıklı tatlı kokusu onları küflü bir bulutla sardı ve Kerov aniden midesinin kalktığını hissetti.

Daha geri çekilmeyi bile düşünemedi, her şey ani, gevşek bir telaşla ortaya çıktı - alkol, Tayland yemeği ve sümüksü, yeşil avokado parçaları da dahil olmak üzere zorla yediği öğle yemeğinin çoğu. Kerov kendine engel olamayarak hepsini serbest bıraktı... ve doğrudan Ramlow'un açık ağzına gitti.

"Arrgh!" Ramlow geri çekildi, öğürdü ve çılgınca ağzına ve diline pençe attı. "Aman Tanrım, neyin senin? Lanet olası ağzıma kustun!"

"Affet beni," dedi Kerov ya da demeye başladı. Aslında "Affet "i geçemedi bir başka mide bulantısı dalgası onu ele geçirdi ve bağırsakları yeniden sıkıştı.

Bu kez kusmuk doğrudan Ramlow'un kucağına gitti ve giydiğı pahalı, özel dikim pantolonu kapladı.

"Ahh!" Diğer erkek ayağı fırladı, kusmuğı pantolonunun paçalarından aşağı akıyordu. "Ne oluyor lan? Buraya romantik bir akşam için geldim ve aldığım şey *bu* mu?"

"Sen..." Kerov ağzını temizledi. Alkolün bir kısmının vücudundan atılmasıyla kendini daha akı başında hissediyordu ama yine de midesi bulanmıştı. "Hak ettiğini buldun," diye homurdandı. "Deniyordun... avantaj elde etmeye çalışıyordun."

"Ben sadece bana teklif ettiğın şeyi alıyordum." Hâlâ kusmuğı akan Ramlow hem iğrenmiş hem de gücenmiş görünüyordu. "Bir anlaşma yapmıştık, sen asistanlık işini istiyordun, ben de seni istiyordum. Bunu anladığını sanıyordum Francesca."

"*Pislik herif! Hijo de puta!*" Frankie Kerov'un kafasının içine tükürdü, o kadar öfkeliydi ki neredeyse tutarsızdı. "*Ne cüretle onun sefil işi için kışımı takas edecekmişim gibi davranır? Beni ne tür bir kız sanıyor?*"

"Yine hasta olacak türden," diye mırıldandı Kerov, midesinin bir kez daha bulandığını hissederek.

"Yine mi!" Ramlow geri sıçradı ama pahalı görünümlü ayakkabılarına hâlâ bolca kusmuk sıçramıştı. "Bu iğrenç, *şimdi* gidiyorum."

"Tamam. Git." Kerov ona eliyle işaret etti. Midesi nihayet hafiflemeye başlamıştı -sanki atabileceğı her şeyi atmış ve mutlu bir şekilde boşalmıştı- ama diğer erkekten kurtulmak için bir bahanesi olduğu için memnundu. "Tekrar hastalanmadan önce git."

Onun sözleri Ramlow'u kapıdan dışarı fırlattı. Kerov hızlı ayak seslerini ve ardından evin ön kapısının çarpılarak açılıp kapanma sesini duydu. Neyse ki sonunda Frankie'yle yalnız kalmışlardı.

On İkinci Bölüm

Profesör Ramlow'un arkasından kapı çarpılırken Frankie, "*Sanırım bu asistanlık işine veda edebilirim,*" dedi.

"Özür dilerim," diye mırıldandı Kerov, sesi boğuk çıkıyordu - Frankie kendi sesi olduğunu fark etti. Aslında Kerov'un sesi, kötü bir boğaz iltihabı vakasından sonra olduğu gibiydi.

"*Senin hatan değildi,*" dedi ona yatıştırıcı bir şekilde. Zavallı adam daha yeni korkunç bir şekilde hastalanmıştı ve burada aptal bir iş için endişeleniyordu. Zaten o işi alacağı da yoktu; belli ki Todd Ramlow onu kendisiyle yatması için bir yem olarak kullanmıştı. *Şu cabeza de pinga!*

"Benim hatamdı. Bugün size iki iş birden kaybettirdim." Kerov doğruldu ve ağzını ön kolunun arkasına sildi.

Hayır, *diye* hatırlattı Frankie kendine, kolunun arkasıyla ağzını siliyordu. *Tanrım*, bundan hoşlanmamıştı! Kendi bedeninden sorumlu olmamak hoşuna gitmiyordu! Yine de en azından o kustuğunda mide bulantısı hissetmemişti - neden hissetmediğini merak etti.

"*Merak etme,*" dedi Frankie ona. "*Bak, neden gidip ağzını -benim ağzımı-yıkamıyorsun, tadı berbat!*" Kusmuk fırtınasının bu kısmına ne yazık ki o da katılmıştı.

"Tadı neredeyse düştüğü zamanki kadar kötü," diye mırıldandı Kerov. Banyoya doğru ilerlemeden önce yatağının kenarındaki tüylü halıyı rulo yaptı ve lekeli örtüsüyle birlikte kirli çamaşır sepetine koydu. "Tanrım, gezegeninizdeki yemekler *berbat*," dedi sonunda işi bittiğinde. En azından kusmuk lekeli çarşafı kaldırmak odadaki ekşi kokuyu gidermişti.

"Evinde yediğın yemek de beni pek heyecanlandırmamıştı," diye hatırlattı Frankie ona, sonunda tuvalete giderken. "Ayrıca, kusacağın **her şeyin** tadı berbat olacak. Keşke alkol konusunda beni dinleseydin, seni etkilediği halde beni neden etkilemediğini anlayamıyorum."

"Sanırım Switch ile ilgili bir şey. Konakçıya atlayan ya da geçiş yapan kişi, yuttuğu her türlü yabancı maddenin yükünü taşıyor. Sanırım bu, konukçunun vücuduna herhangi bir kötü muamele yapılmasını engelliyor." Kerov ağzını lavaboda iyice çalkaladıktan sonra uzun bir yudum aldı. "Ah... bu daha iyi. Kendimi daha çok kendim gibi hissetmeye başladım." Ayağa kalktı ve aynaya baktı. "Yine de kesinlikle kendim gibi *görünmüyorum*," dedi alaycı bir ifadeyle.

Frankie onun dudaklarının kıpırdadığını görmeyi ve söylemeyi düşünmediği kelimelerin çıktığını duymayı neredeyse dayanılmaz derecede tuhaf buldu.

"Başka tarafa bak," diye yalvardı. "Aynada kendimi görmek ama ağzımdan çıkan düşünceleri duymak çok tuhaf."

"Tamam." Kerov aynadan uzaklaştı ve sonra kendine bakıp yüzünü buruşturdu. "Uh... Korkarım küçük siyah elbisen mahvolmuş olabilir Frankie," dedi ona.

Frankie en sevdiği elbisesinin ön tarafına sıçrayan kusmuğu görünce yüzünü buruşturdu.

"Ben de her şeyin Todd'un üzerinde olduğunu sanıyordum. Boş ver, kuru temizleme yaptırabilirim. Bu arada, neden bir duş almıyoruz?"

"Ben de aynen öyle düşünüyorum." Kerov dönüp önce tuvalete, sonra da tuvaletin üstündeki tavana baktı. "Ama su başlığınız nerede?"

Frankie ona "Korkunç bir su işkencesi plastik torbası arıyorsan unut bunu," dedi. "Burada **normal** duşlarımız var."

Kerov'a duş perdesini nasıl geri çekeceğini ve suyun sıcaklığını doğru ayarlamak için düğmeleri nasıl çevireceğini öğretti. Ardından, duştan buhar yükselmeye başladığında, memnuniyetle başını salladı.

"İşte böyle, hemen içeri gir."

"Bunun gibi mi?" Kerov aşağı baktı - hâlâ giyinikti.

"Hayır, tabii ki olmaz. Soyunmalısın," dedi Frankie ona. Sonra ona soyunmasını söylediği şeyin kendi bedeni olduğunu hatırladı ve yanaklarının kızardığını hissetti -ya da şimdi Kerov'un yanaklarının kızardığını tahmin etti.

"Yani, soyunman gerekiyor."

"Memnuniyetle," diye mırıldandı Kerov. "Ama bu konuda ne hissedeceğini bilmiyordum."

"Normalde muhtemelen buna üzülürdüm," diye itiraf etti Frankie. *"Ama, şey... bu şartlar altında başka seçeneğimiz olduğunu sanmıyorum. Sadece... bakmamaya alış, tamam mı?"*

Kerov ciddiyle, "Elimden geleni yapacağım," diye söz verdi. Küçük siyah elbisesini ve altındaki külotunu çıkardı ama styenini giymekte zorlanıyor gibiydi. Frankie onun da styeni giyerken zorlandığını hatırladı. Aslında, sonunda ona sadece bağlamasını ve sonra başının üzerinden geçirmesini söylemişti, bunu yapmaktan nefret etmesine rağmen - lastiği yıpratıyordu. Sonunda aynı şekilde çıkarmak zorunda kaldı.

Sonunda adam... hayır kadın... hayır *onlar* Frankie sonunda çıplak olduklarına ve duşta durduklarına karar verdi.

"Pekâlâ, şimdi ne olacak? Ovma uzantıları nerede?" Sanki içinden uzun mor dokunaların fırlayıp fırçalamaya başlamasını bekliyormuş gibi duş başlığına baktı.

"Burada onlardan yok," dedi Frankie ona. *"Fırça pufu kullanmanız gerekiyor."*

"Bir ne?" Kerov şaşkınlıkla küçük küvet ve duşun etrafına bakındı.

"Üzerine sıvı sabun koyduğunuz büyük, kabarık bir şey. Bir sürü köpük ve baloncuk çıkarır ve siz keselenirken peeling yapar," diye talimat verdi Frankie. "Benimki hemen şurada, ya da, hayır... oh, kahretsin." Çünkü aniden, yıpranmaya başlayan son pufunu yeni bir tane almak niyetiyle attığını hatırladı. Ne yazık ki henüz buna fırsat bulamamıştı.

"Bu sıvı sabun mu?" Bath and Body Works'ten Frankie'nin en sevdiği Sıcak Vanilya Şekerli duş jelinden bir şişe aldı.

"Evet, bu." Frankie iç çekti.

"Ama puf olayını göremiyorum."

"Çünkü onu attım ve yeni bir tane almayı unuttum. Sanırım..." Zihinsel olarak dudağını ısırıldı. "Sanırım sadece ellerini kullanman gerekecek -yani benim ellerimi."

Kerov şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı -Frankie bunu hissedebiliyordu.

"Ve sen buna aldırıyor musun? Vücuduna dokunmama aldırıyor musun?"

"Yani, teknik olarak dokunma işini ellerim yapıyor. Ve daha önce hiç yıkanmamış da değilim," dedi Frankie. Biraz mantık yürüttüğünün farkındaydı ama bir şekilde temizlenmeleri gerekiyordu. Ayrıca Kerov'u tanıdığını hissediyordu, onurlu bir adamdı. Ondan faydalanmayacağına güvenebilirdi. Sonra aklına yeni bir düşünce geldi. "Um, sakıncası var mı? Yani, bu sizin gezegeninizde yapılmıyor mu?"

"Eğer 'o' derken bir kadının çıplak vücudunun her yerine dokunmayı kastediyorsanız, kesinlikle değil. Ama benim için bir sakıncası yok," diye güvence verdi Kerov.

Frankie zihinsel olarak derin bir nefes aldı. "Pekâlâ o zaman, ellerine biraz vücut yıkama suyu sık ve devam et," diye talimat verdi.

"Nasıl isterseniz," diye mırıldandı Kerov. Ilık Vanilyalı Şeker jelinden bolca sıktı ve avuçlarının arasında köpürttükten sonra kollarının üst kısmını aşağı yukarı ovmaya başladı.

Hayır, durun, ellerimi kollarıma sürtüyor, diye hatırlattı Frankie kendine. *Tanrım,* bu çok kafa karıştırıcıydı! Kerov'un bedenini ele geçirdiğinde neden bu kadar şaşırmış hissettiğini anlayabiliyordu.

Ancak hangi zamirin doğru olduğu ve kimin vücut parçalarının kime dokunduğuna dair tüm düşünceler, Kerov onu yavaş, istikrarlı ve kasıtlı bir şekilde yıkamaya devam ederken kısa sürede zihninden silindi ve teknik olarak ciğerleriyle nefes alan kendisi olmasa da nefessiz hissetmesine neden oldu.

Kollarından başladı -güvenli bir bölge- ama kısa süre sonra karnına, sonra da kalçalarına ve baldırlarına indi. Frankie'nin tüm bunlarla bir sorunu yoktu -yogada çok fazla planking yaptığı için oldukça sıkı bir karnı vardı. Ancak Kerov tekrar yukarı çıkıp fazla cömert kalçalarına vücut losyonu sürmeye başladığında, içinde rahatsız edici bir şekilde sertleştiğini hissetti. Sonra, daha da kötüsü, aşırı büyük kıcını okşamak için hareket etti.

"Hey, ne yapıyorsun?" diye itiraz etti adam dolgun kalçalarının etrafında yavaş daireler çizerken. *"Neden kıcımı avuçluyorsun?"*

"Tutmuyorum, sadece yıkıyorum," diye itiraz etti Kerov. "Ama sizi kırdıysam özür dilerim. Bunu çok mu..." Boğazını temizledi. "Çok mu seksi?"

"Hayır, çok büyük," dedi Frankie. *"Yani..."* Kendini bilinçli hissederek durakladı. *"Sadece biraz büyük bir popom var ve bu konuda hassasım. Özellikle de senin bundan hoşlanmadığını bildiğim için. Yani istemiyorsan beni orada yıkamak zorunda değilsin."*

Kerov boğazının arkasından şaşkın bir ses çıkardı. "Kıcını beğenmediğimi nereden çıkardın?"

"Yani, bu çok açık - Xirnah'a bakın. O senin idealindi ve hayatımda gördüğüm en kemikli kıça sahipti."

"Evet, öyle yaptı," diye onayladı Kerov. "Ama bu bir..." Öksürdü. "Kemikli bir popo hayran olduğum tek türdür."

"Sulu kalçalı bir kızdan hoşlandığını mı söylüyorsun?" Frankie şüpheliydi. Söyleyebildiği kadarıyla, onun gezegenindeki her kız bir iskelet kadar sıskaydı. Alışkın olduğu şey buyken neden başka bir şey istesin ki?

Kerov, "Dürüst olmak gerekirse, 'sulu bir kalçaya' sahip bir kadınla birlikte olma ayrıcalığına hiç sahip olmadım," dedi. "Ama seninkini... en hafif tabirle ilgi çekici buluyorum. Ve sizi orada yıkamak benim için sorun değil. Aslında, seni gücendirme riskini göze alarak, ben daha çok..." Boğazını tekrar temizledi. "Oldukça hoşuma gidiyor. Ben de daha fazla keyif almak istiyorum."

"Oh, şey..." Frankie bunu nasıl karşılayacağından emin değildi. Ama en azından öz-bilincinin biraz olsun azaldığını hissetti. "Nasıl zevk alacaksın?"

Kerov, kendi ağzından çıkmasına rağmen bir şekilde erkeksi olan alçak, yumuşak bir sesle ona "Seni keşfetmek istiyorum," dedi. "Daha önce hiç bu kadar gösterişli bir kadınla birlikte olmamıştım."

"Şey..." Frankie dudağını ısırды. "Pekala o zaman, çok ileri gitmemeye dikkat ettiğin sürece."

"Ne kadar uzak çok uzak?" Kerov mırıldandı, parmaklarını alaycı bir şekilde kıcının kıvrımlarından aşağı kaydırды. Frankie bir an için Kerov'un parmaklarını yanaklarının arasından geçireceğini düşündü ve gerçekten de çok yaklaşmıştı.

"Dikkatli ol," diye fısıldadı.

"Ama seni yıkamam gerekiyor," diye usulca hatırlattı Kerov. Ve sonra parmakları içeri kaydı, sıkıca büzülmüş gül goncasının üzerinde nazikçe okşayarak Frankie'nin sıçramasına ve inlemesine neden oldu.

"Kerov!" diye nefes nefese kaldı.

"Pardon, orası çok mu hassas?" diye mırıldanarak parmaklarını bıraktı. "Diğer bölgelerde ne kadar hassas olduğunu daha önce fark etmiştim."

"Ne... hangi alanlar?" Frankie'ye zihinsel sesi nefes nefese gelmişti. "Bu bölgeler." Kerov onun göğüslerini avuçladı ve meme uçlarını nazikçe daire içine aldı.

başparmaklarıyla.

Frankie bir iniltiyi bastırdı-Dios, bu iyi hissettirdi! Aslında göğüslerini avuçlayanın kendi elleri olduğunu bilse de, öyle hissetmiyordu. Neredeyse onunla birlikte duştaymış gibi hissetti.

Kerov, "Çok hassas," diye mırıldandı ve onun sıkı tepelerini nazikçe kopardı, meme uçlarından zonklayan amına doğru zevk kıvılcımları fırlarken neredeyse inlemesine neden oldu.

"Kerov..." diye itiraz etti ama zihnini kemiren Katolik suçluluk duygusuna rağmen, onun durmasını da pek istemiyordu. *Ne de olsa bunu kendime yapıyorum. Bana gerçekten dokunuyor gibi değil*, diye hatırlattı kendine.

Ama bu düşünce Kerov'un duşta onunla birlikte durduğunu, iri, biçimli ellerinin çıplak vücudunun her yerinde gezindiğini zihninde canlandırdı. Arkasında duruyordu, göğsünün kaslı duvarı sırtındaydı ve o kadar yakındı ki, uzun bacaklarının arasındaki devasa shaftın, onu uzun, yavaş vuruşlarla yukarı ve aşağı yıkarken sırtının küçük kısmını damgaladığını hissedebiliyordu...

"Mmm... istediğin bu mu, *shalla*?" Kerov mırıldandı, elleri daha da aşağıya kaydı. Bir an için Kerov'un parmak uçlarının inanılmaz derecede hassas, yeni ağdalanmış amının yarıklarında gezindiğini hissettiğini sandı.

Frankie, paylaştıkları garip bağlantı aracılığıyla ona bir şekilde müstehcen bir resim gönderdiğini fark etti. Suçluluk duygusu onu ele geçirdi ve aniden tüm bunlara bir son vermek istedi.

"Hayır," diye itiraz etti nefes nefese. "Hayır, ben... ben bunu istemiyorum. Aslında, bence bu düşün bitme zamanı geldi."

"Nasıl isterseniz." Kerov ellerini hemen geri çekti. Sabunlu vücut losyonunu bir iş adamı edasıyla duruladı ve duşu kapattı. Sonra havluya öyle hızlı sarıldı ki Frankie buna inanamadı. O daha ne olduğunu anlamadan küvetten çıkıyorlardı.

Adam sadece onun istediğini yapıyor olsa da, Frankie hayal kırıklığına uğramış hissetmekten kendini alamıyordu. Sanki birlikte yemek yemeye başlamışlardı.

-İnanılmaz derecede aç olduğu bir yemektir bu ve daha doymaya başlamadan durmuşlardı.

Belki de yatarken giyecek bir şeyler bulmak için şifonyerine baktığında ona en dar geceliğini seçtirmesinin nedeni buydu.

"Bu," dedi ona, eli siyah dantel ayakkabının üzerinde tereddüt ederken. Bunu, aşk hayatını renklendirmesine yardımcı olmaya çalışan iyi niyetli bir kız arkadaşından hediye olarak almıştı. Ancak aldıktan kısa bir süre sonra Carlos'a boşanma belgelerini tebliğ , bu yüzden seksi küçük takım hiç giyilmemişti. Frankie onu özel bir gün için saklıyordu. Dürtüsüyle bu gece giymeye karar verdi. Ne de olsa geceyi hayatındaki yeni adamla geçirmekten daha özel ne olabilirdi ki? Kabul, söz konusu adam tam anlamıyla onun kafasının içindeydi ama yine de...

"Bu küçük şey mi?" Kerov onu çıkardı ve kırılmalı dantelli spagetti askılarından tuttu.

"Sorun ne? mi?" Frankie ona meydan okudu.

"Sadece... çok fazla örtecek gibi görünmüyor. Ama giymek istediğiniz buyusa..." Omuz silkti ve havludan sıyrıldı. Frankie'nin küçük bir yönlendirmesiyle, ayağına bağladığı ayakkabıyı giymeyi başardı.

Önü göğüslerinin arasından geçip tam kalçalarında bitiyordu. Sonra siyah dantel giysiye bürünmüş vücuduna baktı.

"*Beğendin mi?*" Frankie sormadan edemedi.

"Bu çok... açıklayıcı. Meme uçlarını görebiliyorum." İri göğüslerini zar zor örten siyah danteli işaret etti. Meme uçlarının sıkı kahverengi noktaları siyah dantele sertçe bastırılmıştı ve gerçekten de açıkça görülebiliyordu.

Frankie aynı anda hem rahatsız hem de seksi hissederek, "*sadece yapılış şekli,*" dedi - garip bir kombinasyon.

Kerov alçak bir sesle, "Ben de senin amını görebiliyorum," dedi.

Frankie daha da aşağı bakınca bunun doğru olduğunu gördü. Siyah dantelli tulumun eteklerinin altından amının çıplak tümseği görünüyordu. Daha önce Kerov'un onun adına yaptığı ağda işinden dolayı hâlâ hafif pembe görünüyordu ve nedenini bilmesede dış dudakları şişmiş ve kabarmıştı.

"Onunla *birlikte gelen külotlar var,*" dedi ona, zihinsel sesinin tam olarak istikrarlı gelmediğini düşünerek. "*Onları giyebilirsin.*"

." Kerov ayakkabıyla birlikte gelen minik siyah dantel külotu giydi ama yerine oturtmak için kalçalarından yukarı çektiği anda ikisi de sıçradı ve şaşkınlık ve acı dolu ünlemler çıkardı.

"*Ah!*" Frankie şikayet etti. "*Bu acıtıyor!*"

"Belki de bu bölge Helga ve sıcak balmumuyla yapılan işkence seansından dolayı hâlâ tahriş olduğu içindir." Kerov'un sesi acımasızdı. "Ve bu iç çamaşırları diğerlerinden daha aşındırıcı malzemeden yapıldığı için."

"*Bekle, neye ihtiyacımız olduğunu biliyorum!*" Frankie parmaklarını şıklatabilseydi, şıklatırdı. "*Sonrasında kullanman için sana herhangi bir losyon vermediler mi? Ağdadan sonra yani?*"

"Binadan büyük bir aceleyle çıktım," diye homurdandı Kerov. "Bana bir şey verecek zamanları ."

"Neyse, boş ver. Sanırım geçen sefer bacaklarıma ağda yaptırdığımdan kalan biraz var."

Kerov onun da yardımıyla ecza dolabındaki yarısı boş şişeyi buldu. Kaşlarını çatarak şişeye baktı.

"İpeksi Deri - bu nedir?"

"Ağda yapılan bölgeye sürdüğünüz özel bir tür yatıştırıcı yağ. Bunu neden daha önce düşünmediğimi bilmiyorum," dedi Frankie ona.

"Ve..." Kerov boğazını temizledi. "Bunu... bunu tümseğine mi istiyorsun?"

"Yani, eğer tercih ediyorsanız..."

"Hayır," dedi çabucak. "Hayır, ben... hiç umursamıyorum." Kapağı açmaya başladı ama Frankie onu durdurdu.

"Belki... belki önce biz uzansak daha iyi olur, ne dersin?"

"Oh. Elbette." Şişeyi yatak odasına götürdü ve yatağına uzandı.

Frankie dağınıklığı daha önce temizledikleri için memnundu. Yatağı çıplak görünüyordu ama en azından çarşafı düzgün ve temizdi. Her şeyi sepete doldurduktan sonra ona sıktığı oda spreyinin kokusu hâlâ havada belli belirsiz asılı duruyordu.

"Şimdi." Kerov yarısı dolu yatıştırıcı yağ şişesine baktı. "Nasıl başlayacağız?"

"Bilmiyorum..." Frankie birden utandığını hissetti. *"Sadece... parmak uçlarınıza biraz sürün ve ovun, sanırım."*

"Hassas hissettiği her yere sürsem mi?" diye sordu kısık bir sesle, şişeyi devirerek içindekilerin bir kısmını parmak uçlarına aldı.

"Evet...evet, sanırım öyle."

"Pekâlâ." Yavaşça hareket ederek elini kadının kalçalarının arasına soktu ve hassas, çıplak tümseğini okşamaya başladı, yatıştırıcı yağla kapladı.

Bu his ikisinden de bir rahatlama iniltisi çıkardı. Frankie acıdan biraz kurtulana kadar bu bölgenin ne kadar çiğ olduğunu fark etmemişti. Bütün akşamı nasıl olup da bu kadar sinirli geçirebildiğini merak etti. Muhtemelen Ramlow'la olan felaket akşam yemeği randevusu gibi başka şeylere odaklanmakla o kadar meşguldü ki fark edememişti.

Kerov ona, "Şimdi bunu düşünme," diye mırıldandı ve Kerov onun düşüncesini, daha doğrusu kafasındaki Todd Ramlow imgesini yakaladığını fark etti. "Şimdi ve buraya odaklan. Söyle bana... sana nerede dokunacağımı söyle. Nasıl okşanmaya ihtiyacın olduğunu."

Frankie yumuşak, şehvetli sözler nefesini tuttu ve sonra Kerov'un gönderdiği görüntüyü gördü. İkisini yatakta birlikte görebiliyordu; Kerov'un iri, kaslı vücudu Frankie'ninkinin üzerine eğilmiş, bir koluyla omuzlarını kavıyordu. Diğer eliyle de amını avuçlamak için aşağı uzanıyordu. İçgüdüsel olarak, öyle görünüyordu ki, kalçalarını onun için açıyordu. Parmakları amının dış dudaklarını okşarken nazikti, gözlerinin içine bakarken yarığının izini sürüyordu.

"Bu iyi mi, *shalla*?" diye mırıldandı. "Sana böyle dokunulmasından hoşlanıyor musun?"

"Ne... '*shalla*' ne demek?" Frankie nefes nefese fısıldadı, kendini tamamen fanteziye kaptırmıştı.

Kerov, "Bu benim gezegenimde bir sevgi sözcüğüdür, 'güzel olan' anlamına gelir," diye mırıldandı. "Ve sen de, biliyorsun Frankie, çok güzelsin."

"Ben senin tipin ," itiraz etti usulca.

"Tanıdığım diğer tüm kadınlardan farklısın," dedi ona. "Ama bu benim 'tipim' olmadığın ya da seni son derece güzel bulmadığım anlamına gelmiyor."

Frankie biraz gülerek, "*Benimle tatlı tatlı konuşmana gerek yok, bebeğim,*" dedi. "*Zaten elin bacaklarımın arasında. Ya da... en azından **benim** elim.*"

"Keşke benim elim *olsaydı*," dedi Kerov ona. Zihninin gözünde hâlâ onun kendisine doğru eğildiğini ve gözlerini o yoğun soluk gri bakışlarıyla tuttuğunu görebiliyordu. "Sana kendim dokunmak istiyorum... seni keşfetmek ve yumuşak kıvrımlarını parmak uçlarımda hissetmek istiyorum."

"*Gerçekten mi?*" Kendini hâlâ biraz suçlu hissetse de, Frankie aldığı zevkin çekingenliğinin üstesinden geldiğini fark etti. Zihninin gözünde, kendini onun için kalçalarını daha fazla açarken ve sırtını kamburlaştırırken gördü. "*O zaman devam et.*"

Gerçekten ciddi misin?" Kerov alçak bir sesle sordu. "Sana dokunmama izin verecek misin? Seni tatmin etmeme? Başka hiçbir dişi böyle bir şey yapmama izin vermedi. Tarsia'da bu yasak."

"*Burada yasak değil,*" diye nefes nefese teminat verdi Frankie. "*Sorun yok. Sana güveniyorum. Ayrıca, kullandığın aslında senin elin değil, benim elim.*"

"Keşke ellerimden daha fazlasını kullanabilseydim," diye usulca homurdandı Kerov ve sonra şişmiş dış kedi dudaklarını ayırdı ve parmak uçlarını iç amının sıcak kuyusuna daldırdı.

Frankie hemen bir şaşkınlık şoku hissetti. "*Ne oldu? Ne oldu? Sorun ne?*" diye sordu.

Kerov onu temin etmek için aceleyle, "Bir yok," dedi. "Sadece... sen çok *Sıcak*. Hatta sıcak!"

"Bacaklarımın arasını mı kastediyorsun?" Frankie neredeyse gülecekti. "Evet, biz Dünyalı kızların muhtemelen Kindred'larla aynı vücut ısısına sahip olduğumuzu söylemiştim."

"Evet, ama düşünmemiştim... hayal ettiğimden bile daha sıcaksın." "Benim hakkımda fantezi mi kurdun?"

"Nasıl ? Bütün gün senin güzel vücudunun içindeydim." mırıldandı.

Yavaşça iç kıvrımlarını okşadı, parmak uçları klitorisinin zonklayan düğmesini buldu ve yavaşça daire çizdi.

"Çok sıcak," diye tekrar hayret etti. "Ve çok ıslak, sıcak ve pürüzsüz..." "Ah!"

Frankie zevkten nefesi kesildi. "Peki, *sana teşekkür edebilirim pürüzsüz kısım,*" diye hatırlattı onu tekrar okşarken. "Ah, Dios! Demek istediğim Ben... Ben o ağda randevusuna asla gitmezdim. Oh, Kerov... bu çok iyi hissettiriyor!"

"Bunun gibi mi?" Klitorisini tekrar daire içine aldı ve sonra daha aşağıya doğru okşadı, parmaklarının sadece uçlarını kaygan girişine alaycı bir şekilde bastırdı. "Tanrılar, *shalla*. Yumuşak, küçük amcığın çok sıkı gibi geliyor."

"Ne kadar sıkı olduğumu öğrenmek ister misin?" Frankie ağzından çıkan edepsiz sözlerle inanamıyordu. Ama Kerov ortaya çıkarıyor gibiydi. Ayrıca, adamın aslında kendisine dokunmadığını, tüm bu zevki ona kendi elinin verdiğini kendine bir kez daha hatırlattı. Yine de zihninde Kerov'un ona doğru eğildiğini, büyük, sıcak elleriyle onu okşadığını, onu öptüğünü ve gözlerinin içine baktığını görüyordu...

"İstedığimi biliyorsun," diye mırıldandı Kerov kısık sesle. "Ama önce seni boşaltmama izin ver. Bunu yapmama izin verecek misin Frankie? Benim için boşalana kadar o küçük, yumuşak amını okşamama izin verecek misin?"

"Evet... Dios, evet!" diye inledi, tamamen teslim olmuştu.

"Güzel." Kerov tekrar onun üzerinde çalışmaya başladı, nazik parmaklarıyla amını keşfediyor, okşuyor ve okşuyor, ona dokunmanın doğru yolunu buluyordu. Sonra orta parmağını şişmiş klitorisinin yanına koydu ve hafif, sabit bir okşamayla ileri geri kaydırmaya başladı.

Frankie ona dokunduğunda haykırdı, daha fazlası için sırtını kalçalarını kaldıracılmayı diledi. Kerov onun neye ihtiyacı olduğunu biliyor gibiydi - onun için hareketleri yaptı.

"Aynen öyle, *shalla*," diye mırıldandı usulca. "Doğru, sadece aç ve sana dokunmama izin ver. O küçük tatlı amcığını aç ve seni boşaltmama izin ver..."

"*Oh...Oh!*" Frankie, zevki doruğa ulaştığında ve orgazm sonunda onu yıkadığında nefesini tuttu. "*Oh Dios, Kerov!*"

Ama büyük Kindred'in onunla işi henüz bitmemişti. Aşağı doğru kayarak, iki parmağının onun dar girişine girmesine ve kanalının sonuna kadar derinlemesine bastırmasına izin verdi.

Frankie kendini tutamayarak haykırdı, adam onu becerirken, iki parmağı derinlere inerek zevkini daha da artırdı.

Kerov yine alçak ve aç bir sesle, "Keşke parmalardan daha fazlası olsaydı," dedi.

Ve sonra onu kalçalarının arasında hayal etti, ağzı amına sertçe bastırırken, sıcak dili amının kuyusuna derinlemesine kayıyor, balının tadına bakıyor, onu diliyle beceriyor, onu inletiyordu...

"*Oh! Madre de Dios!*" diye nefes nefese kaldı. "*Senin geldiğin yerde buna izin verilmediğini sanıyordum!*"

"Değil," diye homurdandı ve sonra, görüntüde, onu daha yakına çekti, klitorisini diliyle kırbaçladı ve onun altında inleyip kıvrılırken sularının her son damlasını yakalamak için amını yaladı.

Zevki yeniden doruğa ulaştığında Frankie haykırdı. Teknik olarak sadece kendine dokunduğunu biliyordu ama öyle hissetmiyordu. Sadece mastürbasyon yaparken hiç bu kadar yoğun bir zevk almamıştı. Kerov ona dokunurken ve onu sınıra getirirken içinde yaşadığı duygu yoğunluğunu hiç hissetmemişti.

Neredeyse çok fazlaydı. Bir an için kalbinin yerinden çıkacakmış gibi attığını hissetti.

Sonra yavaş yavaş zevk azalmaya başladı.

"Ah..." diye fısıldadı nefes alış verişini yeniden düzene girmeye başlarken. Vücudunun gevşediğini, yatağa karşı tamamen gevşek olduğunu hissetti.

"Bu... inanılmazdı," diye itiraf etti Kerov usulca. "Vücudun... o kadar karmaşık ki! Yaşadığın zevk çok incelikli... çok *yoğun*."

Frankie ona, "*Dürüst olmak gerekirse, her zaman böyle değil,*" dedi. "*Yani ben, bilirsin, geldiğimde.*"

"Bir erkekle birlikte olduğunuzda farklı mı oluyor? Sevişirken?" diye merakla sordu.

"*Çok farklı,*" dedi Frankie alaycı bir ifadeyle. "*Tabii ki sadece Carlos'la birlikte oldum, o yüzden karşılaştırma yapamam. Ama onunla hiç böyle olmamıştı.*"

"Seni doğru düzgün memnun etmek için zaman ayırmadı." Kerov'un sesi onaylamıyor gibiydi. "Anılarında gördüm, sadece kendi tatminini önemsiyordu."

Frankie utanarak, "*Hey şimdi, özel bölgeleri kurcalama,*" diye itiraz etti. Eski sevgilisiyle yaşadığı acınası aşk hayatının ne kadar tatminsiz olduğunu kimsenin bilmesini istemiyordu.

"Bağışlayın beni. Gelecekte burnumu sokmamaya çalışacağım. Bana kızgın mısın?" "*biliyorsun. Sen bana iki kız verdikten sonra nasıl kızabilirim ki? inanılmaz orgazm?*" Frankie iç çekti memnuniyetle. "*Bu gerçekten oldu*"

inanılmazdı, biliyor musun? Daha önce hissettiğim her şeyden farklıydı."

"Vücudumun içindeyken şaftıma dokunduğunda yaşadığım rahatlama konusunda ben de aynı şeyi hissettim," diye itiraf etti. "Hiç bu kadar yoğun bir zevk hissetmemiştim. Acaba bunun Switch ile bir ilgisi var mı?"

"*Belki.*" Zihinsel olarak esnedi. "*Bu arada, nasıl geri döneceğimize dair bir fikrin var mı?*"

"Hayır, ama hâlâ düşünüyorum," diye söz verdi. "Sorabileceğim bazı insanlar var... ama mecbur kalmadıkça sormamayı tercih ederim."

"*Neden, kim bunlar? Tehlikeli falan mı?*" Tekrar esnedi. "*Onlardan... korkuyor musun?*"

Kerov kısık bir sesle, "Daha çok, Geçiş ya da Sıçrama yapabildiğimi öğrenirlerse hakkımda ne düşünecekleri konusunda endişeliyim," diye itiraf etti. "Son çare dışında onlara söylememeyi tercih ederim."

"*Belki de buna kalmayacak.*" Frankie kendinden hissetti. "*Belki bu sefer uyuduğumuzda... ayrı oluruz.*"

"Belki." Kerov'un bu konuda pek mutlu görünmediğini düşündü. Açıkçası kendisi de bu fıkirden pek hoşlanmamıştı. Birbirlerinin bedenlerine girip çıkmak başına gelen en garip şey olsa da, Frankie büyük Kindred'dan hoşlanmaya başladığını fark etti - gerçekten onun tipi olmasa bile.

"Ben de senin tipin değilim, bunu biliyorum," diye mırıldandı, belli ki onun düşüncesini yakalamıştı.

Frankie itiraz etmek ve düşüncelerini nasıl duyduğunu sormak istedi... ama sonra uyku onu ele geçirdi ve dünya karardı. Sadece bir kez uyandı, kendi yatağında ve kendi bedeninde yalnızdı. *Kerov*, diye düşündü. *Seni özledim...* Sonra uyku onu tekrar ele geçirdi.

On Üçüncü Bölüm

Kerov uyandı ve etrafına bakındı. Komutanların koğuşundaki bir karyolada uyuyordu ve üzerinde son derece rahatsız olan en iyi ikinci üniforması vardı. Elini kaldırıp dar yakanın düğmelerini açmak istedi... ama yapamadı. Bir sebepten dolayı tamamen felç olmuştu.

Yedi Cehennem'de ne var? Bir an saf bir panik hissetti ve sonra kafasının içinde tanıdık bir ses daha duydu.

"*Neler oluyor?*" Frankie'ydi. Kerov onu içinde hissettiği anda rahatladı. Tarsia'daki kendi bedenine geri dönmüştü ve Frankie yine yanındaydı.

"*Frankie?*" düşündü. "*Sen iyi misin?*"

"*Ben iyiyim. Hey-şimdi zihinsel olarak konuşabiliriz! Neden acaba?*"

"*Tam olarak emin değilim,*" diye itiraf etti Kerov. "*Belki de zihinlerimiz birbirine bağlanmaya başlıyor çünkü...*"

"*Çünkü neden?*" Frankie sordu ve cevabı beğeneceğini düşünmese de onu oyalayamayacağını biliyordu.

"*Paylaştığımız zevk yüzünden,*" diye itiraf etti. "*Bu bizi birbirimize daha da yakınlaştırıyor, daha derin bir bağ kurmamızı sağlıyor.*"

"*Ah.*" Kadın uzun bir süre durakladı ve Kerov onun üzgün olup olmadığını merak etti. Onun Kindred'lar hakkında ne hissettiğini biliyordu - muhtemelen onunla zaten olduğundan daha derin bir ilişkiye girmek istemezdi.

"*Özür dilerim,*" dedi biraz huysuzca. "*Dün gece sana dokunduğumda niyetim daha derin bir bağ kurmak değildi. Sadece sana zevk vermek istedim... ve senin zevkini kendim hissetmek istedim.*"

"*Ah... tabii ki.*" Frankie'nin sesi kızarmış gibi çıkıyordu. "*Ama neden ilk seferden sonra birbirimizle zihinsel olarak konuşamadık? Ben,*

"Bilirsin, seni boşalttım mı?"

"Henüz yeterince yakın değildik. Ama bu bizi daha da yakınlaştırdı," dedi Kerov. "Unutma, ancak o ilk ortak orgazmdan sonra birbirimizin anılarına ve zihinlerine erişebildik. Ve bu da iyi bir şey - zihnine erişimim olmasaydı, senin bedeninde işlev göremezdim."

Frankie yüksek sesle, "Bunu itiraf etmen çok hoş," dedi. "Ve aynı şey senin için geçerli. Onu nasıl bulduğunu ve yavruyken nasıl büyüttüğünü görmeden Ursa'ya binmem mümkün değildi. Bu inanılmazdı, biliyorsun, seni asla bir hayvansever olarak görmezdim."

"Kerov, *"Hayvanlarla çalışmayı seviyorum. Eğer yapabilseydim bu alanda bir kariyer seçerdim."*

"Neden yapmadın?" Frankie meraklı bir sesle sordu. "Neden bunun yerine orduyu seçtin?"

"Bu benim için seçildi," dedi Kerov. "Burada, Tarsia'da, sizin yapabiliyormuş gibi görüldüğünüz gibi kariyerlerimizi seçip belirleyemiyoruz. Çok genç yaşta yetenek testlerine tabi tutuluyoruz ve bizim için en iyisinin ne olduğuna Devlet karar veriyor."

"Bu saçmalık!" Frankie haykırdı. "Ama senin üzerinde test yapsalardı, hayvanlarla aranın iyi olduğunu söyleyemezler miydi?"

"Yapabilirlerdi," dedi Kerov. "Ama testler aynı zamanda strateji, silah ve başkalarına komuta etme yeteneklerim olduğunu da gösterdi. Ve Tarsia sürekli saldırı altında olduğu için, askeri hizmete gönderildim."

"Dur bir dakika, sürekli saldırı mı?" Frankie karyolada doğrulup kaşlarını çattı. Kerov, kendisi yapmasa da yüzünün bu ifadeyi yaptığını hissedebiliyordu. Vücudunun bir başkasının emrettiği bir şeyi yapması hissi hâlâ kafa karıştırıcıydı ama Frankie'yle ilk kez tamamlanmamış bir Değişim yaşadıkları zamanki kadar üzücü değildi.

"Ne tür bir saldırı?" Frankie onu düşüncelerinden çekip çıkararak sordu. "Sana kim saldırıyor?"

"Bu bir kim değil, bir 'ne'," diye açıkladı Kerov. "Bu bir tür uzaylı parazit - biz ona kısaca Sürü diyoruz."

"Yani... böcekler gibi mi?" Ona, bazıları kanatlı ve karınlarının ucunda kıvrımlı iğneleri olan çok bacaklı yaratıkların zihinsel resimlerini gönderdi.

"Tam olarak değil." Kerov bunu nasıl açıklayacağını düşünmeye çalıştı. "Sürü milyonlarca altın iplikten oluşan bir tür yağmura -ölümcül bir yağmura- benziyor. Uzaydan geliyorlar - bizim etrafımızda ay gibi dönen bir gezegenden. Yörüngesi onu yeterince yaklaştırdığında, Sürü ısıımızı ve ışığımızı hissediyor ve üzerine inebildikleri her şeyi yutmak için aç bir şekilde bize doğru geliyor."

Ona, ne yazık ki hafızasında kalan, Sürü geçtikten sonra yara bere içinde kalmış ve çukurlaşmış bir manzaranın resmini gönderdi. Açgözlü parazitlerin dokunduğu her şeyde, düşmüş savaşçıların bedenleri de dahil olmak üzere, küçük, tüten kara delikler vardı.

"Yani... asit yağmuru gibi bir şey mi?" Frankie kısık bir sesle sordu. *"Yani, dokunduğu her şeyde delikler mi açıyor?"*

"Son derece aç asit yağmuru," diye onayladı Kerov. "Sadece rastgele yağmıyor - Sürü aktif olarak yaşamı arıyor, onu yok etmeye hevesli. Ona karşı sürekli bir savaş halinde olduğumuz içindir ki Devlet hayatlarımızı kontrol ediyor ve yönlendiriyor. Ancak kontrolü daha yüksek bir otoriteye vererek toplum olarak hayatta kalabiliriz."

"Buna inanabilir miyim bilmiyorum." Frankie'nin sesi şüpheli geliyordu. "Sürü kulağa korkunç geliyor ama tüm hayatından vazgeçmen gerektiğine inanmıyorum."

mücadele etmek için kişisel özgürlük. Yani, en azından kendi kariyerinizi ve zamanınızı kiminle geçireceğinizi seçmekte özgür olmalısınız."

"Ama *değiliz*," dedi Kerov kısaca. *"Ve bu durumdan yakınmanın bir faydası yok çünkü bazı şeyler değişmez, özellikle de Tarsia'da."*

"Sanırım hayır. Peki, Sürü... onunla nasıl savaşıyorsunuz?" diye sordu. "Yoldan çekilmen ve aşağı indiğinde saklanmak için kaçman gerekiyor gibi görünüyor."

Kerov kısa ve acı bir kahkaha attı. *"Eğer bunu yaparsak, Tarsia'da ne bitki ne de hayvan kalır. Çok kısa bir süre içinde gezegenimizin yüzeyi Sürü'nün yüzeyine benzeyecek, parazit tarafından tamamen istila edilecekti."*

"Yani tüm gezegen onunla mı *kaynıyor*?" Frankie sordu. "Ve onu kaynağında öldürmenin bir yolu yok mu?"

"Bulabildiğimiz kadarıyla hayır. Tüm Sürü'yü öldürecek kadar büyük bir silah kendi gezegenimizi de etkileyecektir - yörüngelerimiz birbirine çok yakın," dedi Kerov acımasızca. *"Yapabileceğimiz en iyi şey onun kolonileşmesini ve Tarsia'yı yutmasını engellemek."*

"Bunu nasıl yapıyorsun?"

"Çoğunlukla Yakıcı birimler kullanıyoruz. Bıçak kanatlarımızla içine doğru uçmalı ve yere ulaşmadan önce onu gökyüzünden yakmalıyız." Ona uçan savaş makinelerinden birine binmiş, bir eliyle alevli bir yakıcıyı tutarken diğer eliyle dümen tutan bir savaşçının zihnindeki resmini gösterdi.

"Bu gerçekten tehlikeli görünüyor!"

Kerov zihinsel olarak omuz silkti. *"Bu yapılmalı. Tarsia korunmalı. Sadece şehirlerimiz ve nüfusun yoğun olduğu bölgeler değil, vahşi alanlar da korunmalı. Ursa'yı da böyle buldum - önceden tahmin edilemeyen bir Sürü ormanlarımızdan birine saldırdıktan sonra. Ne yazık ki her şeyi kurtarmak için çağrıyı çok geç aldık."*

Tüten ağaçları ve ormanın zeminini kaplayan cansız yaratıkları hatırlayınca göğsü daraldı.

"Hatırlıyorum, o sırada yerdeydim, hayatta kalmayı başaran sürü ipliklerinin yuvalarını öldürmek için bir el yakma fırını kullanıyordum. Saatlerce yaşayıp bir konak ararlar. Bir tane bulduklarında, kelimenin tam anlamıyla patlayıp yok olana kadar yerler. Ancak onları bir canlıya ulaşıp çoğalmadan önce öldürmek daha iyidir."

"*Madre de Dios*, sesleri berbat geliyor!" Frankie haykırdı. "Ölmek için ne korkunç bir yol! Peki Ursa nasıl kaçtı?"

"Annesi tarafından korunuyordu." Kerov o acınası manzarayı hatırlamadan edememişti; çukurlu zeminde ölü yatan devasa bir yaratıktı bu; cesedi sürü- iğneleriyle delik deşik edilmişti ve çoğunun dumanı hâlâ tütüyordu. İlk başta, kalan Sürü-ipliklerini öldürmek için cesedi yakmaktan başka yapacak bir şey olmadığını düşünmüştü. Ama sonra...

"Bir ses duydun," fısıldadı Frankie ve onun da kendisiyle birlikte o sahneyi gördüğünü, beynine sonsuza dek kazınmış olan anıyı yeniden yaşadığını anladı.

"Evet," *diye* kabul etti. Sanki acı çeken bir hayvandan geliyormuş gibi yumuşak, ağlamaklı bir çığlıktı. Annenin iri gövdesini dikkatle kaldırmış, canlı Sürü ipliklerine dokunmadığından emin olmuştu. Dumanı tüten devasa leşi kaldırıp yoldan çekmek için tüm gücünü harcamıştı. Ama bunu yaptığı anda, küçük, lavanta rengi bir yavru cesedin altından dışarı fırlamıştı.

Kerov bekledi ama daha fazlası yok gibiydi - sadece bir tane. Küçük yaratık hemen annesinin başına gitti ve burnuyla onu dürtmeye başladı. Annesi kıpırdamayınca ya da hareketine karşılık vermeyince ağlaması şiddetlendi ve neredeyse dehşet ve kayıptan uluyacak hale geldi.

"Yani onu eve götürmeye mi karar verdin?" Frankie sordu. "Bir boz ayıya eşdeğer ve sen onu evcil hayvan olarak beslemeye mi karar verdin?"

"Başta öyle değildi," dedi Kerov. "Onu öksüz yaratıkların barınağına götürmeyi planlıyordum. Sürü ölümleri nadir olmadığı için Tarsia'nın her yerinde bu barınaklardan var. Yerel barınağı iyi biliyordum çünkü küçüklüğümde beri çalışmak istediğim yeri."

Nasıl olduğunu hatırladı, minik soluk mor yavruyu kucağına aldı. Fısıldayarak, *"Her şey yolunda ufaklık. Biliyorum... Biliyorum ama her şey yoluna girecek."*

Kerov yavruyu doğrudan barınağa götürmek niyetindeydi. Ama yavru onun göğsüne sarılmış, titriyor ve kaybını haykırıyordu.

"Üşüyorsun, değil mi?" diye mırıldandı yavruya. Annesinin sıcaklığından mahrum kalan Ursa sığınacak bir yer ve güvenlik arıyordu. Körü körüne, küçük sivri burnunu onun göğsüne dayadı ve hâlâ o yumuşak, ağlamaklı feryadını sürdürüyordu.

Kerov kimsenin izlemediğini görmek için etrafına bakındı. Sonra kendini biraz aptal hissederek gömleğini bir arada tutan magnotabları açmış ve titreyen küçük kürk demetini içine sokmuştu.

Onun teninin sıcaklığını hissettiğinde, Ursa nihayet sessizleşmişti. Küçük sivri pençeleri onu dörterken ve burnu göğsüne soğuk soğuk değerken onun göğsüne sarılıp uyudu.

Kerov iç çekti. *"Ve orada kaldı. Onu barınağa götürme zamanı geldiğinde, bunu yapamayacağımı anladım. O bana, ben de ona çoktan bağlanmıştık. Onu tuttum ve evimde yaşamak için fazla büyüyene kadar büyüttüm. Sonra onu ahıra taşıdım ve o zamandan beri orada."*

Frankie derin derin kokladı. "Çok tatlı, hüzünlü bir hikâye," diye mırıldandı ve Kerov gözlerindeki yaşların sızısını hissetti.

"Ağlıyor musun?" diye sordu, bu konuda ne hissettiğinden emin değildi.

"İstediğim kadar değil. Bu hikayeyi bana kendi bedenimdeyken anlatmış olsaydın şu anda hüngür hüngür ağlıyor olurdum," diye itiraf etti Frankie. "Bu tür hikayeler beni her zaman etkiliyor- memleketteki ASPCA reklamlarını bile izleyemiyorum. Orası bizim Dünya'daki hayvan barınağımız" diye açıkladı. "Ama nedense senin bedenindeyken ağlamak o kadar kolay olmuyor."

Kerov düşünceli bir ifadeyle, "*Senin bedenindeyken bunun tam tersinin doğru olduğunu gördüm,*" dedi. "*İstemediğim ya da beklemediğim zamanlarda bile gözyaşları geldi. Sanki senin duyguların yüzeye benimkilerden daha yakınmış gibi.*"

"Sizce bu bir erkek ve kadın meselesi mi? Yoksa Dünyalı ve Akraba olayı mı?" Frankie sordu.

"*Bilmiyorum. Belki ikisinden de biraz?*"

"Olabilir. Her neyse, *seni* ne ağlattı?" diye sordu. "Televizyonu açtın ve şu üzücü reklamlardan birini mi izledin? Sana söylüyorum, kalbimi söküp atıyorlar!" Bir an mırıldandı ve sonra usulca *şarkı* söyledi, "*Meleklerin kollarında-Oh! Hayır, gözlerim dolmadan şarkıyı bile söyleyemiyorum!*" Derin derin burnunu çekti.

Kerov birden rahatsız oldu ve Frankie'nin bedenindeyken gözlerini yaşartan şeyi hatırladı. Bu, arkadaşı Lacy'nin farkında olmadan paylaştığı bilgiydi; Frankie'nin Kindred'lardan hoşlanmadığı ve onlarla hiçbir şey yapmak istemediği, özellikle de biriyle çiftleşmek istemediği gerçeği.

"Kerov?" Frankie sordu ve onun bir cevap beklediğini biliyordu. Ama ona gerçeği söyleyemedi - ona karşı ne hissetmeye başlarsa başlasın, onun bu duygulara asla karşılık veremeyeceğini bildiğini söyleyemedi.

"*Önemli bir şey değildi,*" dedi huysuzca. "*Dediğiniz gibi bir reklam.*"

"Oh, tamam. Özür dilerim." Onun ani ses tonuna biraz alınmıştı ama Kerov'un elinden bir şey gelmiyordu; onun kendi türüne karşı gerçek hisleri hakkındaki bilgisini kendine saklamak istiyordu.

Her neyse, birlikte olmaları mümkün değildi. Galaksilerce ayrı yaşamamış olsalar bile, Devlet böyle bir birlikteliğe asla izin vermezdi. Gerçekten değer verdiği bir kadınla hayat bağı kurmak, Tabur Komutanı olarak kariyer performansını kesinlikle sekteye uğratırdı.

Yetkili kişiler böyle bir ilişkinin onun kendi hayatını çok fazla önemsemesine ve savaşta kendini riske atmak istememesine neden olacağını söyleyecektir. Ve neredeyse kesinlikle haklı olacaklardı. Kerov, savaştan sonra eve döndüğünde yanında Frankie gibi yumuşak, kıvrımlı ve güzel bir kadın olduğunu bilse, Sürü'yle savaşmak için kendi güvenliğini bu kadar umursamazca hiçe sayabileceğini düşünemezdi.

Hayır, hiçbir şey çıkmayacağı için duygularını kendine saklamak çok daha iyiydi.

"Her neyse," dedi Frankie onun karanlık düşüncelerini bölerek. "Ne yapacağız? Tüm bu Değiştirme olayı hakkında konuşabileceğin bazı insanlar olduğunu söylediğini sanıyordum. Sence onlardan yardım istemenin zamanı geldi mi?"

"Ben-" diye başladı Kerov ama tam o sırada Komutanların kışlasının kapısı açıldı ve Jorn hızla içeri girdi.

"İşte buradasın!" diye haykırdı nefes nefese. "Her yerde seni arıyordum, Kerov! Ziyafetin başlamak üzere olduğunu bilmiyor musun? On dakikadan az bir süre içinde Tuğgeneral Tlox'un masasında olmamız bekleniyor ve şu haline bak! Yeni uyanmış gibi görünüyorsun!"

Kerov, Frankie'nin kendini topladığını ve mümkün olduğunca onun "kendisi" olmaya hazırlandığını hissetti.

"Ben, uh... incelemeden sonra biraz kestirmiş olmalıyım," dedi, doğruldu ve sesinin derin ve otoriter çıkmasını sağladı. "Ama bu kadar uzun süre uyumak , yeni uyandım."

"Öyle mi? O zaman konuşuyordun?" Jorn kaşlarını çatı. "Burada bir konuşma duyduğuma yemin edebilirim. Peki gözlerin neden kırmızı?" Kerov bir küfür savurdu. Jorn, Frankie'nin onların hakkında konuştuğunu duymuş muydu?

Değiştirmek mi? Eğer öyleyse, başları büyük belaya girebilirdi. Arkadaşını severdi ve ona güvenirdi.

Bir noktaya kadar. Ama Jorn'da bir şeyler vardı - Kerov'un onun kendini tuttuğunu hissettiği bir şeyler. Bunun ne olduğundan emin değilken arkadaşına tam olarak güvenebileceğini düşünmüyordu. Yer değiştirmek Devlet'e ihanet etmekle eşdeğerdi ve Jorn hainlik faaliyetini otorite sahiplerinden saklamaya istekli olmayabilirdi - arkadaşını korumak için bile.

"Oh, ben... uykumda konuşuyor olmalıyım," dedi Frankie huysuzca. "Çok kötü rüyalar gördüm..." Gözlerini ovuşturdu. "Kabuslar, gerçekten."

"Rüyada ne görüyorsan gör, eğer ziyafete zamanında yetişemezsek gerçek çok ama *çok* daha kötü olacak. Şimdi acele et, kalk ve üniformanı giy!"

Neyse ki Frankie üniformasını evden getirmişti. Kerov'un küçük bir yardımıyla oldukça hızlı bir şekilde üstünü değiştirebildi. Ama bir şey eksik gibi görünüyordu.

"*Benim nerede?*" Kerov, Jorn'un "*Senin tünelin nerede?*" diye sorması üzerine şöyle dedi

"Ne?" Frankie sordu. Sonra düşünceler aracılığıyla iletişim kurabildiklerini hatırlayarak zihninden ekledi: "*Tünel de neyin nesi?*"

"*Sadece özel günlerde kullanılan bir baş örtüsü. Hiçbir kıyafet üniforması onsuz tamamlanmış sayılmaz.*" Kerov ona zihninde bir resim gönderdi.

"Üst düzey Brass'in incelemede taktığını gördüğüm tuhaf, uzun metal şapkayı mı diyorsun? Onlardan bir tane olduğunu bile bilmiyordum."

"Evet var ama görünüşe göre evimde, ikametgâhımda." Kerov kalbinin sıkıştığını hissetti. General'in ziyafetine *tüneli* olmadan katılmasının imkânı yoktu. Bu neredeyse pantolonsuz görünmek kadar kötü olurdu - görgü kurallarına aykırı ve asla unutamayacağı bir utanç.

"Vay canına, parlak metal bir şapkaya takılacak çok şey varmış," diye mırıldandı Frankie zihninden.

"Neler oluyor? Neden orada öylece duruyorsun? Kendi kendine mi konuşuyorsun?" Jorn araya girerek talep etti. *"Tüneliniz nerede?"*

"Ben sadece... nerede bıraktığımı düşünmeye çalışıyordum." Frankie'nin sesi çaresiz geliyordu. "Her neyse, seninki nerede?"

"Elbette benim aracımla!" Jorn sabırsız görünüyordu. "Kerov, eğer bizi geç bırakırsan..."

"Onu evde bıraktım, tamam mı?" Frankie haykırdı. "Peki... ödünç alabileceğim yedek bir tane var mı?"

"Yedek bir tane mi?" Jorn ona deliymiş gibi baktı. *"Ona bunu soramazsın!"* Kerov homurdandı.

"Ne? Neden olmasın?"

"Çünkü her savaşıya sadece bir chunnel tahsis edilir ve bu üniformanın çok özel ve kişisel bir parçasıdır. Başka bir erkeğin chunnel'ını giymeyi istemek, onun iç çamaşırlarını giymeyi istemeye benzer."

"Ciddi misin? Buna inanamıyorum!" Frankie çılgınca etrafına bakınıyordu. "Benimki yok," dedi Jorn'a. "Ne yapabilirim ki? Ziyafeti atlayabileceğimi sanmıyorum, değil mi?"

"Bizzat Tuğgeneral Tlox tarafından davet edildikten sonra mı? Çok zor! Bak-" Jorn odanın içinde koştu ve yüksek bir raftan bir şey aldı. "Slubgum'unkini kullan. Verda Çeyreği'ndeki savaşı kaybettiği için rütbesi düşürüldükten sonra onu burada bıraktı."

"*Ugh!*" Kerov istemsizce haykırdı. Eski Komutan Slubgum görevini kaybetmeyi hak etmiş, pasaklı, verimsiz bir erkekti. Herhangi bir erkeğin - özellikle de Slubgum'un- *tünelini* giyme düşüncesi iğrençti.

"Biliyorum... İğrenç olduğunu biliyorum," dedi Jorn, uzun, uzun, parlak *tüneli* getirip Frankie'nin ellerine bastırarak. "Ama başka seçeneğin yok. Seninkini almak için kamarana dönecek vaktimiz yok ve ziyafete de bu olmadan katılamazsın. Sadece tak ve bu gece duş alırken temizleme başlığını dezenfekte için ayarlayabilirsin."

"Tamam," dedi Frankie, elindekini ondan alarak. "Ben, uh, bundan hoşlanmıyorum ama sanırım haklısın - başka seçenek yok."

Jorn hem şaşırmış hem de rahatlamış görünüyordu. "Bundan daha büyük bir mücadele vereceğini ."

"*Kesinlikle yapardım! Slubgum'un tünelini giymek gibi bir niyetim yok!*" Kerov itiraz etti. "*Yakın zamanda temizleyip temizlemediğini bile bilmiyoruz! Kalıntılar olabilir.*"

"*Çok kötü, sen giyiyorsun. Ya da en azından ben giyiyorum,*" dedi Frankie ona kararlılıkla. "*Hadi şimdi baloya geç kalmak istemeyiz.*"

"*Ziyafet,*" diye düzeltti Kerov ama o çoktan kışladan çıkmış, tertemiz üniformasının bir kolunun altına sıkıştırdığı pis, iğrenç *tünelle* koridorda koşarak Jorn'u takip ediyordu.

* * * * *

Frankie, Jorn'un tekrar araba kullanmasından memnundu; zaten gidecekleri çok yol da yoktu. GörünüŖe göre ziyafetin verildiği yer askeri üssün hemen diğer tarafındaydı. Kerov'un arkadaşı tanka benzeyen büyük aracının motorunu çalıştırdı ve alacakaranlığa doğru kükreyerek yola koyuldular.

Frankie daha ne olduğunu anlayamadan, önünde kırmızı yazılar olan büyük, siyah bir taş yapının önüne park etmişlerdi.

"*Savaş Bakanlığı,*" Frankie kendi kendine okudu. "*Hey, artık okuyabiliyorum! Yani sizin dilinizde,*" dedi Kerov'a heyecanla. "*Bahsettiğin zihin-karıştıırma olayı bu olmalı.*"

"*Harika.*" Sesi hâlâ ona başka bir adamın *tünelini* giydirdiği için son derece kızgın geliyordu. Frankie, bunu aşması gerektiğine karar verdi. Ne de olsa bir şapkaya, özellikle de metal bir şapkaya iç çamaşıırıymış gibi davranmak çok saçmaydı. Ve "kalıntı" olabileceğini söylerken neden bahsediyordu? Eğer şapka bir beyzbol şapkasıysa ve önceki sahibi şapkanın her tarafını terletmişse Frankie'nin sinirlenmesini anlayabilirdi ama metal oldukça hijyenik olmalıydı, değil mi?

Hijyenik olsun ya da olmasın, çoğunlukla *ağırdı*. Jorn'la birlikte Savaş Bakanlığı'na çıkan geniş merdivenleri koşarak çıkarken Frankie onu için el yordamıyla ilerliyor, en az yirmi beş kilo olması gerektiğini düşünüyordu. Bu ziyafet çok uzun sürerse başı çok ağrıyacaktı; orta boy bir köpeğin ağırlığını kafasında dengeliyordu ve canı *yanıyordu*. Açıklanamayacak kadar keskin kırmızı taşlarla süslenmiş siyah bir *çene* kayışı vardı ve bu *da tüneli* yerinde tutmaya yardımcı oluyordu ama yine de Kerov'un kafası için çok büyüktü.

Frankie kayışı etini kesecekmiş gibi hissedene kadar sıksa da, çok düz ve uzun yürümediği sürece uzun, ağır *tünel* hâlâ kayma ve başının üzerinden kayma eğilimindeydi. Tabii ki bu neredeyse imkânsızdı çünkü uzun, siyah tünelden aşağı doğru koşuyorlardı.

Ziyafet salonuna giden mermer koridorda Frankie ağır şapkanın kaymasını önlemek için bir elini başına götürdü.

"Beni gülünç duruma düşürüyorsun," diye yakındı Kerov. "Düzgün bir tünel, koşullar ne olursa olsun her zaman yerinde kalmalıdır."

"Bu kadar saçma kıyafetler seçmenize engel olamıyorum!" Frankie geri gönderdi.

"Öyle mi? Sanki bir tünel, sizinkilerin giydiği o tuhaf yüksek ayakkabılardan daha mı saçma?" sordu ve nedime elbisesiyle birlikte giydiği yüksek topuklu ayakkabıların fotoğrafını gönderdi.

Frankie en azından ayakkabılarını kafasında dengelemek zorunda olmadığını söyleyecekti ki Jorn'la birlikte ziyafet salonunun girişine vardılar. Kerov'un en az üç katı uzunluğunda, geniş bir çift kapıydı. Kapılar donuk gümüş bir metalden yapılmıştı ve üzerlerine parlak renkli resimler oyulmuştu.

Frankie onları hızla taradı; ilk kapının sol üst köşesinde yuvarlak, ay benzeri bir gezegen vardı. Gezegenin yüzeyi altın renkli, kıvranan bir yılan ya da yılanbalığı kütesine benzeyen şeylerle doluydu. Yüzeyinden fırlıyorlar ve aşağıda Tarsia olması gereken çok daha büyük bir gezegene yaşıyorlardı. Büyük gezegenin yüzeyinde ayakta duran savaşçılar vardı; hepsi uzun boylu, beyaz-sarı saçlı ve dar omuzluydu. Elllerinde alev makinesine benzeyen bir şey tutuyor ve gökyüzündeki altın iplikleri yakıyorlardı.

Belli ki Kerov'un ona bahsettiği uzaylı parazitler olan Sürü'yle yapılan tipik bir savaştı. Ama duvar resminde neden hiç Kindred temsil edilmemişti? Görebildiği tüm askerler Jorn'a benziyordu - tamamen Tarsian. Kerov'a benzeyen başka savaşçılar yok muydu?

"Tarsia'da neredeyse hiç tam kan Kindred kalmadı," diye yanıtladı Kerov, yeni bağlantılarından geçmiş olmalı. "Devlet, Anahtarlama geninden kurtulmak için bizi mümkün olduğunca Tarsialılarla melezleştirdi. Halkımın kapıda temsil edilmemesinin nedeni de burada pek itibar görmememiz."

"Ama sen de Sürü'yle en az onlar kadar sıkı savaşıyorsun!" Frankie itiraz etti.
"Bu hiç adil değil!"

"İşler böyle ve yüzlerce yıldır da böyle. Kindredler burada bir azınlıktır, nefret edilen bir ırktır. Pek çok kadın Kindred bir erkekle birlikte olmak istemez."

Sesinde belli belirsiz bir acılık var mıydı? Frankie ani bir suçluluk duygusu hissetti. Lacy'ye de aynı doğrultuda bir şeyler söylememiş miydi - eğer Kindred gelini olarak çağrılırsa öleceğini söylememiş miydi? Onlarla hiçbir şey yapmak istemediğini mi? Ama bu Kerov'u tanımadan, bir Kindred savaşçısının gerçekten nasıl biri olabileceğini anlamadan önceydi... onurlu, nazik ve hayvanlarla arası iyi...

"Kindredler burada, Tarsia'da ikinci sınıf vatandaşlardır. Bu ziyafete davet edilmem ve masada olası bir terfi olması bile küçük bir mucize," diyerek Kerov onun suçlu düşünce zincirini kırdı.

"Pekâlâ. Bunu senin için berbat etmemek için elimden geleni yapacağım," diye söz verdi Frankie.

Tam o sırada büyük kapılar açıldı ve tertemiz kırmızı ve gri üniformalı bir muhafız öne çıktı.

"Sizi nasıl anons edebilirim?" diye sordu, önce Jorn'a sonra da Frankie'ye bakarak.

"Tabur Komutanları Berex ve Volx, Tuğgeneral Tlox'un emriyle buradalar," diye cevap verdi Jorn hemen.

Muhafız ziyafet salonuna döndü ve kavernöz alanda yankılanan bir sesle isimlerini haykırdı. Siyah mermer zeminli ve beyaz mermer duvarlı devasa oda, en uçta sadece üç masa kurulmuş olmasına rağmen yaklaşık yüz uzun masa alabilecek kadar büyük görünüyordu.

Muhafızın sesinin yankıları henüz kaybolmadan, uzun boylu, zayıf, beyaz saçlı ve koyu mor gözlü bir adam onları selamlamak için öne çıktı.

"Ah, Jorn... Kerov, sonunda burada olmana sevindim." Frankie'nin hâlâ bir elini başına götürmüş, *tüneli* yerinde tutmaya çalıştığını görünce kaşlarını çattı.

Frankie hızla elini çekti ve normal görünmeye çalıştı. "Ah, ah..." diye başladı, ne söyleyeceğinden emin değildi.

Kerov ona, "*Tuğgeneral* ," diye seslendi.

Frankie daha fazla konuşmadan Jorn, "Burada olduğumuz için hem mutluyuz hem de minnettarız, efendim," dedi. "Gerçekten bu bir ayrıcalık ve onurdur."

"Evet, evet-bir onur," diye yineledi Frankie, doğru şeyi söylediğini umarak.

"İkiniz de bunu hak ettiniz." Tlox onlara Jorn'un hemen taklit ettiği kısa ve sert bir selam verdi. Frankie de hemen eğildi ama dehşet içinde ağır *tünelin* kafasından kaydığını hissetti. Bir eliyle tutup doğruldu ve felaketten kıl payı kurtuldu. Çok yakındı!

Kerov, Jorn'la birlikte Tlox'u orta masaya kadar takip ederken karanlık bir sesle, "*Başka bir erkeğin* *tünelini giymenin sonucu bu,*" dedi.

"*Başka seçeneğimiz yoktu!*" Frankie ona hatırlattı. Gerçekten, tüm bu *Tünel* tartışması eskiyordu!

"Şimdi, Jorn, sen sol tarafımda oturuyorsun," dedi Tuğgeneral, siyah bir örtüyle kaplı ve parlak kırmızı çatal bıçak takımlarıyla döşenmiş uzun masaya ulaştıklarında. "Ve Kerov, sen benim sağımdasın. Ve *solumda* da

General Von-Doddle. Bu yüzden Tanrı aşkına, en iyi şekilde davranın ve gözyaşları dökülürken dikkatli olun."

"Elbette," diye hemen kabul etti Frankie, ama elbette onun neden söz ettiği hakkında hiçbir fikri yoktu. "General Van-Doodle'ın yanında oturmaktan onur duyuyorum."

"*Von-Doddle*," düzeltti Tlox kaşlarını çatarak. "Komutan Kerov, sizin *Tünel* eğri büğrü."

Bunu ona Kerov'un fermuarının açık ve aletinin dışarıda olduğunu söyleyebileceği gibi söyledi.

"Ah-özür dilerim!" Frankie ağır şapkasını aceleyle düzeltirken, Kerov'un zihninden gelen hafif küfürleri duymazdan gelmeye çalıştı.

"Bu daha iyi." Tuğgeneral Tlox başını salladı ama yüzünde hâlâ onaylamayan bir ifade vardı. "General gelmeden önce yerlerimizi alalım."

"Elbette." Frankie başını sallayarak onun işaret ettiği uzun, *köşeli* koltuğa oturdu ve *tünelle ilgili* daha fazla gardırop arızası yaşamamak için başını ve omuzlarını dik tutmaya dikkat etti. Bu şekilde oturmak önündeki masayı incelemesini zorlaştırdı ama bir şekilde başardı.

Dehşet içindeydi, önündeki sofranın inanılmaz derecede karmaşık görünüyordu. Büyük kırmızı bir tabak, onun üzerinde daha küçük altın bir tabak ve onun üzerinde de koyu kırmızı jöleyle doldurulmuş gibi görünen daha da küçük siyah bir kase vardı. Kasenin üzerinde üçgen bir küreğe benzeyen, tabanında kısa bir sap bulunan küçük bir alet duruyordu.

Tabağın bir tarafında çeşitli boyutlarda bıçaklara benzeyen bir dizi çatal bıçak vardı. Frankie'nin serçe parmağı büyüklüğündeki küçük bir tanesinden, Kerov'un ön kolu kadar uzun olan en büyüğüne kadar değişiyorlardı.

Diğer tarafta birkaç bıçak vardı; birinin tek, diğerinin iki, bir diğerinin ise üç keskin kenarı vardı ve bu da ona tuhaf bir hava veriyordu.

Üçgen şeklinde bir görünümü vardı. Frankie bunun sevimsiz bir bilimkurgu dizisindeki kötü adamın dövüşmek için çıkardığı bir silaha benzediğini düşündü.

Çatal bıçak takımlarının çoğu parlak, parlak kırmızıydı ama kırmızı tabağın üst kenarında, ucu fena halde keskin görünen kıvrımlı bir tirbuşon olan uzun siyah bir metal çubuk duruyordu. Frankie bunun ne işe yaradığını tedirginlikle merak etti. Sonra tekrar, bunların *herhangi biri* ne içindi?

Birkaç tane de bardak vardı; biri kare bir shot bardağına benziyordu ama evdeki normal bir shot bardağından üç kat daha uzundu. Diğeri uzun ve alçaktı - neredeyse dikdörtgen şeklindeydi- ve bir köşesinde dökme ağzı vardı. Taştan yapılmış gibi görünüyordu.

Frankie önündeki her şeyi derin bir kuşkuyla inceledi. Yıllar önce Carlos onu mezuniyet balosuna götürdüğünde Kapok Tree adında gerçekten lüks bir restorana gitmişti. Orada da bir sürü çatal bıçak takımı ve birkaç bardak vardı ama çoğunu kullanma şansı olmamıştı. Çünkü eski sevgilisi onu kiraladığı odaya götürmeye ve balo elbisesinin altına girmeye o kadar hevesliydi ki yemeğin tamamını yemesine izin vermemişti. Frankie, küçük bir tekerlekli arabanın üzerinde geldiğinde harika görünen tatlıyı deneyemediği için hep pişmanlık duymuştu.

Şimdi Kapok Ağacına bile rakip olabilecek bir akşam yemeği yiyecekmiş gibi görünüyordu. Ama mutfak aletlerinin ne olduğu ya da nasıl kullanılacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

"*Merak etme,*" diye mırıldandı Kerov kafasının içinde. "*Buradaki her şeyi nasıl ve ne zaman kullanacağını sana tam olarak anlatacağım. Sadece talimatlarımı dinle ve sana söylediğim her şeyi yap.*"

"*Pekâlâ, deneyeceğim.*" Frankie artık telepatik olarak iletişim kurabildikleri için bir kez daha minnettarlık duydu. Bu ziyafette Kerov'a mırıldanmasının imkânı yoktu -çok resmiydi ve izleyen çok fazla insan vardı.

Tam o sırada üç tane alçak sesli nota duyuldu ve kapıdaki muhafız bağırdı: "Ekselansları, General Von-Doddle, Tarsus Ordusu Komutanı ve Savaş Bakanlığı Başkanı."

Herkes ayağa kalkarken sandalyeler gıcırđıyordu. Frankie de aynısını yapmak için acele etti. Sonra kısa boylu, bodur, neredeyse kusursuz bir yuvarlaklığa sahip, özenle hazırlanmış bir üniforma giyen ve Frankie'nin o güne kadar gördüğü en uzun *tünele* sahip olan bir adam ortaya çıktı. Parlak altın metallerle kaplı kırmızı, altın ve gri üniformasıyla iyi süslenmiş bir bowling topuna benziyordu.

"General bu mu?" Frankie şaşkınlıkla ona baktı. "*Neden gördüğüm diğeri Tarsuslulara benzemiyor?*"

"Onun yarı Twerkin olduğu söyleniyor - Tarsian ırkından bile daha eski, kadim bir ırk. Bilgeliklerine saygı duyulur," diye bilgilendirdi Kerov onu.

Frankie içtenlikle, "*Bilgelikleri belki, ama görünüşleri değil,*" diye karşılık verdi.

"*Bacakları ve şapkası olan bir bowling topuna benziyor.*"

Kısa boylu, bodur General paytak paytak yürüyerek masadaki yerini alırken Kerov, "*Twerkin'lerin pek güzel görünmedikleri doğru,*" diye itiraf etti. "*Ama o zaman, Kindredlar da öyle.*"

"Ne? Neden olmasın?" Frankie talep etti.

Zihinsel olarak omuz silkti. "*Çünkü Tarsusluların güzellik standartlarına uymuyoruz.*"

"Ne yani, sen... burada çekici sayılmıyor musun?"

Homurdandı. "*Pek sayılmaz. Bir erkek zayıf, dar omuzlu, neredeyse beyaz saçlı ve koyu mor gözlü olmalı. Benim gözlerim ve saçlarım yanlış renkte ve kas yapım da grotesk sayılır. Ayrıca vücut ısım da çok yüksek, Xirnah'nın benimle hiçbir şey yapmak istememesinin tüm nedenleri bunlar.*"

Frankie buna inanmakta güçlük çekiyordu. Dünya standartlarına göre, Kerov kesinlikle ağız sulandırıcıydı. Bunu ona söyleyeceğinden değil - çok utanç verici olurdu. Yine de ona iltifat etmekten zarar gelmezdi.

"Bence güzel görünüyorsun," diye karşılık verdi. *"Aslında güzelden de öte. Geniş omuzların ve çok uzun boylu olman... ve gözlerinin çok yoğun olması. Ben... uh..."* Utanmış hissederek sözünü aniden kesti. Gerçekten bu kadar çok şey söylememeliydi.

"Ben de seni çok çekici buluyorum," diye mırıldandı Kerov zihninde. *"Gür kıvrımların, uzun siyah saçların ve kahverengi gözlerinle... o aptal Ramlow gibi konuşmak pahasına, seni hem güzel hem de egzotik buluyorum."*

"Oh..." Frankie dudağını ısırды ve yanaklarının kızardığını hissetti. Alışık olduğu güzellik standartlarından bu kadar uzaktayken onun gerçekten güzel olduğunu düşünebilir miydi?

"Elbette seni güzel buluyorum," diye mırıldandı Kerov ve aniden zihni bir gece önce ona gönderdiği görüntülerle doldu - ona dokunduğu... onu okşadığı... onu öptüğü görüntüler...

Frankie aniden kalçalarının arasında bir kıpırtı hissetti-Kerov'un aleti sertleşiyordu!

"Kes şunu, kes şunu!" diye yalvardı. *"Beni erekte ediyorsun!"* Aslında, bacaklarının arasındaki uzun, ağır şaftın üniforma pantolonunun ince, siyah kumaşına sertçe bastırıldığını hissedebiliyordu. O kadar büyüktü ki, herkes tarafından görülmesi gerektiğini düşündü ve General yanına gelip sağ tarafına oturdu. Kerov'un kalın canavar pantolon yılanının kendisine doğru uzandığını görse ne düşünürdü acaba?

"Özür dilerim," dedi Kerov hızla. *"Haklısınız, bu tartışmanın ne yeri ne de zamanı. Şimdi ciddi olmalıyız ve her şeyden önce"*

doğru yemek protokolü. Doğru şekilde hareket etmeniz hayati önem taşıyor ancak endişelenmeyin, size her adımda rehberlik edeceğim."

Frankie onun rehberliği için minnettardı ve ciddileşme zamanının geldiğini kabul etti. Ne yazık ki Kerov'un kalçaları arasında büyüyen ereksiyon inmeyi reddetti. Orada acı içinde durmak zorunda kaldı ve General paytak paytak gelip hemen yanındaki sandalyesine otururken herkesin onu izlediğini hissetti. *Tanrım*, erkekler her zaman bu tür sorunlara katlanmak zorunda mıydı? Eğer öyleyse, insan içine çıkabilmeleri bile mucizeydi. Ne kadar korkunç!

"Kerov," diye gönderdi. *"Ne yapmam gerekiyor? Bu lanet şeyi nasıl aşağı indirebilirim?"*

Ama cevap gelmedi.

Frankie tekrar denedi. *"Kerov? **Kerov?** ? Cevap ver bana!"*

Yine bir şey yok. Her nasılsa büyük Kindred birdenbire aklından çıkmıştı. Ve ziyafette nasıl düzgün davranılacağına dair tüm bilgisini de yanında götürmüştü.

Frankie tek başınaydı.

Bölüm On Dört

Galaksilerce ötede, Kerov kulağında çınlayan tiz ve rahatsız edici bir melodiyle uyandı. Hemen doğruldu, bir an için kafası karışmıştı. Karanlık bir geceydi.

-Neredeydi? Bir yerden ince bir ışık huzmesi geliyordu.

-Gözleri alıştığında kendine bakabildi ve etrafını kolaçan etti. Frankie'nin bedenine geri döndüğünü ve onun yatağında yattığını görünce alçak sesle lanet okudu.

Kalbi çarpmaya başladı. Frankie, Frankie neredeydi? Peki onun bedeninde ne işi vardı? Ziyafete başlamak üzereydiler-

Potansiyel tuzaklarla dolu bir durumdu ve onsuz kaybolacaktı! Ona nasıl geri dönebilirdi?

Uyumam gerek, diye düşündü. *Görünüşe göre bu işler böyle yürüyor - bizim uyuduğunda, Değişim gerçekleşiyor. Bedenime geri dönebilmek ve ziyafette ona yardım edebilmek için tekrar uyumalıyım.*

Ama yatağın kenarındaki küçük masadan gelen tiz ve rahatsız edici müzikle uyumak mümkün değildi.

Kerov küçük masayı karıştırdı ve sesin kaynağını buldu: Frankie'nin eli uzunluğunda düz, dikdörtgen bir makine. Ona dokunduğu anda boş ekranında sıra sıra sayılar belirdi.

Yedi Cehennem'de bu da ne? Bir çeşit iletişim cihazı mı?

Kerov gürültüyü kesmek için rakamları tuşladı ama başparmağı yanlışlıkla cihazın alt kısmına yakın küçük, girintili bir düğmeye basana kadar hiçbir şey olmadı. Bir anda ses kesildi. Ama tam cihazı yerine koymak üzereyken içinden bir ses geldi. Bir *erkek* sesi.

"Frankie? Hey, *aşkı*m, seni düşünüyordum." "Ne?" Kerov homurdandı. "Kim bu?"

"Böyle yapma, *mi corazon-bunun* kim olduğunu biliyorsun. Hadi, seni *özledim*," diye yalvardı erkek sesi. "Böyle yapma, benden boşanmış olabilirsin ama *büyükannenin* her zaman söylediği gibi Tanrı'nın gözünde hâlâ *benim eşimsin*."

Sonunda Kerov her şeyi bir araya getirebildi. Bu, Frankie'nin "eski sevgilim" dediği erkek olmalıydı - birlikte olduğu ama terk ettiği erkek.

"*Carlos*," dedi iletişim cihazına konuşurken kaşlarını çatarak. "*Tabii ki Carlos*," dedi diğer uçtaki erkek. "Başka kim seni sevdiklerini söylemek için arayacaklar mı?"

"Neden bu saatte arıyorsun?" Kerov talep etti. "Bu..." Frankie'nin zihninde yaptığı hızlı bir taramadan "telefon" olduğunu anladığı iletişim cihazına bir göz attı. Ekranın üst kısmındaki rakamlar saati gösteriyordu. "Saat daha o-dört yüz," dedi. "Neden bu kadar erken ve düşüncesiz bir saatte aşkını ilan etmek için aradın?"

"Sana söyledim, çünkü seni *seviyorum*, ! Ve seni düşünüyordum..." Carlos'un sesi daha alçak bir perdeye düştü. "Söylesene, şu anda ne giyiyorsun? İş yerinde satılan şu seksi, küçük dantelli kıyafetlerden mi giyiyorsun?"

Kerov kendini son derece sinirli hissetmeye başladı. Bu erkek onu çok kritik bir zamanda arayıp uyandırmakla, onu kendi gezegeninden ve rehberliğine en çok ihtiyaç duyduğu anda Frankie'den uzaklaştırmakla kalmamış, şimdi de geçmişte onu açıkça reddetmiş olmasına rağmen ona cinsel bir oyun oynuyordu.

"Ne giydiğim seni ilgilendirmez," diye hırladı. "Frankie, yani seninle hiçbir şey yapmak istemediğimi söyledim. Beni bir daha arama."

Frankie'nin hafızasının ona aramayı sonlandıracağını söylediği bir düğmeye bastı ve diğer uçtaki gürültünün aniden kesildiğini duymanın memnuniyetini yaşadı. Ama tam arkasını dönüp uyumaya çalışacakken, rahatsız edici cıngıl yeniden başladı.

"Ne?" Kerov telefonu açarak talep etti. "Sana bir daha arama demiştim!" "*Mi linda*, lütfen, beni *öldürüyorsun*," diye inledi Carlos dramatik bir şekilde. diğer ucunda. "Her gece rüyamda seni gördüğümü ve seni düşündüğümü bilmiyor musun?"

her gün? Kendime engel olamıyorum, seni o kadar çok seviyorum ki içim *acıyor*."

Kerov, "Aramayı kesmezsen seni *dışarıda* incitirim," diye tehdit etti. "Beni rahat bırak!"

"Yapamam, kalbim bana izin vermiyor!"

Carlos'un sesi ağlıyormuş gibi geliyordu ve bu Kerov'u son derece rahatsız ediyordu. Frankie'nin eski sevgilisi *sarhoş mıydu?* Telefonun diğerk ucundaki hıçkırıklara bakılırsa, bu mantıklı bir çıkarım gibi görünüyordu.

Carlos gözyaşları arasında, "Biz birbirimize *aidiz*," diye sızlandı. "Ailen bile öyle diyor! Beni neden terk ettiğini anlamıyorum!"

"Frankie'nin seni neden terk ettiğini gerçekten bilmek istiyor musun?" Kerov, bir an için onun yerine geçtiğini unutarak sordu. "Sadece cinsel yetersizliklerin yüzünden değil -her *ne kadar çok olsalar da*- ona saygılı davranmadığın içindi. Çocuk bakımı ve ev hizmetçiliğinin ötesine geçen hırsları vardı ama sen onu küçümsedin, umutlarını ve hayallerini asla ciddiye almadın."

"Ne...?" Sarhoş Carlos'un kafası tamamen karışmış gibiydi ama Kerov'un işi henüz bitmemişti.

"Sadece bu da değil, dilinle onu memnun etmeyi de reddettin," diye acımasızca devam etti.

Bu ona Tanrıça'ya karşı işlenmiş mutlak bir günah gibi görünüyordu. Bir erkek nasıl olur da dışisine diliyle ve ağzıyla tapınmanın serbest olduğu bir gezegende yaşar ve buna rağmen bu eylemden kaçınırdı? Böyle bir fırsat için adam öldürebilirdi ama Carlos bunu *denemeyi* bile reddetmişti.

"*Mi corazon-*" diye başladı Carlos ama Kerov hâlâ öfkeliydi.

"Frankie'yle birlikte olmayı hak etmiyorsun," diye hırladı. "O zeki ve yetenekli, güzel ve tutkulu! Ve sen onu olduğu gibi göremeyecek kadar bencil ve körsün. Sadece sana hizmet edecek ve arkanı toplayacak bir oyuncak değil, değerli bir kadın."

"Ben...*mi linda*, anlamıyorum," diye kekeledi Carlos sonunda.

Kerov ona, "Frankie'nin seni en başta terk etmesinin nedeni de tam olarak bu," dedi. "Bu ve yatakta bencil olduğun gerçeğı ve çok küçük bir

şaft."

Sonra telefonu kapattı. Bu sefer Carlos geri aramadı.

Ancak, yarım saat sonra, tam Kerov tekrar dalmaya başlamışken, başka biri daldı.

İnanamayacağı kadar sinirlenen Kerov telefonu eline aldı ve sesini kısmak ya da tamamen kapatmak için bir yol aradı. Ama bu kez ekranda yanıp sönen bir isim vardı. *Anne*.

Kerov korkuyla ona baktı. Cevap vermeli miydi, vermemeli miydi? Nasıl bakmak isterseniz bakın, saat hâlâ sabahın erken saatleriydi -ya da gecenin geç saatleriydi. Frankie'nin annesi neden bu saatte arasın ki? Frankie'nin zihnini hızlıca taradığında bunun önemli olmadığını gördü - saat kaç olursa olsun, diğer kadının endişelenmesini önlemek için annesinden gelen bir çağrıya cevap verecekti.

İçinden küfrederek düğmeye bastı ve telefonu kulağına götürdü.

"Alo?"

"Francesca Benita Hermosa Rodriguez!" Frankie'nin annesi öfkeyle haykırdı. "Carlos bana senin onu aşağıladığını ve duygularını incittiğini mi söylüyor? İyi bir eş kocasına karşı böyle davranmaz! Babana hiç hakaret ettiğimi duydun mu? Duymadım! İşte bu yüzden otuz beş yıldır evliyiz! Şimdi sana anlatayım..."

Ve sonraki iki saat boyunca devam etti.

Kerov umutsuzca telefonu kapatmak istiyordu ama Frankie'nin annesini kırmadan bunu yapmanın bir yolu yok gibiydi. Onun kültüründe anne babaya saygı derin bir şekilde yerleşmişti ve Frankie'nin annesiyle olan ilişkisine zarar verme riskini göze alamazdı. Bu yüzden Frankie'nin annesine nasıl

Carlos'u terk etmekle hata ettiğini, onu hâlâ sevdiğini ve tüm ailenin tekrar bir araya gelmelerini beklediğini söyledi.

Dinlerken Kerov'un kalbi sıkıştı. Frankie'ye karşı giderek daha fazla duygu beslemesine izin verdiğini fark etti; bu duyguların büyümesine asla izin vermemeliydi. Açıkçası, Kindred erkeklerinden hoşlansa bile - ki hoşlanmadığını biliyordu - onunla bir ilişkiye başlamakta özgür değildi. Annesinin söylediğine göre, hâlâ bir şekilde Carlos'a bağlıydı ve eninde sonunda ona dönecekti.

Saatler süren tiradın ardından nihayet telefonda bir tık sesi geldi. Kulağından yorgun bir şekilde çekerken Kerov ekranda yanıp sönen bir *iş* gördü.

"Anne, lütfen," dedi; bir süredir söyleyebildiği ilk kelimelerdi bunlar. yaşlar. "Bağışlayın ama işim beni çağırıyor."

"Senin *işin*." Burnunu çekti. "Eğer geri dönüp Carlos'a iyi bir eş olsaydın, çalışmana *kalmazdı*. Onun iyi bir işi var - bir eş ve anne olmak ihtiyacın olan tek şey!"

Kerov, "Ama şimdilik işim beni ayakta tutuyor," dedi. "Eğer cevap vermezsem başım belaya girebilir ya da işimi kaybedebilirim. Bu telefona cevap vermem gerekiyor."

"Tamam o zaman." Frankie'nin annesi burnunu çekti. "Ama daha sonuncusunu duymadın, *kızım*. Korkarım *büyükannenin* de bu konuda sana söyleyecek bir şeyleri olacak - bu gece aile yemeğinde."

Kerov midesinin sıkıştığını hissetti. Şimdi Frankie'nin tüm aile bireyleriyle birlikte bir yemeğe katlanmak zorunda kalacak mıydı - hepsi de ona Carlos'la birlikte olması gerektiğini tekrar tekrar söyleyecek miydi?

"Gitmeliyim," dedi umutsuzca. Belki tekrar uyuyabilirse, Frankie'yle birlikte Anahtarlama sorununa bir çözüm bulabilirlerdi. Bu konuda tavsiye isteyebileceği biri vardı ama bunu yapmakta isteksizdi.

onları daha önce rahatsız etmemişti. Ancak şimdi Kerov resmen çaresiz durumdaydı. Bunu dñzeltmek için ne gerekiyorsa yapacaktı, ne olursa olsun.

"Peki. Git," diye burnunu çekti Frankie'nin annesi. "Akşam altıda görüşürüz. Sakın geç kalma."

Kerov telefonun düğmesine bastı ve Frankie'nin annesinin yerini yeni bir ses aldı.

"Frankie?" diye sordu.

"Evet?" Kerov temkinli bir şekilde cevap verdi.

"Güzelseni yakaladım. Dinle, bugün senin izin günün olması gerektiğini biliyorum ama bugün Yarı Yıllık Satış var ve Haley az önce hasta olduğunu söyledi, bu yüzden gelmene ihtiyacım var. Mağaza açılmadan önce yapmamız gereken çok iş var!"

Kerov uygun bir yanıt bulmak için Frankie'nin zihninde çılgınca bir arayışa girdi.

"Yapamam. Gerçekten üzgünüm ama... ama bugün kendimi pek kendim gibi hissetmiyorum," dedi.

"Kendini *iyi hissetmiyor* musun?" Diğersutaki kadın sesi kuşkuyla homurdandı. "Bu çok kötü değıl mi! Dinle Frankie, bu satışın ne kadar çılgınca olduğunu biliyorsun, sana *hemen* burada ihtiyacım var."

Kerov umutsuzca, "İçeri giremem," diye itiraz etti. "Ben... Uyumak zorundayım." Bu da doğruydu - eğer uyumazsa Frankie'ye geri dönemeyecekti. Ziyafetin nasıl gittiğini ve durumu kurtarmak için çok geç olup olmadığını merak etti.

Ancak görünüşe göre verdiği cevap sadece yanlış değıldi, aynı zamanda Frankie'nin amiri olması gereken telefonun diğersuundaki kadını da kızdırdı.

"*Uyumaya mı* ihtiyacın var? Bu hayatımda duyduğum en saçma bahane! Dinle, ya kışını kaldırıp Victoria's Secret'a gidersin ya da bu işe veda edersin, duydun mu beni?"

Ve böylece sıkışıp kaldı.

Kerov, Frankie'ye bir değil iki iş fırsatı kaybettirdiğini çok iyi biliyordu; elinde kalan tek işi de kaybedemezdi! Ziyafette her ne oluyorsa, bununla kendi başına başa çıkmak zorunda kalacaktı. Başka seçeneği yoktu - onun bedeninde olduğu sürece, hayatı ve geçimi onun sorumluluğundaydı. Onun işine gitmek zorundaydı.

"," dedi donuk bir sesle. "Birazdan geliyorum."

"Kısa sürede değil, yarım saat içinde. Ya da hiç gelme zahmetine girme," diye tersledi ses. Sonra telefon elinde kapandı. Kerov telefona baktı, içini derin bir önsezi duygusu kapladı.

Frankie, diye düşündü. Sorumluluklarını yerine getirmek için elimden geleni yapacağım. Umarım sen de benim için aynısını yaparsın.

* * * * *

Bowling topu şeklindeki General Von- Doddle yanına otururken Frankie paniklememeye çalıştı. Yerleşir yerleşmez etrafına bakındı ve "Bu akşamki ziyafete herkes davetlidir. Oturabilirsiniz." Sesi yüksek ve gıcırtilıydı ve garip bir şekilde tanıdık geliyordu, ancak Frankie tam olarak çıkaramıyordu.

Muazzam bir rahatlama hissiyle oturdu ve bu sırada Kerov'un hâlâ sert olan aletini ezmemeye ya da incitmemeye çalıştı. Kerov'un dar pantolonuna uzanmak ve onu daha rahat bir pozisyona ayarlamak için neredeyse aşılmaz bir dürtü duyuyordu ama bunu yapamayacağını biliyordu. Kendi kendine aşağı inene kadar, sadece rahatsızlıkla başa çıkmak zorunda kalacaktı.

"Pekâlâ," dedi Tuğgeneral Tlox sol eliyle. "Başlayabiliriz."

O konuşurken, aynı zamanda servis elemanı olarak eğitildikleri belli olan birkaç muhafız öne çıktı ve uzun shot bardaklarına ve kısa, bodur dikdörtgen içki kaplarına çeşitli alkol kokulu içecekleri dökmeye başladı. Ne zaman

İşlerini bitirdikten sonra gözden kayboldular ve sanki herkes bir şey olmasını bekliyormuş gibi bir an sessizlik oldu.

General Von-Doddle gıcırtılı ve bir şekilde tanıdık gelen sesiyle sessizliği bozarak, "Bu, Kahramanlık Bayramı," dedi. "Bu gece düşmanlarımızın gözyaşlarını içiyor, kanları ve etleriyle ziyafet çekiyoruz."

Frankie midisinin sıkıştığını hissetti. Generalin mecazi anlamda konuşuyor olmasını umuyordu ama vejetaryen seçeneklerin son derece sınırlı olacağına ya da büyük ihtimalle hiç olmayacağına dair kötü bir his vardı içinde. Bu konuyu nazıkçe sormanın bir yolunu bulamadan, General üniforma ceketinin sol kolunun düğmelerini açmaya başladı. Sağında Tuğgeneral Tlox da aynı şeyi yapıyordu.

Frankie sol kolunun düğmelerini çözdü, dirseğe kadar uzun bir sıra altın düğme vardı. Keşke aklında ona ne beklemesi gerektiğini söyleyecek bir Kerov olsaydı diye düşündü - ne yazık ki o hâlâ yoktu. Yapabileceği en iyi şey etrafındaki insanları taklit etmek ve kimsenin ne yaptığını bilmediğini fark etmemesi için dua etmekte.

General kolunun düğmelerini çözmeyi bitirmişti ve şimdi de kolunu geriye sıyırarak çıplak, tombul bir kolu ortaya çıkardı.

"Onları keseceğiz ve kanlarıyla ziyafet çekeceğiz!" diye duyurdu. Sonra siyah kâsenin üzerinde duran üçgen şeklindeki küçük kürek aletini kaldırarak yakut kırmızısı jöleye batırdı ve bileğinden ön koluna doğru uzun bir çizgi halinde sürdü. Belirgin bir zevkle dirseğinden başlayıp bileğine kadar yaladı ve jölenin izini tamamen sildi.

"Öyle olacak!" diye uzun masalarda oturan herkesten derin bir kükreme yükseldi. Sonra herkes General'in hareketlerini taklit etmeye başladı. Frankie de öyle yaptı, üçgen şeklindeki tereyağı bıçağını kırmızı jöleye daldırdı ve

Kerov'un geniş ön kolunun alt tarafını yaladı. Sonra dirsekten başlayarak yukarı doğru yalamaya başladı.

Ugh! Kalın, metalik, paslı bir tat ağzını doldurdu. *Madre de Dios, bu gerçekten kan mı?* Kerov'un koluna bolca sürülmüş yakut kırmızısı jöleye baktı. Bir tür pıhtılaşmış kan *olmalı*. Gizlice, kalanını silmek için etrafta bir peçete aradı. Ama Tarsianların çok özenli tabakları ve çatal bıçak takımları olmasına rağmen, görünürde hiç masa örtüsü yoktu - siyah masa örtüsü dışında. Pekâlâ, belki iğrenç kan jölesini onun üzerine silebilirdi.

Ama tam kolunu kucağının yanında asılı duran bezin kenarına silmek üzereyken, Tuğgeneral Tlox'un ona ters ters baktığını gördü.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" diye sordu hırıltılı bir ses tonuyla.

"Oh, um..." Frankie, önemli bir ritüele saygısızlık etmek için kabul edilebilecek herhangi bir mazeret düşünemiyordu. "Yok bir şey," diye mırıldandı. "Benim... kolum kaşınıyordu, hepsi bu." Sonra hızla kolunu ağzına götürdü ve soğuk kan jölesini yalamayı bitirdi, bunu yaparken öğürmemek için mücadele etti.

General tekrar konuştuğunda Tlox hâlâ ona bakıyordu.

Frankie'ye birini hatırlatan o yüksek, gıcırtılı sesiyle, "Etlerini kemiklerinden ayırıp ziyafet çekeceğiz!" diye bağırdı. Kimdi o? Yeğenlerinin izlediği bir programı... Şu anda hatırlayamıyordu.

"Öyle olacak!" diye koro halinde odadaki herkes General'in sözlerine bir kez daha katıldı.

Hemen kanlı jöle kaseleri kaldırıldı ve servis görevlileri altlarındaki altın tabaklara bir şeyler koydular. Parçalar

Frankie'nin ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama tabağındaki şey ona bir parça kömür ya da odun kömürü gibi görünüyordu.

Sağında, General orta boy çatalı ve bıçaklardan birini kaptı ve kendi siyah yumrusundan bir parça kesmeye başladı. Tlox'un hâlâ onu izlediğinin farkında olan Frankie de aynısını yaptı. İnanılmaz derecede kuru, sert ve kesmesi zordu - aslında, kömürleşmiş kabuğunda bir çentik açmayı bile zar zor başarabiliyordu.

"Ne yapıyorsun sen?" Tlox kaşlarını çatarak tekrar tısladı. "Neden tek taraflı bıçak kullanıyorsun? Herkes çift taraflı bıçağın kararmış *vorg* etini oymak için en uygun alet olduğunu bilir!"

Frankie, "Tabii ya," diye kabalaştı. "Ben... yanlışlıkla yanlış bıçağı almış olmalıyım." Hızla tek taraflı bıçağı bıraktı ve çok daha keskin olan çift ağızlı bıçağı aldı. Bununla nihayet kömür görünümlü yumrudan bir parça koparabildi ve diğerleriyle birlikte ağzına attı.

Etti, tam da korktuğı ve şüphelendiğı gibi. Belli ki bu özel yemek sırasında vejetaryen yöntemlerine sadık kalamayacaktı. Bununla birlikte, vejetaryen olmasaydı bile Frankie kararmış *vorg* etini iğrenç bulurdu.

Kıçımı kararttı, diye düşündü, koparmayı başardığı acı, kuru, ufalanan lokmayı çiğnerken. *Bu şey yanmış.* Ve yine de bir şekilde, korkunç kömürleşmiş tada rağmen, etin altındaki gamın tadını alabiliyordu. *Madre de Dios, bana güç ver! Bundan daha ne kadar yemem gerekecek? diye düşündü* umutsuzca.

"Kemiklerinin iliğini emeceğiz!" diye ilan etti General. "Öyle de olacak!" Frankie diğer herkesle birlikte mırıldandı.

Yanmış et parçası ve altın tabak onu . Ama sonra onun yerini alması için önündeki kırmızı tabağa kocaman, çiğ, kanlı bir kemik yerleştirildi.

General hemen üç taraflı bıçağı eline aldı ve Frankie'ye bahtsız bir hayvanın uyluk kemiği gibi görünen kemiğin ucunu kesmeye başladı. Kendi üç taraflı bıçağını alarak o kesmeye başladı, kanlı kemiğin topuzlu beyaz ucunda çalışıyordu. Onu çıkardığında ne olacağını düşünmeyi reddetti. Üç taraflı bıçak korkunç derecede keskindi ve daha ne olduğunu anlamadan kemiğin ucundaki kanlı deliğe bakıyordu.

General Von-Doddle onun yanında uzun, siyah tirbuşon görünümlü alete uzandı, kendi kemiğine soktu ve kuvvetlice çevirmeye başladı. Aleti geri çektiğinde, ucunda parlayan, yağlı, sarı ve kırmızı bir ilik yumağı jöle gibi sallanıyordu.

Frankie hem büyülenmiş hem de dehşete düşmüş bir halde ona baktı. Bu çok fazlaydı... çok fazla. Midesinin yavaşça, tiksintiyle döndüğünü hissetti.

*Dios, hayır... Yapamam... Bunu yapamam. Lütfen, **yapamam**.*

Sonra Tlox'un kadavra kadar ince yüzünü fark etti. Gözlerini dikmiş ona bakıyordu, belli ki neden ziyafetten geri kaldığını merak ediyordu.

Frankie kendine *Kerov için olduğunu* hatırlattı. *Bunu onun için yapmalıyım! Tüm kariyeri bu aptal ziyafete bağlı. Yapmak **zorundayım**.*

Derin bir nefes alarak uzun siyah tirbuşonuna uzandı ve onu uzun, kanlı kemiğin ucundaki deliğe vidalamaya başladı. Kısa süre içinde kendi ilik parçasını çıkarmayı başardı.

Tlox hâlâ ona bakıyor, elinde kendi ilik kütlesini tutuyordu. İliği ağzına attı ve çiğnedi, sonra ince, beyaz-sarı kaşlarını kaldırarak

söz konusu olan o.

Başka şansım yok... başka şansım yok, zorundayım.

Derin bir nefes alan ve gözlerini kapatan Frankie, sallanan yağlı ilik parçasını dudaklarının arasına koydu ve olabildiğince hızlı bir şekilde yuttu.

Öğürmemek için tek yapabildiği buydu. Olabildiğince hızlı mideye indirmesine rağmen, ilik hâlâ dilini yağlı, kanlı bir tat ve mukusu andıran sümüksü bir dokuyla kaplıyordu.

Bu tadı ağızımdan çıkaramazsam kusacağım! Frankie sarsılarak yutkundu. Midesinin protesto ettiğini, yemeye zorlandığı iğrenç uzaylı et ürünlerini dışarı atmasını talep ettiğini hissedebiliyordu. Acımasızca, midesini tuttu. Böylesine önemli bir ziyafette kusamazdı; Kerov'un terfi şansını mahvedebilirdi.

"Ve biz de onların gözyaşlarını içeceğiz!" diye haykırdı General, yine o yüksek sesiyle.

"Öyle olacak!"

Sesi kime benziyor? Bir çizgi film karakterine. Kime? Kime mi? diye düşündü Frankie, zihnini hâlâ ağızını dolduran korkunç tattan uzaklaştırmak için çaresizce.

"Şimdi gözyaşlarını dökeceğiz," diye ilan etti küçük, yuvarlak adam. Frankie'dönerek dikdörtgen şeklindeki içki kabını önüne kaldırdı. "Komutan, size ortak düşmanımızın umutsuzluğunun tadını tattırmama izin verin," dedi. "Tuzlu... deniz kadar tuzlu!"

Deniz... deniz... Denizin altındaki bir ananasın içinde kim yaşıyor? Emici, sarı ve gözenekli!

Sonunda Frankie sesini yerleştirebildi. Sünger Bob-Madre de Dios-General Von-Doddle Sünger Bob Kare Pantolon gibi ses çıkardı! A

Boğazında histerik bir kahkaha köpüğü yükseldi ve yakalayamadan serbest kaldı.

General ona ters ters baktı.

"Komutan?" diye sordu o yüksek, Sünger Bob sesiyle. "Bu ritüele katılmak istiyor musunuz, istemiyor musunuz?"

"Tabii ki... tabii ki." Frankie telaşla kahkahasını öksürüğe çevirmeye çalıştı. "Bağışlayın beni General - lezzetli ilik boğazıma takıldı."

"Şey..." General biraz yatışmış görünüyordu. "Pekâlâ. Eğer düşmanımızın gözyaşlarına ortak olmak istiyorsanız, geminizi benimle birlikte kaldırın."

"Oh-oh, evet, elbette!" Frankie hızla, bir köşesinde dökme ağzı olan dikdörtgen şeklindeki içki kabını kaldırdı. Daha önce yaptığı değerlendirme doğruydı; taştan yapılmıştı ve *çok* ağırdı. Neyse ki Kerov son derece güçlüydü ve onu kolayca kaldırdı ama kendi bedeninde olsaydı muhtemelen yerinden kımıldatamayacağını söyleyebilirdi. Elinde duruyordu, yaklaşık bir tuğla büyüklüğündeydi ama beş kat daha ağırdı.

"Ve şimdi, eğer isterseniz..." General uzanarak tombul kolunu onunkine doladı ve dikdörtgen içki kabının ağzı ağzının yanında durana kadar sardı.

Frankie aceleyle onun hareketlerini taklit etti ve kendi dökme ağzını General'in büzülmüş dudaklarına doğrultarak doğru olduğunu umduğu pozisyona geldi. Bunu yapmak için Kerov'un yüksek boyundan aşağıya doğru eğilmek zorunda , ta ki bowling topu şeklindeki küçük adamın önünde neredeyse çömelene kadar. Bu duruş Frankie'ye kadeh kaldıran iki aşığı hatırlattı ve doğru yaptığını umuyordu.

"Onların gözyaşlarını içiyoruz!" diye bağırdı General ve sonra dikdörtgen taş kabı dolduran bulanık beyaz likörden birkaç damla döktü

Frankie'nin ağızı.

Ugh! Frankie yüzünü buruşturmamak için kendini zor tuttu. İçki şimdiye kadar tattığı en tuzlu soya sosu gibiydi. En azından iliğin yağlı ve kanlı tadının çoğunu temizliyordu ama hoş bir şekilde *değil*. Ve yutkundukça boğazının arkasını gıdıklıyor, öksürmek için neredeyse dayanılmaz bir dürtü veriyordu.

Frankie boğazındaki gıcıkla acımasızca savaştı ama bazı şeylere engel olunamazdı. Dikdörtgen kabı öne doğru eğip General'in ağızına sadece birkaç damla dökmeye çalışırken ağızından bir öksürük patladı. Frankie eliyle yakalamaya çalıştı ama tost yapmak için o kadar garip bir pozisyona girmişti ki bunu başaramadı.

Dehşet içinde, kanlı ilik parçaları, yanmış *vorg* eti ve kan jölesi doğrudan General'in yüzüne sıçradı. Ama daha da kötüsü, öksürük elini titretmiş ve gözyaşı likörünün büyük bir tuzlu dalgası General'in açık ağızına akmıştı.

"Argh!" diye sıçradı, geri çekildi ve bulanık beyaz likörü öğürerek içti.

"Oh, *çok* üzgünüm, General Van-Doodle! Yani, Vin-Diddle... Yani... Gerçekten çok üzgünüm!" Frankie haykırdı. Aceleyle kendini bu garip kucaklamadan kurtarmaya çalıştı ama bunu yaparken, çok gevşek *olan tüneli* öne doğru kayd ve General'in uzun metal şapkasına çarparak yankılanan bir *gooooonggg!*

Orada bulunan herkes şok olmuş bir şekilde soluk soluğa kaldı ve General ona kocaman gözlerle baktı.

"Komutanım! *Tünelinizi* kontrol edin!" diye çok kırgın bir Sünger Bob sesiyle ciyakladı.

"Ben... Ben yapacağım. Çok özür dilerim." Frankie ağır şapkayı kafasına geçirmeye çabaladı ve kendini perişan hissederek sandalyesine geri oturdu. *Tanrım*, Kerov için işleri gerçekten berbat ediyordu! Ve onun için iyi şeyler yapmayı o kadar *çok* istiyordu ki. Onu sadece birkaç gündür tanınmasına rağmen, büyük Kindred'den gerçekten *hoşlanıyordu*. Ama işte buradaydı, onun hayatını mahvediyordu... *yine*.

Kerov, diye düşündü sefilce. *Keşke burada olup bana rehberlik etseydin. Nereye gittin sen?*

Kolunun üst kısmındaki keskin, sıkıcı bir kavrama onu hastalıklı düşüncelerinden uzaklaştırdı. Başını çevirdiğinde, Tuğgeneral Tlox'un ona ters baktığını gördü.

"Neyin var senin?" diye sordu zorlukla kontrol ettiği öfkeyle dolu alçak bir sesle. "Seni bu ziyafete davet ettiğim için beni aptal yerine koyuyorsun! Bir erkeğin *tünelinin* diğerininkine dokunmasının yasak olduğunu *biliyorsun!*" Bunu söyleme şekli ve ona attığı skandal dolu bakış, Frankie'nin yaptığı numaranın bir şekilde cinsel içerikli olduğunu düşünmesine neden oldu.

Tanrım, metal şapkaları birbirine vurmanın homoerotik bir eylem olarak yorumlanabileceğini bilmiyordum! Ama belli ki öyleymiş. Tuğgeneral Tlox, *çenelerini* birbirine vurmak yerine General'in kasıklarını ellemiş gibi davranıyordu.

"Özür dilerim," dedi. "Ben... benim tünelim bir sebepten dolayı gevşedi."

"Bunu *görebiliyorum*," diye hırladı. "Bütün *ziyafet salonu* bunu görebiliyor! Üzerinize o kadar kötü oturuyor ki, insan *neredeyse başka bir erkeğin tünelini* giydiğinizi düşünebilir!"

Frankie, kemik omzunun arkasından Jorn'un panik dolu mor gözlerini görebiliyordu. Onun bakışlarını yakaladı ve başını kısa, keskin bir şekilde salladı.

"Oh hayır-hayır tabii ki ! Ben... bunu asla yapmam! Başka bir erkeğin, yani bir erkeğin *tünelini* giymek *mi*? Hayır, bu *iğrenç* olur!" Frankie

ilan etti. Belki de biraz fazla yüksek sesle çünkü şu anda mekandaki tüm gözler onun, Tlox'un ve konuşmalarının üzerindeydi.

Tlox da bunun farkına varmış gibiydi.

"Umarım *öyle değildir*," diye tısladı. "Şimdi ziyafete geri dönelim."

Adam kızın kolunu cezalandırıcı kavrayışından kurtardı ve Frankie kızgınlıkla kolunu ovuşturdu. *Pinche pendajo!* Kerov'un amirinin böyle bir pislik olduğunu kim bilebilirdi? Frankie'ye biraz Victoria's Secret'taki kendi amiri Ellen'ı hatırlattı, sadece daha iyi elmacık kemiklerine sahipti. Dönerek yemeğine geri dönmeye çalıştı.

Neyse ki ziyafet sona ermek üzereydi. Yüzünü silmiş ve soğukkanlılığını yeniden kazanmış olan General tekrar konuştu.

"Düşmanlarımız çok ve acımasız. Ama etlerini yediğimizde ve gözyaşlarını içtiğimizde, zaferimizin meyveleri gerçekten de tatlı olacak!" diye mırıldandı.

"Öyle olsun!" diye bağırdı Frankie dahil herkes. Üzerinde kesilmiş kemik bulunan altın tabak fırlatılıp atıldı ve yerine içinde mükemmel yuvarlaklıkta bir top çikolatalı dondurmaya benzeyen küçük mavi bir tabak kondu.

Frankie umut ve inançsızlıkla ona baktı. Dünya'dan galaksilerce uzaktaki bir gezegende nasıl çikolata parçacıklı dondurma olabilirdi? Ama tam da görüldüğü gibiydi - lezzetli, yapışkan çikolata parçalarıyla bolca süslenmiş, erimiş beyaz dondurmadan oluşan yumuşak bir daire. Yemek için üçgen şeklinde zarif bir kaşık bile vardı.

General Von-Doddle kaşığını kaldırdı ve bir ısırık aldı. "Lezzetli!" diye ilan etti.

Onun hareketleri diğerlerinin de yemesi için bir işaret gibi görünüyordu. Frankie temkinli bir şekilde kaşığını aldı ve vanilyadan küçük bir ısırık aldı.

dondurma görünümlü şeyin bir parçası. En iyisini umarak ama en kötüsüne de hazırlıklı olarak ağzına attı... ve hoş bir sürprizle karşılaştı.

Tadı *tam olarak* vanilyalı dondurma gibi değildi ama pürüzsüz, kremesi, tatlı ve soğuktu ve dilinin üzerinde çok hoş bir şekilde eriyordu.

Tanrım, sonunda! Tadı kan, yağ ya da yanmış et gibi olmayan bir şey!

Frankie hevesle içine daldı. Bu sefer çikolata parçalarıyla süslenmiş büyük bir ısırık aldı ve çabucak yedi. Sonra bir tane daha ve bir tane daha. Ama birden fark etti ki neredeyse hepsi bitmişti ve tadına bakacak zamanı bile olmamıştı. Bir sonraki ısırığın tadını çıkarmak istediğine karar verdi. Cömert bir lokma daha aldı ve dilinin üzerinde erimesine izin verdi, neredeyse zevkle inliyordu.

Çok güzel! Ağzının içinde bir şeyin *hareket* ettiğini hissettiğinde düşünceleri aniden kesildi.

Madre de Dios-ne oluyor be? Frankie ağzındaki lokmayı otomatik olarak avucunun içine tükürdü. Dehşet içinde çikolata parçalarının aslında çikolata parçaları olmadığını gördü. Küçük, kahverengimsi siyah solucan benzeri yaratıklara benziyorlardı ve avucunun ortasındaki erimiş beyaz su birikintisinin içinde küçük kör burunlarını çıkararak kıvranıyorlardı.

Frankie tiksinti dolu bir ses çıkardı ve hiç düşünmeden elini siyah masa örtüsüne sildi. Jöleli kan... yanmış et... çiğ, yağlı kemik iliği ve soya sosu likörü... Tüm bunlarla başa çıkabilirdi. Ama böcekler, sümüklü böcekler ve sürünen ya da sümüksü her şey onu korkutuyordu. Özellikle de ağzında sürünen bir şey! Bu *çok fazlaydı*.

Ama ben zaten bazılarını yedim! Hem de çoğunu! "Dondurma "dan sadece birkaç ısırık kalmıştı, gerisi karnındaydı. Kendini hissetti

düşüncesiyle öğürmeye başladı ve sertçe yutkundu. Şu anda midesinde uzaylı sümüklü böcekler yüzüyordu... Tanrım, ne yapacaktı?

"Sorun nedir Komutan?" diye sordu Tuğgeneral Tlox'un soğuk sesi yanından. "Daha önce hiç *belii* sümüklüböceği yemediniz mi? Verbon sıradağlarından geliyorlar elbette, bana söylenene göre büyük bir lezzet. İşleyiciler onları tatlandırılmış *torg* mucusu karışımında donduruyor ve bu da sümüklü böceklerin hareketsiz hale gelmesini sağlıyor. Böylece insan onları kolaylıkla çiğneyip yutabiliyor."

Torg mucus mu? Tanrım, bu gittikçe kötüleşiyor! Ama Frankie dehşetini ve tiksintisini göstermemeye çalıştı.

"Ah, evet, elbette," dedi zayıfça, gülümsemeye çalışarak. "*Belii* sümüklüböcekleri çok lezzetli, onları her zaman yerim. Sanırım son ısırıkta kötü bir tane yedim, hepsi bu."

"*Tabii ki Kerov'un belii sümüklüböceği yok!*" Bu, Tlox'a bakıp kaşlarını çatan Jorn'dan geldi. "O tam kanlı bir Kindred- onları yiyemez, Tuğgeneral. Bir Kindred'in yüksek vücut ısısı, sümüklü böcekleri düzgün bir şekilde sindirilemeden uyandırır ve büyük bir iç sıkıntıya neden olur."

"Harika... sıkıntı mı?" Frankie belli belirsiz sordu.

Ziyafet sona eriyordu etrafındaki herkes ayağa kalkmış el sıkışıyor - ya da en azından kol sıkışıyor, burada yaptıkları şey buydu. General Von-Doddle ona kısa bir baş selamı verdi ve ayrıldı. Frankie daha fazla iğrenç uzaylı yemeği yemek zorunda kalmadığı için son derece memnun olması gerektiğini biliyordu. Ama şu an için rahatlayamayacak kadar endişeliydi.

Elini karnına götürdü. Şimdiye kadar her şey yolunda görünüyordu ama ne kadar sürecekti? Farkında olmadan yuttuğu bir avuç sümüklü böcek Kerov'un Kindred bedenini ne kadar rahatsız edecekti? Ve ne zaman olmaya başlayacaktı?

Jorn'a bakarak, "Gerçekten... sıkıntı içinde mi olacağım?" diye sordu.

"Sanırım yakında her şeyi öğreneceksin." Jorn öfkeyle kaşlarını çatarken Tlox ona sırtıyordu.

"Tuğgeneral Tlox, sormak zorundayım," dedi. "Kerov'u buraya davet ettiğinizde bu akşamki ziyafette *belii* sümüklüböceklerinin servis edileceğini *biliyor muydunuz?*"

"Peki ya *yaptıysam?*" Tlox dönüp Kerov'un arkadaşına ters ters baktı. "Ne olmuş yani? Eğer bir *Kindred* Komutan rütbesinin üstüne çıkmak istiyorsa, tam kanlı bir Tarsian'ın yaptığı her şeyle başa çıkabilecek kadar sert olmalı."

Jorn, "Biz Tarsianların vücut sıcaklıkları daha düşüktür, bu da sümüklü böcekleri yutmamızı ve zarar görmeden sistemimizden geçirmemizi sağlar," diye ısrar etti. "Kerov'un vücut ısısının onları uyandırıp kendisine zarar vereceğini bile bile onları yemesine izin vermek yanlış!"

Tlox tıslayarak Jorn'a baktı: "Burada yanlış gördüğüm tek şey, safkan bir Tarsian'ın bir *Kindred* pisliğini savunması," dedi.

"Kerov benim arkadaşım," dedi Jorn, soluk sarı kaşları öfkeyle çatılırken. "Bu daveti de yaptığında, bunu iyi niyetle kabul ettim. Dürüstçe ikimizi de terfi ettirmek istediğini düşünmüştüm; sana hiçbir zararı dokunmamış iyi bir Komutanı utandırmak ve taciz etmek için bu fırsatı kullanacağını değil."

Frankie, Jorn'un sadakatinden çok etkilenmişti. Kerov'un zihninde diğer adama sadece bu kadar güvendiğini okumuştı ama söylemek zorundaydı, belki de büyük *Kindred*'in en iyi arkadaşını yanlış değerlendirdiğini düşündü. Konuşmak ve Jorn'a teşekkür etmek istedi... ama kendini tuhaf hissetmeye başlamıştı. Çok, *çok* garip.

"Arkadaşınız Komutan Volx'u bir izliyorum," diyordu Tlox. "Damarlarında neredeyse hiç Tarsian kanı yok."

Neredeyse safkan bir Kindred. Hâlâ kalan birkaç taneden biri. Onda bir sorun olması gerektiğini *biliyordum*."

"Yani bu tuzağı sen mi kurdun?" Jorn kuşkuyla sordu. "Sırf Kindred olduğu için ona çelme takmaya çalışmak için mi? Komutan Volx'un gerçekte ne olduğunu göremediğiniz için üzgünüm. O bir Kindred'den çok daha fazlası; halkını iyi yöneten ve savaşta neredeyse hiç savaşçı kaybetmeyen mükemmel Komutan."

"Oh, Komutan Kerov Volx'un ne olduğunu anlıyorum." Tlox'un mor-siyah gözleri kötü niyetle parlıyordu. "Ya da daha doğrusu, ne *olmadığını*. Bilmiyor olabilirsiniz Komutan Jorn, *belii* sümüklüböceklerinin lezzetli olmalarının yanı sıra başka bir işlevi daha vardır. Ayrıca, bir Kindred tarafından içsel olarak alındığında, onun bir *Jumper* olup olmadığını şüpheyi yer bırakmayacak şekilde gösterecektir."

"Bir Jumper mı? Başka birinin bedenine atlayabilen mi?" Jorn kaşlarını çatı. "Yüzyılı aşkın bir süredir bunlardan bir tane bile olmadı, Tuğgeneral."

"Böyle düşünmenizi *istiyorlar*. Tüm o iğrenç Akraba *Değiştiriciler* ve *Sıçrayanlar*." Kara gözlerindeki ışık artık fanatikliğe varıyordu. "Ama *Belli* Sümüklüböcekler doğruyu söyler, *her zaman* doğruyu söylerler!"

Dios, diye düşündü Frankie. *Adam deli! Tüm Kindred'ları ele geçirmeye çalışan bir tür fanatik*. Ve ne yazık ki hedef listesinin başında Kerov varmış gibi görünüyordu.

Kararsızca masadan kalktı ve tökezleyerek bir adım geri attı. Keşke kendini bu kadar *tuhaf* hissetmeseydi. Sanki içten dışa doğru eriyormuş gibi... Yüzünün kenarlarından, *tünelin* hemen altından soğuk ve ıslak bir şey akıyordu. Frankie onu silmeye çalıştı ve neredeyse düşüyordu.

"Kerov?" Jorn hemen ayağa kalktı ve ona yardım etmek için elini uzattı. Frankie onun kolunu tutarak, "Ben... kendimi pek iyi hissetmiyorum," diye mırıldandı.

"Siz de pek iyi *görünmüyorsunuz* Komutan." Tlox şimdi sırtıyordu - köşeli yüz hatlarında çirkin bir ifade vardı. "Aslında, eğer *belli* sümüklü böceklerin bize söyledikleri doğruysa -ki öyle olduğuna eminim- siz sadece bir Switch Kindred değilsiniz, şu anda bir Switch'in ortasındasınız."

"Ne? Sen neden bahsediyorsun?" Jorn, sesi artık boş olan ziyafet salonunda yankılanarak sordu.

"Ben bundan bahsediyorum." Tlox elini uzatıp Frankie'nin yüzünün yan tarafına vurdu. Parmakları yeşil bir balçıkla kaplanmıştı ve Jorn'la birlikte incelemeleri için parmaklarını uzattı. "Bunu görüyor musun? Sadece başka bir kişinin özü Kindred konak bedeniyle reaksiyona girerek böyle bir reaksiyona neden olabilir. Aksi takdirde sümüksü ter temiz olurdu."

"Slime-sweat? *Ciddi misin?*" Frankie'nin kızgın sorusu daha çok bir vıraklama olarak çıktı. *Tanrım*, kendini çok kötü hissediyordu.

"Şuna bakın!" Tuğgeneral yeşil balçığı masa örtüsüne sildi ve suçlayıcı bir parmakla Frankie'yi işaret etti. "Ziyafet sırasında hangi kapları kullanacağını bilmiyordu, doğru yemek protokollerinden hiçbirini bilmiyordu ve garip konuşuyordu! Vücudunun içinde başka biri *olmalı!*"

Jorn gözlerinde bir soruyla ona baktı ve Frankie bir an için Jorn'un onu terk edip Kerov'u kınamak için Tlox'a katılacağını düşündü. Ama sonra Jorn kaşlarını çattı ve başını salladı.

"Özür dilerim Tuğgeneral," dedi resmiyetle. "Ama Kerov benim en iyi arkadaşım ve yıllardır da öyle - eğer onda farklı bir şey olsaydı, bunu fark ederdim. Ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum, ben hiçbir şey fark etmedim. Bence sorun bu akşamki ziyafete katılacağı için gergin olmasından kaynaklanıyor, bu da onu biraz beceriksiz ve okuduğu ama hiç kullanmadığı yemek protokollerini unutkan yaptı."

"Onun garip davranışlarını *açıklayabilirsin* ama Yeşil balçık terini açıkla," diye ısrar etti Tlox.

"Aslında, evet yapabilirim," dedi Jorn kesin bir ifadeyle. "Sümüklü böcekler Kerov'un derisinde kesinlikle başka bir kişi daha tespit ediyor ama bunun nedeni sahip olduğu saçma bir yer değiştirme ya da zıplama yeteneği değil, eski Komutan Slubgum'un *tünelini* takıyor olması."

Frankie ona tereddütle baktı. Daha önce, başka bir erkeğin *tünelini* taktığını itiraf etmek yapabileceği en kötü şeymiş gibi görünüyordu. Ama görünüşe göre Jorn durumu değerlendirmiş ve bunun Kerov'un nefret edilen Değiştirme yeteneğine sahip olduğunu itiraf etmekten daha az kötü olduğuna karar vermişti.

"O ne?" Tuğgeneral Tlox'un keskin yüz hatları tiksintiyle buruştu.

"Doğru," dedi Jorn kararlılıkla. "Kerov kendi *tünelini* kamarasında unutmuş ve onu geri almaya vakti olmamış. Bu yüzden ziyafette Slubgum'unkini giymek zorunda kaldı. Bu yüzden bu kadar gevşek."

Frankie bir şekilde "O haklı," başardı. Kendini kadar kötü hissediyordu ki hâlâ nasıl ayakta durduğunu bile bilmiyordu. Sadece Jorn'un kolunu tutuşu onu dik tutuyordu.

Tlox bir ileri bir geri baktı, yüzü tiksinti dolu bir maskeye dönüşmüştü.

"Bu... bu... ben..." Kelimeleri bir araya getiremiyor gibiydi.

"Ugh..." Birdenbire Frankie'nin midesindekiler kendilerini dışarı atmaya karar verdi. Öne doğru eğilerek yirmi dört saat içinde ikinci kez kustu.

*Ancak bu sefer gerçekten **hissetmem** gerekiyor,* diye düşündü, akşam yemeğinde yediği her şey kıvranan siyah sümüklü böcek yığınıyla birlikte ortaya çıkarken sefil bir şekilde. Çünkü bu kez konukçu bedende olan kendisiydi, dolayısıyla bilmeden yuttuğu maddenin etkilerine karşı bağışıklığı yoktu. Tıpkı Kerov'un çok fazla içmenin etkilerine maruz kalması gibi

Bir gece önce şarap içmişti, şimdi de *belii* sümüklüböceklerini yemenin bedelini ödüyordu. Frankie belli belirsiz Kerov'un bu anlaşmada en iyisini yaptığını düşündü -Tay yemeği ve şarap kusmak sümüklü böcek kusmaktan çok daha iyiydi.

Tlox bağırdı ve kusarken iğrenerek geri sıçradı, pisliğin üzerine sıçramasını kıl payı atlattı.

"Pekala," dedi, hala temiz olan pantolonunu titizlikle fırçalayarak. "Sanırım bu disiplin inceleme komitesini ilgilendiren bir konu. Aslında-"

Tam o sırada, yeşil sümüksü terle kaplı, çok gevşek *tünel* Frankie'nin kafasından düştü ve hasta yığınının ortasına düz bir *sıçramayla* indi.

Kusmuk, yeşil balçık ve kıvranan sümüklü böcekler püskürerek Tlox'un yüksek siyah botlarını ve tertemiz üniforma pantolonunu kapladı.

"Argh!" Tlox kendine baktı, görünüşe göre öfke ve tiksintiden nutku tutulmuştu.

Harika, diye düşündü Frankie hayal meyal. *Son yirmi dört saat içinde üzerine kustuğum ikinci pislik bu. Belki de yeni bir hobiye falan başlıyorumdur...*

"İzninizle Tuğgeneral, Kerov'a tıbbi müdahale yapmam gerekiyor." Jorn'un sesi bulanık düşüncelerini böldü ve başını kaldırdığında hâlâ kolunu tuttuğunu gördü.

Tuğgeneral Tlox, köşeli yüzü öfkeden bembeyaz olmuş bir halde ikisine de dik dik bakıyordu.

"Bu meselenin sonu bu değil!" Onlara bir parmak salladı. "*Sizi* izliyor olacağım, ikinizi de."

Sonra döndü ve aceleyle uzaklaştı, giderken sümüklüböcek kusmuğunda kaydı ve neredeyse düşüyordu.

"Whew..." Jorn Frankie'ye baktı ve başını salladı. "Bu hiç iyi değil. Buradan çıksak iyi olur, yürüyebilir misin?"

"Sanırım öyle." Kurşunları çıkarmak Frankie'nin karnındaki yükü önemli ölçüde hafıfletmiş gibi görünüyordu. Ama hâlâ kendini havada ve sersemlemiş hissediyordu.

"Güzel. Hadi gel." Jorn onu hâlâ kolundan tutarak Savaş Bakanlığı'ndan çıkardı ve bekleyen aracına götürdü.

Üsten ayrıldılar ve Frankie nereye gittiklerini merak etti. Ama o bir şey sormadan Jorn kullandığı devasa tankın kumandalarıyla bir şeyler yaptı ve ona döndü.

"Pekâlâ, otomatik sürüşteyiz," dedi kararlı bir şekilde, ona bakarak. "Şimdi söyle bana, sen kimsin ve Kerov nerede?"

On Beşinci Bölüm

Dravik muazzam, kanlı bir sıçramayla patladı ve *Souda*'nın duvarlarını yapışkan bir kıpkırmızı ile kapladı. İşi bitmişti. Parçalanmış, kanlı kalıntılardan dikenli sarı saçlı ve soluk, delici mavi gözlü uzun bir figür çıktı.

İki kişi *Souda*'yı terk etti ve özel odasının duvarına monte edilmiş üç boyutlu görüntüleyiciye doğru çıplak bir şekilde yürüdü - eskiden, Scourge'un hala geçerli bir güç olduğu zamanlarda AllFather'a ev sahipliği yapan odalar.

"Evet," diye mırıldandı derin, güçlü bir sesle, kendini her açıdan inceleyerek. "Evet, mükemmel. Sadece *mükemmel*."

Bela'nın tüm teknolojisine erişimi olsaydı, bazıları Two'nun kendisini AllFather şeklinde yeniden yaratmayı seçeceğini düşünebilirdi - kendi oğlu tarafından alaşağı edilene kadar Bela'yı yüzyıllar boyunca demir yumrukla yönetmiş olan o korkunç varlık. Ve gerçekten de İki bunu düşünmüştü. Ne de olsa Scourge'un ana dünyasındaydı ve kesinlikle devrik derebeyi DNA'sından bir şeyler bulup kullanabilirdi.

Ama şu anda takındığı surat onun amaçlarına çok daha uygundu. Ayrıca, kadavra halindeki AllFather'dan çok *daha güzeldi*. Kindred Ana Gemisi'ne girebilmek ve yapılması gerekeni yapabilmek için hem daha güzel hem de daha kullanışlıydı.

"*Bunu asla başaramayacaksın,*" diye fısıldadı kafasının arkasından zayıf bir ses. "*Ne yapacaksın-uçup görüntü ekranından Ana Gemi'yi mi selamlayacaksın? Sorular sorulacak - ikiye bölüneceğin hemen ortaya çıkacak.*"

İki kaşlarını sinirli bir şekilde çattı.

"*Hâlâ* orada mısın, Y? Dönüşümümün acısının seni öldüreceğinden emindim."

Kulağa yarıdan fazla çılgınca gelen zayıf bir kahkaha attı.

"*Görünüşe göre hayır. Sanırım bu bedenin asıl sahibi olarak ben öldürülemem. En azından siz de ölmediğiniz sürece. Kindred Ana Gemisi'ne bu şekilde binmeye çalışırsan öleceksin.*"

"İşte bu yüzden öylece uçup onları selamlamayacağım!" İki bıkkın bir ses çıkardı. "Bundan *biraz* daha kurnaz olduğum için bana biraz kredi ver, Y. Ne de olsa Ana Gemi'ye giden birden fazla yol var." Aynada kendine baktı ve iri, düzgün biçimli bir elini dikenli sarı saçlarında gezdirdi. "Ve oraya vardığımda, bana yaptıklarını onlara ."

"*Nasıl?*" Y zayıfça sordu. "*Onları senin arkadaşlığına katlanmaya zorlayarak mı? Bu kesinlikle her suç için yeterli bir cezadır, bunu bilmeliyim!*"

İki, düzgün beyaz dişlerinin arasından rahatsız edici bir tıslama sesi çıkardı. "Keşke bu acı seni öldürseydi; ilk başta yorumlarını duymak eğlenceliydi ama şimdi sadece can sıkıcı. Ancak madem sordun, Kindred dostlarımız için çok daha *haince* bir planım var. Ve bu kelimeyi hafifçe kullanmıyorum, biliyorsun. Yakında gerçekten arkadaş olacaklar - dönüşüm sürecinden sağ çıkanlar yani."

"*Ne? Bu zavallı piçler için Yedi Cehennem'de ne planlıyorsun?*" Y talep etti. "*Hepsini Souda'ya sokamazsın, sığmazlar. Ve onları zorlayamayacağın kadar çoklar.*"

"*Dış* görüşlerini değiştirmekle ilgili bir şey söyleyen oldu mu?" İki sırtarak sordu. "İçeriden dışarıya doğru gerçekleşecek tam bir değişimden bahsediyorum. Ve onları zorlamaya gelince, bu olmayacak

Gerekli, sevgili Y. Sağladığım şeyi *isteyerek* alacaklar. Ve sonra değişecekler... hepsi tamamen değişecek..."

* * * * *

"Victoria's Suckret'teki günün nasıl geçti?" Lacy küçük aracını yoldaki bir virajdan geçirirken Kerov'a dostça bir gülümseme verdi. Lacy, Frankie işten döndükten birkaç dakika sonra Kerov'un evine gelmiş, Kerov'u çok üzmüştü. Daha sonra Frankie'nin annesinin evindeki aile toplantısına "manevi destek" için ona eşlik etmekte ısrar etmişti.

Kerov onu vazgeçirmenin bir yolunu bulamamıştı, bu yüzden şimdi Frankie'nin ailesiyle buluşmaya gidiyorlardı, ancak o sabah annesiyle telefonda karşılaştıktan sonra, Sürü'yle savaş zırhı olmadan savaşmanın daha iyi olacağını düşündü.

"Daha iyi olabilirdi," diye homurdandı kısaca.

Aslında, hatırlayabildiği en kötü ve en garip günlerden biriydi. Dantelli iç çamaşırlarıyla uğraşmanın ve güzel kadınlara bunları denemeleri için yardım etmenin her erkeğin hayali olduğu düşünülebilirdi. Ve öyle de olurdu - bir fantezide. Ama Kerov'un çabucak anladığı gibi, Frankie'nin işi fantezi değildi.

Öncelikle, amiri işe geldiğinde, çalışmaktan kaçmak için kullandığı bahaneler yüzünden ona zaten kızgındı. Onu yeni stokların paketlerini açıp asmakla görevlendirmişti. Akıl almaz derecede sıkıcıydı ve sutyen askılarını hâlâ şaşırtıcı buluyordu ama Frankie'nin bilgi deposuna başvurduktan sonra bunu oldukça iyi yapabiliyordu. Ancak bu mağaza açılmadan önceydi. Açılır açılmaz, hepsi de Yarı Yıl İndirimi sırasında alabilecekleri her şeyi almaya hevesli bir yığın müşteri içeri doluştu.

Kerov, Dünyalı dişilerin düzgün iç çamaşırı yığınlarını karıştırarak tüm işlerini altüst edişini izledi. İçlerinden bazıları yanlarında yavrularını da getirmişlerdi ve mağazanın içinde koşturuyor, birbirlerine bağıyor ve askıların altına saklanıp giysileri askılardan çekerek çiğniyorlardı.

Onları yakalarından tutup dükkânın dışına sürüklemeyi düşündü - hiçbir gencin Tarsia'da bu şekilde başıboş dolaşmasına izin verilemezdi. Ancak Frankie'nin zihnine hızlıca bir göz attığında, böyle bir eylemin kendisine "dava açılmasına" neden olacağını gördü ki bu da ne pahasına olursa olsun kaçınılması gereken bir yasal işlem gibi görünüyordu. Bu yüzden gençlerin sahibi olan kadınlara onları kontrol etmelerini söylemekle yetindi. Ancak hiçbiri onun tavsiyesini hoş karşılamadı ve konuştuğu kadınlardan birkaç kızgın bakış aldı.

Karmaşa giderek arttı ve kısa süre içinde çeşitli müşteriler tarafından bir o yana bir bu yana çekiştirilmeye başlandı. Bazıları ondan bilmediği belirli giysileri bulmasını isterken, diğerleri onlar için soyunma odalarını açmasını talep ediyordu. Kerov elinden gelenin en iyisini yaptı, en azından küçük prova alanlarının kilidini açmanın yeterince kolay olduğunu düşündü... ta ki Frankie'nin amiri onu bunun için azarlayana kadar.

"Bir kerede kaç tane almalarına izin veriyorsun?" diye sordu, bir başka müşteri kucak dolusu giysiyle küçük alana girmek için onu iterken dirseğinden yakaladı.

"Uh... denemek istedikleri kadar." Kerov'un kafası karışmıştı; bir şekilde yanlış bir şey mi yapmıştı? Amirin keskin, şirret yüz hatlarına bakılırsa, görünüşe göre öyle yapmıştı.

"Ne? Bunu yapamayacağını biliyorsun - tüm mağaza ayaklanır ve yürür!"

"Öyle mi olacak?" Kerov etrafına bakındı - bu ifadeyi harfî harfine kabul etmeli miydi? Dükkân gerçekten de kendini kökünden sökecek ve üzerinde yürüyebileceği uzantılar mı çıkaracaktı? Kesinlikle hayır.

"Öyle olacağını biliyorsun! Bak, eğer onları izlemezsen müşterilerin beş parmak indirim almayacağına güvenemezsin," diye öğüt verdi Frankie'nin amiri. "Bir seferde en fazla beş parça. Ve külotları denemediklerinden emin olun, sadece sütyenleri. Ve yaşlı Jenkins'e dikkat edin - ne yapmaktan hoşlandığını biliyorsunuz! Mağazaya girmesinin yasak olması gerekiyor ama dikkat etmezsek içeri sızar. Bugün bununla uğraşmak istemiyorum."

Kerov yaşlı adam Jenkins'in kim olduğunu bilmiyordu ama sonradan öğrendi. Denemek için sadece beş giysisi olan bir kadın için prova odasını açmak için acele ederken, kadının çığlığını duydu.

"Aman Tanrım, orada ne *işi* var?"

Kerov soyunma odasına geri koştu ve müşterinin yüzünde tiksinti ve inançsızlık ifadesi gördü. Odaya baktığında, köşedeki küçük tahta bankta oturan yaşlı bir Dünyalı erkek gördü. Pantolonu ayak bileklerindeydi ve bir çift ipeksi kırmızı külotu şişmiş penisinin etrafına sarmıştı. Öfkeyle mastürbasyon yapıyordu ve diğer ipekli iç çamaşırlarının lekeli ve buruşuk yığınları bir süredir bu işi yaptığını kanıtlıyordu.

"Ugh!" diye Kerov'a baktı müşteri. "Bu korkunç bir şey! Güvenliği çağırmalısınız."

"Güvenliğin canı cehenneme," diye homurdandı Kerov. Küçük odaya doğru eğilerek dünyalı erkeği yakasından tuttuğu gibi mağazanın ana bölümüne doğru sürükledi.

"Hey şimdi, hey şimdi," diye itiraz etti erkek, pantolonu hâlâ ayak bileklerinde olduğu için ayaklarını sürüyerek. "Sertleşmenize gerek yok, güzel bayan. Sadece biraz eğleniyordum."

Kerov "Kamuya açık bir alanda kendinizi tatmin etmek ve bunu yapmak için size ait olmayan iç çamaşırları kullanmak cezalandırılabilir bir suçtur" dedi.

Bunun doğru olduğundan emindi çünkü Frankie'nin bilgi deposu onu bu konuda bilgilendiriyordu. "Sizi doğrudan yetkililere götürmeye hakkım var."

Tam o Frankie'nin amiri koşarak geldi.

"Ne yapıyorsun?" diye bağırdı. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

Kerov ilk başta onun Dünya erkeğine bağırdığını düşündü ama sonra onun yine Kerov'a kızgın olduğu ortaya çıktı.

"Çünkü dışarıdayken onu mağazanın ortasına sürükleyemezsin!" diye bağırdı kollarını sallayarak. "Onu arka tarafa götürün, ben de güvenliği çağırayım. Ama önce pantolonunu yukarı çekmesini sağlayın - uygunsuz teşhirden dava edileceğiz. Tanrı aşkına, burada çocuklar var!"

Kerov kadının dediğini yapmıştı ama gün ondan sonra daha da kötüleşmişti. Küçük çocuğu olan müşterilerden biri ondan çocuğunu kontrol etmesini isteyerek kendisine hakaret ettiğinden şikâyet edince yine azarlanmıştı. Anlaşılan Dünyalılar çocuklarını nasıl yetiştireceklerine dair tavsiyelerden hoşlanmıyorlardı.

Günün ilerleyen saatlerinde kalabalık nihayet başladı. Kerov bir ara gitmeyi umuyordu ama Frankie'nin amiri onu kalmaya ve başka bir talihsiz satış görevlisinin deyimiyle "tamamen darmadağın" olan mağazayı düzeltmeye yardım etmeye zorladı.

Kerov özenle çalıştı. Satıştan sonra kalan pisliği temizlemekten hoşlanmıyordu ama ona bu müşterilerle uğraşmaktan daha iyiydi. Tam en kötüsünün geride kaldığını düşünmeye başlamıştı ki, kır saçlı, yaşlı bir dünyalı kadın eşiyile birlikte içeri girdi.

"Frankie!" diye bağırdı ve arkadaşını sürükleyerek Kerov'a kocaman sarıldı.

"Merhaba... Bayan Hofstadter," dedi Kerov, Frankie'nin zihninde bu ismi bulabildiği için minnettardı. "Bugün nasılsınız?"

"Leonard ve ben iyiyiz, değil mi Lenny?" Bayan Hofstadter arkadaşını keskin bir dirseğiyle dürttü.

"Evet, Myra," diye homurdandı hevessizce.

"Büyük bir indirim yaptığınızı duyduk ve gelip *seksi şeyler* almak istedik." Bayan Hofstadter kız gibi kıkırdadı. "Bilirsiniz işte, *BDSM* oyun zamanımız için?"

Kerov düşünmeden, "Hayır, bilmiyorum," dedi. Muhtemelen harflerin ne anlama geldiğini öğrenmek için Frankie'nin zihnine danışmalıydı ama o sırada karmakarışık sütyen yığınının düzeltmekle meşguldü ve bu çabayı sarf etmek istemedi.

"Bilirsin işte-bağlama, hükmetme ve tüm bunlar! Bilirsin işte..." Bayan Hofstadter'ın sesi sanki yaramaz bir sırrı açıklıyormuş gibi bir nota düştü. "Geçen gün Leonard beni yatağa bağladı ve o tarçın kokulu losyonu hediye sepetime sürüyordu, hani şu ısınanlardan?"

"Uh..." Tamamen hazırlıksız yakalanan Kerov iç çamaşırlarını düzeltmeyi bıraktı ve kadına baktı. Bu kadın ona özel cinsel pratiklerinden mi bahsediyordu? Ve eğer öyleyse, neden? "Senin... şekerleme *sepetin mi?*" diye sordu düşünmeden önce.

"Bilirsin işte, kadınsı yerlerim." Bayan Hofstadter başıyla kasıklarını işaret etti. "Her neyse, bana meme ucu kelepçesi takmıştı, o yüzden..."

Kerov, Dünya dışısı konuşmaya devam ederken, eşiyle birlikte yaptıkları garip cinsel uygulamaların tüm detaylarını anlatırken onu şaşkınlıkla dinledi. Bütün bunları ona neden anlatıyordu? Ve onu durdurmak için ne yapabilirdi?

Görünüşe göre hiçbir şey. Bayan Hofstadter onu mağazada takip etti ve hatta sonunda ayrılmasına izin verildiğinde Frankie'nin küçük aracını bıraktığı çalışan park yerine kadar onunla birlikte yürüdü.

O zamana kadar Kerov, Dünya sakinlerinin Bayan Hofstadter'in deyimleriyle "birbirleriyle seks yaptıkları" garip yöntemleri duymaktan iyice sıkılmıştı. Yine de Frankie'nin bu tür uygulamalara düşkün olup olmadığını merak ediyordu. Ona kendi toplumunun bu tür konularda daha müsamahakâr olduğunu söylemişti. Bayan Hofstadter'ın anlattığı hiçbir şeye Tarsia'da izin verilmeyeceği kesindi ama belki de Dünya'daki herkes daha gevşek standartları nedeniyle biraz sapıktı?

Bir dahaki karşılaşmalarında Frankie'ye sormak için aklına bir not aldı - ki bunun yakında olmasını umuyordu. Doğruca onun evine gidip uyumak istiyordu, bunu yapabilecek kadar yorgun olduğu kesindi. Ne yazık ki oraya vardktan kısa bir süre sonra Lacy de Frankie'nin aile toplantısına katılması gerektiğini hatırlattı. Bundan kurtulmanın bir yolu yokmuş gibi için, şimdi oraya doğru yola çıkmış, Frankie'nin zihninin ona en iyi arkadaşıyla "havadan sudan konuşmak" olduğunu söylediği şeyi yapmaya çalışıyordu.

"Daha iyi olabilirdi, ha?" Lacy onu karanlık düşüncelerinden çekip çıkararak sempatik bir şekilde sordu. "O günlerden biri, değil mi?"

"Yedi Cehennem'in en alt katından gelen bir gün," diye homurdandı Kerov.

"Ha?" Lacy ona tuhaf bir bakış attı. "Şimdi *ne* dedin sen?"

"Hiçbir şey." Kerov pencereden dışarı baktı ve kendi bedenine geri dönmeyi diledi. Bu yabancı gezegende, olmadığı biri gibi davranarak sıkışıp kalmaktan iyice yorulmuştu. "Hiçbir şey, hiçbir şey söylemedim."

"Peki, bunu unutun - Profesör Sexy ile randevunuz nasıl geçti?" Lacy sordu.

Kerov bir iç çekişi bastırmaya çalıştı.

"Beklediğim gibi... gitmedi," dedi sonunda.

"Ne?" Lacy ona şaşkın bir bakış attı. "Ama ben onun tek olacağını sanıyordum - sonunda Carlos'tan kurtulduktan sonra sevişmeme serini bozmak için yattığın adam?"

"Onunla ilişkim olmadı," diye tersledi Kerov. "O sadece.." Sözlerini nasıl ifade edeceğini düşünürken Frankie'nin bilgi deposuna başvurdu. "Sadece pantolonumun altına girmek istedi."

"Pantolonunun *altında* mı? Ne?"

"İçine demek istedim," diye düzeltti Kerov aceleyle. "Sadece pantolonumun *içine* girmek istedi. Ben de buna izin vermedim." Bu karşılaşmayı hatırlamak bile onu daha da sinirlendirdi ve kaşlarını çatı.

"Tatlım, çok özür dilerim." Lacy elini onun koluna koydu ve teselli edercesine sıktı. "Bu berbat bir şey. Ondan gerçekten hoşlandığını biliyorum."

Kerov, Frankie'nin küfür deposundan aceleyle bir şeyler kaparak, "Pisliğin tekiydi," dedi.

"Şimdi *ne var*? Orospu çocuğu mu demek istiyorsun?" Lacy sordu.

"Aynen öyle. Dişi bir köpeğin oğlu." Kerov bu sefer doğru bildiğinden emin bir şekilde başını salladı. "Ve gerçek bir orospu çocuğu."

Lacy ona garip garip bakıyordu.

"Frankie, yanlış anlama ama son zamanlarda biraz garip davranıyorsun. Randevun yürümediği için üzgünüm. Ve sanırım yoga olayından dolayı da hâlâ biraz üzgünsün, ha?"

"Evet." Kerov kararlı bir şekilde başını salladı, ona ruh hali için bir bahane vermiş olmasından memnundu.

"Yoksa Carlos mu? Yine seni rahatsız mı ediyor? Bu akşam aile toplantısına katılacağını biliyorum."

"Öyle mi?" Kerov, kendisini böylesine kritik bir noktada uyandıran sarhoş telefon konuşmasını hatırlayınca boğazında bir hırıltı oluştuğunu hissetti. Ayrıca bu Carlos'un Frankie üzerinde hak iddia ediyor gibi görünmesi ve ailesinin de aynı fikirde olması hiç hoşuna gitmemişti.

"Hey, orada *hırılıyor* musun?" Lacy ona belirsizlik dolu bir yan bakış attı. "Yani, seni kızdırdığını biliyorum ama-"

"Hırlamıyorum," diye yalan söyledi Kerov. "Ben sadece... Boğazımı temizliyordum." "Tamam, eğer bu gece sana sorun çıkarırsa, ki kalmak zorundasın. Biliyorum, bu *senin* ailen ve onun seni yönetmesine izin vermek istemiyorsun. ama bir kız ancak bu kadarını kaldırabilir, musun? Eğer gitmek bana haber ver."

Kerov kısa bir süre sonra, "Not edildi," dedi. "Teşekkür ."

"Bir şey değil." Lacy ona bir kez daha şaşkın şaşkın baktı. "Umarım en kısa zamanda tekrar kendin gibi hissedersin. Eski Frankie'yi özlüyorum."

Kerov ona bir bakış attı. Frankie gibi davranarak daha iyi bir iş çıkarması *gerekliyordu*! Onun hayatını mahvediyordu ve şimdi de en yakın arkadaşı onun iki yüzlülüğünden şüpheleniyordu.

Onu daha iyi taklit etmeliyim -özellikle de ailesiyle tanıştığımda, dedi kendi kendine. *Hiçbiri yanlış bir şey olduğundan şüphelenmemeli.*

On Altıncı Bölüm

"Pekâlâ, temizlendiniz ve terbiyeli oldunuz. Şimdi anlat bana." Jorn dikkatle Frankie'ye baktı ve Frankie onun daha fazla oyalanmayacağını anladı. Zaten elinden geldiğince oyalamıştı. Yeşil balçık ve kusmukla kaplıyken konuşmasının mümkün olmadığını söyleyerek başlamıştı. Jorn onu evine götürmüş ve temizlenmesi banyoyu kullanmasına izin vermişti.

Frankie bunun bir yolunu bulmaya çalışmıştı ama başka çaresi yoktu - bir daha asla yapmayacağına yemin ettikten sonra bile, korkunç Tarsian duşlarından birine daha girmek zorunda kaldı. Bu sefer en azından ne bekleyeceğini biliyordu, bu yüzden o kadar kötü değildi ama yine de kendini buna hazırlaması gerekiyordu ve bittiğinde rahatlamıştı. Sonra Jorn ona diş fırçasının Tarsus versiyonunu ödünç verdi - ağzındaki her dişi aynı anda fırçalayan, her yerinden kıllar çıkan yarı dairesel bir alet - ve sonunda ziyafetin berbat tadını ağzından çıkardı.

Jorn kıyafetlerini çamaşır makinesi ve kurutucudan bile geçirmişti - ya da Tarsian'daki karşılığı her neyse - ki buna son derece minnettardı. Temiz olmak ve tekrar temiz kıyafetler giymek güzeldi, resmi üniforma ceketıyla uğraşmamış, sadece Kerov'un atletini ve pantolonunu giymeyi tercih etmişti.

Duşunu aldıktan ve dişlerini fırçaladıktan sonra Frankie kendini tertemiz hissediyordu - hem içi hem de dışı - ama aynı zamanda korkunç derecede yorgundu. Sümüklü böcekli dondurma onu gerçekten çok yormuştu! Ama Kerov'un en iyi arkadaşı hayır cevabını kabul etmeyecekti. Neler olduğunu bilmek istiyordu. Ve ziyafette onun yanında durduktan sonra, Frankie dürüstçe ona bir açıklama borçlu olduğunu hissetti.

Şimdi Jorn'un evinin oturma odasında duruyorlardı ve Jorn dikkatle ona bakıyordu.

"Anlat bana," dedi tekrar.

"Pekâlâ," dedi oturacak bir yer ararken. "Hadi konuşalım. Beni taciz etmeyecek, üzerine oturabileceğim bir şeyiniz var mı?"

"Seni taciz mi edeyim?" Yerin ortasındaki sensu sandalyelere baktı. "Ne demek istediğinizi anlıyorum. Kesinlikle."

Bir düğmeyi çevirdi ve aniden duvardan gri kumaşla kaplı alçak bir bank çıktı. Jorn oturdu ve beklentiyle Frankie'ye baktı. "Eee?"

"Pekâlâ." Frankie doğru şeyi yaptığını umarak derin bir nefes aldı. "Mesele şu... Ben aslında Kerov değilim."

"Biliyorum," dedi sessizce. "Bir biliyordum."

Frankie'nin kalbi sıkıştı. "*O kadar* belli mi?" diye sordu. "Yani, onu taklit etmekte o kadar kötü müyüm?"

"Hayır." Jorn kıpırdandı ve ellerine baktı. "Kerov'u çok iyi tanıyorum çünkü ona değer veriyorum. Derinlemesine. Daha çok..." Boğazını temizledi. "Olması gerekenden çok daha derinden."

"Sen..." Birden sözleri ve anlamları kafasına dank etti. "Ah..." Frankie fısıldadı. Uzanarak elini Jorn'un elinin üzerine koydu. "Onu *seviyorsun*, değil mi?"

Çabucak başını kaldırdı. "Ben... bu, bir erkeğin başka bir erkek hakkında hissedebileceği Devlet onaylı bir duygu değil."

"Ama Kerov için var, değil mi?" Frankie usulca sordu. Düşündüğünde ve Kerov'un anılarını incelediğinde her şey anlam kazandı. Jorn her zaman Devlet tarafından işletilen genelevlerdeki maceralarından ve kendisine atanan partneriyle yaşadığı cinsel ilişkilerden çok hevesliydi ama Kerov onu övündüğü şeylerin hiçbirini yaparken *görmemişti*. Bir de şu vardı

Kullandığı devasa gümüş tank, erkekliğinin bariz bir uzantısıydı ama aslında gerçek duygularını gizlemek için kullandığı bir perdeydi.

Kesinlikle çok fazla protesto ediyor, diye düşündü Frankie, Jorn'un koyu mor gözlerindeki mutsuz ifadeye bakarak. *Muhtemelen yıllardır Kerov'a aşıktı. Ne kadar üzücü!*

Jorn ona cevap vermeyince nazıkçe "Ee?" dedi.

"Evet," dedi duraksayarak. "Evet, ben... ona bu şekilde değer veriyorum." İç çekti. "Ve artık bana asla değer veremeyeceğini ya da duygularıma karşılık veremeyeceğini kesinlikle biliyorum. Burada, Tarsia'da buna izin verilmiyor."

"Bunu sana söyleten ne?" Frankie onun haklı olduğundan oldukça emin olmasına rağmen sordu. Bir süredir Kerov'un kafasının içindeydi - onun bir ok gibi düzgün olduğunu söyleyebilirdi.

"Çünkü sen kadınsın. Değil misin?" Jorn neredeyse suçlayıcı bir ifadeyle ona baktı.

Frankie rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Şey... evet. Evet, öyleyim."

"Değiştirici Akraba hikâyelerini bilirim," dedi Jorn. "Bir erkek bir dişiyle beden değiştirdiğinde, bu onun diğerlerinden daha çok sevdiği kişi olduğu içindir. Hayat boyu bağ kurması gereken kişidir."

"Ne?" Frankie kaşlarını çatı. "Kerov bana bunu hiç söylemedi. Bunun doğru olduğunu hiç sanmıyorum. Biz sadece kazara değiştirildik."

"Bunun bir önemi yok," dedi Jorn karanlık bir sesle. "Erkek ve dişi arasındaki bir değişim neredeyse her zaman aralarında kalıcı bir bağ oluşacağının habercisidir."

"Ama... ama Kerov'u pek tanımıyorum," diye itiraz etti Frankie. Ama kelimeler ağzından çıkarken bile bunların doğru olmadığını biliyordu. Büyük Kindred'ı uzun zamandır tanımıyor olabilirdi ama onu hiç kimsenin tanıyamayacağı kadar yakından tanıyordu. Kelimenin tam anlamıyla onun ayakkağılarıyla -en azından botlarıyla- yürümüş ve zihninin içini görmüştü. Doğru, bazı "dosya dolapları"

Ama Frankie onun onurlu, cesur ve nazik biri olduğunu anlayacak kadar çok şey görmüştü.

Jorn'a alaycı bir tavırla, "Bak, eğer seni daha iyi hissettirecekse, ben Kerov'un tipi değilim," dedi.

"Onun 'tipi' mi? Ama sen kadınsın."

"Evet ama Kerov'un eski Xirnah'sına hiç benzemiyorum," dedi Frankie ona. "Bir kere bagajımda çok daha fazla ıvır zıvır var. Ve sarışın değilim."

Kaşlarını çattı. Bagajdaki ıvır zıvırın ne anlama geldiğini bilmiyorum."

"Yani aslında bir kırım ve kalçalarım var." Frankie göstermek için elini kalçasına koydu ama Kerov çok zayıf ve kaslı olduğu için pek işe yaramadı.

"Oh." Jorn'un yüzü anlayışla doldu. "Bu çok kötü. Xirnah Tarsus'un idealidir."

"Bana öyle söylendi," diye mırıldandı Frankie. Kerov' yaşadığı cinsel ilişkilere rağmen, onun "ideal eşine" hiç benzemediğinin hâlâ farkındaydı. Ve her neyse, ilgilenmiş *olsa* bile, birlikte olmaları mümkün değildi. Birbirlerinden yüz binlerce ışıık yılı uzakta yaşıyorlardı.

Jorn, "En azından Kerov'la bir dereceye kadar samimiyet paylaşma ayrıcalığına sahipsın," diyerek onun düşünce zincirini kırdı. "Yani onun onurlu bir erkek olduğunu biliyorsun - bu akşam ziyafette gördüğü muameleyi hak etmeyen biri."

"Orada bana gerçekten destek oldun." Frankie onun elini tekrar sıktı. "Kerov olmadığımı bildiğin halde-teşekkür ederim."

Dar omuzlarını silkti. "Kendi başının çaresine bakamayacak durumdayken arkadaşşıma bakmak en azından yapabileceğim bir şeydi." Ona baktı

merakla. "Sormamın sakıncası yoksa, o şimdi nerede? Senin onun bedeninde olduğu gibi o da senin bedeninde mi?"

"Evet, öyle olduğuna eminim." Frankie iç çekti. "Ziyafete başlayana kadar benimleydi ve sonra bir şekilde ortadan kayboldu. Aslında onun için gerçekten endişeleniyorum."

Jorn, "Onunla temasa geçmeniz gerekiyor," dedi.

"Birdenbire aklıma gelmedikçe yapamam - ya da onun aklına, demek istiyorum. Her neyse, asıl ihtiyacımız olan şey kalıcı olarak geri dönmenin bir yolunu bulmak. Kerov bana kendisine yardımcı olabileceğini düşündüğü bazı insanlar tanıdığını ama başka bir yol olmadığı sürece onları rahatsız etmek istemediğini söyledi. Sonra da bana kim olduklarını söyleyemeden çekip gitti."

Jorn düşünceli görünüyordu. "*Sanırım* bahsettiği kişileri tanıyor olabilirim."

Frankie umutla ona baktı.

"Öyle mi? Lütfen bana doğru yolu gösterir misin? Kerov harika bir adam ama onun bedeninde sıkışıp kalmaktan gerçekten yoruldum. *Gerçekten* yoruldum. Eminim o da benimkinde olmaktan bıkmıştır."

"Size doğru yönü göstermekten daha iyisini yapabilirim." Jorn ayağa kalktı ve ellerini birbirine vurdu. "Seni onlara götürebilirim."

* * * * *

Kerov bitkin bir halde Frankie'nin yatağına uzandı. Duş alması gerektiğini biliyordu, berbat durumdaydı. Ama kendini zorlukla hareket ettirebiliyordu.

Ne geceydi ama.

Her şey neredeyse Frankie'nin annesinin evinin kapısından içeri girer girmez başlamıştı. Annesi onu bir kenara çekmiş ve bir duvara yaslanmış izleyen Carlos'un erdemlerini övmeye başlamıştı.

Umarım. Sonra büyükannesi ya *da* büyükannesi devreye girdi. Kerov'a Frankie ve Carlos'un Dünya Tanrısı'nın gözünde hâlâ evli olduklarını ve ayrı yaşamalarının yanlış olduğunu hatırlattı. Bunların çoğunu İspanyolca söylemişti ama Kerov Frankie'nin zihnindeki dile erişebildiğini ve onu kolayca anlayabildiğini fark etti. İstedikinden değil - Carlos'un herhangi bir dilde ne kadar mükemmel olduğunu duymaktan bıkmıştı.

Daha sonra Frankie'nin büyükannesi mutfağa gelip yemek yemesi için ona yalvarmıştı. Sırıtan Carlos'un birçok erdemini dinlemeyi içermeyen herhangi bir şey yapmaktan memnun olan Kerov kabul etti. Memnuniyetle menüde et olduğunu gördü; hem de bol bol.

Frankie'nin *büyükannesi*, "Al bakalım, *nieta*," diye . "En sevdiğin şeyi yaptım-*ropa vieja*."

Frankie'nin bildiğine göre bu "eski giysiler" anlamına geliyordu. Ancak garip ismine rağmen, büyük tenceredeki yemek lezzetli görünüyor ve kokuyordu. Kerov'a *charnix* yahnisini hatırlatan baharatlı kırmızı bir et suyu içinde bir çeşit kıyılmış etti.

"Mmm," diye mırıldandı Frankie'nin büyükannesi büyük bir kâseyi doldururken. "Çok lezzetli görünüyor!"

"Bunu sadece senin için yaptım. Karşı koyamayacağını biliyordum," dedi yaşlı kadın gururla. "Hadi *Nieta*, ye bakalım."

Kerov da öyle yaptı ve her lokmanın tadını çıkardı. O bitirdikten sonra, Frankie'nin büyükannesi onu biraz *puerco asado* denemeye teşvik etti ki bu da harikaydı. Sonra biraz jambon kroket ve biraz da ev yapımı *chicharones*. Kerov patlayacağını düşünene kadar yedi, sonunda Dünya'da tadı iğrenç olmayan gerçek bir yemek bulduğu için çok mutluydu. Arada Frankie'nin akrabalarından birinin yaptığı lezzetli, meyveli bir alkollü içecek olan sangria'dan yudum yudum içti.

Önceki geceyi hatırlayarak alkol konusunda dikkatli olmaya çalıştı. Ama Kerov karnının etle dolu olduğundan ve sangria'yı metabolize etmekte sorun yaşamayacağından emindi. Haklı da görünüyordu; yemeğini bitirdiğinde -aşırı derecede tok olsa da- kendini tamamen ayık hissediyordu.

Sorun ancak akşamın ilerleyen saatlerinde başladı. Frankie'nin annesinin küçük evi kalabalık ve sıcaktı ve Kerov'un yediği bol miktarda et karnına ağır geliyordu. Gitmeyi düşündü ama Frankie'nin ailesinin bu kadar erken gitmesini tuhaf karşılayabileceğinden endişeliydi. Ayrıca Lacy, Frankie'nin kız kardeşlerinden biriyle gülerek İspanyolca pratik yapıyordu ve henüz gitmeye hazır görünmüyordu.

Kerov dışarıda yürüyüşe çıkmaya ve serin gece havasını solumaya karar verdi. Dürüst olmak gerekirse, gittikçe daha kötü hisseden midesini yatıştırabileceğini düşündü. Ne yazık ki, yalnız olmadığını fark etmeden önce evinden dışarı üç adım bile atmamıştı.

"Merhaba, *mi corazon*," diye mırıldandı Carlos kulağına, kolunu Kerov'un kollarının arasından geçirerek. "Sana bu gece ne kadar güzel görüldüğünü söylemiş miydin?"

"Benden uzak dur." Kerov sinirlenerek kolunu salladı. "Git ve beni yalnız bırak."

Ama Carlos o kadar kolay vazgeçmedi.

"Hadi ama *aşkım*, kötü davranmanın beni ne kadar üzdüğünü biliyorsun," diye mırıldanarak kolunu Kerov'un beline doladı.

"Sana... git... dedim." Kerov döndü ve diğer erkeği tüm gücüyle göğsünden itti. Aslında o piçin suratına bir yumruk atmak istiyordu ama Frankie'nin ailesiyle olay çıkarmak istemiyordu.

Carlos tökezledi ama yere düşmedi.

"Hadi ama," diye sırtarak geri döndü ve kolunu Kerov'un omuzlarına doladı. "Karşı koyma. Sen de biliyorsun ki

Bütün ailen birlikte istiyor. Ve içten içe biliyorum *ki* bizim de yapmamızı istiyor."

Kerov'un üst kollarını tutmayı başardı ve onu bir öpücük için kendine çekti.

Kerov acımasızca mücadele etti, hem öfkesi hem de midesi kabarmıştı. Kahretsin, erkeklerin bu saçmalıklarından çok yorulmuştu ve istediği gibi mücadele edemeyecek kadar zayıf olmaktan çok yorulmuştu!

Frankie bir dişye göre güçlüydü ama yine de bir dişiydi. Kerov kendi erkek gücünü özlüyordu. Eğer kendi bedeninde olsaydı, Carlos'u bir yumrukta dümdüz ederdi. Bu haliyle bile kaçıp kurtulamadı. Diğer erkeğin parmakları kollarının üst kısmını ısıırıyordu ve o koca, aptal suratı ona gittikçe yaklaşıyordu. Ön dişlerinin arasına sıkışmış bir parça *ropa vieja* vardı ve ucuz kolonyasının keskin kokusu Kerov'un burun deliklerini yakıyor, midesinin dönüp yuvarlanmasına neden oluyordu.

Çaresiz, Frankie'nin bilgi deposuna başvurdu - ne yapmalıydı? *Taşaklarına diz çöktü*, kafasına bir düşünce fısıldadı. Bu Frankie değildi, sadece onun anılarından biriydi ama Kerov hemen harekete geçti. Bacağını kaldırarak dizini Carlos'un taşaklarına olabildiğince sert bir şekilde geçirdi.

"Ah! Seni *kaltak!*" Carlos uludu, yere çöktü ve yaralı çuvalını tuttu.

Kerov dişlerini sıkarak, "Bunu hak ettin," dedi. Kendi bedeniyle kavga etse yapmayacağı bir şey olsa da, burada haklı olduğunu düşünüyordu. Frankie'nin vücudu daha küçük ve zayıftı ve bu aptal hayır cevabını kabul etmeyi reddetmişti. Sadece bu ani hareketin karnını sarsmamış olmasını diledi. Bu kadar çok yediği için her geçen gün daha fazla üzülüyordu. Mide bulantısı hissetmeye başlamıştı - *aşırı* derecede mide bulantısı.

Tabii ki Carlos'un feryatları ve ıgılları Frankie'nin tüm ailesinin koşarak evden çıkmasına neden oldu.

"Ne oldu? Ne oldu?" diye hem İngilizce hem de İspanyolca bir düzine ses yükseldi.

Hâlâ yerde kıvranıyor olsa da Carlos konuşamayacak kadar yaralı değildi.

"Beni tekmeledi," diye inleyerek titreyen parmağıyla Kerov'u işaret etti. "Tam *taşaklarıma!*"

"Ne?" Frankie'nin annesi Kerov'a döndü, yüzü öfkeden kıpkırmızıydı. "Onu nasıl bebek makinesinde tekmellersin? Kocanın ekipmanlarına zarar verirsen senden nasıl torun alacağım?"

Bu Kerov'un çok daha fazlaydı. Midesi bulanıyor, başı dönüyordu ve şimdi de "zavallı yaralı Carlos" hakkındaki suçlamalarla uğraşmak zorundaydı. Daha fazla dayanamadı.

"Beni dinle!" diye kükredi -ya da en azından bağırdı-Frankie'nin sesi kükremeye yetmiyordu. "Bu erkek Frankie'nin eşi *değil!* Onu boşadı çünkü o düşüncesiz bir pislikti ve her zaman kendi zevkini onunkinin önüne koyan zavallı bir aşıktı. Bu salaktan daha iyisini hak ediyor ve eğer bu konuda söyleyecek bir şeyim varsa, ondan daha iyisini *bulacak*. şimdi *beni yalnız bırak!*"

Bir an için şok edici bir sessizlik oldu ve Frankie'nin tüm ailesi Kerov'a delirmiş gibi baktı. Sonra Frankie'nin büyükannesi feryat etmeye ve dramatik bir şekilde sallanmaya başladı.

"*Dios mio!*" diye inledi. "Ah, kalbim... Buna dayanabileceğimi sanmıyorum..."

"Yakalayın onu!" Kerov, Frankie'nin kız kardeşlerinden birinin ağladığını duydu. "*Abuela* bayılacak!"

Bir düzine el küçük yaşlı kadını yakalamak için uzandı. Kerov bir şekilde kalabalığın arasından sıyrılmayı başardı, Frankie'nin ailesinin gözlerinin ucuyla ona baktıklarının farkındaydı. Kendini hem zihinsel hem de fiziksel olarak hasta hissediyordu. Bu toplantıda Frankie gibi davranarak başarılı olmaya o kadar kararlıydı ki. Bunun yerine, kendini *tamamen* ifşa etmişti. Ailesi onun bedeninde bir yabancıнын yaşadığını tahmin etmese bile, aklını kaçırdığını ve artık tamamen delirdiğini düşünebilirlerdi.

Üzgünüm Frankie, diye düşündü sefilce. Yine sıçtım batırdım.

Birden kendini çok endişeli görünen Lacy ile yüz yüze buldu.

"Frankie, ne oldu?" diye sordu. "Bütün bunlar da neydi? Neden yine kendinden üçüncü şahıs olarak bahsediyorsun? Sen iyi misin?"

Kerov, "Ben iyiyim," dedi ve Frankie'nin elbisesinin ön kısmına kustu.

Lacy onu eve götürmüştü, merhametli bir şekilde sessizce sürmüştü. Ama hiç soru sormamasına rağmen ona tuhaf tuhaf bakmaya devam etmişti. Eve dönerken iki kez, tekrar kusabilmek için kenara çekmesini istemek zorunda kalmıştı. İkinci seferinde, kadın belli belirsiz bir soru sormaya cesaret etti.

"Hasta olduğunu mu düşünüyorsun? Sorun bu mu? Yediğin bir şey yüzünden mi bu kadar... kendinde değilmişsin gibi davranıyorsun?"

"Bilmiyorum," dedi Kerov ağzını elinin tersiyle silerek. "Sadece *büyükannemin* bana sunduğu yemekleri yedim. *Ropa vieja, puerco asado, chicharones...*"

"Ama bunların hepsi et!" Lacy haykırdı. "Vücudunun isyan etmesine şaşmamalı
-İki yıldan fazladır bir lokma et yemedin. Sen bir vejetaryensin-

"Neden tüm bunları yedin ki?"

Karnı yeniden şişerken Kerov, "Bilmiyorum," diye inledi. "O an için iyi bir fikir gibi gelmişti." Şimdi hararetle onu yememiş olmayı diliyordu. Frankie'nin vücudunun hayvansal proteini işlemekte zorlanabileceği hiç aklına gelmemişti ama Frankie'nin hayvansal protein yemeye alışık olmadığı belli olduğuna göre bu mantıklı geliyordu.

Bundan çok sıkıldım, diye düşündü acı acı. Başka birinin bedenine hapsolmaktan bıktım. Başkasının bedeninde hasta olmaktan bıktım. Tanrım, sadece eve gitmek istiyorum!

Sonunda Frankie'nin evine geri döndüler. Biraz konuşmak gerekmişti ama sonunda Lacy'yi tek başına kalmak ve onun deyimiyle "uyumak" istediğine ikna etti.

Ve şimdi, işte .

Kerov iç çekti. Sonunda eve. En azından Frankie'nin evi. Sadece elini yüzünü yıkaması gerekiyordu ve sonra biraz dinlenmek için uzanacaktı. Ve belki, sadece belki, kendi bedeninde uyanacaktı.

Tanrıça öyle olmasını nasip etsin, diye dua etti. Daha önce hiçbir zaman gerçek bir inanan olmamasına rağmen, şimdi çaresizdi. Oh lütfen, Tanrıça, lütfen...

* * * * *

"İşte burası." Jorn'un tankı, etrafı düzgünce kesilmiş mor çimenlerle çevrili küçük, kare bir konutun önünde durdu. Frankie'ye burası banliyölerin Tarsus versiyonu gibi göründü.

"Yani, bu kadar mı? Sanırım gidip... kapılarını çalacağım?" Frankie yüksek tank penceresinden endişeyle dışarı baktı. "Ve gerçekten bunu sorun etmeyeceklerini mi düşünüyorsun? Yani, bu oldukça büyük bir mesele, değil mi?"

"Eğer kabul etmezlerse beni ara," dedi Jorn. "Kerov'un yerini tutarken sana zarar gelmeyeceğinden emin olacağım. Ama sanırım onlar..." Küçük evi başıyla işaret etti. "Size herkesten daha iyi tavsiyelerde bulunabilecektir."

"Umarım haklısındır." Frankie döndü ve ona bir gülümseme verdi. "Biliyor musun, sen gerçekten harika bir arkadaşınsın. Her şey için... çok özür dilerim," diye yarım yamalak bitirdi.

"Kerov'un duygularıma asla karşılık verememesini mi kastediyorsun?" İç çekti. "Üzülme. Elden bir şey gelmez. Seninle yer değiştirmeden önce bile bunu biliyordum."

"Burada, Tarsia'da kalıp mutsuz olmak zorunda değilsin," dedi Frankie ona. "İstediğin kişiyi sevmene izin verilen bir yere taşınmalısın."

İç çekti. "Belki de bunu yapmalıyım. Buradaki askeri kariyerimin mahvolduğundan neredeyse eminim - Kerov'un ki de öyle, bunun için içtenlikle üzgünüm."

Frankie ona, "Bu senin hatan değildi," diye güvence verdi. "Görünüşe bakılırsa o Tuğgeneral başından beri onun peşindeymiş."

"Ne yazık ki haklısın." Başını iki yana salladı. "Kerov beni, halkına karşı hâlâ çok fazla önyargı olduğu için Komutan'dan daha üst rütbelere yükselemeyeceği konusunda uyarmaya çalıştı ama ona inanmadım. Ona inanmak *istemedim*."

Frankie asık suratla, "Geri döndüğünde ona bu haberi nasıl vereceğimden emin değilim," dedi. "Biliyorsun, bu iş başladığından beri ikimiz de birbirimizin hayatını mahvediyoruz ama sanırım ben Kerov'un bedeninde onun benimkinde yaptığından daha kötü bir iş çıkardım."

"Bu gece senin hatan değildi," dedi Jorn nazikçe. "Kerov'un kendisi bile o sümüklü böceklerle tepki verirdi -her Kindred verirdi."

Frankie, "Evet, ama sadece sümüklüböcekler değil, General Sünger Bob'a aşırı dozda soya sosu içirdim," dedi. "*Ve onunla çene tokuşturdum. Kerov bunu yapmazdı.*"

"Bunun için kısmen ben suçluyum," dedi Jorn. "Seni başka bir erkeğin *tünelini* giymeye zorlayan bendim."

Frankie ona, "Kendimi daha iyi hissetmemi sağlamaya çalışman çok hoş," dedi. "Ama asıl suçlu benim ve Kerov'a kariyerinin bittiğini söylemek zorunda kalacak olan da benim."

"Belki onun için o kadar da kötü olmaz. Her zaman Kindred'ın başka bir koluna katılabilir - onlar evrenin her yerindeler. Nerede uygun bir genetik ticaret varsa oraya gidiyorlar," dedi Jorn.

Frankie, "Şu anda gezegenimin etrafında onlardan bir grup olduğunu biliyorum," dedi. "Kindred Ana Gemisi'nde yaşıyorlar. Belki Kerov oraya gidebilir." İçini çekti. "Eğer o kendi bedenine geri dönebilirse ve ben de benimkine dönebilirim."

"Her şeyi yoluna koyacağınızdan eminim. Size yardımcı olabilirler." Jorn pencereden dışarıya, küçük, rahat görünümlü eve doğru başını salladı. "Kerov'la tekrar konuştuğunda ona ziyafette olanlar için üzgün olduğumu söyle. Ben sadece onun iyiliğini düşündüm."

"Biliyorum." Frankie'nin kalbi, Kerov'un ona özlem dolu bakışları karşısında kabardı. Kerov'a yıllardır aşıktı ve şimdi onu sonsuza dek kaybediyordu.

Düşüncesizce koltuğa doğru eğildi ve Jorn'un dar yüzünü ellerinin arasına aldı. Bu muhtemelen hayalini kurduğu ve fantezisini kurduğu bir şeydi - Kerov kendi bedenindeyken asla gerçekleşemeyecek bir şey.

Ama şimdi buradayım, Jorn çok iyi bir arkadaş oldu. En azından ona fantezisinin tadına biraz baktırabilirim, diye düşündü. Jorn'a yaklaştı,

Mor-siyah gözleri belirsizlikle açılmıştı. "Ne... ne yapıyorsun?"

diye nefes aldı.

"Sana Kerov'un veremediğini veriyorum, seni öpüyorum. Şimdi kapa çeneni ve bunu yapmama izin ver," diye mırıldandı Frankie. Sonra ağızlarını birleştirdi ve Kerov'un en iyi arkadaşına uzun, kalıcı bir öpücük verdi.

Birden kafasının içinde başka birinin olduğunu hissetti.

"Bu da ne? oluyor?" diye sordu tanıdık bir ses. "Ne yapıyorsun? Neden birini öpmek için benim bedenimi kullanıyorsun? Kimi öpüyorsun?"

Frankie'nin gözleri fal taşı gibi açıldı ve öpücüğü aceleyle kesti. Geri çekildiğinde, Jorn ona hülyalı bir şekilde baktı, bir eli dudaklarının birleştiği yere dokunmak için ağzına geldi.

*"Jorn mu? **Jorn'u mu** öpüyordun?"* Kerov kafasının içinde kükredi.

Frankie, *"Kapa çeneni, bunu yapmak için iyi bir nedenim vardı,"* diye emretti. Yine de açıklamaların beklemesi gerekecekti - Jorn'un tankından çıkması ve yapılması gerekeni yapması gerekiyordu.

*"Ne? Sen benim bedenimdeyken... ki o **da** erkek, başka bir erkeği öpmek için yeterince iyi bir neden ne olabilir?"* diye sordu.

Frankie cevap vermeye başladı ama tam o sırada Jorn onun eline uzandı ve sıkı.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı ve ona hüzünlü bir gülümseme verdi. "Yıllardır böyle bir şeyin hayalini kuruyordum. Ama haklı olduğunu biliyorum - Kerov bunu bana asla kendisi veremezdi."

"Ne? O ne? Beni öpmeyi mi hayal etti?" Kerov'un sesi şaşkıındı. *"Neden böyle bir şey istesin ki?"*

*"Çünkü sana **aşık**, seni koca aptal Kindred,"* diye karşılık verdi Frankie öfkeli bir şekilde. Yüksek sesle Jorn'a şöyle dedi,

"Sanırım iyi olacak."

"İhtiyacın olursa beni ara burada olacağım," diye söz verdi.

"Sen gerçek bir dostsun," dedi Frankie ona, elini son bir kez sıkarak. "Kerov sana sahip olduğu için çok şanslı."

Sonra kapının mandalını açtı ve tanktan dışarı atladı - dev şişirilmiş balon lastikler onu çok yükseğe çıkardığı için uzun bir atlayıştı. Tank yuvarlanarak uzaklaşırken son bir el salladı, sonra döndü ve mor çimenlerin ortasındaki düzgün küçük eve baktı.

"*Burada ne işimiz var?*" Kerov sordu ve onun endişesini hissedebiliyordu. "*Ne yapmayı planlıyorsun?*"

"Tam zamanında döndün," dedi Frankie ona. "Ailene açılmak üzereyiz."

On Yedinci Bölüm

"Ne yapmak üzereyiz?" Kerov talep etti. "Ne demek 'ortaya çıkmak'?"

Frankie kararlı bir şekilde, "Bu, senin bir Switcher ya da Jumper ya da adına ne dersen de, olduğunu kabul edeceğimiz ve onlardan tavsiye isteyeceğimiz anlamına geliyor," dedi. "Konuşabileceğin biri olduğunu söylerken kastettiğin insanlar onlardı, değil mi?"

"Evet," itiraf etti. "Yine de onlara söylemek istemedim - bunun onlar için büyük bir hayal kırıklığı olacağından korkuyorum. Ama başka nereye gideceğimi bilmiyorum ve bana ihanet etmeyeceklerini biliyorum."

"Jorn da sana ihanet etmezdi," dedi Frankie ona. "Sana çok değer veriyor."

"Son konuşmamızdan bu yana Jorn ile son derece samimi olmuş gibisiniz." Kerov mırıldandı.

"Öpücükten mi ?" Frankie kaşlarını çatarak sordu.

"Evet, öpücükten bahsediyorum - Yedi Cehennem'de o da neydi öyle?"

"Tankın içindeyken beni duymadın mı?" Frankie talep etti. "Seni seviyor, yıllardır sana aşık. Fantezisini gerçeğe dönüştürmek için onu öptüm, birazcık da olsa. Bunu hak etti, bu gece kıcımlı kurtardı. Seninkini de öyle."

"Ama... bir erkek başka bir erkeği sevemez." Kerov'un kafası karışmış gibiydi. "Burada yapamazlar ama her yerde yasak değil," diye işaret etti Frankie.

dışarı. "İnsanların kimi sevmek istiyorlarsa onu sevmelerine izin verilmelidir."

"Ve sen de kendi deyiminle 'kıcını kurtardığı' için ona teşekkür etmek amacıyla onu öpmek için bedenimi kullandın? Kıcın nasıl tehlikedeydi?" diye sordu.

"Şey..." Frankie rahatsız bir şekilde kıpırdandı. İşte korktuğu an gelmişti. "Ben, uh... ziyafet tam olarak olabileceği kadar iyi geçmedi," dedi sonunda.

"*Bununla **tam olarak** ne demek istiyorsun?*" Kerov'un sesi kafasının içinde uğursuz bir şekilde yumuşaktı. "*Bana neler olduğunu anlat. Olan **her şeyi**.*"

"Öncelikle-"

"Kerov? Sen misin?" Küçük evin kapısından gelen bir ses Frankie'nin başını kaldırmasına neden oldu.

Işıklı kapının önünde Frankie'nin Kerov'un evinin duvarındaki resimden tanıdığı bir Kindred çifti duruyordu. Yakışıklıydılar ve otuzlu yaşlarının sonlarında ya da kırklı yaşlarının başlarında görünüyorlardı. Kadın uzun boyluydu, yeşil gözleri ve buğday sarısı saçlarında yeşil çizgiler vardı. Kerov'un daha yaşlı bir versiyonuna benzeyen adam dik ve uzun boyluydu, geniş omuzları neredeyse kapıyı dolduruyordu. Kerov'u tanımadan önce Frankie'yi çok rahatsız eden mürekkep siyahıyla çevrili aynı soluk gri gözlere sahipti.

"*Vay canına,*" diye geçirdi içinden. "*Bunlar senin annenle baban mı? Senin yaşında bir oğulları olacak kadar yaşlı görünmüyorlar.*"

"*Aslında altmışlı yaşlarının ortasındalar. Akrabalar yavaş yaşlanır.*"

"Kerov?" dedi Kindred kadın tekrar, bir adım öne çıkarak. "Oğlum, dışarıda durmuş kendi kendine konuşarak ne yapıyorsun?"

"Kendi kendine konuşmuyor, değil mi oğlum?" Kerov'un babası Kerov'un annesine dönerken yüzünde bilmiş bir ifade vardı. "Görmüyor musun Melisand? Tam da söylediğim gibi oldu - oğlumuz sonunda kaderinde çiftleşmek olduğu dişiye buldu. O Değiştirildi."

"Şşşt! Sesini alçalt, Tarkov!" Kerov'un annesi, uyuyan mahalledeki diğer küçük evlere rağmen endişeyle etrafına bakındı

hepsi sessiz ve karanlıktı. "Dışarıda böyle şeyler söyleme." Frankie'ye işaret etti. "İçeri gel, içeri gel!"

Frankie hızla içeri girdi, Kerov'un sırrının ortaya çıkmasını istemediklerinin farkındaydı. Hepsi evin içine girdikten sonra Kerov'un annesi kapıyı hızla kapattı ve sonra onu incelemek için geri çekildi.

"Dur sana bir bakayım," dedi umutla gülümseyerek. "Bu doğru mu? Gerçekten oğlumuzla yer değiştirdiniz mi?"

"Evet. Yani, değiştirdik," dedi Frankie çenesini kaldırarak. "Ama kasıtlı falan değildi, bir kazaydı. Bu arada ben de Frankie'yim."

"Frankie?" Kerov'un babası kaşlarını çatı. "Bu bir Tarsuslu ismi değil. Söyle bana, oğlumun müstakbel eşi, nerelisin?"

"*Vay canına,*" diye düşündü Frankie Kerov'a bakarken. "*Oğlumun gelecekteki eşi mi? Bu da ne demek oluyor?*"

"*Onları görmezden gelin.*" Kerov'un sesi utanmış gibiydi. "*Sanırım annem çok heyecanlı çünkü ona ikinci bir anne olmanızı umuyor.*"

"*Büyükanne gibi mi demek istiyorsun? Çocuk sahibi olmanı mı istiyor? O da annem kadar kötü,*" diye gönderdi Frankie. Sonra Kerov'un ailesinin hâlâ sabırla cevap vermesini beklediğini fark etti.

"Ben dünyalıyım," dedi onlara. "Ama Kerov ve benim aramda öyle bir şey yok. Yani, biz sadece kazara geçiş yaptık."

"Tanrıça kimseyi tesadüfen bir araya getirmez, canım." Frankie'nin annesi ona gülümsedi. "Seni temin ederim, eğer bedenlerinizi birbirinizle değiştirmenize izin verdiyse, o zaman birbirinize bağlanmanızı istiyordur."

Frankie, "Ama biz tamamen Değişmiş değiliz," diye itiraz etti. "Bu sadece... Kerov buna ne diyordu- *tamamlanmamış* bir Anahtar. Aslında, o burada benimle birlikte."

Şu anda vücudunu kontrol eden tek kişi benim." Omuz silkti. "Bu gerçekten çok garip."

Kerov'un babası, "Hayır, ilk Switch'iniz için bu son derece doğal," diye onu temin etti. "Bu genellikle böyle olur. Bizim için de böyle oldu." Sevgi dolu ifadesine karşılık veren Kerov'un annesine sevgiyle gülümsedi.

"*Bekle bir dakika - Değiştiriyorlar mı? Onlar Jumper mı?*" Kerov kafasının içinde sordu.

"Yüzündeki ifadeden Kerov'un bir şey söylediğini anlayabiliyorum," dedi Kerov'un annesi. "Bize ne olduğunu söylemek ister misin?"

"Sanırım ikinizin geçiş yapabilmenize şaşırdı," dedi Frankie. "Aslında ben de şaşırdım. Bunun burada tamamen yasadışı olduğunu sanıyordum."

"Oh, öyle." Kerov'un babası ciddiyetle başını salladı. "Bu yüzden bunu oğlumuzdan bile sakladık."

"Bir gün onun da bir kızla yer değiştireceğini biliyorduk -umuyorduk-" diyor annesi. "Çok fazla saf Kindred DNA'sı var. Ama bu gerçekleşene kadar hiçbir şey söyleyemedik. Ve şimdi *nihayet* oldu." Bir adım öne çıktı ve Frankie'nin ellerini tuttu. "Seninle tanıştığıma *çok* sevindim, oğlumun müstakbel eşi! Eminim çok güzel bir kızsındır!"

Frankie dikkatle, "Ben bir Tarsian'a hiç benzemiyorum," dedi. "Ama kendi gezegenimde iyiyim. Yani..." Boğazını temizledi. "Siz ikiniz yıllardır Değişiyor musunuz?"

"Elbette." Kerov'un babası Kerov'un annesine sevgiyle baktı. "Senin bedenine ilk atladığım zamanı hatırlıyor musun Melisand?"

Çapkınca güldü. "Nasıl unutabilirim ki? Daha yeni banyo yapmıştım, çırlıçıplaktım ve izleyicide kendime bakıyordum. Ve sonra, aniden, sen oradaydın-her şeyi görüyordun."

"O andan itibaren sana sahip olmam gerektiğini biliyordum," diye mırıldandı Kerov'un babası, bir kolunu ona dolayarak. "Güzel vücudunu sergilenirken gördüğümde..."

"*Ugh!*" Kerov istemsizce Frankie'nin kafasının içinde haykırdı. "*Onlara durmalarını söyle lütfen!*"

Frankie özür dileyerek, "Kerov'un aşk hayatınız hakkında bir şeyler duymak istediğini sanmıyorum," dedi. "Biliyor musun, anne babanın birbirleriyle samimi olduklarını duymak biraz garip." Bunu söylerken yüzünün kızardığını hissediyordu ve onları gücendirmediğini umuyordu. Ama Kerov'un nasıl hissettiğini kesinlikle anlayabiliyordu - o da kendi ebeveynlerinin meşgul olduğunu duymak istemezdi.

Şaşırtıcı bir şekilde Kerov'un babası gülümsedi ve annesi güldü.

"Sorun değil canım, seni çok iyi anlıyoruz," dedi. "Ama bırak da Kerov bize kendisi anlatsın."

Frankie ellerini kaldırdı. "Nasıl?"

Kerov'un babası, "Bir an için gözlerini kapat," diye talimat verdi. "Elinde saf beyaz ışıktan yapılmış bir top tuttuğunu hayal et. Bu topa biz 'kontrol' diyeceğiz. Şu anda onu tamamen elinde tutuyorsun. Ama eğer onu Kerov'a verebilersen, en azından ağzını kullanabilir."

"Gerçi diğer yeteneklerini kullanabileceğinden şüpheliyim. Siz gerçekten bağlanana kadar bu mümkün olmayacak," dedi annesi.

Frankie düşünmeden önce, "Ama birbirimize bağlanmayacağız, birbirimizi çok az tanıyoruz," diye itiraz etti. "Yani..." diye rahatsızca kıpırdandı. "Ben sadece senin hayal kırıklığına uğramanı istemiyorum. Oğlunun hayatının aşkı olduğumu düşünürken aslında hiçbir şey gerçeklerden daha farklı."

"Hiçbir şey gerçekten daha uzak olamaz mı? Gerçekten böyle mi hissediyorsun?" Kerov sonunda gevezeliği bıraktığında sessizce sordu, kendini acınacak derecede utanmış hissediyordu.

"Ben sadece... umutlanmalarını istemiyorum, hepsi bu. Yani, senin tipin olmadığımı zaten biliyoruz," diye savunmaya geçti Frankie.

"Hayır, bunu **siz** belirlediniz." Kerov zihinsel olarak kendini silkeliyor gibiydi. "Boş ver, efendimin dediğini yapalım. Kendini ışık topunu, yani kontrolü bana verirken hayal etmeye çalış."

". " Derin bir nefes alan Frankie gözlerini kapattı. Kendini karanlık bir odada, elinde büyük, ışıklı bir top tutarken hayal etti - ışıktan yapılmış bir basketbol topu gibi. Sonra Kerov'un geniş omuzları ve delici gri gözleriyle karşısında durduğunu hayal etti. "Al bakalım," dedi resmi bir tavırla ve topu ona uzattı.

"Teşekkür ederim," dedi Kerov ve Frankie şaşkınlıkla onun sesinin ağzından çıktığını duydu.

Hayır, bu onun ağzı. Sadece ödünç alıyordum, diye hatırlattı kendine. "Anne, , benim," dedi Kerov ve dudaklarının hareket ettiğini hissetmesine rağmen ve boğazı titriyordu, kelimeler ona ait değildi. Bu neredeyse kendi bedeninde kapana kısılmış olmak ve kontrolün onda olması.

"Çok iyi. Seni duyuyoruz oğlum," dedi Kerov'un annesi gülümseyerek. "Ve unutma, eğer Frankie tekrar konuşmak isterse, ışık topunu ve kontrolü ona geri verdiğini gözünde canlandır ve sözünü söylemesine izin ver."

"Sanırım yeterince konuştu," diye homurdandı Kerov ve Frankie onun öfkesinin ve kırgınlığının, kor halindeki bir yığından yayılan ısı gibi kendisine doğru yayıldığını hissedebiliyordu. Ailesine birlikte olmadıklarını söylediği için gerçekten bu kadar üzgün müydü? Peki ne yapması gerekiyordu? Yalan mı söyleseydi?

"oğlum, müstakbel eşine saygısızca davranma." Kerov'un babası ona onaylamayan bir bakış attı.

"Frankie sana söyledi," dedi Kerov sert bir sesle. "O benim eşim *değil* ve öyle olmak gibi bir arzusu da yok. Bu yüzden ikiniz de artık onun hakkında böyle konuşmasanız olmaz mı? Sanırım onu rahatsız ediyorsunuz."

Frankie ona, "*Beni rahatsız eden şey senin bir pislik gibi davranman,*" diye çıkıştı. "*Burada senin için elimden gelenin en iyisini yapıyorum - seni buraya, ailenin evine getirdim ve onların yardım edebileceklerini sanıyorum. O yüzden onlardan yardım isteyelim!*"

"Frankie bize yardım edip edemeyeceğinizi öğrenmek istiyor," dedi Kerov ailesine. "İkimiz de birbirimizin bedenlerinde sıkışıp kalmaktan bıktık ve birbirimizin hayatını mahvediyoruz." Boğazını temizledi. "En son hem Frankie'nin eski arkadaşıyla hem de ailesiyle bir tartışma yaşadım."

"Ne?" Frankie talep etti. "*Dios-ne oldu?*"

"Ziyafette ne oldu?" diye karşılık verdi. "Bana hiç anlatmadın." "*Bırak da yüksek sesle , belki konuşurum,*" diye tersledi Frankie. "*Ben sana ve şimdi de paylaşmayı reddediyorsun - gerçek bir pislik gibi davranıyorsun!*"

"Peki," diye mırıldandı sertçe. "Ama bana bu şekilde hitap etmene gerek yok. Al."

Frankie bir kez daha ikisinin de karanlık bir odada durduğunu gördü. Bu sefer Kerov'un elinde hafif bir basketbol topu vardı. Tek kelime etmeden ona uzattı ve hafifçe fırlattı. Frankie hiç düşünmeden topu yakaladı.

"*Pekâlâ, kontrol sende,*" diye gönderdi. "*Şimdi ziyafette ne oldu?*"

Frankie boğazını temizledi.

"Öncelikle, tüm ziyafetin etten oluştuğu konusunda beni uyarabilirdiniz. Vejetaryen olduğumu biliyorsun."

"Şimdi topu geri at Frankie," diye araya girdi Kerov'un annesi. "Konuşurken topu ileri geri atmayı alışkanlık haline getirebilirsen, de sesi aynı anda duyulabilir."

." Frankie topu geri attı ve Kerov topu yakaladı.

"Evet, vejetaryen olduğunu biliyorum," dedi suratsızca. "Bunu birkaç kez zor yoldan öğrendim. En son, midenizdekileri *büyükannenizin* ön bahçesine boşalttığımda."

"*Yine mi* kustun?" Frankie sordu. "Ben de yaptım! Ben, uh..." Öksürdü. "Tuğgeneral denen adamın önünde biraz patladım."

"*Ne?*" Kerov kükredi. "*Tuğgeneral Tlox*'un önünde *mi* kustun?"

"Elimde değildi!" Frankie topu geri atarken yakalayarak itiraz etti. "Bana sümüklü böcek yedirdi. Gerçekten kötü olanlardan, Kindred'lerin hastalanmadan sindiremeyeceği türden. Sanırım onlara göbek sümüklüböceği deniyordu."

"Ne?" Kerov'un babası ya da onun deyimiyle Efendisi araya girdi. "Kerov'un amiri ona *belii* sümüklüböcekleri mi verdi?"

"Evet ve bu konuda gerçekten sinsiydi," dedi Frankie. "Onları çikolata parçacıklı dondurma olarak gizledi. Ne olduklarını anlamadan önce neredeyse tüm kaseyi yedim."

"Ama *belii* sümüklüböcekleri Kindred'lar için zehirlidir." Kerov'un babası endişeli görünüyordu. "Amiri ona neden böyle bir şey versin ki?"

"Onu Geçiş yaparken yakalamak için," dedi Frankie acımasızca. "Bir Kindred'ın Jumper olup olmadığını ve o anda başka biriyle Değiştirilmiş olup olmadığını göstermelerine neden olduklarını söyledi."

"mi? Bunu duymamıştım," dedi Kerov'un annesi.

Frankie başını salladı. "Öyle - bu korkunç yeşil balçık terlemenize neden oluyorlar. Sadece Kerov'un en iyi arkadaşı Jorn beni kurtardı ve Tuğgeneral'e terlememin sebebinin başka bir adamın-erkeğin- *tünelini* giymem olduğunu ve sümüklü böceklerin buna tepki verdiğini söyledi."

"Başka bir erkeğin *tünelini mi* giydin?" Kerov'un babası kaşlarını çatarak haykırdı.

Frankie topu ona fırlattığında Kerov, "İsteyerek değil," diye itiraz etti. "Resmi bir ziyafete gidiyorduk ve Frankie evimden kendi *tünelimi* getirmeyi unutmuştum. Başka seçeneğim yoktu."

"Pekâlâ, Kerov." Kerov'un annesi bir elini babasının koluna koydu. "Elimden bir şey eminim." Frankie'ye döndü. "Her neyse, Jorn'un seni korumasına ve durumu kurtarmasına sevindim."

Kerov topu geri atarken Frankie isteksizce, "Ben buna tam olarak *kurtarılmış* demezdim," diye itiraf etti. "Bence Tugay'ın Kerov'a karşı bir şeyler hissettiği çok açık. Gerçekten çok kötü şeyler söyledi ve uzun zamandır Kerov'u Switching yaparken yakalamayı planladığını söyledi."

Kerov inledi. "Benim hakkımda gerçekten haklı olması için onca zaman varken! Daha önce de Jumper olmakla suçlandım ama gerçekten önemli olan *tek şey* suçlamaların gerçekten *doğru* olması."

"Gerçekten çok üzgünüm," dedi Frankie mutsuz bir şekilde. "İşleri berbat etmek istemedim, gerçekten istemedim Kerov. Senin için her şeyi doğru yapmak istedim, gerçekten."

İç çekti. "Sorun değil. Mahvettiğin sadece benim kariyerim. Senin için daha iyisini yapamadım - korkarım tüm ailen artık senin akıl hastası olduğunu düşünüyor."

"Ne?" Frankie haykırdı. Işık topunu o kadar doğal bir şekilde ileri geri savuruyorlardı ki artık düşünmesine bile gerek kalmamıştı. "Sen neden bahsediyorsun? Ne yaptın sen?"

"Aile toplantısında senmişim gibi davranarak elimden gelenin en iyisini yaptım," diye homurdandı Kerov. "Ama eski arkadaşın Carlos peşimden geldi ve ısrarla beni öpmeye ve taciz etmeye çalıştı. Kaçamadım -vücudun yeterince güçlü değil. Ben de onun testislerine diz çöktüm."

"Aferin sana!" dedi Frankie ve onun şaşkınlığını hissedebiliyordu.

"Bana kızgın değil misin?"

"Bunun için değil. Ama daha sonra ne oldu da ailem Ben deli miyim?"

"Şey..." Öksürdü. "Carlos çılgık attı ve hepsi koşarak dışarı çıktı. Annen ona 'bebek yapıcılarına' tekme attığım için beni azarladı ve arkadaşının kasığına tekme atmakta ısrar edersen senden nasıl yavru alabileceğini sordu. O ve büyükannen bütün akşam senin Carlos'a geri dönmeni ve onun sahip olmanı beklediklerini söyleyip durdular ve ben..."

"Evet?" Frankie nazıkçe dürttü.

"Gerçekten çok sinirlendim," diye itiraf etti. "Zaten büyükannenin mükemmel etiyle doymuştum-"

"*Büyükannem* şimdi ne oldu?" Frankie sordu.

"Bilirsin işte, kızarmış domuz eti ve eski giysiler," dedi Kerov. "Vücudunun bu tür yiyecekleri kaldıramayacağını fark etmemiştim. Bu beni hasta etti ve Carlos'un bana saldırma şekli beni öfkелendirdi. Bu yüzden ailene Carlos'un senin için uygun bir eş olmadığını ve ona asla geri dönmeyeceğini haykırdım. Sonra giysilerinizin üzerine kustum ve Lacy beni eve götürdü."

"*Tanrım, ne karmaşa ama.*" Frankie içini çekip başını salladı ve sonra anne babasına baktı. "Neler yaşadığımızı görüyor musun? En azından siz Geçiş yaptığınızda aynı gezegendendiniz, neyin ne olduğunu biliyordunuz."

senden beklenen. Kerov ve ben iki farklı *dünyadanız* - birbirimizin bedenlerinde *olmak ikimiz* için de her şeyi mahvediyor. Bu yüzden lütfen bize nasıl geri döneceğimizi söyler misin?"

Kerov'un babası kaşlarını çatı. "Maalesef yapamayız Frankie."

"Tamamlanmamış bir Geçiş'i sona erdirmek ve tüm Geçiş süreci üzerinde kontrol sahibi olmak için bildiğimiz tek yol, ikinizin kalıcı olarak bağlanmasıdır. Ama görünüşe göre sizin istediğiniz bu değil." Kerov'un annesi üzgün görünüyordu.

Frankie kendini çok kötü hissetti.

"Bakın, Kerov'u sevmediğimden değil," dedi . "Yani seviyorum, gerçekten *seviyorum*. Yakışıklı, cesur, nazik ve hayvanlarla arası iyi ve tüm bu olanlar boyunca tam bir centilmen oldu, dünyamı rayına oturtmak için elinden gelen her şeyi yapmaya çalıştı. Ben sadece vücudumu geri istiyorum. *Hayatımı* geri istiyorum," diye vurguladı öne doğru eğilerek.

"Ben de hayatımı geri istiyorum," diye ekledi Kerov topu ona uzatırken. "Eğer geri dönecek bir hayat varsa," diye ekledi karanlık bir şekilde, açıkça mahvolmuş askeri kariyerini düşünüyordu.

"O zaman Tanrıça'ya ya da rahibelerinden birine danışmanız gerekecek," dedi Kerov'un babası kesin bir ifadeyle. "Sizi bir araya getiren Tanrıça'ydı.

-"Tahminimce sizi sadece o parçalara ayırabilir."

"Ama Tarsia'da hiç rahibe yok. Dinin tüm dış uygulamaları Devlet tarafından yasaklandı," diye itiraz etti Kerov.

Kerov'un annesi sessizce, "bu yüzden tamamen başka bir yere, yerleşmeyi seçtiğimiz bu dünyadan daha özgür bir yere gitmelisin," dedi. Başını kaldırıp babasına baktı. "Ana Gemi'deki herhangi biriyle hâlâ bağlantın var mı?"

Başını salladı. "Biliyorum - eski dostum Terex orada çok yüksek rütbelere yükselmişti. Sanırım bir dönem Konsey'in başkanlığını bile yapmıştı."

"Onunla temasa geç," dedi Kerov'un annesi. "Ona tek oğlunun Ana Gemi'ye nakledilmesi gerektiğini söyle. Bu mesele başka hiçbir yerde çözülemez."

"Dediğin gibi yapacağım Melisand." Kerov'un babası öne doğru eğildi ve onlara ciddiyetle baktı. "Ama her ne kadar ikiniz de birbirinizin bedenlerinden kalıcı olarak çıkmak istesenez de, bilmeniz gereken bir şey var - ikiniz de Anahtarlanmışken, lütfen *dikkatli olun*."

"Neye dikkat edeyim?" Frankie karnında bir endişe düğümünün oluştuğunu hissederek sordu.

"Değiştirilmiş bir ruh kırılğan bir şeydir," dedi Kerov'un annesi. "İkiniz birbirinizin bedenindeyken savunmasızsınız."

"Nasıl savunmasız?" diye sordu Kerov. "Hastalığa karşı mı? Hastalığa mı? Neye karşı?"

"Ölüme," dedi Kerov'un babası acımasızca. "Unutma, eğer konukçunun bedenindeyken ölürsen, kendi formuna geri dönmezsin; içinde bulunduğun bedenle birlikte ölürsün."

Frankie elini ağzına götürerek, "Ah," diye fısıldadı. Böyle bir şey hiç aklına gelmemişti ama şimdi bu fikrin bile midesini bulandırdığını fark etti.

Kerov'un annesi onu rahatlatmak için aceleyle, "Birbirinize geçtiğiniz için ikinizin de ölümcül bir tehlikeye gireceğini düşündüğümüzden değil," dedi. "Sadece bilmeniz gereken bir şey var. Ev sahibinin bedenindeyken, ondan sen sorumlusun. Ona iyi bak çünkü o senin yaşam gücünü -ruhunu- taşıyan kaptır. Ve eğer o ölürse, sen de onunla birlikte ölürsün."

"Oğlunuzun bedenine çok iyi bakacağıma söz veriyorum," diye yemin etti Frankie, onu endişelenmekten alıkoymayı umarak. "Dürüst olmak gerekirse, başından beri deniyorum."

Başıma gelen tek tehlike onun boz ayı şeyi Ursa'ya binmek zorunda kaldığım zamandı ama o aslında oldukça uysaldır. Bir de sümüklü böcekli dondurmayı yediğimde ama o kazara oldu."

"Kerov, Frankie'nin cesediyle de ilgilendiğini söyleyebilir misin?" diye sordu babası onlara sert bir bakış atarak.

"Şey... evet," dedi Kerov biraz fazla yavaşça, diye düşündü Frankie.

"Ne?" diye sordu ona zihinsel olarak. *"Güvenli olmayan ne yaptın? Hadi ama, bir şeyler olduğu belli."*

"Eski arkadaşınızın taşaklarını tekmelemek dışında mı? Aracını yoga stüdyosuna götürmekten başka bir şey yok."

"Ne?" Frankie yüksek sesle haykırdı. "Benim arabamı mı kullandın? Tampa trafiğinde mi? Sürüş kurallarını, sokak işaretlerini ya da herhangi bir şeyi bilmeden? Beni öldürebilirdin!"

"Lacy de öyle demişti," diye mırıldandı Kerov, kızgın bir sesle. "Aslında benim kullandığım araba onun arabasıydı."

"Kimin arabası olduğu önemli değil - bu çılgınca bir şeydi! Ben *senin* aracını sürmeye çalışmadım," dedi Frankie.

"Bu... bir anlık karar hatasıydı. Senmişim gibi davranmak için çok uğraşıyordum ve benden arabayı sürmemi istediğinde... ben de sürdüm."

Kerov'un babası kaşlarını çatarak, "Bu çok aptalcaydı, oğlum," dedi. "Hayatta kaldığın için şanslısın."

"Bunun farkındayım," diye homurdandı Kerov. "Ve bir daha asla başka birinin bedenindeyken tehlikeli ya da hayati tehlike arz eden bir şey yapmayacağıma yemin ederim. Şimdi *lütfen* Ana Gemi'yi arayıp bu sorunu *çözebilir miyiz?*"

"Koordinatları alacağım," dedi babası ayağa kalkarak. "Umarım eski dostum Terex bize yardım edebilecek durumdadır." İç çekti. "Tanrı bilir eğer

Ana Gemide hoş karşılanmazsanız, ne yaparsınız bilmiyorum."

On Sekizinci Bölüm

"Yani son zamanlarda başka rüya görmedin mi?" Liv merakla Kate'e bakarak sordu. O, Sophie ve Kat -kendisi de Kindred üçüzlerinin doğumundan sağ kurtulduğu için Kate'in mihenk taşı haline gelmişti- Sophie'nin oturma odasında oturmuş kız kıza sohbet ediyor ve kuzenleri Lauren'ın dükkânından aldıkları lezzetli keklerden atıştırıyorlardı.

"Bir tane yedim ama çok kısa sürdü," diye itiraf etti Kate, bir başka Deep Dark Devil's Food kekine uzanırken. "Bunu balon gibi şişmeden yiyebileceğime emin misin?"

"Rahatla, bebeğim." Kat ona gülümsedi. "Artık dört kişilik yiyorsun, unuttun mu?"

Sophie, "Kindred bebeği taşımak o kadar çok kalori yaktırır ki, yiyebildiğiniz kadar yemeniz gerekir," diye öğüt verdi. "Özellikle de çoğul bebek taşıyorsanız."

Liv gülümseyerek, "Haklılar, bir tane daha doğurabilirsin," diye söz verdi. "Ve ben bir hemşireyim, bu yüzden bilmem gerekir. Ama devam et ve bize rüyayı anlat."

"Şey, tam olarak bir *Bilme* rüyası değildi..." Kate altıncı hissi hakkında konuşmakta hâlâ biraz tereddüt ediyordu ama yeni arkadaşları onun yeteneğini sorgusuz sualsiz kabul ediyor gibiydi ve bu da ona güven veriyordu. "Bir anlığına bir adam gördüm - sadece bir anlık bir görüntü - bir Kindred. Koyu sarı saçları ve soluk gri gözleri vardı. Ama o kadar hızlı geldi ve gitti ki onu zar zor görebildim. Sonra bir kadın sesi duydum: 'Gerçek Zıplayan yaklaşıyor. Onu karşılamaya hazır ol.'"

"Bir kadın sesi, ha?" Liv kaşlarını çattı. "Sesi gerçekten derin, zengin ve bir şekilde insandan *daha fazla* mı geliyordu?"

Kate başını salladı. "Evet, öyle. Nereden biliyorsun?"

"Tanrıça yapmış olabilir," dedi Sophie sessizce. "Bazen insanlara farklı şekillerde gelir."

"Ama bu kişiye nasıl dikkat edebilirim? Ve Doğru Zıplayan biri ne anlama geliyor?" Kate itiraz etti.

"Güzel bir soru ve eşin bize ilk *Bilen* rüyanı ve içerdiği kehaneti anlattığından beri üzerinde düşündüğümüz bir soru," dedi derin bir erkek sesi.

Sylvan odaya girdi ve Sophie'yi sevgiyle öpmek için eğildi. Başparmağında hâlâ, garip kobay türü yaratıktan aldığı ısırığın iyileşmeyi reddettiği büyük beyaz bir bandaj vardı. Kate, eşi Rone'un, Wulven Kindred DNA'sının iyileştirici faktörünün Sylvan'ın kendi genetik materyaline aşılabilmesi için kan bağışında bulunmayı teklif ettiğini biliyordu. Kişisel olarak, Sylvan'ın Rone'un teklifini kabul etmesi gerektiğini düşünüyordu ama henüz etmemişti.

Sylvan Sophie'ye, "İkizler uykuya *daldı, Talana*," dedi. "Komuta Sektörüne geri dönmeliyim."

Sophie iç geçirdi. "Bugün onları görmek için zaman ayırabildiğine sevindim. Konsey başkanı olmak giderek daha fazla zamanınızı alıyor."

"Biliyorum ve gerçekten üzgünüm." Sylvan kaşlarını çattı. "Aile hayatımızla dengelemeye çalıştığım ağır bir yük bu."

Liv ona gülümseyerek, "Dünya'da bebeklerini uyutmak için gün ortasında evden çıkan pek fazla CEO tanımıyorum," dedi. "Bence iyi gidiyorsun, Sylvan."

"Deniyorum," dedi ciddiyetle. "Ama bazen bu yükün bana gelmemiş olmasını diliyorum. Keşke Terex Kara Gezegen'den gelen iblislerle savaş sırasında etkisiz hale gelmeseydi... O iyi ve uygun bir liderdi. Ve

Endişelenmesi gereken bir eşi ya da çocuğu olmadığı için liderlik görevlerini daha kolay yerine getirebiliyordu."

"O korkunç iblis Ur değil de kendi derisinin içindeyken iyi bir liderdi." Kat ürperdi. "Bu şekilde istila edilmeyi hayal bile edemiyorum! Şimdi ne yapıyor, Sylvan?"

"Konsey'de bir yeri olduğundan emin oldum ama neredeyse hiç konuşmuyor," dedi Sylvan ayık bir sesle. "Korkarım iblis tarafından ele geçirilmesi onu utandırdı ve yaraladı." İç çekti. "Keşke kendini yeniden hissetmesini sağlayacak bir yol olsaydı."

"Herkesi mutlu edemezsin tatlım." Sophie kocasının kolunu rahatlatıcı bir şekilde sıktı. "Elinden geleni yaptığını biliyorum. Belki de ihtiyacı olan şey zamandır."

"Hayır, onun asıl ihtiyacı olan şey biraz sevişmek," dedi Kat açık yüreklilikle. "Onu gördüm, yakışıklı bir adam. Bir kız bulup meşgul olmaya ihtiyacı var."

"İşlerin böyle yürümediğini biliyorsun Kat," dedi Sylvan sessizce. "Terex'in ilk eşi öldü ve arzusu da onunla birlikte öldü. Kindredlar genellikle eşlerini kaybettikten sonra hayatta kalamazlar ve nadiren başka bir eş alırlar." Başını iki yana salladı. "Benim babam nadir bir istisnaydı ama çoğu erkek ilk bağ kurdukları eşleri öldüğünde başka bir eş almayı reddeder."

"Anlamıyorum-" diye başladı Kate ama tam o sırada Sophie ve Sylvan'ın süitinin ön kapısı çalındı.

Sylvan sesini duyurabilmek için sesini yükselterek, "Gel," diye seslendi.

Kapı kayarak açıldı ve tüm oda aniden sessizliğe gömüldü. Kapıda uzun boylu bir Kindred savaşçısı duruyordu. O da Sylvan gibi bir Kan Akraba'ydı ama koyu sarı saçlarının şakaklarındaki hafif gümüş dokunuşuyla yaklaşık on yaş daha büyük görünüyordu. Gözleri mavinin alışılmadık derecede koyu bir tonuydu ve neredeyse menekşe rengindeydi.

Irkları ne olursa olsun tüm Kindred erkeklerinin doğuştan hakkı olan omuzlar ve ağır kas yapısı.

"Ah..." Sylvan ne diyeceğini bilemiyor gibiydi ve Kate herkesin ne kadar rahatsız olduğunu hissedebiliyordu.

Kanepede hemen yanında oturan Sophie'ye, "Ne oldu?" diye fısıldadı. "Neyin var?"

"Bu Komutan Terex," diye tısladı Sophie, dudaklarını zorlukla kıpırdatarak ve sesini o kadar alçaltmıştı ki Kate onu zar zor duyabiliyordu. "Az önce hepimizin bahsettiği kişi Tanrım, umarım bizi duymamıştır!"

"Komutan Terex," dedi Sylvan öne doğru adım atarak ve garip sessizliği bozarak. "Süitime hoş geldiniz. Her şey yolunda mı?"

"Benimle, evet." Komutan Terex öne doğru yürüdü ve Sylvan'la kol kola girdi. Derin, doğal bir bariton sesi vardı ve Kate onun bağıkalarına komuta etmeye alışkın olduğunu hareketlerinin amacından anlayabiliyordu. Eskiden Konsey Başkanı olmasına şaşmamalı!

"O zaman başka bir yerde sorun mu var?" Sylvan ona sordu.

"Bunu sorun olarak sınıflandırabilir misin bilmiyorum, daha çok aradığım bir iyilik." Terex başını gururla dik tutuyordu ama Kate, Sylvan'dan bir şey istemenin ona ne kadar zahmetli geldiğini görebiliyordu. Sylvan da bunu hissetmiş gibiydi çünkü cevap verirken sesi garip bir şekilde yumuşaktı.

"Sizin için her şeyi yapabilirim Komutan. Sadece söylemeniz yeterli."

"Teşekkür ." Terex boğazını temizledi. "Tarsia'da eski bir arkadaşım var-Switch Kindred'ın yerleştiği gezegen."

"Evet?" Sylvan kaşlarını çatarak sordu.

Kate'in kulakları dikildi ve hevesle öne doğru eğildi. Az önce gerçekten de Kindred *Anahtarı*'nı mı söylemişti?

"Eşlerinin bedenlerine atlayabilenleri mi kastediyorsun?" Liv heyecanla sordu.

"Evet, aynen öyle. Tarsia'nın yerlileri bu yeteneği onlardan söküp almaya çalışmadan önce bu yeteneğe sahiptiler," dedi Terex. "Ancak arkadaşım bu yeteneğe sahip ve görünüşe göre oğlu da öyle. Dünya'dan bir dişi ile tamamlanmamış bir Değişim oluşturdu ve sorunu çözmek için yardıma ihtiyacı var. Sadece burada, Ana Gemide alabileceği bir yardım."

"Bu mükemmel." Sylvan'ın soluk mavi gözleri heyecanla parlıyordu. "Terex, görüyor musun, bu Tanrıça'dan aldığımız kehanete uyuyor. 'Sessizliğin içinde büyüyen eski bir tehdit ancak Doğru Zıplayan biri tarafından çözülebilir. Bahsettiği şey bu olmalı."

Terex kaşlarını çatı. "Bağışlayın beni, korkarım hastaydım ve o toplantıyı kaçırdım. Ama aradığınız kişi arkadaşımın oğlu gibi görünüyor."

"Sadece bu da değil, Kate bir rüya daha gördü ve Gerçek Zıplayan'ın geldiğini ve onun için hazırlanmamız gerektiğini söyledi!" Sophie heyecanla söyledi. "Ve şimdi her şey bir araya geliyor."

Terex başını eğdi. "Tanrıçaların iradesi -ne kadar anlaşılmaz olursa olsun- hüküm sürsün." Sylvan'a baktı. "Uzayı katlayıp bir mekiğin gidip arkadaşımın oğlunu almasına izin verecek misiniz? Ve tabii ki kızın da Dünya yüzeyinden yukarı taşınması gerekecek ki birlikte bir rahibeye danışabilsinler."

"Evet, elbette - düzenlemeler derhal yapılacaktır. Hala görüntü ekranında var mı?" Sylvan sordu.

"İletişim odasında var. Ama isterseniz aramayı kendi özel ekranınıza aktarabilirim," dedi Terex sert bir sesle.

Sylvan hevesle başını salladı. "Lütfen yap."

Terex elindeki telsize birkaç kelime söyledi. Bir an içinde, Sylvan'ın yaşam alanının duvarına monte edilmiş görüntü ekranı canlandı ve üç kişiyi gösterdi.

Kate bir Kindred çifti gördü ve yanlarında oturan uzun boylu, sarışın bir Kindred erkeği onlara benziyordu, oğulları olmalıydı. Tanıdığına dair bir sarsıntı hissetti ve Liv'in elini sıkmak için uzandı.

"Bu o," diye fısıldadı kısık bir sesle. "Bu o, rüyamda gördüğüm adam!"

"Aman Tanrım!" Liv fısıldayarak onun sıkmasına heyecanla karşılık verdi.

"Tekrar selamlar, dostlarım," dedi Terex. "Bu Komutan Sylvan, Kindred Yüksek Konseyi Başkanı. Ve bu da," dedi Sylvan'a, "eski dostum Tarkov, eşi Melisand ve oğulları Kerov."

"Ve Frankie," dedi Terex'in Kerov olarak tanıttığı Kindred. "Francesca Benita Hermosa Rodriguez ama kısaca Frankie diyorum."

Kate kaşlarını çattı. Kerov'un ağzından çıkan ses derin ve erkeksi olmasına rağmen, tonu bir şekilde hafif ve kadınsıydı. Sonra tekrar konuştu ve sesi açıkça erkek olduğu belli olan bir şeye dönüştü.

"Frankie şu anda benim bedenimde sıkışıp kalmış durumda, tıpkı benim Dünya'da onun bedeninde sıkışıp kaldığım gibi," dedi. "Aramızda tamamlanmamış bir Değişim var ve Efendimiz ile Annem bunu sona erdirmenin tek yolunun Kutsal Korunuzdaki bir rahibeyi görmek olduğuna inanıyor, Komutan Sylvan."

Sylvan, "Elbette burada hoş karşılanırsınız," dedi. "Aslında, bir süredir sizin yeteneklerinize sahip birini arıyorduk."

"Öyle mi?" Kerov sordu -konuşan Frankie'ydi- nasıl olduğunu söylemek zor olsa da Kate bir şekilde anlayabiliyordu. "Nedenmiş o?"

Terex kaşlarını çatarak, "Görünüşe göre bununla ilgili bir tür kehanet var," dedi. "Ama dürüst olmak gerekirse, tam anlamını bilmiyoruz."

Kerov sert bir sesle, "Frankie ve ben herhangi bir kehaneti umursamıyoruz," dedi. "Sadece kendi hayatlarımıza devam edebilmemiz için ayrılmamız gerekiyor."

Kate onun sesinin incinmiş gibi geldiğini düşündü -belki de bu ayrılık onun değil de kızın fikriydi? Görüntü ekranından ona dokunabilmeyi diledi; bunu yapabilseydi Bildiği'nin ona her şeyi anlatacağından emindi.

Sylvan Kerov'a "Sizin için hemen bir mekik göndereceğiz," dedi. "Ve Frankie -ya da hanginiz onun bedeninde yaşıyorsa- en yakın İnsan Akraba İlişkileri binasına gitmeli."

"Bu hiç sorun olmaz," dedi Kerov. "Uyanır uyanmaz oraya doğru yola çıkacağım. Frankie, Tampa adıyla anılan bir şehir merkezinde yaşıyor ve anılarında şehir merkezinde bir HKR binası olduğunu gördüm."

"Biz de Tampa'danız!" Sophie küçük bir el salladı, Frankie de gülümseyerek ona karşılık verdi.

"Hangi bölgeden geliyorsun?" diye sordu. "USF'ye çok uzak olmayan bir apartman dairesinde kalıyorum çünkü orada yüksek lisans yapıyorum."

"Hemşirelik diplomamı orada aldım," dedi Liv gülümseyerek. "Bastır Bulls! Başka bir Tampa kızından haber almak çok güzel."

"Peki... eski ev haftasını bölmek istemem ama sormamın sakıncası yoksa bu nasıl işliyor?" dedi Kate konuşarak. "İkiniz de aynı anda tek bir bedende mi hapsoluyorsunuz yoksa bazen beden mi değiştiriyorsunuz?"

Frankie, "Eğer ikimiz de uyanıksak, ben Kerov'un bedenindeyim, o da benimkinde," diye cevap verdi.

"Ama eğer birimiz uyuyorsa, o zaman ikimiz de uyanık olan bedene göç ediyor gibi görünüyoruz," diye bitirdi Kerov. "Ancak, konak bedeni ziyaret eden kişi onu kontrol eden kişidir."

Kat uzun, alçak bir ıslık çaldı. "Vay canına, bu çok ilginç bir zaman olmalı."

"beri tam bir felaketti," dedi Frankie, sesi üzgün geliyordu. "Kerov'un hayatını ve kariyerini tamamen mahvettim ve... kendi hayatım da pek iyi gitmiyor."

"Ailen ve eski arkadaşınla elimden gelenin en iyisini yaptım," dedi Kerov sert bir şekilde, açıkça savunmaya geçmişti. "Büyükannenizin eski kıyafetlerinin beni kusturacağını nereden bilebilirdim? Ama en azından midemdekileri *doğrudan amirinizin* üzerine kusmadım."

"*Madre de Dios!* Beni gönderdiğin 'ziyafetin' kan jölesi ve çiğ kemik iliğinden oluşacağı konusunda beni *uyarmalıydın*," dedi Frankie, sesi de aynı derecede üzgün geliyordu. "*Pendejo* patronunuz bana sümüklüböcek dondurması yedirene kadar, çok teşekkür ederim, bunları güzelce mideye indiriyordum! Kusmam benim suçum değildi!"

Tartıçmaya devam ettiler ve Kate bunun gördüğü en tuhaf Çey olduğunu düğündü. Çki sesin de tek bir vücuttan çıktığını duymak çok *tuhaftı*.

"Yeter, lütfen." Sylvan kavgayı durdurmak için elini kaldırdı. "İkinizin ayrılması gerektiğini görebiliyorum," dedi sessizce. "Bu doğrultuda, mekiği Tarsia Altı'ya gönderiyorum. Ve Kerov'u Frankie'nin bedeninde Tampa HKR binasında karşılamak hazırda bekleyen birisini de oraya göndereceğim."

"Ne kadar erken olursa o kadar iyi," diye mırıldandı Kerov.

Frankie kaşlarını çatı. "Katılıyorum!" Liv'e baktı. "Merhaba, adın neydi?"

Liv, "Ben Liv, bu da ikiz kardeşim Sophie, en iyi arkadaşımız Kat ve yeni arkadaşımız Kate," diyerek tanıştırma konuşmasını yaptı.

"Tanıştığımıza memnun oldum Liv." Frankie gülümsedi ve bunu yapmak için Kerov'un ağzını ve yüzünü kullanıyor olsa da, yüz ifadeleri açıkça kadınsıydı. "Acaba bana bir iyilik yapabilir misin? Cep telefonumu arayıp bedenimi uyandırabilir misin, böylece Kerov hemen HKR binasına gelebilir?"

"Şey, tabii, ben-" Liv başladı.

"Bu işe yaramayacak," diye sözünü kesti Kerov hiddetle. "İletişim cihazını susturdum, böylece aptal eski arkadaşın beni sarhoşken yatakta ne giydiğimi sorarak uyandıramayacak."

"Oh." Frankie bir dakika düşündü ve sonra aydınlandı. "Pekâlâ o zaman, lütfen en iyi arkadaşım Lacy'yi arayıp buraya gelmesini ve bedenimi uyandırmasını söyler misin? Onda anahtar var." Bir dakika daha durakladı ve Kate, Frankie'nin hapsediği bedenin sahibiyle bir tür iç monolog yapıyormuş gibi görüldüğünü düşündü. "Lacy'ye söylemedim de ne demek?" diye haykırdı kaşlarını çatarak. "O halledebilirdi, en iyi arkadaşın Jorn'a söyledim ve o da sorun etmedi."

"Evet, sonra da onu öpmek için bedenimi kullandın!" Kerov homurdandı.

"Sana söyledim, bunu sadece sana *aşık* olduğu için yaptım. Çok nazik ve yardımsever olduğu için fantezisini biraz olsun yaşamasına izin vermek istedim. Ayrıca, bu kadar bastırılmış olduğu bir yerde yaşamak zorunda olması üzücü." Liv'e baktı. "Burada herkes tamamen homofobik. Herkes çıldırmadan başka bir erkekle *sohbet* bile edemezsin."

Liv kaşlarını çattı. "Uh, bump *chunnels*? Ne demek bu? Çünkü size söylemeliyim ki kulağa biraz edepsiz geliyor."

"Biliyorum, değil mi?" Frankie dedi ki. "Ama aslında öyle değil. Bakın, *tünel* şu uzun metal şapka-"

"Konuşmayı ne kadar çabuk keser ve yeni arkadaşın Lacy'nin iletişim koordinatlarını verirsen, o kadar çabuk ayrılabiliriz," diye araya girdi Kerov hırıltılı bir sesle.

"Tamam." Frankie sinirlendi. "Sadece *açıklamaya* çalışıyordum." Tekrar Liv'e baktı. "Lacy'nin cep telefonu numarası bende var, eğer birinizin kalemi varsa not alabilir miyim?"

"Ben ." Sophie taşınabilir bir tablet ve kalem aldı. "Devam et."

Frankie bir telefon numarası saydıktan sonra kaşlarını çattı ve dudağını ısırdı. "Gelip beni uyandırmasına neden ihtiyaç duyduğunu ona nasıl açıklayacağından emin değilim."

"Dinle, sorun değil," diye güvence verdi Liv ona. "Hepimiz bir süre önce erkeklerimizle bedenlerimizi değiştirdik. O yüzden neler yaşadığını biliyoruz."

"Öyle mi? Gerçekten mi?" Frankie umutla onlara baktı.

"Gerçekten," dedi Liv. "Gerçekten de çok uygunsuz bir zamanda oldu. Zavallı kocam ilk bebeğimizi doğurmak zorunda kaldı."

"*Ne?*" Frankie şaşkın bir kahkaha attı. "Ben de kendimi kötü sanıyordum! Sizinle şahsen tanışmak için sabırsızlanıyorum kızlar. Beni anlayan biriyle konuşmak harika olacak."

Sophie ona gülümseyerek, "Seni anlıyoruz," dedi. "Ve biz de sizinle tanışmak için sabırsızlanıyoruz."

Liv, "Merak etme, Lacy'nin senin deli olduğunu düşünmeden anlayabileceği şekilde açıklayacağız," diye onu temin etti.

"Oh, *çok* teşekkür ederim." Frankie ellerini kalbinin üzerinde birleştirdi. Kate kızlara özgü bu hareketin iri, erkek bir Kindred bedeni tarafından yapılmasının tuhaf görüldüğünü düğündü.

Kızlar konuşurken Sylvan da bir telsizle sessizce konuşuyordu. Şimdi başını kaldırdı ve görüntü ekranından Kerov'la konuştu.

"Pekâlâ, şu anda uzayı katlıyoruz ve bir mekik size doğru yola çıktı. Komutan Terex bana koordinatlarınızı çoktan verdiği için gitmeye hazır olun."

"Hazır olacağım," dedi Kerov kısaca. "Teşekkür ederim Komutan." "Sizi karşılamayı dört gözle bekliyoruz," dedi Sylvan resmiyetle.

"Biz de seninle tanışmak için sabırsızlanıyoruz Frankie," dedi Liv gülümseyerek. "Ah, ama Sylvan'ın sizinle tanışması için gönderdiği kişiye sizi nasıl tarif etmeliyiz? Yani, normal vücudunuzu."

Kerov onun yerine cevap vererek, "Onlara uzun, güzel kıvrıcık siyah saçları, büyük kahverengi gözleri ve büyük, tatlı bir poposu olan küçük bir Dünya dışısı olduğunu söyle," dedi.

"Kerov!" Frankie haykırdı ve kızardı. "Bu doğru, değil mi?"

Frankie, "'Büyük' kısmını doğru söyledin zaten," diye mırıldandı. "Ama evet, sanırım bu doğru."

"Not edildi," dedi Sylvan. "HKR binasında bekleyen birini bulacağım."

Liv, "Ben de Lacy'yi arayacağım," diye söz verdi.

"Teşekkür ederim! Umarım yakında görüşürüz." Frankie Kerov'un yüzünü devraldı ve tekrar gülümsedi. "Güle güle!"

Sylvan, "İletişimi Sonlandır," dedi ve ekran karardı.

"Vay be." Liv etrafına bakındı. "Vay canına, *işte* karmaşık bir ilişki. En azından erkeklerimizle yer değiştirdiğimizde ikimiz de aynı bedeni paylaşmak zorunda kalmıyorduk. Düşünebiliyor musun?"

"Hayır." Kat titredi. "Ve hayal *istemiyorum*! Adamlarımla yer değiştirmek zorunda kalmadığım için mutluyum."

"Birbirleriyle yer değiştirdiler, değil mi?" Sophie sordu. "Bunu asla unutmayacağım. Lock'un vücudunun derinliklerinde, umarım bir daha asla göremeyeceğim bir şey vardı."

Kat güldü. "Sen de ben de, bebeğim. Biliyorsun, Lock Ana Gemide Deep'in bedenindeyken onlara söylediği korkunç şeyler yüzünden hala onunla konuşmayan insanlar olduğunu iddia ediyor."

"Tamam, bu aramayı yapsam iyi olacak," dedi Liv. "Ve Think-me kullanmak istemiyorum - sesim bir anda kafasında belirirse zavallı kız delirdiğini düşünebilir."

Sophie, "Benimle ilk kez bu şekilde iletişime geçtiğinde delirdiğimi düşündüğümü biliyorum," dedi. "İşte, benim bağlantımı kullan - ben buradayken Sylvan'ın aşağı inmek zorunda kalması ihtimaline karşı gemiden dünyaya iletişim için kablolu."

"Teşekkürler." Liv ondan telefonu aldı ve Frankie'nin onlara verdiği numarayı tuşladı. Telefon birkaç kez çaldı ve sonra Kate diğer taraftan uykulu bir sesin şöyle dediğini duydu,

"Alo?"

"Merhaba Lacy," dedi Liv. "Dinle, beni tanımıyorsun ama Frankie'nin bir ve senden bir iyilik isteyeceğim..."

On Dokuzuncu Bölüm

". Sende bir terslik olduğunu biliyordum! Günlerdir doğru değildi!" Lacy arabayı sürerken Kerov'a baktı. "Yani sen Frankie bile değilsin, öyle mi? Onun bedenini ele mi geçirdin? Bir çeşit vücut hırsız gibi mi?"

"Ben onun bedenini 'kapmadım'," diye homurdandı Kerov. Frankie'nin arkadaşını aramak gibi parlak bir fikre sahip olmamasını her geçen gün daha fazla diliyordu. Lacy hem onun arkadaşı olmadığı konusunda haklı hem de Frankie'nin yerini aldığı için kızgın görünüyordu.

"Bunun için daha iyi bir adın var mı?" Lacy dönüş yaparken talepte bulundu. Kerov'a göre dikkatsizce araba kullanıyordu ama neyse ki sabahın erken saatleriydi, bu yüzden Tampa sokakları neredeyse terk edilmişti.

"Benim hiçbir hatam ya da niyetim olmadan Değiştirildik. Benim onun bedenini ele geçirdiğim kadar Frankie de benim bedenimi ele geçirdi ve bu durum ikimiz için de hiç hoş olmadı," diye tersledi.

"Hımm," diye burnunu çekti Lacy. "Hoş değil mi? Pratikte onun hayatını mahvettikten sonra söyleyebileceğin tek şey bu mu? Lotus Ponda Yoga öğretme şansını mahvettin, Profesör Ramlow'la randevusunu sabote etmekten bahsetmiyorum bile."

Kerov, "Sana erkeğin Frankie'ye karşı şehvetten başka bir şey hissetmediğini söylediğimde yalan söylemiyordum," diye itiraz etti. "Onu hak etmiyordu."

"Oh, *sen* de öyle mi düşünüyorsun?" Lacy tükürdü, belli ki gittikçe daha da sinirleniyordu. "Sanki! Siz Kindred'lar Ana Gemi'nizde yaşamak için istediğiniz kadını çalabileceğinizi sanıyorsunuz; size söyleyeyim, *Frankie'yi alamazsınız!* O Kindred'larla hiçbir şey yapmak istemiyor."

"Evet." Kerov derin bir nefes aldı. "Bu bana Frankie'nin kendisi tarafından defalarca açıkça ifade edildi. Lütfen kendinizi endişelendirmeyin."

benimle hiçbir şey yapmak istemediğini biliyorum. İşte bu yüzden Ana Gemi'ye gidiyoruz; birbirimizden ayrılarak normal hayatlarımıza geri dönebilmek için."

"Frankie'nin geri dönecek bir hayatı varsa tabii," diye homurdandı Lacy, sesi sadece biraz yatışmış gibiydi. "Dün geceki patlamandan sonra bütün ailesi onun deli olduğunu düşünüyor, biliyorsun."

"Evet, bunun farkındayım. Bakın, İnsan Akraba İlişkileri binası!"

Kerov pencereden dışarıyı işaret ederek büyük bir rahatlama hissetti. Frankie için yeterince iyi olmadığı ve onun hayatını nasıl mahvettiği hakkında daha fazla şey duymak zorunda kalırsa patlayabileceğini düşündü. Gerçekten de onun için elinden geleni yapmıştı; yeterince iyi olmadığı için üzgündü. Ama geçmişini değiştirmek için yapabileceği hiçbir şey yoktu ve bunun için azarlanmaktan ve bedeninde yaşadığı minyon, sevimli Dünya kızıyla birlikte olmaya ne kadar değersiz olduğunun hatırlatılmasından bıkmıştı.

"Pekâlâ," dedi Lacy, arabayı park alanına çekerken. "Seninle gelmemi ister misin?"

"Hayır, teşekkür ederim. Yalnız gitmeyi tercih ederim." Kerov derin bir nefes aldı. "Yine de beni bıraktığınız ve buraya gelebilmem için beni uyandırdığınız için teşekkür ederim."

Lacy binanın önünde durdu ve aracını rölantide bıraktı. "Bilmiyorum, belki ben de seninle gelmeliyim. Frankie'nin geri döneceğini nereden bileyim? Demek istediğim, kadınlar oraya gider ve öylece *kalırlar*."

"Çünkü onlar Kindred savaşçılarına bağlılar," diye homurdandı Kerov, sabrı tükenmişti. "Frankie kendini benim türümden birine bağlamakla ilgilenmediği için bu bir sorun olmamalı."

"Peki... tamam." İç çekti. "Ama Frankie en kısa zamanda beni arasın. Ona hazırladığım giysileri de unutma."

giymek için uygun."

"Benim, yani onun vücudunun şu anda giydiği şeyin nesi yanlış?" Kerov kendine baktı. Üzerindeki giysiler Frankie'nin vücudunu hiç et göstermeden düzgün bir şekilde örtüyordu; bir sorun görmüyordu.

"Geçen Noel'de ona şaka hediyesi olarak aldığım Sünger Bob Kare Pantolon Pijamalarını ve Hobbit Ayaklı terliklerini giyiyorsun." Lacy ona eleştirel bir gözle baktı. "Buraya gelmek için acele ettiğini biliyorum ama en azından bir tişört ve kot pantolon giyemez miydin?"

Kerov sert bir sesle, "Frankie'nin bedeni için yaptığım kıyafet seçimini onaylamadığınız için üzgünüm," dedi. "Paketlediğiniz çantayı ona vereceğimden emin olabilirsiniz, böylece biz kendi bedenlerimize geri döner dönmez üstünü değiştirebilir."

"Peki." Lacy ellerini havaya kaldırdı. "Sadece en iyi arkadaşımın vücuduna dikkat et. Ve ona mümkün olduğunca çabuk beni aramasını söyle."

"Bunu zaten söylediniz ve ben de kabul ettim. Artık gidebilir miyim?" Kerov kesin bir tavırla sordu. Ona , Frankie'nin en iyi arkadaşından yeterince hızlı uzaklaşamazdı.

"Git o zaman." Lacy parmağıyla onu işaret etti. "Frankie'yi tek parça halinde ve akıllı başında olarak geri göndersen iyi olur."

"İnanın bana, bundan daha iyisini istemezdim." Lacy'nin paketlediği gereksiz giysilerle dolu çantayı kaptı (Frankie'nin Ana Gemi'de basit bir gecelik konaklama için gardırobunun yarısına ihtiyacı olduğunu nereden çıkarmıştı?) Kerov sonunda araçtan çıktı.

Lacy'nin uzaklaştığını görünce rahat bir nefes aldı ve İnsan Akraba İlişkileri binasına doğru döndü. Sonunda Frankie'nin sinir bozucu en iyi arkadaşıyla işi bitmişti. Zaman geçirmek için neden böyle birini seçtiğini bilmiyordu. Lacy gıcık ve yıpratıcıydı; Jorn gibi her zaman pozitif ve etrafta olmaktan hoşlanan biri değildi.

Sonra Frankie'nin en yakın arkadaşının ona aşık olduğu iddiasını hatırladı ve bir rahatsızlık dalgası hissetti. Yanılıyor olabilir miydi? Eğer öyleyse, Jorn neden onun bedenindeyken ondan gelen bir öpücüğü kabul etmişti? Kesin olan bir şey *vardı* ki, eğer kalıcı olarak kendi bedenine geri dönerse, en iyi arkadaşıyla bir sonraki buluşması son derece garip olacaktı.

Kerov yüksek gümüş binaya doğru yürürken içini çekti. Ön tarafta cam pencerelerden görebildiği lobi tipi bir alan vardı. Duvarlarda uzun gri koltuklar sıralanmıştı ve masalarda insanların yanı sıra bazı Kindred muhafızlar da görev yapıyordu.

Tam kapıyı açacakken, bir başkası önce kapının kolunu tuttu.

"İzin verin güzel bayan," dedi yumuşak, bir şekilde tanıdık bir ses.

Kerov şaşkınlıkla döndüğünde gelenin Komutan Sylvan olduğunu gördü. Dikenli sarı saçları ve soluk mavi gözleri yapay ışıktaki neredeyse parlıyor gibiydi. Tıpkı görüntü ekranında olduğu gibi giyinmişti; uzun siyah botlar, siyah üniforma pantolon ve safir mavisi üniforma gömlek giymişti. Kerov kaşlarını çatı. Kindred Komutanı kolayca tanınabilir olsa da, onda farklı bir şeyler vardı - görüntü ekranındaki konuşmaları sırasında nasıl görüldüğüyle pek uyuşmayan bir şey. Ama ne yaparsa yapsın Kerov bunu tam olarak anlayamıyordu.

"Komutan Sylvan?" dedi, Komutan ona kapıyı açtığı anda şaşırmıştı.

"Evet, gerçekten de güzel dişi." Komutan ona Kan Akraba dişlerini gösteren geniş bir sırıtış attı. "Bu güzel geceyi nasıl geçiriyorsun?"

"Benim, Kerov," dedi Kerov, Komutan'ın kendisini Frankie'nin bedeninde tanıyamayacağını hatırlayarak.

"Evet, elbette. Sizi tekrar görmek güzel." Komutan Sylvan ona üstünkörü bir şekilde başını salladı.

"Ama... beni ilk kez görüyorsun," diye itiraz etti Kerov. "Bu akşam erken saatlerde seninle konuştum ama kendi bedenimdeydim."

"Bu doğru mu? Ne kadar da güzel." Komutan Sylvan'ın dikkati dağılmış gibiydi, Kerov'un söylediklerine neredeyse hiç dikkat etmiyordu. Küçük, siyah bir el çantasını geniş göğsünde tutuyordu ve konuşmaktan çok onu güvende tutmakla ilgileniyor gibiydi.

Kerov kaşlarını çatı. "Ana Gemiden buraya sadece beni selamlamak için mi geldiniz? Eğer öyleyse çok naziksiniz ama buna gerek yok."

"Ana Gemide her türlü hizmeti ve nezaketi sunmaya çalışıyoruz." Komutan Sylvan çantayı tutmayan elini belli belirsiz salladı. "Hepsi hizmetin bir parçası, bilmiyor musun? Bana müsaade eder misin Perov? İlgilenmem gereken acil bir iş var."

"Ben Kerov," dedi Kerov ama Komutan çoktan yanından geçip HKR binasının kalbine doğru ilerlemişti. Kerov onun bir mekiğe kendisini hiç gecikmeden doğrudan Ana Gemiye götürmesini emrettiğini duyabiliyordu.

"Derhal dedim!" diye bağırdı muhafızlardan birine. "Ve hayır, güvenlik araması prosedüründen geçmek için zamanım *yok*. Kim olduğumu biliyorsunuz, vaktimi boşa harcamayın!"

Kerov yine kaşlarını çatı. Eğer Komutan Sylvan onunla buluşmaya geldiyse, neden onsuz gidecek kadar acele ediyordu? Kerov'un başka bir mekiğe mi binmesi gerekiyordu?

Tam o sırada otuzlu yaşlarının sonlarında görünen dünyalı bir kadın yanına geldi. Uzun kahverengi saçlarını tepesinde topuz yapmıştı ve ona biraz Frankie'ninkileri hatırlatan nazik kahverengi gözleri vardı.

"Merhaba, Kerov sen misin?" diye sordu gülümseyerek. "Bana sizi aramam söylendi."

"Evet, teşekkür ederim." Kerov minnetle başını salladı ve çantasını kaldırdı. "Bir an önce Ana Gemi'ye gitmek üzere bir mekiğe bindirilmek üzere buraya rapor vermem söylendi."

"Şey, hazırda bekleyen bir tane vardı ama Komutan Sylvan ona el koydu." Kaşlarını çatı. "Biliyor musun, aşağı indiğini bile görmedim ama tekrar yukarı çıkmak için acele ettiği kesin! Her neyse, bir başkasını aramak sadece on beş dakika sürer. Beklerken size bir fincan kahve ya da çay ikram edebilir miyim?"

Kerov, Frankie'nin hafızasını yokladı ve başını salladı.

"Çay olurdu. Zaman rahatlatıcı bir sıcak içeceğin tadını çıkarırım." Hoş kadın ona biraz tuhaf bir bakış attı ama sadece başını salladı.

"Elbette canım. Kanepelerden birine oturun, ben size getiririm."

Kerov onun dediğini yaptı, gri koltuklardan birine çöktü ve rahat bir nefes aldı. Lacy'nin hazırladığı küçük çantayı bir kenara koydu ve hemen unuttu. Aklında başka pek çok şey vardı.

Sonunda bu sorunu çözüme kavuşturacaktı. Kendi hayatına yeniden sahip olacak ve kendi bedeninin içinde tek kişi olacaktı, tıpkı Frankie'nin kendi bedeninin içinde tek kişi olacağı gibi.

Öyleyse yaklaşan özgürlüğü onu neden bu kadar üzmüş ve yoksun hissettirmişti?

* * * * *

"İşte geliyor, işte geliyor! Bu sefer onlar olduğunu biliyorum!" Frankie sabırsızca küçük bir dans yaparak Kate ve Liv'in Kerov'un on dört numara botlarının önünden aceleyle çekilmelerine neden oldu. Sophie ve Kat, Kerov'la birlikte geride kalmıştı.

ama Liv'in oğlu Şu anda babasının yanındaydı. Kate ve Komutan Terex'le birlikte Frankie'nin mekiğini karŐılamıŐ ve ardından Kerov'unkini de beklemeye karar vermiŐlerdi.

Frankie Ana Gemi'ye geleli çok olmamıştı ama Şimdiden orayı sevmiŐti, en azından orada yaşayan insanları sevmiŐti. O ve Lacy sık sık buranın ne kadar ürkütücü ldğundan, Kindred savaşçıları tarafından Ana Gemi'ye deneme amaçlı çağrılan kadınların neredeyse hiç geri dönmediğinden bahsederlerdi. Frankie bir grup beyni yıkanmıŐ Stepford karısıyla tanışmayı bekliyordu ama yeni arkadaşları hiç de öyle değildi.

Yanıldığına sevinen Frankie onları hemen benimsemiŐti, özellikle de hem arkadaş canlısı hem de pratik görünen Liv'i. Liv aynı zamanda USF'den mezun olmuş bir hemşireydi ve Frankie'yle aynı profesörlerden ders aldıkları ortaya çıkmıştı, dolayısıyla konuşacak bir Şeyleri vardı.

Ve elbette, neler yaşadığını anlayan biriyle birlikte olmak güzeldi. Liv devasa Canavar Kindred kocasıyla kendi beden değiştirme hikyesini anlattığında Frankie ağlayana kadar gülmüŐtü. Ve beden değiştirmiş ve başarılı bir Şekilde geri dönebilmiş birini duymak, kendi bedenine geri dönme ihtimali konusunda çok daha rahat hissetmesini sağlamıştı.

Kızlar çok iyiydi ama Komutan Terex farklı bir hikyeydi. Sessiz ve içine kapanık görünüyordu, yakışıklı yüzünde sürekli bir atık kaÇ vardı. Frankie onun Kerov'un anne babasıyla aynı yaşta grndğğ düşündü -belki *biraz* daha genç- ama ona sormaya cesaret edemedi. Adam onun soru sorma riskini göze alamayacağı kadar sessiz ve sertti. Ama kendini kız grubundan uzak tuttuğu için, onu görmezden gelmek ve sadece Kate ve Liv'e konsantre olmak yeterince kolaydı.

"Nasıl görünüyorum?" diye sordu Liv yeni arkadaşına dönerek. "Dürüst ol -Bilmem gerek."

"Şey..." Liv gülümsedi. "İri yarı, yakışıklı bir Kindred savaşçısına benziyorsun. Gergin misin?"

"Evet," diye itiraf etti Frankie. "Aptalca olduğunu biliyorum ama elimde değil. Yani, günlerdir birbirimizin bedenlerinde yaşıyoruz ama Kerov'la ilk kez yüz yüze görüşeceğim. Sadece o *benim yüzümü* takıyor olacak. *Dios...*" diye iç geçirdi. "Bu çok garip."

"Söz konusu Kindred olduğunda hiçbir şey normal değildir," dedi Liv pratik bir şekilde. "Ama neden gergin olasın ki? Bize Kerov'u bu şekilde umursamadığını söylediğini sanıyordum."

"Şey, yani ben... tam olarak değil, en azından." Frankie dudağını ısırdı. "Aslında daha çok benimle ilgilenmiyor. Ben onun tipi değilim."

"Öyle mi? Peki tipi nasıl?" Kate sordu.

Frankie yüzünü buruşturdu. "Sıska, uzun boylu, sarışın ve kesinlikle kalçaları ya da kızı *yok*. Hemen hemen benim tam tersim." Tekrar iç çekti. "Kerov'u gördüğünde anlayacaksın. Yani, onu benim bedenimde gördüğünde."

"Görünüşe göre onu yakında göreceğiz. Sanırım bu kesinlikle onun mekiği," dedi Liv. Dünya'dan daha önce de bir mekik gelmiş ama yüksek Kindred yetkilileri için ayrılmış özel yaşama bölmesine inmişti. Frankie hayal kırıklığına uğramıştı ama şimdi yeniden heyecanlanmıştı. Kerov'a ne diyecekti ve o da ona ne diyecekti?

Son karşılaşmaları pek de iyi sonuçlanmamıştı. Frankie annesinin Kerov'la birlikte olamadıkları için üzgün olduğunu düşünse de ailesi ona iyi davranmıştı. Ama Frankie oğlunun sevdiğinin tam tersiyken ne bekleyebilirdi ki? Kerov'un en yakın arkadaşı bile bunu doğrulamıştı.

Ayrıca, Frankie'nin kendi ailesi bir Kindred savaşçısıyla eşleşmekten pek de heyecan duymazdı. *Büyükannesinin* bayılacağına ve annesinin çılgın atacağına hiç şüphe yok... hayır, hiç de iyi bir sahne olmazdı.

Frankie pratik bir şekilde, *Değiştirilmiş'i geri alıp kendi hayatlarımıza dönmemizin daha iyi olacağını* düşündü. Ve sonra bu düşüncenin onu neden üzdüğünü merak etti.

Tam o sırada mekik onlardan sadece birkaç metre uzağa indi ve kadının beynindeki hastalıklı düşünceleri uzaklaştırdı. Kapak açıldı ve otuzlu yaşlarının sonlarında, uzun kahverengi saçlarını başının tepesinde hafif dağınık bir topuz haline getirmiş güzel bir kadın dışarı çıktı. Frankie'nin kalbi hayal kırıklığıyla çarpmaya başladı ama kadın dışarı çıktıktan sonra tanıdık bir figür onu takip etti.

"İşte buradayım," diye fısıldadı Liv'in kolunu kavrayarak. "Yani işte orada. Ama *Dios*, neden bana Sünger Bob pijamalarımı ve Hobbit ayaklı terliklerimi giydirdi? Beni deli gibi göstermeye mi *çalışıyor*?"

"Muhtemelen senin bedeninin ve kültürünün için neyin doğru olduğu konusunda hiçbir fikri yoktur," diye fısıldadı Liv. "Kendi dünyamızdaki erkeklerin bile ne kadar cahil olabileceğini biliyorsun. Hele bir de bambaşka bir türden geliyorlarsa, bunu üçe katlayabilirsin." Başını iki yana eğerek mekikten inen Frankie'nin vücudundaki Kerov'u inceledi. "Gerçekten çok güzelsin."

"Teşekkür ederim. Kızım hariç." Frankie iç çekti. "Biliyor musun, düşündüğümde de *büyük* görünüyor. Kendi fotoğrafını görüp birkaç kilo aldığını fark etmek gibi bir şey bu."

Kate ona gülümseyerek, "Bence çok güzel bir şeklin var," dedi. "Ve Kerov da böyle düşünmüyorsa aptalın tekidir."

"Oh, şey..." Frankie kızardı, ne diyeceğini bilemedi. Yukarı çıkıp Kerov'u selamlaması gerektiğini biliyordu ama kendini geri çekilirken buldu, nasıl karşılanacağından emin değildi.

İlk öne çıkan Komutan Terex oldu, bir elini bir savaşçının tokalaşması için uzatmıştı. Kerov'a doğru yöneldi ama önce Dünya'dan mekikle gelen insan kadın konuştu.

"Merhaba," dedi hoş bir şekilde gülümseyerek. "Ben Tampa HKR binasından Elaina, Kerov'a Ana Gemi'ye kadar eşlik ediyorum."

"Merhaba." Komutan Terex ona üstünkörü bir şekilde başını salladı ama sonra kızla ilgili bir şey dikkatini çeker gibi oldu. "Affedersiniz," dedi ona doğru dönerek. "Ama gözleriniz..."

"Evet?" Kararsızca ona baktı.

"Çok... şey, çok sıradışılar." Terex ona daha yakından baktı. "İzin verir misiniz?"

"Elbette, sanırım." Belli ki kadın, Elaina, ne sorduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama bunu kabul edecek kadar istekli görünüyordu.

Terex büyük bir eliyle dikkatlice yanağını kavradı ve gözlerini daha yakından inceleyebilmek için çenesini yukarı kaldırdı. Frankie'ye göre Elaina onun araştıran bakışlarına karşılık vermekte zorlanıyor gibiydi, ama Elaina gözünü kırpmadan ona baktı ve sadece gri eteğinin içinde parmaklarını birbirine dolaması gerginliğini ele veriyordu.

Terex onun gözlerini neredeyse bir dakika boyunca inceledikten sonra, "Yeşil ve altın benekli kahverengi," diye mırıldandı. "Çok nadir... gerçekten enfes."

"Çoğu insan kahverengiden başka bir şey fark etmez." Elaina'nın sesi biraz nefes nefese çıkmıştı. "Ve gözlerin kadar sıra dışı olduklarını da sanmıyorum - neredeyse mor olacak kadar koyu bir mavi hiç görmedim."

"Mavi gözler halkım arasında yeterince yaygındır." Aniden geri adım atarak kızın çenesini düşürdü. "Konudan saptığım için beni bağışlayın. Gözleriniz... bana birini hatırlattı... başka birini. Ama elbette burada geçmişi konuşmak için bulunmuyoruz." Sonunda sahneyi sessizce izleyen Kerov'a döndü. "Merhaba, ben babanızın arkadaşı Komutan Terex."

"Bana sık sık senden bahsetti." Kerov -Frankie'nin bedeninde- kolunu uzattı. Terex onu bir savaşçı gibi kavradı ve Frankie kendi bedeninin böylesine erkeksi bir şekilde hareket etmesinin ne kadar tuhaf göründüğünü düşündü.

Kerov başını dik tuttu ve aralarındaki aşırı boy farkına rağmen diğer erkeğin gözlerini doğrudan bir bakışla karşıladı. Yüzündeki ifade ciddiye; omuzlarını dik tutuyor ve hızlı, etkili hareketler yapıyordu. Kısacası, onun küçük, yuvarlak, kadınsı bedenine hapsolmuş olmasına rağmen son derece erkeksiydi. Kendi bedeninde nasıl görüneceğini merak ediyordu.

Muhtemelen çok iyi, diye düşündü. Madre de Dios, işte geliyor. Ne diyeceğim ben?

Kerov Komutan Terex'le el sıkışmayı, kol sıkışmayı ya da her neyse onu bitirmişti ve şimdi onlara yaklaşıyordu. Frankie hiç düşünmeden tekrar Liv'e uzandı. Diğer kız elini sıktığında kendini daha iyi hissetti.

"Sakin ol," diye fısıldadı Liv. "Her şey girecek." "Frankie," dedi

Kerov ona bakarak.

Frankie için bu, aynada bir yabancıya bakmak gibiydi. Kendi yüzünü görmek ve düşünmediği kelimelerin kendisine ait olmayan bir tonda ağzından çıktığını duymak tuhafın da ötesindeydi. Tek yumurta ikizlerinin böyle hissedip hissetmediğini merak etti.

"Um... merhaba," dedi biraz soluk soluğa. "Sonunda seninle yüz yüze tanışmak güzel. Kullandığın benim yüzüm olsa bile."

Kerov, "Yüzümü de kullanıyorsunuz," diye dikkat çekti. "Vücudumun diğer kısımlarını da." Hâlâ Liv'in elinde tuttuğu eline dikkatle baktı.

"Ne? Liv bir *arkadaş*," diye vurguladı Frankie kaşlarını çatarak.

"Sen onu öpmeden önce Jorn da öyleydi." Adam ona kendi yüzüyle baktı. "Bu yeni *arkadaşını* da mı öpüyordun?"

"Neden... sen..." Frankie ne diyeceğini bilemez bir halde ona ters ters baktı.

"Ana Gemi'de bir Canavar Kindred olan Baird ile mutlu bir birlikteliğim var." Liv yumuşak bir sesle konuştu. "Ben sadece Frankie'ye biraz manevi destek öneriyordum. Hayır. söz veriyorum."

"Manevi destek mi?" Kerov kuşkuyla bir kaşını kaldırdı.

"I-" Frankie söze başladı ama Kate onun sözünü kesti.

"Merhaba, ben Kate," diyerek bir adım öne çıktı ve Kerov'a elini uzattı. "Ana Gemi'ye hoş geldiniz."

"Oh-merhaba." Kararsızca onun elini tuttu. Frankie'yi şaşırtacak şekilde, minyon kızıl saçlı kız onun elini sıkıca kavradı ve gözlerini kapattı. Elini o kadar uzun süre tuttu ki Frankie bir sorun olup olmadığını merak etmeye başladı. Kerov da aynı şeyi merak ettiği belli olan ama tokalaşmayı ilk bozarak gücenmek istemeyen bir tavırla ayaklarını kaydırdı.

Sonunda Kate gözlerini açtı ve gülümsedi.

"Sorunu anlıyorum," dedi Kerov'un elini bırakarak. "Frankie'nin Liv'den hoşlandığını düşünüyorsun, oysa o sadece bir dostluk jesti yapıyor."

Kerov sert bir tavırla, "Benim yerde böyle jestler yoktur," dedi.

"Biliyorum, gördüm," dedi Kate sessizce. "Sizin gezegeninizde sıradan dokunuşlar yapmıyorlar, değil mi? Ya da herhangi bir dokunma, gerçekten."

Kerov boğazını temizledi. "Tarsia' fiziksel temas Devlet tarafından düzenlenir."

"Öyle mi?" Liv'in gözleri büyüdü. "Bir tür komünist ya da faşist dünyada falan mı yaşıyorsun?"

Kerov omuz silkti. "Bu kelimelerin anlamını bilmiyorum. Bildiğim tek şey, benim dünyamda Devletin fiziksel temas da dahil olmak üzere her şeyi düzenlediğidir. Çiftleşen insanlar bile birbirlerine nadiren dokunurlar. Zaten dokunmamaları gerekir," diye kendini düzeltti ve Frankie onun muhtemelen sevgi dolu bir çift gibi görünen anne babasını düşündüğünü düşündü. "Bazı istisnalar var ama hiç kimse bir başkasına olan fiziksel sevgisini herkesin içinde göstermez. Bu onlara kınama, hatta ceza bile getirebilir."

"Ne kadar korkunç!" Kate, "Ne kadar üzücü," derken Liv de aynı anda haykırdı.

Kerov yine omuz silkti. "Böyle düşündüğünüz için üzgünüm ama ben böyle yetiştirildim." Kate'e kaşlarını çatı. "Ama benim dünyam hakkında bunu nasıl 'gördün'? Elimi tuttuğunda beni bir şekilde okuyor muydun?"

"Aslına bakarsanız, ben de tam olarak bunu yapıyordum." Çenesini kaldırdı. "Ailemdeki kadınlardan bana geçen bir yeteneğim var. Biz buna *Bilme* diyoruz. Geleceği ve geçmişi görmeme yardımcı oluyor ve bazen bana insanlar hakkında mesajlar gönderiyor." Derin bir nefes aldı. "Bana *senin* hakkında bir mesaj gönderdi, Kerov."

Yine kaşlarını çatı. "Komutan Sylvan'ın görüntü ekranında bahsettiği kehanet bu mu?"

"Öyle." Kate'in sesi aniden yumuşadı ama yine de söylediği her kelime uçsuz bucaksız yanaşma yerinde yankılanıyor gibiydi.

"Eski bir tehdit yeni oldu
Sessizliğin içinde büyüdü
Sadece çözülebilir
Doğru atlayan biri tarafından
Kız erkeğe, erkek kıza dönüşür
Bir olmadıkları sürece
Onlar dışında
Ruhların değiş tokuşu
Rollerin yer
değiştirmesi Ama arada
sıçramanın ağır
olacak."

"Ne... bu ne anlama geliyor?" Frankie, sesi biraz titreyerek sordu. İlk kez kendini yeni arkadaşlarından biraz korkarken buldu

-En azından Kate'in.

"Bilmiyoruz," dedi yeni bir ses ve Komutan Sylvan adımlarını hızlandırarak geldi. "Ama bunun Ana Gemideki herkesin can düşmanı olan Karanlık Akraba İki ile bir ilgisi olabileceğini düşünüyoruz. Bize karşı intikam yemini etti ve bunu elde etmek için her yola başvuracağını düşünüyoruz."

Kerov başını eğerek, "Tekrar merhaba Komutan Sylvan," dedi. "Umarım acil işlerinizi halletmişsinizdir?"

"Acil bir iş mi?" Komutan Sylvan kararsızca kaşlarını çattı ve dalgınca başparmağındaki beyaz bandajı karıştırdı. "Şey, sanırım öyle. Ana Gemiği yönetirken, her zaman acil bir mesele ya da başka bir şey vardır."

Komutan Terex gelerek, "Doğru," dedi. " bu yüzden Komutan Kerov ve Frankie'ye sizin için Kutsal Koru'ya kadar eşlik etmekten mutluluk duyacağım."

"Teşekkür ederim Komutan Terex." Sylvan diğer erkeğe başını salladı. "Bana yardım etmeniz çok nazik bir davranış."

"Benim için sakıncası yok." Terex'in yakışıklı yüz hatları karardı. "Bir başkası tarafından istila edilmenin ve bedeninizin uzaylı bir konukçu tarafından ele geçirilmesinin acısını bilirim. Bu ikisinin ayrılmaya ve kendi derilerine geri dönmeye son derece hazır olduklarını tahmin ediyorum."

Frankie onun neden bahsettiğinden emin değildi ama bir tür beden değiştirme deneyimi de varmış gibi geliyordu.

"Elbette," dedi başını sallayarak. "Bizi götürmeye gönüllü olduğunuz için teşekkür ederiz.

Geri dönmeye fazlasıyla hazırız."

Kerov ona bir bakış attı. "Ne kadar erken olursa o kadar iyi," diye homurdandı.

Frankie zihinsel olarak iç çekti. Belli ki ona hâlâ kızgındı -sadece en iyi arkadaşını öptüğü için miydi yoksa daha fazlası da var mıydı? Ailesine birlikte olmadıklarını söylediği için hâlâ kızgın ? O koca aptal Kindred ondan ne istiyordu?

"Biz de geleceğiz," dedi Liv, Kate'e başıyla onay vererek. "Kate gelmeli çünkü kehaneti en başta bir rüyada duydu ve ikinizi ayırmaya çalışacak rahibe her kimse ona söylemesi gerekiyor. Ben de manevi destek için geleceğim." Frankie'nin elini tekrar sıktı ve Frankie de minnetle karşılık verdi.

HKR binasından gelen Elaina tereddütle boğazını temizledi. "Ben de gelsem sorun olur mu? İşinize burnumu sokmak istemem ama İzin verirseniz bir rahibe ile konuşmak istediğim oldukça önemli bir şey var."

Frankie Kerov'a bakarak, "Benim için sakıncası yok," dedi. "Senin için var mı?"

İç çekti. "Sanırım olmaz. Görünüşe göre buradaki herkes özel işlerimizi zaten biliyor."

"Merak etme, söylemeyeceğiz," diye söz verdi Liv ona. "Şapkalarımızın altında saklayacağız."

"Ne?" Kerov kararsızca kaşlarını çattı. "Neden benimle ilgili bilgileri baş örtünün altına koyuyorsun? Bu bir tür Dünya geleneği mi?"

Liv güldü ve Frankie gülümsemekten kendini alamadı.

"Hayır, bu sadece bir Dünya deyişi - özel bilgilerinizi gizli tutacağımız anlamına geliyor. Kimseye söylemeyeceğiz."

"Pekâlâ." Kerov biraz yumuşamış görünüyordu. "Peki o zaman, lütfen bizi Kutsal Koru'ya götürün Komutan Terex."

"Memnuniyetle." Terex onlara başını salladı. "Bu tarafa gel. Ve Elaina..." Boğazını temizledi. "Benimle birlikte yürümek isterseniz, Ana Gemi'nin bazı özelliklerini gösterebilirim. Daha önce gemide bulundunuz mu?"

"Oh, hayır-hayır, aslında yapmadım." Kızardı ve Frankie yanaklarındaki pembe ışıltının onu son derece güzel gösterdiğini düşündü.

"Peki, o zaman..." Terex, Elaina'nın daha da kızarmasına neden olan eski moda, kibar bir jestle ona bir kol uzattı. Ama çenesini kaldırdı ve Terex'in yanındaki yerini aldı, sanki dokunulduğunda sıcakmış gibi kolunu hafifçe tuttu.

"Gidelim," dedi Terex. Frankie'nin yakışıklı ama asık suratında gördüğü ilk gülümsemeyi Elaina'ya vererek döndü ve onları çıkışa doğru götürdü.

Liv ve Kate bakıştılar ve sonra Liv Frankie'ye göz kırptı. Frankie de göz kırptı ve ardından Kerov'a baktı; Komutan Terex ile HKR arasında geçen küçük gösteriyi fark edip etmediğini merak ediyordu

alışan. Ama Kerov onlara bakmıyordu, doğrudan ona bakıyordu ve hiç de mutlu görünmüyordu.

Hiç mutlu değilim.

* * * * *

Sylvan, yanaşma bölümündeki park etmiş gemilerin oluşturduğu labirentin içinden geçerken dalgın dalgın içini çekti. Yapacak o kadar çok şey vardı ki, son zamanlarda onu zorlayan o kadar çok sorumluluk vardı ki. Terex'in bu işi üstlenmeye istekli olmasına minnettardı ama keşke daha fazla yetki verebilseydi.

Sophie ve ikizleriyle daha fazla vakit geçirdiği günleri özlüyordu. İkiisi de çok hızlı büyüyordu ve görevleri yüzünden onların çocukluklarını kaçırmak istemiyordu. Yine de Tanrıça onu Ana Gemi'nin Soydaşlarına liderlik etmekle görevlendirmişti ve onun onayı olmadan görevini bir başkasına nasıl bırakabileceğini bilmiyordu. Belki Kutsal Koru'ya gidip bu konuda dua ederse...

Sylvan düşüncelere o kadar dalmıştı ki, yanaşma bölmesinden çıkıp Komuta Sektörüne giden nakliye asansrlerine bağlanan dar bir servis koridoruna girdiğini fark etmedi bile. Bir depo dolabından fırlayıp onu yakalayan büyük eli - başparmağında bandaj olmaması dışında tıpatıp kendisinininkine benziyordu - görmedi. Ve çok geç olana kadar kahkahaları da duymadı.

"Ne-?" Sylvan başladı ama sonra ayaklarından çekildi. Keskin, delici bir acı boynuna saplandı ve dünya önünde yüzmeye başladı. Gördüğü son şey, garip bir şekilde tanıdağ gelen bir yüzün kendisinininkine glmesiydi.

Sonra... karanlık.

Yirminci Bölüm

"Ve işte Kutsal Koru," dedi Terex, Frankie'ye bitmek tükenmek bilmeyen uzun bir gemi yolculuğunun ardından. Buraya gelmek için hareketli bir yürüyüş yolu ve yüzen bir otobüs de dahil olmak üzere çeşitli Kindred toplu taşıma araçlarını kullanmışlardı. Liv ona başka bir tür Kindred ulaşım aracı olan Take-me hakkında hikâyeler anlatmıştı; ona göre bu araç Dr. Doolittle kitaplarından fırlamış bir it-beni-çek-seni'ne benziyordu. Frankie en azından bunlardan birine binmek zorunda kalmadığı için memnundu; kontrol etmesi zor görünüyordu.

Yeni arkadaşının anlattığı hikâyeler harika ve eğlenceliydi ama Frankie ne zaman Kerov'a baksa onun yüzünde aynı kızgın ifadeyle kendisine baktığını fark etmekten kendini alamıyordu. Ya da daha doğrusu *onun* yüzüne. Frankie kendine bu bakışı asla yapmaması gerektiğini hatırlattı - bu bakış onda gerçekten itici duruyordu. Ayrıca, muhtemelen korkunç kırıksıklıklara neden olacaktı.

Mor ve yeşil ağaçlardan oluşan bir korunun kenarına geldiklerinde "Hey," dedi. "Bana sürekli böyle bakmasan olur mu? Bana kızdıysan özür dilerim ama kendi yüzümün bana dik dik baktığını görmek gerçekten çok zor."

"Ne?" Kaşlarını çattı. "Ama söyleyebileceğim kadarıyla ikinizin de gözlerinden herhangi bir koku yayılmıyor. Ben-"

"*Dios de Madre!* Bu bir *deyim*," diye araya girdi Frankie sabırsızca. "Bana kötü kötü bakmayı kes demek. Özellikle de bunu yapmak için *benim* yüzümü kullandığın için."

"Bağışlayın beni," dedi Kerov sert bir sesle. "Size kokulu bir oküler verdiğimin farkında değildim. İfadelerimi daha dikkatli kontrol etmeye çalışacağım. Ama eminim endişelenmenize gerek yok - şüphesiz kendi bedeniniz olacak

Yakında döneceğim ve o zaman ben karışmadan istediğin suratı yapabilirsin."

"Bu iyi bir şey, değil mi?" Frankie kızgın bir ifadeyle sordu. "Yani, bana kendi bedenini de geri istemediğini söyleyemezsin."

"Tabii ki geri istiyorum," diye patladı Kerov. "Ben sadece-"

"Sadece ne?" Kerov aniden durunca Frankie onu dürtükledi.

"Boş ." Kerov başını salladı. "Şu işi an önce bitirelim."

Terex, "Kutsal Koru'ya daha fazla girmeden önce ayakkabılarımızı çıkarmalıyız," dedi. "Tanrıça'nın huzuruna yalınayak çıkmak ona saygı göstergesidir." Kerov'un giydiği Hobbit ayağı terliklere kaşlarını çatarak baktı. "Ama senin ayakkabın söz konusu olduğunda emin değilim. Görünüşe göre zaten çıplak ayaklarınız var - her ne kadar aşırı kıllı olsalar da."

Frankie kızardığını hissetti. "O terlikler bir şaka, Dünya'daki bir filmde kalma," diye açıkladı çabucak. "Onları Kutsal Koru'da giymenin pek de saygılı bir davranış olacağını sanmıyorum."

Kerov sert bir sesle, "Elbette onları çıkaracağım," dedi. "Onları giydim çünkü Frankie'nin ayaklarını sıcak tutacak bulabildiğim tek ayakkabı türü onlardı. Nedense dışarı ne kadar sıcak olursa olsun -ki yaşadığı yer çok sıcak oluyor- ayakları her zaman üşüyor."

"Ayakların *çok büyük*," dedi Frankie, uzun siyah botlarını çıkarırken kaşlarını çatarak. "Artık on dört numara giymeyeceğim için gerçekten sabırsızlanıyorum."

"Ayaklarım vücuduma göre doğru boyutta," diye karşılık verdi Kerov. "Ve en azından onları gülünç yüksek topuklu mekanizmalara bağlayıp bir aptal gibi sallanmıyorum."

Frankie artık gerçekten sinirlenmeye başlamıştı.

"Dinle, o yüksek topuklu ayakkabıları giymenin tek nedeni, onlarla uyumlu çirkin elbiseyi de giymiş olman. Neden beni giydirmek için *hep* en kötü şeyi seçiyorsun?"

"Ev sahibi bedenini uygunsuz bir şekilde giydiren tek kişi ben değilim. Neden *tünelimi* getirmeyi ihmal ettiniz de ziyafette başkasınınkini giymek zorunda kaldım?" Kerov karşılık verdi. "Bunun utancını asla yaşayamayacağım!"

"Şey, sen-"

"Çocuklar... çocuklar. Tanrıça Kutsal Korusu'nda uyumsuzluğa izin vermez," diye yumuşak ama güçlü bir ses tartışmalarını böldü. Frankie başını kaldırdı ve ağaçların kenarından onlarla konuşan, uzun sarı saçları yeşile çalan genç bir rahibe gördü. İnce bedenini beyaz bir cübbe sarıyordu ve Frankie onun tuhaf gözleri olmasa bir meleğe benzeyeceğini düşündü - hem irisleri hem de beyazları yeşildi.

"Merhaba, Rahibe." Komutan Terex alçak sesle eğildi, derin sesindeki saygı açıktı. "Sizin rehberliğinizi ve Tanrıça'nın bilgeliğini istiyoruz."

"Elbette, biz de sizi bekliyorduk." Rahibe ona gülümsedi ve sonra Elaina'ya baktı. "Ama aranızda farklı bir nedenle burada olan biri var, değil mi?"

Kızaran ve titreyen Elaina bir adım öne çıktı.

"Evet, benim," dedi çenesini dik tutarak. "Ama sizi bölmek istemem, bekleyebilirim."

Rahibe nazıkçe gülümseyerek, "Bugün Kutsal Kuru'daki tek görevli ben değilim," dedi. "Nirobe," diye seslendi. "Lütfen buraya gelir misin?"

Bir anda gülümseyen yaşlı bir rahibe belirdi. Elaina'ya elini uzattı.

"Gel kızım, Tanrıça her yalvaranı dinlemeye hazırdır." "Peki... teşekkür ."

Elaina gülümseyerek karşılık verdi ve rahibe onu ,
Hışırdayan mor ve yeşil yaprakların derinliklerine.

"Şimdi, o zaman." Birinci rahibe ellerini birbirine kenetledi ve Frankie ile Kerov' baktı. "Siz ikiniz benimle gelebilirsiniz. Diğerleri burada beklesin."

Liv, "Ama rahibe Kate'in bu ikisi hakkında size söylemesi gereken bir kehaneti var," diye itiraz etti.

"Neden bahsettiğini biliyorum...

Eski bir tehdit yeni bir tehdit

oldu Sessizliğin içinde büyüdü

Sadece çözülebilir

Doğru atlayan biri tarafından

Kız erkeğe, erkek kıza dönüşür

Bir olmadıkları sürece

Onlar dışında

Ruhların değiş tokuşu

Rollerin yer

değiştirmesi Ama arada

sıçramanın ağır

olacak."

Rahibe kelimeleri sanki hayatı boyunca biliyormuş gibi kolayca ezbere okudu.

"Nasıl..." Kate boğazını temizledi ve başını salladı. "Ama sen nasıl...?"

"Tanrıça'nın konuştuğu tek kişi sen değilsin kızım." Rahibe Kate'e nazikçe gülümsedi. "Yine de onun tarafından tercih edildiğini söyleyebilirim.

Ama zaman geçiyor ve elimizdeki konu acil ve önemli." Hem Frankie'ye hem de Kerov'a elini uzattı. "Gelin ocuklarım, Kutsal Koru'ya. Tanrıça'nın bilgeliğini birlikte arayalım."

Frankie onu takip etti ve Kerov da aynısını yaptı. Yeşil ve mor ağaçlardan oluşan sessiz koruya girdiklerinde Frankie ruhuna yatıştırıcı bir el dokunmuş gibi hissetti. Yemyeşil imenler çıplak ayaklarını gıdıklıyor ve yukarıdaki yeşil Kindred güneşinden gelen güneş ışığı yaprakların arasından parlarken benek benek desenler oluşturuyordu. Ilık, taze, *büyüyen bir* koku vardı ve Frankie bu kokuyu içine çektikçe günlerdir kadar hafiflemiş ve zihni açılmış hissediyordu. Yavaş yavaş öfkesinin ve hayal kırıklığının kaybolduğunu hissetti, ta ki Kindred Tanrıçası'nın heykelinin önünde durduklarında neredeyse sakinleştiğini hissedene kadar.

"Şimdi, ocuklarım." Rahibe dönüp onlara baktı, güzel yüzünü hafif bir gülümseme kapladı. "Size nasıl yardımcı olabileceğimi söyleyin."

"Bizi kendi bedenlerimize geri koyabilirsin," dedi Kerov hızla. "Ve bizi orada kalıcı olarak tutabilirsin," diye ekledi Frankie.

Rahibe kaşlarını çattı. "Ah... bunun mümkün olduğundan emin değilim."

"Ne?" Kerov patladı. "Ama bize yardım edebileceğinizi söylemişlerdi!"

"Buraya gelmemizin tek nedeni bu!" Frankie araya girdi. Öne doğru eğildi ve elini rahibenin koluna koydu. "Lütfen, bize yardım etmelisiniz. Sonsuza dek yanlışı bedende sıkışıp kalamam, *yapamam*. Erkek olmaktan çok yoruldum!"

"Ve kendimi savunacak gücüm olmadan zayıf bir kadın bedenine hapsolmaktan bıktım usandım," diye homurdandı Kerov. "Bizi geri döndürmenin hiçbir yolu olmadığını kabul edemem."

"Olası *bir* yol var," dedi rahibe tereddütle. "Ama ikinizin birbirinize karşı hissettiğiniz düşmanlık göz önüne alındığında, ben

Denemek isteyeceğinizden eminim."

Frankie, "Her deneyeceğiz," dedi.

"Sadece ne olduğunu söyle," diye talep etti Kerov. "Birbirimizin bedenlerinde sonsuza dek hapsolmaktansa her şey tercih edilir."

"Gerçekten mi?" Rahibe ona bir kaşını kaldırdı. "Birbirinize Samimiyet Öpücüğü bile mi veriyorsunuz?"

"Şimdi ne olacak?" Frankie kararsızca sordu. "Bu Fransız öpücüğü gibi bir mi?" Kendisi onun bedenindeyken Kerov'u diliyle öpme fikri en hafif tabirle biraz rahatsız ediciydi. Kendini bu şekilde öpmek nasıl olurdu? Ya bedeninin berbat bir öpücü olduğunu öğrenirse? Ama hayır, Kerov onun bedeninde olduğuna göre, kötü öpüşüyorsa bu onun hatası olmaz mıydı? Tüm bunlar o kadar tuhaftı ki, gerçekten yapmayı düşünmek bir , hayal etmek bile zordu.

Sonra Kerov'un yüzünü gördü ve bir şeylerin yanlış olduğunu anladı - gerçekten yanlış.

"Ne? Ne oldu?" diye sordu endişeyle, ona bakarak. "Benim bilmediğim ne biliyorsun? Nedir bu 'Samimiyet Öpücüğü'?"

"Bu sizin 'Fransız öpücüğü' dediğiniz şeyin bir şekli," dedi isteksizce. "Ama... birbirimizin ağzını öpmeyeceğiz."

"Ne? O zaman nerede..." Frankie sözlerini yarıda keserek kararsız bir şekilde rahibeye baktı. "Hayır... hayır, bana düşündüğüm şeyi söylemediğini söyleyin."

"Kehaneti düşün kızım," dedi rahibe yumuşak bir sesle. "'Bir olmadıkça, ayrı olmayacaklar'. Bu, ayrılmak için derin bir yakınlığı paylaşmanız gerektiğini çok açık bir şekilde ortaya koyuyor."

"Ama ben... ama biz..." Frankie ne diyeceğini şaşırmıştı.

"Switch Kindred olan Annem ve Efendim, kendimizi ayırmanın ve kendi bedenlerimize geri dönmenin tek yolunun bağlanmak olduğu konusunda uyardılar," dedi Kerov açıkça. "Ama Frankie benim türümden birine bağlanmak istemediği için bunu yapamayız."

"Böyle konuşmayı kes," diye tersledi Frankie. "Sen de 'benim türümden' birine kalıcı olarak 'bağlanmak' istemezsin. O yüzden bütün suçu bana atma."

Rahibe tekrar kaşlarını çattı ve bir hareketle ikisini de susturdu.

"Pekâlâ savaşçı," dedi Kerov'a. "Böyle bir bağın sizi gerçekten ayıracağı konusunda Annen ve Efendinle aynı fikirdeyim -aynı zamanda dilediğiniz sıklıkta birbirinizle beden değiştirmenize de izin verecek. Ama belli ki sen bunu istemiyorsun."

Frankie başını sertçe salladı ve Kerov, "Hayır," dedi.

"Pekâlâ o zaman. Birbirinize Samimiyet Öpücüğü vermenin ve birbirinizi zevkin doruğuna çıkarmanın, sizi kalıcı olarak birbirinize bağlamadan ayrılmanızı kolaylaştırmak için yeterli olacağına inanıyorum." Ellerini iki yana açtı. "Ve kehanet de ifadelerimi destekliyor."

Frankie kaşlarını çatarak, "Bakalım doğru anlamış mıyım?" dedi. "Benim kendi üzerime yatmamı ve Kerov'un da aynısını yapmasını istiyorsun. Yani, aynı anda mı yoksa ne?"

"Sırayla mı yoksa birlikte mi birbirinize zevk verdiğinizin önemli olduğunu sanmıyorum," dedi rahibe nazikçe. "Sadece birbirinizin zirveye ulaşmasına yardımcı olmalısınız."

"Yani... birbirimizi boşaltmak zorundayız." Frankie'nin yanakları alev alev yanıyordu ve ne zaman bu kadar utandığını hatırlamıyordu. Ama ne kadar utanç verici olsa da, bunu tam olarak doğru yapmak ve rahibeyi tamamen anladığından emin olmak önemliydi. Bunu yapmak istemiyordu

ve cehaletinin bedelini bir daha asla kendi bedenine geri dönemeyerek ödeyecek.

"Doğru," dedi rahibe yumuşak bir sesle. "Partnerinize dudaklarınız ve dilinizle tapınarak Tanrıça'ya onur vereceksiniz. Sadece bu da değil, bedeninizdeki zevk ruhunuzu eve çağırır."

"Sanırım bunu yapabiliriz," dedi Kerov acımasızca. "Ama en hafif tabirle Tanrıça'nın lanetlediği bir gariplik olacak."

"Buna gelince, korkma savaşı," dedi rahibe. "İkiniz arasındaki zevkli bağlantı başlar başlamaz, büyük olasılıkla kendi bedenlerinize geri döneceksiniz. Ama..." Uyarırcasına bir parmak kaldırdı. "Bu durabileceğiniz anlamına gelmiyor. Her ikiniz de gerçek formlarınıza demir atabilmek için zevkin doruğuna ulaşmalısınız."

"Ve... bunun gerçekten işe yarayacağını mı düşünüyorsun?" Frankie dudağını ısırarak sordu.

Rahibe zarif bir omuz silkme hareketi yaptı. "Bu konuda bir şey söyleyemem. *Umarım* sizin iyiliğiniz için olur, çocuklarım. Şu anda verebileceğim başka bir tavsiye yok."

"Tamam. Şey... teşekkür ederim, sanırım," dedi Frankie şüpheyle. "Sanırım gitsek iyi olacak."

"Sanırım yapmalıyız." Kerov ona düşmanca bir bakış attı ve Frankie bunu nasıl başaracaklarını merak etti -özellikle de Kerov ona bu kadar kızginken.

* * * * *

"Ee? Rahibe ne dedi?" Frankie'nin yeni arkadaşlarından Olivia, Kutsal Korumadan çıkar çıkmaz sordu.

"O, uh..." Frankie bocaladı, belli ki nasıl cevap vereceğinden emin değildi.

"Bize olası bir çözüm sundu ama bunu denemek için mahremiyete ihtiyacımız olacak," dedi Kerov kararlı bir şekilde, vermesi gerekenden fazlasını vermemeye kararlıydı.

"Bize bir oda temin edebilir misin?"

"Eminim ikinizi bir misafir süitine yerleştirebiliriz," dedi Liv. "Sophie'yi arayıp Sylvan'a rica etmesini söyleyeyim ve-"

"Buna gerek yok," dedi Terex bir adım öne çıkarak. "Komutan Sylvan'ı rahatsız etmeden onları bir süite yerleştirebilirim. Elaina için biraz beklerseniz - Ana Gemi'yi bilmiyor ve kaybolmasını istemem."

"Elbette," diye homurdandı Kerov, sabırsızca ayaklarını bir o yana bir bu yana kaydırarak. Rahibenin emirlerinin nasıl yerine getirileceğini merak etmekten kendini alamıyordu. Kendi bedenini öpmek zorunda kalacak mıydı? Kendi bedenine geri dönve kendini Jorn'u öperken bulduğunda bundan hiç hoşlanmamıştı. Cinsel olarak başka bir erkeği arzulamak için yaratılmamıştı. Elbette okşayacağı ve öpeceği erkek bedeni kendi bedeni olacaktı... ama bu işleri daha da garipleştiriyordu.

Rahibenin haklı olduğunu ve Frankie'yle birbirlerini tatmin etmeye başladıkları anda kendi bedenlerine geri döneceklerini umuyordu ama ya rahibe haklı çıkmazsa? Ya kendi aletini emmeye zorlanırsa? Ya-?

Kutsal Koru'nun yeşil ve mor yapraklarının hışırtısı dikkatini dağıttı. Başını kaldırdığında, Dünya'daki HKR binasından çıkarken kendisine eşlik eden insan kadının ağaçların arasından çıktığını gördü. Gözleri kızarmış görünüyordu ve yanaklarında gözyaşı izleri vardı ama sakın görünmeye çalıştığı belliydi.

"Merhaba." Toplanan partiye zoraki bir gülümseme verdi. "Umarım sizi çok fazla bekletmemişimdir."

"Tabii ki hayır." Terex onun koluna girmek için ileri atıldı ama Elaina biraz geri çekildi.

"Özür dilerim," dedi kısık bir sesle. "Sadece... şu anda biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var. Rahibeyle konuştuktan sonra..."

Komutan Terex alınmamış görünüyordu.

"Elbette. Anlıyorum. Böyle karşılaşmalar... zor ." Kerov'a ve neredeyse Kerov'un hissettiği kadar gergin görünen Frankie'ye baktı. "Pekâlâ, artık partimiz yeniden bir araya geldiğine göre, rahibenin emirlerini yerine getirebilmeniz için ikinizi bir misafir süitine yerleştirelim... her ne olursa olsun."

Komutan Terex onları Kutsal Koru'dan uzaklaştırırken Kerov derin bir nefes aldı. Ne olursa olsun ve ne kadar garip olursa olsun, rahibenin emrettiği şeyi yapmak zorundaydılar. Aksi takdirde, asla kendi bedenlerine geri dönemeyeceklerdi. Ama Tanrıça, başka bir yol olmasını diledi. Bu çok *garipti*.

Yirmi Birinci Bölüm

Kerov yeni misafir süitlerinin kapısı arkalarından kapandığında, "İşte geldik," diye mırıldandı. Komutan Terex sadece onlara odaları gezdirecek kadar kalmış, sonra da Liv, Kate ve HKR binasındaki kadın Elaina'yla birlikte onları yalnız bırakmıştı.

"Evet, işte buradayız..." Frankie yankılandı ama hiçbir şey yapmak için harekete geçmedi. Bu çok tuhaf ve garip görünüyordu. *Tanrım*, bunu nasıl başaracaklardı *ki*?

"Bunu nasıl yapacağıma dair hiçbir fikrim yok," dedi Kerov kesin bir ifadeyle.

"Ben de öyle," diye itiraf etti Frankie. "Um, bu gerçekten garip. Mesela, garip *ötesi*."

İçini çekti. "Yine de bir girişimde bulunmalıyız. Bildiğim kadarıyla ikimiz de şu anda olduğu gibi kalıcı olarak sıkışıp kalmak istemiyoruz."

"Doğru..." Frankie dudağını ısırdı. "Belki de... belki de yatak odasına geçmeliyiz?"

Başını salladı, alnı çatlamıştı. "Uyku odası en uygun yer gibi görünüyor."

"Ve... belki ışıkları kapatırsak?" Frankie sordu, ilham gelmişti. "Yani, birbirimizi bu kadar net göremezsek bunu yapmanın daha kolay olacağını düşünüyorum."

Kerov, "İyi bir noktaya değindin, Samimiyet Öpücüğü'nü başka bir erkeğe vermek istemiyorum, o erkek ben olsam bile," diye homurdandı.

Frankie umutla, "Belki de buna kalmayacak," dedi.

"Nasıl yani?" diye sordu, içinde kocaman bir yatak bulunan yatak odasına girdiklerinde ve ışıkları kısmak için seslendiğinde. "Rahibi duydunuz, tek umudumuz bu."

Frankie, "Biliyorum ama birbirimize zevk vermeye başladığımızda kendi bedenlerimize geri dönebileceğimizi de söyledi," diye belirtti. "Yani belki de kendi bedenlerimize geri dönmeden önce o kadar uzağa gitmemize gerek kalmayacak."

"Hangi bedeni işgal ediyor olursak olalım, yine de birbirimizi eşiğe getirmek zorundayız" dedi.

"Doğru..." Frankie dudağını ısırды. "Bak, her seferinde bir adım atalım, tamam mı? Sadece... sadece sarılmakla başlayalım. Senin için sorun olur mu?"

"Sanırım öyle," diye homurdandı ama ona yaklaşmak için hiçbir hareket yapmadı.

Frankie iç çekti. Gerçekten de liderliği ona mı bırakacaktı? Görünüşe göre öyle. Öne doğru bir adım atarak ona uzandı ve onu sıkı bir kucaklamanın içine çekti.

Kucaklaşmada daha büyük olan olmak, kollarını ona dolamak ve çok daha küçük bedeni kendi bedenine sarmak gerçekten garip hissettirdi. Frankie bir an için neredeyse yeğenlerinden birine sarılıyormuş gibi hissetti. Vücutları arasındaki boyut farkı bu kadar büyüktü. Ama elbette Kerov'la aralarındaki beceriksizliği aşmaları ve sarılmaktan çok daha fazlasını yapmaları gerekecekti; sadece Kerov'un biraz gevşemesini diliyordu.

"Hey, ol," diye mırıldandı, onu kendine yakın tutarak. " girmeye çalış, tamam mı?"

Adamın rahatlamak için neredeyse gözle görülür bir çaba sarf ettiğini hissetti ve sonra içini çekerek kollarını beline doladı.

"," diye mırıldandı. "Deniyorum."

"Ben de öyle," diye güvence verdi Frankie. "Hadi, sadece gözlerini kapat ve rahatla."

Sonra kendi tavsiyesine uydu ve göz kapaklarının kapanmasına izin vererek ona sarılma ve tutulma hissine odaklandı.

İlk fark ettiği Şey o kadar da kötü olmadığı oldu. Vücudu Kerov'un geniş göğsüne karşı sıcak, küçük ve yumuşaktı. Tuhaf olsa da güzel bir histi. İçinden bir korumacılık dalgasının geçtiğini ve ardından sıcak bir zevk duygusunun geldiğini hissetti. Vücutları birbirine çok iyi uyuyordu.

-Şu anda yanlış olanları işgal ediyor olsalar bile.

Hiç düşünmeden, ağzının onunkine doğru kaymasına izin verdi ve dudaklarını bir öpücükle yakaladı. Kerov önce irkildi ama bir süre sonra o da Kerov'u öpmeye başladı.

Daha  nce Frankie kötü  p Őt đ n   ğreneceğinden korkmuştu. Ama garip bir Şekilde, hangi bedende olduğunu tamamen unutmuştu.  p Őmenin verdiği zevk - nihayet günlerdir aynı hayatı paylaştığı adamla yüz yüze gelmek - diğer her Şeyi unutturdu. Midesinin çukurunda sıcak, lezzetli bir his büyümeye başladı - öpücük devam ettikçe gittikçe artan, neredeyse elektriksel bir g   uğultusu, ta ki aniden...

Frankie artık Kerov'u öpmek için eğilmediğini fark etti. Bunun yerine yukarı bakıyor, neredeyse parmak uçlarında uzanarak kollarını Kerov'un boynuna doluyor ve ağızları birbirine yapıŐıyordu.

"Oh!" diye haykırdı öpücüğü keserek. "Bak, biz Değiştik! Kendi bedenlerimize geri döndük!"

"Biz de öyle yaptık," diye gürledi Kerov. Geniş göğsünden gelen derin sesi kulağa doğru geliyordu ve Frankie, Kerov onu kendine doğru tutarken kollarındaki muazzam gücü hissedebiliyordu.

Frankie Şaşkınlıkla ellerini onun göğsünde ve omuzlarında gezdirdi. Bu vücuda daha önce de *girmişti* ama Şu anki bakış açısından onu çok daha iyi takdir . *Tanrım*, adam *kocaman* ve çok kashıydı! Adam da güzel kokuyordu - daha önce fark etmediği bir Şey. Sıcak bir kokusu vardı,

Duyularını karıncalandıran ve onu ona yaklaşmaya teşvik ediyor gibi görünen baharatlı bir koku.

Kerov onu da içine çekiyor gibiydi, soluk gri gözleri vücudunun üzerinde geziniyordu. Frankie onun idealindeki kadına hiç benzemediğini bilmesine rağmen gördüklerinden hoşlandığını umuyordu. İri eli saçlarını hafifçe okşadı ve sonra omzunu okşayarak Frankie'nin ürpermesine neden oldu.

"Tanrım, çok güzelsin," diye mırıldandı kısık sesle. "Uzun zamandır sana kendi ellerimle dokunmak istiyordum..."

"Sen...sen mi?" Frankie biraz soluk soluğa sordu. Tarsuslu ideal kadın olsun ya da olmasın, aralarındaki sıcaklığı kesinlikle hissediyordu.

Sonra, endişe verici bir şekilde, görüşü dalgalanmaya başladı. Bir an için yine Kerov'un gözlerinden kendi yüzüne bakıyordu.

"Olamaz!" diye soludu, onu (kendini?) daha yakına çekerek. "Çabuk, kaybediyoruz! Beni tekrar öp!"

İkinci kez sormasına gerek yoktu. Kerov onu kendine çekti ve dudakları buluştuğunda kendini bir kez daha Kerov'un büyük, kaslı kollarında buldu.

Mmm...güzel. Adamın geniş göğsüne sokuldu ve kendini öpücüğe bıraktı. Adamın ağzı sanki onunkine oturmak için yaratılmış gibiydi. Kerov da aynı şekilde hissediyor gibiydi çünkü dilinin ucunun dudaklarının kenarına hafifçe dokunduğunu hissetti.

Frankie usulca inleyerek onu içeri buyur etti. *Aynı şekilde ben de onu bir iki dakika içinde aşağıda karşılayacağım,* diye düşündü. Suçluluk duygusu içeri sızmaya çalıştı ama onu kararlılıkla bir kenara itti. Ne de olsa bunu Kerov'la birlikte istedikleri için yapmıyordu - yapmak *zorundaydılar* - içinde bulundukları tuhaf durumu düzeltmenin tek yolu buydu. Frankie yardım edemeyeceği bir şey için kendini kötü hissetmemeye kararlıydı.

"Tanrım, kollarımda kendini çok iyi hissediyorsun," diye mırıldandı, öpüşmeye bir an ara verdi. "Seni daha fazla hissetmek istiyorum."

Frankie fısıltıyla, "Ben de senin bana karşı daha çok olmanı istiyorum," dedi. "Yani, vücudunu benimkine karşı daha fazla hissetmek istiyorum - benimkini seninkine karşı *değil*. Oh... ne demek istediğimi anlıyorsun."

"İstiyorum," diye nefes aldı ve bol pijama üstünü başının üzerinden çekerek göğüslerini ortaya çıkardı.

Frankie bir an için utandı ama sonra adamın büyük, sıcak elleri onu sardı, hassas tümseklerini yoğurdu ve onu inletti.

"Göğüslerin çok güzel," diye mırıldandı gözlerinin içine bakarak. "Onların tadına bakabilir miyim -yani meme uçlarınızın?"

"Tabii... sanırım öyle." Frankie hâlâ biraz utanıyordu ama o da ateşlenmişti - sadece öpüşmek ve dokunmak bile onu düşündüğünden çok daha fazla ateşlendirmişti. Kerov'la birbirlerine uyum sağlamak için yaratılmış gibiydiler; aralarındaki elektrik kıvılcımı her dokunuşta, her okşamada daha da artıyordu.

Eğilerek kızın hassas tepe noktalarından birini sıcak ve ıslak ağzına aldı, Frankie nefesini tutup saçlarını çekene kadar meme ucunu diliyle yaladı. *Madre de Dios*, bu iyi hissettirdi! İyiden de öteydi; ağzının meme ucundaki her derin çekişinde, kalçalarının arasında karşılık veren bir çekiş hissettiğine yemin edebilirdi. Amcığını ıslak, şişmiş ve sıcak hissettiren artan bir zevk. Ve sonra diğer göğsüne geçti ve işlemi tekrarlayarak onu tekrar inletti.

"Kerov!" diye soluk soluğa bağırdı adam meme uçlarını açlıkla emmeye ve yalamaya devam ederken. "*Dios*, beni *delirtiyorsun*."

"Üzgünüm..." Nefes nefese geri çekildi, gözbebekleri şehvetle büyümüştü. "Bağışlayın beni, ben sadece... Daha önce hiç bir kadının göğüslerini tatmama izin verilmemişti. Bu

Tarsia'da Devletin zorunlu kıldığı cinsel ilişki dışında her türlü cinsel temas yasaktır."

Doğru, Frankie hatırladı. Bunu daha önce hiç yapmamıştı, hevesli olmasına şaşmamalı!

O da kendini istekli buldu. Ellerini onun çıplak göğsünün geniş düzlemlerine sürmek isteyerek gömleğini çekiştirmeye başladı.

Kerov buna boyun eğdi, gömleğini çıkardı ve kadının önünde çıplak göğüsle durdu.

"Mmm..." Frankie takdirle onun tenini okşadı. Tanrım, ellerinin altında kendini iyi hissediyordu. O kadar büyük, sıcak ve sertti ki... Adamın iri, yontulmuş vücudunu seviyordu; verdiği hissi, kendisinininkine uyma şeklini. Onun tenini kendi tenine daha çok değdirmek istiyordu... daha çok temas... daha çok şey. Şakacı bir şekilde onun meme uçlarından birini ısırды, küçük, yassı bakır diski, adam alçak sesle, sert bir inilti çıkarana kadar dilledi.

"Tanrım, Frankie, ağzın..."

"Buna alış," diye mırıldandı. "Çünkü bundan çok daha fazlasını yalıyor olacağım..." diye tekrar mırıldandı. "İşimiz bitmeden önce."

Bu kadar küstahça konuşacak cesareti nereden bulduğunu bilmiyordu ama her nasılsa kendi bedenine geri dönmüş ve Kerov'un iri, erkeksi formuna serbestçe erişebiliyor olmak onu ortaya çıkarmış gibiydi.

Bahse girerim daha önce hiç oral seks yapmamıştır, diye düşündü. Kendi gezegeninde işleri yürüten korkunç insanların buna izin vermesine imkân yok. Aklını başından alacağım!

Dizlerinin üzerine çökerek adamın giydiği dar siyah üniforma pantolonunu çözmeye başladı. Onun bedeninde olduğu ve bunları kendisi taktığı için, bunları açmakta kesinlikle sorun yaşamadı. Önce

Kerov tek bir itiraz sözcüğü bile söyleyemeden, kadın onları geriye doğru sıyırdı ve devasa şaftı serbest kaldı.

"Frankie-" diye itiraz etti gergin bir sesle, kadın uzun, sıcak, sert aleti eline aldığında. "Yapmamalısın... yapmak zorunda değilsin..."

"Evet biliyorum," diye hatırlattı ona. "Ve ayrıca, *istiyorum*."

Şaşkınlıkla bunun doğru olduğunu fark etti. Bu hareket Carlos'la birlikteyken hiç hoşuna gitmemişti, çünkü Carlos bunu bekliyordu ve bunu karılık görevi olarak görüyordu. Ama şimdi Frankie bunu kendi özgür iradesiyle yapıyor ve bu eylemi sadece seksi değil, aynı zamanda güçlendirici buluyordu.

Kerov'u yatağın kenarına doğru itti, Kerov dirseklerinin üzerinde geriye doğru yaslanırken kalçalarını açtı. Kerov daha itiraz edemeden Frankie onun uzun bacaklarının arasına girdi ve zonklayan sikini elleriyle kavradı.

Teni çiçek yaprakları gibi sıcak ve yumuşaktı ve sıcak, baharatlı kokusu burada daha güçlüydü, şehvetten başının dönmesine neden oluyordu. *Tanrım*, bu onu gerçekten tahrik ediyordu!

Öne doğru eğilen Frankie, bölgesini işaretleyen bir kedi gibi yanağını onun gövdesine sürttü. Adamın keskin nefes alışını duydu ve başını kaldırıp baktığında gözlerinin şaşkınlık ve belirsizlikle açıldığını gördü. Evet, bu *kesinlikle* onun ilk oral seksiydi.

Kendini aynı anda hem yaramaz hem de seksi hissedenden Frankie yanağını adama sürtmeyi bıraktı ve onun yerine dudaklarını kullandı. Şaftının uzun, sert boyunu nazık, yavaş, kasıtlı öpücüklerle aşağı yukarı okşuyor ve gözlerini sürekli onun yüzünden ayırmıyordu.

Kerov olanlara inanamıyormuş gibi görünüyordu; sanki bunun her an sona erebilecek bir rüya olduğunu düşünüyordu. Ancak Frankie devam etmeye kararlıydı.

Gözlerini onunkilere kilitleyerek, tam sikinin kabaran tepesine sıcak, ıslak bir öpücük kondurdu. Sonra dilini çıkarıp etrafında döndürdü, yarıktaki tuzlu prekum damlasını yalayarak uzaklaştırdı ve onu gerçekten çıldırtacak bir gösteri yaptı.

"Frankie... *Tanrılar!*" diye inledi. Gözleri kızın yüzüne, öpüşüne ve aletini yalayışına sabitlenmişti. Güçlü yüz hatlarında zevkle karışık bir güvensizlik ifadesi vardı ve eli yanağını okşamak için geçici olarak yukarı kalktı.

"Hoşuna gitti mi bebeğim?" diye mırıldandı, nasıl bu kadar yaramazca davranmaya cesaret edebildiğini merak ediyordu. Belki de içinde yaşadığı için bedenini zaten yakından tanıdığı içindi? Ya da belki de güç artık onda olduğu ve bundan hoşlandığını fark ettiği içindi. Her ne sebeple olursa olsun, Frankie kendini daha önce hiç yapmadığı gibi davranırken buldu. "Seni orandan öpmem hoşuna gidiyor mu?" diye mırıldanarak onun sikinin başını tekrar öptü. "Seni *tattığımda?*"

"Biliyorsun," diye mırıldandı Kerov kısık bir sesle, dilini tekrar onun geniş başının etrafında döndürürken. Kalın şaftı Kerov'un ellerinde zonkluyordu ve Frankie onu uçurumun kenarına göndermek için çok daha fazla çaba sarf etmesi gerekmeyeceği fikrine kapıldı.

Ama görünüşe göre Kerov henüz gelmeye hazır değildi.

Frankie'yi kollarından tuttu ve kalçalarının arasında durana kadar kaldırdı. O zaman bile, adam hâlâ yatağın kenarında otururken ve kadın ayakta dururken, adam çok uzun olduğu için neredeyse göz göze geliyorlardı.

"Ne?" Frankie suratını astı. "Neden beni durdurdun?"

"Çünkü daha fazlasını istiyorum... Ben de senin tadına bakmak istiyorum." Soluk gri gözleri kıza dikildi ve birden iri elleri kızın kıcını avuçlamak için aşağıya indi. "Ben de sana dokunmak istiyorum. *İşte,*" diye gürledi, onun gözlerinin içine bakarak.

"Ne?" Frankie ilk kez aniden şaşkınlığa kapıldığını hissetti. "Bunu neden isteyesin ki? Kendi gezegenindeki kızların hiçbirisi benim gibi değil - eski sevgilin Xirnah'nın bir kızı bile *yoktu*."

"Neden ona dokunmayı bu kadar çok istediğimi sanıyorsun? *Sana dokunmayı?*" diye sordu kısık sesle. Frankie cevap veremeden, adamın iri elleri onun bol pijamalarının içine girmişti. Frankie dudağını ısırды ve onun büyük, sıcak avuçlarının çıplak kıkına temas ettiğini hissettiğinde sıçramamaya çalıştı.

"Kerov," diye huzursuzca itiraz etti ama kaçmaya çalışmadı.

"Mmmm..." Sesi alçak, aç bir hırıltıydı, dolgun memelerini ovuyor ve yoğuruyordu. "Tanrılar, çok dolu, çok tatlı ve olgun..." Onu kavradı, ellerini doldurdu ve Frankie'nin şaşırmış bir gıcırta çıkarmasına neden olarak onu genişçe açtı. Onu bu şekilde ayırdığında, kedi dudaklarının ayrıldığını hissedebiliyordu, şimdi arzuyla ıslanan iç kıvrımlarını ortaya çıkarmak için açılıyordu.

"Kerov..." diye fısıldadı, onun durmasını mı yoksa devam etmesini mi istediğinden emin değildi. "Ben... Ben anlamıyorum."

"Ben de bilmiyorum," diye itiraf etti kısık sesle. "Tek bildiğim seni istediğim... senin beni tattığın gibi ben de seni tatmak istiyorum."

"Ama bitirmeme izin vermedin," diye itiraz etti Frankie nefes nefese. "Sen, ah, gelmedin."

"Önce senin gelmeni tercih ederim," diye homurdandı usulca. Gözleri şehvetle parlayan kızın yüzüne bakarken sesi kısıldı. "Frankie, lütfen, bunu ne kadar uzun zamandır hayal ettiğimi . Kendi dünyamda yasak olduğunu biliyorum ama kendime engel olamıyorum, seni tatmayı o kadar çok istiyorum ki."

Bu doğru, Frankie hatırladı. Sadece hiç oral seks yapmamış değil, daha önce hiç bir kızın altına da yatmamıştı. Bu onun için bir ilk.

Aslında bu onun için de bir ilkti. Carlos bunu denemeye asla razı olmamıştı, bir kez bile. Ve eski sevgilisinden beri Frankie'nin ciddi bir

ilişkiler ya da aslında herhangi bir cinsel ilişki. Ama eğer Kerov cesur , o zaman kendisi de olabilir, dedi kendi kendine.

"Pekâlâ," diye fısıldadı, kendini utangaç hissetmemeye çalışarak. "Sen... eğer gerçekten istiyorsan beni tadabilirsin."

"Tanrım, bunu ne kadar çok istediğimi bilemezsin," diye usulca yemin etti.

Pijama altlarını ve külotunu sıyrarak, pozisyonlarını sorunsuzca değiştirdi. Frankie daha ne olduğunu anlamadan kendini yatağın kenarında, elleri ve dizleri üzerinde, kıcı havada buldu.

"Hey," diye nefes nefese omzunun üzerinden baktı. "Beni tatmak istediğini sanıyordum, bilirsin işte... beni tatmak."

"İstiyorum... Yüzüme boşalana kadar o tatlı amını yalamak istiyorum," diye homurdandı. "Ama sana dokunabilmek için arkadan da tadına bakmak istiyorum." Sanki ne demek istediğini anlatmak istercesine, ellerini bir kez daha kızın kıcıyla doldurdu, huzursuzca yoğurdu, hem gül goncasını hem de amını göstermek için onu iyice açtı.

Frankie dudağını ısırды, kalbi küt küt atıyordu. Kendini hiç bu kadar korunmasız, bu kadar *açıkt*a hissetmemişti. Yine de Kerov'un ona bu şekilde dokunmasına izin vermenin, onu bu şekilde *tatmasına* izin vermenin ateşli bir yanı vardı.

"Pekâlâ," diye fısıldadı, bacaklarını onun için biraz daha açarak. "Eğer... eğer istediğin buysa."

"Tanrılar, evet," diye sertçe homurdandı. Arkasında diz çökerek ona yaklaştı ve Frankie onun sıcak nefesini açık amında ve kıcıda hissedince nefesi kesildi. *Tanrım*, bunu gerçekten yapıyor muydu? Onun kendisini bu şekilde tatmasına gerçekten izin verecek miydi?

Görünüşe göre öyle. Fikrini değiştiremeden Kerov'un sıcak, ıslak dilinin kıcının sağ küresi üzerinde gezindiğini hissetti.

"Hey!" nefes nefese kaldı, tekrar etrafına bakındı. "Ne yapıyorsun?"

"Seni tatmak," diye hırladı. "*Benim* tarzım." Diğer yanağını yaladı ve sonra sertçe ısırarak Frankie'nin inlemesine neden oldu. Cinsel üstünlük buraya kadarmış -Kerov şu anda kesinlikle kontrolü elinde tutuyordu. Ellerin ve dizlerinin üzerinde çıılçılak dururken ve onun iri, sert vücudunun kendisini sardığını hissederken, kendini hiç bu kadar hükmedilmiş hissetmediğini düşündü... ya da bu kadar ateşli.

"Tanrım, çok sulu ve olgunsun," diye gürledi. "Tatlı amının ve götünün her santimini yalamak için seni ikiye bölmem gerek."

Hiçbir uyarıda bulunmadan Frankie'yi aniden karnının üzerine bastırdı ve ardından sol dizini neredeyse sol dirseğine kadar itti. Bunun sonucunda amcığı tamamen açılarak Frankie'nin kendisini inanılmaz derecede açıkta hissetmesine neden oldu.

"Kerov..." diye başladı ama daha fazlasını söyleyemeden, adam kemerini çıkarıp sol koluna ve bacağına doladı, sonra da sıkıca onu yerine kilitledi.

"Kerov," diye tekrar itiraz etti, kalbi küt küt atıyordu. "Bilmiyorum... bu konuda ne hissettiğimi bilmiyorum."

"Seni yerinde tutmalıyım... açık tutmalıyım," diye homurdandı.

Kadın cevap vermeye başladı ama Kerov çoktan yüzünü kadının kalçalarının arasına gömmüş, açık kıvrımlarını aklıkla yalamaya başlamıştı. Kalın siyah deri kemeri Frankie'nin dizine ve dirseğine dolanmış, onu aşağıda tutarak açık kalmasını sağlıyordu. Frankie bu bağa karşı işe yaramaz bir şekilde mücadele etti ama çok geçmeden kurtulmak için yapabileceği hiçbir şey olmadığını fark etti. Onun için açık olmaya çalışmaktan ve istediği kadar amını yalamasına, emmesine ve tatmasına izin vermekten başka yapabileceği bir şey yoktu.

Dios! Kalbi göğsünde gümbür gümbür atıyor ve nefesi daralıyordu. Artık ona her şeyi yapabilirdi, istediği her şeyi ve onu durduramazdı! Daha önce hiç bu kadar çaresiz hissetmemişti, bu kadar korkmuş ve

küçük ve belirsizdi. Ama aynı zamanda, vücudu hâlâ onunkine tepki veriyordu - eğer bir şey varsa, amcığı daha da ıslak hissediyordu, onun şaşırtıcı baskınlık gösterisiyle teşvik edildi.

"Tanrım, amın çok tatlı - öyle olacağını biliyordum," diye homurdandığını duydu. Ve sonra dili klitorisini kırbaçlıyor, küçük zevk düğmesini bulmak için kaygan iç kıvrımlarının derinliklerine kayıyor ve inleyene ve ona karşı geri dönene kadar acımasızca işkence ediyordu, nefes almakta zorlanıyordu, çok iyi hissettiriyordu.

"Kerov!" diye nefesini tuttu adam onu açlıkla yalayıp yutarken, diğer eli de huzursuzca kığını yoğuruyordu. "*Dios!* Sakin ol... sakin ol!"

Ama sanki onu duymamış gibiydi.

"Ne kadar tatlı bir yarık," diye mırıldandı, daha da sert yalayarak. Sonra dilinin içine kaydığını hissetti, sanki balının her son damlasını yakalamaya hevesliymiş gibi kedi kanalının derinliklerine kaydı.

Frankie onun aç saldırısı altında inledi ve kıvrandı. Tanrım, bu hareketin hayalini kurduğu onca zaman boyunca, böyle olacağını hiç düşünmemişti. Bu kadar kontrol dışı... bu kadar ilkel... bu kadar *vahşi*. Bir erkeğin onu nazikçe yatağa yatırıp bacaklarını ayıracağını, amını nazikçe ve şefkatle öpeceğini düşünmüştü. Ama hiçbir şey onu bu gerçeğe hazırlayamazdı -Kerov'un onu bastırmak ve olabildiğince derinden tatmak için duyduğu amansız ihtiyaca.

Sıcak dili her yerde gibiydi; bir an kanalını doldurmak için içine giriyor, sonra klitorisinin üzerinde geziniyor, çığlık atacağını düşünene kadar hassas küçük düğmesiyle alay ediyordu. Frankie, içinde yükselen zevki hissettikçe, onu tutan ellere ve kemere karşı çaresizce kıvrandı. Devasa Kindred onu diliyle arkadan kavrarken yatağa yayıldığına, çıplak olduğuna ve yatağa sabitlendiğine inanamıyordu. Yaklaşıyordu... çok *yaklaşmıştı*.

Ve sonra oyunu tekrar değiştirdi. Dilinin yerini parmakları aldı, uçları hafifçe zonklayan klitorisinin etrafında dönüyor, onu acımasızca kenara daha da yaklaştırıyordu. Tam devrildiğini, derin bir zevk okyanusuna doğru kaydığını hissettiğinde, adamın dilini tekrar hissetti - bu kez sıkıca büzülmüş gl goncasını yokluyordu.

"Kerov!" diye soluk soluğa bağırarak ayağa fırladı - en azından yapabildiği kadarıyla. Sol dirseği ve bacağıının etrafındaki kemeriyle onu hâlâ açık tutuyordu ve kaçmak için çaresizdi - dilini onun sıkı nether açıklığına daha derin ve daha derin bastırırken bacaklarını bile kapatmakta aresizdi.

Kerov onu keşfetmeye devam ederken tek cevabı a bir hırıltı oldu. Frankie inledi ve onun altında kıvrandı, yasak eylemden utanç verici bir şekilde tahrik oldu. Amını tatmasına izin vermek bir şeydi ama bu... daha önce bir erkeğin kendisine *bunu* yapmasına izin vermeyi hiç düşünmemişti bile. Onun *Oradaki* dil bir şekilde yanlış görünüyordu.

Dur... onu durdurmalıyım! Bunu yapmamalı... Bunu yapmasını istememeliyim!

Yine de bunun inanılmaz derecede erotik olduğunu inkâr edemezdi. Parmaklarıyla klitorisinin etrafında dönerken diliyle kıına girdiğini hissetmek, bu şekilde ulaşmak istediğinden emin olmasa da onu her zamankinden daha hızlı orgazma itiyordu. Yine de kendine engel olamıyordu - tam sınırdaydı - boşalacaktı. Duramazdı... kendini tutamazdı.

"Kerov!" diye feryat etti adam daha da derine bastırıp şişmiş klitorisini okşarken içine girerken. "*Madre de Dios... Kerov! Sen... oraya gitmemelisin! Lütfen, bunu yapmanı istemiyorum! Sen... yapmamalısın!*"

Kerov bir an için geri çekildi ve dilini geri çekti. Frankie rahatlayarak nefes aldı, bunun o olduğundan emindi - Kerov onun yalvarışlarını duymuştu ve

Şimdi duracaktı, onu bırakacaktı. Ama onu tutan kemeri bırakmadı ya da bacaklarını kapatmasına izin vermedi. Onun yerine, sıcak nefesini kıkırda hissetti ve sonra yanağını sertçe ısırıldı, korku ve beklenti içinde sıçramasına ve inlemesine neden oldu.

"Seni boşaltacağım," diye hırladı aklıkla. "Yüzümün her yerine öyle sert boşal ki, *shalla*."

Frankie kararsızca titredi. "Kerov, *lütfe*..." diye başladı. Sonra iki uzun, kalın parmak amının içine kayd. Aynı anda, dili gül goncasının derinliklerine daldı ve onu tamamen şişledi.

Hem parmakları hem de dili tarafından içine girilme hissi onun için çok fazlaydı. Kendini tutmaya çalıştığı orgazm baş döndürücü dalgalar halinde onu sardı ve iç amcığının adamın istilacı parmakları etrafında sıkıca kenetlenmesine neden oldu. Ayak parmakları kıvrıldı, sırtı kavislendi ve Frankie gerçekten de yıldızları gördü, hayatında hiç olmadığı kadar sert boşalmıştı.

"Kerov..." Adam onu becerirken, parmakları ve diliyle sertçe iterken, onu inletirken, istese de istemese de onun için boşalmasını sağlarken neredeyse adını haykırıyordu. "*Dios... oh, Dios...*"

Zevkin ne kadar sürdüğünü bilmiyordu, sadece bir daha ayağa kalkıp kalkamayacağını bilemeyene kadar devam ediyormuş gibi görünüyordu. Kerov her şey boyunca onunla kaldı, çılgın hareketlerine rağmen sabit durdu. Sonra, yoğun orgazm nihayet dağılmaya başladığında, onu tekrar yalamaya ve emmeye başladı.

Frankie zevk ve korkunun karışımıyla feryat etti. *Tanrım*, bunu ona *tekrar mı yapacaktı*? Daha fazla dayanabilir miydi, bilmiyordu; bu çok fazlaydı, çok yoğundu.

Ancak zihni bir tur daha zevk alıp alamayacağını bilmese de, vücudunun başka fikirleri var gibi görünüyordu. Tekrar ve tekrar Kerov

onu sınıra getirdi ve titreyip inleyene kadar, orada yatıp almaktan başka bir şey yapamayacak kadar güçsüz olana kadar onu itti. Tüm vücudu dev bir zevk zonklaması gibiydi ve istemese de, amı ve gül goncası ona tekrar tekrar açıldı, Frankie'nin kendisi vermek istemese de ona tam olarak istediğini verdi.

Korkutucu, utanç verici zevk, Frankie zamanın nasıl geçtiğini anlamayana kadar sonsuza dek devam etti. Sanki her zaman büyük Kindred'in yanındaymış, her zaman kemeri koluna ve bacağına acımasızca sarılmış ve onu yerinde tutarken yatağa sabitlenmiş gibi görünüyordu. Görünüşe göre her zaman onun altında açık ve çaresizdi, vücudunun görünürde bir sonu olmadan tekrar tekrar yağmalanmasını bekliyordu.

Tam bayılacağını düşündüğü anda adam nefes nefese geri çekildi. "Tanrılar, *shalla*," diye hırladı kısık sesle. "Kıçın ve amin o kadar Tatlı... sana doyamadım. Bütün gece seninle ziyafet ."

İçinden bir dehşet kıvılcımı geçti. *Tanrım*, daha fazla dayanamazdı! Zevk nihayet azalmaya başladığına ve sonunda nefesini tutmasına izin verdiğine göre olmazdı.

"Artık yok, lütfen..." diye fısıldadı. "Kemer... çok sıkı."

Kerov sessizce kemeri çıkardı ve sonunda kalçalarını kapatabildi ama bunu yapacak gücü kendinde bulamadı. Tek yapabildiği yatakta öylece uzanmaktı, kendini tamamen tükenmiş hissediyordu. Bacakları zayıf ve titriyordu ve nefesi hâlâ sanki beş dakikalık bir mil koşmuş gibi kısa soluklarla geliyordu. Hayatının şüphesiz en korkutucu ve yoğun cinsel deneyiminden kurtulmaya çalışırken gözleri kapalıydı.

"*Dios,*" diye fısıldadı usulca ve yüzünün kenarından aşağıya doğru sıcak ve ıslak bir şeyin yuvarlandığını hissetti. Titreyen bir elini yanağına götürdüğünde ağladığını fark etti. "*Dios... Madre de Dios...*"

"Frankie?" Kerov'un sesi endişeli geliyordu. "Frankie, iyi misin? Kendimi biraz kaptırdığımı biliyorum. Seni... incittim mi?"

"Ben... Bilmiyorum. *Sanmıyorum.*" Yuvarlanmaya çalıştı ama yapamadığını fark etti; adamın kemeriyle sıkıca bağladığı kolu ve bacağı uyuşmuş ve karıncalanmış gibiydi ve kendilerinden istediği şeyi yapmak istemiyor gibiydi.

"Özür dilerim... çok özür dilerim." Kemerin kızın pürüzsüz teninde bıraktığı kırmızı izleri ovalarken derin sesinde pişmanlık vardı. "Bunu neden yaptığımı bilmiyorum."

"Beni *korkuttun,*" diye fısıldadı Frankie ve gözlerine yeni yaşlar geldiğini hissetti, sıcak ve yakıcı. Göğsü bir duygu kazanı gibiydi - karşılaşma sona erdiği için rahatlama, onu bu şekilde boşalttığı için utanç, bundan sonra ne olabileceğine dair belirsizlik...

Onu zorladığı aşırı fiziksel boşalmadan sonra, kafa karıştırıcı duygular onu boğdu ve Frankie onlarla savaşmak için çaresiz hissetti. Çaresizce avuçlarının içine hıçkırdı, yüzünü sakladı, ağladığını görmesini istemedi.

"Frankie, çok üzgünüm," dedi tekrar, bu sefer sesi acıyla çıkıyordu. "Ben... Bana ne oldu bilmiyorum. Şehvet sanırım." Geçici olarak bir elini onun omzuna koydu ama Frankie sarsılarak uzaklaştı.

"Dokunma bana."

"Özür dilerim." Çabucak geri çekildi. "Sadece... sen şimdiye kadar birlikte olduğum diğer kadınlardan çok farklısın. O kadar yumuşak, gür ve kıvrımlı ki olgun, muhteşem poponla..."

Frankie gözyaşları arasında düzensiz bir kahkaha attı. "Tarsusluların kalçaları ve kıcı olan kadınlardan hoşlanmadığını ." Burnunu çekti ve gözlerini silip ona baktı. "Jorn bile bana Xirnah'ın ideal kadın olduğunu söyledi - *senin* ideal kadının olduğunu."

İçi boş bir kahkaha attı. "Neden benim idealim soğuk, kemikli ve soğuk bir kadın olsun ki? *Sen* her zaman arzuladığım türden bir kadınsın.

-Gür, kıvrımlı ve güzel, asla sahip olamayacağımı bildiğim türden." Adam ona tekrar uzandı ama Frankie içgüdüsel olarak kendini geri çekti.

"Yapma."

"Özür dilerim."

Gözlerindeki umutsuzluğa bakmak zordu, bu yüzden Frankie gözlerini kaçırdı. Hâlâ titrek, ham ve savunmasız hissediyordu. Bir erkeğin kendisini tatmasına izin verdiği ilk deneyimi hiç de hayal ettiği gibi gitmemişti. Dalgınca kolundaki kemer izini ovuşturdu ve dudağını ısırdı.

"Seni kaybettim, değil mi? Seninle birlikte olma şansımı kaybettim." Kerov bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Tanrıça, ben tam bir aptalım... tam bir budala."

Frankie çenesini kaldırdı ve ona ters ters baktı. Çaresiz korku ve savunmasızlık duyguları yerini öfkeye bırakıyordu.

"Beni bağlamak istediğini *söylemeliydin*. Bana söylemeliydin... beni *orada* tatmak istediğini." Başını sallayarak kendine baktı, kalçaları birbirine sıkıca kenetlenmişti. Amcığında ve adamın acımasızca içine girdiği gül goncasında hâlâ karıncalanma hissediyordu. "Amımı öpebileceğin ama diğerini öpemeyeceğin konusunda anlaşmıştık. Önce *sormadın* bile ve sonra sana yalvardığımda bile durmadın! Bu hiç iyi *değil*, seni koca *pendejo*!"

Kerov kendini savunmaya ya da iddialarını çürütmeye çalışmadı.

"Savunmam yok," dedi alçak bir sesle. "Yıllardır içimde bastırdığım arzulara yenik düştüm ve senin rahatını düşünmedim. Sadece boşalmanı sağlamayı düşündüm - zevk seni boğarken tatlı amının ve kışının etrafımda kenetlendiğini hissetmeyi."

Frankie kısaca, "Bunu sen yaptın," dedi. Hâlâ titrete ve kararsız hissetmesine rağmen duygularını daha fazla kontrol etmeye başlamıştı. Çenesini kaldırdı. "Yaptığından daha fazlası aslında. Ben hiç..." Birden aklına bir fikir geldi - aslında henüz *bitirmemişlerdi*! Rahibe birbirlerini orgazma ulaştırmaları gerektiğini söylemişti ama henüz sadece *kendisi* boşalmıştı. Kerov henüz Kutsal Koru'daki danışmanlarının dediği gibi "zevkin eşiğine" ulaşmamıştı.

Madre de Dios, gerçekten bunu tekrar yaşamak zorunda kalacak mıydı? Frankie bunu yapıp yapamayacağını bilmiyordu. Şu anda kendini titrete hissediyordu, savunmasızdı. Büyük Kindred'le hemen bir cinsel ilişkiye daha girebileceğini sanmıyordu. Artık ona tam olarak güvenmiyordu.

Yine de, alternatif neydi? Tekrar beden mi değiştireceklerdi ve asla ait oldukları yere geri dönemeyecekler miydi? Sonuna kadar gitmezse sonsuza kadar sıkışıp kalacaklar mıydı?

Bunu yapmak zorundayım, dedi kendi kendine, güç bulmaya çalışarak. *Bir şekilde üstesinden gelmek zorundayım*.

Boğazını temizleyerek iri Kindred'e baktı. Kerov gördüklerinden nefret ediyormuş gibi kaşlarını çatmış, kocaman ellerine bakıyordu. *Dios*, bu hiç de kolay olmayacaktı...

"Kerov?" dedi belli belirsiz.

"Evet?" Başını kaldırıp bakmadı.

"Bak..." Frankie bu konuyu nasıl açacağından tam olarak emin değildi. "Biliyorum... henüz işimizin bitmediğini biliyorum..."

"Sen neden ?" diye hırladı. "Tabii ki işimiz bitti. Sana davranışından sonra..."

"Hayır, hayır-" Frankie hemen araya girdi. "Yani, rahibenin bize söylediği şeyi yapmayı henüz bitirmedik. "O dedi ki..." Boğazını temizledi. "Birbirimizi uçurumun kenarına getirmemiz gerektiğini söyledim. Sen beni uçurumun kenarına getirdin ama ben asla-"

"Bu konuda endişelenmene gerek yok," dedi kısaca.

"Evet, istiyorum," diye itiraz etti Frankie. "Eğer ben senin bedeninde, sen de benimkinde sonsuza dek sıkışıp kalmak istemiyorsam. Yapmak zorundayız-"

"Boşaldım," dedi ve soluk gri gözlerinde yanan kendinden nefretle ona baktı. "Seni açmaya zorladığımda ve istediğimi aldığımda hiç gelmediğim kadar sert geldim... durmam için bana yalvardığında bile vermek istemediğin şeyi. Bu yüzden rahibenin emirlerini yerine getirme konusunda endişelenmene gerek yok, onlar yerine getirildi."

"Ben...sen mi yaptın?" Frankie ona inanmakta güçlük çekiyordu. Sadece onun tadına bakarak nasıl boşalabilirdi? Bu deneyim onun için bu kadar erotik mi olmuştu yoksa bunu sadece karşılaşmalarını sonlandırmak için mi söylüyordu? Bu riski göze alamazdı. "Sana inanmıyorum," dedi açıkça. "Göster bana."

"Kanıt mı istiyorsun?" Eğilmiş, dirseklerini dizlerine dayayarak yatağın kenarına oturmuştu. Şimdi doğruldu ve düz, kaslı karnını işaret etti. Frankie onun pürüzsüz, bronz tenine bulaşmış gümüşü beyaz tohumu görebiliyordu.

"Ben...sen..." Ne diyeceğini bilemedi.

"Gördün mü? Az önce senin isteğin dışında defalarca içine girdiğimde boşaldım." Derin sesi kendinden nefretle kısılmıştı.

"Ne?" Frankie başını salladı. "Ne diyorsun sen?"

"Kulağa ne söylüyormuşum gibi geliyor?" Sert bir kahkaha attı ve yataktan kalktı. "Seni bastırıp istediğimi almanın bana öyle bir zevk verdiğini söylüyorum ki boşaldım. Bu ne kadar iğrenç?"

Frankie, "Bakın, yaptığınız şeyin tam olarak *hastalıklı* olduğunu söylemedim," diye itiraz etti. "Sadece *korkutucu*. O..." diye boğazını temizledi. "Yani, ilk defa bir erkek bana oral seks yapıyordu. Sana Carlos'un asla yapmayacağını söylediğimi hatırlıyor musun?"

Başka bir alaycı, tırtıklı kahkaha attı. "Yani eski arkadaşın bile seninle birlikte olmaya benden daha layık! En azından seni asla sıkıştırmadı ve vermek istemediğin şeyi almadı."

"Kerov-"

"Yani." Hızlı, sarsak hareketlerle pantolonunu bağlamaya başladı. "Şimdi benim hakkımdaki -ve muhtemelen tüm türüm hakkındaki- düşünceniz doğru çıktı. Ben değersizim, bir canavarım."

"Ben bunları hiç söylemedim!" Frankie öfkeli bir şekilde itiraz etti, yeniden sinirlenmişti. "Yeterince söyledin, hepsi doğru," diye homurdandı, üniformasını çekiştirerek Gömlek.

"Nereye gidiyorsun?" Frankie talep etti.

"Ben gidiyorum. Buraya yapmak için geldiğimiz şeyi yaptık - birbirimizden kalıcı olarak ayrıldık. Benimle bir daha Geçiş yapma ya da beni bir daha görme konusunda endişelenmene gerek yok. Ben kendi dünyama döneceğim, sen de kendi dünyana dönebilirsin."

Frankie onun kaba ve öfkeli sözleri karşısında bir acı hissetti. Yani öylece çekip gitmek ve hiçbir şey olmamış gibi davranmak mı istiyordu? Yaşadıkları onca şeyden sonra kendi dünyalarına dönüp birbirlerini unutmalarını mı istiyordu?

"Peki," dediğini duydu. "Eğer... eğer istediğin ."

"Sanırım işlerin böyle olması gerektiği açık," diye karşılık verdi. "." Frankie titrek bacakları üzerinde ayağa kalktı ve eşyalarını toplamaya başladı.

Sünger Bob pijamalarını çekti, umutsuzca bir şeyler diledi giymek için daha ağırbaşlı. Ne yazık ki, sahip olduğu tek kıyafet bunlardı ve bu da odadan görkemli bir çıkış yapmasını zorlaştıracaktı.

Odadan çıkmasını zorlaştıran başka bir şey daha vardı: Kerov. Birbirlerinin *bedenlerinde*, birbirlerinin hayatlarını yaşayarak geçirdikleri zamanı hatırlamadan edemiyordu.

Cinsel karşılaşmaları düşündüğü gibi gitmemiştii - aslında tüm hayallerinin ve fantezilerinin tam tersi olmuştu. Nazik ve şefkatli olmak yerine, korkutucu ve inanılmaz derecede yoğundu ama bir anlamı vardı, lanet olsun! Öyle değil miydi? En azından Frankie için öyleydi. Kerov onu bir an bu kadar yoğun arzularken nasıl olur da bir sonraki an onunla hiçbir şey yapmak istemezdi?

Frankie kendine bile itiraf etmek istemese de bu durum canını çok acıtmıştı. Ama durumu değiştirmek için söyleyebileceği hiçbir şey yokmuş gibi görünüyordu.

Sonunda ikisi de giyinmiş ve karşı karşıya duruyorlardı. Frankie ne yapacağını şaşırmıştı; ne yapmalıydı? Söyleyecek bir şey kalmış mıydı? Yapılabilecek başka bir şey?

Kerov onun sorununu düzgün ve eksiksiz bir şekilde çözdü. Ona soğuk, sert bir selam verdi ve ayağa kalktığında delici gri gözleri soğuktu.

"Kerov-" söze başladı ama Kerov onun sözünü kesti.

"Elveda, Frankie. Şans bu hayatta ve gelecek hayatta sana yardım etsin."

"Doğru." Frankie gözyaşlarını tutmakta zorlandı ama çenesini kaldırıp ona ters ters baktı. "Senin de güzel bir hayatın var."

Başını eğdi ve bir eliyle "önden buyurun" işareti yaptı.

Göz kapaklarının arkasında toplandığını hissettiği sıcak damlacıkları engellemek için gözlerini şiddetle kırıştıran Frankie, onun sessiz davetini kabul ederek yatak odasından çıktı. Süitin oturma bölümüne ulaştığında da durmadı, yürümeye devam ederek kapıdan çıktı.

Başka ne yapabilirdi ki?

Bölüm Yirmi İki

"*Sonunda* uyandın mı? Güzel. Seni buraya neden getirdiğimi merak ettiğine şüphe yok."

Ona tıpatıp benzeyen erkek, manyakça sırtarak Sylvan'ın etrafında dolanıyordu.

"Ne-?" Dünyanın kenarları hâlâ bulanıktı ve Sylvan'ın kolları ve bacakları düzgün çalışmak istemiyordu. Aslında, *hiç* çalışmak istemiyorlardı. Elini yumruk yapmaya çalıştı ama parmakları kıpırdamadı bile. Garip kemirgen yaratık başparmağını ısırıldığından beri hissettiği o donuk, zonklayıcı acı bile kaybolmuştu ama yaralı parmağındaki bandajı hâlâ görebiliyordu. Tüm vücudu uyuşmuştu.

Bunun tek istisnası başını hareket ettirebilmesiydi ama çok az. Ve şakaklarının etrafında bir şey vardı; sıkı, sert ve soğuk bir şey. Bir tür metal halka mı? Ama neden?

"Şimdi uyanık mısın? Yeniden başlamak zorunda kalmak istemiyorum," dedi erkek, sesi sinirli geliyordu.

Sylvan ona ters ters baktı. "Yedi Cehennem'de kimsin sen ve neden bana benziyorsun? Ve bana ne yaptın? Neden hareket edemiyorum?"

"İşte bu daha iyi!" Ona tıpatıp benzeyen erkek gülümsedi, açıkça memnun olmuştu. "Şimdi, dediğim gibi, muhtemelen sizi buraya neden getirdiğimi merak ediyorsunuzdur. Cevabım, sevgili Komutan Sylvan, *böbürlenmek için*."

"Ne?" Sylvan kaşlarını çatı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Beni duydun, planımı gerçekten uygulamaya koymadan önce böbürlenmek istedim." İkizi olabilecek kadar ona benzeyen erkek sırtı, Sylvan'inkine tıpatıp benzeyen dişleri beyaz beyaz parlıyordu.

Dur bir dakika, ikizim olacak kadar bana benziyor! Sylvan midesinin çukurunda çok kötü bir his hissetmeye başladı. Son zamanlarda onu ikizler konusunda uyaran kimdi? Rone-Kate'in arkadaşı, o kişiydi. Sylvan'a Kate'in Bilen bir rüya gördüğünü söylemişti... Birden Wulven Kindred'in sözleri bir an kadar net bir şekilde aklına geldi.

"...onu kollarımda tutarken mırıldanmaya devam etti, 'Sylvan'a güvende olmadığını söyle... ikizine dikkat etmesini söyle. İki tehlkeli."

İkizi olmayan Sylvan, Kate'in yanılmış olabileceğini ya da sadece bir kabus gördüğünü düşünerek bu sözleri tamamen göz ardı etmişti. şimdi ise Kate'in uyarısını dikkate almayarak hayatının en büyük hatasını yapmış olabileceğini fark etmişti.

"Dediğim gibi," dedi ikizi ona sırtarak. "Sevgili Ana Geminiz ve içindeki her bir erkek, kadın ve ocuk için ne planladığımı söylediğimde yznzdeki ifadeyi görmek istedim."

"Kimsin sen?" Sylvan tekrar sordu. "Ve Yedi Cehennem'de nasıl oluyor da benim yüzümü takıyorsun?"

"Benim, eski dostun İki. Beni tanımadın mı?" Erkek güldü. "Ama sanırım tanımazsın, değil mi? Bu da senin o çok yakışıklı yüzünü giymemle ilgili diğerk soruna cevap oluyor. Kolay olmadı, biliyorsun. Scourge'ların ana gezegenindeki AllFather'ın *Souda*'sında uzun ve zorlu bir dönüşümü içeriyordu. Bence oldukça iyi sonuçlandı, sence de öyle değil mi?" Sylvan'ın kendisine hayran kalmasını sağlamak istercesine bir o yana bir bu yana döndü. "Elbette nce DNA'nızdan bir örnek almam gerekiyordu ama bunun için tüylü küçük evcil hayvanlarımdan birini gönderdim." Sylvan'ın bandajlı başparmağına baktı ve bir *tıslama* sesi çıkardı. "Hâlâ yaralı olduğunu görüyorum, bunun için çok zğnm! Isırıklarının iyileşmesi *aylar sürebilir*."

"Sen hastasın," diye hırladı Sylvan ona.

"Kimse buna itiraz etmiyor." İki sanki önemli değilmiş gibi elini salladı. "Ben de tamamen deliyim ama *iyi* anlamda." Güldü - Sylvan'ın kendi gülüşü ama korkunç bir şekilde çarpıtılmıştı. "Şimdi dinle, çünkü kendimi tekrar etmek niyetinde değilim. Tüm geminizi ele geçireceğim ve beni durdurmak için yapabileceğiniz hiçbir şey yok."

Bunu göreceğiz. Dikkatini yoğunlaştıran Sylvan, eşiyle olan bağına uzandı - her Kindred erkeğinin Sophia'ya yaptığı gibi dışısını kendisine bağladığında onunla kurduğu ruh bağı.

"*Sophia,*" diye gönderdi acilen. "*Ana Gemide iki kişi var! Konsey'e haber vermeli, kendini ve çocukları Dünya'ya ve güvenliğe geri götürmelisin!*"

Ama uyarısı boşa gitti, daha doğrusu sanki çelik bir duvara çarpıp geri sekmiş gibi hissetti. Ne kadar denerse denesin, Sylvan eşiyle iletişim kurmayı başaramadı. Yedi Cehennem'de neler oluyordu?

"Görüyorum ki sen ve eşin arasındaki iletişimi engellediğimi keşfetmişsin." İki eğildi ve Sylvan'ın şakaklarını çevreleyen metal banda dokundu. "Bu küçük cihaz zihinsel bir engelleyicidir - en çok kurbanınızın telepatik olarak yardım çağırmasını engellemek istediğinizde işe yarar. Ya da *gelecekteki* kurbanları uyarmasını. Ve bununla sevgili gelininizi ve büyüleyici çocuklarınızı kastediyorum elbette."

"Bırak beni," dedi Sylvan kısık sesle. "Eğer saçlarının bir teline bile dokunursan Tanrıça üzerine yemin ederim ki-"

"Evet, Tanrıça. Elbette, Tanrıça'yı çağıralım." İki küçümseyici bir hareket yaptı. "Eğer var olmayan bir ilahtan yardım istemeyi bitirdiyseniz, lütfen size planımı anlatmaya devam edebilir miyim? *Yıllardır* üzerinde çalışıyorum ve bunu birileriyle paylaşmak için *can* atıyorum!"

"Sen-"

"Güzel!" İki ellerini çırpı. "Şimdi, daha önce yaptığımız gibi dönüşümlerden bahsetmişken, işte Ana Gemi için planım-her biri içten dışa *doğru büyük ölçüde* değişecek. Hepsi *bunun* sayesinde."

Cebinden küçük, siyah deri bir çanta çıkardı ve çevirerek açtı. İçinde parlayan mavi sıvıyla dolu pırıl pırıl bir dizi test tüpü vardı.

Sylvan kendini kötü hissetti ama bunu belli etmemeye çalıştı. "bu zehir?" diye sertçe sordu.

"Zehir mi? Hayır! *Çoğu* insan için değil. Ancak Ana Gemi sakinlerinin yaklaşık yüzde on ila yirmisi bunu metabolize edemeyecek ve kesinlikle onları mümkün olan en acı verici şekilde öldürecektir. Yani sanırım *onlar* için zehir olacak," dedi İki düşünceli bir şekilde. "Ama diğer herkes için bu dönüşüm sıvısı, yaşam suyu! Ve aslında Ana Gemi'nin su kaynağı da *tam olarak* onu koyacağım yer."

"Tam olarak *nedir* bu?" Sylvan hem öfkesini hem de paniğini dizginlemeye çalışarak sesini yükseltti. Şu anda İki'nin saçmalıklarını dinlemekten ve piçten alabildiği kadar çok bilgi almaya çalışmaktan başka yapabileceği bir şey yoktu.

"Neden *benim?*" İki ona bakarak gülümsedi ama sonra Sylvan'ın yüzündeki anlayışsız ifadeyi açıkça görerek sabırsızca devam etti. "Bu sıvı, kendi kişiliğimle özel olarak formüle ettiğim bir virüsü enjekte edecek nanobotlar içeriyor. Bela'nın Baba Gemisi'nde kendimin bir kopyasını yaptım, görüyorsunuz - oldukça iri bir adam, onu Et Tanklarında yetiştirdim - ve etrafta böyle benzer düşüncelere sahip bir insan olmasını çok hoş buldum. Hatta *o kadar* hoşuma gitti ki kendimden koca bir *ordu* yapmaya karar verdim."

Sylvan her şeyi anlamaya çalışarak başını salladı.

"Ne... Ne demek istiyorsun? Ana Gemide sizin enfekte suyunuzu içen her erkek, kadın ve çocuk sonunda size mi benzeyecek?"

"Hayır, işin güzelliği de bu sevgili Komutanım. Dıştan bana benzemeyecekler, *içten* ben *olacaklar*. Benim kişiliğim onlara bir virüs gibi bulaşacak. Beyinleri benimkinin birebir kopyası olana kadar yavaş yavaş zihinlerini ele geçirecek. Tabii ki bu süreçten sağ çıkamayan yüzde on ila yirmilik kısım hariç." İki küçümseyici bir hareket yaptı. "Ama bu kabul edilebilir bir kayıp. Zihinsel klonlarımdan Ana Gemi'yi yönetmeye ve doldurmaya yetecek kadar çok olacak."

"Tanrıça..." Sylvan ona bakakaldı, deliliğin bu seviyesine ya da İki'nin kötülüğünün büyüklüğüne inanmakta güçlük çekiyordu.

"Biliyorum, oldukça zekice bir plan, değil mi?" İki alçakgönüllülükle gülümsedi ve Sylvan'ın dişlerini tekrar ona gösterdi. "Uygulamadan önce seninle paylaşmak için neden bu kadar hevesli olduğumu anlayabilirsin. Özellikle de şu anda felçli olduğun ve beni durdurmak için hiçbir şey yapamayacağın için."

"Seni piç," diye hırladı Sylvan. "Bunu asla başaramayacaksın - biri seni durduracak!"

"Peki *bu* kim ?" İki alaycı bir sorgulamayla gözlerini kocaman açtı. "Kindred Yüksek Konseyi'nin başı olan büyük Komutan Sylvan'ı sorgulamaya kim cüret edebilir? Su kaynağını denetlemek istediğimi söylesem kim iki kere bakar? Ve onlara sunduğum bir bardak lezzetli, ferahlatıcı suyu kim reddedebilir? Elbette sevgili eşin *Sophia* değil."

Sylvan kırmızı *öfke* perdesinin görüşünün üzerine çökmek istediğini hissetti ve tüm gücüyle buna karşı koydu. Bir Kindred savaşçısının eşi tehdit edildiğinde *öfkeye* kapılması doğaldı ama şu anda hislerini kaybetmeyi göze alamazdı. İki'yi konuşturmaya devam etmeliydi. Keşke piçi burada tutabilseydi, Sylvan'a verdiği ilaç etkisini yitirene kadar kendi zekâsıyla övünmeye devam etseydi.

kapalı... Sylvan parmaklarını tekrar oynatabiliyordu. Çok değil, ama en azından biraz. Eğer yapabilseydi...

"İşte planım bu, sadece bilmeni istedim." İki, siyah deri çantayı kapatarak ölümcül nanobot formülünü etkili bir şekilde gizledi. "Burada oturup bir süre düşünebilirsin. Sana verdiğim felç ilacının etkisi geçene kadar her şey bitmiş olacak. Düşünsene, bir dahaki sefere tatlı eşini ve çocuklarını kucakladığında, aslında kollarında tuttuğun *ben* olacağım." İki hınzırca güldü. "Tabii hepsi dönüşümden sağ çıkabilirse. Ne de olsa yüzde seksen şansları var, o yüzden üzülme."

"Seni piç kurusu," diye küfretti Sylvan kısık sesle. "Sakın onlara dokunma. -Eğer bunu denersen, yemin ederim seni öldürürüm. Bunu yapmam ne kadar uzun sürerse sürsün, seni bitireceğim!"

"Ah, ama benim her *şeyimi* bitirebilir misin?" İki güldü. "Kısa bir süre sonra etrafta benden on binlerce daha olacak - hepsini nasıl öldüreceksin? Eskiden sevdiğin herkesi, benim ışıltılı kişiliğimin kabuklarından başka bir şey olmadıklarında öldürecek misin?" Tekrar güldü, Sylvan'ın kendi kahkahasıyla korkunç bir alaydı bu. "Bunu düşünmen için seni yalnız bırakayım, olur mu? Şu anda su kaynağıyla bir randevum var."

Sylvan başka bir şey söyleyemeden küçük dolaptan çıktı ve arkasından sıkıca kapattı. Kilit kapanırken bir tıkırtı duyuldu.

"İki, seni piç, buraya geri gel!" Sylvan bağırdı ama sesi dolabın metal kapısı ve etrafına yığılmış temizlik malzemeleri yüzünden boğuk çıkıyordu.

Yalnızdı ve karanlıkta felç olmuştu, İki'nin iğrenç planını durdurmak için çaresizdi.

Yirmi Üçüncü Bölüm

"Aptal. Aptal, *aptal, aptal,*" diye mırıldandı Kerov Ana Gemi'nin koridorlarını arşınlarken. "Nasıl bu kadar Tanrıça'nın lanetlediği bir aptal olabildim? Nasıl-oof!"

Öfkesi ve dikkat dağınıklığı içinde, başka bir erkeğe doğru koşmuştu.

Kerov geri adım atarak, "Affedersiniz," diye mırıldandı ve sonra diğer erkeğin Komutan Sylvan olduğunu fark etti. "Oh, selamlar Komutan," dedi. "Affedin beni, nereye gittiğime bakmıyordum."

"Oldukça iyi, şey..." Komutan kaşlarını çattı.

"Kerov," dedi Kerov, takdirde Sylvan'ın kendi bedeninde olduğunu bilmeyeceğini fark ederek. "Frankie ve ben geri dönmeyi başardık."

"Bu doğru mu? Senin için ne kadar güzel, Perov." Sylvan gülümsedi. "Bu kadar erken mi ayrılıyorsunuz? Ana Gemi heyecan verici bir yer ve daha da heyecan verici hale gelmek üzere." Sanki özel bir şaka yapıyormuş gibi güldü.

Kerov kısaca, "Evet, gidiyorum," dedi. Kindred Komutanı'nda farklı bir şeyler vardı ama Kerov ne olduğunu anlayamamıştı. Eliyle ilgili bir şey mi? *Her neyse, neden umursayayım ki?*

"Ne yazık." Komutan Sylvan'ın dikkati dağılmış gibiydi. "Biraz daha kalabilseydiniz eminim kendinizi yepyeni bir erkek gibi hissedecektiniz." Kerov nedenini anlayamasa da kendi ifadesini komik bulmuş gibi yine kıs kıs güldü.

"Sorunumu çözdüm ve şimdi gidiyorum," dedi sıkıca, diğer erkeğin kalıp herkesin çok önemli olduğunu düşündüğü aptalca kehaneti yerine getirmeye çalışmasını istemeyeceğini umarak. "Üzgünüm Komutan ama yapabileceğim başka bir şey yok."

"Ah pekala, sensiz daha çok şey var - güvenli uçuş." Komutan daha önce HKR binasında sahip olduğu siyah deri çantasını çıkardı ve okşadı. "Keyfinize bakın, ben çok susamış bazı insanlara içecek bir şeyler vermeye gidiyorum."

Kerov'un onun neden bahsettiği hakkında hiçbir fikri yoktu ve umurunda da değildi. Komutan Sylvan yanından hızla geçip giderken, tekrar hastalıklı düşüncelerine daldı.

Kontrolünü nasıl kaybetmiş ve Frankie'ye yaptıklarını yapmasına nasıl izin vermişti? Ne olduğunu açıklayamıyordu; onun yuvarlak, tatlı, çıplak kıcının görüntüsünün tüm mantıklı düşünceleri aklından çıkardığını söylemek dışında yaptıklarını mazur gösteremezdi. Onu boşaltmaya niyetli saf bir şehvet yaratığına dönüşmüştü ve durması için yalvardığında bile doymak bilmeyen arzularını dizginlemek istemiyordu.

*Neyim var benim? Neden davranıyorum? Xirnah ve ondan önceki partnerlerimle birlikteyken arzularımı dizginlemek için yıllarımı harcadım. Bir kez bile çizgiyi aşmadım ya da Devletin izin verilen cinsel uygulama olarak zorunlu kıldığından fazlasını yapmadım. Ama biraz özgürlüğe ve gerçekten **önemsediğim** bir kadına sahip olduğum anda tüm kontrolümü kaybediyor ve akla hayale gelmeyecek şeyler yapıyorum!*

Ve sonra, işleri daha da kötüleştirmek için, ondan olabilecek en kötü şekilde ayrılmıştı. Artık onu potansiyel bir eş olarak görme ihtimali yoktu. Hele de onu iradesi dışında taciz ettikten ve sonra da böylesine soğuk ve aşağılayıcı bir şekilde terk ettikten sonra.

Kerov yaptığı şey için kendinden nefret ediyordu. Ayak seslerinin boş bir şekilde yankılandığını duyana kadar nereye gittiğine bakmadan, kendi eksikliklerini ve yetersizliklerini düşünerek ilerledi.

Kafasını kaldırdığında, ayaklarının onu yanaşma bölümüne geri götürdüğünü gördü. Bu o kadar da şaşırtıcı değildi, değil mi? Artık eve gitmekten başka ne yapabilirdi ki? Birinin ona bir mekik çağırmasını sağlayabilseydi...

"Merhaba, kardeşim."

Tanıdık olmayan ses başını kaldırmasına neden oldu. Uzun boylu, dağınık siyah saçlı ve parlak mavi gözlü bir Kindred ona doğru geliyordu. Görünüşe göre mekiklerden birinden yeni inmişti.

"Merhaba," dedi Kerov kısaca. Konuşmanın içine çekilmek istemiyordu. Yabancıнын yanından geçmeye çalıştı ama diğer erkek onun önüne çıktı.

"Rahatsız ettiğim için bağışlayın ama siz bir Switch Kindred olabilir misiniz?" "Ne?" Kerov ona kaşlarını çatı. "Yedi Cehennem'de nereden bildin Bu mu?"

"Rüyamda seni gördüm. Ya da şey..." Erkek boğazını temizledi. "Eşim Kate rüyasında seni gördü ve ben de bu rüyayı paylaştım. Kehanetin bahsettiği kişi sensin -Gerçekten Zıplayan, değil mi?"

"Bundan emin değilim," diye homurdandı Kerov. "Şu ana kadar 'atladığım' tek kişi bir Dünya dışısı. Ve ona ölümcül bir suç verdiğimden ve artık benimle hiçbir şey yapmak istemediğinden, artık onunla atlayacak ya da geçiş yapacakmışız gibi görünmüyor."

Kelimeler ağzından çıktığı anda onları geri çağırabilmeyi diledi. Bu erkeğin adını bile bilmiyordu - son zamanlarda yaşadığı başarısızlığı dökülen bir kova çöp gibi aralarına atmasına gerek yoktu. Ama o kadar kızgın ve üzgündü ki, bir şekilde ağzından çıkıvermişti.

Şaşırtıcı bir şekilde, diğer erkek geri çekilmedi, başka bir yerde olmak için bahane uydurmadı ya da Kerov'un kendi dünyasından birinin yapacağı gibi Kerov açık konuşmamış gibi davranmadı. Bunun yerine, bir şekilde sakinleştirici olan sessiz bir sesle konuşarak meseleyi ele aldı.

"Anladığım kadarıyla dışınıza verdiğiniz bu suçtan dolayı pişmanlık duyuyorsunuz?"

"O *benim* kadınıam değil," diye tükürdü Kerov. "Ve evet, pişmanım! Nasıl pişman olmam?"

"Bu kadar rahatsız edici bulduğu ne söylediniz?" diye sordu diğer erkek makul bir şekilde. "Belki de bir açıklamayla bir kültürel farklılık meselesiydi. Tamamen farklı dünyalardan gelen insanlarla muhatap olduğunuzda bu tür şeyler oldukça yaygındır."

"Benim söylediğim bir şey değildi. Ya da o şekilde başlamadı." Kerov iç çekti. "*Yaptığım* bir şeydi. Ama bu konuda konuşmak istemiyorum," diye hırslayarak ekledi, neden bu kadar çok şey söylediğini merak ediyordu.

"Anlaşılabilir." Diğer erkek başını salladı. "Ben Rone, bu arada." Bir kolunu uzattı ve Kerov refleks olarak onu bir savaşıının kavrayışıyla kavradı.

"Ve sen beni rüyanda gördüğünü söylemiştin?" Kavramayı sonlandırdıklarında Kerov kaşlarını çatarak sordu. "Beni tam olarak ne yaparken gördün?"

"Hiçbir şey, yemin ederim. Kate yüzünüze kısa bir süre baktı ve sonra ona beklediğimiz kişinin siz olduğunuz söylendi - kehaneti gerçekleştirmesi gereken kişinin."

"Evet, o aptalca kehaneti duydum," diye homurdandı Kerov. "Hiçbir anlamı yok. Ana Gemiye sadece Frankie ve benim kalıcı olarak kendi bedenlerimize geri dönebilmemiz ve birbirimizin bedenlerini ve hayatlarını ele geçirmeyi bırakabilmemiz için geldim."

Rone tarafsız bir tavırla, "Görünüşe göre buraya geliş amacınızı gerçekleştirmişsiniz," dedi.

"Evet, ama ne pahasına?" Kerov içini çekti. "Onu bedenimden çıkardım ama kalbimden çıkaramıyorum. Ve şimdi onu bir daha asla göremeyeceğim."

Rone makul bir şekilde, "Tekrar söylüyorum, yanlış anlaşılmanın çoğu sadece *konusarak* giderilebilir," dedi. "Ben de sadece bedava tavsiye vermiyorum.

Neden bahsettiğimi biliyorsun. Kısa bir süre önce eşimle neredeyse sonsuza dek ayrılıyorduk çünkü onun söylediklerini dinlemeyi reddettim."

"Kalıcı bir ayrılığın eşiğinde miydiniz?" Kerov ona bir kaşını kaldırdı. "Çoktan bağlanmış olmanıza rağmen mi? Kindredlerin sevdikleri birine ömür boyu bağlanmalarına izin verildiğinde böyle şeyler olmaz sanıyordum."

"Eğer aptal gibi davranmazsan böyle şeyler olmaz," dedi Rone kaşlarını çatarak. "Ki öyleydim, kabul ediyorum. Kate ve ben bir yanlış anlama yaşadık..." Boğazını temizledi. "Cinsel içerikli. Ve bu konuda konuştuğunda onu dinlemek istemiyordum."

"Gerçekten mi?" Kerov kaşlarını çattı. "*Cinsel* bir yanlış anlaşılma mı?" Başını iki yana salladı. "Bunu bana neden söyleyesin ki? Seninle daha yeni tanıştım."

Rone içini çekti. "Bakın, dürüst olmak gerekirse ben bir Wulven Kindred'im. Duyularımız inanılmaz derecede keskindir." Burnu hafifçe kıristtı. "Yani son zamanlarda dişinizle birlikte olduğunuzu söyleyebilirim. Şimdi de üzgünsün ve her ne yaptıysan onun seni asla affetmeyeceğini düşünüyorsun, değil mi?"

"Şey...evet."

"Bu da bana Kate ile yaşadığım yanlış anlaşılmayı hatırlattı. Doğal olarak bir erkek, eşiyle olan mahrem ilişkileri hakkındaki bilgileri genellikle başka bir erkekle paylaşmaz, ancak yardıma ihtiyacınız var gibi görünüyor. O yüzden..." Rone omuz silkti. "Yanılıyorsam beni affet, benim neredeyse yaptığım hatayı senin de yapmanı istemiyorum. Neredeyse Kate'den sonsuza dek uzaklaşıyordum..." Başını iki yana salladı. "Onu o kadar çok seviyorum ki canım yanıyor, biliyor musun? Ve onu neredeyse kaybediyordum."

"Frankie'yi kaybettim. Yaptığım şeyden sonra... beni asla affedemez. Kindred'ları da sevmezdi." Kerov bir Kindred'a

Çok az tanıdığı bir erkekti ama Rone o kadar açık sözlü davranıyordu ki kendini daha açık hissetti. Ve onu anlayan biriyle konuşmak güzeldi.

"Belki de onu kaybetmediniz," dedi Rone. "Ne yaptınız? Yemin ederim kimseye söylemeyeceğim ve belki de Dünyalı dişinizle başa çıkma konusunda size yardımcı olabilirim. Bazen zor olabiliyorlar." Rone yanaşma yerinin etrafındaki yürüme yolunu işaret etti. "Gel, yürüyelim ve konuşalım."

"Pekâlâ." Ne kadar tuhaf görünse de Kerov diğer erkeğe içini dökmek istediğini fark etti. Ne de olsa onu bir daha görecektir gibi değildi, diye düşündü. Ana Gemiden ayrıldıktan sonra bir daha asla geri dönmeyecekti, dolayısıyla gemideki hiç kimseyi bir daha göremeyecekti. Bu düşünceyle kendini rahatlamış hissederek konuşmaya başladı...

"...bu yüzden kontrolümü tamamen kaybettim ve önceden kararlaştırmadığımız şeyler yaptım," diye açıklarken buldu kendini bir süre sonra Rone'a. "Bunu yapmak istememiştim ama ben..."

"Kendine engel olamadın mı?" Rone onun sözünü usulca tamamladı.

"Aynen öyle." Kerov içini çekti. "Anlamak zorundasın, benim gezegenimde Frankie gibi biri yok. Orada Kindredler Tarsianlarla çiftleşti ve Kindred erkek genleri doğru ürese de, dişiler nadirdir ve çoğunlukla Tarsian özelliklerini almışlardır."

"?" Rone siyah bir kaşını kaldırdı.

Kerov elleriyle dar bir ters V çizerek, "Zayıflar - aşırı derecede zayıflar - dar kalçaları var ve neredeyse hiç arka kısımları yok," diye tarif etti. "Güzel olmadıklarından değil ama... tutunacak pek bir şey yok. Ve tabii ki tutunmamıza da *izin verilmiyor*. Tüm cinsel karşılaşmalar Devlet tarafından zorunlu kılınmıştır."

"Hükümetin kiminle seks yaptığınızı kontrol ettiği bir yerde mi yaşıyorsunuz?" Rone uzun, alçak bir ıslık çaldı. "Seni kıskanmıyorum dostum."

Kerov ona "Sadece bu da değil, Eşleştirme Bakanlığı uyumsuz ve aşık olma ihtimali neredeyse sıfır olan eşleri eşleştirmeye özen gösteriyor," dedi. "Eşler arasında romantik duyguların filizlenmesine izin vermenin bizi işimizi düzgün yapmaktan alıkoyacağına inanılıyor."

Rone kaşlarını çatarak, "Lanet olası barbarlık," diye homurdandı. "Yani hayatın boyunca hiçbir ortak yönün olmayan ve özellikle de hoşlanmadığın kadınlarla eşleştirildin."

"Bu her şeyi özetliyor." Kerov başını salladı. "Son ortağım son derece zayıf olmasına rağmen yeterince güzeldi. Ama benden nefret ediyordu ve açıkçası ben de ondan hoşlanmıyordum. Devletin zorunlu kıldığı cinsel ilişkilerimizden korkuyordum."

"Ve yıllar sonra aniden Frankie ile tanışıyorsunuz. Ve o sadece önemseyebileceğiniz bir kadın değil, aynı zamanda çekici bulduğunuz fiziksel özelliklere de sahip, haksız mıyım?" Rone sordu.

Kerov tekrar başını salladı. "Kesinlikle! Başta ona kızgındım - aslında Anahtar yüzünden bedenimi ele geçirmişti. Ama onu tanıdıkça daha çok sevdim ve saygı duydum. Ve sonra *onun* bedenine geçtiğimde ve onun nasıl şekillendiğini gördüğümde..." Frankie'nin tatlı vücudunu hatırlayarak başını salladı.

"Anladığım kadarıyla alıştığınızdan farklı biri?" Rone sordu. "Son derece. *Kıvrımları* var." Kerov tam bir kum saati şeklini tarif etti bu kez elleriyle havaya kaldırdı. "Tanrım, *muhteşem* bir kız. Kıçı..." Başını iki yana salladı. "Onun hakkında bu şekilde konuşmamalıyım, saygısızlık olur. Ama kıçı *inanılmaz*. Çok dolgun ve olgun..." Hüzünlü bir şekilde iç çekti. "Ona bir daha dokunamayacağımdan değil."

Rone, "Ama ona bir kez dokunabildin," diye işaret etti.

"Çünkü Kutsal Koru'daki rahibe bunu emretti," dedi Kerov. "Bize kendi bedenlerimize geri dönmenin tek yolunun bu olduğunu söyledi."

"Ve belli ki işe yaramış. Ama onu bu kızdıracak ne yaptın? Kontrolünü kaybettiğini mi söyledin?"

"Ben yaptım." Kerov başını öne eğdi. "Ben... kemerimi onun üzerinde kullandım." "Ona vurdun mu?" Rone'un kaşları şok içinde havaya kalktı.

"Hayır, hayır, ona vurmam. Bunu asla yapmam!" Kerov hemen itiraz etti. "Benim yaptığım çok daha iyi değildi." Kadın konuşurken kendinden nefret ettiğini hissetti.

"Kemer ne yaptın?" Rone sessizce sordu.

Kerov, "Onu bağlamak için kullandım, onu yerinde tutmak için... tam erişim sağlayabilmek için onu açık tuttum," diye itiraf etti. "Gördüğünüz gibi, benim ana dünyam Tarsia'da dişilerimizin *tadına* bakmamıza izin verilmez."

"Sen değil misin?" Rone ona acımayla karışık bir inançsızlık ifadesiyle baktı. "Tanrım, seni zavallı piç! Buna nasıl dayanıyorsun?"

Kerov yeni arkadaşının tepkisi karşısında biraz şaşırıldı.

"Biz sadece... bunu yapmıyoruz. Bunun hastalıklı-ahlaksızca olduğu düşünülüyor," diye açıkladı. "Ama bu, Devletin bizi yemekten, sudan ya da başka bir temel ihtiyaçtan mahrum bırakması gibi bir şey değil."

"Bu *tam olarak* böyle bir şey," dedi Rone. "Bakın, bir Wulven Kindred olarak, dişimi sık sık tatmak için biyolojik bir zorunluluğum var - sadece ona zevk vererek içimdeki Canavar'ı kontrol altında tutabiliyorum. Ama her Kindred erkeği, soyu ya da ırkı ne olursa olsun, dişisinin tadına bakmak için Tanrıça vergisi bir ihtiyaca sahiptir. Bir erkeği bu haktan mahrum bırakmak, onun bir parçasını aç bırakmak gibidir."

Kerov kaşlarını çattı. "Bundan emin misiniz?"

"Kesinlikle evet, eminim!" Rone haykırdı. "Sonunda sevebileceğin dişiyi kollarına aldığı anda biraz çıldırmana *şaşmamalı*.

sonunda onu tatmaya izin verildi." Bir parmağını kaldırdı. "Bunun yaptığın şeyi mazur gösterdiğini söylemiyorum - bir dişiyi bağlamak ya da o anın sıcaklığında bile durma isteğini görmezden gelmek doğru değil. Ama muhtemelen hayatı boyunca aç kalmış bir erkeğin birdenbire lezzetli bir ziyafetle karşılaşması gibiydiniz."

"Sanırım-" diye başladı Kerov ama Rone onu durdurmak için elini kaldırdı.

"Bağışlayın ama... bunu duyuyor musunuz?"

Ana yanaşma bölmesinden uzaklaşıp küçük bir bölmeye girmişlerdi. diğer alanlara bağlayan servis koridoru. Kerov hareketsiz durdu ve kulaklarını zorladı ama hiçbir şey duymadı. Wulven Kindred'in duyuları gerçekten de inanılmaz derecede keskin *olmalı*, diye düşündü.

"Bekle, yine orada!" Rone koridorda birkaç adım koştu ve Kerov da onu takip etti. Bir süre sonra sesi duydu; belli belirsiz, boğuk bir bağırış ama o kadar kısık bir sestense geliyordu ki hiçbir kelime seçemedi.

"Tanrıça, bu sesi tanıyorum!" Rone derin derin kokladı ve kokunun peşindeki bir hayvan gibi başını eğdi. Bir süre sonra bir malzeme dolabının önüne geldi. Kolu denedi ama yerinden oynamadı. "Kilitli!"

Boğuk bağırışlar tekrar başladı. Kerov bu kez sesin tanıdık geldiğini düşündü.

"Bu..."

"Kırmama yardım et!" Rone omzunu kapıya dayamıştı bile. Kerov da ona katıldı ve bir dakika içinde dolabın kapısını zorlayarak açtılar... "Komutan Sylvan!" Rone haykırdı. "Sesinin sana benzediğini düşünmüştüm! Yedi Cehennem'de ne işin var senin burada?"

"Zaman yok..." Sylvan'ın sesi boğuk ve düzensizdi ve bir malzeme dolabına yaslanmıştı. Kolları işe yaramaz bir şekilde sallanıyordu ve

ayakta duramıyordu. Şakaklarının etrafında sıkıca bağlanmış donuk gümüş bir bant vardı. "Hareket edemiyorum... İki kişi bana ilaç verdi," diye mırıldandı.

"İki mi? İki ne?" Kerov sordu ama Rone'nin gözleri bariz bir anlayışla genişledi.

"Tanrım! O burada, gemide mi?"

"... deniyor... o..." Sylvan hareket etmek için bir çaba gösterdi ve tekrar yere yığılmadan önce sadece bir anlığına doğrulmayı başardı. "Şu lanet şeyi kafamdan çıkar -düşünce engelleyici- Sophia'yı uyarmak... uyarmak zorundayım."

"Onu neye karşı uyaracaksın?" Rone çoktan diz çökmüş, Sylvan'ın alnını ve şakaklarını zalimce sıkan metal bandı çıkarmaya çalışıyordu.

Kerov kaşlarını çatarak, "Bunu anlamıyorum," diye homurdandı. "Daha yarım saat önce sizi ana koridorlardan birinde görmüşken, burada nasıl böyle görünebiliyorsunuz Komutan Sylvan? Ne oldu sana böyle?"

"O ben değildim, gördün," diye homurdandı Sylvan. Rone metal bandı gevşetmişti ve Sylvan bir şekilde elini kaldırıp onu uzaklaştırmayı başarmıştı. Başparmağının etrafındaki beyaz bandajın parıltısı Kerov'un gözüne çarptı ve birden onu daha önce gördüğünde komutanda farklı bir şeyler olduğunu düşündüğünü hatırladı.

Onu daha önce gördüğümde başparmağı sargılı değildi. HKR binasında gördüğümde de yoktu. Ama görüntü ekranında konuştuğumuzda ve yanaşma bölmesinde mekiğimle karşılaştığında bandajlıydı. Yedi Cehennem'de neler oluyor?

"Siz değilseniz kimi gördüm Komutan?" diye sordu, yatan Sylvan'a bakarak.

"İki, Karanlık Tür." Sylvan gözlerini açtı; belli ki metal bir iletişime konsantre olmuştu, muhtemelen eşiyle. Ama şimdi Kerov'dan Rone'a ve tekrar geriye baktı. "Onları uyarmalısın, tıpkı... tıpkı bana benziyor," dedi Rone'a. "Kate'in rüyasında dediği gibi, ikizime dikkat et. İkizim... tehlikelidir..." Ani bir öksürük krizi geçirdi ve Rone eğilip sırtına vurdu.

"Sorun yok, onu yakalayacağız. Sana biraz su getirmemi ister misin?"

"Hayır!" Sylvan'ın gözleri büyüdü. "Su yok - İki durdurulana kadar kimse bir şey içmemeli."

"Ne? Neden?" Kerov şaşkınlıkla sordu.

"Çünkü planladığı şey bu - su kaynağını enfekte etmek. Tanrım, çok geç kalmış olabiliriz! Acele edin, Konsey'i uyarmalıyız!"

Yirmi Dördüncü Bölüm

Terex, Elaina'yı Dünya'daki HKR binasına geri götürmek için bindiği mekikten inerken kaşlarını çattı. Çok güzel bir kadındı

-Sık sık Ana Gemi'ye gelin olarak çağrıldığını gördüğü kız gibi Dünya kadınlarından biraz daha yaşlıydı ama bu yüzden daha az güzel değildi. Aslında Terex onun olgunluğunun ve sessiz zarafetinin uzun zamandır gördüğü tüm kadınlardan daha çekici olduğunu düşünüyordu.

Ne yazık ki Dünya'ya dönüş yolunda onunla fazla konuşamamıştı. Dalgın bir sessizliğe gömülmüştü, güzel gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyordu.

Terex nedenini bilmesede onun için acı çekiyordu. Ona neyin acı verdiğini bilmesede onu bir şekilde rahatlatmak istemişti.

Ne fark ederdi ki? İnsan dışının acısı onu ilgilendirmezdi. Aptalca duygulardan kurtulmaya çalışarak kendini salladı. Sevgili eşi öleli yıllar olmuştu ve aşkı da onunla birlikte ölmüştü. Ayrıca, kalp meseleleriyle ilgilenmek için çok yaşlıydı - gelin çağırmak genç bir erkeğin oyunuydu. Şimdilik kendini işine verip Elaina'nın bir şekilde içinde uyandırdığı rahatsız edici duyguları unutmaya çalışmak daha iyiydi.

Aslında, şu anda ilgilenmesi gereken bazı bitmemiş işleri olduğunu hatırladı. Konsey'e sunması gereken bazı teklifleri gözden geçirmesi gerekiyordu. Ama onlar Konsey odasındaki çalışma tabletindeydi. Şimdi onları alacak ve Elaina'nın dikkatini dağıtan görüntülerini zihninden uzaklaştırıp uzaklaştıramayacaklarını görecekti.

Konsey odasına girdiğinde, Komutan Sylvan'ın ana iş istasyonunun üzerine eğilmiş olduğunu görünce şaşırdı. Öfkeyle tarama yapıyordu ve

Her zamanki sakın kişiliğinden farklı bir şekilde kendi kendine mırıldanıyordu.

"Komutan Sylvan?" Terex kaşlarını çatarak sordu. "İyi misiniz? Bir sorun mu var?"

sorun mu var?"

"Evet, bir sorun var," diye hırladı Sylvan, her zamanki sakın yüzü sinirli bir öfke maskesine dönüşmüştü. "Lanet olası *kodları* bulamıyorum!"

"Kodlar mı? Ne için kodlar?" Terex sordu. Sylvan'ı hiç bu kadar üzgün görmemişti - neler oluyordu?

"Lanet olası *su* işleme odasının kodları elbette," diye hırladı Sylvan. "Oraya inmeyi denedim ama birleşme gecesindeki bir Sentetik bakireden daha sıkı kilitlenmiş! Kodları alamazsam, açmama yardım etmesi için lanet Konsey'in başka bir üyesine ihtiyacım var-" Söylenmeyi aniden kesti ve Terex'e baktı. "Bekle bir dakika, seni *tanıyorum*."

"Elbette beni tanıyorsunuz. Ben Terex - Konsey başkanı olarak selefiniz." Terex şimdi tamamen sinirlenmişti. Erkek aklını mı kaçırmıştı? Sylvan'ın soluk mavi gözlerinde garip ve tedirgin edici, neredeyse manik bir ışık parlıyordu. Ve Terex'e bakma şekli...

"Ah evet, Terex, tabii ki! Sen benim birden fazla açıdan selefimsin, biliyorsun," dedi Sylvan, dişleri parlayacak kadar geniş bir şekilde gülümseyerek. "İblis Ur'u ağırladın, değil mi?"

"Onu ağırlamak mı?" Terex tükürdü. "Daha çok ben bilinçsiz ve çaresizken bedenimi ele . Bunu neden şimdi gündeme getiriyorsun?"

"Çünkü..." Manyakça sırtarak Terex'e doğru ilerlemeye başladı. "Onu ben de ağırladım. Elbette *bu* haliyle değil, ondan önceki halimle."

"Yedi Cehennem'de neden bahsediyorsun?" Terex sordu ama korkarım ki zaten biliyordu. Bir beden gerçek sahibi olmayan biri tarafından kontrol edilmesinin işaretlerini anlayabiliyordu. O değil miydi

kendisi de aynı pozisyonda mıydı? Bir şey ya da biri kesinlikle Komutan Sylvan'ı kontrol ediyordu. Ve Kara Gezegen'den gelen iblise ev sahipliği yaptığını bildiği diğer tek erkek, kendi bedenini kontrol eden aynı erkekti... "İki," diye hırladı kısık sesle.

"Sonunda küçük ipucumu anladın." Sylvan'ın bedeninde yaşayan erkek sırttı. "Evet, ben İki. Ve nihayet siz Ana Gemi Kindred'larının bana olan küçük borcunu tahsil etmeye geldim. Fazla bir şey değil - sadece tüm toplumumu mahvettiğiniz ve hayatım boyunca hizmet ettiğim Kolektifi yok ettiğiniz gerçeği."

"Geri çekil," diye homurdandı Terex, blasterını çekerek. Ama elinden gelse onu kullanmak istemiyordu; ya Sylvan'ın bedenine zarar verirse?

İki onun tereddüt ettiğini anlamış olacak ki içten bir kahkaha attı.

"Devam edin ve ateş edin, Komutan Terex - kısa süre sonra bir *sürü başka* bedenim olacakken bu tek beden neden umurumda *olsun ki*?"

Terex onun neden bahsettiğini bilmiyordu ama yine de onurlu bir erkek olan ve sırf bir başkası onu ele geçirdi diye ölmeyi hak etmeyen Sylvan'a zarar vermek istemiyordu.

Blaster'ını bir kenara atarak diğer erkeğin üzerine atıldı, onu ortasından yakaladı ve her ikisini de yere fırlattı.

"*Oof!*" İki, rüzgârın etkisiyle nefesini tuttu.

Boğuşmalar, Terex acımasızca diğer erkeğin kollarını tutmaya çalıştı. Komutan Sylvan'ın suratına yumruk atmaktan hoşlanmıyordu ama bunun gerekli olabileceğini düşünüyordu. Onu bayıltmanın tek yolu buydu ve ancak o zaman İki vücudundan çıkarılabilirdi. O-

Aniden İki'nin bir kolu kurtuldu ve Terex omzuna soğuk ve keskin bir şeyin saplandığını hissetti. Hemen ardından kolları, bacakları ve gövdesi tamamen uyuştı.

"Yedi Cehennem'de ne var?" diye homurdandı ama İki çoktan onu sırt üstü itip gülmeye başlamıştı.

"İyi ki arkadaşın Komutan Sylvan üzerinde kullandığım felç ilacından fazladan bir doz getirmişim," dedi sırtarak. "Tabii ki sizi *tamamen* bayıltacak kadar omurganıza yakın bir yere enjekte etmedim. Korkarım birazdan çok pişman olacaksınız."

"Ne?" Terex'in dili de uyuşmuştu ama yine de kendini anlatmaya çalışıyordu. "Ama sen... sen Syl... Sylvan'dasın."

"Yani Ur'un senin içinde yaşadığı gibi benim de onun içinde yaşadığımı mı düşünüyorsun? Ya da *beni*?" İki başını salladı. "Hayır, tabii ki hayır! Ben sadece ona benziyorum-geçmesi uzun bir süreçti ama buna değdi. Özellikle de şimdi, gerçek Sylvan olmadığımı bilseydin beni milyonlarca parçaya ayırabileceğinin ve ayırman *gerektiğinin* farkına varınca." İğrenç bir şekilde güldü. "'Sylvan' olmak çok faydalı oldu, biliyorsun. Özellikle de onun parmak izi ve retina taraması Ana Gemi'nin her alanına erişimimi sağladığı için. Şey..." Kaşlarını çatı. "*Neredeyse* her alanda."

"Sen... yapamazsın..." Terex söylemeye çalıştı ama İki konuşmaya devam etti. "Ne yazık ki erişmem gereken kısıtlı alanlardan biri de su işlem odası. *Bu* kapı için *iki* konsey üyesinin erişin." Başını Terex'e doğru eğdi, zalim bir gülümseme Sylvan'ın tanıdık yüz hatlarını çarpıttı. "Yanılıyorsam düzelt ama *sen* Konsey üyesi değil misin sevgili Terex?"

İki ona yaklaşırken Terex, "Seni piç," diye hırladı. Yerden kalkmaya çalıştı, kendini savunmak için kollarını kaldırmaya çalıştı ama İki'nin üzerinde kullandığı felç edici madde artık tamamen etkindi. Vücudunu ayağa kalkmaya ve dövüşmeye zorlamak bir yana, gözlerini bile zar zor odaklayabiliyordu.

"Bakalım şu su işleme odasının *anahtarını* bulabilecek miyiz?" diye mırıldandı Karanlık Tür ipek gibi. "Sürüklemek için çok ağırsın, bu yüzden korkarım ihtiyacım olanı yanımda götürmek zorundayım. Hafif seyahat etmeyi severim, bilirsin." Birden elinde bir bıçak belirdi; balık fileto çıkarmaya yarayacakmış gibi görünen uzun, ince, siyah bir bıçak.

Terex bıçağa dehşet içinde baktı. Şüphesiz İki-

Elindeki keskin, acı verici bir ağrı hissettiği uyuşukluğu kesti. Aşağı baktığında İki'nin sol başparmağını kestiğini ve dikkatlice cebine soktuğunu gördü. Koyu kırmızı kan, kesik parçadan fışkırarak Konsey odasının zeminini ıslattı ama İki bunu umursamıyor gibiydi.

"Şimdi," diye düşündü, yırtıcı bir sırtışla Terex'in üzerine eğilerek. "Hangi gözünü alayım? Sağ mı... yoksa sol mu...?"

Terex boğuk bir sesle, "Ne istiyorsan al seni... seni piç," dedi. "Yine de yakalanacaksın."

"Sanmıyorum." Bıçağın kanlı ucu yüzüne yaklaştı ve kendi kanından bir damla Terex'in sol gözüne damladı. "Sanırım...*değil*."

* * * * *

"Sylvan? Sylvan!" Sophie, Ana Gemi'nin uzun ve dolambaçlı koridorlarında hızla ilerlerken Frankie ve Kate de onu koşarak takip etti. Frankie, Sophie'nin süitinde Kerov'un nasıl bir pislik olduğu konusunda içini onlara döküyordu ki Sophie aniden erkeğinden acil bir zihinsel mesaj aldı.

"Olamaz! Aman Tanrım!" diye bağırdı, koltuktan fırladı ve başını tuttu.

Frankie önce bir tür anevrizma geçirdiğini düşünmüştü ama sonra Kate de başının yan tarafını tutmuş ve şöyle mırıldanmaya başlamıştı

kendi kendine konuşuyor olsa da. O da erkeği tarafından arandı.

-Rone adında bir Wulven Kindred. Çocukların güvende olduğundan emin olmak için aceleyle hazırlıklara başlandı ve ardından hepsi hızlı bir şekilde Ana Gemiye doğru koşmaya başladı, ancak Frankie'nin hâlâ neler olup bittiğine dair hiçbir fikri yoktu.

Koridordaki bir dönemeci dönerlerken tanıdık, derin bir ses "Buradayız," dedi. Frankie, Kerov ve başka bir Kindred erkeğinin - Rone olması gereken, siyah tüylü ve delici mavi gözlü biri - Komutan Sylvan'ı kollarından tutmuş koridor boyunca sürüklediklerini gördü.

"Sylvan! Aman Tanrım, sana ne yaptı?" Sophie soluk soluğa, koşarak kocasının yüzünü ellerinin arasına aldı. "Bacaklarının nesi var? Neden yürüyemiyorsun?"

"İki kişi bana bir çeşit felç ilacı verdi. Şimdi etkisi geçiyor ama yavaş yavaş." Sylvan yüzünü buruşturdu. "Beni boş verin, çocuklarımız güvende mi? Ve Konsey uyarıldı mı?"

"Kat, Deep ve Lock'u tüm çocuklardan sorumlu tuttum. Liv, Lauren, Baird ve Xairn'i aramaları gerekiyordu ve hepsi birlikte Konsey'i arayacaklardı. Ben ayrıldığımda hepsinde think-me'ler vardı," dedi Sophie nefes nefese.

"Peki onlara suyu içmemelerini söylediniz mi? Hiçbirinin musluktan akan bir şeyi içmemesi ya da ona dokunmaması gerektiğini?" Sylvan ısrarla sordu.

"Yaptım ama neden? oluyor?"

"İki'nin Ana Gemi'nin su kaynağını enfekte etmek için bir tür planı var," diye yanıtladı Rone sorusunu. "Bunu gerçekleştiremeyeceğini umuyoruz ama güvenliğimiz için gerçekleştirdiğini varsaymak zorundayız."

"Ama bütün geminin su kaynağına o kadar kolay girebilir mi?" Kate kaşlarını çatarak sordu. "Yani, bir tür güvenlik önlemi yok mu?"

"Var," dedi Sylvan acımasızca. Derin sesi boğuktu. "Ana güvenlik sisteminin derinliklerinde şifrelenmiş olan kodlara ihtiyacı var ya da..." Kaşlarını çatı. "Ya da iki Konsey üyesinin parmak izleri ve retina taramaları- ki onları uyarmak bu yüzden çok önemli. Benimkini zaten aldı çünkü bir şekilde beni klonladı ve benim kimliğime büründü ama ihtiyacı olan... Bekle. Biri benimle konuşuyor."

Bir elini şakağına götürdü ve Frankie midесinin çukurunda kötü his hissetmeye başladı. Komutan Sylvan'ın yüzündeki ifadeye bakılırsa aldığı haberler iyi değildi.

Sonunda başını kaldırdı.

"Arayan Komutan Terex'ti. Şu anda en yakın tıp merkezine gidiyor ama onu bulan muhafızdan beni düşünmesini istemiş, böylece önce benimle konuşabilecekmiş."

"Tıp merkezine mi gidiyor? Neden?" Sophie haykırdı.

"O... çünkü o... *Tanrılar*." Sylvan kelimeleri güçlükle çıkarabiliyormuş gibi yüzünü buruşturdu.

"et tatlım, başka ne dedi?" Sophie ona ısrar etti.

Sylvan derin bir iç çekti. "Terex, İki'nin başparmaklarından birini kestiğini söyledi ve..." Yutkundu. "Ve gözünü oydu."

"Oh, hayır!" Frankie'nin eli istemsizce ağzına gitti. "Bu *Korkunç!* Kim bu İki kişİ?"

"O Kindred'ın düşmanı," dedi Sylvan acımasızca. "Ve onu durdurmak zorundayız. Ama eğer su işleme odasına girmek için ihtiyacı olan şeye sahipse, bunu nasıl yapabileceğimizi bilmiyorum."

"Birkaç muhafız gönderin!" Sophie bağırdı. "Orada onu durdurabilecek olmalı! İşte!" İletişim cihazını çıkardı. "Telsizimi getirdim!"

Sylvan küçük cihazı aldı ve hızla içine konuştu ama karşılığında duyduğu şey yüzünün daha da ciddi görünmesine neden oldu.

"Denemeye devam et ve beni bilgilendirmeye devam et," dedi diğer uçtaki kişiye bağlantıyı sonlandırmadan önce. Sophie'ye bakarak başını salladı. "İki zaten su odasının içinde ve kapının kilit mekanizmasını bir şekilde sıkıştırmayı başarmış. Korkarım içeri girmenin bir yolu yok. Onu durdurmanın hiçbir yolu yok."

"Evet, var." Kerov ilk kez konuştu. Frankie'ninki de dahil olmak üzere tüm başlar ona doğru döndü ve kalbi çarpmaya başladı.

Lütfen söyleme! diye düşündü ona elinden geldiğince sert bir şekilde, kendini hasta hissederek. *Lütfen söyleyeceğini düşündüğüm şeyi söyleme, Kerov!*

Ama artık kendi bedenlerinde olduklarından zihinsel bağlantıları kopmuştu. -Onu duyamadı.

Komutan Sylvan'la konuşurken, "Bedenine atlayabilir ve kontrolü ele geçirebilirim - ya da en azından bunu deneyebilirim," dedi. "Bu şekilde su kaynağına bulaşmasını engelleyebilirim - tabii henüz bulaşmadıysa."

Sylvan, "Bir dakikadan kısa bir süre önce kapıyı sıkıştırdı," dedi. "Ve muhafaza tanklarından birini açmak biraz zaman alacaktır. Eğer bunu gerçekten yapabileceğini düşünüyorsan Kerov, şimdi harekete geçme zamanı."

"Ama... ama ya bir şey olursa?" Frankie kendini tutamayarak sordu. "Yani ya Kerov İki'nin bedeninde sıkışıp kalırsa ya onu durduramazsa ya da bu İki ona korkunç bir şey yaparsa? Ya da... daha kötü bir şey."

"Daha kötü bir şey mi?" Sophie kaşlarını çatarak sordu. "Ne düşünüyorsun Frankie, söyle bize."

Frankie'nin boğazı düğümlendi ve kelimeleri güçlükle çıkarabildi. "Kerov'un annesi ve babasının bizi uyardığı şeyden bahsediyorum." Büyük Kindred'a baktı, avuçları nemliydi ve midesi çalkalanıyordu. "Kerov, eğer bir konukçu bedendeyken ölürsen, ruhun da ölür! Bunu *biliyorsun*."

"Bu, göze almam gereken bir şans - 'doğru atlayan' hakkındaki kehanetin anlamı bu olmalı." Kerov'un soluk gri gözlerinde acımasız bir ışık vardı. Sylvan'a baktı. "Bunu daha önce Frankie'yle ve kazara yaptığım dışında hiç yapmadım. Yapıp yapamayacağımı bilmiyorum ama denemeye hazırım Komutan."

"O zaman git," dedi Sylvan kararlı bir şekilde. "Eğer yapabilirsen İki'yi durdur Kerov. Su kaynağımıza koymak istediği çözüm Ana Gemi'nin yüzde yirmisini öldürecek ve geri kalanları da İki'nin kötü niyetli klonlarına dönüştürecek. Ne pahasına olursa olsun bunu önlemeliyiz."

"Deneyeceğim," diye tekrarladı Kerov. "Bedenime göz kulak olman gerekecek. İki'nin ona aktarılıp aktarılmayacağından emin değilim. Yine de sanmıyorum - tahminimce ikimiz de uyanık olduğumuz için, o hala bedenindeyken onu devralabileceğim. En azından öyle umuyorum."

"Seni izleyeceğiz," diye söz verdi Sylvan. "Şimdi acele edin, zamanımız yok!" ". " Kerov gözlerini kapattı ve konsantre olmuş gibi görünüyordu Sert.

Frankie'nin kalbi ağzındaydı; inanılmaz derecede bencilce bir dürtü olduğunu bilse de elini tutup bunu yapmaması için ona yalvarmak istedi. Devasa Ana Gemi'deki her erkeği, kadını ve çocuğu kurtarmaya çalışıyordu ama yine de onun zarar görmesini istemiyordu. Evet, aralarındaki ilişkinin bitiş şekli yüzünden ona hâlâ kızgın ve üzgündü ama

Büyük Kindred'a bir şey olacağı düşüncesi kalbinin göğsünde durmasına neden oldu.

"Kerov-" diye başladı.

Ancak başka bir şey söyleyemeden Kerov'un iri bedeni aniden gevşedi ve düşmeye başladı.

"Yakalayın onu!" Frankie soluk soluğa koşarak bir kolunu yakaladı. Kerov tek başına kaldıramayacağı kadar büyüktü ama Rone hâlâ Komutan Sylvan'ı tuttuğu için Sophie ve Kate de yardım etti. Aralarında, Kerov'un boş bedenini yavaşça yere indirdiler.

"O iyi mi?" Sophie kararsızca sordu. "Yani, Kerov'un gittiğini söyleyebiliriz ama İki şu anda onun bedeninde mi?"

"Hayır." Frankie büyük Kindred'ın başını şefkatle kucakladı ve şimdi bilinçsizlikten gevşemiş olan yakışıklı, sert yüz hatlarına baktı. "Hayır, orada kimse yok. Kerov sadece... gitti."

Bunu söylerken ağlayacak gibi oldu ama gözyaşlarını tutmaya çalıştı.

Lütfen, diye düşündü, umutsuzca dua ederek. *Lütfen onun iyi olmasına izin ver. Lütfen onu sağ salım geri getir ki aramızdakileri düzeltebileyim. Lütfen! Lütfen!*

* * * * *

Etrafında garip bir koşuşturma sesi vardı ve havada herhangi bir kuştan daha hızlı uçuyordu. Kerov bu yolculuğun sonunda ne bekleyeceğini bilmiyordu. Daha önce hiç bilinçli olarak Geçiş yapmamıştı - bunun gerçekten mümkün olup olmadığını bile bilmiyordu. Ama gözlerini kapatıp sahte Komutan Sylvan'a konsantre olduğu anda bir şeyler olmaya başlamıştı.

Kendi bedeninden bir sapanla fırlatılmış gibi fırlatılmıştı ve şimdi Ana Gemi'nin koridorlarında hızla ilerliyor, duvarlardan ve kapılardan geçiyordu. Hiçbir şey onu durduramazdı çünkü o saf ruhtu. Saf-

Yolculuğu neredeyse duyulabilir bir *gümbürtüyle* sona erdi. Kerov sanki bir tuğla duvara çarpmış gibi sarsıldığını hissetti. Birden kendini bir bedeninin içinde buldu; bir erkek bedeni olduğunu hemen anladı. Gözlerini kırıştırdı ve kendisine ait olmayan ciğerlerini genişleterek bir nefes aldı.

Frankie ile birlikteyken, onun bedeninin içinde olmak yumuşak bir geçişti. İlk başta garip gelmişti ama Frankie'nin tüm uzuvlarını ve parmaklarını sorunsuzca çalıştırabiliyordu; aksi takdirde onun içindeyken bu kadar karmaşık yoga pozları veremezdi. Ancak, bu beden onunla savaştı - sanki işgal ettiği beden onu bir anda hissetmiş ve hemen kontrol için mücadele etmeye başlamıştı.

"Ne?" diye soludu kendini aniden içinde bulunduğu erkek. "Bu da ne-" "Yeter, İki," diye homurdandı Kerov, ağzının kontrolünü bir miktar ele geçirerek Zorluk. "Ne yapmaya çalıştığınızı biliyoruz ve *artık buna bir son verin.*"

"Perov? Sen misin?" İki kişi inanamayarak gönderdi. "*Seni daha önce öldürmem gerektiğini biliyordum!*"

"Ben Kerov," **diye** Kerov. "Bir kez olsun *doğru söyle!*"

Diğer erkeğin gözlerinden baktığında, her biri tek bir konut büyüklüğünde olan devasa, yuvarlak tanklarla dolu geniş bir metal oda görebiliyordu. Havaya kaldırılmışlardı ve hepsi de her yöne doğru uzanan borularla birbirine bağlıydı.

Kerov bölgenin genişliği karşısında hayrete düşmüştü. Bu sistemin muazzam miktarda su tutabileceği açıktı. Ve yine de hepsi birbirine bağlıydı. Eğer devasa tanklardan birine İki'nin zehri bulaşırsa, *hepsine* bulaşmış olacaktı.

"Perov ya da Kerov ya da adın her neyse, beni durduramazsın!" İki hırlayarak Kerov'un elde etmek için çok mücadele ettiği kontrolü geri aldı.

Kerov cesedi geri almak için mücadele etti ve ağırlığının tehlikeli bir şekilde değiştiğini hissetti. İlk kez kendisinin -daha doğrusu İki'nin- diğerlerinden daha büyük tankın kenarına tutturulmuş ince metal bir merdivenin üzerinde durduğunu fark etti. Odada merkezi bir yer işgal ediyordu ve Kerov bunun ana su ünitesi olması gerektiğini düşündü. Merdiven inanılmaz derecede uzundu ama o sadece yarısına kadar çıkabilmişti; yaklaşık iki ya da üç kat yüksekliğinde olduğunu tahmin ediyordu. Sanki merdivenin en tepesindeymiş gibi değildi ama yine de düşmek istediğinden daha uzaktaydı.

Tanrılar! Vücudunun en azından yarısının kontrolünü ele geçirerek bir kolunu merdivenin ince korkuluğuna doladı. Burada dikkatli olmalıydı, yoksa aşağıya düşecek ve muhtemelen iki bacağını ve sırtını da kıracaktı.

"Bırak kolumu, seni aptal," diye tısladı İki, Kerov ona izin vermemeye çalışsa da hâlâ ağzını kullanıyordu. "Neredeyse bitirdim! Nanobotları etkinleştirmek için sadece bir damla kanımı eklemem gerekiyor!"

Kerov giderek artan bir dehşetle, devasa metal su fiçisinin yan tarafında küçük bir kapağın açık olduğunu gördü. Sahte Komutan Sylvan'ın daha önce ona gösterdiği siyah çanta bir kayışla merdivenin bir basamağına asılmıştı ve içindeki test tüpleri boştu.

İki'nin hâlâ kontrol ettiği elinde uzun, siyah ağızlı bir bıçak vardı. Kerov izlerken, İki diğer elinin kontrolünü de ele geçirmeye çalıştı. Belli ki tankın yan tarafındaki açıklığa yaklaşmaya çalışıyordu.

"Bunu yapmasına izin vermeyin!" Yeni bir ses yükseldi, Kerov'u o kadar ürküttü ki sarsıldı ve neredeyse bedeninin ele geçirmeyi başardığı yarısının kontrolünü kaybediyordu.

"Kim... ne?" diye düşündü - bu bedeninin içinde nasıl *üçüncü* bir kişi vardı?

Ses Kerov'un zihnine *"Ben Y'yim, bu bedeni en başta çaldığı kişi,"* diye fısıldadı. *"Düşüncelerini bana yönelt ve sessiz ol ki bizi duyamasın."*

Kerov, zihinsel sesinin isteksiz ev sahibi tarafından fark edilmeyeceğini umarak, *"Pekâlâ,"* diye ihtiyatlı bir cevap gönderdi.

"Tüm Ana Gemi'nin su kaynağını enfekte etmek istiyor," diye fısıldadı Y. Sesi yorgun ve kâğıt gibi ince çıkıyordu, sanki eskiden kendi bedeni olan bu yerde zar zor tutunmaya çalışıyordu. *"Gemide yaşayan herkesi ele geçirmek istiyor, tıpkı beni ele geçirdiği gibi ve eğer kanından tek bir damla bile suya karışırsa bunu başaracak."*

"Bunun olmasına izin vermeyeceğim!" Kerov acımasızca söz verdi. Ama vücudunun sahip olduğu yarısının kontrolünü elinde tutmak için savaşıyordu. İki güçlü ve kararlıydı. Kerov'un merdivene doladığı kolu santim santim hareket ettirdi. Bıçağı hazırды, kesmek için sabırsızlanıyordu.

Kerov, İki'nin elini tankın yan tarafındaki açıklıktan geçirip bıçakla kesmeyi başarması halinde, kanının nanobotları harekete geçireceğini ve su kaynağını enfekte edeceğini biliyordu. Sonra da dışarıya doğru akan borular bunu geminin her tarafına taşıyacak ve kimse durduramadan Two'nun şüphelenmeyen kurbanlarına sirküle edecekti.

Komutan Sylvan'ın sözlerini düşündü: Karanlık Tür'ün suya koyduğu madde geminin yüzde yirmisini öldürecekti. Geri kalanlar da kendilerini tamamen kaybedecek, İki'nin kontrol edebileceği kuklalar haline geleceklerdi. Bunun olmasına izin veremezdi, bunu durdurmak *zorundaydı*.

Ama nasıl? İki yavaş ama emin adımlarla içinde bulundukları bedenin kontrolünü yeniden ele geçiriyordu. Kerov onu durdurmaya çalıştı ama ev sahibinin iradesi inanılmaz derecede güçlüydü ve o bedende çok daha uzun süredir yaşıyordu-Kerov kaybedeceği bir savaş veriyordu.

"Onu öldürmelisin," diye fısıldadı Y zihninde. "Bir daha asla kimseye zarar veremeyeceğinden emin olmalısın!"

"Ama bunu yaparsam, sen de ölürsün," diye belirtti Kerov. Kendisi de ölecekti ama bunu söylemedi. Bunu düşünmek bile istemedi.

*"Ben zaten ölüyüm - ya da ölü sayılırım," diye fısıldadı Y. "Yapabiliyorken ondan kaçma şansını değerlendirmeliydim - artık çok geç. Kalıcı olarak ona bağlıyım ve her an saf ıstırap. Ölmek **istiyorum**. Eğer onu da yanımda götürebilirim, çok daha iyi olur," diye ekledi acı acı.*

Kerov onun sözlerindeki nefreti, bedenini çalan ve geri vermeyi reddeden kişiye karşı duyduğu çaresiz öfkeyi hissedebiliyordu. Ölüm Y için tek kaçıştı ama işkencecisini de kendisiyle birlikte Yedi Cehennem'e götürmek istiyordu.

"Ne yapabiliriz?" diye sordu aceleyle. İki, kolunu merdivenin metal basamağından kurtarmaya çalışıyordu. Yakında çok geç olacaktı.

"Atla, merdiven uzun."

"Bu düşünüş onu öldürmeyecek. Vücudundaki her kemiği kırabilir ama onu öldürmez," diye itiraz etti Kerov.

"Doğru yoldan atlarsak olmaz."

Y ona Kerov'un kanını donduran bir zihinsel resim gönderdi. Ama içgüdüsel olarak diğer erkeğin haklı olduğunu biliyordu; başka bir yolu yoktu.

"Yeterli gücüm var mı bilmiyorum," dedi. "O çok güçlü ve benden çok daha uzun süredir bu bedende."

"Size yardım edeceğim. Eski Üstadımdan kontrolü geri alabilmeyi umarak kendimi tutuyordum. Ama bunun için çok zayıfım ve yapabilirsem bile bu bedende uzun süre hayatta kalabileceğimi sanmıyorum. İki onu çok değiştirdi, artık bana yabancı. Ama sana gücümü ödünç verebilirim."

"Teşekkür kardeşim," dedi Kerov resmen. "Ve teklifinizi kabul ediyorum."

"O zaman üç deyince," diye fısıldadı Y ve artık yorgun sesinde bir güç parıltısı vardı. Belli ki kendisini esir alan kişiden intikam almak için böyle bir fırsatı bekliyordu.

Kerov kendini çelikleştirdi ve hazırlanmaya çalıştı. İşte bu sondu. Nasıl bu kadar ani gelmişti? Ölmeye nasıl hazır olabilirdi ki? Ama ya kendi hayatı ya da on binlerce masumun hayatı söz konusuydu. Başka bir yol yoktu. Yapabileceği başka bir seçim yoktu.

Frankie, diye düşündü, onun adını bir dua gibi okşayarak. Keşke sana üzgün olduğumu söyleyebilseydim. Keşke seni sevdiğimi söyleyebilseydim. Çünkü onu gerçekten seviyordu, hem de çok. Bunu şimdi fark etmişti, artık bu konuda bir şey yapmak için çok geçti. Frankie güzel, cesur, zeki ve bir kadında olmasını istediği her şeye sahipti... ve ona asla sahip olamayacaktı. Tanrıça, diye dua etti. Eğer sevdiğime sahip olamayacaksam, o zaman ölümümün bir anlamı olsun. Yapılması gerekeni yapmama izin ver.

Ani bir huzur ruhunu doldurdu. Bir doğruluk hissi ve doğru şeyi yaptığına dair bir kesinlik.

"Her şey yolunda," diye fısıldadı yeni bir ses; zengin, güçlü, kadınsı bir ses. "Ne gerekiyorsa yap, savaşçı. Fedakârlığın karşılıksız kalmayacak."

Kerov bir an için sesin kime ait olduğunu merak etti ama sonra varlık kayboldu ve Y'yi bir kez daha duydu.

"Bir," diye fısıldadı Y.

Kerov gerildi ve sonra bir çabayla hâlâ kontrol etmeye çalıştığı kolunu bıraktı.

"Ah-ha!" İki, sonunda kolunu merdiven basamağından kurtarmayı başarırken zaferle bağırdı. Belli ki mücadeleyi kazandığını düşünüyordu.

"İki," diye gönderdi Y.

"Bu kadar çabuk mu pes ediyorsun dostum?" İki alaycı bir tavırla Kerov'a sordu. Yavaşça ama emin adımlarla serbest kalan elini su tankının açık kapağına doğru uzattı. Diğer yumruğundaki siyah hançer loş ışıktaki parlıyordu. Kanını su kaynağına akıtacak kesiği atmasına birkaç santim kalmıştı.

"Pek sayılmaz," diye karşılık verdi Kerov. "Henüz tam olarak pes etmedim."

"Üç!" Y zihninde bağırdı ve Kerov içine bir enerji dalgasının dolduğunu hissetti. İleri fırladı, *bedenin* kontrolünü ele geçirdi -tam kontrol. Bunu uzun süre koruyamayacaktı ama sorun değildi, sadece birkaç saniyeye ihtiyacı vardı.

İki öfkeyle çılgılık atarken, merdivene döndü ve kontrol ettiği bedeni göğsü ve karnı üzerine düz bir şekilde inecek şekilde konumlandırarak zıpladı. Aynı anda bıçağın olduğu elini savurdu ve ucunu kalbinin üzerindeki boşluğa bastırdı. Yere indiklerinde, çarpmanın etkisiyle bıçak derine saplanacak, kalbi delip geçecek ve diğer tarafa doğru temiz bir kesik atacaktı.

"Sonum geldi, Tanrı yardımcım olsun!" diye düşündü, metal zeminin donuk gümüş rengi onu karşılamak için hızla yükselirken.

"Benim ve İki'nin sonu belki ama senin için öyle olmak zorunda değil. Git!" Y'nin fısıltısını duydu.

Tam bıçağın sapı yere değip etine saplanmaya başladığını hissettiği anda, büyük bir itiş oldu. Kerov'a sanki arkasında duran biri onu sırtından sertçe itmiş gibi geldi. Öne doğru savruldu, son zamanlarda içinde yaşadığı beden yere çarptığında ve bıçak derinlemesine kesildiğinde çarpmanın ilk acısını hissetti.

Sonra... hiçbir şey.

Yirmi Beşinci Bölüm

"O iyi mi?" Sophie endişeyle sordu.

"Bilmiyorum." Frankie Kerov'un yanağını hafifçe okşadı. "O... en azından hâlâ sessiz." Gergin dakikalar akıp giderken, Frankie hâlâ büyük Kindred'in başını kucağında tutuyor ve onun durgun yüzüne bakıyordu.

"Ona çok kızgındım, biliyorsun," diye fısıldadı, Sophie'ye ve yanında diz çökmüş olan Kate'e hızlı bir bakış attı.

Kate, "Evet, bize söylüyordunuz ama tam olarak *nedenini söylemediniz*," diye belirtti. "Rahibenin ikinizin de doğru bedenlerinize nasıl döneceğiniz konusundaki önerisi planlandığı gibi gitmedi mi?"

Frankie kırık bir kahkaha attı. "Öyle de denebilir. Hayal ettiğim gibi bir şey değildi."

"O zamanlar nasıldı?" Sophie merakla sordu. "Bize anlatabilirsin Frankie. Belki sana biraz perspektif verebiliriz."

"Tamam, peki... Sanırım öyle." Frankie iç çekti. Daha önce, iki yeni arkadaşıyla konuşurken, Kerov'la karşılaşmasının tam ayrıntılarını açıklamak konusunda isteksiz davranmıştı. Şimdi ise tüm bu utanç, mahremiyet ve suçluluk fikri bir şekilde uzak... önemsiz görünüyordu. Eğer Kerov bir daha geri dönmeyecekse, Kate ve Sophie'nin onunla aralarında neler geçtiğini bilmeleri kimin umurundaydı? Eğer hiç dönmezse...

Hayır, böyle düşünemez. Geri dönecek, dönmek zorunda, dedi kendi kendine sertçe. Aklını hastalıklı düşüncelerden uzaklaştırmak için konuşmaya başladı.

"Rahibe, kendi bedenlerimize geri dönebilmek için birbirimize 'Samimiyet Öpücüğü' vermemiz gerektiğini söyledi" dedi. "Siz bunun ne olduğunu biliyor musunuz?"

Sophie ve Kate karşılıklı bakiştılar.

Sophie alçak sesle, "Hiç böyle bir şey duymamıştım ama sanırım bir fikrimiz var," dedi. "Peki ne yanlış gitti?"

"Şey... Kerov yanlış gitti." Frankie onun sert yüz hatlarına baktı. "Biraz delirmiş gibiydi. Beni kemeriyle bağladı ve... en başta kararlaştırmadığımız şeyler yaptı."

"Ne tür şeyler?" Kate kaşlarını çatarak sordu. "Değil-"

"Hayır, hayır," dedi Frankie aceleyle. "Yani, penetrasyon *vardı* ama onunkiyle değil... bilirsin işte." Kerov'un kasıklarına doğru başını salladı.

"Tamam, ama de..." Sophie başını salladı. "Bu Kindred tarzı değil. Genelde çok düşünceli aşıklardır; dişilerine zevk vermek için her şeyi yaparlar."

"Bana zevk vermediğini söylemedim," dedi Frankie. "Bana biraz *fazla* zevk verdi, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur. Ayrıca o şekilde bağlı olmak gerçekten korkutucuydu."

"Bunun bir şey olduğunu düşünmesine ne sebep oldu acaba?" Sophie kaşlarını çattı. "Ve neden böyle bir şekilde kontrolünü kaybetsin ki?" Kate ekledi.

"Bilmiyorum.

Switch Kindred hakkında pek bir şey bilmiyorum. Wulven Kindred gibi mi Sizce de öyle değil mi?"

"Ben de onlar hakkında pek bir şey bilmiyorum," diye itiraf etti Sophie. "Neden?"

"Çünkü Rone'un bana sık sık 'Samimiyet Öpücüğü' vermek için gerçekten fiziksel bir *ihtiyacı* olduğunu biliyorum." Komutan Sylvan ile ayrı oturan arkadaşına hızlı bir bakış attı. İki adam alçak sesle telsizle konuşuyor ve olabildiğince çok insanı uyarıyorlardı. Kızların konuşmalarını hiç dinlemiyor gibi görünüyorlardı.

"Öyle mi?" Frankie ilgiyle sordu. "Yapmazsa ne olur?" "İçindeki Canavar dışarı çıkar," dedi Kate kesin bir ifadeyle .

"Cidden, kulağa garip geldiğini biliyorum ama bu bir tür kurt adam durumu.

Wulven soyu devam ediyor. Eğer dişilerini yeterince sık tatmazlarsa, kelimenin tam anlamıyla kontrollerini kaybediyorlar."

"Kerov herhangi bir yaratığa dönüşmedi ama kesinlikle kontrolünü kaybetmiş gibi görünüyordu," dedi Frankie kaşlarını çatarak. "Sonradan bana bunun sebebinin birlikte olduğu diğer kadınlardan farklı görünmem olduğunu söyledi. Ayrıca, daha önce hiçbir kızın altına yatmasına izin verilmemişti." Bunu söylerken kızardı ve sesini alçak tutmaya özen gösterdi. "Onun dünyasının hükümeti buna izin vermiyor - sapkınlık olduğunu iddia ediyorlar."

"Yani doğal Kindred dürtülerini tam anlamıyla *yıllardır* bastırıyor muydu?" Kate ona bir kaşını kaldırdı. "Vay canına, belki de bununla bir ilgisi vardır. Yaptığı şeyin doğru olduğunu söylemiyorum, doğru değil," diye ekledi aceleyle. "Ama bir Kindred -her Kindred- dışisinin tadına bakma ihtiyacı duyar."

"Haklı, DNA'larına işlemiş gibi bir şey." Sophie başını salladı ve sonra kaşlarını çatı. "Yine de seni kemeriyle bağlamamalıydı. Bu yanlıştı."

"Ve *korkutucu*." Frankie iç çekti. "Biliyor musun, mesele şu ki, eğer önce *sorsaydı* bunu kabul edebilirdim ama kontrolünü kaybedip çılgına dönmüş gibiydi." Başını iki yana salladı. "Sonrasında ikimiz de bir sürü şey söyledik... ikimizin de kastetmediğini düşündüğüm şeyler. Ve sonra ayrıldık. Onu bir daha asla göremeyeceğimi sanmıştım. Ve şimdi bak..." Başı hâlâ kucağında yastık gibi duran Kerov'un hareketsiz bedenini işaret etti. "Eğer o... eğer o sadece..." Devam edemeyerek başını salladı.

"Ah, tatlım..." Sophie onun elini nazikçe sıktı. "İkinizin arasında olanlar konusunda kafanın hâlâ çok karışık olduğunu söyleyebilirim ama Kerov'a bir şans daha vermek istediğini mi söylüyorsun?"

Frankie burnunu çekerek, "Bilmiyorum," dedi. "Sanırım öyle. En azından *konusmak* isterdim

ne olduğu ve neden olduğu hakkında konuşmak yerine

birbirimizi tekrar görmek. Asla...asla..." Sesi yine kesildi ve hıçkırığını tutabilmek için dudağını ısırarak zorunda kaldı.

Kerov'un ailesinin kendi gezegeninde onlara verdiği uyarı tekrar tekrar kafasında yankılanmaya devam etti. *Eğer konukçu bedeniniz ölürse, siz de onunla birlikte ölürsünüz.*

Frankie ona baktı ve bedeninde olduğu süre boyunca hiç tıraş etmediği için artık koyu sarı kirli sakallarla pürüzlü olan yanağını okşadı. Sert, yakışıklı yüz hatları hâlâ yerindeydi ve Frankie onun o yoğun, soluk gri gözlerini bir daha açıp kendisine bakıp bakmayacağını merak ediyordu.

Ah Kerov, neden gitmek zorundaydın? düşündü umutsuzca, keşke diğer kızların erkekleriyle olduğu gibi onunla da bir bağı olsaydı. *Sana neler oluyor böyle? Lütfen, lütfen dikkatli ol! Kavga ettiğimiz için özür dilerim. Keşke bunu geri alabilseydim, keşke bunun hakkında konuşabilseydik, sana ne kadar değer verdiğimi, seni ne kadar sevdiğimi söyleyebilseydim.*

Bekle, onu seviyor muydu?

Frankie birlikte yaşadıkları her şeyi düşündü. Onun bedeninde gördüğü ve yaptığı çılgınca şeyleri ve Kerov'un da onun bedeninde yaptığı şeyleri. İlk başta ondan hoşlanmamıştı; onun çok diktatör ve zorba olduğunu düşünmüştü. Ama... Değişimleri sırasında değişmişti. Ve onun gerçekte kim olduğunu görmeye başladı - cesur, sadık, fedakâr, koruyucu, yakışıklı... liste uzayıp gidiyordu.

Sonunda bunu kendine itiraf ettiğinde, bir yerlerde büyük Kindred'a aşık olduğu apaçık görünüyordu. Bunu yapmamak için gerçekten çok uğraşmıştı. Kendine defalarca onun tipi olmadığını söylemişti. Birbirlerinden çok uzakta yaşadıklarını. Ailesinin ondan nefret edeceğini ve evinde mükemmel, sıska Xirnah gibi kızlar onun gibi bir kızla asla ilgilenemeyeceğini. Ama her nasılsa, tüm bahanelerine rağmen, yine de umutsuzca, çaresizce ona aşık olmuştu.

Keşke ona aşık olmasaydım, bu korkunç! Ya ona bir şey olursa? Ya bir daha geri dönmezse? diye düşündü umutsuzca. *Ya onunla bir daha hiç konuşamazsam? Ya bu sonumsa?*

Sanki karanlık bir varlık onun korkusunu duymuş ve bunu gerçeğe dönüştürmeye karar vermiş gibi, Kerov aniden boğulur gibi bir ses çıkardı ve nefes almayı kesti.

"Kerov?" Frankie endişeyle onun yanaklarını okşadı. Nefes alış verişini yeniden başlatmayınca daha sert bir tokat attı... ama sonuç alamadı. "Kerov!" diye bağırdı. "Haydi, *nefes* al!"

"Sorun nedir?" Sophie aceleyle sordu. "Nefes almayı kesti!" Frankie haykırdı.

"Ben de nabız hissetmiyorum," dedi Kate acımasızca, büyük Kindred'ın bileğini tutarak.

"Nabız yok... Nefes almıyor... Kahretsin!" Frankie çılgınca ona baktı.

"Sylvan?" Sophie umutla kocasına baktı.

"Ne yazık ki burada harici bir kalp masajı ünitemiz yok," dedi acımasızca. "Ve kollarım hâlâ yarı felçli, yoksa Kerov'u daha yakından incelerdim. Ama şu anda zaman çok önemli - onu eski yöntemlerle hayata döndürmeye çalışmamız gerekecek."

Frankie çoktan harekete geçmişti. Lotus Pond'da çalışmak için bir zorunluluk olduğu için yakın zamanda kalp masajı dersi almıştı. Kerov'un başını yavaşça kucağından iterek üzerine diz çöktü ve çenesini eğdi. "Kurtarma solunumu ile başlayacağım," dedi Sophie'ye. "Sen, Kate ve Rone sırayla göğüs kompresyonu yapabilirsiniz!"

"Derhal bir sağlık ekibi çağıracağım." Sylvan söyledi. "Tek yapman gereken onlar gelene kadar ona oksijen vermeye ve kan pompalamaya devam etmek." Telsizden hızla konuşmaya başladı.

"Anladım." Sophie çoktan büyük Kindred'ın yüzükoyun yatmış üzerine diz çökmüş, göğüs kafesinin ucundan çıkan küçük kemik çıkıntısı olan ksifoidi bulmuştu.

"Pekâlâ." Frankie ciğerlerini doldurdu, Kerov'un burnunu sıkıştırdı, ağzını onunkinin üzerine kapattı ve nefes aldı.

Kerov'un geniş göğsü tam olarak bir kez yükselip alçaldı... sonra ona nefes vermeyi bıraktığı anda durdu.

"Hayır," diye fısıldadı Frankie. "Hayır, hayır, *hayır!*"

Hızla ağzını tekrar Sophie'nin ağzına dayadı ve bir kez daha nefes alıp ciğerlerini tekrar tekrar doldurduktan sonra arkasına yaslanıp parmaklarını birbirine geçirmiş olan Sophie'nin göğüs kompresyonu için sert ve sabit bir ritimle bastırmasını endişeyle izledi.

Kerov, diye düşündü Frankie ona nefes verirken çılgınca. Kerov, lütfen... lütfen gitme. Ölme! Ve birden dua ettiğini fark etti. Lütfen, diye düşündü çılgınca, birilerinin, herhangi birinin duymasını umarak duasını dışarıya gönderiyordu. Lütfen Kerov'u benden alma. Bir araya getirilmemizin bir nedeni olduğuna inanıyorum... Değiştirilmemizin bir nedeni. Lütfen tam da bunu başlamışken onu benden alma.

Bir anda, sıcak ve huzurlu bir varlık onu rahatlatıcı bir battaniye gibi sarmış gibiydi.

"Çocuğum," diye mırıldandı kulağına güçlü ama kadınsı bir ses. "Duaların duyuldu ve yanıtlanacaklar."

Oh, teşekkür ! Frankie çılgınca düşündü. Teşekkür . Teşekkür . Teşekkür ederim.

Birdenbire, biri ağzına nefes verirken kendi yüzüne baktığını fark etti.

"Bu da ne..." diye öksürdü ve boğuldu, tıpkı kendisine benzeyen kişiyi kenara itti. "Ne yapıyorsun sen?"

"Bilmiyorum." Kızın kafası karışmış görünüyordu. "Bir an İki'nin içindeydim ve sonra burada ağzım seninkinin üzerinde uyandım... ya da benimkinin, sanırım."

Sonunda Frankie ne olduğunu anladı.

"Kerov," diye fısıldadı umutla. "Bu... bu gerçekten sen misin?"

"Tabii ki benim... daha doğrusu *sensin*." Kendisine baktı. "Ben yine senin bedeninde gibiyim ve sen de benimkinin içinde."

"Biliyorum, *değiştik*. Ve sen geri döndün! Harika değil mi?" Frankie doğrulup onu yakaladı ve heyecanla sıkıca kucakladı. "Tanrıça dualarımı duydu!" dedi onu sıkıca kucaklayarak. "Beni duydu ve seni bana geri getirdi, çok mutluyum!"

"Onu ben de duydum. Ama... nefes alamıyorum... nefes alamıyorum. Beni eziyorsun!" Kerov soluk soluğa itiraz etti.

"Özür dilerim, vücudunun ne kadar güçlü olduğunu unutmuşum." Frankie isteksizce onu bıraktı ama kollarından kurtulmak için mücadele etmek yerine daha da yaklaştı ve yüzünü ellerinin arasına aldı.

"Seni bir daha göremeyeceğimi sanıyordum," dedi ciddiyetle, gözlerinin içine bakarak.

Frankie kendi yüzünü hiç bu kadar ciddi görmediğini düşündü. "Ben de öyle düşünmüştüm," diye itiraf etti. "Oh, Kerov..."

"A-hem." Arkalarında, Komutan Sylvan boğazını temizledi. "Kerov, biraz kafa karıştırıcı olsa da bu nazik anı bölmek istemem. Ama İki'ye ne olduğunu gerçekten bilmemiz gerekiyor. Su kaynağını başardı mı?"

"Sanmıyorum," dedi Kerov. "Test tüplerinin içindekileri -sanırım nanobotlar demişti- ana tanka boşaltmak üzereydi. Ama onları aktive etmek için kendi kanından bir damla eklemesi gerektiğini söyledi. Bunu yapmasına engel oldum."

"Nasıl?" Sophie ısrarla sordu.

"Peki şimdi nerede?" Rone karanlık bir sesle sordu.

"Sanırım öldü," dedi Kerov. Boğazını temizledi. "Vücudunun içinde bir tane daha vardı - Y adında biri."

"Onu gördük, bu İki'nin olmalı," diye haykırdı Kate.

"Artık değil, o onun tutsağı. Ya da onun esiriydi," dedi Kerov acımasızca. "İki kişi onun bedenini çaldı ve Komutan Sylvan'inkine benzeyecek şekilde değiştirdi."

"Ölümüne dair kanıt bulduktan sonra bile İki'nin nasıl yaşamaya devam ettiğini merak ettik!" Sylvan haykırdı. "Yemin ederim o piçin Dünya'dan gelen bir kedi gibi dokuz canı var. Bu Y ne dedi?"

Kerov, "Ölmek üzere olduğunu, İki'nin bedenini çok fazla değiştirdiğini, ondan kurtulabilse bile içinde yaşamaya devam edemeyeceğini söyledi," dedi. "O... İki'yi öldürmeme yardım etmeyi teklif etti."

"Ne?" Frankie haykırdı. "Ama... ama bu seni de öldürür!"

"Bunun farkındayım." Ellerine baktı. "Ama başka seçeneğim yoktu. İki inanılmaz derecede güçlüydü ve denediğim halde vücudunu tam olarak kontrol edemedim. Neredeyse tüm su kaynağına bulaşmak üzereydi. Onu öldürmezsem durdurmanın mümkün olmayacağını biliyordum." Frankie'ye baktı. "Lütfen anlayın, tek yol buydu."

Frankie ağlayacak gibi hissetti. "Yani... kendini feda mı edecektin?" sordu. "Kerov, bunu nasıl yaparsın?"

"Yapmam gerekeni yaptım." Gözlerini ondan kaçırdı. "Ama atlamadan hemen önce bir ses duydum - bir kadın sesi - bana fedakârlığının ödüllendirileceğini söylüyordu. Tanrıça olmalı." Frankie'ye baktı. "Belki de kastettiği buydu - beni sana geri göndermek."

"Belki..." Frankie yarı gülüyor, yarı ağlıyordu.

"Umarım işe yaramıştır," diye devam etti Kerov. "Yine de bilmiyorum - eğer bedeni öldüyse, ruhumun da onunla birlikte ölmüş olması gerekir gibi görünüyor. Ama son anda sanki biri beni itti - beni İki'nin bedeninden dışarı itti. Belki de Y'ydi. Her neyse, sonra kendimi burada buldum."

"Bir dakika bekleyin." Sylvan elindeki telsizi dikkatle dinledi. "Güzel, bu iyi haber. Cesedi tıp merkezine götürün ve karantina altına alın. Evet, bana benzediğini biliyorum ama bu ben değilim Komutan Havers. Daha sonra açıklayacağım. Sylvan tamam."

Yukarı baktığında gülümsüyordu.

"Yani... o öldü. İki kişi gerçekten, sonunda öldü mü?" Sophie titrek bir sesle sordu.

Sylvan ciddiyetle, "Öyle görünüyor," dedi. Kerov'a baktı. "Komutan Kerov, tehlike ve ölümcül zamanında olağanüstü bir cesaret gösterdiniz. Ana Gemi'nin Soydaşları olarak size asla ödeyemeyeceğimiz bir var."

Kerov, Frankie'ye yan gözle bakarak, "Bana borcunuzu ödemenin en iyi yolu Kutsal Koru'yu tekrar ziyaret etmemize izin vermeniz," diye cevap verdi. "Görünüşe göre bir kez daha bir rahibenin tavsiyesine ihtiyacımız var."

* * * * *

"Ah, çocuklar-geri döndünüz, görüyorum. Ve bir kez daha birbirinizin bedenlerine geçtiniz." Rahibe onlara ciddiyetle baktı ama Kerov onun yeşil üzerine yeşil gözlerinde küçük bir parıltı gördüğünü düşündü.

İki misafir odasında ayrı geçirdikleri bir gecenin ardından Kutsal Koru'ya geri dönmüşlerdi. Bu Kerov'un fikriydi; Frankie'yi bu kadar çok isterken ona güvenilebileceğinden emin değildi. Bir soğuma dönemi geçirmek ve uyku sırasında kendi kendilerine geçip geçmeyeceklerini görmek iyi bir fikir gibi görünüyordu. Ancak dönmemişlerdi ve işte yine buradaydılar, onları daha önce görmüş olan rahibeyle konuşuyorlardı.

"Evet, Rahibe... şey... Baş Rahibe... şey..." Frankie boğazını temizledi. "Özür dilerim, size nasıl hitap etmemiz gerektiğini bilmiyorum."

Rahibe, "Rahibe iyi olur," dedi. "Ama bir sorun mu var çocuğum?" Kerov'a baktı.

"Evet, Rahibe - bu konuda hiçbir şey söylemediğimiz halde birbirimizin bedenlerine Anahtarlandığımızı nasıl bildiniz?" diye sordu.

"Çünkü gözlerinde ruhunun parladığını görüyorum, daha doğrusu arkadaşının gözlerinde. Ve tam tersi," diye açıkladı, sanki çok açılmış gibi. "Her neyse, anladığım kadarıyla tekrar nasıl geri döneceğiniz konusunda tavsiye istiyorsunuz?"

"Var." Frankie başını salladı. "Geçen seferki gibi mi yapsak? Yani, yine Samimiyet Öpücüğü şeyini mi?"

Kerov onun kızardığını görebiliyordu; teni onunkinden daha açıktı ve elmacık kemiklerindeki utanç verici kırmızı lekeyi kolayca belli ediyordu. Tanrım, tekrar kendi bedenine girdiği için çok mutluydu. Yine de... Frankie'nin formunda olmak o kadar da kötü değildi, bunu kabul etti. En azından ona tekrar dokunabiliyordu - her ne kadar kendine dokunuyor gibi görünse de.

"Üzgünüm çocuklarım, ama Yakınlık Öpücüğü'nün ikinci kez işinize yarayıp yaramayacağını bilmiyorum," dedi rahibe, ciddi bir ifadeyle. "Korkarım daha yoğun bir şey gerekecek."

"Sen neden bahsediyorsun?" Kerov alçak bir sesle sordu. "Seks bağına kastetmiyorsun, değil mi? Çünkü bu konuda ne hissettiğimizi biliyorsun." Frankie'ye yan gözle baktı, onunla çelişeceğini umuyordu ama Frankie onun bakışına karşılık verdi ve sessiz kaldı. Kahretsin, keşke onu daha iyi okuyabilseydi. Ama yüzünü bir maskeye dönüştürmüştü, ne kadar uğraşırsa uğraşsın çözemediği bir maskeye.

"Evet, bağlayıcı seks hakkında ne hissettiğini biliyorum," dedi rahibe nazikçe. "Asıl soru, *sen* bu konuda ne hissettiğini biliyor musun?"

"Ben...um..." Frankie ona kaçamak bir bakış attı. "Frankie?" diye sordu, kendine rağmen umutlanarak.

Ağzını açtı... sonra hızla başını salladı. "Boş ver."

Kerov, Tarsia'nın söylemeye başlayıp da kendini tuttuğu şeyin ne olduğunu öğrenmek için hesabındaki tüm krediyi verebilirdi. Tarsia da ona değer vermeyi öğrenmiş olabilir miydi - onun kendisine değer verdiği gibi? Adam İki'ye yaptığı atlayıştan canlı döndüğünde çok heyecanlanmıştı ama sonrasında sessiz ve içine kapanık görünmüştü. Son karşılaşmalarından dolayı hâlâ ona karşı bir kin besleyip beslemediğini ve eğer öyleyse bunu nasıl düzeltebileceğini merak ediyordu.

"Peki... geri dönmek için ne yapmamız gerekiyor?" Frankie aralarına giren sessizliği bozarak sordu. "Öncekinden *daha* samimi bir şey mi söyledin? Çünkü nasıl olduğunu anlamıyorum..." Yine kızarak sözünü kesti.

"Birbirimizle derin bir hazzı paylaşmak işe yarayacaktır," dedi rahibe düşünceli bir şekilde. "Ve merak etme savaşçı," diye ekledi Kerov'a bakarak. "Dışının içinde bitirmediğin ve tohumunu onun içinde harcamadığın sürece, ikiniz bağlanmayacaksınız."

"Yani seks yapmamız gerektiğini ama Kerov'un girmemesi gerektiğini mi söylüyorsun?" Frankie'nin yanakları yine kıpkırmızıydı -ya da Kerov'un

vardı. Kendisinin onun kadar sık kızarmamasına seviniyordu; bu çok bariz bir utanç ve mahcubiyet göstergesiydi.

"Evet, kızım." Rahibe sakın bir şekilde başını salladı.

"Peki o zaman... prezervatif takmalı mı?" Frankie açık açık sordu. "Çünkü uzun zaman oldu ve şu anda doğum kontrol hapı kullanmıyorum."

"Hayır." Rahibe başını zarıfçe salladı. "Hayır, ruhu ruhtan ayırmak için eti ete batırmalısın. Başka bir şey yapamazsın."

"Ya Frankie benimle sevişmek istemezse?" Kerov sertçe sordu. "Ya bundan korkmak için bir nedeni varsa?"

Rahibe ona sert bir bakış attı.

"Dişine senden korkması ya da çekinmesi için bir sebep *verdin* mi?" diye sordu ve bu kez sesinde çelik vardı.

"Hayır," dedi Frankie Kerov cevap vermeden önce. "O sadece... geçen sefer kendini biraz kaptırdı. Ama bu sefer daha hazırlıklı olacağımızı düşünüyorum. Değil mi Kerov?" Elini tutup sıktı ve ona gülümsedi.

Kerov kalbinden bir yük kalkmış gibi hissetti. Frankie'yi eşi olarak kazanma şansı olup olmadığını hâlâ bilmiyordu ama en azından onun kendisinden nefret etmediğini biliyordu.

"Yapacağız," dedi minnetle. Ve birdenbire nasıl yapacağını bildi. Sadece Frankie'nin de onunla aynı fikirde olmasını umuyordu.

"Pekâlâ o zaman, gidin ve kendinizi iyileştirin," dedi rahibe. "Ama..." Uzun, ince bir parmağını uyarmak için kaldırdı. "Kendini unutmamaya dikkat et savaşçı ve tohumunun verimli toprağa dökülmesine izin verme. Eğer bu olursa, sonsuza dek birbirinize bağlanmış olursunuz ve Tanrıça'nın bir araya getirdiği şeyi hiçbir erkek ya da dişi ayıramaz. Ölümden başka hiçbir şey buna son veremez."

Kerov Frankie'nin biraz solgun görüldüğünü düşündü ama o sadece başını salladı. "Hatırlayacağız, rahibe. Çok teşekkür ederiz."

"Tanrıça sizinle olsun ve sizi kutsasın." Onlar dönüp Kutsal Koru'dan ayrılırken rahibe başıyla selam verdi.

Yirmi Altıncı Bölüm

"İşte yine süitteyiz." Frankie dikkatle yatağın kenarına oturdu, nasıl başlayacağından emin değildi. "Başa döndük sanırım."

"Sanırım." Kerov kıpırdamadan oturmuyordu; kocaman yatağın önünde volta atıyor, gergin bir enerji yayıyordu. Frankie onun bu konuda ne hissettiğini merak ediyordu - bu son kez geri dönmek için ne yapmaları gerektiği konusunda.

"Öpüşmeye başladığımız anda kendi bedenlerimize geri döneceğimizi mi düşünüyorsun?" diye sordu tereddütle. "Ama aynı kurallar geçerli mi? Kalıcı olması için birbirimizin bitirmesine yardım etmemiz mi gerekiyor?"

"Evet," dedi Kerov kısaca, hâlâ volta atıyordu. Frankie'nin bedeninde olduğu için Liv ve Sophie'nin onun için bulduğu kıyafetleri giyiyordu. Lacy'nin kıyafetleriyle dolu bir bavulu olduğunu ama onu Dünya'da, HKR binasında bıraktığını itiraf etmişti. Buna göre, Frankie'nin yeni arkadaşları Frankie'nin bedenindeyken giymesi için bir şeyler bulma zahmetine girmişlerdi. Son sözü söyleyecek olan Frankie'ye danışmışlar ve kıyafeti Kerov'a vermeden önce Frankie onaylamıştı.

Kalçasının ortasına kadar inen güzel bir kırmızı elbise ve ona uygun kırmızı babetlerden oluşuyordu. Elbise onun kıvrımlarını gösteriyordu ama kalça ve popo bölgesini *biraz* . Yine de Frankie bunun Sünger Bob pijamalarını ve Hobbit ayaklı terliklerini giymekten daha iyi olduğuna karar vermişti.

Şimdi, Kerov bir aşağı bir yukarı volta atarken elbisenin vücudunda hareket ettiğini görünce, giymesi için ona verdiğinde fark ettiğinden çok daha açık olduğunu düşündü. Elbisenin v yakası vardı ve ona uygun bir sütyen bulamamışlardı, bu yüzden göğüsleri ipeksi kırmızı kumaşın altında gevşekti. En azından külot giymişti - bu da bir şeydir, diye düşündü. Ama onun dışında, neredeyse seks için giyinmiş gibi görünüyordu.

Kendi kendine, *sen de hemen hemen öylesin*, diye hatırlattı ve sonra kızardı. "Frankie, senin için bir şeyim var."

Kerov'un sesi onu utanç dolu düşüncelerinden çekip çıkardı ve başını kaldırdığında Kerov'un ona bir şey uzattığını gördü; küçük, kare bir kutu.

"Bu ne?" diye sordu şaşkınlıkla, adamdan kutuyu alırken. "Bir hediye mi?"

"Hayır, tam olarak değil. Bunlar kendi bedenlerimize döndüğümüzde üzerimde kullanman için."

Frankie kutuyu açtı ve bir çift kelepçe buldu. Bir seks mağazasından alınan sahte bir esaret setinde bulabileceğiniz yeni, tüylü pembe kelepçeler değildi. Bunlar Frankie'nin daha önce hiç görmediği kalın, bronz bir metalden yapılmış ciddi kelepçelerdi. Kutudan çıkardığında ellerinde soğuk, ağır ve sağlam bir his uyandırdılar. Yanlarında küçük bronz bir anahtar da vardı. Boyutlarına bakılırsa, bir insanı değil, bir Kindred'ı tutmak için yapıldıkları açıktı.

"Bunlarla ne yapmam gerekiyor?" diye sordu Kerov'a kaşlarını kaldırarak.

"Çok açık değil mi? Kendi bedenlerimize geri döndüğümüz anda onları bana takın. Beni yatağa zincirleyin."

"Ne? *Ciddi* misin sen?" Frankie ona kaşlarını çatı.

"Tamamen ciddiyim." Ona düzgün bir bakış attı. "Benden korkmanı istemiyorum Frankie. Biliyorum..." Derin bir nefes aldı. "Son kez yakınlaştığımızda kontrolden çıktığımı . Bunu telafi etmek için ne bir mazeretim ne de bir yolum var ama bunun tekrarlanacağından korkmanı istemiyorum."

"Kerov, bunun bir olmayacağını biliyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Çünkü senin bir daha olmasına *izin vermeyeceğini* biliyorum."

"Hâlâ beni kelepçelemeni tercih ederim," dedi inatla. "Hem benim hem de senin iç huzurun için. Sende bir şeyler var Frankie. Birlikte olduğum diğer kadınlardan o kadar farklısın ki... o kadar muhteşemsin ki." Ona yakıcı bir bakış attı. "Kontrolümü kaybedeceğimden korkmak istemiyorum."

Frankie karnının derinliklerinde küçük bir zevk ve arzu kıvılcımının başladığını hissetti. Hâlâ tam olarak nerede durduklarından emin değildi ama en azından Kerov'un onu hâlâ arzuladığını biliyordu. Bu düşünce onu ateşli ve maceracı hissettirdi.

"Şey... eğer gerçekten böyle istiyorsan," diye mırıldandı ona gülümseyerek.

Ciddi bir şekilde başını salladı. "Evet, öyle. Ve seni kendime bağlayabileceğimden korkmanı da istemiyorum."

"Yani... içimde bitireceksin, değil mi?" Frankie yanaklarının yeniden ısındığını hissetti. "Bu bizi kalıcı olarak bir araya getirirdi, değil mi?"

"Olurdu," dedi sessizce.

"Ah." Frankie dudağını ısırды, keşke ona gerçekten nasıl hissettiğini söyleyebilseydi. Ona bağlanmak *istediğini*, onu sevdiğini. Ama şu anda *bağlanmadan* sevişmeye çalışırlarken bu konuyu nasıl açabilirdi? Bu çok garip olurdu -özellikle de Kerov duygularına karşılık vermezse.

"Frankie..." diye mırıldandı.

"Evet?" Ona baktı, kalbi o kadar sert atıyordu ki kaburgalarını zedeleyecekmiş gibi hissediyordu. Bakışları uzun bir süre birbirine kilitlendi, sonra gözlerini kaçırdı.

"Sadece benim yanımda kendini güvende hissetmeni istiyorum," dedi alçak bir sesle. "Güvende ve önemsendiğimi."

"Teşekkür . Bu... çok tatlı ve düşünceli bir davranış."

"Bu bir güvenlik önlemi," dedi soğukkanlılıkla. "Senin tatlı bedenini tekrar okşama şansını elde ettiğimde ne yapacağımı bilmiyorum. Seni öyle istiyorum ki

"Zor nefes alıyorum Frankie."

"Kerov!" Sesindeki nefessizliğe ya da yanaklarındaki kızarıklığa engel olamadı.

"Beni affet." Omuz silkti. "Sadece böyle hissediyorum."

"Ben... Ben de aynı şekilde hissediyorum. Senin için," diye itiraf etti. Derin bir nefes alarak yatağın kenarından kalktı ve sırtı yatak başlığına gelecek şekilde ortaya yerleşti.

Kerov kaşlarını çattı. "Ne yapıyorsun sen?"

"Pozisyon alıyorum." Frankie arkasındaki özenle işlenmiş metal yatak başlığını başıyla işaret etti. "Kendi bedenlerimize döndüğümüzde, bunları asmak için pek çok yer var." Kelepçeleri geri verdi ve ona yavaşça gülümsedi. "Hadi üstüme çık ve başlayalım."

"Nasıl istersen." Adam onun kalçalarına oturdu, kısa kırmızı elbisesi Frankie'nin kalçalarını yukarı doğru sıyırdı. Frankie elbisenin altındaki dantelli iç çamaşırını bir an için görebildiğini düşündü ve kendi bedenlerine geri döndüklerinde nasıl hissedeceğini merak etti ve onun da aynı manzaraya sahip olacağını biliyordu.

Bunu öğrenmenin tek bir yolu var, dedi kendi kendine. Kerov'a bakarak mırıldandı,

"Öp beni."

"Zevkle," dedi usulca ve dudakları buluşacak şekilde öne doğru eğildi.

Ağızları temas ettiği anda Frankie başının döndüğünü hissetti ve aniden tekrar kendi bedenine döndü. Kerov'un kucağında oturuyor, kalçalarını Kerov'a doğru açmış ve onun delici gri gözlerine bakıyordu.

"Oh!" Öpücüğü keserek geri çekildi, ama doğru bedeninde kaldı.

"Pekâlâ," diye usulca homurdandı. "Şimdi beni zincirle Frankie. Ve her şey bitene kadar gitmeme izin verme."

* * * * *

Kerov, üzerine çıkıp bileklerini yatak başlığının metal desteklerine kelepçelerken kalbinin çarpıntısını durdurmaya çalıştı. Tanrım, çok güzeldi! Uzun, siyah saçları kızarmış yanaklarına dökülürken ve derin kahverengi gözleri belirsiz bir şekilde onunkilere bakarken, onun şimdiye kadar gördüğü en güzel, en çekici kadın olduğunu düşündü. Onu zincirlemek için öne doğru eğildiğinde yemyeşil, kıvrımlı vücudunun onunkine baskı yapmasından bahsetmiyorum bile.

"Mmm," diye homurdandı yumuşak göğüsleri yüzüne değerken. O kadar güzel kokuyordu ki... Hafif, çiçeksi ve son derece kadınsı bir kokuydu. Ve onun altında, onu ateşe veren seksinin sıcak kadın kokusu.

"Mmm, sen." Frankie kelepçelerin iyice yerine oturduğundan emin olduktan sonra arkasına yaslanıp onu inceledi. "Zincirlenmiş iyi görünüyorsun ama önce kıyafetlerini çıkarmanı istemeliydim."

Kerov omuz silkti, kelepçeler hareketiyle birlikte takırdadı.

"İstedığın gibi kullanabilirsin beni," diye mırıldandı. "İstersen beni soy, Frankie."

"Sanırım bunu kabul edeceğim." Biraz gülümseyerek öne doğru eğildi ve adamın giydiği soluk mavi üniforma gömleğinin düğmelerini açmaya başladı. Göğsünü ortaya çıkarmak için açtı ve sonra ellerini karnında ve gövdesinde yukarı aşağı gezdirdi.

Kerov onun hafif, alaycı dokunuşu altında titredi.

"Tanrım," diye fısıldadı kısık sesle. "Yumuşak küçük ellerin üzerimde çok iyi hissediyorum."

"Ben de seninkini üzerimde seviyorum," dedi gülümseyerek. "Ama görünüşe göre bu sefer kontrol bende."

"Öyle," diye mırıldandı, gülümseyerek karşılık verdi. "Güzel, o zaman ben de istediğimi yapacağım."

Yarı alaycı, yarı ciddi bir bakışla aşağı indi ve pantolonunu çözmeye başladı.

Kerov, sırf ona bu kadar yakın olduğu ve onun tatlı kokusunu içine çektiği için çoktan yarı direğe gelmişti. Şimdi, kız onu pantolonunun sınırlarından kurtarmak için acele ettiğinde sikiinin neredeyse acı verici bir şekilde sertleştiğini hissetti.

"Frankie..." diye inledi kadın yumuşak, serin bir elini kumaşın içine sokup ağrıyan shaftını okşarken.

"Hmm, burada neyimiz varmış?" diye mırıldandı ve ona küçük bir yarım gülümseme verdi. "Bana öyle geliyor ki birinin bir sorunu var... çok *zor* bir sorun."

Kerov bir iniltiyi bastırmak için dilini ısırды. Tanrım, onu burada öldürüyordu!

Bu kelepçeleri Komutan Sylvan'dan ilk aldığıında, bunu sadece Frankie'nin yanında kendini güvende ve emniyette hissetmesini istediği için yapmıştı. Kelepçelerin aynı zamanda erotik bir değeri olabileceğini hiç düşünmemişti. Ama şimdi, kelepçeli ve çaresiz bir şekilde ona istediğini yaparken, onun dokunuşuna açık ve çaresiz olmanın çok seksi olduğunu kabul etmek zorundaydı. Seksi ve aynı zamanda biraz da korkutucuydu.

"Mmm, işte buradayız," diye mırıldandı ve ince parmaklarının shaftının etrafını sardığını ve onu açığa çıkardığını hissetti. "Şimdi hatırladığım kadarıyla, geçen sefer biraz eğleniyordum ve *bunu* yapıyordum..." Geri çekildi ve eğilerek adamın sikiinin başına sıcak, açık ağızlı bir öpücük kondurdu. "Kabaca sözüm kesildiğinde."

"Frankie... *Tanrılar*," diye inledi kadın sıcak dilini onun zonklayan shaftının etrafında döndürmeye başlarken. Onu emişinin erotik görüntüsü

Neredeyse katlanılamayacak kadar fazla. Kollarını gerdi ve kelepçelendiği metal dikmenin birazcık büküldüğünü hissetti.

"Mmm..." Frankie başını kaldırıp ona baktı ve yaramaz bir gülümsemeyle onu daha fazla kızdırdı, patlayacağını düşünene kadar sikini yaladı ve emdi. Sonra onu tamamen hazırlıksız yakalayan bir şey yaptı.

İnce, küçük eli tekrar pantolonunun içine girdi ve uyluklarının arasından aşağı kayd. Kerov onun parmak uçlarının taşaklarını gıdıkladığını ve sonra yanaklarının arasını hafifçe aralamak için aşağı kaydığını hissettiğinde nefesi kesildi ve sertleşti.

"Frankie?" fısıldadı kararsızca.

"Aç kapıyı, aşık çocuk," diye mırıldandı. "Bakalım kendi ilacının tadına nasıl bakacaksın."

"Ben... ama ben..."

"Yap . Geçen sefer aramızda olanlar için üzgün olduğunu söylemiştin, değil mi? Ve bunu bana nasıl telafi edeceğini bilmediğini?"

"Evet, elbette." Adam ona ciddiyetle baktı.

"Peki, o zaman... işte bu. Beni kendine açtığın gibi sen de bana açıl."

Frankie'nin bakışı şakacıydı ama kahverengi gözlerinde çelik vardı. Kerov onun bu konuda kesinlikle ciddi olduğunu fark etti; ona, son kez birlikte olduklarında kendisine davrandığı gibi davranacaktı. Bir an için bunu yapabileceğini düşünmedi - ona açılabilceğini ve böylesine mahrem, yasak bir alanı keşfetmesine izin verebileceğini düşünmedi.

Ama o böyle hissediyordu, diye hatırlattı kendine. Ve sen ona başka seçenek bırakmadın. En azından seni uyarıyor, bu adil bir şey.

"... tamam," diye mırıldandı sonunda. "Ben... Ben sana açacağım."

"Güzel." Dudağını ısırdı ve yavaşça açarken tembel gözlerle onu izledi. Sonra serin parmakları içeriye doğru kayd ve

sıkıca sıkılmış alt girişini okşadı. "Bu nasıl bir his?" diye mırıldandı, onu okşarken dikkatle izliyordu. "Hoşuna gitti mi?"

"Ben... Bilmiyorum," diye mırıldandı Kerov ama doğruyu söylemek gerekirse, hafif dokunuşu onu çıldırtıyordu. "Bu... bu benim kendi dünyamda izin verilecek bir şey değil. Sapkınlık olarak ilan edilirdi... yanlış."

"Ama iyi hissettiriyor, değil mi?" Ona bir kaşını kaldırdı. "Eee?"

Kerov dişlerini sıktı, bunu kabul etmek istemiyordu. Ama gözlerindeki bakış gerçeği söylemesini gerektiriyordu.

"Evet," diye itiraf etti sonunda. "Evet, bu... bu iyi hissettiriyor."

"Daha da iyi hissetmek üzeresin, bebeğim." Elini çekti ve dizlerine kadar inene kadar pantolonunu .

"Bekle!" Kerov itiraz etti. "Ne yapıyorsun?"

"Göreceksin." Uyku platformunun yanındaki küçük sehpanın çekmecesine bakıyordu. "Nerede bu? Buraya bir yere koyduğumu biliyorum. Ah-ha!"

Küçük bir şişe pembe yağ ya da jel çıkardı -Kerov hangisi olduğunu anlayamadı.

"Bu da ?" diye sordu endişeyle.

"Isıtıcı masaj yağı." Frankie ona yine o tembel sırtışını verdi. "*Biraz* daha derine inmeme yardımcı olacak, tamam mı?"

"Ne kadar derin?" Kerov pembe, tatlı kokulu yağdan parmak uçlarına biraz damlatırken sordu.

". " Kadın yine kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Eee? Bana açılacak mısın, açılmayacak mısın?"

Kerov kendisiyle bir kez daha mücadele etti. Tanrım, onu yatağa zincirlemesi için ısrar ettiğinde böyle bir senaryoyu *hiç* düşünmemişti. Ve yine de,

Ne kadar tuhaf ve biraz da korkutucu olsa da Frankie'nin durmasını istemiyordu. Ondan istediğini, ihtiyacı olanı almasını istiyordu. Bu tamamen hak ettiği bir intikamdı ve bunu biliyordu.

"Pekâlâ," diye homurdandı sonunda, kendini dizlerini bükmeye ve kalçalarını onun için açmaya zorladı. "Yap, benimle ne istiyorsan yap."

"*Dios mio*, böyle konuştuğunu duymak çok seksi." Frankie ona yine o yaramaz, muzip gülümsemesini takındı ve ona yapmak üzere olduğu şeye rağmen sikişinin kabarmasına neden oldu.

Kadın bacaklarının arasına uzandı ve Kerov parmak uçları kıcını bulup içine girmeye başladığında irkilmemek için kendini zor tuttu.

Bunu hak ediyorum, diye hatırlattı kendine, ince bir parmağı içeri girip okşamaya, okşamaya ve araştırmaya başladığında. *Ben... Ben... "Tanrım!"* diye soluk soluğa kaldı. "İyi misin?" Frankie bir an durdu, ona baktı Kararsızca ve son kelimeyi yüksek sesle bağırdığını fark etti. Ama o Elinde değildi, bir şekilde onun içinde, oraya dokunduğunda anında ve yoğun bir zevk veren bir nokta bulmuştu.

"Ben...sen...hissediyorum..." Kerov kelimeleri güçlkle çıkarabildi. "İnanılmaz," diye mırıldandı sonunda.

"Bu ne?" Kadın o noktayı tekrar ovuşturdu ve Frankie'nin sırtı çaresizce kamburlaşırken neredeyse uyku platformundan atlayacaktı. "*Tanrım*, Frankie!"

"Mmm-hmm." Ona tatmin olmuş küçük bir sırıtış attı. "İyi hissettiriyor, değil mi? İyi ve korkutucu ve biraz kirli ve ne yapacağından emin değilsin çünkü sana bunu yapan kişi durmuyor."

Onu tekrar okşadı ve Kerov eğer durmazsa kesinlikle boşalacağını düşündü.

"Lütfen," diye nefes nefese kaldı. "Tanrılar, lütfen... beni zorluyorsun... beni uçurumun kenarına itiyorsun, Frankie!"

"*Aynen öyle. Beni itme şeklin.*" Onu tekrar ovdu, yavaş ve bilinçli bir masajla inlemesine ve yatakta biraz daha kıvranmasına neden oldu. "Sorun değil bebeğim, daha çok vaktimiz var. Gelebilirsin."

Kerov bu şekilde boşalmak *isteyip istemediğinden* emin değildi ama fazla seçeneği yokmuş gibi görünüyordu. Parmağı içindeki o hassas noktaya sürtünüyordu; Kerov nefes alamayacakmış gibi hissedene kadar tekrar tekrar sürtünüyordu. Aleti kaya gibi sertti, başından aşağıya doğru bir precum nehri akıyordu. Vücudundaki her kas gergindi ve kelepçelere karşı çaresizce çekiştirirken yatak başlığının metalinin giderek daha fazla büküldüğünü hissedebiliyordu.

Eğer isteseydim muhtemelen koparabilirdim. Kopar ve onu hemen durdur.

Ama nedense bunu istemiyordu. Frankie'yle yaşadığı bu son cinsel deneyimin böyle aniden bitmesini istemiyordu. Ayrıca, yaptığı şey korkutucu ve tuhaf olsa bile *harika* hissettiriyordu.

"Pekâlâ," diye fısıldadı alçak, gergin bir sesle. "Tamam... beni boşalt."

"Zevkle," diye mırıldandı Frankie. Tekrar ovuşturdu, bu sefer daha sertti ve Kerov içinden saf bir zevk fışkırdığını hissedince nefesi kesildi.

"Frankie," diye inledi. "Ah, Tanrılar, *Frankie!*" Aleti patladı, düz göbeğine sıcak dölleri fışkırdı ve bu sırada onun hâlâ kendisini çalıştırdığını, titreyip sarsılırken ve kendini tamamen ona bırakırken masaj yaptığını hissedebiliyordu.

Bir yerlerde, birisi kısık sesle inliyordu. Birisi derin, sert bir sesle yalvarıyordu - zevk devam ederken sessiz kalamayan biri.

Bu sesleri ben çıkarıyorum, diye fark etti Kerov ama yine de durmak için çaresiz görünüyordu. Aslında, Frankie sonunda

çekildi, yoğun zevki sona erdirdi ve onu yatakta nefes nefese bıraktı. "Ah,

Tanrılar..." Kerov başını eğilmiş metale yasladı.

ve nefes almaya çalıştı, derin, soluk soluğa nefesler aldı.

Ciğerleri. Gözleri sımsıkı kapalı, kendini toparlamaya çalıştı. Tanrım, ona ne yapmıştı? Onu parçalamış, yere düşürmüştü.

Ve onu bunun için sevdi.

"Frankie?" diye fısıldadı nefesini tutabildiğinde. "Sadece bir dakika."

Sesi sanki başka bir odadan geliyor gibiydi. Gözlerini açtığı anda, bir elinde dumanı tüten bir el bezi, tazeleyiciden döndüğünü gördü.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu kadın ılık, ıslak bezi karnının üzerinde gezdirmeye başladığında.

"Temizlik. *Çok* geliyorsun," diye mırıldandı. "Her zaman böyle midir?"

"Bedenlerimiz bir dişiyi bize bağlamak ister," diye yanıtladı Kerov.

Aslında. "*Doğru*, kadın, her neyse."

"Peki Xirnah ile? Sen...?"

"O benim için doğru dişi değildi," diye mırıldandı. "Bunu biliyordum ve bedenim de biliyordu - bir Kindred'in bu konularda yanılmaz bir sezgisi vardır. Karşılaşmalarımız hiçbir zaman çok... verimli geçmedi."

"Ama doğru kadın için daha fazlasını yaparsınız?"

Başını salladı. "Çok daha fazlası. Arzuladığı bir dişiyi kendisine bağlamaya çalışan bir Kindred'in vücudu çok fazla tohum üretir. Çünkü onu ne kadar çok tohumumuzla doldurursak, bağ oluşursa o kadar güçlü olur."

"İyi ki stoklarını tüketmişsin o zaman." Ona küçük bir gülümseme verdi.

"Yani, senin arzuladığın dişi olduğumdan falan değil..."

Kerov onun gözlerinin içine bakarak, "Ama seni arzuluyorum," diye mırıldandı. "Hem de çok, Frankie."

"Oh, ben..." Kızardı ve yere baktı. "Sanırım bunun bir önemi yok, çünkü seviştiğimizde sen, bilirsin işte, çekip gideceksin."

"Seni kendime bağlamaya niyetli olsaydım, şu anda döktüğümünden daha fazla tohum yapardım," dedi ona doğrudan bir bakış atarak. "Bedenim niyetimin farkına varır ve seni taşıracak ve sonsuza dek bana bağlayacak kadar tohum üretti."

"Oh..." Frankie elini göğsüne götürdü ve kahverengi gözleri büyüdü. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi?" Kerov kelepçenin zincirini yatak başlığına vurarak salladı. "Şimdi bırak gideyim, borcumu ödedim ve seni memnun etme sırası bende."

* * * * *

Onun delici soluk gri gözlerindeki aç bakışı gören Frankie, büyük Kindred'ın gitmesine izin vermenin akıllıca bir hareket olduğundan pek emin değildi. Ona kendi ilacından tattırmak o anda iyi bir fikir gibi görünmüştü ve onu boşaltmak da öyle. Bir orgazmın onun arzusunu dindireceğinden emindi. Ne de olsa Carlos'la hep böyle olmuştu.

Az önce Kerov'a dokunduğu gibi eski sevgilisine hiç dokunmamıştı. -Bunu yapacak cesareti *nereden bulduğundan* emin değildi. Ama Carlos'un gelir gelmez bir ışık gibi söndüğü doğrudu. Frankie ondan önce gelmeyi başaramadıysa, işini bitirmek için tek başınaydı.

Ama Kerov yakın zamanda uyuyacakmış gibi görünmüyordu. Aslında her zamankinden daha uyanık görünüyordu. Frankie için daha da şaşırtıcı ve da ürkütücü olan şey ise şaftının hiç inmemiş olmasıydı. Yaşadığı yoğun orgazma ve tüm o

boşalmıştı, siki hâlâ dimdik ve sertti, geniş başı hareket ettiğinde kaslı karnının düzlemlerine sürtünüyordu.

Birdenbire intikamını bu kadar ileri götürmesi gerekip gerekmediğini düşündü. Belki de bu kötü bir fikirdi... her ne kadar o anda mükemmel görünse de. Şimdi gerçekten kelepçelerini çözmeli miydi?

Kerov onun düşüncelerinin ne yöne gittiğini sezmiş gibiydi çünkü ona bilmiş bir bakış attı ve boğazından yumuşak bir hırıltı yükseldi.

"Hadi Frankie, sıra bende ve bunu sen de biliyorsun." Adam kelepçelerinin zincirini tekrar şingırdattı ve Frankie dehşet içinde onu kelepçelediği metal çubuğun neredeyse ikiye bükülmüş olduğunu gördü.

Madre de Dios, onu bırakmasam bile serbest kalacak. O yatak başlığını ikiye ayırmak üzere!

"Pekâlâ," diye fısıldadı, komodinin üzerine koyduğu anahtara uzanarak. "Ama unutma, artık ödeştik, tamam mı?"

"Bunu göreceğiz."

Kelepçelerini açtığı anda Kerov kelepçeleri çıkarmış ve onu kollarına almıştı.

Frankie korkudan nefesi kesildi. Ama o sadece Frankie'yi kendine çekti, böylece Frankie tekrar ona sarıldı ve onu dudaklarından uzun uzun öptü.

Yavaşça kendini öpücüğe bıraktı. Tanrım, iyi öpüşüyordu - özellikle de Tarsia'da yasaklandığından beri hiç pratik yapmadığını düşünürsek. Onu saran kolları sıcak, esnek bir çelik gibiydi ama artık korkmuyordu. Öpüşündeki açlığa rağmen, en son birlikte olduklarında olmadığı kadar kontrollüydü.

"Tanrım, çok güzelsin," diye mırıldandı sonunda öpüşmeyi keserken. "Ve beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyorsun."

"İşte ben buyum, her şeyimle şaşırtıyorum. Ben...oh!" Frankie'nin nefesi kesildi çünkü adamın büyük, sıcak elleri elbisesinin altından kayarak kışını avuçlamıştı. "Kerov!" diye itiraz etti, uzun parmakları dantelli külotunun içinde yolunu bulup arkasından iki avuç yakaladığında kalbi çarpıyordu.

"Affet beni, sadece bu yanını seviyorum." Adam onu nazikçe yoğurdu ve kadın onun çıplak aletinin aralarında zonkladığını, elbisesinin içinden karnını dağladığını hissedebiliyordu. "Kışın çok güzel, çok dolgun ve olgun."

Frankie dudağını ısırdı, nefesini tutup tekrar itiraz mı etmeliydi yoksa onu tutmasına izin mi vermeliydi emin değildi. "Kerov..." diye başladı tereddütle.

"Tekrar tadına bakabilir miyim Frankie?" diye açıkça sordu, gri gözlerindeki açlık açıldı. "Seni her yerinden yalamak istiyorum. Yemin ederim nazik olacağım."

"Her yerde mi?" Frankie usulca sordu. "Yani..."

"Evet. *Her yerde.*" Gözleri açlıkla parlıyordu. "Tabii sen istemezsen."

"I..." Dilinin içine girme hissini hatırladı... içine girilmesinin verdiği korkutucu, heyecan verici, ürkütücü hissi. Bunu tekrar istiyor muydu? Ona bu kadar güveniyor muydu? *Evet, diye* fısıldadı kafasının içinde küçük bir ses. *Tanrım, evet, hem de çok!* "Pekâlâ," diye fısıldadı sonunda. "Pekâlâ. Nazik olduğun ve beni bağlamadığın sürece."

"Önceden konuşmazsak ve sen de kabul etmezsen bunu bir daha asla yapmayacağım," diye söz verdi ciddiyetle. "Sözümü tutacağıma güveniyor musun?"

"Evet..." Frankie çekingen bir tavırla uzanıp parmaklarını onun kısa, gür saçlarında gezdirdi. "Evet, ben... ben sana güveniyorum."

"Güzel," diye mırıldandı. Sonra onu sırt üstü çevirdi ve bir kez daha yavaşça ve derinlemesine öptü.

Adam elbisesinin ince kırmızı ipeği arasından göğüslerini avuçlayıp meme uçlarını kumaşın arkasında sert noktalar halinde dikilene kadar daire içine alırken Frankie inledi.

"Tanrım, harikası," diye onu yatağın ucuna, baldırları kenardan sarkacak şekilde çekerken. Ayaklarının dibinde diz çöktü ve ona baktı, gözleri kömür gibi sıcaktı. "Sana saatlerce dilimle tapabilirim."

Frankie cevap veremedi adam eteğini yukarı itip külotunu indirdi ve Frankie'nin kızarıp titremesine ve dudağını ısırmasına neden olacak şekilde onu çıplak bıraktı.

Kerov'un hemen içine dalmasını, her yerini yalamak ve emmek için kalçalarını açmasını bekliyordu. Bunun yerine Kerov yüzünün yan tarafını onun pürüzsüz tümseğine bastırdı ve sanki kokusuna doyamıyormuş gibi derin derin içine çekti.

"Kerov?" diye fısıldadı, adını bir soru haline getirerek.

"Tanrım, çok *güzel* kokuyorsun," yumuşakça inledi, bölgesini işaretleyen bir kedi gibi tekrar ona sürtündü. "Seni öpmek ve her yerini tatmak istiyorum."

"Oldukça... oldukça iyi bir başlangıç yapıyorsun," diye fısıldadı Frankie soluk soluğa, adam onun dış am dudaklarını öpmeye başlarken. Öpücükleri nazikti ama o kadar aceleliydi ki, kız etkilenmeden edemedi. Belli ki onu çok istiyordu ama onu tekrar korkutmak istemiyordu. Onu ağzını öptüğü gibi öpüyordu, o kadar şefkatli bir şekilde aşağı iniyordu ki, ona daha da fazla açılmak istemesine neden oldu.

İlk kez bir erkeğin kendisine oral seks yapmasına izin verişini böyle hayal etmişti, düşünmeden edemiyordu. Bu yumuşak, nazik dokunuş... tatlı öpücükler, onun için açılmak istemesine neden olan şefkatli aciliyet... ona vermek için

Her şeyi. *Madred de Dios*, *harika* hissettirdi. Ve Kerov daha yeni başlıyordu.

Uzun, huzursuz parmaklarının iç uyluklarını okşayıp yoğurması arzusunu daha da artırıyor gibiydi. Frankie daha ne olduğunu anlamadan, bacakları birbirinden daha da uzaklaşıp ona daha fazla erişim imkânı tanıyınca vücudundaki gerginliğin azaldığını hissetti.

"Tanrılar... çok tatlı... çok yumuşak," diye mırıldandı, iç kıvrımlarını ortaya çıkarmak için başparmaklarıyla kedi dudaklarını hafifçe araladı.

"Oh! *Dios*," diye *soludu* Frankie, adam klitorisini öpmek için öne eğildiğinde. Bu sefer nazikti - ilk birlikteliklerinde olduğundan çok daha nazikti. Şefkatle, küçük incisini dudaklarının arasına aldı ve diliyle yıkadı, delireceğini düşünene kadar etrafında hafifçe dolaştı.

"Kerov," diye fısıldadı, parmaklarını onun kalın, koyu sarı saçlarının arasına sokmak için uzandı. "Oh, *Dios* bu çok iyi."

"Böyle mi seviyorsun, *shalla*? Tadının böyle alınmasını mı seviyorsun?" diye mırıldandı, ona bakarak.

"Evet..." Frankie huzursuzca saçlarını çekiştirdi. "*Tanrım*, evet... sadece *daha fazlası*."

Ona bakarken gözleri şehvetle yarı kapalı duruyordu.

"Benim için daha geniş açarsan sana daha fazlasını veririm."

Frankie sanki binlerce kelebek aniden uçuşmuş gibi hissetti karnının içinde. Yapmalı mıydı?

"Evet," diye fısıldadığını duydu. "Evet, . Yap ."

Kerov alçak, aç bir hırıltıyla onu tamamen açtı, hem gül goncası hem de amı tamamen açığa çıkana kadar uyluklarını kaldırıp açtı. Sonra onu yalamaya başladı, dar küçük deliğinin en altından başladı ve dilini kedi yarığının tepesine kadar kaydırды.

"Ah...ah, *Madre de Dios!*" Adamın dili onu okşarken Frankie neredeyse feryat ediyordu. Daha önce hiçbir erkek için bu kadar açık, bu kadar savunmasız ve yine de bu kadar istekli hissetmemişti. Ve hiç bu kadar zevk almamıştı -Kerov onu çıldırtmak için nasıl yalayacağını ve tadına bakacağını tam olarak biliyor gibiydi. Adam onu sınıra yaklaştırdıkça dilinin altında titriyordu, boşalmak üzere olduğunu biliyordu ama bu sefer ona verdiği zevk için istekliydi.

Ve sonra Kerov uzun bir parmağının ucuyla onun gül goncasına hafifçe bastırdı. Aynı zamanda, klitorisini tekrar ağzına çekti ve diliyle acımasızca kırbaçlamaya başladı.

Adam yavaşça içine girdiğinde, Frankie zevkin bir dalga gibi üzerine çöktüğünü hissetti; inkâr edilemeyecek ya da reddedilemeyecek, durdurulamaz bir güç gibi. Yüksek sesle haykırdı, kalçaları onunla buluşmak için çaresizce yukarı doğru itilirken parmakları adamın kalın saçlarında sıkılaştı. *Tanrım*, bu işte o kadar iyiydi ki... o kadar iyiydi ki... ve hiç bitmesini istemedi... sürekli devam etmesini istedi...

Kerov, kız ona doğru savrulurken onun yanında kaldı ama sonunda kızın sarsıntıları dindiğinde başını kaldırıp ona baktı. Ağzı onun balıyla ıslanmıştı, gözleri alev alev yanıyordu.

"Frankie," diye hırladı. "Senin içinde olmalıyım-şimdi."

"Evet-Dios, evet!" diye inleyerek kollarını ona doğru açtı.

Kerov onunla birlikte yatağa tırmandı ve onu ters çevirdi, böylece aniden tekrar ona biniyordu. Frankie onun uzun, sert shaftının şişmiş kedi dudakları arasında sürtündüğünü hissederken tekrar inledi. *Madre de Dios*, onun içinde olmasına o kadar ihtiyacı vardı ki! Sanki ona yaşattığı orgazm arzusunun alevlerini daha da körüklemiş, içindeki büyük Kindred'i daha çok istemesine neden olmuştu.

"Lütfen," diye fısıldadı, onu bulmak ve sikinin geniş başını ıslak, ağrıyan amına sürtmek için aralarına uzandı. "Lütfen bebeğim, ihtiyacım var

içimde çok kötüsün."

"Elbiseni çıkar," diye mırıldandı kısık sesle, kız ona sürtünürken. "Her şeyini görmek istiyorum -şaftımı sürerken seni tamamen çıplak görmek istiyorum."

Bir iniltiyle adamın dediğini yaptı, elbiseyi başının üzerinden sıyırdı ve karmakarışık bir yığın halinde yere bıraktı.

Kerov onu üzerinde çıplak gördüğünde inledi.

"Tanrım, *Shalla*, ne kadar muhteşemsin," diye homurdandı. "Sana bakmak neredeyse acı veriyor ama geri dönemiyorum. Vücudun bir sanat eseri, bayıldım."

Frankie hayal meyal *onun* bir sanat eseri olduğunu düşündü. Kaslı kolları ve omuzları -kadın ona bindiğinde karın kaslarının bükülüp esnemesi-. *Tanrım*, çok güzel bir adamdı! Ve onu içinde o kadar çok istiyordu ki, onu içine almazsa çığlık atacakmış gibi hissediyordu.

Daha önce, şaftını ilk gördüğünde, onun büyüklüğü hakkında endişelenmişti. Ama sonunda sakin geniş başı amının ağzını bulduğunda, sakin hiç sorun çıkarmadan içine girdiğini hissetti. Sıkı bir oturuştı, bu doğrudu. Ama bu iyi bir sıklıktı; adam yavaşça içine doğru kayarken, gözleri sürekli onunkileri tutarken bir esneme hissi veriyordu.

"Çok güzel, *shalla*," diye mırıldandı, ona kendi dilinde tatlı bir takma ad vererek. "Yarağımın tamamını o tatlı, ıslak amına almak çok güzel."

"İçimde iyi hissediyorsun," diye fısıldadı Frankie. "Çok *doğru*. Ah-Dios! Sanırım... sanırım artık tamamen içimdesin."

"Öyle olduğumu biliyorum. Tanrılar, bana bir eldiven gibi uyuyorsun," diye yumuşakça inlerken, sakinin başı kanalının ucunu dürtüyordu. "Çok sıkı... çok sıkı, ıslak ve mükemmel. Ve çok *ateşli*."

"Bu doğru..." Frankie biraz soluk soluğa güldü. "Sen... sen daha önce hiç doğru vücut ısısına sahip bir kızla birlikte olmadın, değil mi?"

"Daha önce hiç doğru kızla -doğru kadınla- birlikte olmamıştım," dedi ciddi bir ifadeyle, başını kaldırıp ona bakarak. "Ama artık öyleyim. Frankie, benim yanımda kendini çok iyi hissediyorsun."

"*Kerov,*" diye fısıldadı ve ona binmeye başladı.

İlk başta hızını belirlemesine izin verdi, utanmadan yukarı ve aşağı kaymasını izlemek için hareketsiz durdu, kendini şaftıyla doldurdu, balıyla ıslak ve kaygan bir şekilde onun içine ve dışına kayma şeklini sevdi.

Sonra Kerov onun kalçalarını kavradı ve hareket etmeye başladı. Uzun, yavaş, derin itişler her vuruşta kanalının ucuna çarpıyor, onu inletiyor, daha da geniş açılmak, daha fazlasını almak, *hepsini* almak istemesine neden oluyordu.

Frankie birbirlerine ne kadar süre bindiklerini bilmiyordu. Gözlerinin içine bakarken altındaki adamın onu doldurduğunu hissetmek, sanki onun için evrendeki tek kadınmış gibi ona bakmak sonsuz gibi geliyordu.

Tıpkı onun benim için evrendeki tek erkek olması gibi. Oh, Kerov...

"Frankie," diye mırıldandı, elleri çıplak sırtında uzun, yavaş bir okşama yaparken, şaftı içeride okşadı. "Hissediyorum... Sanırım yaklaşıyorum. Ama çekilmeden önce sana zevk vermek istiyorum."

"Bana zevk veriyorsun. Ve ben de tekrar yaklaşıyorum," diye söz verdi Frankie ona. "Ama Kerov..."

"Evet..." Gözleri yarı kapalıydı ama ona bakarken bakışları yoğun, şaftını sürüyordu.

Üzerinde çok fazla düşünmesine izin vermeden, pervasızca ağzından kaçırdı.

"Ben... Ben senin çekilmeni istemiyorum," dedi ona. "İçimde kalmanı istiyorum, benimle kalmanı. Beni kendine bağlamayı istiyorum." İşte.

söyledi.

"Gerçekten mi?" Adam kadının içinde hareket etmeyi bıraktı ve gözleri kocaman oldu. "Seni doğru mu duydum? *Gerçekten* de az önce seni bana bağlamamı istediğini mi söyledin?"

"Evet." Frankie gözlerini kaçırdı, en kötüsünü bekliyordu. Şimdi onun hakkında ne düşünecekti? Şu anda durup gitmek ve onu bir daha hiç görmemek ister miydi? Acaba...

"Frankie-bana bak." Kerov'un büyük eli Frankie'nin yanağını kavradı ve yüzünü ona doğru eğdi. Frankie isteksizce onun gözlerinin içine bakmaya izin verdi.

"Özür dilerim," dedi çabucak. "Bunu söylememeliydim. Seni korkutmak istememiştim. I-"

"Hayır, *shalla*, yapma," diye mırıldandı. "Sözlerini geri alma."

Aniden doğruldu, pozisyonlarını biraz değiştirdi ama Frankie'nin içine sıkıca yerleşti. Güçlü kollar onu sarmalayıp samimi bir kucaklamayla daha da yakına çekerken Frankie'nin nefesi kesildi. Tekrar hareket etmeye başladı; uzun, yavaş, amaca yönelik vuruşlar Frankie'nin inlemesine ve kalçalarını daha da açmasına neden oldu.

Ellerini onun geniş omuzlarına dayadı ve zevkinin bir kez daha arttığını hissetti. Ama bu sefer daha derindi, daha da yoğunlu. *Dios*, diye düşündü çaresizce. *Oh, Dios, çok sert boşalacağım...*

Ve sonra Kerov'un kulağına kısık sesle fısıldadığını duydu,

"Frankie, seni doldurmam gerek. Seni tohumlarımla doldurmalıyım..." "Evet," diye fısıldadı nefes nefese. "Evet, yap şunu!"

Cevabı, içinde sıcak ve ıslak bir şey olduğunu hissetmesiydi; onu taşıracakmış gibi görünen ılık bir sıvı hissi.

İçime geliyor - içime geliyor ve beni ona bağıyor, diye düşündü. Onun kendisini tamamen ve yakından doldurduğunu hissetmenin verdiği derin hazzın yanı sıra bu bilgi de onun orgazmını tetikledi. Frankie bir iniltiyle boşalmaya başladığını hissetti, iç kasları sanki onun tohumunun son damlasına kadar içine almaya çalışıyormuş gibi şaftı sağıyordu. Sanki bu bağı bitmesini hiç istemiyormuş gibi.

Sonra hislerin değiştiğini hissetti; aniden Kerov'un bedenindeydi ve o da kendi bedenindeydi. Şaftının sert ve ağırlı olduğunu, içine aktığını, derinlere fışkırdığını hissetti, böylece tohumu rahminin ağzını yıkadı, onu onun yaptı, onu sonsuza dek talep etti.

Tekrar yer değiştirdiler ve kendi bedenine geri döndü, onun kendisini doldurduğunu hissederken zevkle inledi. *Tanrım,* bu inanılmazdı, daha önce hiç yaşamadığı bir şeydi. Frankie bunun sonsuza dek sürmesini diledi.

Gerçekten de zevk, Frankie'nin mümkün olduğunu hiç bilmediği bir şekilde onları birbirine bağlayarak, etraflarında sıcak altın bir deniz gibi dönerek devam ediyor gibiydi. Kerov'un yanına sokuldu, yanağını onunkine bastırdı ve ortak orgazmları onu tamamen ele geçirirken nefes nefese inledi.

Sonunda yoğun hisler azalmaya başladı ve Frankie kendini tekrar konuşabilecek durumda buldu.

"Kerov," diye fısıldadı, alnını onun geniş omzuna koyarak. "Kerov, seni çok seviyorum!"

Ve sonra, kafasının içinde onun tanıdık zihinsel sesini duydu.

"Ben de seni seviyorum, Frankie. Her zaman seveceğim. Ve bir daha asla ayrılmayacağız."

* * * * *

Daha sonra Frankie onun geniş göğsüne sarılmış yatarken kendini hiç hatırlamadığı kadar mutlu ve memnun hissediyordu. Yavaş, sabit güm güm sesi

Kulağındaki büyük Kindred'in kalbinin sesi onu rahatlattı. Saçlarını nazikçe okşuyor, çıplak omuzlarının üzerinde uzanan uzun kıvrık telleri okşuyordu, sanki ona dokunmayı bırakmaya dayanamıyormuş gibi.

"Peki fikrini değiştirmene ne sebep oldu?" diye mırıldandı, bir parmağının ucuyla adamın geniş göğsünde bir desen çizerken. "Benim hakkımda yani. Xirnah ya da onun gibi birinin senin idealin olduğunu sanıyordum, benim gibi birinin değil."

"O kesinlikle Tarsusluların ideali. Ama benim değil." Kerov onun başının tepesini öptü. "Seninle tanışana kadar idealimin ne olduğunu bildiğimi sanmıyorum."

"Yani..." Frankie gülmemeye çalışarak ona baktı. "Sanırım belki de sen bir pisliksin ve bunu bilmiyordun."

Kaşlarını çattı. "Bir 'kış' adamı mı?"

"Bilirsiniz, bazı erkekler bacaklardan hoşlanırken bazıları göğüslerden hoşlanır... bazı erkekler de büyük kalçalı kızlardan hoşlanır."

"Sanırım öyleyim." Adamın iri elleri tekrar kadının kışını okşamak için aşağı indi. "Böyle cömert özelliklere sahip bir kadın olmadan nasıl bu kadar uzun süre yaşadım bilmiyorum." Kaşlarını çattı. "Ama benim hakkımdaki fikrini değiştirmene ne sebep oldu? Tüm Kindred'lerden hoşlanmadığını sanıyordum - en azından arkadaşın Lacy bana öyle söyledi."

"Oh, Lacy..." Frankie iç çekti. "Bunu ona söylediğimde çok şaşırarak, biliyorsun. Ona bir Kindred'la birlikte olmak istemediğimi söylediğim doğru ama bunun nedeni hepinizin çok büyük ve korkutucu olduğunu düşünmemdi. Ayrıca, *büyükannem* bundan hiç hoşlanmayacak."

Kerov düşünceli bir ifadeyle, "Özellikle de eski kıyafetlerini çöpe atan ve Carlos'un 'bebek yapıcılara' tekme atan kişinin *ben olduğumu* öğrenirse," deyince Frankie kahkahalarla güldü.

"En azından ailenin mutlu olacağını biliyoruz - en azından umarım olurlar," dedi endişeyle ona bakarak.

"Bulacaklar - gerçek eşimi bulduğum için çok sevinecekler," diye güvence verdi Kerov, başının tepesini tekrar öperek.

"Sen ve ben mutluyuz ve önemli olan da bu. Sadece..." Frankie dudağını ısırdı, konuyu nasıl açacağından emin değildi.

Kerov onun endişesini sezmiş gibiydi.

"Ne, *shalla*?" Yüzündeki bir tutam saçı şefkatle okşadı. "Ne oldu? Seni rahatsız eden ne?"

"Şey, sadece... daha önce aramızda olanlar hakkında konuşma fırsatımız olmamıştı. Yani ilk kez biz, bilirsin işte..."

"Kontrolümü kaybettiğimde mi demek istiyorsun?" diye sordu ayık bir sesle. "Bunun için senden asla yeterince af dileyemem. Yaptığım şey affedilemezdi. Sen istediğinde durmalıydım."

"Evet, tatmalıydın," dedi Frankie içtenlikle. "Ama bunu anlayabiliyorum - Sophie ve Kate'e göre, tüm Kindred erkeklerinin dişilerini tatma ihtiyacı var ve sen daha önce hiç tatmadın - bu yüzden muhtemelen çok fazla bastırılmış gerginliğin vardı." Biraz kızardı ama devam etti. "Ama kemer meselesi... Beni neden bağlamaya karar verdiğini anlamıyorum."

"Oh, ona gelince..." Kerov boğazını temizledi ve yanakları donuk bir kırmızıya büründü. "Sanırım bu fikri Dünyalı bir kadının bana söylediği bir şeyden aldım."

"Ne? Sen benim bedenimdeyken biri sana esaret ve tahakkümden mi bahsediyordu?" Frankie haykırdı. "Kimdi o? Lacy mi?"

"Hayır, yaşlı bir kadındı," dedi Kerov. "Secret of Victoria'daki vardiyamın sonuna doğru geldi. Eşini de yanında getirdi ve beni takip ederek birlikte denedikleri farklı cinsel uygulamaları anlattı."

"Ne?" Sonunda Frankie için her şey yerli yerine oturdu. "Bayan Hofstadter?" haykırdı. "*Bayan Hofstadter*'dan seks tavsiyesi mi aldın?"

Rahatsız bir şekilde omuz silkti. "Sormadım ki... sadece bu konuda konuşmayı bırakmadı. Ve bana toplumunuzun cinsel açıdan benimkinden çok daha müsamahakâr olduğunu söyledikten sonra, seks sırasında partnerinizi bağlamanın genel olarak yerleşmiş bir uygulama olduğunu düşündüm."

"*Madre de Dios!*" Frankie gülmekten kendini alamadı. "Yani benim Mrs. Hofstadter'a kemer çılgınlığı için teşekkür etmeliyim."

Kerov içtenlikle, "Sizi korkuttuğum için gerçekten özür dilerim," dedi. "Bunu bir daha asla yapmayacağım. Yine de..." Biraz kımıldadı. "Bunu bana yapmak istersen benim için sorun değil."

"Gerçekten mi?" Frankie'nin kaşları havaya kalktı. "Yani bundan hoşlandığımı mı söylüyorsun - yatağa kelepçelenmekten yani? Buna sadece benimle aranı düzeltmek için katlandığını sanıyordum."

İlk başta öyleydim," diye itiraf etti. "Ama sonra kendimi senin ellerinde çaresiz bulmak çok erotik bir hal aldı." Başını iki yana salladı. "Böyle hissedebileceğimi, herhangi birine karşı çaresiz *isteyebileceğimi* hiç düşünmemiştim. Ama seninle..." Frankie'nin yanağını okşadı. "Her şey bir şekilde farklı."

Gülümsedi. "Ne demek istediğini anlıyorum. Her şey *değiştirildi*."

Kerov gülümsedi. "Bunu söylemenin iyi bir yolu. Evet, bizde her şey Anahtarlanmış durumda. Belki de senin küçük, yumuşak bedeninde zaman geçirdiğim, bir dişi olarak nasıl yaşadığını ve hissettiğini anlamak için büyüdüğüm için sana karşı çaresiz olmaya istekliyim."

"Ve belki de büyük, sert bir savaşçı olarak zaman geçirdiğim için yatakta daha iddialı olmaya istekliyim." Frankie ona sırtıttı. Gelecekte *çok* eğleneceklerine dair bir his vardı içinde. Kesin olan bir şey vardı

kesin - asla sıkılmayacaklardı! Yine de onu hâlâ rahatsız eden *bir* şey vardı.

"*Ne oldu?*" diye sorduğunu duydu Kerov bağlantıları aracılığıyla. "*Sorun ne, shalla?*"

"Şey..." Frankie dudağını ısırıldı. "Bunu bağ kurmaya karar vermeden önce düşünmemiz gerektiğini biliyorum. Ama... nerede yaşayacağız? Gezegeninize pek uyum sağlayabileceğimi sanmıyorum. Oradaki kadınlara hiç benzemiyorum."

"Katılıyorum," dedi ciddi bir şekilde. "İşte bu yüzden Tarsia'ya geri dönmeye niyetim yok."

"musun? Ama sırf benim için her şeyden vazgeçmeni istemiyorum," diye itiraz etti Frankie.

Başını iki yana salladı. "Artık orada benim için bir şey yok. Askeri kariyerim temelde sona erdi. Ailemi ve Jorn'u özleyeceğim ama onları ziyaret edebiliriz. Gerçi onunla bir ziyaret biraz rahatsız edici olabilir."

Frankie pişmanlıkla, "Bu benim hatam, senin bedenindeyken onu öpmemeliydim," dedi. "Özür dilerim, Kerov."

"Hayır, sorun değil. İkimiz de birbirimizin hayatını zorlaştıran şeyler yaptık."

"Peki... nerede yaşayacağız?" Frankie onu endişelendiren konuya geri dönerek sordu.

Kerov ona, "Komutan Sylvan bana burada Kindred ile birlikte bir yer teklif etti," dedi. "Ya gemide bir görev ya da Dünya'da gezegensel bir görev seçebileceğimi söyledi."

"Peki sen hangisini seçtin?" Frankie sordu.

Gülümseyerek başını salladı. "Henüz yapmadım, bunu sana bırakıyorum. Nerede olursan ol ben mutlu olurum, sen seç, *shalla*."

"Gerçekten mi? Oh, Kerov..." Daha da yakınlaşarak memnuniyetle iç çekti ve kollarını adamın kaslı gövdesine daha sıkı sardı. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum Frankie," dedi yeni bağları aracılığıyla. "Ve şimdi karar vermek zorunda değilsin - bunu düşünmek için biraz zamanımız var. İhtiyacımız olan tüm zaman."

"İhtiyacımız olan her zaman," diye tekrarladı Frankie hülyalı bir şekilde ve esnedi. Gözlerinin kapanmasına izin vererek sonunda sevdiği adamla birlikte olmanın ne kadar güzel olduğunu düşündü. Önlerinde sorunlar vardı; ne ailesi ne de Lacy bundan hoşlanmayacaktı. Ama Kerov'la birbirlerine sahip oldukları sürece, sonunda her şeyin yoluna gireceğini biliyordu.

Adamın iri, sıcak ellerinin saçlarını okşadığını hissederek rahatlayan Frankie, derin ve memnun bir uykuya daldı.

Yirmi Yedinci Bölüm

"Yani gerçekten ve gerçekten bağlandınız mı?" Sophie, Frankie'ye gülümserken gözleri parlak ve mutluydu.

"Elbette öyle. Ve nişanlıyız." Frankie sırttı ve elini uzatarak gülünç derecede büyük bir elmas yüzük gösterdi.

"Vay canına! Nereden buldun bunu?" Kayayı incelerken Kate'in gözleri kocaman olmuştu. "Dünya üzerindeki herhangi bir yerden olmadığına bahse girerim."

"Hayır. Görünüşe göre elmaslar Tarsia'da oldukça yaygın. Kerov annesine bir tane göndertti ve gemideki bir kuyumcu da benim için ayarladı." Frankie yüzüğe sevgiyle gülümsedi. "Tabii ki altın avcısı falan değilim," diye açıklamak için acele etti. "Ama parmağında bir yüzük görmek, ailemi bu konuda ciddi olduğuma ikna etmek için uzun bir yol kat edecek. Ve umarım bu konuda daha iyi hissetmelerini sağlar."

"Tepkilerinden mi endişeleniyorsun?" Liv ona bir kaşını kaldırdı. "Şey, oldukça katı Katolikler ve bu durumdan hoşlanmayacaklardır. Kerov beyaz ve protestan. Ya da Kindred'a her ne diyorsanız din."

Sophie düşünceli bir ifadeyle, "Tanrıça'ya, yani Tüm Yaşamın Anası'na tapıyorlar," dedi. "Çok kadın merkezli bir din ama bir adı var mı bilmiyorum."

"Temelde sadece kadınlarını memnun etmek ve korumakla ilgileniyorlar." Kate gülümsedi.

Liv parmaklarını şıklattı. "Frankie'yi kiminle tanıştırmalıyız biliyor musun? Becca'yla. Aslında Truth ve Far'la tanıştığında *rahibe* olmak üzereydi."

Sophie, "İkiz Kindred'a bağlı," diye açıkladı. "Bir değil, *iki* büyük, ateşli uzaylı adamla evleneceğinizi, kızları için bir rahibeye sahip olmaya hazır olan süper dindar ebeveynlerinize deneyin."

"Evet, bu zor bir soru," dedi Liv. "Ama Becca başardı - belki sana birkaç ipucu verebilir."

"Onunla tanışmayı çok isterim," dedi Frankie. "Ama şu anda en iyi arkadaşım Lacy ile bir randevum var." İcini çekti. "Kerov'u anlamasını sağlamalıyım - ondan *gerçekten* hoşlanmıyor çünkü onun bir tür ceset hırsızı olduğunu düşünüyor. Ayrıca onun benim hayatımı mahvettiğini düşünüyor -ki öyle ama ben de onunkini oldukça kötü mahvettim. Lacy benim kadar affedici değil."

"Biriyle görüşüyor mu?" Liv sordu.

Frankie başını salladı. "Şey, hayır. İşyerindeki bir doktora aşık olmuş gibi görünüyor ama şu ana kadar onun hayatta olduğunu bilmiyor."

"O zaman onu Ana Gemi'ye getir," diye önerdi Liv. "Onu Eşleşmemiş Erkekler bölgesine yakın bir restoranda bir şeyler içmeye götürün ve neler gelişeceğini görün."

Sophie hemen, "Çiftleşmemiş Erkekler bölgesine girmeyin," diye uyardı.

"Evet, eğer dikkatli olmazsan bu biraz tehlikeli olabilir," diye onayladı Liv. "Ama ona Kindred kültürünü tanıması için bir şans ver... belki birkaç Kindred'le ilk elden tanışır."

Kate, Frankie'ye gülümseyerek, "Onları tanıdıktan sonra nefret etmek çok zor," diye ekledi. "Sanırım bu hepimizin kişisel deneyimlerinden bildiği bir şey."

"Yani... onu buraya getirmemde bir sakınca yok mu?" Frankie sordu. "Yani, buradaki güvenlik önlemlerini gerçekten azalttıklarını sanıyordum."

"Öyleler," dedi Sophie. "Ama senin bir Kindred eşin var, bu da seni şüphelerden oldukça uzak tutuyor. Eğer bir sorun yaşarsan beni ara, ben de Sylvan'ı HKR binasındaki muhafızlarla konuşturayım."

Frankie, "Benim yüzümden onu rahatsız etmenizi istemiyorum," diye itiraz etti. "Hâlâ iyileşme sürecinde değil mi?"

"Çoktan iyileştim..." Sophie'nin güzel yeşil gözleri gölgelendi. "En azından fiziksel olarak. Zihinsel olarak... biraz daha uzun sürebilir. Tabii ki İki'nin ona yaptığı, Komutan Terex'e yaptığı kadar kötü değildi."

"Evet, zavallı Terex!" Liv üzgün görünüyordu. "Sylvan onun kötü durumda olduğunu söylüyor."

"Gerçekten de çok zor zamanlar geçirdi," diye onayladı Sophie. "Yani önce eşini kaybetti, sonra o korkunç iblis tarafından ele geçirildi, Ur ve sonra da İki tarafından saldırıya uğradı ve sakatlandı..." Başını iki yana salladı. "Bazen Tanrıça'nın iradesini anlamak gerçekten zor oluyor."

"Ben de anlamıyorum," dedi Liv. "Ama en azından sakat kalmak zorunda değil. Gemide bir Tolleg cerrahımız var," diye açıkladı Frankie'ye. "Adı Yipper ve kayıp ya da hasarlı vücut parçalarını değiştirme ve onarma konusunda kesinlikle en iyisi."

Sophie, "Ama Komutan Terex'in başparmağının ve gözünün değiştirilmesini *istemediğini* duydum," diye itiraz etti. "Sylvan'a, intikam almaya gittiğinde olanları hatırlatması için yaralarını saklamak istediğini söylemiş."

"İntikam mı?" Frankie kaşlarını çattı. "Ama İki zaten ölmüşse nasıl intikam alabilir ki?"

Sophie, "Sylvan'a benzeyen klonu öldü," diye açıkladı. "Ama İki, Sylvan'a saldırdığında ona başka bir klonunun daha olduğunu söyledi."

Scourge ana klonlayın."

"Yani dışarıda Komutan Sylvan'ın *başka bir* kötü klonu mu dolaşıyor?" Kate kaşlarını kaldırarak sordu. "Bu korkunç!"

"Hayır, Sylvan'dan değil, Tanrıça'ya şükürler olsun," dedi Sophie hemen. "Bu, İki'nin, Scourge'un tüm savaşçıları yaptığı Et Depolarında yetiştirdiği bir şey."

"İçinde Two'nun kişiliği varsa muhtemelen çok büyüktür ve kötü, çirkin ve her türden delidir." Liv ürperdi. "Ve Terex o şeyin *peşinden* mi gitmek istiyor?"

"İntikamının alınması gerektiğini söylüyor," dedi Sophie usulca. "Dürüst olmak gerekirse, onu suçlamıyorum. Kapanışa ihtiyacı var. O..." Başını iki yana salladı. "Onunla konuştum, Sylvan'ı görmeye gittiğimde onu tıp merkezinde ziyaret ettim. İçi parçalanmış Liv. İyileşmek için bir yol bulması gerekiyor ve son İki klonu bulup öldürme görevi bunun tek yolu olabilir."

"Bir yolculuğa çıkacak ama sadece intikam için değil." Kate'in sesinde herkesin ona bakmasına neden olan boş bir nitelik vardı. Frankie onun güzel gözlerinin sanki diğerlerinin göremediği bir Çeyi görüyormuş gibi uzaklara baktığını fark etti. "Geri dönmeden önce bulunamayana arayacak ve asla kaybedilmemiş olanı bulacak. Ve yalnız yolculuk etmeyecek."

"Bununla ne demek istiyorsun Kate?" Liv dikkatle sordu.

"Hmm?" Kate gözlerini kırptırdı ve başını salladı. "Neye göre?"

Sophie kaşlarını çatarak, "Az önce söylediğin şey yüzünden," dedi.

"Az önce bir şey mi söyledim?" Kate kafası karışmış bir halde sordu. "Ben... Ben

bir şey söylediğimi hatırlamıyorum."

"Bilmekti," dedi Liv sessizce. "Sen sadece, bilmiyorum, mini bir kehanet yaptın sanırım."

"Öyle mi?" Kate kaşlarını çatı ve bir elini yüzünde gezdirdi. "Bu garip, Bilmek genellikle böyle işlemez. İnsanlara dokunduğumda onlar hakkında bir şeyler söyleyebiliyorum ve bazen kehanette bulunduğum rüyalar görüyorum ama bu genellikle... konuşmanın ortasında ortaya çıkmıyor."

"Sorun değil tatlım," dedi Sophie, elini sıkmak için kanepeye uzanarak. "Belki de Tanrıça senin aracılığıyla konuşuyordu."

Frankie, "Belki de bunu Komutan Terex'e anlatmalısın," diye önerdi. "Onunla ilgili olduğu için."

"Ama ne *olduğunu* hatırlamıyorum," diye itiraz etti Kate. "Tanrım..." İç çekti ve bir elini saçlarında gezdirdi. "Bu benim için bile garip."

"Tuhaf değilsin," diye söz verdi Liv ona. "Ya da en azından geri kalanlarımızdan daha fazla değilsin. Yaşadığımız onca şeye baksana, söz konusu Kindred'lar olunca tuhaflık da beraberinde geliyor."

Frankie buna gülmek zorunda kaldı. "Haklısın! İki hafta önce biri bana, istediğimiz zaman bedenlerimizi değiştirebileceğimiz bir adamla evleneceğimi söyleseydi, deli ya da uçmuş düşünürdüm."

"Yani artık bunu istediğin zaman yapabiliyor musun?" Sophie sordu.

"Evet. Ne zaman istersek." Frankie gülümsedi. "Bu, bizim gibi olmaktan çok daha iyi.

birbirlerinin bedenlerinde *sıkışıp kaldılar*, bunu size söyleyebilirim."

"Evet, ama hiç sevişmek kullandın mı?" Liv sordu. "Yani burnumu sokmak istemem ama..."

"Henüz değil," dedi Frankie yine gülerek. "Yani, Değiştirilmişken öpüştük ama başka bir şey yapmadık - en azından henüz değil."

"Ah, şey... denemek için bol bol vaktin var." Liv ona göz kırptı. "Aslında bir ömür boyu."

"Haklısın, bir ömür boyu. Ve bugün başlıyor."

Kalbinin kabardığını hisseden Frankie gülümsedi. Sevdiği adamla bir ömür geçirmek ona çok doğru geliyordu. Kerov'la birlikte oldukları ve Kerov'un İki'ye atladığında ölmediği için çok mutlu ve minnettardı. Bu korkunç olaydan hem fiziksel hem de duygusal olarak yara almış olan diğer insanların, özellikle de Komutan Terex'in iyileşebilmesini umuyordu.

Frankie onun Dünya'daki HKR binasında çalışan Elaina'ya bakışını hatırlamadan edemiyordu. O zamanlar Liv ve Sophie'yle birlikte aralarında bir aşk filizlenebileceğini düşünmüşlerdi ama Terex, Two'nun yaptıkları yüzünden sakatlanmış ve yara bere içindeyken bu nasıl mümkün olabilirdi?

"Lütfen," sessizce dua etti. "İyileşmesine izin ver. Ve Kerov'la bana bahşedilen kadar büyük bir aşk ve mutluluk bulsun."

Duasına cevap alamasa da Frankie bir huzur duygusu hissetti
-İşler ne kadar zor görünürse görünsün, bir şekilde her şeyin yoluna gireceğine dair bir his.

Tek umudu bunun doğru olmasıydı.

SON... şimdilik

*Switched'ı beğendiyseniz, lütfen kısa bir yorum bırakmak için bir dakikanızı ayırın.
İyi eleştiriler bir yazar için altın gibidir - diğer okuyucuların yeni bir kitaba şans vermeye karar vermelerine yardımcı olurlar. Bu da bana yeni okuyucular kazandırır.*

Bu da demek oluyor ki Kindred özleminizi gidermek için yazmaya devam edebilirim :) Evangeline

****Yazarın notu-** Eminim birçoğunuz bir sonraki kitabın İki'nin bahtsız torunu Y hakkında olmasını bekliyordunuz. Üzgünüm çocuklar, ilham perim

erkenden öğrendim. Ancak Komutan Terex'i soran çok sayıda e-posta aldım. Kindred kitapları boyunca çok kötü bir muamele gördü ve şu anda incinmiş, ihanete uğramış ve kırılmış hissediyor. Sanırım biraz sevgiye ihtiyacı var, bu yüzden bir sonraki kitap onun ve kendi yıkıcı bir sırrı Elaina hakkında olacak.

Ancak Kindred 18 çıkmadan önce, AMI (The *Alien Mate Index*'in kısaltması) adını verdiğim yepyeni bir seriye göz atmanızı istiyorum. Hızlı tempolu, buharlı bir Scifi destanı olacak ve şimdiden ilk kitap olan *Abducted*'ı yazıyorum. Ayrıca 2. ve 3. kitaplarım olan *Protected* ve *Chosen*'ı da planladım, onları da bekleyebilirsiniz.

Yakında ön siparişe açılacak olan *Kaçırılan*'ın birinci bölümüne hızlıca bir göz atın. Ardından yazar arkadaşlarım Avery Aster, Celia Kyle ve Mina Carter'ın hemen şimdi alabileceğiniz diğer muhteşem kitaplarına göz atın.

Sevgiler ve Mutlu
Okumalar! Evangeline

Uzaylı Eş Endeksi

Aynaya bakarken dikkatli olun- Arkanızdan kimin baktığını asla bilemezsiniz.

İnsanlar Dünya'daki insan yaşamının sadece evrimleştiğini düşünüyor; bu doğru değil. Gezegenimiz binlerce yıl önce Kadimler tarafından tohumlandı.

Şimdi emeklerinin meyvesi olgunlaştı ve koparılmaya hazır.

Sorun şu ki, bu "meyve" sizin ve benim gibi dünyalı kızlar.

Ve şimdi *hasat zamanı*.

**Uzaylı Eş Dizini Kitap 1: Kaçırılanlar
Ya da Nasıl Uzaylı Erkek Sipariş Geline Oldum?**

Birinci bölüm: Aynanın İçinden (Hayır, gerçekten ciddiylim. Lanet bir içinden geçtim.)

Tüm sıcak Posta siparişi gelinleri Rusya'dan geliyor.

Rus ya da Ukrayna'da bir yer. En azından gece geç saatlerde internette gezinirken o korkunç Bride sitelerinden birine rastlarsanız öyle görünüyor.

Tüm bu kadınlar uzun boylu ve zayıf, şık, mükemmel saçları ve seksi gülümsemeleri var. Oh, ve hepsi yaşadıkları berbat yerden kurtulmak ve yeni bir hayata başlamak için dünyanın yarısını dolaşmaya istekli.

Tabii ki, lanet olası *evrenin* yarısını dolaşmak zorunda kalacaklarını öğrenirlerse fikirlerini değiştirebilirler. Bu bir anlaşma kırıcı olabilir. Benim için öyle olacağını biliyorum - eğer biri bana bir seçenek sunmuş olsaydı.

Yine de seçme şansım olmadı. Aslında, AMI'de olduğumu bile bilmiyordum. (Bunun açılımı Uzaylı Eş İndeksi'dir - Dünya kızlarının kukusundan hoşlanan Uzaylı erkeklerin seçebileceği kadınlarla dolu bir sitedir). Hatta bir Uzaylı Eş Dizini *olduğunu* bile bilmiyordum!

Kaçırılana kadar.

Şimdi, benim bir metre boyunda, seksi, sarışın bir süper model olduğumu düşünmemeniz için, kayıtları düzeltmeme izin verin. Değilim. *Kesinlikle* değilim.

Çorap ayaklarımın içinde beş dört boyundayım ve nemli bir günde kabarmaya meyilli kıvrıcık kumral saçlarım var. Ve Florida'da yaşadığım için *her* gün nemli bir gün.

Uzun boylu ve sarı saçlı olmamanın yanı sıra zayıf da *değilim*. Yine de sorun değil - büyük beden olduğumu kabul etmekten korkmuyorum. Kıvrımlarıma sahibim ve onları seviyorum. Weight Watchers'ta kendimi bir toplama makinesi gibi hissedene kadar puan sayarak çok uzun yıllar geçirdim. Sonunda karar verdim, biliyor musunuz? Unutun gitsin. Zayıflamam mümkün değil.

Şimdi 80/20 kuralına göre yaşıyorum. Zamanın yüzde sekseninde sağlıklı ve diğer yüzde yirmisinde canım isterse lanet olası bir çörek yiyorum. Ölene kadar on altı beden olsam ne olur? Hayatımın geri kalanında lahana ve kinoa'dan başka bir şey yemek kalmadığım sürece bununla yaşayabilirim.

Sanırım size söylemeye çalıştığım şey, tam olarak posta siparişi gelin malzemesi olmadığım. her zamankinden biraz daha fazla ıvır zıvır, uçuşan kızıl saçları ve çok fazla çili olan sıradan bir kızım. Ben öyle bir kız *değilim*

Bir erkek bir web sitesini işaret edip "Aman Tanrım, *ona* sahip olmalıyım." diyebilir.

En azından ben öyle düşünmüyordum. Yine, kaçırılana kadar.

Ama size bundan bahsetmeme izin verin - ve bazı notlar almak isteyebilirsiniz. Sizin için neyin ya da *kimin* gelebileceğini bilmek isteyebilirsiniz. Çünkü hayatınızın en sıkıcı, en berbat, en sıradan gününü geçirirken bile kimin sizi izliyor olabileceğini asla bilemezsiniz...

~*~*~*~*~*~*

"Aman Tanrım, yine götlük yapıyor. Sana söylüyorum Leah, daha fazla dayanamayacağım," diye mırıldandım telefonuma, Lauder, Lauder and Associates'in personel tuvaletinin bir bölümünde büzülmüş bir şekilde otururken. Orada paralegal olarak çalışıyordum ve atandığım avukat Üçüncü Dayton Lauder tam bir baş belasıydı.

Dayton her zaman gür bir sesle konuşurdu, sanki hayranlarından oluşan bir kalabalığa hitap ediyormuş ve arkadakilerin onu duyabilmesini istiyormuş gibi. Ne yazık ki çoğu gün sadece o ve ben vardık ve ben kesinlikle bir hayranı *değildim*. Yine de bu, arkadaşım Charlotte'un deyimiyle tüm gün boyunca "bağırarak konuşmasını" engellemedi ve çoğu günü başım ağrıyarak bitirdim.

Katlanmak zorunda olduğum en kötü şey zayıf ses modülasyonu olsaydı, bu kadar umursamayabilirdim. Ne yazık ki Dayton'ın "bağırarak konuşma" sorununu gölgede bırakan başka sorunları da vardı.

Sorunlardan biri kişisel hijyeniydi - ya da eksikliği idi. Çoğu insan bir avukatı düşündüğünde, The Good Wife dizisindeki tertemiz, ütülü, özel dikim takım elbiseli, düzgünce kesilmiş saçları ve manikürlü elleri olan seksi bir avukat hayal eder.

Üçüncü Dayton Lauder değil.

Bir vergi avukatı olarak mahkemeye pek gitmezdi. Sadece ofisinde oturur ve evrak işleriyle uğraşırdı, bu yüzden sanırım işe nasıl önemli olmadığını düşünüyordu.

Benim için önemliydi. Ya da ona çok yaklaşan herhangi biri için.

Patronumun kahverengi, polyester takım elbiselerle bir aşk ilişkisi vardı. "Takım elbise" diyorum ama aslında her gün giydiği ve hiç temizlemediği sadece bir tane takım elbisesi olduğuna ikna olmuştum. Buruşuk ve kırışıktı ve onu her gün giyerdi.

Üzerinde yakasında ve kollarında kir izleri olan lekeli beyaz bir gömlek vardı. Kollarını her sallayışında -bunu "bağırarak konuşurken" çok sık yapardı- mide bulandırıcı büyük bir BO bulutu yayılır, çok yakınımda durursam neredeyse beni devirirdi.

Onun da nefesi kahve kokuyordu; günde birkaç demlik kahve hazırlattığı için bu çok da şaşırtıcı değildi. Tabii ki, ben bir avukat yardımcısıyım, garson *değil* ama ekonomi berbattı ve işe ihtiyacım vardı. Bu yüzden lanet olası kahveyi hazırladım ve hatta tam onun sevdiği şekilde hazırladım - üç krema ve dört şeker.

İnsanlar sosyal açıdan beceriksiz olabilir ve korkunç olmayabilirler. Ama yine de patronum öyle değildi. Bana çok bağırırdı ve daha o sabah kafama bir zimba fırlatmıştı çünkü kağıtlarını tam ortasından zımbalamak yerine sol üst köşesinden zımbalamıştım.

Ne göt ama.

Zimba olayından sonra tuvalete koşmuştum ve orada en iyi iki arkadaşımdan biri olan Leah'ya içimi döküyordum.

"Oh, Zoe, çok üzgünüm." Leah'nın normalde yatıştırıcı bulduğum yumuşak, tatlı bir sesi vardı - aslında onunla ilgili her şey yumuşak ve tatlıydı. Ama bugün yatıştırılamayacak kadar üzgündüm.

"*Kafama bir zimba fırlattı,*" diye vurguladım.

"Bu *korkunç,*" diye haykırdı. Sonra da şöyle dediğini duydum: "Pekâlâ tatlım, midillini bulmana yardım edeceğim. Ama şu anda sorumluluk Bayan Heidi'de. Tamam mı?"

Leah hafif otistik çocuklar konusunda uzmanlaşmış özel bir kreşte çalışıyor ve çocuklarla benim olabileceğimden çok daha iyi anlaşıyor. Bir azizin sabrından bahsediyoruz.

"Çocuklar yine dinlenme odasına mı giriyor?" Ben sordum.

İç çekti. "Evet, özür dilerim. Heidi'nin sorumlu olması gerekiyor ama onlar hep beni istiyor gibi görünüyor. Bu da ara vermeyi zorlaştırıyor."

"O halde vaktinizi almamalıyım," dedim. "Bırak gideyim." "Hayır, konuşmaya devam et. İçini dökmen gerek." Leah, bir gün harika bir terapist, yemin ederim, ki gerçekten olmak istediği şey de buydu. okula geri dönebileceğini söyledi.

Hatta tanıdığım bir tıkırtı vardı.

"Bekle," dedi Leah, yumuşak sesi aniden korkuyla dolmuştu. Bir duraksama oldu ve acaba aşırı korumacı nişanlısı Gerald mıydı diye merak ettim.

arıyor. Leah her zaman onun iyiliğini düşündüğünü iddia ederdi ama zaman geçtikçe daha da kontrolcü olmaya başlamıştı, ta ki diğer en iyi arkadaşım Charlotte ve ben onun için gerçekten endişelenene kadar.

Bir dakika sonra Leah geri geldi.

"Charlotte arıyor," dedi, sesi rahatlamış gibiydi. "Onu da giydireyim mi?"

"Tabii ki. Mesajımı almış olmalı, seni aramadan önce onu aradım." Boğazımı temizledim. "Gerald'ın seni tekrar arayabileceğini düşündüm," dedim telefonları birleştirirken.

"Hayır. Bu hafta sonu bir iş gezisine çıktı." Leah'nın sesi hafif ve mutlu geliyordu; nişanlısı yokken sesinin böyle çıktığının farkında olup olmadığını merak ediyordum.

"Kim iş gezisinde? Gerald mı?" Charlotte'un saçma sapan sesi inançsızlıkla doluydu. "Ve bütün hafta sonu evde yalnız kalman için sana güveniyor mu?"

"*Elbette* bana güveniyor." Leah'nın sesinde beni endişelendiren bir savunma notası vardı. Nişanlısından hiç hoşlanmamıştım ve son zamanlarda kötü davranışları daha da kötüleşiyor gibiydi. Ama şimdi "erkek arkadaşın kontrolcü bir pislik" müdahalesi yapmanın zamanı değildi. Ona acıyarak sohbeti tekrar kendi durumuma çevirmeye karar verdim.

Hemen Charlotte'a durumu özetledim. Bir ortopedi cerrahı için çalışan bir pratisyen hemşire - yaptığı bazı ameliyatlarda ona yardım etmesine bile izin veriyor. Üçümüz arasında açık ara en iyi işe sahip ama bu yüzden onu kıskanamam - bulunduğu yere gelmek için gerçekten çok çalıştı. Paralegal diploması almak gökkuşağı ve tek boynuzlu atlardan ibaret değil ama Charlotte'un yaptığı kadar karmaşık da değil.

"Onu İnsan Kaynakları'na şikayet edin," dedi Charlotte hemen, kafama zımba yeme hikayesini ikinci kez bitirdiğimde.

İçimi çektim. "Bunu konuşmuştuk, yapamayacağımı biliyorsun! Amcası ve babası şirketin sahibi. İnsan kaynakları bu konuda bir bok yapmayacak!"

"Zoe..." Leah sert konuşmayı sevmezdi.

"Üzgünüm Leah ama bunun doğru olduğunu biliyorsun. Ben sadece-"

Birden yanımdaki bölmeden garip bir uğultu geldiğini duydum. İçeride biri mi vardı? Özellikle de ofisteki ispiyoncu Mindy not mu alıyordu?

"Bir dakika bekleyin çocuklar," dedim arkadaşlarıma kısık bir sesle. "Burada yalnız olduğumdan emin değilim."

"Uh-oh," diye fısıldadı Leah.

Aşağıya bir göz attım ama durağın dibinde herhangi bir ayak göremedim. Çarpmaya başlayan kalbim biraz yavaşladı. Whew-hepsi güvendeydi, banyo bana kalmıştı!

"Her şey yolunda mı?" Charlotte sordu.

"Evet. Her şey yolunda." Tekrar iç çektim. "Bakın çocuklar, her zaman pislik patronumdan -özür dilerim Leah- şikâyet ettiğimi biliyorum ama ilk kez bana gerçekten bir şey *fırlattı*. Yemin ederim onun nesi var bilmiyorum!"

"O bir pislik," dedi Charlotte açıkça. "Ve yaptığı yanına kâr kalmamalı. o."

"Doğru," diye mırıldandım. "Bırakacak cesaretim olsaydı bırakmazdı. Ama ben

Bu işe çok ihtiyacım var, şimdi gidersem evimi kaybederim."

"Şehir merkezindeki diğer hukuk bürosuna ne dersin?" Leah sordu. "Oraya bir başvuru yapacağını ."

," dedim. "Ama şu anda eleman almıyorlar. Yani ben-"

Birdenbire yanımdaki kabinden gelen guruldama sesi yeniden başladı. Ancak bu sefer daha yüksekti - o kadar yüksekti ki sanki tuvalet taşıyor gibiydi. Sonra garip bir müzik duydum - trompet sesine benziyordu ama daha yüksekti.

"Bu da ne böyle?" Diye mırıldandım, kabinin kapısını iterek açtım. Arkamdaki kabinde neler oluyordu? Biri aynı hem sifonu çekip hem de trompet mi çalıyordu? Ve eğer öyleyse, bunu kim yapıyordu? Bildiğim kadarıyla Lauder, Lauder and Associates'te yeni yetişen müzisyenlerimiz yoktu. Eğildiğimde hala ayak göremiyordum.

"Zoe? oluyor?" Charlotte sordu.

"Evet, bu müzik de ne?" Leah araya girdi. Tanrım, gerçekten de telefonun diğer ucundan duyulabilecek kadar yüksek miydi?

"Bilmiyorum," dedim. "Ama öğreneceğim."

Bu kesinlikle yapabileceğim en aptalca şeydi. Ama tabii o zaman bunu bilmiyordum. Daha önce de söylediğim gibi, bu kaçırılma öncesiydi.

Dikkatlice parmaklarımı bktm ve kabinin kapısını hafifçe ittim. Yavaşça açıldı ve ortaya... hiçbir Şey ıkmadı. Sadece tuvaletin bir tarafında parmaklıkları olan bir engelli kabini ve üzerinde ayna olan bir lavabo.

Bekle... belki *hiçbir Şey* değildir.

Lavabonun zerindeki ayna tuhaf bir Şey yapıyordu. Tuhaf derken, yansıtmasını beklediğim Şeyi, yani kendi yansımamı yansıtmıyordu. Bunun yerine, dönen bir desen vardı - tek bir noktadan dışarıya doğru dönen bir renk halkası. Bazen gördüğünüz, iki dakika boyunca bakıp sonra gözlerinizi kapatıp başka tarafa baktığınızda daha önce hiç görmediğiniz bir Şey göreceğiniz hipno-giflere benziyordu.

Daha önce hiç görmediğim bir Şey görmek üzereydim ve bu hayatımı değiştirecekti.

Bir aptal gibi yaklaştım.

"Zoe? Zoe?" en iyi iki arkadaşımın sesleri beni gerçekliğe geri çekti. Elimdeki telefona baktım ve onu yanımda gevşek bir Şekilde tuttuğumu fark ettim. Onu kulağımdan ne zaman uzaklaştırmıştım? Ve dönen aynaya nasıl bu kadar yaklaşmıştım? Tam önünde duruyordum, neredeyse ona dokunacak kadar yakındım.

"ocuklar?" Telefonu kulağıma götürmeye başladım ve tam o sırada girdap durdu ve bir yüz belirdi.

Yüzüm değil, o normal olurdu.

Hayır, bu başka bir yüzdü -uzaylı bir yüz- ve aynadan bana bakıyordu.

ığlık atmak istedim ama bütün hava bir Şekilde ciğerlerimi terk etmiş gibiydi. Ne haltlar dönüyordu?

Uzaylı yüz bana spekülatif bir Şekilde baktı. Erkekti, bu çok açıktı. Güçlü yüz hatları ve bir kedininki gibi dikey gözbebekleri olan altın rengi gözleri bana bakıyordu. Elmacık kemikleri kendini kesecek kadar sivriydi ve en az bir kez kırılmış gibi görünen bir burnu vardı. Düzgünce kesilmiş bıyığı ve keçi sakalı, acımasızca eğlenmiş gibi görünen Şehvetli dudaklarını ereveliyordu. Düzgün, bronz bir teni vardı -bunun çoğunu görebiliyordum çünkü kaslı kollarını çıplak bırakan eş dvc tipi bir tişört giymiş gibi görünüyordu.

Aslında, kedi gözleri dışında, garip bir Şekilde insana benziyordu. Boynuzları hariç.

Boynuzları olduğundan bahsetmiş miydim?

Çünkü vardı -küçük, kısa, sivri uçlu olanlar, alnının her iki yanında büyüyordu.

Onlara şaşkınlıkla bakmaya başladım, bir an konuşamadım. Ve bu benim için alışılmadık bir durum çünkü neredeyse her zaman ağızımdan bir şeyler kaçırırdım.

Tek düşünebildiğim şey, *Şeytan'dı*. Aman Tanrım, lanet olası Şeytan Lauder, Lauder and Associates'in engelli tuvaletinin aynasından bana bakıyordu ve ne yapacağım konusunda hiçbir fikrim yoktu.

Zihnim son zamanlarda yaptığım tüm yanlışları gözden geçirmeye başladı. Tamam, vergilerimde biraz hile yapmış olabilirim. Kanepede uzanıp Netflix'te Sherlock'un tekrarlarını izlerken raporları kontrol etmek için dizüstü bilgisayarımı kullanmak bir ev ofisine sahip olmak sayılır, değil mi? Bir de yanlışlıkla bir çift çorap çaldığım zaman vardı. Elimde olduğunu unuttum ve mağazadan onlarla çıktım. Sonra onları geri getiremeyecek kadar utandım, bu yüzden sanırım aslında onları *çaldım* ama öyle yapmak istememiştim-

Birdenbire Şeytan konuştu ve düşünce zincirimi bir dağın yamacına çarpmış gibi tamamen sona erdirdi.

"Evet," dedi derin, hırıltılı bir sesle. "*Aradığım* kişi o."

Ne için? Doğruca cehenneme sürüklenecek ve ateşli bir dirgenle kıkına saplanacak kişi mi? Aman Tanrım, vergi kaçırmak ve çorap çalmak *o kadar* kötü müydü?

"Ben... Özür dilerim," diye kekeledim ama tam o sırada başka bir ses -Disney hayvanları gibi tiz, yüksek bir ses- ona cevap verdi.

"Eğer bu kadının Kardinal Hazretlerinin istediği kadın olduğundan eminseniz, nakil işlemine hemen başlayacağım."

Nakliye mi? Ne nakli? İçgüdüsel olarak, perili aynadan Cehennem'e doğru geri çekilmeye başladım ama sonra girdap tekrar başladı. Ve bu sefer onunla birlikte gelen bir rüzgâr vardı.

Emici, uğultulu bir rüzgâr beni sürükleyerek aynaya doğru çekiyordu.

"Yardım edin!" Çığlık attım ya da atmaya çalıştım. Aynaya daha da yaklaşırken sesim girdabın içinde kayboldu.

Ayaklarım yerden kesildi ve ileriye doğru ivmemi durdurmaya çalışarak ellerimi uzattım. Telefonum lavaboya çarptı ve Leah ile

Charlotte telefonun diğ er ucundan bağıııyordu ama sesleri çok küçük ve uzak görünüyordu.

Elim aynayla birleşti... ve içine battı.  nce elimin, sonra da tüm kolumun dönen saykodelik renklerin içinde yutulduğunu görünce korkuyla nefesim kesildi. Diğ er elim ve kolum da onu takip etti ve ayna tam yüzümün önündeydi. Ve sonra kendimi tamamen içine çekilmiş hissettim. Lauder, Lauder ve Associates kayboldu ve duyduğ m son şey en iyi iki arkadaşımın çılgınca ismimi haykırışlarıydı.

Sonra... hiçbir şey.

Kim biliyordu ve ağı geçidi için Cehennem oldu bulunan içinde ve çalışanların tuvaleti mi?

***Ka ırılanlar hakkında daha fazlası yakında gelecek.*

Yazar Hakkında

Evangeline Anderson, Brides of the Kindred ve Born to Darkness serilerinin New York Times ve USA Today En  ok Satan Yazarıdır. Otuzlu yaşlarında ve Florida'da bir koca, bir oğul ve iki kediyle birlikte yaşıyor. Birkaç yıldır kendi zevki için erotik kurgu yazıyordu ve bunun için para almayı denemek aklına gelmişti. Sevinçle, kirli bir zihne sahip olduğı için para kazanmanın gerçekten mümkün olduğunu keşfetti ve o zamandan beri sürekli olarak paranormal ve bilimkurgu erotik yazıyor.

Onu www.evangelineanderson.com adresindeki web sitesinde bulabilirsiniz.

Bazı  cretsiz okumalar için ziyaret edin. Ya da yeni kitaplardan ilk siz haberdar olmak için haber bültenine katılın.

[Web sitesi](#)

[FaceBook](#)

[Twitter Pinterest](#)

[Goodreads](#)

[Sesli kitap bülteni. Instagram](#)

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.sk

z-lib.gs

z-lib.fm

go-to-library.sk

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

